

Fremsat den 14. december 2011 af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love samt ophævelse af lov om pengesedler i Grønland¹⁾

(Bevilling af engagementer, obligatorisk anvendelse af danske regnskabsregler, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO₂-kvoter og fælles datacentraler m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 885 af 8. august 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 12 som nyt stykke:

»Stk. 13. Kapitel 20 c finder anvendelse på fælles datacentraler.«

Stk. 13-16 bliver herefter stk. 14-17.

2. § 1, stk. 15 og 16, der bliver stk. 16 og 17, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 16. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har tilladelse efter denne lov til at drive multilaterale handelsfaciliteter, jf. § 5, stk. 1, nr. 20, finder § 9, stk. 9, § 14, stk. 1, nr. 1, 3-6 og 8, og stk. 2-5, § 39, stk. 6, kapitel 7, §§ 70-72, kapitel 9, § 125, stk. 1, stk. 2, nr. 1 og 2, stk. 5 og 7-9, §§ 127 og 128, § 142, stk. 1, § 143, § 204, stk. 1, § 223, § 224, stk. 6, § 226, stk. 5, §§ 344-352 og 355, § 361, stk. 1, nr. 18, §§ 368-371, § 372, stk. 1, §§ 373-374 og bilag 4, afsnit A, nr. 8, anvendelse med de afvigelser, som forholdet nødvendiggør. For opera-

tører af regulerede markeder hjemmehørende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 31, stk. 11, og § 32 anvendelse. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 32 anvendelse.«

3. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 27:

»27) Kompetente myndigheder:

De nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at udøve tilsyn med virksomhedstyper omfattet af denne lov.«

4. I § 5 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 16, litra c og d, nævnte mellemværender.«

5. § 9, stk. 9, ophæves.

Stk. 10 og 11 bliver herefter stk. 9 og 10.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1 (ændring af prospektdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af lov og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32.

6. I § 9, stk. 10, der bliver stk. 9, udgår »Værdipapirhandlere og operatører af regulerede markeder,« og i stedet indsættes: »Værdipapirhandlere«.

7. I § 13 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen.«

8. § 31, stk. 11, ophæves.

9. § 39, stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. En finansiel virksomhed, der ønsker at udføre tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom senest en måned inden aktiviteterne påbegyndes med angivelse af, i hvilket land virksomheden ønskes påbegyndt, og hvilke aktiviteter der ønskes udført. Hvis det ikke er muligt at give Finanstilsynet meddelelse herom senest en måned inden, aktiviteterne påbegyndes, skal meddelelse ske snarest muligt.

Stk. 7. Virksomhederne skal meddele Finanstilsynet om enhver ændring i de stk. 6 nævnte aktiviteter senest en måned inden ændringen foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen inden for denne frist, skal meddelelse ske snarest muligt.«

10. I § 62, stk. 2, 1. pkt., ændres »underretning af Finanstilsynet« til: »ansøgning om godkendelse«.

11. I § 78, stk. 1, nr. 2, ændres »direktør eller bestyrelsesmedlem« til: »direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel, bestyrelsesmedlem eller direktør«.

12. I § 125 a, stk. 1, ændres »2010 og 2011« til: »2010, 2011 og 2012«.

13. I § 125 a, stk. 1, ændres »i medfør af stk. 2« til: »i medfør af stk. 2 og 3«.

14. I § 125 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ved opgørelsen af kravet i medfør af stk. 1, kan Finanstilsynet tillade, at virksomheder, der den 1. januar 2010 eller derefter er begyndt at anvende en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko, jf. § 143, stk. 3, anvender reglerne, der var gældende før 1. januar 2011 for virksomheder, der ikke anvender en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko.«

15. § 183, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis værdipapirer ikke er optaget til handel på et reguleret marked her i landet eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan uanset

stk. 2 vælge at anvende de standarder, der er nævnt i stk. 3, på deres koncernregnskab.«

16. I § 183, stk. 5, 1. pkt., ændres »årsrapport« til: »koncernregnskab«, og 3. pkt. ophæves.

17. I § 204, stk. 4, ændres »§ 242, 2. pkt., § 256, 3. pkt.« til: »§ 238, stk. 2, § 239, stk. 2, § 242, 2. pkt., og § 256, stk. 2«.

18. § 224, stk. 6, ophæves.

19. § 226, stk. 5, ophæves.

20. § 343 p, stk. 1, affattes således:

»Finanstilsynet udfører de tilsynsopgaver, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed uddelegerer til Finanstilsynet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Endvidere bistår Finanstilsynet på anmodning Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed med at udføre dens opgaver i forbindelse med undersøgelser af kreditvurderingsbureauer og kontroller på stedet.«

21. § 343 p, stk. 2 og 3, ophæves.

22. Efter § 343 p indsættes før afsnit XI:

»Afsnit X c Fælles datacentraler

Kapitel 20 c

Fælles datacentraler

§ 343 q. Ved fælles datacentraler forstås i denne lov virksomheder, hvis væsentligste aktiviteter omfatter it-drifts- eller udviklingsopgaver for flere finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder, og som overvejende er ejet af

- 1) en eller flere finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder i forening, eller
- 2) en eller flere foreninger, hvis medlemmer overvejende er finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Stk. 2. Reglerne i dette kapitel gælder også for datacentraler, der udfører væsentlig it-drift for den fælles betalingsinfrastruktur, såfremt flere finansielle virksomheder har væsentlige ejerandele i den fælles datacentral.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtagelsesvist, hvis særlige grunde gør sig gældende, dispensere fra stk. 1 og 2. Dispensationer skal være tidsbegrænsede, men kan fornyes.

§ 343 r. Reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, der er udstedt i medfør af denne lovs § 71, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler.

Stk. 2. Reglerne om outsourcing udstedt i medfør af § 72 a finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler, hvis de fælles datacentraler outsourcer væsentlige it-opgaver, der udføres for virksomheder omfattet af lovens § 5, stk. 1.«

23. I § 345, stk. 2, nr. 1, ændres »finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder« til: »finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og fælles datacentraler«.

24. I § 346, stk. 1, ændres »finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders« til: »finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og fælles datacentralers«.

25. I § 347, stk. 1, indsættes efter »finansielle holdingvirksomheder,«: »fælles datacentraler,«.

26. I § 347, stk. 2, ændres »en finansiell virksomhed og dens filialer eller en finansiell holdingvirksomhed« til: »en finansiell virksomhed og dens filialer, en finansiell holdingvirksomhed eller en fælles datacentral«.

27. § 347 b affattes således:

»§ 347 b. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en fælles datacentral at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse. Resultatet af den uvildige undersøgelse skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt. Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer, jf. stk. 3, løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen.

Stk. 2. Den uvildige undersøgelse skal foretages af en eller flere sagkyndige personer. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral udpeger de sagkyndige personer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer.

Stk. 3. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse.

Stk. 4. De sagkyndige personer skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet senest samtidig med, at denne udleveres til den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral.

Stk. 5. De sagkyndige personer skal straks give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt oplysningerne er af væsentlig betydning for virksomhedens risikoprofil eller forretningsmodel, som kan medføre en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.«

28. I § 354, stk. 6, nr. 12, ændres »Skifteretten« til: »Kurator, skifteretten«.

29. I § 354, stk. 6, nr. 21, udgår: »Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer,«.

30. I § 354, stk. 6, indsættes som nr. 29:

»29) Færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område under forudsætning af, at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

31. I § 354, stk. 12, indsættes efter »stk. 6, nr. 22«: »og 29«.

32. I § 354 c, stk. 1, ændres »et kreditvurderingsbureau efter § 373, stk. 1 og 2, for overtrædelse af« til: »en finansiell virksomhed efter § 373, stk. 2, for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, i«.

33. § 354 c, stk. 2 og 3, ophæves.

34. § 361, stk. 1, nr. 7, ophæves
Nr. 8-30 bliver herefter nr. 7-29.

35. § 361, stk. 1, nr. 26-30, der bliver nr. 25-29, ophæves, og i stedet indsættes:

- »25) Pantebrevsselskaber omfattet af lov om pantebrevsselskaber betaler 10.000 kr. årligt.
- 26) E- penge-institutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler årligt 60.000 kr.
- 27) E- penge-institutter med begrænset tilladelse, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler årligt 6.000 kr.
- 28) Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af §§ 18 og 19 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler årligt 8.000 kr.
- 29) For hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter, jf. §§ 18-21 i lov om investeringsforeninger m.v. betales 2.500 kr.
- 30) En fælles datacentral betaler årligt 53.000 kr. Såfremt en fælles datacentral i et regnskabsår gennemsnitligt har færre end 25 fuldtidsansatte, betaler den fælles datacentral årligt 1.000 kr.«

36. I § 372, stk. 1, udgår », jf. dog stk. 2«.

37. § 372, stk. 2, ophæves.
Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3

38. I § 373, stk. 1, ændres »§ 39, stk. 1, 3, 4 og 6,« til: »§ 39, stk. 1, 3 og 4,« og »§ 226, stk. 1 og 2 og stk. 5, 1. pkt.« ændres til: »§ 226, stk. 1 og 2,«.

39. I § 373, stk. 1, ændres »§ 343 j, § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer« til: »§ 343 j samt § 404, stk. 1, 2, 4 og 5«.

40. I § 373, stk. 2, indsættes efter »§ 77 d, stk. 1«: »og 2«.

41. I § 373, stk. 2, ændres »samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, dog ikke artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b,« til: »samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer,«.

42. I § 373 a, stk. 1, indsættes efter »denne lov«: »og regler udstedt i medfør af denne lov«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 883 af 9. august 2011, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1 (ændring af prospektdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet«.

2. I § 7, stk. 6 og 7, ændres »jf. stk. 4« til: »jf. stk. 5«.

3. I § 7 a, stk. 2, ændres »jf. § 9, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed.« til: »jf. § 17, stk. 2, 2. og 3. pkt.«

4. I § 8, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »Virksomhed omfattet af § 7, stk. 1,«: »samt en operatør af et reguleret markeds drift af en multilateral handelsfacilitet«.

5. Efter § 8 a indsættes:

»§ 8 b. En udenlandsk operatør, der er meddelt tilladelse til at drive et reguleret marked eller en multilateral handels-

facilitet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan lade fjerntmedlemmer, -deltagere eller -brugere her i landet få adgang til det regulerede marked eller den multilaterale handelsfacilitet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i operatørens hjemland.

Stk. 2. En udenlandsk operatør kan få Finanstilsynets tilladelse til at drive et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet her i landet, hvis operatøren er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis den kompetente myndighed i operatørens hjemland har givet operatøren tilladelse og fører tilsyn med operatøren i overensstemmelse med hjemlandets lovgivning, hvormed afsnit III i direktiv 2004/39/EF (MiFID-direktivet) er gennemført. Tilladelsen kan gives, hvis operatøren opfylder betingelserne i § 8, stk. 2, med de nødvendige tilpasninger. Kravene til Finanstilsynet i § 8, stk. 5, finder anvendelse på behandlingen af ansøgningen.

Stk. 3. Når en udenlandsk operatør er meddelt tilladelse efter stk. 2, finder denne lov anvendelse på operatøren og dennes aktiviteter her i landet.

§ 8 c. Et reguleret marked kan få tilladelse i Danmark til at være auktionsplatform i henhold til Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen).

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 er betinget af, at det regulerede marked og dets operatør opfylder kravene i denne lovs kapitel 3 og 4 med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 3. Hvis operatøren af det regulerede marked ikke er etableret i Danmark, kan tilladelse efter stk. 1 gives, hvis

- 1) det regulerede marked opfylder kravene i denne lovs kapitel 3 og 4 med de nødvendige tilpasninger, og
- 2) operatøren er etableret i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og den kompetente myndighed i operatørens hjemland har givet operatøren tilladelse og fører tilsyn med operatøren i overensstemmelse med hjemlandets lovgivning, i henhold til hvilken afsnit III i direktiv 2004/39/EF (MiFID-direktivet) er gennemført.

Stk. 4. En operatør kan få tilladelse til at drive et reguleret marked, der har tilladelse til at være auktionsplatform i henhold til Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen) i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis

- 1) operatøren opfylder kravene i denne lovs kapitel 3 og 4 med de nødvendige tilpasninger, og
- 2) den kompetente myndighed i det regulerede markeds hjemland giver det regulerede marked tilladelse i henhold til Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen) og fører tilsyn med det regulerede marked i overensstemmelse med hjemlandets lovgivning, i henhold til

hvilken afsnit III i direktiv 2004/39/EF (MiFID-direktivet) er gennemført.

Stk. 5. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilladelse, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse, eller hvis ansøgningen er ufuldstændig, senest 6 måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse truffet afgørelse, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.«

6. I § 10 d, stk. 2, 1. pkt., ændres »underretning af Finanstilsynet« til: »ansøgning om godkendelse«.

7. § 17, stk. 2, 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»En operatør af et reguleret marked, der ønsker at drive en multilateral handelsfacilitet som en alternativ markedsplads, skal give meddelelse herom til Finanstilsynet inden påbegyndelse af den alternative markedsplads. Multilaterale handelsfaciliteter, der har været i drift inden en sådan meddelelse, kan ikke efterfølgende drives som alternative markedspladser.«

8. I § 20, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter: »af det regulerede marked« »eller en multilateral handelsfacilitet«.

9. I overskriften til kapitel 6 og i § 23, stk. 4, nr. 9, ændres »2.500.000 euro« til: »5.000.000 euro«.

10. I § 23, stk. 4, nr. 10, ændres »50.000.000 euro« til: »75.000.000 euro«.

11. I § 23 a, stk. 1, 2, 4 og 5, ændres »børsdage« til: »hverdage«.

12. § 27 a, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

13. § 27 b ophæves.

14. § 28 a, stk. 1, affattes således:

»Ledende medarbejdere i selskaber, der har Danmark som hjemland, jf. § 28, stk. 3, og hvor selskabet udsteder aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel på et sådant marked, skal til Finanstilsynet indberette en meddelelse om transaktioner, som de udfører for egen regning, og som vedrører selskabets aktier eller andre værdipapirer, som er knyttet til sådanne aktier. Meddelelsen skal indberettes elektronisk til Finanstilsynet senest 2 hverdage efter transaktionen. Finanstilsynet offentliggør meddelelsen straks efter modtagelsen.«

15. § 28 a, stk. 3, 2. - 4. pkt., affattes således:

»Meddelelsen skal gives til den ledende medarbejder senest 2 hverdage efter transaktionen. Den ledende medarbejder

der indberetter elektronisk en meddelelse med de modtagne oplysninger til Finanstilsynet senest 2 hverdage efter modtagelsen af meddelelsen. Finanstilsynet offentliggør straks herefter meddelelsen.«

16. § 28 a, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 5-7.

17. § 28 a, stk. 6, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. En ledende medarbejders pligt til at indberette meddelelse efter stk. 1, 1. pkt., og til at indberette meddelelse om modtagne oplysninger efter stk. 3, 3. pkt., indtræder først, hvis kursværdierne af de transaktioner, der i løbet af et kalenderår er gennemført af den ledende medarbejder og af nærtstående personer til den pågældende ledende medarbejder, tilsammen udgør et beløb på 5.000 euro eller derover. Hvis beløbsgrænsen på 5.000 euro overskrides, skal der gives meddelelse om den transaktion, hvorved beløbsgrænsen overskrides, samt alle efterfølgende transaktioner det pågældende kalenderår.«

18. I § 28 a, stk. 7, der bliver stk. 6, udgår: »samt indberetning efter stk. 5«.

19. I § 28 a, stk. 8, der bliver stk. 7, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-6«.

20. I § 37, stk. 1, 1. pkt., ændres »En udsteder af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked,« til: »En udsteder, der har Danmark som hjemland, jf. § 28, stk. 3, og som har værdipapirer som nævnt i § 34, stk. 1, nr. 1,«.

21. I § 37, stk. 2, 1. pkt., ændres »En udsteder af værdipapirer som nævnt i § 34, stk. 1, nr. 1,« til: »En udsteder, der har Danmark som hjemland, jf. § 28, stk. 3, og som har værdipapirer som nævnt i § 34, stk. 1, nr. 1,«.

22. I § 40 indsættes som før stk. 1 som nyt stykke:

»Ved en multilateral handelsfacilitet forstås et handelssystem med undtagelse af regulerede markeder, der inden for systemet og efter dets ufravigelige regler sætter forskellige tredjeparters interesse i køb og salg af finansielle instrumenter, omfattet af § 2, nr. 1-10, i forbindelse med hinanden på en sådan måde, at der indgås en aftale om overdragelse.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 2.

23. I overskriften til kapitel 12 og i § 43, stk. 1, ændres »mellem 100.000 euro og 2.500.000 euro« til: »mellem 1.000.000 euro og 5.000.000 euro«.

24. I § 43, stk. 1, udgår: »som ikke er optaget til handel på et reguleret marked,«.

25. I § 44, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »direktiv 2003/71/EF,«: »som ændret ved direktiv 2010/73/EU,«.

26. I § 83, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Finanstilsynet påser overholdelsen af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen).«

27. § 83, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Fondsrådet skal for udstedere af værdipapirer med vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark, kontrollere, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 i lov om finansiel virksomhed, i §§ 63 og 64 i lov om investeringsforeninger mv. og årsregnskabsloven er overholdt, hvis værdipapirerne er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.«

28. § 83, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Kontrollen efter stk. 2 omfatter også kontrol af reglerne for finansiel information i års- og delårsrapporter fra udstedere, der har Danmark som hjemland efter § 28, stk. 3, nr. 2, som disse regler er fastlagt i den regnskabslovgivning, de pågældende udstedere er omfattet af, jf. § 27, stk. 7.«

29. I § 83, stk. 11, ændres »§ 33, stk. 5, § 40, stk. 1, nr. 1, 2 og 4,« til: »§ 40, stk. 2, nr. 1, 2 og 4,«.

30. I § 83 a, stk. 1, nr. 3, udgår »§ 27 b, stk. 2,«.

31. I § 83 a, stk. 1, nr. 3, ændres »28 a, stk. 5,« til: »§ 28 a, stk. 1 og 3,«.

32. I § 84, stk. 2, nr. 2, udgår »samt«.

33. I § 84, stk. 2, nr. 3, ændres »informationsvirksomhed.« til: »informationsvirksomhed, samt«.

34. I § 84, stk. 2, indsættes som *nr. 4*:

»4) træffer afgørelse i sager om overholdelse af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen) af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på auktionsplatformen.«

35. I § 84 a, stk. 6, nr. 11, ændres »Skifteretten« til: »Kurator, skifteretten«.

36. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 19 som nyt nummer:

»20) Den auktionstilsynsførende, i medfør af Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen) til brug for, at denne kan udføre sine funktioner.«

Nr. 20 og 21 bliver herefter nr. 21 og 22.

37. I § 84 c, stk. 1, indsættes efter »§ 84, stk. 2, nr. 1«: »og 4«.

38. I § 84 d, stk. 2, nr. 6, ændres »jf. § 28 a, stk. 1, 3, 5 og 7, og bestemmelser herom udstedt i medfør af § 28 a, stk. 8,« til: »jf. § 28 a, stk. 1, 3 og 6, og bestemmelser herom udstedt i medfør af § 28 a, stk. 7,«.

39. § 84 d, stk. 2, nr. 11, affattes således:

»11) reglerne om overtagelsestilbud, jf. § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1-3, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 32, stk. 4,«

40. I § 84 d, stk. 2, nr. 15, udgår »og«.

41. I § 84 d, stk. 2, nr. 16, ændres »§ 37, stk. 10.« til: »§ 37, stk. 10, og«.

42. I § 84 d, stk. 2, indsættes som *nr. 17*:

»17) reglerne i artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen).«

43. I § 88, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilsvarende gælder for afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen).«

44. § 92, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Opfylder en operatør af et reguleret marked, en clearingscentral eller en værdipapircentral ikke kapitalkravet i § 8, stk. 2, nr. 2, eller det individuelt fastsatte kapitalkrav efter § 15, stk. 3, 4. pkt., kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe kapitalen op på det fastsatte krav eller straks inddrage tilladelsen.«

45. Efter § 92 a indsættes i kapitel 27:

»§ 92 b. Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse efter § 8 c, stk. 1 eller 4, hvis

- 1) virksomheden ikke påbegyndes inden for en i tilladelsen fastsat frist, eller hvis der ikke er fastsat en frist i tilladelsen, inden 12 måneder efter tilladelsen er givet,
- 2) virksomheden ikke udøves i en sammenhængende periode på over 6 måneder,
- 3) auktionsplatformen eller dens operatør groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen), denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af loven eller påbud givet i henhold til § 93, stk. 3,
- 4) auktionsplatformen eller dens operatør ikke længere opfylder de vilkår, hvorpå tilladelsen blev meddelt, eller som senere er tilføjet tilladelsen, eller
- 5) Finanstilsynet vurderer, at auktionsplatformens gennemførelse af auktioner ikke sker på en for markedet sikker, effektiv og teknisk forsvarlig måde.«

46. I § 93, stk. 1, udgår »§ 27 b, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt.,«.

47. I § 93, stk. 1, ændres »§ 28 a, stk. 1, stk. 3, 4. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 7,« til: »§ 28 a, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 3, 3. pkt., og stk. 6,«.

48. I § 93, stk. 1, ændres »§ 40,« til: »§ 40, stk. 2,«.

49. I § 93, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»Finanstilsynet kan også give en fysisk eller juridisk person påbud om ændring af forholdet, hvis denne ikke opfylder sine forpligtelser efter Kommissionens forordning nr.

1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen).«

50. § 93, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Forældelsesfristen for strafansvar for overtrædelse af loven eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.«

51. I § 93 a, stk. 1, indsættes efter »denne lov«: »og regler udstedt i medfør af denne lov«.

§ 3

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 389 af 15. april 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 7, affattes således:

»7) Udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge.«

2. § 1, stk. 1, nr. 9, affattes således:

»9) Udenlandske virksomheders filialer og agenter her i landet, der udøver virksomhed efter nr. 1-8 og 10.«

3. I § 1, stk. 1, nr. 11, indsættes efter »personer,«: »herunder filialer og agenter af udenlandske virksomheder,«.

4. I § 1, stk. 1, nr. 12, indsættes efter »personer,«: »herunder filialer og agenter af udenlandske virksomheder,«.

5. I § 1, stk. 1, nr. 13, litra d, indsættes efter »virksomheder,«: »eller«.

6. I § 1, stk. 1, nr. 13, litra e, ændres »virksomheder eller« til: »virksomheder.«

7. § 1, stk. 1, nr. 13, litra f, ophæves.

8. I § 1 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler for, i hvilket omfang loven finder anvendelse for virksomheder og personer omfattet af Kommissionens forordning om handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.«

9. I § 3, stk. 1, indsættes som nr. 7 og 8:

»7) Lejlighedskunder: Kunder, som bistås med enkeltstående transaktioner eller enkeltstående rådgivningsopgaver, hvor der ikke er etableret et fast kundeforhold eller optaget en forretningsmæssig forbindelse.

8) Kontroloplysninger: Oplysninger om den legitimation, som tilvejebringes for at kontrollere, at identitetsoplysninger er korrekte.«

10. I § 7 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om underretningspligten til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, jf. stk. 1.«

11. I § 11 indsættes efter »transaktion«: »eller rådgivningsopgave«.

12. § 14 affattes således:

»§ 14. Ved bistand til lejlighedskunder med enkeltstående transaktioner kan opfyldelse af kravene i §§ 12, 15 og 19 undlades, hvis transaktionen ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 1.000 euro. Opfyldelse af kravet i § 12, stk. 3, 2. pkt., kan endvidere ud fra en risikovurdering undlades, hvis transaktionen ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 15.000 euro.

Stk. 2. Ved bistand til lejlighedskunder med enkeltstående rådgivningsopgaver kan opfyldelse af kravene i §§ 12, 15 og 19 undlades.«

13. § 15, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Kravet i stk. 2, 1. pkt., gælder ikke, hvis den pågældende er omfattet af kredsen af virksomheder nævnt i § 21, stk. 1, nr. 1.«

14. § 16 affattes således:

»§ 16. Reglerne for, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, reguleres i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, jf. dog stk. 2, 3 og 5.

Stk. 2. Forordningen finder ikke anvendelse på pengeoverførsler inden for eller mellem Danmark, Færøerne og Grønland i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser, når:

- 1) beløbet ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 1.000 euro,
- 2) modtagerens betalingsformidler er omfattet af denne lov eller tilsvarende regler for Færøerne eller Grønland og
- 3) modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer kan finde frem til den juridiske eller fysiske person, som betalingsmodtageren har aftale med om levering af varer eller tjenesteydelser.

Stk. 3. Kravene til, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, jf. artikel 5 i forordningen, finder ikke anvendelse på pengeoverførsler til organisationer med et almennyttigt formål, når

- 1) det overførte beløb ikke overstiger 150 euro,
- 2) overførslen gennemføres inden for eller mellem Danmark, Færøerne og Grønland,
- 3) organisationen er underlagt krav om regnskabsaflægelse og
- 4) organisationen er undergivet offentligt tilsyn eller ekstern revision, der er foretaget af en statsautoriseret eller en registreret revisor.

Stk. 4. Undtagelse efter stk. 3 er betinget af, at organisationen lader sig registrere hos Finanstilsynet og dokumenterer, at kravet om regnskabsaflægelse og enten ekstern revision eller offentligt tilsyn er opfyldt. Organisationen skal desuden give oplysning om de fysiske personer, der udgør organisationens øverste ledelse eller i øvrigt udøver kontrol

over selskabet. Ændringer i de i 1. og 2. pkt. nævnte forhold skal indberettes til Finanstilsynet.

Stk. 5. De regler, der gælder for pengeoverførsler inden for Danmark ifølge forordningen, finder tilsvarende anvendelse for pengeoverførsler inden for Færøerne og Grønland samt mellem Danmark, Færøerne, og Grønland.«

15. *Overskriften før § 17* affattes således:

»*Bistand fra tredjemand*«

16. *§ 17* ophæves, og i stedet indsættes:

»§ **17.** De af loven omfattede virksomheder og personer kan undlade selv at indhente oplysninger m.v. efter § 12, stk. 1-4, § 15 og § 19, stk. 1-2 og 4, hvis oplysningerne stilles til rådighed af en af de i § 1, stk. 1, nr. 1-8, nr. 13 eller nr. 15 nævnte virksomheder eller en tilsvarende virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en tilsvarende virksomhed i et tredjeland, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i denne lov. Denne virksomhed betegnes i dette kapitel som tredjemand.

Stk. 2. De af loven omfattede virksomheder og personer skal indhente tilstrækkelige oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at denne har indført foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i denne lov.

Stk. 3. Tredjemand skal forpligte sig til straks at stille de nævnte oplysninger til rådighed for virksomheden eller personen omfattet af loven. Endvidere skal tredjemand forpligte sig til på anmodning straks at fremsende relevante kontroloplysninger og anden relevant dokumentation til virksomheden eller personen omfattet af loven.

Stk. 4. Uanset stk. 1-3 er den pågældende virksomhed eller person ansvarlig for, at reglerne overholdes.

Stk. 5. Stk. 1 finder ikke anvendelse på de personer og virksomheder omfattet af loven, som er etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har aftale med på det finansielle område, såfremt Kommissionen efter artikel 40, stk. 4, i 3. hvidvaskdirektiv beslutter at undtage det land, hvor den pågældende virksomhed har hjemsted.«

17. *§ 18* affattes således:

»§ **18.** Virksomheder og personer omfattet af loven kan vælge kontraktmæssigt at outsource opgaver, som disse skal udføre med henblik på overholdelse af regler i denne lov, til en leverandør. Det er dog en betingelse herfor, at de af loven omfattede virksomheder eller personer inden indgåelse af aftalen om outsourcing sikrer sig, at leverandøren har den evne og kapacitet, der er nødvendig for at varetage opgaven på en tilfredsstillende måde, samt at leverandøren har de tilladelser, der må være en forudsætning for, at leverandøren kan påtage sig opgaven.

Stk. 2. Der skal under aftalen løbende føres kontrol med, at leverandøren udfører opgaven i overensstemmelse med

kravene og på baggrund heraf skal forsvarligheden af outsourcingaftalen løbende vurderes.

Stk. 3. Uanset om outsourcing finder sted, er virksomheden eller personen ansvarlig for, at reglerne overholdes.«

18. *§ 19, stk. 2, nr. 3*, affattes således:

»3) Kræve, at den første betaling i forbindelse med transaktionerne foretages via en konto åbnet i kundens navn i et pengeinstitut eller en tilsvarende virksomhed etableret i et land inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller et tredjeland, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i denne lov, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav.«

19. I *§ 19, stk. 3*, ændres »og udstedere af elektroniske penge« til: », betalingsinstitutter og e-penge-institutter«.

20. *§ 19, stk. 3, nr. 1*, affattes således:

»1) indhente tilstrækkelige oplysninger om det pågældende institut til fuldt ud at forstå, hvori dets virksomhed består, og på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger bedømme det pågældende instituts renommé og tilsynets kvalitet, herunder oplysninger om, hvorvidt det pågældende institut er omfattet af en myndighedsundersøgelse eller tidligere har modtaget sanktioner fra offentlige myndigheder for overtrædelse af regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme,«.

21. *§ 19, stk. 3, nr. 2*, affattes således:

»2) indhente tilstrækkelige oplysninger til at sikre sig, at det pågældende institut har tilstrækkelige og effektive kontrolprocedurer med henblik på overholdelse af regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme,«.

22. I *§ 19, stk. 3, nr. 3*, indsættes efter »daglige ledelse«: »til etablering af korrespondentforbindelsen«.

23. I *§ 19, stk. 6*, ændres »og udstedere af elektroniske penge« til: », betalingsinstitutter og e-penge-institutter«.

24. *§ 21, stk. 1*, affattes således:

»Legitimationskravene i § 12, stk. 1-4, og § 15 kan efter en risikovurdering undlades, når kunden er:

- 1) en af de i § 1, stk. 1, nr. 1-8, nr. 10 og 19 nævnte virksomheder eller en tilsvarende virksomhed etableret i et land inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller et tredjeland, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i denne lov, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav,
- 2) en virksomhed, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, eller
- 3) en indenlandsk offentlig myndighed.«

25. § 23, stk. 1, affattes således:

»De af loven omfattede virksomheder og personer skal opbevare identitets- og kontroloplysninger i mindst 5 år efter, at kundeforholdet er ophørt. Kopi af legitimationsdokumenter, der er indhentet i medfør af §§ 11, 12, 14, 15 og 19, kan opbevares.«

26. I § 25, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Der skal endvidere udarbejdes tilstrækkelige skriftlige interne regler om overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordninger om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, hvor dette er relevant, samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.«

27. I § 31, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Straffelovens § 78, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.«

28. I § 34, stk. 3 og 4, indsættes efter »hvervet«: », jf. § 78, stk. 2, i straffeloven«.**29. I § 34 indsættes som stk. 9:**

»Stk. 9. Tilsynet med filialer og agenter af betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, udøves i samarbejde med tilsynsmyndigheden i instituttets hjemland.«

30. I § 37 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.«

31. Bilag 1, nr. 4, affattes således:

»4. Erhvervsmæssig fysisk pengetransport«.

32. Bilag 1, nr. 5, affattes således:

»5. Udstedelse og administration af rejsechecks, bankveksler og lignende betalingsinstrumenter«.

§ 4

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som senest ændret ved § 231 i lov nr. 456 af 18. maj 2011, foretages følgende ændring:

1. § 66 b, stk. 2, nr. 2, ophæves.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 2 og 3.

§ 5

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1261 af 15. november 2010, som ændret ved § 31 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, og § 17 i lov nr. 1556 af 21. december 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 2, ændres »35 år« til: »40 år«.**§ 6**

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 133 af 22. februar 2011, som ændret ved § 30 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 619 af 14. juni 2011 og § 1 i lov nr. 1061 af 22. november 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 2, ændres »§§ 132 og 136« til: »regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2,«.**§ 7**

Lov nr. 436 af 14. maj 2007 om pengesedler i Grønland ophæves.

§ 8

I lov nr. 456 af 18. maj 2011 om investeringsforeninger m.v., foretages følgende ændring:

1. I § 128 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Under overholdelse af de enkelte placeringsgrænser i stk. 1 må en afdeling af en investeringsforening dog investere op til 20 pct. af afdelingens formue i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af emitterter i samme koncern.

Stk. 3. Ved investeringer efter stk. 1 og 2 finder §§ 137-139 anvendelse.«

§ 9

I lov nr. 517 af 17. juni 2008 om ændring af lov om finansiell virksomhed og forskellige andre love (Direktionens og bestyrelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed, gennemførelse af direktiv om ligebehandling, m.v.), som ændret ved § 14 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 14 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. De dele af § 10 som ikke i medfør af stk. 3 sættes i kraft for Færøerne, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne, med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.«

§ 10

I lov nr. 512 af 17. juni 2008 om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om finansiell virksomhed (Pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne), foretages følgende ændring:

1. § 1 ophæves.**§ 11**

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2012, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 2, nr. 9-13, 23-25, 30 og 46 træder i kraft den 1. juli 2012.

Stk. 3. § 1, nr. 15 og 16, træder i kraft den 1. marts 2012, med virkning for regnskabsåret 2012.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 2, nr. 14-19, 31, 38 og 47.

Stk. 5. § 2, nr. 50, og § 3, nr. 30, finder kun anvendelse på forhold begået efter lovens ikrafttrædelse.

§ 12

Stk. 1. §§ 1-4, 6, 9 og 10 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 5 gælder ikke for Færøerne.

Stk. 3. §§ 1-3, 6, 9 og 10 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 4. § 4 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 5. § 8 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Finansielle virksomheders bevilling af engagementer
 - 2.2. Bemyndigelse til delvist ændret engagementsbegreb
 - 2.3. Underretningspligt i 3. lande
 - 2.4. Bemyndigelse til at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for indfrielse og erhvervelse af instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen
 - 2.5. Videreførelse af overgangsordning i § 125 a i lov om finansiel virksomhed - kapitalkravet for institutter, der anvender interne modeller til opgørelse af de risikovægtede poster
 - 2.6. Ophævelse af muligheden for at anvende internationale regnskabsregler (IFRS) i årsrapporter med henblik på at indføre strammere og mere præcise regler for nedskrivninger i disse
 - 2.7. Tilsyn med fælles datacentraler
 - 2.8. Uvildige undersøgelser
 - 2.9. Kreditvurderingsbureauer – overførsel af beføjelser til ESMA
 - 2.10. Videregivelse af fortrolige oplysninger til færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område
 - 2.11. Gennemførelse af ændringer af prospektdirektivet
 - 2.12. Indberetning af ledende medarbejders og disses nærtstående transaktioner
 - 2.13. Forenkling af reglerne for regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet
 - 2.14. CO₂-auktioneringsforordningen
 - 2.15. Hvidvaskloven
 - 2.16. Investeringsforeningers muligheder for at investere i koncernforbundne selskaber
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. De administrative konsekvenser for borgerne
6. De miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det overordnede formål med lovforslaget er at gennemføre en række initiativer som opfølgning på den finansielle krise. Der er under den finansielle krise opsamlet en række erfaringer, som der skal eller bør reageres på.

Derudover gennemføres med lovforslaget regulering fra internationale regelsæt, herunder forordninger og direktiver. Herudover er hensigten bl.a. at stramme op på reglerne om finansielle virksomheders bevilling af engagementer til eller modtagelse af sikkerhedsstillelse fra bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed, eller virksomheder, hvor den nævnte personkreds er bestyrelsesmedlem eller direktør.

Med forslaget indføres en pligt for danske finansielle virksomheder til at meddele Finanstilsynet, at virksomhederne ønsker at udøve grænseoverskridende aktiviteter i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med. Dette skal sikre Finanstilsynet et samlet billede over de finansielle virksomheders aktiviteter i ind- og udland.

Finanstilsynet bemyndiges derudover til at fastsætte nærmere regler for indfrielse og erhvervelse af instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen. Dette skal sikre at kapitalinstrumenter, der kan medregnes i basiskapitalen som egentlig kernekapital, har en vis kvalitet. Baggrunden for forslaget er en af CEBS (Committee of European Banking Supervisors) udstedt retningslinje, hvoraf fremgår en række kriterier der skal være opfyldt før aktie-, garant- og andelskapital kan medregnes i basiskapitalen som egentlig kernekapital. Et af disse kriterier er, at de kompetente myndigheder skal give tilladelse til, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet og investeringsforvaltningsselskabet indløser eller erhverver egne aktier, garant- og andelsbeviser. Lov om finansiel virksomhed indeholder ikke på nuværende tidspunkt bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte regler for hvilke af pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers egne kapitalinstrumenter, der kan indgå i basiskapitalen, herunder indfrielse og erhvervelse af egne kapitalinstrumenter. Med forslaget søges det sikret, at Finanstilsynet kan fastsætte sådanne regler.

Desuden videreføres med lovforslaget overgangsordningen i § 125 a i lov om finansiel virksomhed. Dette indebærer, at virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationel risiko, efter lovens ikrafttræden i 2012 skal have en basiskapital, der mindst udgør 80 pct. af de 8 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006. Forslaget indebærer en videreførelse af det gældende krav i 2010 og 2011, og vil således betyde, at de berørte virksomheder ikke endnu opnår en lempelse af solvenskravet. Herudover indebærer forslaget, at virksomheder der, den 1. januar 2010 eller derefter, er begyndt at anvende en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko med Finanstilsynets tilladelse, kan anvende reglerne, der var gældende før den 1. januar 2011 for virksomheder, der ikke anvender en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko til opgørelsen af kravet i § 125 a, stk. 1. Dette vil fremgå af et nyt stykke 3 til bestemmelsen.

Senest har forløbet i forhold til særligt et enkelt pengeinstitut bidraget med yderligere erfaringer i forhold til opgørelsen af nedskrivninger, hvorfor der foreslås foretaget en række justeringer.

Med forslaget sikres yderligere, at Finanstilsynet får mulighed for at føre et direkte tilsyn med it-sikkerheden i de fælles datacentraler.

Den foreslåede ændring af § 347 b i lov om finansiel virksomhed medfører, at det er den finansielle virksomhed mv., som Finanstilsynet efter bestemmelsen kan påbyde at få foretaget en uvildig undersøgelse, der kontraherer med de sagkyndige personer, der skal foretage undersøgelsen. Forslaget medfører at det ikke længere er Finanstilsynet der er aftalpart i forholdet til de sagkyndige personer. Formålet med forslaget er hensynet til at sikre en hurtig og effektiv tilsynsvirksomhed og samtidig hensynet til at reglen bringes i overensstemmelse med de offentliggørelsesregler der i øvrigt gælder på området. I relation til offentliggørelsesreglerne indebærer den nuværende anvendelse af bestemmelsen, at der sker offentliggørelse af oplysninger om virksomheden – herunder offentliggørelse af hvilke forhold der skal undersøges i en uvildig undersøgelse – på et tidspunkt, hvor der ikke foreligger en afgørelse, der konstaterer en overtrædelse af tilsynslovgivningen, men alene en afgørelse om indledning af en undersøgelse. Dette er ikke i overensstemmelse med de øvrige offentliggørelsesregler på tilsynsområdet, og det synes dårligt stemmende med den tavshedspligt, som Finanstilsynet er underlagt i tilsvarende sager, at der skal ske offentliggørelse på et meget tidligt tidspunkt i de af § 347 b omfattede tilfælde.

Med forslaget vedrørende kreditvurderingsbureauer gennemføres nødvendige ændringer i lov om finansiel virksomhed som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer. Ændringerne indebærer, at de beføjelser, som de nationale tilsynsmyndigheder i dag har overfor kreditvur-

deringsbureauer, overgår til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA)

Derudover indeholder lovforslaget mulighed for, at der under visse nærmere omstændigheder kan videregives fortlørlige oplysninger omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt til færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område.

Med forslaget om ændring af prospektreglerne gennemføres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EF af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Med gennemførelsen af ændringerne, hæves grænsen for de direktivbestemte regler for prospektpligt ved offentlige udbud fra 2.500.000 euro til 5.000.000 euro. Som følge heraf udvides de nugældende lempeligere nationale danske regler for små udbud fra at gælde for udbud mellem 100.000 euro og 2.500.000 euro til at gælde for udbud fra 1.000.000 euro op til 5.000.000 euro. Desuden justeres undtagelserne til prospektpligten, således at der i et lidt større omfang fritages for pligten til at offentliggøre et prospekt.

Forslaget om indberetning af ledende medarbejders og disses nærtstående transaktioner indebærer ændring af de eksisterende regler, således at de ledende medarbejdere efter forslaget selv skal foretage indberetningen til Finanstilsynet. Efter de nuværende regler skal de ledende medarbejdere indberette de relevante oplysninger til det udstedende selskab, hvorefter det udstedende selskab skal indberette transaktionen til Finanstilsynet. Baggrunden for ændringen er en præcisering af gennemførelsen af artikel 6, stk. 4, i markedsmissbrugsdirektivet (2003/6/EF) og artikel 6, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2004/72/EF om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF.

Forslaget om forenkling af reglerne for regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet indebærer en sammenskrivning og forenkling af reglerne til regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet. Sammenskrivningen og forenklingen af reglerne sker som følge af, at der i den gældende lovgivning findes regler, der stort set er identiske, således at et reguleret marked er omfattet af ensartede regler i både lov om finansiel virksomhed og værdipapirhandelsloven.

Forslaget vedrørende CO₂-auktioneringsforordningen har til formål at gennemføre regler der sikrer, at Finanstilsynet kan give tilladelse til et reguleret marked til at være auktionsplatform samt at sikre, at der føres tilsyn med overholdelse af reglerne i CO₂-auktioneringsforordningen og retshåndhævelse for overtrædelser af forordningen.

Formålet med lovforslaget er yderligere at opfylde konkrete anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF) indeholdt i opfølgingsrapport om Danmark fra oktober 2010. FATF er et mellemstatsligt organ, hvis formål er at udvikle og fremme nationale og internationale politikker til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Dan-

mark er som medlem af FATF forpligtet til at efterleve FATF's anbefalinger til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering (de såkaldte 40+9 anbefalinger). I FATF's opfølgingsrapport fra oktober 2010 på IMF's evalueringsrapport om Danmark fra juni 2006 blev det påpeget, at der fortsat er nogle enkelte områder, hvor Danmark kun er kvalificeret til PC (»partly compliant«) rating. Lovforslaget indebærer justeringer på visse områder.

Herudover har visse dele af ændringsforslaget til formål at skabe klarhed på en række områder, i hvidvaskloven som hidtil har givet anledning til fortolkningstvivl. Finanstilsynet etablerede forud for udarbejdelsen af en ny vejledning på hvidvaskområdet en kontaktgruppe bestående af myndigheder og brancheforeninger, herunder Finansrådet, Finans og Leasing, Realkreditrådet, Advokatsamfundet og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer. I forbindelse med det forberedende arbejde identificeredes en række punkter i den gældende lov, der giver anledning til fortolkningstvivl, som med dette forslag søges afklaret.

Det er blandt andet de gældende krav om identifikation og legitimation af lejlighedskunder, som har givet anledning til fortolkningsproblemer i relation til rådgivningsopgaver, der ikke omfatter transaktioner. For opgaver, der omfatter transaktioner, er der behov for en væsentlig reduktion af bagatelgrænsen for identifikation og legitimation af lejlighedskunder, så denne svarer til beløbsgrænsen ved pengeoverførsler. Beløbsgrænsen ved pengeoverførsler er 1.000 euro. Stramningen er relevant for valutavekslingsvirksomhed, hvor risikoen for hvidvask er relativt høj, fordi denne virksomhed involverer omsætning af kontante midler.

Der foreslås en yderligere begrænsning af hvidvasklovens anvendelsesområde for advokater efter ønske fra Advokatrådet med henblik på undgå fortolkningstvivl og for at opnå, at danske advokater stilles som advokater i andre lande inden for EU/EØS. Med den foreslåede ændring svarer lovens anvendelsesområde for advokater til ordlyden af 3. hvidvaskdirektiv.

Kravene til de skriftlige interne regler, som virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal have, udvides til også at skulle omfatte foranstaltninger med henblik på overholdelse af EU forordninger på hvidvaskområdet, som er direkte gældende her i landet (pengeoverførselsforordningen og forordninger om finansielle sanktioner).

Lovforslaget præciserer endvidere, at det ikke kun er identitetsoplysninger, der skal opbevares i 5 år, i henhold til hvidvaskloven men også kontroloplysningerne, hvorved forstås oplysningerne om den legitimation, som er tilvejebragt for at kontrollere, at identitetsoplysningerne er korrekte.

Lovforslaget indeholder herudover en bestemmelse om, at forældelsesfristen for overtrædelse af hvidvasklovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf udvides fra 2 til 5 år for at skabe konsistens i forhold til den tilsvarende bestemmelse i § 373, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed.

Endelig indeholder lovforslaget regler vedrørende investeringsforeningers muligheder for at investere i værdipapirer

eller pengemarkedsinstrumenter udstedt af forskellige selskaber i en koncern.

Lovforslaget indeholder endvidere en række mindre ændringer, herunder ændringer af teknisk karakter, som ikke behandles nærmere.

2.1. Finansielle virksomheders bevilling af engagementer

2.1.1. Gældende ret

I henhold til den gældende lov om finansiel virksomhed må en finansiel virksomhed ikke uden bestyrelsens godkendelse bevilge engagementer til eller modtage sikkerhedsstillelse fra bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed, eller virksomheder, hvor den nævnte personkreds er bestyrelsesmedlem eller direktør. Formålet med denne begrænsning er at undgå, at en nær tilknytning til den finansielle virksomheds ledelse fører til en for velvillig bedømmelse af vedkommende som debitor eller som pantsætter eller kautionist.

Den i de nuværende regler indeholdte begrænsning omfatter ikke engagementer med og sikkerhedsstillelse fra virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren i den finansielle virksomhed direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel.

2.1.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er, at den finansielle virksomhed påføres den samme risiko i de tilfælde, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren ikke er en del af ledelsen, men derimod kvalificeret ejer af virksomheden. Det er derfor hensigtsmæssigt, at også disse tilfælde omfattes af den gældende begrænsning i de finansielle virksomheders bevilling af engagementer.

2.1.3 Forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det at udvide den omfattede personkreds således, at også engagementer med og sikkerhedsstillelse fra virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren i den finansielle virksomhed direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel, skal kræve bestyrelsens godkendelse.

2.2. Bemyndigelse til delvist ændret engagementsbegreb

2.2.1 Gældende ret

§ 5, stk. 1, nr. 16, nyaffattedes senest ved lov nr. 579 af 1. juni 2010. Ved nyaffattelsen indførtes de i bestemmelsen som litra a-d opregnede undtagelser til engagementsbegrebet for så vidt angår lovens §§ 78, 145, 148 og 182. Undtagelserne gennemførte artikel 1, nr. 19, litra a, i CRD II. Artikel 1, nr. 19, litra a, i CRD II gennemfører ændringer i artikel 106, stk. 2, i direktiv 2006/48/EF. Den derved gennemførte affattelse af artikel 106, stk. 2, i direktiv 2006/48/EF er i al væsentlighed fuldt overensstemmende med affattelsen indeholdt i § 5, stk. 1, nr. 16, litra a-d, idet der dog i direktivteksten afslutningsvist er anført følgende: »Det Europæiske

Banktilsynsudvalg bør udforme retningslinjer for at skabe større ensartethed i tilsynspraksis ved anvendelse af undtagelserne i litra c) og d).« I forbindelse med indførslen i lov om finansiel virksomhed af de i bestemmelsen som litra a-d opregnede undtagelser til engagementsbegrebet ses ikke at være taget stilling til, hvordan implementeringen af retningslinjer fra daværende CEBS (Committee of European Banking Supervisors), det nuværende EBA (European Banking Authority), skal ske.

2.2.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget er foranlediget af, at Finanstilsynet har konstateret, at der på et konkret område mangler hjemmel til implementering af retningslinjer fra det tidligere CEBS, nuværende EBA. Dette er et problem, idet Danmark er forpligtet til at implementere disse retningslinjer. Baggrunden for forslaget er således en konkret problemstilling opstået i forbindelse med implementering af retningslinjer fra CEBS om undtagelserne gennemført i § 5, stk. 1, nr. 16, litra c og d, i lov om finansiel virksomhed. Med retningslinjerne fra CEBS præciseres anvendelsesområdet for undtagelserne anført i § 5, stk. 1, nr. 16, litra c og d. Da der ikke i forbindelse med indførslen af de i § 5, stk. 1, nr. 16, litra a-d, opregnede undtagelser til engagementsbegrebet ses at være taget stilling til, hvordan implementeringen af retningslinjer fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg skal ske, og da der dermed ikke aktuelt ses at være hjemmel for Finanstilsynet til ved bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler for afgrænsningen af undtagelserne i § 5, stk. 1, nr. 16, litra c og d, er den foreslåede bestemmelse nødvendig for at Finanstilsynet kan implementere retningslinjerne fra det tidligere CEBS, det nuværende EBA.

2.2.3 Forslagets indhold

Forslaget giver hjemmel i lov om finansiel virksomhed til, at Finanstilsynet ved bekendtgørelse kan implementere retningslinjer fra det tidligere CEBS, om undtagelserne gennemført i § 5, stk. 1, nr. 16, litra c og d, i lov om finansiel virksomhed.

2.3. Underretningspligt i 3. lande

2.3.1. Gældende ret

I henhold til den gældende lov om finansiel virksomhed er finansielle virksomheder forpligtet til at meddele Finanstilsynet, såfremt virksomhederne ønsker at udøve grænseoverskridende aktiviteter i lande inden for Den Europæiske Union, eller i et land, som Unionen har indgået aftale med. Der er i dag ikke en pligt til at underrette Finanstilsynet om grænseoverskridende aktiviteter i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med. Derfor er Finanstilsynet ikke gennem lovgivningen sikret et overblik over de finansielle virksomheders aktiviteter i sådanne lande.

2.3.2. Baggrunden for forslaget

Formålet med forslaget er at indføre en pligt for danske finansielle virksomheder til at meddele Finanstilsynet, såfremt virksomhederne ønsker at udøve grænseoverskridende aktiviteter i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med. Dermed sikres Finanstilsynet et fuldstændigt billede af virksomhedernes aktiviteter både indenfor og udenfor EU, og det fuldstændige billede giver et bedre grundlag at tilrettelægge tilsynsarbejdet ud fra.

Det vurderes, at der fremover fortsat vil blive, og formentlig i øget omfang, udøvet grænseoverskridende aktiviteter. Eksempelvis kan finansielle virksomheder via internettet i højere grad og for lavere omkostninger end tidligere tilbyde grænseoverskridende tjenesteydelser. Finanstilsynet har pligt til at føre tilsyn med sådanne grænseoverskridende aktiviteter, og det er af betydning for det finansielle tilsyn, at Finanstilsynet automatisk orienteres om aktiviteterne. Sådant information indgår ved tilrettelæggelsen af det risikobaserede tilsyn på området. Derfor er det hensigtsmæssigt, at indføre underretningspligt for grænseoverskridende aktiviteter, der ønskes udført i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med.

2.3.3. Forslagets indhold

Med forslaget forpligtes finansielle virksomheder til at meddele Finanstilsynet, om virksomheden ønsker at yde grænseoverskridende aktiviteter i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med. Der indsættes en frist for meddelelse for at give Finanstilsynet mulighed for at kunne udtale sig om ændringen, inden den træder i kraft.

Der skal alene gives oplysning, hvis der er tale om væsentlige aktiviteter. Det er ikke hensigten, at selskaberne med indberetningerne skal oplyse om konkrete kundeforhold eller give detaljerede oplysninger om tilstedeværelsen på det pågældende marked. At en virksomhed indgår forretninger med en kunde i udlandet udløser således ikke i sig selv en forpligtelse til at orientere Finanstilsynet. En annonce i et internationalt dag- eller ugeblad vil eksempelvis heller ikke udløse en forpligtelse. Derimod vil det udløse en forpligtelse, hvis selskabet aktivt vil markedsføre sig på det pågældende marked.

2.4. Bemyndigelse, til at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for indfrielse og erhvervelse af instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen

2.4.1 Gældende ret

Der er i dag ikke krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltnings-selskaber skal have Finanstilsynets godkendelse før de erhverver deres egen aktie-, garant- og andelskapital. Der er alene i den gældende § 13, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, et krav om, at en finansiel virksomhed ikke mod vederlag må erhverve egne aktier til eje eller pant, hvis den pålydende værdi af selskabets og dets datterselskabers sam-

lede beholdning af aktier i selskabet som følge af erhvervelsen vil overstige 10 pct. I den tilladte beholdning af egne aktier medregnes aktier, der er erhvervet af tredjemand i eget navn, men for virksomhedens regning. Bestemmelsen er et forbud mod, at en finansiel virksomhed ejer eller erhverver egne aktier for mere end 10 pct. af selskabets og dets datterselskabers samlede beholdning af aktier i selskabet.

Lov om finansiel virksomhed indeholder på nuværende tidspunkt ikke en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte regler for hvilke af pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers egne kapitalinstrumenter, der kan indgå i basiskapitalen, herunder indfrielse og erhvervelse af egne kapitalinstrumenter. Basiskapitalen er den kapital institutterne skal have for at leve op til kapitalkravene og den består af aktie-, garant- og andelskapital, reserver, hybrid kernekapital og supplerende kapital efter fradrag.

2.4.2. Baggrunden for forslaget

For at sikre at pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet har en tilstrækkelig modstandsdygtighed i forhold til tab stilles en række krav til kvaliteten af basiskapitalen. CEBS (Committee of European Banking Supervisors), der nu er omdannet til en egentlig tilsynsmyndighed, EBA (European Banking Authority), udstedte den 14. juni 2010 retningslinjer indeholdende 10 kriterier, som strammer op på kravene til kvaliteten af aktie-, garant- og andelskapital, hvis denne skal kunne medregnes i basiskapitalen som egentlig kernekapital. De 10 kriterier omhandler forhold som, at kapitalen skal leve op til nogle definatoriske krav, f.eks. at kapitalen regnskabsmæssigt skal kunne indregnes som egenkapital, krav i forhold til at kapitalen er permanent tilstede, at instituttet kan undlade at udbetale udbytte, og at kapitalen reelt kan tage tab før alt anden kapital. Størstedelen af disse kriterier gennemføres pr. 1. juli 2011 i bekendtgørelsen om basiskapital.

Et af kriterierne i CEBS vejledning af 14. juni 2010 udstår dog at blive implementeret i dansk ret. Det kriterium er, at de kompetente myndigheder skal give tilladelse til, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet og investeringsforvaltningsselskabet indløser eller erhverver egne aktier, garant- og andelsbeviser. Det nuværende krav i dansk lovgivning giver institutterne fri adgang til at erhverve egen aktiekapital, så længe de holder sig under 10 procent af kapitalen. Institutterne kan dermed nedbringe aktiekapitalen uden Finanstilsynets godkendelse.

2.4.3 Forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers egne kapitalinstrumenter, herunder indfrielse eller erhvervelse af egne aktier, garant- og andelsbeviser og andre instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen. Dette vil bl.a. ske på grundlag af CEBS retningslinjer af 14. juni 2010. Fremadrettet forventes nye internationale bestem-

melser om indfrielse eller erhvervelse af instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen, i CRD IV. Disse ændringer vil også kunne implementeres med denne bemyndigelse.

De kompetente myndigheder skal godkende pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers indfrielse eller erhvervelse af egne aktier, garant- og andelsbeviser.

2.5. Videreførelse af overgangsordning i § 125 a i lov om finansiel virksomhed - kapitalkravet for institutter, der anvender interne modeller til opgørelse af de risikovægtede poster

2.5.1. Gældende ret

De risikovægtede poster er betegnelsen for en opgørelse af instituttets risici, hvor f.eks. hvert et udlån ganges med en vægt baseret på risikoen. Det såkaldte 8 pct. kapitalkrav beregnes herefter som 8 pct. af de risikovægtede poster. I forbindelse med indførelsen af muligheden for at anvende interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko eller interne metoder for opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko blev der fastsat en overgangsordning, hvorefter virksomheder, der anvendte disse interne metoder i 2007, 2008 og 2009 skulle have en basiskapital, der som minimum udgjorde henholdsvis 95 pct., 90 pct. og 80 pct. af solvenskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de hidtidige regler - altså de regler der var gældende den 31. december 2006. Dette begrænsede således, hvor hurtigt kapitalkravet kunne falde med indførelsen af de nye regler.

I lyset af den finansielle krise var det ikke hensigtsmæssigt at lade overgangsordningen ophøre og dermed de facto lempe kapitalkravet. Overgangsordningen blev derfor ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 forlænget, hvorefter virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko eller interne metoder for opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko i 2010 og 2011 skal have en basiskapital, der udgør mindst 80 pct. af solvenskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006.

2.5.2. Baggrunden for forslaget

Den gældende overgangsordning ophører ved udgangen af 2011, hvorfor der, hvis overgangsordningen ikke forlænges, vil ske et fald i kapitalkravet pr. 1. januar 2012. Der er imidlertid enighed i EBA (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) om, at overgangsordningen skal forlænges til udgangen af 2012. EBA vil anmode Kommissionen om, at overgangsordningen skal videreføres til udgangen af 2012.

EBA har ingen mulighed for at holde landene op på denne forståelse. Der er derfor ingen sikkerhed for, hvor mange lande der følger forslaget. EU-kommissionen har den 20. juli 2011 offentliggjort et forslag til kommende kapitalkravsdirektiver og forordninger (CRD IV), og det følger heraf i artikel 476, at overgangsordningen i forordningen foreslås forlænget for perioden 1. januar 2013 til 31. december 2015.

Som en konsekvens af det tidsmæssige perspektiv fremsættes lovforslaget nu, og det foreslås derfor, at også Danmark fornyer overgangsordningen for en begrænset periode frem til den 31. december 2012. Det er vurderingen, at uanset udfaldet af forhandlingerne om forordningen er hensigtsmæssigt nationalt at fastholde overgangsordningen frem til udgangen af 2012, hvor indfasningen af de nye strammere Baselkrav forventes påbegyndt. Endvidere foreslås det, at dele af direktiv 2010/79/EU (CRD III) vedrørende overgangsregler for virksomheder, der den 1. januar 2010 eller derefter er begyndt at anvende en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko, sættes ind i § 125 a som et nyt stk. 3 til § 125a.

2.5.3. Forslagets indhold

Forslaget indebærer, at virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationel risiko, efter lovens ikrafttræden i 2012 skal have en basiskapital, der mindst udgør 80 pct. af de risikovægtede poster der er opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006. Forslaget indebærer en videreførelse af det gældende krav i 2010 og 2011, og vil således betyde, at de berørte virksomheder ikke opnår en lempelse af solvenskravet.

Endvidere indebærer forslaget, at virksomheder, der den 1. januar 2010 eller derefter er begyndt at anvende en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko med Finanstilsynets tilladelse kan anvende reglerne, der var gældende før den 1. januar 2011 for virksomheder, der ikke anvender en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko til opgørelsen af kravet i § 125 a, stk. 1.

2.6. Ophævelse af muligheden for at anvende internationale regnskabsregler (IFRS) i årsrapporter med henblik på at indføre strammere og mere præcise regler for nedskrivninger i disse

2.6.1. Gældende ret

I henhold til lov om finansiel virksomhed skal årsrapporter for finansielle virksomheder som udgangspunkt udarbejdes efter de danske regnskabsregler. Det vil sige, at årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med kapitel 13 i lov om finansiel virksomhed samt regler udstedt i medfør af dette kapitel. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked her i landet eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med (i det følgende benævnt »børsnoterede« finansielle virksomheder), skal dog i medfør af Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder udarbejde koncernregnskab efter International Financial Reporting Standards (IFRS) som godkendt af EU.

I de tilfælde, hvor bestemmelserne i kapitel 13 eller regler udstedt i medfør heraf regulerer de samme forhold som Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabs-

standarder (1606/2002), har de danske regnskabsregler ikke gyldighed.

Efter de gældende regler er det muligt for børsnoterede finansielle virksomheder at vælge at anvende de internationale regnskabsstandarder som godkendt af EU i deres årsregnskab. Endvidere har ikke-børsnoterede finansielle virksomheder mulighed for at vælge at anvende de internationale regnskabsstandarder som godkendt af EU i såvel deres årsregnskab som deres koncernregnskab. I praksis er der således valgfrihed med hensyn til, om virksomheden ønsker at anvende de internationale regnskabsstandarder som godkendt af EU eller de danske regnskabsregler ved udarbejdelsen af årsregnskabet.

I kapitel 13 i lov om finansiel virksomhed er der hjemmel til, at Finanstilsynet kan udstede nærmere regler for årsrapporten om blandt andet indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

De danske regnskabsregler er udformet, så de i videst muligt omfang er forenelige med de internationale regnskabsstandarder. Det vil sige reglerne er udformet, så et regnskab udarbejdet efter de danske regler ikke vil være i strid med de internationale regler, selv om ikke alle detaljer og oplysningskrav fra de internationale regler er indarbejdet i de danske regler.

2.6.2. Baggrunden for forslaget

Der er under den finansielle krise opsamlet en række erfaringer. Senest har også forløbet i forhold til Amagerbanken A/S bidraget med yderligere erfaringer i forhold til opgørelse af nedskrivninger på udlån og solvensbehov. Mens reglerne er forholdsvis præcise med hensyn til, hvornår der skal foretages en nedskrivningsberegning, så giver reglerne betydelige muligheder for ledelsesmæssige skøn, når størrelsen af nedskrivningerne på udlån skal opgøres. Det er således op til ledelsen at foretage et rimeligt og velunderbygget skøn, når størrelsen af nedskrivninger skal fastlægges.

Forløbet med Amagerbanken og forløbet i andre institutter, hvor der er sket ledesskift, illustrerer, at der er et betydeligt rum for ledelsesmæssige skøn i opgørelsen af nedskrivninger på udlån, som kan medføre væsentlige ændringer i nedskrivningerne. Det peger på et behov for klarere rammer i reglerne for, hvordan disse skøn kan udøves. Det er uundgåeligt, at opgørelsen af nedskrivningerne vil involvere betydelige skønselementer, men det er Finanstilsynets opfattelse, at det vil være muligt at indsnævre udfaldsrummet for sådanne.

2.6.3. Forslagets indhold

Der har hidtil været valgfrihed om, hvorvidt en virksomhed i årsregnskabet ville benytte de internationale regnskabsstandarder eller de danske regnskabsregler. Det er ikke muligt lovmæssigt at regulere de internationale regnskabsstandarder nationalt. Efter forslaget gøres det derfor obligatorisk for finansielle virksomheder at anvende de danske

regnskabsregler i årsregnskabet. Børsnoterede finansielle virksomheder vil fortsat være forpligtede til at anvende de internationale regnskabsstandarder som godkendt af EU i koncernregnskabet, ligesom ikke-børsnoterede finansielle virksomheder fortsat vil kunne vælge at aflægge koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, som godkendt af EU.

Formålet med at gøre det obligatorisk at anvende de danske regnskabsregler på årsregnskaberne er at sikre, at de justeringer, som det vurderes hensigtsmæssigt at gennemføre i de danske regnskabsregler vedrørende nedskrivninger på udlån skal være gældende for alle pengeinstitutter.

Finanstilsynet har allerede i medfør af § 196 hjemmel til at fastsætte mere detaljerede regler for blandt andet indregning og måling. Finanstilsynet vil benytte denne hjemmel til at fastsætte nærmere regler for, hvorledes pengeinstitutter skal nedskrive på forskellige typer af engagementer. Det er ikke med dette lovforslag eller justeringer af nedskrivningsreglerne hensigten at ændre på det forhold, at de danske regnskabsregler er forenelige med de internationale regnskabsstandarder, men de danske regnskabsregler vil indeholde mere præcise anvisninger og en større detaljeringsgrad, der vil kunne opleves som en stramning for nogle pengeinstitutter afhængig af deres nuværende praksis.

2.7. Tilsyn med fælles datacentraler

2.7.1. Gældende ret

Med hjemmel i § 199, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed har Finanstilsynet udstedt en bekendtgørelse om systemrevisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, sådanne virksomheders dattervirksomheder samt om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Ved systemrevision forstås i henhold til denne bekendtgørelse intern og ekstern revision af, at de generelle it-kontroller, er og fungerer betryggende. Ved de generelle it-kontroller forstås styringen af den grundlæggende it-sikkerhed, men ikke sikkerheden i specifikke it-systemer. Finanstilsynet fører tilsyn med, at systemrevisionen opfylder forpligtelserne i bekendtgørelsen.

Finanstilsynet har ikke beføjelser til at give datacentralerne påbud eller træffe andre forvaltningsretlige foranstaltninger, men i praksis har Finanstilsynet mulighed for at påpege eventuelle svagheder eller mangler i it-sikkerheden.

Det fremgår dog af § 347, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet. Denne bestemmelse er indsat i loven, til brug i tilfælde, hvor Finanstilsynet ikke kan formå at få outsourcingvirksomheden (den outsourcingende virksomhed), til at give oplysninger om de outsourcete funktioner. Bestemmelsen er således møntet på tilsyn med en specifik finansiel virksomhed, og er derfor ikke egnet som grundlag for generelt tilsyn med en fælles datacentral.

2.7.2. Baggrunden for forslaget

I øjeblikket sker der en del ændringer i strukturen i de fælles datacentraler, herunder outsources der flere og flere aktiviteter mellem datacentralerne indbyrdes og mellem datacentralerne og it-leverandører, der ikke er fælles datacentraler. Det kan i sidste ende føre til, at et svigt i en datacentral kan få negative konsekvenser for en stor del af den finansielle sektor. Endelig kan det ikke udelukkes, at der vil ske en stigende internationalisering på dette område fremover, hvorved it-funktioner kan blive outsourcet til udlandet. Dette kan indebære, at begivenheder i udlandet i større omfang end i dag kan få betydning for de danske finansielle virksomheder og deres kunder.

Det foreslås derfor, at Finanstilsynet får mulighed for at føre et mere direkte tilsyn med de fælles datacentraler, herunder at Finanstilsynet får mulighed for direkte at foretage inspektioner og give påbud til datacentralerne. Desuden er det ønskeligt, at de regler, der gælder for outsourcing i finansielle virksomheder, bliver udstruktet til også at gælde fælles datacentraler.

2.7.3. Forslagets indhold

Lovforslaget giver Finanstilsynet mulighed for at føre tilsyn med it-sikkerheden i de fælles datacentraler.

De fælles datacentraler er i lovforslaget defineret som datacentraler, der overvejende er ejet af finansielle virksomheder enten direkte eller gennem en eller flere foreninger. Desuden vil reglerne omfatte datacentraler, der udfører væsentlig it-drift for den fælles betalingsinfrastruktur, hvis flere finansielle virksomheder har væsentlige ejerandele i datacentralen. Finanstilsynet kan, hvis særlige grunde gør sig gældende, dispensere fra bestemmelserne. Dispensationer skal være tidsbegrænsede, men kan fornys.

Med lovforslaget vil Finanstilsynet få mulighed for at kræve ændringer i it-sikkerheden i de fælles datacentraler, ligesom Finanstilsynet vil få mulighed for at gribe ind, hvis outsourcingen fra de fælles datacentraler ikke lever op til kravene i outsourcingbekendtgørelsen.

For at ligestille datacentralerne med de finansielle virksomheder, foreslås tillige, at Finanstilsynet imod behørig legitimation og uden retskendelse kan få adgang til en datacentral.

På lige fod med, hvad der gælder for finansielle virksomheder indeholder forslaget regler om, at Finanstilsynet kan foranledige en uvildig undersøgelse iværksat, hvis dette vil være af væsentlig betydning for tilsynet med datacentralen. En sådan undersøgelse skal finansieres af datacentralen.

Forslaget indeholder endvidere bestemmelser om, at Det Finansielle Virksomhedsråd skal træffe afgørelser af principiel karakter samt i tilsynssager, der har videregående betydning for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder samt fælles datacentraler.

2.8. Uvildige undersøgelser

2.8.1. Gældende ret

Efter § 347 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som blev indsat ved lov nr. 579 af 1. juni 2010, kan Finanstilsynet påbyde en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed at afholde udgifterne til, at der bliver foretaget en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse. I henhold til stk. 2, skal den uvildige undersøgelse foretages af en eller flere sagkyndige personer, f.eks. advokater, revisorer eller andre finansielle rådgivere med sagskundskab inden for det pågældende område, som indstilles af virksomheden. Finanstilsynet udpeger de indstillede personer, hvis de vurderes egnede og uvildige. Såfremt de indstillede sagkyndige ikke vurderes egnede og uvildige kan Finanstilsynet udpege andre sagkyndige personer. Den finansielle virksomhed mv. afholder udgifterne til den uvildige undersøgelse. Den finansielle virksomhed mv. skal give de sagkyndige personer de oplysninger, som er nødvendige til gennemførelsen af den uvildige undersøgelse, og den uvildige undersøgelses resultater skal munde ud i en skriftlig rapport til Finanstilsynet, jf. stk. 3 og 4. I henhold til stk. 5 skal de sagkyndige personer straks give Finanstilsynet oplysninger om forhold, som de bliver opmærksomme på i forbindelse med undersøgelsen, såfremt der er en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.

Finanstilsynet har herudover i særlige tilfælde mulighed for at anvende ekstern bistand i forbindelse med tilsynet med de finansielle virksomheder, jf. § 344, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed. Der skal være tale om tilfælde, hvor tilsynet har et presserende behov for ekstern bistand eller har brug for en speciel ekspertviden. Finanstilsynets brug af ekstern bistand efter denne bestemmelse skal ske inden for de almindelige økonomiske rammer, der er fastlagt i finansloven, hvilket betyder, at udgifterne hertil skal afholdes af Finanstilsynet.

2.8.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for vedtagelsen af den gældende § 347 b i lov om finansiel virksomhed var, at udviklingen af de finansielle virksomheders størrelse og kompleksiteten i deres forretningsområder og risici medførte, at Finanstilsynet havde behov for yderligere redskaber med henblik på at sikre, at forhold, der var af væsentlig betydning for tilsynet med virksomhederne, blev undersøgt ved en uvildig undersøgelse således, at virksomhedens risici kunne blive afdækket nærmere. Undersøgelsen er tillige til gavn for den pågældende virksomhed, idet en uvildig undersøgelse giver virksomheden et mere nuanceret billede af de risici, som virksomheden påtager sig ved at operere inden for et område af en vis kompleksitet, hvorfor muligheden for at forebygge eventuelle tab forbedres. Den praktiske anvendelse af den gældende

§ 347 b i lov om finansiel virksomhed har givet erfaringer, der viser et behov for en ændring af bestemmelsen, således at denne bringes i overensstemmelse med de i øvrigt på det finansielle område gældende offentliggørelsesregler og i øvrigt affattes på en måde, der i højere grad end den nuværende sikrer hurtig og effektiv tilsynsvirksomhed.

2.8.2.1. Reglerne for udbud og annoncering

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (udbudsdirektivet) gælder for alle offentlige myndigheder og offentligretlige organer. Direktivet fastsætter procedureregler, der skal følges ved indkøb af varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsopgaver. Direktivet fastsætter blandt andet regler for udvælgelse af leverandører, tilbudsvurdering og kontrakttildeling. Finanstilsynets sagkyndige undersøgelser efter § 347 b i lov om finansiel virksomhed kan, afhængig af karakteren af undersøgelsen, være omfattet af direktivets bilag II A, hvorefter kontrakten skal i EU-udbud, eller direktivets bilag II B, herunder blandt andet kategori 27 om »andre tjenesteydelser«, hvorefter kontrakten alene er delvist omfattet af udbudsdirektivets anvendelsesområde, og som følge heraf ikke skal i fuldt EU-udbud.

Lov om indhentning af tilbud på visse offentlige og offentligt støttede kontrakter (tilbudsloven) gælder for bygge- og anlægsarbejder samt indkøb af varer og tjenesteydelser. Efter § 15 a, stk. 1, nr. 3, i tilbudsloven finder afsnit II om vare- og tjenesteydelseskontrakter blandt andet anvendelse for »indhentning af tilbud og tildeling af ordrer på [...] offentlige tjenesteydelseskontrakter omfattet af udbudsdirektivets bilag II A og bilag II B [...]«, hvis værdi overstiger 500.000 kr.«. I de tilfælde hvor Finanstilsynets sagkyndige undersøgelser efter § 347 b i lov om finansiel virksomhed efter en konkret og individuel vurdering er omfattet af udbudsdirektivets bilag II A og bilag II B, vil kontrakten om ekspertundersøgelser dermed skulle annonceres efter tilbudslovens regler, hvis værdien af undersøgelsen overstiger 500.000 kr. Det vurderes, at den overvejende del af undersøgelserne vil overstige den nævnte beløbsgrænse. Ved anvendelsen af § 347 b i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet således være forpligtet til at gennemføre annoncering efter tilbudslovens regler.

En kontrakt kan endvidere have en klar grænseoverskridende interesse og dermed være relevant for sagkyndige i de øvrige EU-lande. I disse tilfælde skal EU-Traktatens regler om fri bevægelighed for blandt andet tjenesteydelser samt grundlæggende principper om gennemsigtighed og ligebehandling iagttages. Ifølge praksis fra EU-Domstolen indebærer princippet om gennemsigtighed en forpligtelse til at sikre en passende grad af offentlighed til fordel for enhver potentiel tilbudsgiver, der gør det muligt at åbne markedet for konkurrence. Kommissionen har ved fortolkningsmeddelelse om den fællesskabsret, der finder anvendelse på tildelingen af kontrakter, som ikke eller kun delvis er omfattet af udbudsdirektiverne (2006/C 179/02) fastlagt faktorer for,

hvornår der kan foreligge klar grænseoverskridende interesse. Det fremgår heraf, at dette skal afgøres på grundlag af en evaluering af de omstændigheder, der gør sig gældende i det enkelte tilfælde, som f.eks. kontraktens genstand og anslåede værdi, de særlige forhold der kendetegner den berørte sektor (markedets størrelse og struktur, handelspraksis osv.) samt det geografiske sted, hvor kontrakten skal udføres. Idet EU-Traktatens regler skal iagttages i de tilfælde, hvor der efter en konkret vurdering foreligger klar grænseoverskridende interesse, er det ikke muligt generelt at undtage kontrakter i medfør af § 347 b i lov om finansiel virksomhed fra offentliggørelse alene ved at undtage disse fra tilbudslovens regler. Det er samtidig ikke entydigt, at denne type kontrakter kan undtages efter reglerne i udbudsdirektivet eller EU-Traktatens regler eller principper i øvrigt. Dette betyder, at i de tilfælde, hvor kontrakten efter en konkret vurdering er underlagt kravet om passende grad af offentlighed, skal kontrakten om en sagkyndig undersøgelse annonceres således, at en virksomhed i en anden medlemsstat kan få adgang til de nødvendige oplysninger om kontrakten, før den tildeles, således at virksomhed, hvis den ønsker det, vil være i stand til at tilkendegive sin interesse i at opnå tildeling af kontrakten. Dette indebærer offentliggørelse af oplysninger om den finansielle virksomhed, beskrivelsen af de forhold som skal undersøges mv.

2.8.2.2. *Finanstilsynets tilsynsarbejde*

Finanstilsynets tilsynsarbejde er af hensyn til den finansielle stabilitet underlagt nogle lovfæstede restriktioner. Finanstilsynet og de finansielle råd, Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd, er således underlagt en skærpet tavshedspligt. Dette er nødvendigt, idet Finanstilsynet gennem sin tilsynsvirksomhed får et indgående indblik både i de tilsynsbelagte virksomheders forretningsforhold samt i deres kunders forhold. Dette kendskab er afgørende for, at Finanstilsynet kan vurdere virksomhedernes risici og dermed sikkerheden for virksomhedernes kunder. Tavshedspligten er indført for at beskytte de tilsynsbelagte virksomheders forretningsmæssige forhold, så oplysningerne herom ikke kan misbruges i konkurrencemæssig sammenhæng og for at sikre, at oplysninger om tilsynsbelagte kunder ikke spredes i en videre kreds. Endelig har den til formål at sikre den tilsynsmæssige effektivitet, fordi de tilsynsbelagte virksomheder kan føle sig trygge ved at udlevere alle oplysninger, som Finanstilsynet måtte have behov for, for at føre et effektivt tilsyn.

Finanstilsynet kan bringe § 347 b i lov om finansiel virksomhed i anvendelse på alle stadier i sin tilsynsvirksomhed. Offentliggørelse af oplysninger om virksomheden – herunder offentliggørelse af hvilke forhold der skal undersøges i en uvildig undersøgelse – på et tidspunkt hvor der ikke foreligger en afgørelse, der konstaterer en overtrædelse af tilsynslovgivningen, men alene en afgørelse om indledning af en undersøgelse, er ikke i overensstemmelse med de øvrige offentliggørelsesregler på tilsynsområdet. Dette er særligt uhensigtsmæssigt i sager, som viser sig ikke at indeholde en overtrædelse af de regler, som Finanstilsynet fører tilsyn

med. Det synes således dårligt stemmende med den tavshedspligt, som Finanstilsynet er underlagt i tilsvarende sager, at der skal ske offentliggørelse på et meget tidligt tidspunkt i de af § 347 b omfattede tilfælde. Herudover medfører kravet om offentliggørelse, at processen, indtil undersøgelsen kan igangsættes, forlænges betragteligt. Dette kan være uhensigtsmæssigt på et tidspunkt, hvor Finanstilsynet af hensyn til tilsynsvirksomheden og den finansielle stabilitet ønsker en effektiv undersøgelse igangsat straks.

Den foreslåede ændring er således begrundet i hensynet til at sikre en hurtig og effektiv tilsynsvirksomhed og hensynet til at bringe reglen i overensstemmelse med de øvrige offentliggørelsesregler på området og dermed sikre en ensartet behandling af sagerne.

2.8.3. *Forslagets indhold*

Det foreslås, at § 347 b i lov om finansiel virksomhed udformes således, at det er den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral, som Finanstilsynet kan påbyde at få foretaget en undersøgelse, der kontraherer med de sagkyndige personer. Dette medfører, at Finanstilsynet ikke er aftalepart. Herved skal de sagkyndige undersøgelser ikke i udbud eller annonceres.

Virksomheden udpeger den eller de sagkyndige personer, som skal foretage den uvildige undersøgelse. Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer. Finanstilsynet bestemmer, hvilke forhold de sagkyndige personer skal undersøge, og hvordan undersøgelsen skal gennemføres. De sagkyndige personer, der skal foretage undersøgelsen, pålægges desuden en pligt til at underrette Finanstilsynet om forhold, de bliver opmærksomme på, såfremt der er en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.

En afgørelse om at påbyde en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en fælles datacentral at lade foretage en uvildig undersøgelse skal som hidtil træffes af det Finansielle Virksomhedsråd. Rådsafgørelsen offentliggøres ikke, og undersøgelsen kan derfor gennemføres uden offentlighedens kendskab, hvilket også gælder for tilsynets øvrige undersøgelser. Virksomheden kan påklage afgørelsen om, at den skal lade foretage en uvildig undersøgelse, til Erhvervsankenævnet.

2.8.3.1. *Engelsk ret*

Det bemærkes, at den foreslåede danske bestemmelse om uvildige undersøgelser er i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i engelsk ret, idet det engelske finanstilsyn, Financial Services Authority, har en tilsvarende ret til at kræve, at der udarbejdes en rapport af sagkyndige personer med henblik på at vurdere, identificere og/eller forebygge visse risici i en given finansiel virksomhed. Aftalen indgås i disse tilfælde direkte mellem den finansielle virksomhed og de sagkyndige personer. Omkostningerne til udarbejdelsen af undersøgelsen dækkes af den finansielle virksomhed.

2.9. Kreditvurderingsbureauer – overførsel af beføjelser til ESMA

2.9.1. Gældende ret

Finanstilsynet har efter gældende ret beføjelser til at træffe afgørelse om registrering af kreditvurderingsbureauer, inddragelse af tildelt registrering og andre foranstaltninger efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Endvidere påser Finanstilsynet overholdelsen af forordningen.

2.9.2. Baggrunden for forslaget

I kølvandet på finanskrisen blev det blandt andet besluttet at reformere den europæiske tilsynsstruktur. Som led heri blev Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) oprettet, og det blev besluttet, at ESMA skulle have tilsynsbeføjelser over for kreditvurderingsbureauer.

Forslaget indfører nødvendige ændringer i lov om finansiel virksomhed som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer. Ændringerne til forordningen indebærer, at de beføjelser, som de nationale tilsynsmyndigheder i dag har overfor kreditvurderingsbureauer, overgår til ESMA.

Aktuelt er der ikke i Danmark bureauer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, hvorfor den praktiske betydning af forslaget er lille i Danmark.

Der er ved vedtagelsen af ændringerne til forordningen lagt vægt på, at der gælder særlige forhold for tilsyn med kreditvurderingsbureauer. Således kan kreditvurderingsbureauernes aktiviteter i deres natur betragtes som grænseoverskridende, idet en kreditvurdering uden videre kan anvendes af investorer m.fl. i alle medlemslande, uanset hvor kreditvurderingen er udstedt. Overdragelsen af beføjelser fra de nationale tilsynsmyndigheder til ESMA skal således ikke opfattes som en forløber for overdragelse af beføjelser på andre områder som f.eks. tilsyn med banker og forsikrings-selskaber.

2.9.3. Forslagets indhold

Forslaget betyder, at Finanstilsynet ikke længere vil have beføjelser til at træffe afgørelser om registrering af kreditvurderingsbureauer, inddragelse af tildelt registrering og andre foranstaltninger efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer.

Finanstilsynet vil dog stadig være kompetent myndighed på området. Det indebærer, at ESMA kan uddelegere opgaver til Finanstilsynet, herunder at Finanstilsynet på anmodning skal bistå ESMA i forbindelse med undersøgelser af danske kreditvurderingsbureauer. Desuden kan Finanstilsynet på anmodning deltage i undersøgelser, som ESMA gennemfører af danske kreditvurderingsbureauer.

Samtidig foretages der en række øvrige ændringer som følge af ændringerne til forordningen. Herunder udgår be-

stemmelser om sanktioner overfor kreditvurderingsbureauer og krav om offentliggørelse af disse sanktioner. Ligeledes udgår bestemmelserne om kreditvurderingsbureauers partsstatus i forhold til Finanstilsynet og om Det Finansielle Virksomhedsråds inddragelse i tilsynet med kreditvurderingsbureauer.

2.10. Videregivelse af fortrolige oplysninger til færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område

2.10.1. Gældende ret

Tilsynet med og reguleringen af færøske pengeinstitutter mv. er et fællesanliggende, som varetages af Finanstilsynet. Lov om finansiel virksomhed er sat i kraft på Færøerne ved kongelig anordning, senest ved kongelig anordning nr. 830 af 30. august 2009 med senere ændringer. I anordningen er der foretaget tilpasninger til færøske forhold – herunder er f.eks. reguleringen af forsikringsområdet taget ud af anordningen, idet tilsynet med og reguleringen af færøske forsikrings-selskaber er et særanliggende, der reguleres af færøsk lovgivning.

Efter § 1, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed finder dele af loven anvendelse på finansielle holdingvirksomheder. § 1, stk. 2, er sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, og Finanstilsynet har således kompetence i forhold til finansielle holdingvirksomheder, der er beliggende på Færøerne.

Tilsvarende har det færøske forsikringstilsyn efter den færøske lov om forsikringsvirksomheder, der på mange måder er enslydende med lov om finansiel virksomhed, kompetence til at føre tilsyn med finansielle holdingvirksomheder på Færøerne.

Efter § 354, stk. 6, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed er der mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til relevante tilsynsmyndigheder i lande inden for EU, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder m.v., og til tilsynsmyndigheder i lande uden for EU, efter samme bestemmelses nr. 22. Begge bestemmelser er direktivbestemte.

2.10.2. Baggrunden for forslaget

Det er vigtigt, at der kan udveksles informationer mellem Finanstilsynet og færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område. Finanstilsynet vil således f. eks. kunne komme i besiddelse af fortrolige oplysninger om et af en færøsk finansiel holdingvirksomhed ejet pengeinstitut, som det vil være relevant at kunne videregive til færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område.

Færøerne er ikke medlem af EU. Omvendt anses Færøerne som hovedregel heller ikke som værende omfattet af definitionen på et land uden for EU, idet Færøerne er en del af det danske rige. Færøerne er således ikke omfattet af de omtalte bestemmelser i § 354, stk. 6, nr. 18 og nr. 22, i lov om finansiel virksomhed, hvorfor der er behov for indførelse af en bestemmelse, hvorefter det bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til de færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område. Dette vil eksempelvis være relevant i

tilfælde, hvor en færøsk finansiel holdingvirksomhed ejer såvel forsikringsselskaber underlagt færøsk tilsyn som pengeinstitutter underlagt dansk tilsyn. Samtidig er det hensigten, at der indsættes en tilsvarende bestemmelse i den færøske lovgivning, således at færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område vil kunne videregive fortrolige oplysninger til Finanstilsynet, som vil være af relevans for Finanstilsynet. Herved sikres, at der kan gennemføres et effektivt og koordineret tilsyn med bl.a. finansielle holdingvirksomheder på Færøerne.

2.10.3. Forslagets indhold

Det foreslås at indføre mulighed for, at Finanstilsynet under visse betingelser kan videregive fortrolige oplysninger til færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område. Den foreslåede bestemmelse sigter blandt andet på den situation, hvor en færøsk finansiel holdingvirksomhed ejer såvel forsikringsselskaber underlagt færøsk tilsyn som pengeinstitutter underlagt dansk tilsyn.

2.11. Gennemførelse af ændringer af prospektdirektivet

2.11.1. Gældende ret

Der er i dag direktivbestemte regler for prospektpligten ved værdipapirer, der optages til handel på et reguleret marked, og ved offentlige udbud over 2.500.000 mio. euro. I Danmark har vi desuden regler for offentlige udbud mellem 100.000 euro og 2.500.000 euro, disse regler for »små« udbud er lempeligere end reglerne for udbud over 2.500.000 mio. euro.

2.11.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for ændringerne af prospektreglerne er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EF af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Direktivet skal være gennemført i dansk ret senest 1. juli 2012.

Formålet med ændringerne af prospektreglerne er at reducere de byrder, der påhviler virksomheder, som udsteder værdipapirer.

2.11.3. Forslagets indhold

Med gennemførelsen af prospektdirektivets ændringer, hæves grænsen for de direktivbestemte regler for prospektpligt ved offentlige udbud fra 2.500.000 euro til 5.000.000 euro. Som en konsekvens af, at den nedre grænse for de direktivbestemte regler for prospektpligt hæves fra 2.500.000 euro til 5.000.000 euro ændres grænsen for de nationale regler, således at der af hensyn til investorbeskyttelsen sikres, at udbud af værdipapir mellem 2.500.000 og 5.000.000 euro er underlagt de nationale regler. Det foreslås således, at de nugældende nationale lempeligere regler for små udbud ændres fra at gælde for udbud mellem 100.000 euro og

2.500.000 euro til at gælde for udbud mellem 1.000.000 og 5.000.000 euro. Den nedre grænse for offentlige udbud af hæves altså fra 100.000 euro til 1 mio. euro. Offentlige udbud af værdipapirer mellem 1.000.000 og 5.000.000 euro er herefter underlagt de krav til udbud, der er i kap. 12 i lov om værdipapirhandel m.v.

Efter § 23, stk. 8, i lov om værdipapirhandel fastsætter Finanstilsynet bl.a. regler om fritagelse for pligten til at offentliggøre et prospekt. Store dele af prospektdirektivet er gennemført med bekendtgørelse nr. 222 og 223 af 10. marts 2010. Nogle af de grænser og definitioner der er angivet i lovbemærkningerne til § 23, stk. 8, i lov om værdipapirhandel m.v. i lovforslag L 13 fremsat 6. oktober 2004, stammer fra prospektdirektivet og er ændret med det nye prospektdirektiv, herunder antallet af personer der kan rettes henvendelse til uden prospektpligt og definitionen af kvalificerede investorer. Som følge af at der er sket ændringer i prospektdirektivet vil det være nødvendigt at foretage en tilpasning af bekendtgørelserne, som regulerer disse regler. Finanstilsynet vil foretage de nødvendige ændringer af bekendtgørelserne.

2.12. Indberetning af ledende medarbejderes og disses nærtstående transaktioner

2.12.1. Gældende ret

I dag er ledende medarbejdere i selskaber, der udsteder aktier på en række i loven anførte regulerede markeder forpligtiget til at skulle give det udstedende selskab meddelelse om sine egne og nærtstående personers transaktioner med/vedrørende det udstedende selskabs aktier/værdipapirer, hvorefter det udstedende selskab skal indberette transaktionen til Finanstilsynet.

2.12.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for ændringen af indberetningspligten af ledende medarbejders transaktioner er en præcisering af gennemførelsen af artikel 6, stk. 4, i markedsmisbrugsdirektivet (2003/6/EF) og artikel 6, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2004/72/EF om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF, for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insidere, anmeldelse af ledende medarbejderes transaktioner og af mistænkelige transaktioner. Efter direktiverne er det den ledende medarbejder, der skal være ansvarlig for indberetning til den kompetente myndighed og ikke det udstedende selskab, som fastsat i den nugældende § 28 a.

2.12.3. Forslagets indhold

Forpligtigelsen til at ledende medarbejdere skal give det udstedende selskab underretning om sine egne og nærtstående personers transaktioner foreslås ændret til, at indberetningen skal gives direkte til Finanstilsynet. Det udstedende selskab skal således ikke længere være mellemlid for indberetningen. Formålet med reglerne er, at skabe gennemsigtighed

og offentlighed omkring ledende medarbejders aktiehand-
ler i det selskab, de er tilknyttet.

2.13. Forenkling af reglerne for regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet

2.13.1. Gældende ret

Der findes i dag regler i lov om finansiel virksomhed for regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet. I Danmark er der aktuelt kun en multilateral handelsfacilitet og det er First North som drives af NASDAQ OMX Copenhagen. De gældende regler i lov om finansiel virksomhed vedrører tilladelse, etablering af fjernadgang, benyttelse af navn, ejerforhold, ledelse og indretning af virksomheden, kapitalkrav, ledelsens andre hverv, videregivelse af fortrolige oplysninger, sammenlægning, inddragelse af tilladelse og afvikling, likvidation, indgivelse af konkursbegæring, betalingsstandsning, generelle regler om tilsyn, afgifter, delegationsbestemmelser samt strafbestemmelser.

2.13.2. Baggrunden for forslaget

I forbindelse med implementering af MiFID-direktivet (2004/39/EF) tilbage i 2007 valgte man lovgivningsmæssigt, at en række af de regler, herunder bl.a. kapitalkravene, der gælder for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skulle finde tilsvarende anvendelse på et reguleret marked, der driver en multilateral handelsfacilitet. Reglerne blev indført i § 1, nr. 16, i lov om finansiel virksomhed. Det fik den konsekvens, at bl.a. NASDAQ OMX Copenhagen A/S, alene fordi de driver en multilateral handelsfacilitet i form af First North, blev underlagt reglerne om kapitaldækning samt beregning og indberetning af disse krav.

De nugældende kapitaldækningsregler for regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet, er således de samme regler, som gælder for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Disse kapitaldækningsregler er omfattende og begrundet i, at fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber i kraft af deres virksomhedstype kan lave forretninger, der har en høj risiko. Drift af en multilateral handelsfacilitet er en ganske anden type virksomhed (børsdrift), hvor der ikke er behov for kapitaldækningsregler i forhold til risici på ind- og udlån og investering. Derfor er der ikke behov for, at reglerne for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber skal gælde for operatører af regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet. Virksomhedstypen adskiller sig med andre ord væsentligt fra investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber.

Baggrunden for, at man tilbage i 2007 indførte de nugældende regler var, at man af konkurrencemæssige årsager fandt det hensigtsmæssigt at ligestille virksomheder, der har mulighed for at drive en multilateral handelsfacilitet. Det har imidlertid vist sig at det er unødvendigt restriktivt, at kapitaldækningsreglerne for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber også skal gælde for regulerede markeder i Danmark. Denne restriktive regulering forringer

danske regulerede markeders konkurrenceevne i forhold til andre regulerede markeder i Europa, idet regulerede markeder i det øvrige Europa ikke er underlagt kapitaldækningsregler, som de der gælder for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber.

Endvidere bemærkes, at regulerede markeder, herunder regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet allerede er underlagt kapitalkrav i form af det i henhold til værdipapirhandelsloven gældende krav om minimumskapital. Derudover fremgår det af værdipapirhandelsloven, at det regulerede marked skal have en tilstrækkelig ansvarlig kapital samt have tilstrækkelig finansielle ressourcer til at sikre det regulerede markeds overordnede funktion. Reglerne findes i § 8, stk. 2, nr. 2, § 15, stk. 3, og § 18, stk. 2, nr. 6, i værdipapirhandelsloven.

Driver det regulerede marked en multilateral handelsfacilitet udover det regulerede marked vil det som altovervejende hovedregel betyde, at kapitalkravet forøges i og med, at man som virksomhed bevæger sig ind på et andet forretningsområde eller udvider sine aktiviteter. F.eks. vil der i den forbindelse typisk være nye operationelle risici, juridiske risici og forretningsmæssige risici, der vil skulle afdækkes via reservering af kapital.

Kapitalkravet til driften af den multilaterale handelsfacilitet fastsættes derfor fremadrettet på baggrund af en konkret vurdering af de enkelte risici, der er til stede i systemet, i stedet for en mere standardiseret metode, der findes i kapitaldækningsbekendtgørelsen.

Et af hovedformålene med MiFID-direktivet var at skabe større konkurrence (i form af multilateral handelsfacilitet) til de etablerede markedspladser. Med de foreslåede ændringer vil de regulerede markeder i Danmark, der driver multilateral handelsfacilitet, blive ligestillet konkurrencemæssigt med de regulerede markeder i andre EU-lande, der driver multilateral handelsfacilitet.

2.13.3. Forslagets indhold

Lovforslaget indeholder en sammenskrivning og forenkling af reglerne til regulerede markeder - f.eks. NASDAQ OMX Copenhagen A/S - der driver en multilateral handelsfacilitet - f.eks. First North.

Sammenskrivningen og forenklingen af reglerne er foretaget som følge af, at der i denne gældende lovgivning findes regler, der stort set er identiske. Aktuelt er et reguleret marked omfattet af regler i både lov om finansiel virksomhed og værdipapirhandelsloven, hvilket er u hensigtsmæssigt.

2.14. CO₂-auktioneringsforordningen

2.14.1. Gældende ret

Der findes ikke regler på værdipapirhandelsområdet om auktionering af CO₂-kvoter i dag. Lovforslaget har til formål at gennemføre regler, der for det første sikrer, at Finansilsynet kan give tilladelse til et reguleret marked til at være auktionsplatform og for det andet, at der føres tilsyn med

overholdelse af reglerne i CO₂-auktioneringsforordningen og sikre retshåndhævelse for overtrædelser af forordningen.

CO₂-auktioneringsforordningen vedrører alene auktionering af CO₂-kvoter, og CO₂-auktionerings-platforme. Reglerne der implementeres med dette lovforslag gælder kun for CO₂-kvoter, auktionering af CO₂-kvoter der er finansielle instrumenter er allerede omfattet af reglerne i lov om værdipapirhandel m.v.

2.14.2. Baggrunden for forslaget

Fra 2013 skal en større andel af CO₂-kvoterne i EU auktioneres i stedet for at blive tildelt gratis. Reglerne om auktionering af CO₂-kvoter fremgår af CO₂-auktioneringsforordningen.

Auktioneringen skal finde sted på en fælles auktionsplatform, som udpeges af medlemslandene efter udbud fra Kommissionen. CO₂-auktioneringsforordningen giver også mulighed for at, at medlemslandene kan fravælge den fælles auktionsplatform og i stedet udpege deres egne auktionsplatforme.

Danmark vil tilslutte sig den fælles auktionsplatform, som udpeges for en periode på højst 5 år.

Som følge af forordningen skal der i dansk national lovgivning foretages den tekniske implementering af forordningen. Følgende artikler i auktionsforordningen kræver implementering i lov om værdipapirhandel m.v.:

- 1) CO₂-auktioneringsforordningens artikel 35 fastslår kriterier for udpegelse af auktionsplatforme. Det fremgår af stk. 1, at der kun må gennemføres auktioner på en auktionsplatform, der har fået tilladelse som et reguleret marked af de kompetente nationale myndigheder. I Danmark er den kompetente nationale myndighed Finanstilsynet. Artikel 35, stk. 4-6 fastslår de nærmere betingelser for, at en platform kan opnå en tilladelse, og at der skal gives en tilladelse.
- 2) CO₂-auktioneringsforordningens artikel 43 fastslår, at medlemsstaterne skal sikre, at der opretholdes et effektivt tilsyn med auktionsplatformen og at håndhævelse af reglerne i forordningen sikres.
- 3) CO₂-auktioneringsforordningens artikel 53 fastslår, at der skal kunne udveksles oplysninger mellem auktionsplatformen, den auktionstilsynsførende og den nationale kompetente myndighed. Hjemlen til at udveksle fortrolige oplysninger imellem disse aktører sikres i lov om værdipapirhandel m.v.

CO₂-auktioneringsforordningens finder både anvendelse på auktionsprodukter, der er finansielle instrumenter og auktionsprodukter, der ikke er finansielle instrumenter. De finansielle instrumenter vil allerede være omfattet af reglerne i lov om værdipapirhandel m.v., hvorimod ikke finansielle instrumenter ikke vil være omfattet af regler i lov om værdipapirhandel m.v. Særligt i forhold til forordningens artikel 43 om tilsyn og håndhævelse af markedsmissbrugsreglerne for ikke finansielle instrumenter er det nødvendigt at sikre, at reglerne om tilsyn, kontrol og straf finder anvendelse.

Dette sikres ved udstedelse af en bekendtgørelse, der har hjemmel i § 93, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v.

Reglerne om auktionering af CO₂-kvoter fremgår af CO₂-auktioneringsforordningen.

2.14.3. Forslagets indhold

Med dette lovforslag, hvor der foretages ændringer til lov om værdipapirhandel m.v., foretages den tekniske implementering af CO₂-auktioneringsforordningens artikel 35, stk. 4-6, om tilladelse til at være auktionsplatform, artikel 43 om tilsyn og håndhævelse vedrørende reglerne om markedsmissbrug og artikel 53 om samarbejde mellem den CO₂-auktionstilsynsførende og Finanstilsynet, sker under hensyntagen til den tavshedspligt, Finanstilsynet er underlagt ifølge EU-retten.

Der må kun gennemføres auktioner på en auktionsplatform, der har fået tilladelse som et reguleret marked, jf. artikel 35. I lovforslaget indsættes en ny § 8 c i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet kan give et reguleret marked tilladelse til at være auktionsplatform i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen. Regulerede markeder og deres markedsoperatør er efter lov om værdipapirhandel m.v. underlagt Finanstilsynets tilsyn. Hvis auktionsplatformen placeres i Danmark vil dette tilsyn også omfatte tilsynet med auktionsplatform.

Tilsynet med markedsmissbrug på auktionsplatformen sikres ved, at lovforslaget fastslår, at reglerne om tilsyn i kapitlerne 25, 26 og 27 i lov om værdipapirhandel m.v., også finder anvendelse på artikel 37-42 om markedsmissbrug i forordningen.

Som følge af artikel 43 i CO₂-auktioneringsforordningen skal Finanstilsynet sikre tilsynet med markedsmissbrug på auktionsplatformen og håndhævelsen af overtrædelse af markedsmissbrugsbestemmelserne i forordningens artikel 37-42 for ikke-finansielle instrumenter, der udbydes til salg gennem en auktionsplatform. Dette skal gennemføres dels ved at reglerne om tilsyn m.v. i kapitlerne 25, 26 og 27 i lov om værdipapirhandel m.v., også finder anvendelse på artikel 37-42 om markedsmissbrug i forordningen og dels ved at anvende hjemmel i § 93, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. til at udstede en bekendtgørelse om sanktioner for overtrædelse af forordningen. Bekendtgørelsen vil indeholde bestemmelser, der fastslår, at ved overtrædelse af regler om forbud mod insiderhandel (artikel 38), forbud mod videregivelse af intern viden (artikel 39 og 40), forbud mod kursmanipulation (artikel 41) og krav der reducerer risikoen for markedsmissbrug (artikel 42) i CO₂-auktioneringsforordning vil disse straffes med bøde eller fængsel. Det vil være de samme sanktioner, der gælder for overtrædelse af bestemmelserne i forordningen som dem, der gælder for overtrædelse af §§ 35-39 i lov om værdipapirhandel m.v. Disse regler forbyder handel med værdipapirer af nogen, der har intern viden, som kan være af betydning for handlen, uretmæssig videregivelse af intern viden, kursmanipulation og stiller krav om udarbejdelse af intern regler.

Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffeloven forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Der er oplyst en række undtagelser hertil, hvorefter oplysninger alligevel kan videregives m.v., hvorefter Finanstilsynet kan give oplysninger til den auktionstilsynsførende i medfør af CO₂-auktioneringsforordningen. Finanstilsynet kan alene videregive de oplysninger, som den auktionstilsynsførende med rimelig kan have brug for at udføre sine funktioner.

2.15. Hvidvaskloven

2.15.1. Anvendelsesområde

2.15.1.1. Gældende ret

I henhold til hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 9, er udenlandske virksomheders filialer her i landet omfattet af hvidvaskloven, hvis de udøver virksomhed efter § 1, stk. 1, nr. 1-8 og 10. Udenlandske virksomheders agenter her i landet er imidlertid ikke omtalt i hvidvaskloven, og det har derfor været uklart, om agenter skal overholde hvidvasklovens regler eller de regler, som gælder i virksomhedens hjemland.

Hvidvaskloven indeholder en række særregler for advokater. For det første er advokater kun omfattet af loven, når de yder bistand i forbindelse med visse nærmere angivne områder. For det andet er kravet om indberetning af mistænkelige transaktioner til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet eller Advokatsamfundet begrænset i væsentligt omfang i forhold til de øvrige personer og virksomheder omfattet af loven.

2.15.1.2. Baggrunden for forslaget

EU-Kommissionens Sekretariat har i notat af 16. februar 2011 til medlemslandene oplyst, at agenter kan anses for omfattet af 3. hvidvaskdirektiv, og at agenter derfor ligesom filialer skal følge lokale hvidvaskregler. Imidlertid omtaler hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 9, kun filialer.

Advokatrådet har ønsket en yderligere begrænsning af lovens anvendelsesområde for advokater. Spørgsmålet om, hvorvidt advokater skulle være omfattet af det 3. hvidvaskdirektiv, var omtvistet forud for direktivets vedtagelse. Dette skyldtes de særlige hensyn til advokaters tavshedspligt, som både i Danmark og de øvrige EU-lande indebærer, at der gælder regler om fortrolighed mellem en advokat og dennes klient. Ved direktivets gennemførelse i Danmark fulgtes direktivets ordlyd i det væsentlige, således at advokater omfattes af hvidvaskloven i en række nærmere angivne tilfælde. Tilfældet »anden forretningsmæssig rådgivning« indebar imidlertid en udvidelse i forhold til direktivet, hvorved den hidtil gældende retstilstand blev opretholdt.

Begrundelsen for at opretholde den dagældende retstilstand var ifølge bemærkningerne til loven, at der inden for rådgivningsvirksomhed til stadighed sker en brancheglidning mellem de enkelte rådgivningstyper, og at opretholdelsen skulle medvirke til at sikre, at de forskellige indberetningspligtige rådgivningsgrupper behandles ens. Det må

imidtild erkendes, at der er særlige hensyn at tage til advokaters tavshedspligt, og at hensynet bag direktivet netop har været at give advokaterne en særstatus i forhold til andre grupper. Endvidere må det erkendes, at anvendelsesområdet af § 1, stk. 1, nr. 13, litra f, er uklart.

Fastholdelsen af »anden forretningsmæssig rådgivning« har givet en række fortolkningsproblemer. Advokatrådet har påpeget, at det navnlig er usikkert, hvilken nærhed der skal være mellem en transaktion og rådgivning, når advokater deltager med bistand ved planlægning eller udførelse af transaktioner for deres klienter i forbindelse med »anden forretningsmæssig rådgivning«, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 13, litra f. F.eks. kan der være usikkerhed om, hvorvidt rådgivning af en virksomhed om indgåelse af en direktørkontrakt omfattes af loven, idet der på den ene side er tale om rådgivning, og på den anden side en perifer kontakt med den transaktion, der er indeholdt i kontraktvilkårene (løn, pension mv.). Endvidere har Advokatrådet påpeget, at bestemmelsen giver væsentlige problemer i forhold til europæiske transaktioner, idet rådgivere fra andre EU-lande er uforstående over for danske virksomheders krav om identifikationsoplysninger på områder, som klart falder uden for direktivet.

2.15.1.3. Forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås, at det i hvidvaskloven tilføjes, at også agenter er omfattet af hvidvaskloven.

Endvidere foreslås det, at § 1, stk. 1, nr. 13, litra f, ophæves, således at lovens anvendelsesområde for advokater ikke omfatter advokater, når de deltager med bistand ved planlægning eller udførelse af transaktioner for deres klienter med »anden forretningsmæssig rådgivning«.

2.15.2. Tilsyn med valutavekslingsvirksomheder samt agenter af udenlandske virksomheder

2.15.2.1. Gældende ret

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører i henhold til hvidvaskloven tilsyn med valutavekslingsvirksomheder med hjemsted her i landet, mens Finanstilsynet fører tilsyn med filialer her i landet af valutavekslingsvirksomheder med hjemsted i udlandet. Udenlandske virksomheders agenter her i landet er ikke omtalt i hvidvaskloven, men bliver omfattet af loven.

I henhold til lov om betalingstjenester og elektroniske penge, der gennemfører betalingstjenestedirektivet og 2. e-pengedirektiv, kan betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter med hjemsted i et andet medlemsland inden for EU/EØS etablere sig her i landet via filialer og agenter uden særskilt tilladelse fra den danske tilsynsmyndighed (Finanstilsynet). Tilsynet med sådanne filialer og agenter henhører under tilsynsmyndigheden i instituttets hjemland.

2.15.2.2. Baggrunden for forslaget

Det er uhensigtsmæssigt, at tilsynet med valutavekslingsvirksomheder er delt imellem to styrelser. Med forslaget skabes der konsistens, således at tilsynet med filialer af va-

lutavekslingsvirksomheder overføres til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

I lovforslaget foreslås, at det i hvidvaskloven tilføjes, at også agenter er omfattet af hvidvaskloven. Tilsynet med agenters overholdelse af hvidvaskloven skal ske i samarbejde mellem Finanstilsynet og hjemlandstilsynet.

EU Kommissionens Sekretariat har i notat af 16. februar 2011 til medlemslandene oplyst, at agenter kan anses for omfattet af 3. hvidvaskdirektiv, og at agenter ligesom filialer skal følge lokale hvidvaskregler. Imidlertid omtaler hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1, kun filialer. Det foreslås som følge heraf i lovforslaget, at det i hvidvaskloven tilføjes, at også agenter er omfattet. Der er for tiden ca. 400 agenter i Danmark af udenlandske betalingsinstitutter. De 3 store globale pengeoverførselsvirksomheder, Western Union, Moneygram, og Euronet Payment Services har tilsammen ca. 350 af de ca. 400 agenter. Ændringen medfører, set i sammenhæng med betalingstjenestedirektivet og 2. e-pengedirektiv, som nu er gennemført her i landet ved lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at der skal ske et tæt samarbejde med betalingsinstituttets hjemlands tilsynsmyndighed om tilsynet med agenterne.

2.15.2.3 Forslagets indhold

Med lovforslaget samles tilsynet med valutavekslingsvirksomheder i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Lovforslaget indebærer endvidere, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen også skal føre tilsyn med agenter af udenlandske valutavekslingsvirksomheders agenter her i landet.

Det foreslås præciseret i hvidvaskloven, at tilsynet med filialer og agenter af betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter med hjemsted i et andet medlemsland inden for EU/EØS, der i henhold til hvidvaskloven henhører under Finanstilsynet, skal udøves i samarbejde med tilsynsmyndigheden i instituttets hjemland. Med forslaget opnås overensstemmelse med det bagvedliggende EU-direktiv.

2.15.3. Krav om registrering

2.15.3.1. Gældende ret

Hvidvaskloven indeholder krav om, at personer og virksomheder, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 til hvidvaskloven nævnte aktiviteter, f.eks. udlånsvirksomhed og finansiel leasing, skal registreres hos Finanstilsynet som betingelse for at kunne udøve denne virksomhed. Karakteristisk for disse virksomheder er, at de ikke er omfattet af godkendelseskrav i henhold til anden finansiel lovgivning. Det samme gælder for filialer og agenter af disse virksomheder. I henhold til lov om betalingstjenester og elektroniske penge kræves der tilladelse af Finanstilsynet for at udbyde betalingstjenester. For disse typer af virksomheder sker der på nuværende tidspunkt en dobbeltregistrering, da de også er omfattet af registreringskravet i hvidvaskloven.

2.15.3.2. Baggrunden for forslaget

Det er uhensigtsmæssigt, at der efter den gældende lovgivning de facto gælder et dobbeltregistreringskrav for virksomheder der udbyder betalingstjenester, da virksomhederne skal sørge for både at få en tilladelse efter lov om betalingstjenester og elektroniske penge samt anmode Finanstilsynet om at blive registreret i henhold til hvidvaskloven.

2.15.3.3. Forslagets indhold

For at undgå dobbeltregistrering foreslås hvidvasklovens krav om registrering af udbydere af betalingstjenester ophævet.

2.15.4. Identifikation og legitimation af lejlighedskunder

2.15.4.1. Gældende ret

Den gældende § 14 i hvidvaskloven fastlægger kravene til identifikation og legitimation, når der er tale om såkaldte lejlighedskunder. For kunder med enkeltstående transaktioner (lejlighedskunder) skal virksomheder og personer omfattet af denne lov opfylde legitimationskravene for enhver transaktion på beløb, der modsvarer 100.000 kr. eller derover. Kravene gælder, uanset om transaktionen udføres i en eller flere sammenhængende operationer, hvis der synes at være en indbyrdes forbindelse. For eksempel kan man ikke undgå legitimationskravene ved at overføre 11 gange 10.000 kr., hvis der reelt er tale om et samlet beløb på 110.000 kr. Hvis transaktionens størrelse ikke kendes på det tidspunkt, hvor den påbegyndes, skal der kræves legitimation, så snart virksomheden eller personen får formodning om, at der er tale om en transaktion, som er omfattet af stk. 1.

Ved den hidtidige administration af hvidvaskloven har det været uklart, om begrebet lejlighedskunder - foruden kunder med enkeltstående transaktioner - også omfatter kundeforhold med enkeltstående rådgivningsopgaver.

2.15.4.2. Baggrunden for forslaget

EU-Kommissionens Sekretariat har i notat til Finanstilsynet af 14. december 2010 præciseret, at 3. hvidvaskdirektiv giver mulighed for at undtage lejlighedskunder fra identifikations- og legitimationskrav, hvis sådanne opgaver udføres for kunden uden etablering af forretningsforbindelse og under forudsætning af, at der ikke er mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme. Spørgsmålet har været drøftet indgående med Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i forbindelse med udarbejdelse af Finanstilsynets nye vejledning på hvidvaskområdet.

Efter at EU's forordning nr. 1781/2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved betalingsoverførsler, har indført krav om identifikation- og legitimation af kunder i alle tilfælde, hvor beløbet er større end 1.000 euro, er bestemmelsen om enkeltstående transaktioner i hvidvaskloven i realiteten kun relevant ved valutaveksling uden kontoforbindelse med kunden.

2.15.4.3. Forslagets indhold

Der foreslås på baggrund heraf og ud fra en risikovurdering, at rådgiveren fritages for legitimationskravene, når der er tale om enkeltstående rådgivningsopgave uden etablering af fast forretningsforbindelse, hvor der ikke er mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme. Samtidig foreslås det præciseret i lovens § 11, at rådgiveren dog skal kræve legitimation, hvis der er mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Beløbsgrænsen i § 14 foreslås nedsat til 1.000 euro svarende til pengeoverførselsforordningens beløbsgrænse, da valutaveksling af større kontantbeløb anses at være forbundet med en relativ høj grad af risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Forslaget vil gøre det muligt i højere grad at spore valutatransaktioner tilbage til involverede personer og dermed lette politiets arbejde med kriminalitetsbekæmpelse.

Med den foreslåede nye definition af lejlighedskunder bliver det afgørende, om der er eller bliver etableret et fast kundeforhold eller en fast forretningsmæssig forbindelse. Dette gælder både ved transaktioner og ved rådgivningsopgaver.

2.15.5. Oplysninger fra tredjemand

2.15.5.1. Gældende ret

De gældende bestemmelser i §§ 17 og 18 tillader under visse betingelser, at en virksomhed eller en person omfattet af hvidvaskloven kan forlade sig på identitetsoplysninger og legitimation m.v. indhentet af tredjemand ved opfyldelse af legitimationskravene.

2.15.5.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget har til formål at opfylde konkrete anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF) indeholdt i opfølgingsrapport om Danmark fra oktober 2010. FATF er et mellemstatsligt organ, hvis formål er at udvikle og fremme nationale og internationale politikker til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Danmark er som medlem af FATF forpligtet til at efterleve FATF's anbefalinger til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Bestemmelserne om oplysninger fra tredjemand er på flere punkter uklare og utilstrækkelige set i forhold til FATF's anbefaling nr. 9. Med lovforslaget imødekommes opfølgingsrapportens konkrete anbefaling på dette område.

2.15.5.3. Forslagets indhold

Det foreslås at samle de nuværende §§ 17 og 18 i hvidvaskloven i en mere klar bestemmelse, der beskriver betingelserne for, at virksomheden eller personen omfattet af loven kan lægge oplysninger til grund, der er indhentet af tredjemand som led i dennes opfyldelse af egne krav (dvs. genbrug af legitimationsoplysninger). Endvidere indstilles, at lovforslaget udvides til at give mulighed for, at tredjemand også kan være autoriseret advokat eller autoriseret revisor med hjemsted i et land inden for i et land inden for

Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en tilsvarende virksomhed i et tredjeland, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i denne lov.

Betingelserne for at forlade sig på oplysninger indhentet af tredjemand vil herefter være, at oplysningerne stilles til rådighed af en af de i stk. 1, nr. 1-8, 13 og 15, nævnte virksomheder eller en tilsvarende virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller et tredjeland, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i denne lov. Denne virksomhed betegnes som tredjemand. Herudover skal der indhentes tilstrækkelige oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at den pågældende har indført foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i denne lov. Tredjemand skal forpligte sig til straks at stille de nævnte oplysninger til rådighed for virksomheden eller personen omfattet af loven. Endvidere skal tredjemand forpligte sig til på anmodning straks at fremsende relevante kontroloplysninger og anden relevant dokumentation til virksomheden eller personen omfattet af loven.

Det foreslås præciseret, at virksomheden eller personen omfattet af loven fortsat er ansvarlig for, at reglerne overholdes. Med de foreslåede ændringer må det antages, at Danmark har opfyldt anbefalingen i FATF rapporten.

2.15.6. Outsourcing af opgaver med henblik på overholdelse af regler i hvidvaskloven

2.15.6.1. Gældende ret

Virksomhedernes mulighed for at outsource nogle af de opgaver, som de skal varetage for at opfylde kravene i hvidvaskloven er uomtalt i loven, og lovbemærkningerne er uklare.

2.15.6.2. Baggrunden for forslaget

Det er i dag forudsat, at virksomhederne har mulighed for at outsource f.eks. indhentelse af identifikations- og legitimationsoplysninger eller overvågning af kundetransaktioner til en leverandør. Det findes hensigtsmæssigt, at det præciseres i lovteksten, at det er muligt at outsource, hvis visse nærmere betingelser opfyldes.

2.15.6.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at det i loven fastslås, at virksomheder og personer omfattet af loven kan vælge at outsource opgaver kontraktmæssigt til tredjemand, som den pågældende skal udføre med henblik på overholdelse af regler i denne lov, hvis en række betingelser er opfyldt. Leverandøren skal bl.a. have de tilladelser, der måtte være forudsat for at påtage sig opgaven. Virksomheden eller personen omfattet af loven er uanset outsourcing fortsat ansvarlig for, at reglerne overholdes.

2.15.7. Korrespondentbankforbindelser

2.15.7.1. Gældende ret

Hvidvaskloven stiller betingelser for etablering af grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser, hvis bankforbindelsen har hjemsted i et tredjeland uden for EU/EØS, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. En korrespondentbank er en bank, som udfører betalinger m.v. for en anden bank eller et realkreditinstitut.

2.15.7.2. Baggrunden for forslaget

FATF har i sin opfølgingsrapport om Danmark fra oktober 2010 konkret anbefalet, at kravene skærpes i overensstemmelse med FATF's anbefaling nr. 7 om krav til grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser. Med forslaget imødekommes FATF's konkrete anbefaling.

2.15.7.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at de af loven omfattede kreditinstitutter og udstedere af elektroniske penge fremover skal indhente tilstrækkelige offentligt tilgængelige oplysninger om korrespondentbanken til at fastslå, hvori dennes virksomhed består, og til at bedømme det pågældende instituts renommé, herunder oplysninger om, hvorvidt det pågældende institut er omfattet af myndighedsundersøgelse eller tidligere har modtaget sanktioner fra offentlige myndigheder for overtrædelser af regler om bekæmpelse af hvidvask eller finansiering af terrorisme. De af loven omfattede kreditinstitutter og udstedere af elektroniske penge skal endvidere indhente tilstrækkelige oplysninger til at fastslå, at det pågældende institut har tilstrækkelige og effektive kontrolprocedurer med henblik på overholdelse af regler om bekæmpelse af hvidvask eller finansiering af terrorisme. Endvidere omfattes betalingsinstitutter, og det præciseres, at udstedere af elektroniske penge er e-penge-institutterne.

2.15.8. Undtagelse fra legitimationskrav

2.15.8.1. Gældende ret

Den gældende § 21 i hvidvaskloven fritager virksomheder og personer omfattet af loven for legitimationskravene, hvis kunden er et nærmere angivet finansielt institut med hjemsted i EU/EØS eller et tredjeland, der kan sidestilles hermed på hvidvaskområdet. Fritagelsen omfatter de almindelige legitimationskrav indeholdt i den gældende lovs § 12.

Valutavekslingsvirksomhed er ikke reguleret på europæisk plan, bortset fra hvidvaskreguleringen. Dette indebærer, at valutavirksomheder, modsat de andre virksomheder nævnt i undtagelsesreglen, ikke er omfattet af et krav om, at ejere og ledere skal have fyldestgørende erfaring.

2.15.8.2. Baggrunden for forslaget

Der er i EU's Committee on the Prevention of Money Laundering and Terrorist Financing, hvori alle medlemsstater er repræsenteret, bred enighed om at fortolke 3. hvidvaskdirektiv således, at undtagelsesreglen ikke fritager for

pligten til at kræve legitimation, hvis der i det konkrete kundeforhold må antages at være forhøjet risiko for hvidvask eller terrorfinansiering, og pligten til løbende at overvåge kundeforholdet. Bestemmelsen i hvidvaskloven foreslås ændret i overensstemmelse hermed. Endvidere bør § 15, der omhandler personer, som handler på en andens vegne tilføjes til undtagelsen, da de skal være omfattet af undtagelsen.

Da valutavekslingsvirksomheder ikke er reguleret andre steder end i hvidvaskloven, modsat de andre virksomheder omfattet af undtagelsesreglen, bør de ikke være undtaget fra kravene om legitimation m.v.

2.15.8.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at undtagelsesreglen ikke fritager for pligten til at kræve legitimation, hvis der i det konkrete kundeforhold må antages at være forhøjet risiko for hvidvask eller terrorfinansiering, eller pligten til løbende at overvåge kundeforholdet.

Det foreslås derfor, at valutavirksomhed udgår af undtagelsesreglen i § 21, stk. 1, nr. 1. Der skal herefter altid ske legitimation af kunder, der er valutavekslingsvirksomheder.

2.15.9. Udvidelse af forældelsesfristen

2.15.9.1. Gældende ret

I dag er forældelsesfristen i hvidvaskloven 2 år, mens forældelsesfristen i lov om finansiell virksomhed er 5 år.

2.15.9.2. Baggrunden for forslaget

Mange overtrædelser af hvidvaskloven opdages først ved et inspektionsbesøg. Da Finanstilsynets undersøgelser ofte sker med mere end 2 års interval, kan der være indtruffet forældelse ved opdagelsen af disse overtrædelser. Da finansielle virksomheder i henhold til lov om finansiell virksomhed er omfattet af en 5 års forældelsesfrist, findes det endvidere hensigtsmæssig at ensarte bestemmelserne i forhold til de finansielle virksomheder, som også er omfattet af hvidvaskloven.

2.15.9.3. Forslagets indhold

Det foreslås at udvide forældelsesfristen til 5 år, hvilket svarer til forældelsesfristen i lov om finansiell virksomhed.

2.16. Investeringsforeningers muligheder for at investere i koncernforbundne selskaber.

2.16.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i § 128, stk. 1, nr. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. kan en afdeling af en investeringsforening højst investere op til 10 pct. af sin formue i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af forskellige selskaber, der er koncernforbundne.

2.16.2. Baggrunden for forslaget

Der er et behov for, at afdelinger i investeringsforeninger, som investerer i danske aktier, får mulighed for at investere

mere end 10 pct. af deres formue i aktier, som er udstedt af koncernforbundne selskaber. Det skyldes, at der i det danske OMX C20 indeks, som er et indeks over de mest omsatte aktier i store selskaber, indgår to selskaber, som er koncernforbundne. Disse selskaber indgår i indekset med en vægt, der er meget stor. Afdelinger i investeringsforeninger, som investerer i danske aktier, har derfor behov for at investere en tilsvarende stor del af deres formue i aktier udstedt af de pågældende selskaber for, at deres afkast kan komme på niveau med afkastet af de aktier, som indgår i indekset.

UCITS-direktivet, som regulerer investeringsforeningers placeringsmuligheder (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/65/2009 EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)), giver mulighed for, at afdelinger i investeringsforeninger kan investere op til 20 pct. af deres formue i værdipapirer, som er udstedt af selskaber, der er koncernforbundne.

Derfor foreslås det at hæve placeringsgrænsen fra 10 pct. til 20 pct. for investeringer i værdipapirer, som er udstedt af selskaber, der er koncernforbundne, for dermed at imødekomme investeringsforeningernes behov.

2.16.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at en afdeling af en forening får mulighed for at investere op til 20 pct. af sin formue i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af forskellige selskaber, som er koncernforbundne.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget indebærer nye opgaver for Finanstilsynet. De økonomiske konsekvenser heraf finansieres via afgifter fra branchen. Lovforslaget vil endvidere kunne indebære et øge antal af underretninger om mistænkelige transaktioner til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet. De økonomiske konsekvenser heraf vil blive holdt inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske rammer.

Med forslaget skal Finanstilsynet føre et mere direkte tilsyn med de fælles datacentraler. Det betyder, at der skal anvendes flere ressourcer til tilsynet hermed, blandt andet fordi flere formalia skal følges af Finanstilsynet, når der kan træffes egentlige afgørelser, som følge af de nye regler. Eksempelvis kan der opstå behov for at forelægge afgørelser for Det Finansielle Virksomhedsråd. Derudover vil der tillige skulle anvendes ressourcer på at påse datacentralernes overholdelse af outsourcingbekendtgørelsen. Det forventes, at Finanstilsynets forøgede ressourceanvendelse vil andrage 1 årsværk.

Med forslaget skal Finanstilsynet behandle ansøgninger om tilladelse fra et reguleret marked om at være en auktionsplatform i Danmark i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen og føre tilsyn med auktionsplatformen. Forordningen forudsætter, at der for de fleste medlemsstater udpeges en fælles platform, der skal findes igennem et udbud. Danmark har tilsluttet sig denne fælles procedure. Det for-

ventes, at op mod en mia. CO₂-kvoter skal auktioneres fra 2013, hvorfor det må forventes, at en platform placeret i Danmark, vil indebære en øget arbejdsbyrde for Finanstilsynet.

Det er endnu uvist, hvor denne auktionsplatform placeres.

Såfremt der placeres en auktionsplatform i Danmark vil dette medføre en øget arbejdsbyrde for Finanstilsynet. Dette skyldes at der vil være løbende henvendelser fra auktionsplatformen, den auktionstilsynsførende og andre medlemsstater samt tilsynet i form af egentlige tilsynsbesøg.

Derudover vil der, hvis platformen placeres i Danmark, være et løbende tilsyn med auktionerne på platformen, herunder hvorvidt markedsmisbrugsdirektivet er overholdt for handlen med CO₂-kvoterne. Et effektivt markedstilsyn vurderes foreløbigt at skulle bestå i etablering af en ny markedsovervågningsenhed der vil medføre en øget arbejdsbyrde. Det bemærkes, at der alene vil blive ført tilsyn med auktioner, der foretages på auktionsplatformen. I dette tal er der ikke medtaget etablering af f.eks. et overvågningssystem.

Udpeges en auktionsplatform, der ikke har hjemsted i Danmark, vil Finanstilsynet fortsat have opgaver i forhold til markedsmisbrugsdirektivet, hvorefter Finanstilsynet skal samarbejde med andre tilsynsmyndigheder, også i forhold til handel på auktionsplatformen, når tilsynet anmodes herom. Dette arbejde vurderes at udgøre 1 årsværk. Arbejdet kunne bestå i at indhente oplysninger fra danske virksomheder, der har budt på en auktion, og hvor der kan være mistanke om, at budet er givet på baggrund af intern viden eller at der er mistanke om kursmanipulation.

Det er således indstillingen, at der pt. søges 1 årsværk til Finanstilsynet, idet forudsætningen herfor er, at platformen ikke placeres i Danmark. Som redegjort for ovenfor bemærkes det, at der vil opstå behov for yderligere ressourcer, hvis auktionsplatformen placeres i Danmark. Placeres platformen i Danmark vil der skulle søges yderligere ressourcer og som anført er det den foreløbige og skønsmæssige vurdering, at de fornødne yderligere ressourcer i så fald vil kunne udgøre op mod 4 årsværk.

Tilsynet med agenterne kræver en særlig indsats, da agenterne i mange tilfælde er virksomheder som f.eks. kiosker, der i sagens natur ikke er vant til at overholde/følge med i reguleringen på hvidvaskområdet. Pengeoverførsler anses at være et relativt højrisikoområde for hvidvask og terrorfinansiering. Ændringerne i hvidvaskloven vedrørende udenlandske agenter her i landet af betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter med hjemsted i et andet EU/EØS medlemsland skønnes at ville medføre en øget arbejdsbyrde på 1 årsværk for Finanstilsynet.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget indebærer visse økonomiske konsekvenser for de fællesejede datacentraler, idet virksomhederne vil blive pålagt omkostninger, når Finanstilsynet kommer på inspektion. Da Finanstilsynet allerede foretager inspektion af systemrevisionens arbejde og i den forbindelse allerede ind-

kalder materiale og møder med datacentralerne, skønnes de ekstra omkostninger herunder også de administrative konsekvenser at være begrænsede. Desuden vil datacentralerne blive pålagt en årlig afgift.

Forslagets videreførelse af overgangsreglen i 2012 indebærer en økonomisk stramning for de berørte virksomheder. Der er dog en administrativ lettelse for erhvervslivet i forslagens stk. 3, hvor virksomhederne efter Finanstilsynets tilladelse kan anvende reglerne, der var gældende før den 1. januar 2011 for virksomheder, der ikke anvender en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko til opgørelsen af kravet i § 125 a, stk. 1.

Muligheden for i de gældende regler at tillade de finansielle virksomheder at anvende de internationale regnskabsregler (IFRS) i regnskabsaflæggelsen ud over de tilfælde, hvor det er et krav efter EU-reglerne, har været begrundet med ønsket om at muliggøre, at virksomhedernes årsrapporter kunne aflægges efter et internationalt kendt og anerkendt regelsæt og dermed tilgodese hensynet til at forbedre årsrapporternes tilgængelighed også for udenlandske regnskabsbrugere. Dette bidrager til at mindske virksomhedernes finansieringsomkostninger. Et andet hensyn har været at mindske omkostningerne for virksomheder, der indgår i koncerner, herunder internationale koncerner, hvor modervirksomheden har pligt til at følge de internationale regler i koncernregnskabet, således at opgørelser og oplysninger kunne genbruges på koncernniveau.

Det kan forventes, at lovforslaget vil bidrage til at forøge de økonomiske og administrative byrder for virksomhederne. I praksis er det imidlertid et mindre antal finansielle virksomheder, der benytter muligheden for at anvende de internationale regnskabsregler i både koncern- og årsregnskab eller alene i årsrapporten i tilfælde, hvor virksomheden ikke har koncernregnskabspligt.

En indførelse af mere detaljerede obligatoriske regler for indregning og måling af udlån i de danske regnskabsregler vil forventeligt af en række finansielle virksomheder blive opfattet som en stramning af reglerne, som i nogle tilfælde vil medføre forøgede nedskrivninger på udlån. Disse ændringer vil blive indført på bekendtgørelsesniveau.

Der bliver taget hensyn hertil med en passende implementeringsfrist.

Forslaget forventes endvidere at lette de administrative byrder for kreditvurderingsbureauer med aktiviteter i flere EU-lande. Disse bureauer skal fremover som udgangspunkt kun henvende sig til én tilsynsmyndighed, og sagsbehandlingstiderne forventes derfor at være kortere.

Ændringerne af prospektreglerne skønnes at give økonomiske og administrative lettelser for erhvervslivet. Formålet med ændringerne af prospektreglerne er at minimere de byrder, der hviler på virksomhederne. I og med at grænsen for, hvornår der skal udarbejdes prospekt efter de nationale regler hæves fra 100.000 euro til 1 mio. euro, og grænsen for hvornår der skal udarbejdes prospekt efter de omfattende regler i prospektforordningen, hæves fra 2,5 mio. euro til 5

mio. euro. Derved bliver det administrativt og økonomisk nemmere at søge kapital for virksomheder, som har brug for mindre end 5 mio. euro. Derudover fjernes udsteders pligt til årligt at offentliggøre et dokument over offentliggjorte selskabsmeddelelser.

Forslaget vil endvidere lette de administrative byrder for erhvervslivet, idet udstedervirksomheder ikke længere skal indberette ledende medarbejders transaktioner til Finanstilsynet.

Forslaget vil derudover lette de administrative byrder for erhvervslivet, idet der sker en forenkling af reglerne for regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet.

Endelig forventes ændring af reglerne om ledende medarbejders og disses nærtstående handel med værdipapirer at frigøre mindre ressourcer hos visse dele af erhvervslivet, da denne pligt overgår til den enkelte medarbejder.

CO₂-auktioneringsforordningen er direkte anvendelig i Danmark og kravene og forpligtigelser til de omfattende virksomheder følger direkte af denne. Lovforslaget foretager de nødvendige lovtekniske ændringer, så den danske lovgivning opfylder forordningens krav, men forslaget indeholder ikke selvstændige krav til virksomhederne.

Virksomheder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, indbetaler en årlig afgift til Finanstilsynet. Med forslaget vil en evt. auktionsplatform skulle betale en sådan afgift.

Lovforslaget vurderes at have mindre konsekvenser for erhvervslivet, idet grænsen for lejlighedskunder sættes til 1000 euro i stedet for 100.000 kr. Ændringen vil medføre, at der ved valutaveksling uden kontoforbindelse med kunden skal indhentes legitimation i flere tilfælde. Der sker en væsentlig lettelse af administrative byrder for advokater, idet § 1, stk. 1, nr. 13, litra f) ophæves.

Forslaget vurderes derudover ikke at have konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

Der vil være en mindre ændring af den administrative byrde for de borgere, der er ledende medarbejdere i selskaber, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked. Disse ledende medarbejdere skal fremover indberette egne og nærtstående transaktioner i selskabets aktier eller værdipapirer knyttet hertil direkte til Finanstilsynet. Hidtil har de ledende medarbejdere givet meddelelse til selskabet herom. Indberetning til Finanstilsynet skal ske elektronisk ved brug af elektronisk underskrift (NemID).

6. De miljømæssige konsekvenser

Ingen

7. Forholdet til EU-retten

Det foreslås, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler for indfrielse og erhvervelse af egne aktier, garant- og andelsbeviser. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at implementere CEBS retningslinjer af 14. juni 2010 og fremtidige EU-regler på området.

De nationale regnskabsregler skal være udarbejdet i overensstemmelse med direktiverne på regnskabsområdet, herunder de særlige direktiver for de finansielle virksomheder på henholdsvis bank- og forsikringsområdet. EU-forordningen om anvendelse af de internationale regnskabsstandarder (1606/2002) kræver, at alle børsnoterede virksomheder udarbejder koncernregnskab efter de internationale regnskabsregler som godkendt af EU. Forordningen tillader endvidere, at medlemslandene kan tillade eller kræve, at andre virksomheder kan anvende de internationale regnskabsstandarder, og at standarderne kan tillades eller kræves anvendt også i andre regnskaber end koncernregnskabet. Forslaget vil med andre ord udnytte valgmuligheder i forordningen anderledes, end det hidtil har været tilfældet.

Det er hensigten, at de danske regnskabsregler, der udarbejdes i medfør af § 196 i lov om finansiel virksomhed, fortsat skal være i overensstemmelse med de relevante direktiver på regnskabsområdet, ligesom det ikke med dette lovforslag er hensigten at ændre på det forhold, at de danske regnskabsregler udarbejdet i medfør af § 196 er forenelige med, det vil sige ikke i strid med, de internationale regnskabsstandarder.

Den internationale regnskabsstandardsætter, IASB, arbejder for tiden med en revision af reglerne for nedskrivninger på udlån og tilgodehavender. Det er hensigten, at Finanstilsynet, når denne revision er gennemført og vedtaget af EU, vil tage hensyn til disse nye regler ved udformningen af de danske regler på området. Det forventes ikke, at ændringerne i de internationale regler vil berøre de stramninger vedrørende konkrete skøn over nedskrivningsbehovene, som der sigtes mod i de danske regler i forlængelse af lovændringen.

Lovforslaget indeholder derudover bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/79/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (CRD III), EU-Tidende 2010 nr. L 329, s. 3. Lovforslaget fremsættes for at bringe de danske regler i overensstemmelse med de foretagne ændringer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (kreditinstitutdirektivet), EU-Tidende 2006 nr. L 177, s. 1.

De nationale regnskabsregler skal være udarbejdet i overensstemmelse med direktiverne på regnskabsområdet, herunder de særlige direktiver for de finansielle virksomheder på henholdsvis bank- og forsikringsområdet. EU-forordnin-

gen om anvendelse af de internationale regnskabsstandarder (1606/2002) kræver, at alle børsnoterede virksomheder udarbejder koncernregnskab efter de internationale regnskabsregler som godkendt af EU. Forordningen tillader endvidere, at medlemslandene kan tillade eller kræve, at andre virksomheder kan anvende de internationale regnskabsstandarder, og at standarderne kan tillades eller kræves anvendt også i andre regnskaber end koncernregnskabet. Forslaget vil med andre ord udnytte valgmuligheder i forordningen anderledes, end det hidtil har været tilfældet.

Det er hensigten, at de danske regnskabsregler, der udarbejdes i medfør af § 196 i lov om finansiel virksomhed, fortsat skal være i overensstemmelse med de relevante direktiver på regnskabsområdet, ligesom det ikke med dette lovforslag er hensigten at ændre på det forhold, at de danske regnskabsregler udarbejdet i medfør af § 196 er forenelige med, det vil sige ikke i strid med, de internationale regnskabsstandarder.

Den internationale regnskabsstandardsætter, IASB, arbejder for tiden med en revision af reglerne for nedskrivninger på udlån og tilgodehavender. Det er hensigten, at Finanstilsynet, når denne revision er gennemført og vedtaget af EU, vil tage hensyn til disse nye regler ved udformningen af de danske regler på området. Det forventes ikke, at ændringerne i de internationale regler vil berøre de stramninger vedrørende konkrete skøn over nedskrivningsbehovene, som der sigtes mod i de danske regler i forlængelse af lovændringen.

Forslaget indfører endvidere nødvendige ændringer i lov om finansiel virksomhed som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer.

Desuden gennemføres dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Implementeringsfristen er 1. juli 2012. En stor del af gennemførelsen af direktivet skal ske på bekendtgørelsesniveau.

Forenklingen af indberetningsreglerne for ledende medarbejders transaktioner skal præcisere gennemførelsen af artikel 6, stk. 4, i markedsmisbrugsdirektivet (2003/6/EF) og artikel 6, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2004/72/EF om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF, for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insidere, anmeldelse af ledende medarbejders transaktion og af mistænkelige transaktioner.

Endvidere gennemfører forslaget foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (CO₂-auktioneringsforordningen).

Endelig gennemfører forslaget dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af lov og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32

8. Hørte myndigheder og organisationer

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbruger-

rådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, GXG Markets A/S, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Patent- og Varemærkestyrelsen, Parcelhusejernes Landsforening, Pensionsstyrelsen, Post-Danmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisor-kommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Sikkerhedsstyrelsen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union og Økonomistyrelsen

9. Sammenfattende skema.

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		<p>Lovforslaget indebærer nye opgaver for Finanstilsynet. De økonomiske konsekvenser heraf finansieres via afgifter fra branchen.</p> <p>Der skal anvendes flere ressourcer til tilsynet med de fælles datacentraler, blandt andet fordi flere formalia skal følges af Finanstilsynet, når der kan træffes egentlige afgørelser, som følge af de nye regler. Det forventes, at Finanstilsynets forøgede ressourceanvendelse vil andrage 1 årsværk.</p> <p>Med forslaget skal Finanstilsynet behandle ansøgninger om tilladelse fra et reguleret marked om at være en auktionsplatform i Danmark i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen og føre tilsyn med auktionsplatformen.</p>

		<p>Det er således indstillingen, at der pt. søges 1 årsværk til Finanstilsynet, idet forudsætningen herfor er, at platformen ikke placeres i Danmark. Det bemærkes, at der vil opstå behov for yderligere ressourcer, hvis auktionsplatformen placeres i Danmark. Placeres platformen i Danmark vil der skulle søges yderligere ressourcer og som anført er det den foreløbige og skønsmæssige vurdering, at de fornødne yderligere ressourcer i påkommende fald vil kunne udgøre op mod 4 årsværk.</p> <p>Ændringerne i hvidvaskloven vedrørende udenlandske agenter her i landet af betalingsinstitutter og e-penge-institutter med hjemsted i et andet EU/EØS medlemsland skønnes at ville medføre en øget arbejdsbyrde på 1 årsværk for Finanstilsynet.</p>
<p>Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Der er dog en administrativ lettelse for erhvervslivet i forslagets stk. 3, hvor virksomhederne efter Finanstilsynets tilfaldelse kan anvende reglerne, der var gældende før den 1. januar 2011 for virksomheder, der ikke anvender en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko til opgørelsen af kravet i § 125 a, stk. 1.</p> <p>Forslaget forventes endvidere at lette de administrative byrder for kreditvurderingsbureauer med aktiviteter i flere EU-lande. Disse bureauer skal fremover som udgangspunkt kun henvende sig til én tilsynsmyndighed, og sagsbehandlingstiderne forventes derfor at være kortere.</p> <p>Ændringerne af prospektreglerne skønnes at give økonomiske og administrative lettelser for erhvervslivet. Det bliver administrativt og økonomisk nemmere at søge kapital for virksomheder, som har brug for mindre end 5 mio. euro. Derudover fjernes udsteders pligt til årligt at offentliggøre et dokument over offentliggjorte selskabsmeddelelser.</p> <p>Forslaget vil derudover lette de administrative byrder for erhvervslivet, idet der sker en forenkling af reglerne for regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet.</p>	<p>Forslaget indebærer visse økonomiske konsekvenser for de fællesejede datacentraler, idet virksomhederne vil blive pålagt omkostninger, når Finanstilsynet kommer på inspektion. Da Finanstilsynet allerede foretager inspektion af systemrevisionens arbejde og i den forbindelse allerede indkalder materiale og møder med datacentralerne, skønnes de ekstra omkostninger herunder også de administrative konsekvenser at være begrænsede.</p> <p>Desuden vil datacentralerne blive pålagt en årlig afgift.</p> <p>Forslagets videreførelse af overgangsreglen i § 125 i lov om finansiel virksomhed til 2012 indebærer en økonomisk stramning for de berørte virksomheder.</p> <p>Det kan forventes, at forslaget om justering af nedskrivningsreglerne vil bidrage til at forøge de økonomiske og administrative byrder for virksomhederne. I praksis er det imidlertid et mindre antal finansielle virksomheder, der benytter muligheden for at anvende de internationale regnskabsregler i både koncern- og årsregnskab eller alene i årsrapporten i tilfælde, hvor virksomheden ikke har koncernregnskabspligt.</p> <p>Forslaget vil endvidere lette de administrative byrder for erhvervslivet, idet udstedervirksomheder ikke længere skal</p>

	<p>Endelig forventes ændring af reglerne om ledende medarbejders og disses nærtståendes handel med værdipapirer at frigøre mindre ressourcer hos visse dele af erhvervslivet, da denne pligt overgår til den enkelte medarbejder.</p> <p>Med ændringerne af hvidvaskloven sker der en væsentlig lettelse af de administrative byrder for advokater, idet § 1, stk. 1, nr. 13, litra f) ophæves.</p>	<p>indberette ledende medarbejders transaktioner til Finanstilsynet.</p> <p>Virksomheder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, indbetaler en årlig afgift til Finanstilsynet. Med forslaget vil en evt. auktionsplatform skulle betale en sådan afgift.</p> <p>Ændringerne i hvidvaskloven vurderes at have mindre konsekvenser for erhvervslivet, idet grænsen for lejlighedskunder sættes til 1000 euro i stedet for 100.000 kr. Ændringen vil medføre, at der ved valutaveksling uden kontoforbindelse med kunden skal indhentes legitimation i flere tilfælde.</p> <p>Forslaget vurderes derudover ikke at have konsekvenser for erhvervslivet.</p>
Miljømæssige konsekvenser	-	-
Administrative konsekvenser for borgerne		<p>Der vil være en mindre ændring af den administrative byrde for de borgere, der er ledende medarbejdere i selskaber, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked. Disse ledende medarbejdere skal fremover indberette egne og nærtståendes transaktioner i selskabets aktier eller værdipapirer knyttet hertil direkte til Finanstilsynet. Hidtil har de ledende medarbejdere givet meddelelse til selskabet herom. Indberetning til Finanstilsynet skal ske elektronisk ved brug af elektronisk underskrift (NemID).</p>
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1 (ændring af prospektdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af lov og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (Lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 13)

Forslaget til ændring er en konsekvens af, at der med nærværende lovforslags indsættes et nyt kapitel om fælles data-

centraler. For at følge lovens systematik tilføjes det således med forslaget til § 1, stk. 13, at lovens kapitel 20 c finder anvendelse på fælles datacentraler.

Til nr. 2 (Lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 16)

Det foreslås, at § 1, stk. 16, der med tilføjelsen af et nyt stk. 13 bliver stk. 17, i lov om finansiel virksomhed ophæ-

ves som led i forenklingen af reglerne om regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet. Bestemmelsen henviser til en række bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der skal finde tilsvarende anvendelse på regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet. Det drejer sig f.eks. om regler om tilladelse, navn, ejerforhold, regler vedrørende ledelse samt indretning af virksomheden, kapitalkrav, inddragelse af tilladelse, afvikling mv. Disse regler findes i stort set tilsvarende form i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen ophæves.

Som følge af at reglerne om regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet flyttes fra lov om finansiel virksomhed til lov om værdipapirhandel m.v. finder følgende bestemmelser i lov om finansiel virksomhed ikke længere anvendelse for regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet:

§ 5, stk. 1, nr. 20, i lov om finansiel virksomhed er en definition af en multilateral handelsfacilitet. Definitionen er bevaret i lov om finansiel virksomhed, og indført i § 40, stk. 1, i lov om værdipapirhandel mv.

§ 9, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at operatører af regulerede markeder her i landet, i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan få tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter og der er fastsat et krav om at operatøren skal have en aktiekapital på 1 mio. euro. Kravet om tilladelse til danske regulerede markeder, der vil drive en multilateral handelsfacilitet, bliver flyttet til § 8 i lov om værdipapirhandel m.v., som i forvejen indeholder et krav om, at et reguleret marked skal have en aktiekapital på 8 mio. kr. For udenlandske operatører af regulerede markeder bliver muligheden for at få tilladelse til at drive en multilateral handelsfacilitet her i landet ligeledes flyttet til en ny § 8 b i lov om værdipapirhandel m.v. Den nye bestemmelse vil give udenlandske operatører mulighed for at drive såvel regulerede markeder som multilaterale handelsfaciliteter her i landet. § 14, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed vedrører, hvilke krav virksomheden skal opfylde før Finanstilsynet kan give tilladelse til drift af finansiel virksomhed. § 8, stk. 2, i lov om værdipapirhandelsloven m.v. fastsætter betingelserne for, at Finanstilsynet kan give tilladelse til blandt andet at være operatør af et reguleret marked.

§ 14, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed specificerer hvilke krav, der skal være opfyldt før der gives tilladelse til drift af pengeinstitut, realkreditinstitut, værdipapirhandlere, investeringsforvaltningsselskaber eller forsikringsselskab. Da et reguleret marked ikke skal drive nogle af de nævnte virksomhedstyper kan der ikke stilles krav om, at de opfylder disse betingelser.

§ 14, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed vedrører ejere af kvalificerede andele, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Tilsvarende regler findes i § 8, stk. 2, nr. 5, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. § 10 og § 10 a i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 14, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, vedrører forbud mod snævre forbindelser mellem ansøgeren af en tilladelse og andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre tilsynets opgaver. Dette krav stammer bl.a. fra kreditinstitutdirektivet, investerings servicedirektivet, livsforsikringsdirektivet, skadesforsikringsdirektivet og UCITS direktivet. Der findes ikke et tilsvarende krav i MiFID-direktivet i forhold til regulerede markeder. Kravet overføres derfor ikke til lov om værdipapirhandel m.v., da der ikke ses en begrundelse for at fastsætte skærpede krav i forhold til direktivet. Det bemærkes dog, at der i § 10 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. findes krav, der tager højde for, at tilsynsopgaven ikke vanskeliggøres, idet der henvises til den struktur, som selskabet indgår i.

§ 14, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, vedrører lovgivning i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område vedrørende en virksomhed eller en person, som ansøgeren har snævre forbindelser med, ikke vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver. Der findes ikke et tilsvarende krav i MiFID-direktivet i forhold til regulerede markeder. Kravet overføres derfor ikke til lov om værdipapirhandel m.v., da der ikke ses en begrundelse for at fastsætte skærpede krav i forhold til direktivet. Det bemærkes dog, at der i § 10 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. findes krav, der tager højde for, at tilsynsopgaven ikke vanskeliggøres, idet der henvises til, at selskabet fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen.

§ 14, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed vedrører ansøgerens forretningsgange og administrative forhold er forsvarlige. Kravet findes også i § 8, stk. 2, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., hvoraf det fremgår, at tilladelsen er betinget af, at selskabet har fremsendt de fornødne oplysninger, herunder driftsplaner, organisationsplan, forretningsgange og kontrol – og sikkerhedsforanstaltninger. Tilladelsen gives alene, hvis det fremsendte materiale er forsvarligt.

§ 14, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed henviser til §§ 18-20 i lov om finansiel virksomhed. Disse bestemmelser vedrører særlige regler for forsikringsselskaber. Derudover henviser bestemmelsen til stk. 2, der fastslår, hvilke oplysninger Finanstilsynet skal have for at behandle en ansøgning. Disse oplysninger (krav) fremgår ligeledes af § 8, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 14, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed angiver hvilke oplysninger Finanstilsynet skal have for at vurdere om betingelserne i § 14, stk. 1, er opfyldt og om arten af de påtænkte forretninger. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v., men det siger sig selv, at Finanstilsynet ikke giver en tilladelse, hvis ansøgningen ikke opfylder betingelserne for en tilladelse, og Finanstilsynet har dokumentation herfor.

§ 14, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed m.v., der vedrører de tilfælde, hvor Finanstilsynet afslår en ansøgning. Der findes en tilsvarende bestemmelse i § 8, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 14, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed m.v. giver Finanstilsynet mulighed for at suspendere behandlingen af en ansøgning om tilladelse til at drive pengeinstitut, realkreditinstitut, værdipapirhandel, investeringsforvaltningsselskab og forsikringsselskab. Suspensionsmuligheden stammer fra kreditinstitutdirektivet, investeringssservicedirektivet, livsforsikringsdirektivet, skadesforsikringsdirektivet og UCITS-direktivet. Det kan kun ske i forbindelse med, at Finanstilsynet skal efterleve en bestemmelse om suspension fra Kommissionen. Der findes ikke en tilsvarende mulighed i MiFID-direktivet i forhold til regulerede markeder. Muligheden overføres derfor ikke, idet Kommissionen ikke har kompetence til at suspendere et reguleret markeds ansøgning.

§ 14, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse efter stk. 1, hvis formålet med at placere hovedkontor og hjemsted i Danmark alene er at undgå at være omfattet af lovgivningen i det land, hvor hovedparten af ansøgerens kunder er hjemmehørende. Der findes ikke en tilsvarende regel i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen overføres ikke, da dette lovforslag vedrører regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet, som en accessorisk virksomhed. Tilsynsarbiter i stk. 5 er derfor ikke aktuel. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v., hvis man ansøger om at blive operatør af et reguleret marked.

§ 39, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed overføres til § 20, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen vedrører udenlandske fjermedlemmers adgang til multilaterale handelsfaciliteter i Danmark.

Kap. 7 (§§ 61–63) i lov om finansiel virksomhed vedrører reglerne om ejerforhold. §§ 61–62 i lov om finansiel virksomhed findes helt tilsvarende i §§ 10–10 d i lov om værdipapirhandel m.v. § 63 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at Finanstilsynet på forhånd skal underrettes om finansielle virksomheder og finansielle holdningsvirksomheders kvalificerede ejerandel i en udenlandsk finansiel virksomhed. Bestemmelsen har til formål at give Finanstilsynet mulighed for at følge med i hvilke risici de påtager sig i udlandet i finansielle virksomheder. § 63 i lov om finansiel virksomhed overføres ikke til lov om værdipapirhandel m.v., idet et opkøb af en udenlandsk finansiel virksomhed ikke ligger indenfor det regulerede markeds virksomhedsområde.

§ 70 i lov om finansiel virksomhed pålægger finansielle virksomheder at udfærdige skriftlige retningslinjer for arbejdsdelingen mellem bestyrelse og direktion inden for de væsentligste aktivitetsområder. Aktivitetsområderne for en operatør af et reguleret marked er ikke så omfattende som en finansiel virksomhed, hvorfor kravet ikke stilles til en operatør af det regulerede marked.

§§ 71 og 72 i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav om den finansielle virksomheds indretning og tilrettelæggelse, således at en effektiv virksomhedsstyring sikres. Der findes ikke tilsvarende bestemmelser i lov om værdipapirhandel m.v., men det fremgår af § 18 i lov om værdipapirhandel m.v., som nævner de forhold, der skal sikres, at det regulerede marked har en effektiv virksomhedsstyring.

Kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed vedrører videregivelse af fortrolige oplysninger. Der findes ikke tilsvarende regler for regulerede markeder. Baggrunden for finansielle virksomheders tavshedspligt er, at kunder i finansielle virksomheder ofte betror den finansielle virksomhed oplysninger af privat og personlig karakter. Et reguleret marked og en multilateral handelsfacilitet er handelsplatforme, der formidler køb og salg af værdipapirer mellem professionelle parter, der har tilladelse som værdipapirhandlere, f.eks. pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Der er ikke kunder, der betror det regulerede marked oplysninger af privat eller personlig karakter. Dette er baggrunden for, at kravet ikke overføres til lov om værdipapirhandel m.v.

§ 125, stk. 1, stk. 2, nr. 1 og 2, stk. 5 og 7–9, §§ 127 og 128, § 142, stk. 1, og § 143 indgår alle i kapitel 10 i lov om finansiel virksomhed, som handler om en finansiel virksomheds kapitalforhold (solvens).

En del af disse regler findes tilsvarende i lov om værdipapirhandel m.v.:

§ 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed (tilstrækkelig basiskapital) fastslår, at fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende at vurdere og opretholde basiskapitalen af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. Der findes i § 15, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. en tilsvarende bestemmelse, hvoraf det fremgår, at bestyrelsen og direktionen skal sikre, at selskabet har en tilstrækkelig ansvarlig kapital.

Der er en begrebsforskel, idet lov om finansiel virksomhed opererer med tilstrækkelig basiskapital, hvorimod man i lov om værdipapirhandel m.v. opererer man med begrebet ansvarlig kapital. Forskellen skyldes, at der er tale om to forskellige virksomhedstyper, hvor basiskapital er et særligt begreb, der anvendes i forbindelse med opgørelse af finansielle virksomheders kapitalforhold.

§ 125, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed (minimumskapitalkravet) fastslår, at minimumskapitalkravet er 1 mio. euro. Tilsvarende krav findes i § 8, stk. 2, nr. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., hvor det fremgår, at regulerede markeder uanset om de driver en multilateral handelsfacilitet skal have en minimumskapital på 8 mio. kr.

§ 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed (individuelle solvensbehov) fastslår, at bestyrelsen og direktionen på baggrund af vurderingen i stk. 1 skal opgøre selskabets individuelle solvensbehov. Tilsvarende regel findes i § 15, stk. 3, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed vedrører Finanstilsynets mulighed for at fastsætte et højere individuelt solvenskrav end det, der fremgår af stk. 2, nr. 1. Tilsvarende regel findes i § 15, stk. 3, sidste pkt., i lov om værdipapirhandel m.v., hvoraf det fremgår, at Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt kapitalkrav.

§ 128 i lov om finansiel virksomhed fastslår at basiskapitalen er kernekapital tillagt den supplerende kapital med fradrag og, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for opgørelsen for basiskapital. § 15, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., der fastslår, hvordan den ansvarlige kapital beregnes. Det bemærkes, at basiskapitalen i en finansiel virksomhed svarer til den ansvarlige kapital i et reguleret marked.

§ 143 i lov om finansiel virksomhed giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler for kapitaldækningsreglerne. § 15, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. giver Finanstilsynet en hjemmel til at fastsætte kapitaldækningsregler.

En anden del af bestemmelserne findes ikke i lov om værdipapirhandel m.v., og overføres ikke. Som en konsekvens af, at § 1, nr. 16, i lov om finansiel virksomhed ophæves finder denne del af bestemmelserne ikke længere anvendelse for operatør af et reguleret marked, der driver en multilateral handelsfacilitet. Det drejer sig om følgende bestemmelser:

§ 125, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed (8%-kravet) fastslår, at basiskapitalen skal mindst udgøre 8 % af de risikovægtede poster.

§ 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed (minimumskapitalkrav) fastslår, at uanset kravene i stk. 2 og 3 skal selskabet have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger.

§ 125, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet kan pålægge et selskab at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af basiskapitalen.

§ 127 i lov om finansiel virksomhed fastslår hvilket kapitalkrav, der skal være det største af solvenskravet, minimumskapitalkravet eller § 125, stk. 5 (mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger).

§ 142, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed (risikovægtede poster) definerer, hvad der forstås ved de risikovægtede poster.

Drift af et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet er en ganske anden type virksomhed (børsdrift), hvor der ikke er behov for kapitaldækningsregler i forhold til risici på indlån/udlån og investering. Derfor er der ikke behov for, at reglerne for investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber skal gælde for operatører af regulerede markeder eller en multilateral handelsfacilitet. Endvidere vil et reguleret marked fortsat skulle afdække relevante risici ved at drive en multilateral handelsfacilitet, jf. værdipapirhandelslovens § 15, stk. 3.

§ 204 i lov om finansiel virksomhed fastslår, at en finansiel virksomhed ikke må sammenlægges med en anden finansiel virksomhed eller en bestemt forretningsdel af en anden finansiel virksomhed uden erhvervs- og vækstministerens tilladelse. § 12, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. fastslår, at et selskab omfattet af § 7, stk. 1, (det kan f.eks. være et reguleret marked) ikke kan fusionere med et andet selskab uden Finanstilsynets godkendelse. § 204 i lov om finansiel virksomhed overføres derfor ikke, da der i § 12, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. findes en lignende regel.

§ 223 i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed, hvis selskabet anmoder herom. Der findes en tilsvarende bestemmelse i § 92, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., hvoraf det fremgår, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis selskabet udtrykkelig giver afkald på at gøre brug af tilladelsen.

§ 224, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed opregner under hvilke betingelser en tilladelse kan inddrages af Finanstilsynet. Der gælder tilsvarende regler i § 92 i lov om værdipapirhandel m.v. For så vidt angår muligheden for, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis kapitalkravene ikke er opfyldt henvises til § 92, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. Det gælder både for så vidt angår minimumskapitalkravet, og hvis det regulerede marked ikke har en tilstrækkelig ansvarlig kapital, jf. § 15, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 226, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at hvis en operatør af et reguleret marked får inddraget tilladelsen til at drive multilateral handelsfacilitet skal denne aktivitet afvikles på en måde og inden for en frist fastsat af Finanstilsynet. Der findes ikke i lov om værdipapirhandel m.v. regler om afvikling, når en tilladelse inddrages. Reglerne i lov om finansiel virksomhed om afvikling er begrundet i et særligt beskyttelseshensyn overfor indskydere og investorer. Dette beskyttelseshensyn gør sig ikke gældende i forbindelse med et reguleret marked, der drives i ren form eller et reguleret marked, der driver en multilateral handelsfacilitet, hvorfor reglen ikke overføres til lov om værdipapirhandel m.v.

§§ 344-352 i lov om finansiel virksomhed vedrører Finanstilsynets tilsynskompetence. Der findes tilsynsregler i § 83, § 84, § 86, § 87 i lov om værdipapirhandel m.v. Tilsynsreglerne efter lov om finansiel virksomhed er mere omfattende, og der gives Finanstilsynet andre handlemuligheder end i lov om værdipapirhandel m.v. F.eks. kan Finanstilsynet efter § 351 i lov om finansiel virksomhed afsætte en direktør, ligesom Finanstilsynet efter § 347 b i lov om finansiel virksomhed kan påbyde en finansiel virksomhed at afholde udgifter til en uvildig undersøgelse af væsentlige forhold. De tilsynsregler, der findes i lov om værdipapirhandel m.v. findes dog at være tilstrækkelige til, at der kan oprettholdes et tilsyn med regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet. En anden forskel er i øvrigt, at Fondsrådet og ikke Det Finansielle Virksomhedsråd bliver rådsmyndighed.

§ 355 i lov om finansiel virksomhed fastslår, hvornår en finansiel virksomhed er part i en afgørelse truffet af Finanstilsynet. I § 84 b i lov om værdipapirhandel m.v. findes en tilsvarende regel om partstatus, hvorfor reglen ikke overføres til lov om værdipapirhandel m.v.

§ 361, stk. 1, nr. 18, og §§ 368-370 i lov om finansiel virksomhed fastslår, hvilken årlig afgift en operatør af et reguleret marked skal betale til Finanstilsynet som fastlægger beregningen af afgiften, opkrævningen og hvorledes overskud og underskud af indbetalt afgift anvendes § 85 i lov om værdipapirhandel m.v. henviser til kapitel 22 i lov om finan-

siel virksomhed. Ophævelse af henvisningen i § 1, stk. 16, er derfor uden betydning. Selvom bestemmelsen ophæves vil et reguleret marked, der driver en multilateral handelsfacilitet fortsat skulle betale en årlig afgift til Finanstilsynet.

§ 371 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at erhvervs- og vækstministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet og fastsætte regler om klageadgang ved delegationen. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. Den eneste af de bestemmelser, der er nævnt i § 1, stk. 16, som giver beføjelser til ministeren, er § 204, stk. 1, som vedrører sammenlægninger af finansielle virksomheder. Beføjelsen er delegeret til Finanstilsynet ved bekendtgørelse nr. 1025 af 30. august 2010. Efter § 12, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. skal Finanstilsynet give tilladelse til fusion. Ophævelsen af henvisningen til § 371 har således ingen betydning.

Af § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fremgår det, at afgørelser truffet af Finanstilsynet kan indbringes for Erhvervsankenævnet inden for en frist på 4 uger. Der findes en tilsvarende bestemmelse i § 88 i lov om værdipapirhandel m.v., hvoraf det fremgår, at afgørelser truffet af Finanstilsynet kan indbringes for Erhvervsankenævnet inden for en frist på 4 uger.

§ 373 i lov om finansiel virksomhed opregner strafbestemmelserne. Der foretages de nødvendige konsekvensrettelser.

Fremadrettet vil regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet, skulle opfylde kapitalkravene i lov om værdipapirhandel m.v. Det drejer sig om § 8, stk. 2, nr. 2, § 15, stk. 3, og § 18, stk. 2, nr. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. § 8, stk. 2, nr. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. § 15, stk. 3, og § 18, stk. 2, nr. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. fastslår, at det regulerede marked skal have en tilstrækkelig ansvarlig kapital. Det betyder, at minimumskapitalkravet ikke nødvendigvis er tilstrækkeligt.

Som anført ovenfor i de almindelige bemærkninger gælder det, at hvis det regulerede marked driver en multilateral handelsfacilitet vil det som altovervejende hovedregel betyde, at kapitalkravet forøges i og med, at man som virksomhed bevæger sig ind på et andet forretningsområde eller udvider sine aktiviteter. F.eks. vil der i den forbindelse typisk være nye operationelle risici, juridiske risici og forretningsmæssige risici, der vil skulle afdækkes via reservering af kapital.

Regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet, adskiller sig som virksomhedstype fra pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, hvorfor der ikke er et direkte konkurrencemæssigt hensyn at tage. Pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber er underlagt kapitaldækningsreglerne af andre grunde end drift af en multilateral handelsfacilitet. Hovedformålet med kapitaldækningsreglerne for finansielle virksomheder er at sikre indskydernes indlån og investering.

Til nr. 3 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 27)

Med forslaget til § 5, stk. 1, nr. 27, implementeres art. 4, stk. 4, i direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Det bemærkes, at den i nr.

27 indeholdte definition af kompetente myndigheder omfatter alle virksomhedstyper, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed og ikke kun kreditinstitutter.

Til nr. 4 (Lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 8)

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed indføres med henblik på at sikre Finanstilsynet hjemmel til at implementere retningslinjer fra det tidligere CEBS, det nuværende EBA, om undtagelserne gennemført i § 5, stk. 1, nr. 16, litra c og d, i lov om finansiel virksomhed.

Med lovforslaget tages højde for en konkret problemstilling opstået i forbindelse med implementering af retningslinjer fra det tidligere CEBS, det nuværende EBA, om undtagelserne gennemført i § 5, stk. 1, nr. 16, litra c og d, i lov om finansiel virksomhed. Med retningslinjerne fra CEBS præciseres anvendelsesområdet for undtagelserne anført i § 5, stk. 1, nr. 16, litra c og d. Da der ikke i forbindelse med indførelsen af de i § 5, stk. 1, nr. 16, litra a-d, opregnede undtagelser til engagementsbegrebet ses at være taget stilling til, hvordan implementeringen af retningslinjerne fra CEBS skal ske og da der dermed ikke aktuelt ses at være hjemmel for Finanstilsynet til ved bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler for afgrænsningen af undtagelserne i § 5, stk. 1, nr. 16, litra c og d. Den foreslåede bestemmelse er derfor nødvendig for at Finanstilsynet kan implementere retningslinjerne fra det tidligere CEBS, det nuværende EBA.

Ændringerne der vil blive implementeret i bekendtgørelsen, er meget tekniske og omfattende, hvorfor dette egner sig bedst til en bekendtgørelse, og ikke bør fremgå direkte af lovteksten.

Til nr. 5 (lov om finansiel virksomhed § 9, stk. 9)

Det foreslås, at § 9, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed ophæves.

§ 9, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, fastslår, at operatører af regulerede markeder her i landet, i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan få tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter og der er fastsat et krav om at operatøren skal have en aktiekapital på 1 mio. euro.

Kravet om tilladelse til danske regulerede markeder, der vil drive en multilateral handelsfacilitet, bliver flyttet til § 8 i lov om værdipapirhandel m.v., som i forvejen indeholder et krav om, at et regulerede marked skal have en aktiekapital på 8 mio. kr.

For udenlandske operatører af regulerede markeder bliver muligheden for at få tilladelse til at drive en multilateral handelsfacilitet her i landet ligeledes flyttet til en ny § 8b i lov om værdipapirhandel m.v. Den nye bestemmelse vil give udenlandske operatører mulighed for at drive såvel regulerede markeder som multilaterale handelsfaciliteter her i landet.

Til nr. 6 (lov om finansiel virksomhed § 9, stk. 10, der bliver stk. 9)

§ 9, *stk. 10*, i lov om finansiel virksomhed, der bliver stk. 9, foreslås ændret, således, at værdipapirhandlere og operatører af regulerede markeder, der ønsker at drive en multilateral handelsfacilitet som en alternativ markedsplads, skal give meddelelse herom til Finanstilsynet. Det foreslås, at operatører af regulerede markeder udgår af bestemmelsen. En enslydende bestemmelse foreslås indsat i § 17, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 7 (lov om finansiel virksomhed § 13, stk. 4)

Det foreslås med ændringen af § 13, *stk. 4*, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet får hjemmel til i en bekendtgørelse at fastsætte supplerende regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers indfrielse eller erhvervelse af egne aktier, garant- og andelsbeviser. Dette vil bl.a. ske på grundlag af CEBS (Committee of European Banking Supervisors) retningslinjer af 14. juni 2010. Fremadrettet forventes nye internationale bestemmelser om indfrielse eller erhvervelse af instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen, i det kommende CRD IV-direktiv. Disse ændringer vil også kunne implementeres med denne bemyndigelse. Med ændringen gives mulighed for at fastsætte regler for, hvornår institutterne må tilbagekøbe eller indfri kapitalbeviser, og hvad institutterne skal gøre før, de tilbagekøber eller indfried kapitalbeviser indregnet i basiskapitalen. Der kan f.eks. fastsættes, hvilke procedurer og krav der gælder ifm. ansøgningsprocessen.

Til nr. 8 (lov om finansiel virksomhed § 31, stk. 11)

§ 31, *stk. 11*, i lov om finansiel virksomhed vedrører fjernbrugeres og fjerndeltageres adgang til at handle på en multilateral handelsfacilitet. Som følge af at reglerne om regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet flyttes til værdipapirhandelsloven, foreslås § 31, *stk. 11*, ophævet, idet det samtidig foreslås at udvide § 20, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. således, at det sikres, at fjernbrugere og fjerndeltagere kan få adgang til at handle på en multilateral handelsfacilitet.

Fjernbrugere og fjerndeltagere (fjernmedlemmer) er værdipapirhandlere eller centralbanker fra andre lande inden for Den Europæiske Union eller fra andre lande som Unionen har indgået aftale med, der har tilladelse som værdipapirhandlere efter deres hjemlands regler. Disse har ret til at blive fjernmedlemmer af et reguleret marked her i landet.

Udover at fjerndeltagere kan få adgang til handelssystemerne, skal der gives meddelelse herom til Finanstilsynet, således at der sikres en kontrol med de fysiske eller juridiske personer, der handler på en multilateral handelsfacilitet. Finanstilsynet videregiver meddelelser til de relevante tilsynsmyndigheder.

Til nr. 9 (lov om finansiel virksomhed § 39, stk. 6)

Den nugældende § 39, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at hvis fjernmedlemmer skal have adgang til den multilaterale handelsfacilitet skal operatøren af det regulerede marked give meddelelse til Finanstilsynet. § 39, *stk. 6*, foreslås ophævet, som følge af at reglerne om regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet flyttes til værdipapirhandelsloven. Der henvises til bemærkningerne vedrørende ophævelse af § 31, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed, samt til ændringen af § 20, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v.

Uanset at § 39, stk. 6, foreslås ophævet skal der fortsat i medfør af § 20, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. gives meddelelse til Finanstilsynet, hvis der gives fjernbrugere og fjerndeltagere adgang til at deltage i og anvende de multilaterale handelsfaciliteters systemer.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 6* i § 39. Bestemmelsen giver finansielle virksomheder pligt til at meddele Finanstilsynet, såfremt de ønsker at udbyde tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Således skal Finanstilsynet underrettes om, i hvilket land aktiviteterne ønskes påbegyndt, og hvilke aktiviteter der ønskes udøvet.

Det foreslås derudover at indsætte et nyt *stk. 7* i § 39. Bestemmelsen giver finansielle virksomheder pligt til at meddele Finanstilsynet om enhver ændring i de aktiviteter, virksomhederne har meddelt Finanstilsynet i medfør af det foreslåede *stk. 6*. Finanstilsynet skal underrettes om enhver ændring senest en måned før ændringen foretages. Der kan dog være tilfælde, hvor dette ikke er muligt, og meddelelse skal i så fald ske snarest muligt. Finanstilsynet skal meddeles herom senest en måned før aktiviteterne påbegyndes. Der kan dog være tilfælde, hvor dette ikke er muligt, og meddelelse skal i så fald ske snarest muligt.

De oplysninger, der er omfattet af den foreslåede underretningspligt for finansielle virksomheder svarer til de oplysninger, der i dag gives ved indberetning af aktiviteter inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Til nr. 10 (lov om finansiel virksomhed § 62, stk. 2, 1. pkt.)

Der er med forslaget alene tale om en korrektion af § 62, *stk. 2, 1. pkt.*, idet § 61, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ikke længere indeholder en pligt til underretning af Finanstilsynet, men indeholder en pligt til på forhånd at ansøge om godkendelse af en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel. Denne underretningspligt ændredes med lov nr. 133 af 24. februar 2009.

Til nr. 11 (lov om finansiel virksomhed § 78, stk. 1, nr. 2)

Den med lovforslaget foreslåede ændrede affattelse af § 78, *stk. 1, nr. 2*, i lov om finansiel virksomhed, skal medvirke til at begrænse interessekonflikter i en finansiel virksomhed således, at bestyrelsesmedlemmer eller direktører ikke påfører den finansielle virksomhed risici, som virksom-

heden ellers ikke ville have taget. Bestemmelsen stiller på baggrund heraf skærpede krav til finansielle virksomheders bevilling af engagementer m.v. med medlemmerne af bestyrelsen og direktionen. Det fremgår således af den gældende § 78 i lov om finansiel virksomhed, at en finansiel virksomhed ikke uden bestyrelsens godkendelse må bevilge engagementer til eller modtage sikkerhedsstillelse fra bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed, jf. stk. 1, nr. 1, eller virksomheder, hvor den nævnte personkreds er bestyrelsesmedlem eller direktør, jf. stk. 1, nr. 2.

Bestyrelsen skal ikke godkende bevilling af engagementer m.v. til virksomheder, som bestyrelsesmedlemmet eller direktøren ejer. For sådanne bevillinger gælder alene den finansielle virksomheds egne retningslinjer. Den finansielle virksomhed påføres imidlertid den samme risiko i de tilfælde, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren ikke er en del af ledelsen, men derimod ejer virksomheden. Det foreslås derfor at udvide den omfattede personkreds i bestemmelsen således, at også engagementer med og sikkerhedsstillelse fra virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren i den finansielle virksomhed direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel, skal omfattes af § 78 i lov om finansiel virksomhed og dermed kræve bestyrelsens godkendelse. I overensstemmelse med definitionen i § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed defineres en kvalificeret andel som direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af den finansielle virksomhed eller holdingvirksomhed.

Til nr. 12 (lov om finansiel virksomhed § 125 a, stk. 1)

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 125 a, stk. 1, forlænger en overgangsordning for virksomheder, der anvender en intern metode for opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko eller en intern metode for opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko, jf. 143, stk. 3. Forslaget indebærer, at virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationel risiko efter bestemmelsens ikrafttræden i 2012, skal have en basiskapital, der mindst udgør 6,4 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006. Dette svarer til den gældende overgangsordning i 2010 og 2011 i henhold til § 125 a, stk. 1, i lov nr. 579 af 1. juni 2010, hvorefter virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationel risiko, efter lovens ikrafttræden i 2012 skal have en basiskapital, der mindst udgør 80 pct. af solvenskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006.

Til nr. 13 (lov om finansiel virksomhed § 125 a, stk. 1)

Ændringen af § 125 a, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 14 (lov om finansiel virksomhed § 125 a, stk. 3)

Den foreslåede ændring af § 125 a, stk. 3, implementerer art. 1, stk. 16, litra 5 d – 5 e, i direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010. Hensigten med det foreslåede stk. 3 er, at virksomheder, der den 1. januar 2010 eller derefter er begyndt at anvende en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko med Finanstilsynets tilladelse, kan anvende reglerne, der var gældende før den 1. januar 2011 for virksomheder, der ikke anvender en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko til opgørelsen af kravet i § 125 a, stk. 1. Det indebærer, at virksomhedernes basiskapital i de tilfælde mindst skal udgøre 80 pct. af de risikovægtede poster opgjort efter standardmetoden, der var gældende før den 1. januar 2011.

Til nr. 15 (Lov om finansiel virksomhed § 183, stk. 4)

Den foreslåede ændring af § 183, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvens af, at det ønskes ændret, hvilket regelsæt ikke-børsnoterede finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal benytte ved aflæggelse af årsrapport.

Disse virksomheder kan efter gældende ret vælge at anvende de internationale regnskabsstandarder (IFRS), som vedtaget af EU, når de aflægger årsrapport. Bestemmelsen fastlægger endvidere, at børsnoterede finansielle virksomheder har mulighed for at anvende de internationale regnskabsstandarder på de dele af deres årsrapport, der ikke reguleres af forordningen. Det fremgår af den gældende § 183, stk. 3, at Rådets forordning omfatter virksomhedens koncernregnskab.

Med den foreslåede ændring af § 183, stk. 4, indskrænkes muligheden for, at ikke-børsnoterede finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder kan benytte de internationale regnskabsstandarder (IFRS), som vedtaget af EU til at omfatte aflæggelse af virksomhedens koncernregnskab. Herudover fjernes muligheden for, at børsnoterede finansielle virksomheder kan fravælge at anvende de internationale regnskabsstandarder (IFRS), som vedtaget af EU på de dele af deres årsrapport, der ikke omfattes af artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (1606/2002).

Ændringen betyder, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder ikke længere har mulighed for at benytte de internationale regnskabsstandarder, som vedtaget af EU, på årsregnskabet.

Baggrunden for ønsket om at gøre anvendelsen af de danske regnskabsregler obligatorisk er, at Finanstilsynet i de danske regnskabsregler vil præcisere, hvorledes et pengeinstitut skal indregne og måle udlån. Der er tale om en regnskabspost, som indeholder en række skønmæssige elementer. Finanstilsynet vil i de danske regnskabsregler for kreditinstitutter mv. justere i reglerne for, hvornår et skøn over værdien af et udlån kan anses for at være rimeligt og velunderbygget. Reglerne vil blive mere detaljerede end i dag,

hvorfor det af nogle finansielle virksomheder vil blive oplevet som en stramning.

Reglerne vil have virkning for regnskabsåret 2012. For de institutter der måtte have valgt at benytte IFRS-standarden til deres årsregnskab, og som også aflægger kvartalsregnskaber, vil således fra 1. kvartal 2012, skulle overgå til at anvende de danske regnskabsregler. Kvartalsregnskaber indeholder de facto en balancestørrelse, og det er således de nye regler der gælder på opgørelsestidspunktet der skal anvendes.

Til nr. 16 (Lov om finansiell virksomhed § 183, stk. 5.)

Med den foreslåede ændring af § 183, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed foreslås dels, at »årsrapport« i første punktum ændres til »koncernregnskab«, dels at sidste punktum udgår. Begge ændringer er konsekvensændringer som følge af forslaget om at ophæve muligheden for at anvende de internationale regnskabsstandarder (IFRS), som vedtaget af EU, på årsregnskabet, jf. § 1, nr. 2.. Den gældende bestemmelses sidste punktum fastlægger, at hvis de internationale regnskabsstandarder som vedtaget af EU, alene anvendes på koncernregnskabet og ikke på årsregnskabet, så gælder bestemmelsens to første punkter alene på koncernregnskabet.

Da muligheden for at benytte de internationale regnskabsstandarder, som vedtaget af EU i den finansielle virksomheds årsregnskab, bortfalder med den foreslåede ændring under § 1, nr. 2, bliver bestemmelsens sidste punktum overflødig.

Til nr. 17 (lov om finansiell virksomhed § 204, stk. 4)

Ved en ændring af selskabsloven indføjes en mulighed for, at aktionærerne i et aktieselskab kan træffe beslutning om fravigelse af reglerne om fusionsredegørelse og mellembalance ved fusion. Dette gjaldt tidligere alene for anpartselskaber, hvorfor bestemmelserne ikke blev udtrykkeligt undtaget i § 204, stk. 4. I selskabslovens §§ 256 og 257 findes de tilsvarende regler for spaltninger, hvilket er medtaget i § 204, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed. Som en konsekvens af ændringen af selskabsloven foreslås det at indsatte henvisninger til selskabslovens § 238, stk. 2, og § 239, stk. 2. i § 204, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed

Hermed ligestilles fusioner og spaltninger.

Desuden foreslås henvisningen til § 256, 3. pkt., ændret til § 256, stk. 2. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at en ændring af selskabsloven, hvor § 256, 3. pkt., er blevet ophævet og i stedet blevet til § 256, stk. 2.

Til nr. 18 (lov om finansiell virksomhed § 224, stk. 6)

Det foreslås, at § 224, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed, der fastslår, hvornår en tilladelse til drift af en multilateral handelsfacilitet kan inddrages, ophæves. Der gælder tilsvarende regler for regulerede markeder, herunder for regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet i lov om værdipapirhandel m.v. Således ophæves bestem-

melsen, som konsekvens af, at reglerne om regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet flyttes til lov om værdipapirhandel. F.eks. kan tilladelsen inddrages efter § 92, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., hvis kapitalkravet på 8 mio. kr. ikke er opfyldt.

Til nr. 19 (lov om finansiell virksomhed § 226, stk. 5)

§ 226, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed vedrører, hvordan et reguleret marked, der driver en multilateral handelsfacilitet skal afvikles. Bestemmelsen foreslås ophævet som konsekvens af flytningen af reglerne om regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet til lov om værdipapirhandel m.v.

Det bemærkes, at der ikke i lov om værdipapirhandel m.v. findes regler om afvikling, når en tilladelse inddrages. Reglerne i lov om finansiell virksomhed om afvikling er begrundet i et særligt beskyttelseshensyn over for indskydere og investorer. Dette beskyttelseshensyn gør sig ikke gældende i forbindelse med et reguleret marked uanset om det også driver en multilateral handelsfacilitet eller ej. Derfor overføres reglen ikke til lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 20 (lov om finansiell virksomhed § 343 p, stk.1)

§ 343 p, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed indeholder i dag en række beføjelser til Finanstilsynet i forhold til kreditvurderingsbureauer. Finanstilsynet kan således træffe afgørelse om registrering af kreditvurderingsbureauer, inddragelse af registrering og andre foranstaltninger efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer.

Nærværende lovforslag foreslår ændringer til § 343 p, stk. 1, som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer. Ændringerne til forordningen indebærer, at de beføjelser, som de nationale tilsynsmyndigheder har i dag, overgår til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA). Medlemslandene skal dog stadig udpege en kompetent myndighed på området. De kompetente myndigheder i medlemslandene skal kunne bistå ESMA i forbindelse med undersøgelser af kreditvurderingsbureauer og kontroller på stedet, ligesom de kompetente myndigheder efter anmodning kan deltage i undersøgelser. Ligeledes kan ESMA uddelegere opgaver til de kompetente myndigheder. ESMA skal kompensere de kompetente myndigheder herfor.

Med forslaget fortsætter Finanstilsynet som kompetent myndighed i forhold til kreditvurderingsbureauer, således at Finanstilsynet udfører de tilsynsopgaver, som ESMA uddelegerer. Desuden skal Finanstilsynet efter anmodning bistå ESMA ved undersøgelser og kontroller på stedet. Finanstilsynet vil dog ikke have de beføjelser til at træffe afgørelser i forhold til kreditvurderingsbureauerne, som Finanstilsynet har i dag.

Til nr. 21 (lov om finansiell virksomhed § 343 p, stk. 2 og 3)

§ 343 p, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag en henvisning til § 355, således at kreditvurderingsbureauer anses som part i forhold til Finanstilsynet i relation til afgørelser truffet af Finanstilsynet, som retter sig mod det pågældende kreditvurderingsbureau. Med forslaget ophæves § 343 p, stk. 2, idet den ikke er relevant, når Finanstilsynet ikke længere kan træffe afgørelse over for kreditvurderingsvurderingsbureauer, jf. forslaget til § 343 p, stk. 1.

Med lovforslaget foreslås § 343 p, stk. 3, endvidere ophævet. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med kreditvurderingsbureauer med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2. Denne bestemmelse er ligeledes ikke relevant, når Finanstilsynet ikke længere kan træffe afgørelse overfor kreditvurderingsbureauer. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til nr. 22 (lov om finansiel virksomhed § 343 q og r)

Med lovforslaget foreslås indsat et nyt *afsnit X c og kapitel 20 c* i lov om finansiel virksomhed om fælles datacentraler. Kapitlet indeholder to paragraffer.

Med forslaget til § 343 q foretages en afgrænsning af, hvilke fælles datacentraler der vil være omfattet af reglerne i kapitel 20 c. Afgrænsningen af, hvilke fælles datacentraler der vil være omfattet af kapitel 20 c vil – i praksis – være den samme afgrænsning som foretages efter systemrevisionsbekendtgørelsen, men det er ikke udelukket, at der kan komme flere fælles datacentraler, der er omfattet af bestemmelserne i det foreslåede kapitel 20 c uden at være omfattet af systemrevisionsbekendtgørelsen.

Der er to hovedkriterier, der skal være opfyldt, for at en fælles datacentral vil være omfattet af reglerne.

For det første skal den fælles datacentral ifølge *stk. 1*, udføre it-drifts- eller udviklingsopgaver for flere finansielle virksomheder. Sådanne opgaver kan eksempelvis bestå i bogførings-, registrerings- og clearingsopgaver. It-drifts- og udviklingsopgaverne skal være centralens væsentligste opgaver. Dette kan eksempelvis måles på den relative del af centralens omkostninger, der kan henføres til varetagelsen af it-drifts og/eller -udviklingsopgaver. Såfremt ingen af centralens andre aktiviteter bærer større omkostninger er dette kriterium opfyldt.

For det andet skal den pågældende fælles datacentral overvejende være ejet af en eller flere finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder i forening og/eller en forening, hvis medlemmer overvejende er finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder. At en fælles datacentral overvejende er ejet af finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og sådanne virksomheders datterselskabet og/eller en forening forstås her, at de pågældende tilsammen ejer over 50 % af den pågældende fælles datacentral.

Hertil kommer datacentraler, der udfører it-drift for den fælles betalingsinfrastruktur, dersom finansielle virksomheder har væsentlige ejerandele i datacentralen. Dette omfatter datacentraler, hvis driftsaktiviteter ikke alene udføres direk-

te for finansielle virksomheder. I sådanne datacentraler vil aktiviteterne eksempelvis omfatte drift af fælles infrastruktur, der imødekommer behovet for datakommunikation vedrørende betalingstransaktioner på tværs af pengeinstitutter og datacentraler. At finansielle virksomheder har væsentlige ejerandele i en datacentral forstås her, at de pågældende virksomheder tilsammen ejer 25 % eller mere af den pågældende datacentral.

Afgrænsningen indebærer, at lovforslaget retter sig mod de otte datacentraler, der er i dag. Samtidig med, at flere må forventes at kunne blive omfattet af de foreslåede bestemmelser.

Afgrænsningen sikrer, at datacentralerne bliver omfattet uafhængigt af, hvordan deres tilhørsforhold til de finansielle virksomheder er.

Øvrige virksomheder, der udfører it-tjenesteydelser for finansielle virksomheder, bliver ikke omfattet. En del virksomheder udfører allerede i dag forskellige it-tjenesteydelser for finansielle virksomheder. Det skønnes ikke hensigtsmæssigt, at disse skal underlægges tilsyn.

Med *stk. 3* foreslås indsat en dispensationsbestemmelse, som undtagelsesvis tænkes anvendt i tilfælde, hvor datacentralens funktioner ikke vurderes at være væsentlige for driften af finansielle virksomheder eller finansielle holdingvirksomheder. Dispensationen kan bevilges af Finanstilsynet og foreslås tidsbegrænset med virkning for et år ad gangen.

Det foreslås, at der i lovens § 343 r stilles forskellige krav til datacentralerne.

Af forslaget til *stk. 1* fremgår, at datacentralerne skal leve op til de samme krav til it-sikkerhed, som der gælder for de finansielle virksomheder. Disse krav fremgår af den bekendtgørelse, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af lovens § 71, bekendtgørelse nr. 1325 af 1. december 2010 om og ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. Det er i henhold til disse krav, som disse fremgår af bekendtgørelsen bilag 5, en betingelse, at de virksomheder, der er omfattet af loven har betryggende system-, data- og driftssikkerhed, der skal være dokumenteret i it-sikkerhedspolitik, forretningsgang og it-beredskabsplan. Finanstilsynet skal alene forholde sig til, hvorvidt de fælles datacentraler tilgodeser kravene til it-sikkerhed i lov om finansiel virksomhed. Tilsyn med overholdelse af krav til it-sikkerhed i anden lovgivning, eksempelvis persondataloven, ligger uden for Finanstilsynets kompetenceområde.

Som noget særligt for datacentraler skal disse opfylde reglerne for såvel de aktiviteter, som datacentralerne udfører for de tilsluttede finansielle virksomheder, som for de aktiviteter, de udfører på egne vegne. Hvis en datacentral har it-systemer, de kun anvender til at udføre tjenesteydelser for en tilsluttet finansiel virksomhed, vil disse således være omfattet. Hvis datacentralen har it-systemer, der kun anvendes til datacentralens egne formål, f.eks. interne administrative formål, vil disse også være omfattet. Eventuelle systemer, der ikke har relevans i en tilsynsmæssig sammenhæng vil ikke blive inddraget i tilsynsvirksomheden. Derimod vil systemer, der kun anvendes til at betjene kunder uden for den

finansielle sektor ikke være omfattet. Det må dog formodes, at en datacentral overordnede politik på it-sikkerhedsområdet i praksis vil dække hele it-området og dermed alle it-systemer i den pågældende datacentral, uanset til hvilket formål de pågældende systemer anvendes.

Af forslaget til *stk. 2* fremgår, at reglerne om outsourcing udstedt i medfør af § 72 a i lov om finansiel virksomhed, jf. bekendtgørelse nr. 1304 af 25. november 2010 om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder, finder tilsvarende anvendelse for de fælles datacentraler. Bekendtgørelsen om outsourcing fastlægger, hvilke krav de finansielle virksomheder skal leve op til, når de outsourcer væsentlige aktiviteter. Reglerne vil være de samme for datacentraler som for finansielle virksomheder, men de finder dog kun anvendelse for outsourcing af it-opgaver. I praksis vil der i en datacentral dog formentlig kun være ret få outsourcete opgaver, der er væsentlige men som ikke kan falde ind under begrebet it-opgaver.

For datacentraler kan opgaver som bygningsdrift og -vedligeholdelse, herunder fysisk sikkerhed være væsentlige i det omfang bygningerne anvendes til it-drift.

Til nr. 23 (lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 2, nr. 1)

Med den foreslåede ændring af § 345, *stk. 2, nr. 1*, følger, at Det Finansielle Virksomhedsråd også skal træffe afgørelser i tilsynssager af principiel karakter samt i tilsynssager der har videregående betydning for fælles datacentraler, hvilket giver Det Finansielle Virksomhedsråd tilsvarende beføjelser i forbindelse med afgørelser der er rettet mod de fælles datacentraler, som ved afgørelser, der er rettet mod finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder.

Til nr. 24 (lov om finansiel virksomhed § 346, stk. 1)

Med den foreslåede ændring af § 346, *stk. 1*, følger, at Finanstilsynet på samme måde som ved finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder kan få adgang til de fælles datacentraler med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner og løbende indberetninger.

Til nr. 25 (lov om finansiel virksomhed § 347, stk. 1)

Med den foreslåede ændring af § 347, *stk. 1*, følger, at de fælles datacentraler, på lige fod med finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Til nr. 26 (lov om finansiel virksomhed § 347, stk. 2)

Med den foreslåede ændring af § 347, *stk. 2*, følger, at Finanstilsynet på samme måde som i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder kan få adgang til de fælles datacentraler med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner. Denne adgang kan tilvejebringes uden retskendelse, mod behørig legitimation.

Finanstilsynets adgang til at foretage inspektionsbesøg er omfattet af undtagelsen i Grundloven § 72 om boligens ukrænkelighed. Finanstilsynet har derfor som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler. I tilfælde, hvor en virksomhed er af så ringe størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet dog adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse. Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang til en virksomheds forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Til nr. 27 (lov om finansiel virksomhed § 347 b)

Den foreslåede ændring af § 347 b er blandt andet en konsekvens af indsættelsen af kapitel 20 c om fælles datacentraler.

Derudover følger det af den foreslåede ændring af § 347 b, at Finanstilsynet får mulighed for at påbyde en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en fælles datacentral at lade foretage en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse. Den foreslåede ændring medfører, at Finanstilsynet ikke er kontrahent, idet kontrakten indgås mellem den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral og de sagkyndige personer. Dette medfører, at undersøgelser i medfør af § 347 b i lov om finansiel virksomhed ikke skal sendes i udbud eller annonceres.

Baggrunden for denne ændring, er blandt andet, at offentliggørelse af oplysninger om virksomheden og indholdet af den uvildige undersøgelse efter de gældende regler sker på et tidspunkt, hvor der ikke foreligger en afgørelse, der konstaterer en overtrædelse af tilsynslovgivningen, men alene en afgørelse om indledning af en undersøgelse. Dette er ikke i overensstemmelse med de øvrige offentliggørelsesregler på tilsynsområdet. Det synes således dårligt stemmende med den tavshedspligt, som Finanstilsynet er underlagt i tilsvarende sager, at der i forbindelse med uvildige undersøgelser skal ske offentliggørelse i forbindelse med opstarten af processen, altså på et meget tidligt tidspunkt. Herudover medfører kravet om offentliggørelse, at processen, indtil undersøgelsen kan igangsættes, forlænges betragteligt. Dette kan være u hensigtsmæssigt på et tidspunkt, hvor Finanstilsynet af hensyn til tilsynsvirksomheden og den finansielle stabilitet ønsker en effektiv undersøgelse igangsat straks. Formålet med den foreslåede ændring er således at sikre en hurtig og effektiv tilsynsvirksomhed samt at bringe reglen i overensstemmelse med de øvrige offentliggørelsesregler på området.

Bestemmelsens anvendelsesområde for uvildige undersøgelser foreslås ikke ændret. Bestemmelsen finder således anvendelse på de samme forhold, som hidtil har kunnet være genstand for en uvildig undersøgelse, jf. bemærkningerne til lov nr. 579 af 1. juni 2010.

Bestemmelsen giver fortsat Finanstilsynet mulighed for, uden omkostninger for Finanstilsynet, at trække på ressourcer og ekspertviden, som ikke nødvendigvis er til stede i Finanstilsynet på det pågældende område eller tidspunkt.

Det foreslås i § 347 b, stk. 1, 2. pkt., at den uvildige undersøgelses resultater skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynets fastsat tidspunkt. I forbindelse med Finanstilsynets påbud til virksomheden om at lade foretage en uvildig undersøgelse, beskriver Finanstilsynet nærmere i afgørelsen, hvori undersøgelsen skal bestå, hvordan undersøgelsen skal gennemføres, og hvornår der skal foreligge en endelig skriftlig rapport fra de sagkyndige personer. Finanstilsynet kan således fastsætte nærmere om indholdet af undersøgelsen, og hvordan den skal forløbe. Finanstilsynet kan f.eks. tage stilling til, hvor stor en stikprøve en dataundersøgelse skal bero på, eller hvilket medie eller format data skal udleveres på til de sagkyndige personer.

Finanstilsynet kan i medfør af forslaget til stk. 1, 3. pkt., kræve, at de sagkyndige personer løbende skal foretage af-rapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen. Dette giver Finanstilsynet mulighed for, eksempelvis på ugentlige møder, at modtage nødvendige oplysninger om undersøgelsens stadi, foreløbige resultater, fremtidige forløb mv. Løbende af-rapportering til Finanstilsynet kan medvirke til, at Finanstilsynet løbende kan vurdere, om undersøgelsen er på rette spor, og om undersøgelsen eventuelt skal suppleres med andre tilsynsaktiviteter.

En afgørelse om at udstede et påbud om en uvildig undersøgelse vil som hidtil skulle træffes af Det Finansielle Virksomhedsråd, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Rådsafgørelsen vil ikke blive offentliggjort, og undersøgelsen kan derfor gennemføres på samme måde som tilsynets øvrige undersøgelser uden offentlighedens kendskab.

Ifølge forslaget til § 347 b, stk. 2, skal den uvildige undersøgelse foretages af en eller flere sagkyndige personer. Ved sagkyndige personer forstås eksempelvis advokater, revisorer eller andre finansielle rådgivere med sagkundskab inden for det pågældende område.

Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral udpeger selv den eller de sagkyndige personer. For at sikre, at der er tale om uvildige personer i forhold til virksomheden eller datacentralen, skal Finanstilsynet godkende den eller de sagkyndige personer, som virksomheden eller datacentralen lader foretage den uvildige undersøgelse. Det centrale for Finanstilsynets afgørelse er, om den eller de sagkyndige har tilknytning til virksomheden eller datacentralen, eller om der i øvrigt foreligger forhold, hvorefter der efter Finanstilsynets vurdering kan rejses tvivl om de pågældendes uvildighed i forhold til denne. Såfremt Finanstilsynet ikke kan godkende den eller

de sagkyndige personer, skal virksomheden hurtigst muligt udpege en ny sagkyndig person. Proceduren gentages, indtil Finanstilsynet kan godkende den eller de udpegede personer. En manglende godkendelse fra Finanstilsynet skal begrundes i forhold til virksomheden mv.

I overensstemmelse med den gældende bestemmelse i § 347 b, stk. 3, skal den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral, der skal lade foretage en uvildig undersøgelse, give de sagkyndige personer, der er udpeget hertil, de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af undersøgelsen. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at det er muligt for de sagkyndige personer at få de oplysninger til brug for undersøgelsen af den pågældende virksomhed, som de finder nødvendige. Virksomhedens videregivelse af fortrolige oplysninger til de sagkyndige, vil således være berettiget efter § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder ligeledes, at de sagkyndige personer vil være omfattet af tavshedspligten efter § 117, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

I forslaget til § 347 b, stk. 4, fremgår, at de sagkyndige skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet senest samtidig med, at denne udleveres til den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral. Selvom det er Finanstilsynet der, efter forslaget til § 347 b, stk. 2, afgør, hvilke personer der skal foretage den uvildige undersøgelse, er det, som følge af ordlyden i bestemmelsens stk. 1, virksomheden, som, inden for rammerne fastsat i Finanstilsynets påbud, indgår kontrakten om gennemførelsen af undersøgelsen med den eller de sagkyndige personer, ligesom det er virksomheden, der afholder udgifterne hertil. Det er derfor også virksomheden, der er den direkte modtager af undersøgelses resultater. På baggrund heraf er det fundet nødvendigt, at indføre en bestemmelse i § 347 b, stk. 4, som forpligter de sagkyndige til at udlevere en kopi af den skriftlige rapport til Finanstilsynet senest samtidig med, at rapporten udleveres til den finansielle virksomhed.

For at sikre, at Finanstilsynet orienteres hurtigst muligt om væsentlige problemer i den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral, foreslås det i § 347 b, stk. 5, at de sagkyndige personer straks skal give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt der er tale om oplysninger af væsentlig betydning for virksomhedens risikoprofil eller forretningsmodel, som medfører en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse. Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet straks bliver orienteret, hvis de sagkyndige personer bliver opmærksomme på forhold, som tyder på, at virksomheden kan være på vej ud i økonomiske vanskeligheder, f.eks. på grund af væsentlige tab på den finansielle virksomheds største engagementer. I tilfælde af at de sagkyndige personer får oplysninger om forhold, der tyder på, at virksomheden ikke overholder kapitalkravet i §§ 124-126, i lov om finansiel virksomhed eller solvensbehovet i § 124, stk. 4, og § 125,

stk. 7, i lov om finansiel virksomhed skal de sagkyndige derfor straks underrette Finanstilsynet herom. Der kan også være tale om likviditetsmæssige forhold af ikke uvæsentlig betydning.

Til nr. 28 (lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 6, nr. 12)

Der er med den foreslåede ændring af § 354, stk. 6, nr. 12, tale om en præcisering, således at det fremgår mere klart af bestemmelsen, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til en kurator, der medvirker ved en finansiel virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer. Oplysningerne kan kun videregives under forudsætning af, at kurator har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver.

Til nr. 29 (lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 6, nr. 21)

§ 354, stk. 6, nr. 21, indeholder i dag en undtagelse fra Finanstilsynets generelle tavshedspligt, der giver mulighed for at videregive oplysninger til Kommissionen, hvis den har behov for det til varetagelse af opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Der er tale om oplysninger om afgørelser, som Finanstilsynet træffer overfor kreditvurderingsbureauer i medfør af forordningen. Undtagelsen blev oprindeligt indført for, at Finanstilsynet kan opfylde sine forpligtelser i henhold til forordningens artikel 18. Med ændringerne til forordningen overgår forpligtelserne i artikel 18 imidlertid fra de nationale tilsynsmyndigheder til ESMA, idet det er ESMA, der træffer afgørelser overfor kreditvurderingsbureauer.

Der er således ikke længere brug for denne undtagelse fra tavshedspligten. Det foreslås derfor, at undtagelsen vedrørende videregivelse af oplysninger til Kommissionen om kreditvurderingsbureauer udgår af § 354, stk. 6, nr. 21.

Til nr. 30 (lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 6, nr. 29)

Med forslaget til § 354, stk. 6, nr. 29, i lov om finansiel virksomhed vil det være muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område, hvis der eksempelvis i forbindelse med tilsyn i danske pengeinstitutter eller forsikringsselskaber konstateres forhold, som vil være af relevans for de færøske tilsynsmyndigheder.

Aktuelt er der én færøsk tilsynsmyndighed på det finansielle område. Denne tilsynsmyndighed er det færøske forsikringstilsyn, der foruden tilsynet med en række forsikringsselskaber fører tilsyn med Føroya Realkreditstovnur, der tilbyder finansiering af skibsfartøjer. Baggrunden for at den foreslåede bestemmelse ikke specifikt henviser til det færøske forsikringstilsyn, men derimod anvender den bredere betegnelse »færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område«, er et ønske om at fremtidssikre bestemmelsen, såfremt der fremover måtte ske ændringer i hvilken eller hvilke færøske myndigheder, der har ansvaret for tilsynet på det finansielle område. Med anvendelsen af den bredere betegnelse understreges det ligeledes, at bestemmelsens an-

vendelsesområde ikke er begrænset til tilsyn med forsikringsselskaber.

Det er en betingelse for videregivelsen af oplysningerne, at de færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område er omfattet af en tavshedspligt, der mindst svarer til den, der gælder i lov om finansiel virksomhed, og at myndigheden har behov for oplysningerne til varetagelse af dets opgaver.

Tavshedsbestemmelserne i eksempelvis den færøske forsikringslov svarer i udgangspunktet til tavshedsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed. Der er en række undtagelser til Finanstilsynets tavshedspligt, der i sagens natur ikke er relevante for det færøske tilsyn.

Efter den foreslåede nr. 29 er det en betingelse for videregivelse af oplysningerne, at modtageren har behov herfor til varetagelse af sine opgaver. Vurderingen af tilsynsmyndighedens behov for oplysninger vil være en konkret vurdering i de enkelte sager.

Til nr. 31 (lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 12)

Med den foreslåede ændring af § 354, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed kan videregivelse efter stk. 6, nr. 22, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kun ske, såfremt det pågældende lands kompetente myndigheder, som har afgivet dem, har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen og kun til det formål, som tilladelsen vedrører. § 354, stk. 6, nr. 22, giver mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til finansielle myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpåkrævede revision af den finansielle virksomheds regnskaber.

Da Færøerne ikke er medlem af EU, foreslås det, at § 354, stk. 12, tilsvarende skal gælde for videregivelse af fortrolige oplysninger efter nr. 29. Som en konsekvens af forslaget om indsættelsen af nyt nr. 29 foreslås anvendelsesområdet for den gældende § 354, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed udvidet til også at omfatte videregivelse af fortrolige oplysninger efter nr. 29. Der er i øvrigt ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 32 og 33 (lov om finansiel virksomhed § 354 c)

§ 354 c indeholder i dag bestemmelser om oplysninger, som Finanstilsynet skal offentliggøre i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Dette omfatter sanktioner for overtrædelse af forordningen og foranstaltninger truffet efter forordningen. Desuden giver § 354 c mulighed for, at Finanstilsynet kan offentliggøre påtaler og påbud, som Finanstilsynet meddeler et kreditvurderingsbureau.

Ændringerne til forordningens artikel 36 indebærer, at svaret for offentliggørelse af oplysningerne i § 354 c overgår til ESMA. Dog skal de nationale tilsynsmyndigheder fortsat offentliggøre oplysninger om sanktioner for overtrædelse af forordningens artikel 4, stk. 1. Artiklen indeholder bestemmelser om, at finansielle virksomheder kun kan anvende kreditvurderinger i reguleringsøjemed, hvis vurderingen er udstedt af et kreditvurderingsbureau registreret i henhold til forordningen. Artiklen fastslår også, at hvis et prospekt indeholder en kreditvurdering, skal det fremgå om vurderingen er udstedt af et kreditvurderingsbureau, som er registreret i henhold til forordningen.

Med forslaget udgår de fleste krav om offentliggørelse på den baggrund af § 354 c. Således ophæves *stk. 2 og 3*, og *stk. 1* ændres, således at kravet om offentliggørelse af oplysninger om sanktioner for finansielle virksomheders overtrædelse af forordningens artikel 4, stk. 1, fastholdes.

Til nr. 34 (lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 1, nr. 7)

Med den foreslåede ændring af § 361, *stk. 1*, foreslås *nr. 7* ophævet. Ændringen er en følge af, at reglerne om udstedere af elektroniske penge med lov nr. 1553 af 21. december 2010 om ændring af lov om betalingstjenester, lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om visse forbrugeraftaler (Gennemførelse af e-penge-direktivet m.v.) blev overflyttet til lov om betalingstjenester og elektroniske penge. I forbindelse hermed indsattes også to nye afgiftsbestemmelser om e-penge-institutter og e-penge-institutter med begrænset tilladelse, og *nr. 7* om udstedere af elektroniske penge burde som følge heraf have været ophævet. Dette skete ved en fejl ikke.

Til nr. 35 (lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 1, nr. 25-30)

Med forslaget nyaffattes § 361, *stk. 1, nr. 25-30*.

Med den foreslåede ændring korrigeres en fejl som blev foretaget med lov nr. 1553 af 21. december 2010 om ændring af lov om betalingstjenester, lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om visse forbrugeraftaler (Gennemførelse af e-penge-direktivet m.v.), hvor der blev indsat to nye afgiftsbestemmelser, som ved en fejl fik *nr. 27 og 28* og ikke – som det rettelig burde have været – *nr. 28 og 29*.

Bestemmelsen om opkrævning af et gebyr på 2.000 kr. fra udstedere, som er optaget til handel på et reguleret marked, jf. lov om værdipirhandel som blev indføjet med lov nr. 1553 af 21. december 2010, foreslås ophævet, da disse gebyrer allerede opkræves i henhold til § 361, stk. 1, nr. 14, og bestemmelsen derfor er indholdsløs.

Endvidere korrigeres en fejl som blev foretaget med lov nr. 456 af 18. maj 2011 om investeringsforeninger m.v., hvor der blev indsat to nye afgiftsbestemmelser, som foran-

lediget af ovenstående fejl fik *nr. 29 og 30* og ikke – som det rettelig burde have været – *nr. 30 og 31*.

Med nyaffattelsen indføres også et nyt nummer i bestemmelsen. Således foreslås det med § 361, stk. 1, nr. 30, at fælles datacentraler skal betale 53.000 kr. årligt til Finanstilsynet i 2004-priser (svarende til forventet 92.220 kr. i 2012-niveau), medmindre den fælles datacentral i et regnskabsår gennemsnitligt har færre end 25 fuldtids-medarbejdere, idet der således kun betales 1.000 kr. årligt i 2004-priser (svarende til forventet 1.740 kr. i 2012-niveau).

Udgifterne til Finanstilsynets tilladelser samt løbende tilsyn foreslås dækket via indsættelse af hjemmel i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan kræve en årlig afgift fra fælles datacentraler omfattet af lov om finansiel virksomhed. Ifølge § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal virksomheder under tilsyn betale en årlig afgift i form af et grundbeløb til Finanstilsynet. Grundbeløbet reguleres årligt, jf. § 361, stk. 2.

Til nr. 36 (lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 1)

Den foreslåede ændring af § 372, *stk. 1*, er en konsekvens af, at § 372, stk. 2, med lovforslagets § 1, nr. 33, foreslås ophævet.

Til nr. 37 (lov om finansiel virksomhed § 372, stk. 2)

§ 372, *stk. 2*, i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag en undtagelse fra den generelle adgang til at indbringe Finanstilsynets afgørelser for Erhvervsankenævnet, idet afgørelser truffet efter § 349 p i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Med den foreslåede ændring af § 349 p, hvorefter Finanstilsynet ikke længere kan træffe afgørelser overfor kreditvurderingsbureauer, er undtagelsen ikke længere relevant. Med forslaget ophæves undtagelsen i § 372, stk. 2, derfor.

Til nr. 38 (lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 1)

Der er tale om konsekvensændringer af § 373, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed, som følge af, at § 39, stk. 6, og § 226, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed foreslås ophævet med lovforslaget.

Til nr. 39 (lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 1)

Lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 1 og 2, indeholder i dag straffebestemmelser som indeholder mulighed for at straffe for overtrædelse af blandt andet Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Ændringerne til forordningen indebærer, at de fleste straffebestemmelser er fastlagt direkte i forordningen. Dog skal medlemslandene fortsat fastsætte straffebestemmelser for overtrædelser af forordningens artikel 4, stk. 1.

Med forslaget ophæves de dele af straffebestemmelserne, der nu er fastlagt i forordningen, mens straffebestemmelser

vedrørende overtrædelse af forordningens artikel 4, stk. 1, bevares.

Til nr. 40 (lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 2)

Efter § 77 d, stk. 2, skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for aflønningen af virksomhedens bestyrelse og direktion. Efter bekendtgørelse om anvendelse af administrative bødeforlæg på det finansielle område er det meningen, at manglende, mangelfuld eller forkert oplysning i beretning om aflønning af direktion efter § 77 d, stk. 2, skal kunne søges afgjort ved bødeforlæg. Straffebestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 2, nævner imidlertid ikke overtrædelse af § 77 d, stk. 2, og forslaget om ændring af § 373, stk. 2, er i overensstemmelse hermed begrundet i, at der skal sikres hjemmel til at kunne afgøre sager om manglende, mangelfuld eller forkert oplysning i beretning om aflønning af direktion efter § 77 d, stk. 2 ved bødeforlæg.

Til nr. 41 (lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 2)

Lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 1 og 2, indeholder i dag straffebestemmelser som indeholder mulighed for at straffe for overtrædelse af blandt andet Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Ændringerne til forordningen indebærer, at de fleste straffebestemmelser er fastlagt direkte i forordningen. Dog skal medlemslandene fortsat fastsætte straffebestemmelser for overtrædelser af forordningens artikel 4, stk. 1.

Med forslaget ophæves de dele af § 373, stk. 2, der nu er fastlagt i forordningen, mens straffebestemmelser vedrørende overtrædelse af forordningens artikel 4, stk. 1, bevares.

Til nr. 42 (lov om finansiel virksomhed § 373 a, stk. 1)

Der er tale om en justering af § 373 a, stk. 1, hvorefter erhvervs- og vækstministeren har hjemmel til at give Finanstilsynet mulighed for at afgøre visse tilståelsessager med administrative bødeforlæg. Forslaget medfører, at også sager om overtrædelse af bestemmelser udstedt i medfør af lov om finansiel virksomhed vil kunne afgøres ved, at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforlæg.

Den nugældende bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 186 af 8. marts 2010, hvori en række nærmere angivne bestemmelser i lov om finansiel virksomhed er opregnet. Det er ved overtrædelse af i bekendtgørelsen nærmere angivne bestemmelser fortsat forudsætningen, at bemyndigelsesbestemmelsen alene anvendes til at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforlæg, hvor overtrædelserne generelt er ensartede og ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor sanktionsniveauet ligger fast. Overtrædelserne skal således generelt være klare og umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, skal være uden skønmæssige elementer af betydning. Det vil næppe kunne udelukkes, at der vil kunne opstå konkrete tilfælde, hvor overtrædelse af de pågældende bestemmelser alligevel ikke

kan anses for ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, eller hvor der kan rejses tvivl om det rette sanktionsniveau. Det forudsættes, at Finanstilsynet i så fald vil overgive sagen til politiet og anklagemyndigheden til videre foranstaltning frem for at udstede et bødeforelæg.

Det er endvidere forudsat, at en udvidelse af det nuværende anvendelsesområde for ordningen med administrative bødeforelæg vil skulle ske efter forhandling med Justitsministeriet, som vil inddrage Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet og Rigsadvokaten i overvejelserne. Det kan f.eks. være relevant at udvide anvendelsesområdet med bekendtgørelse nr. 769 af 27. juni 2011 om god skik for finansielle virksomheder, investeringsforeninger mv. der er udstedt i medfør af § 43 og § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Bekendtgørelsen stiller en række krav til god skik, herunder hvilke oplysninger en privatkunde skal modtage ved opfordring til køb. Desuden kan det være relevant at udvide anvendelsesområdet med bekendtgørelse nr. 1210 af 24. oktober 2010 om information til forbrugere om priser m.v. i pengeinstitutter der stiller krav til, f.eks. et pengeinstituts oplysningspligt i relation til ind- og udlån, gebyrer og valuta samt til oplysningsformen, hvor oplysningerne skal være frit tilgængelig for en forbruger i pengeinstituttets forretningslokaler.

En betingelse for at sagen kan afsluttes, ved at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforelæg, er, at den pågældende fysiske eller juridiske person dels erklærer sig skyldig, dels vedtager sagens udenretlige afgørelse. Såfremt den pågældende fysiske eller juridiske person ikke ønsker at acceptere et administrativt bødeforelæg, enten fordi vedkommende ikke ønsker at erkende sig skyldig eller ikke kan erklære sig indforstået med, at sagen afgøres af Finanstilsynet, overgår sagen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet med henblik på en sædvanlig strafferetlig forfølgelse.

Til § 2

Til nr. 1 (lov om værdipapirhandel m.v. fodnote)

Det foreslås, at *fodnoten* til lovens titel ændres, således at det fremgår, at lov om værdipapirhandel m.v. også gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1 (ændring af prospektdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.

Til nr. 2 (lov om værdipapirhandel m.v. § 7, stk. 6 og 7)

§ 7, stk. 6 og 7, i lov om værdipapirhandel m.v. handler om, hvordan tidsfrister i henhold til værdipapirhandelsloven skal beregnes. Begge bestemmelser henviser til stk. 4, men der står intet i stk. 4 om tidsfrister. Henvisningerne er således ikke korrekte. Det foreslås derfor, at henvisningerne til stk. 4 i § 7, *stk. 6 og 7*, rettes til stk. 5, som handler om tidsfrister.

Til nr. 3 (lov om værdipapirhandel m.v. § 7 a, stk. 2)

Det foreslås, at henvisningen i § 7 a, *stk. 2*, til § 9, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed ændres, således at der i stedet henvises til § 17, stk. 2, 2. og 3. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. Ændringen er en konsekvens af, at reglerne om regulerede markeder, der driver en multilateral handelsfacilitet samles i lov om værdipapirhandel.

Til nr. 4 (lov om værdipapirhandel m.v. § 8, stk. 1, 1. pkt.)

Det foreslås, at § 8, *stk. 1*, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, således at der indføres krav om tilladelse til at drive multilateral handelsfaciliteter i bestemmelsen. Kravet har hidtil været stillet i § 9, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, som foreslås ophævet.

Til nr. 5 (lov om værdipapirhandel m.v. § 8 b og c)

§ 8 b

Bestemmelsen gennemfører artikel 31, stk. 5 og 6, og artikel 42, stk. 6, i MiFID-direktivet (2004/39/EF).

Med lovforslagets § 8 b, *stk. 1*, gives en udenlandsk markedsoperatør, der har tilladelse til at drive et reguleret marked og multilaterale handelsfaciliteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ret til at give fjermedlemmer, -deltagere eller brugere her i landet adgang til det regulerede marked henholdsvis den multilaterale handelsfacilitet, under forudsætning af, at Finanstilsynet har modtaget notifikation herom fra tilsynsmyndighederne i operatørens hjemland.

En delvis tilsvarende regel i § 31, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed ophæves samtidig, jf. § 1, nr. 7, i lovforslaget.

Stk. 2 giver en udenlandsk markedsoperatør, der har tilladelse til at drive et reguleret marked og multilaterale handelsfaciliteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ret til at drive et reguleret marked eller en multilaterale handelsfacilitet her i landet.

Hidtil har udenlandske operatører fra andre EU/EØS-lande kunne få tilladelse til at drive en multilateral handelsfacilitet efter § 9, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed. I § 1, stk. 16, i lov om finansiel virksomhed er opremset en række bestemmelser i loven, som finder anvendelse med de afvigelser, som forholdet nødvendiggør. Eftersom § 1, stk. 16,

og § 9, stk. 9, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, indsættes i stedet en hjemmel i lov om værdipapirhandel m.v. til at give tilladelse.

Som noget nyt indføres endvidere mulighed for, at udenlandske operatører fra andre EU/EØS-lande kan få tilladelse til at drive et reguleret marked her i landet. For at få tilladelse til at være en operatør af et reguleret marked i et EU/EØS-land skal operatøren opfylde kravene i afsnit III i direktiv 2004/39/EF (MiFID-direktivet), således som de er gennemført i hjemlandets lovgivning. Der er ikke etableret nogen egentlig europæisk »pas-ordning« for operatører af regulerede markeder, som det kendes for finansielle virksomheder, det er baggrunden for at der med lovforslaget indføres mulighed for at give tilladelse til udenlandske operatører. En tilladelse fra et EU/EØS-land giver ikke automatisk en udenlandsk operatør af et reguleret marked ret til at drive sine børsaktiviteter her i landet. Der skal gives en særskilt dansk tilladelse, hvor kravene i den danske lov om værdipapirhandel m.v. skal være opfyldt.

Tilladelse til en udenlandsk operatør til at drive et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet her i landet kan gives, hvis operatøren har tilladelse og er under tilsyn i hjemlandet og opfylder betingelserne i § 8, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. med de nødvendige tilpasninger. Et eksempel på sådan en tilpasning kunne være, at kravet i § 8, stk. 2, nr. 1, om, at virksomheden skal drives i et aktieselskab, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fraviges, således at hvis operatøren er stiftet som et selskab, der svarer til et aktieselskab og registreret hos en offentlig myndighed i hjemlandet, vil kravet efter omstændighederne anses for opfyldt.

Kravene til Finanstilsynet i § 8, stk. 5, finder anvendelse på behandlingen af ansøgningen om tilladelse. Hvis Finanstilsynet afslår en ansøgning om tilladelse, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren seneste 6 måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis ansøgningen var ufuldstændig er det dog senest 6 måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 12 måneder efter Finanstilsynet har modtaget ansøgningen. Hvis Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse har truffet afgørelse, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.

Det foreslås i *stk. 3*, at når en udenlandsk operatør er meddelt tilladelse efter *stk. 2*, finder denne lov anvendelse på den udenlandske operatør og dennes aktiviteter her i landet. Det betyder bl.a., at den udenlandske operatør af et reguleret marked skal overholde reglerne i kapitel 4 om drift af et regulerede marked, kapitel 5 om adgangen til det regulerede marked og kapitel 6 om optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked. Hvis det er en multilateral handelsfacilitet den udenlandske operatør driver i Danmark, er det kapitel 11 b om drift af en multilateral handelsfacilitet operatøren skal overholde.

Desuden finder lovens afsnit V (kapital 25-27) om tilsyn og kontrol og kapitel 28 om straf anvendelse på operatøren og dens virksomhed her i landet. Tilsynet vil efter omstæn-

dighederne ske i samarbejde med tilsynsmyndigheden i operatørens hjemland.

§ 8 c

Det foreslås at indsætte en ny § 8 c i lov om værdipapirhandel m.v.

Efter § 8 c skal en auktionsplatform have Finanstilsynets tilladelse forinden aktionering af produkter påbegyndes.

Kravet om tilladelse fastsættes af hensyn til gennemsigtheden på markedet for handel med CO₂-kvoter. Kravet om tilladelse følger af forordning 1031/2010 af 12. november 2010, der fastslår i art. 35, at der kun må gennemføres auktioner på en auktionsplatform, der har fået tilladelse som et reguleret marked. En auktionsplatform skal dermed opfylde de tilsvarende krav, som et reguleret marked. Det drejer sig om reglerne i kap. 3 og 4 i lov om værdipapirhandel m.v. En auktionsplatform kan have behov for, at reglerne tilpasses, da auktionsplatformen på nogle punkter adskiller sig fra regulerede markeder. Et eksempel er, at auktionsplatforme adskiller sig fra regulerede markeder er, at det staterne eller EU, der udbyder CO₂-kvoterne, hvorimod på et reguleret marked er det værdipapirhandlerne, det vil sige medlemmerne, der udbyder finansielle instrumenter. En sådan forskel kan betyde, at det er nødvendigt at stille andre organisatoriske krav, herunder driftskrav til auktionsplatformen end regulerede markeder, hvorfor det kan være nødvendigt at foretage tilpasninger af kravene i kap. 3 og 4, når tilladelsen skal gives til en auktionsplatform.

Overtræder auktionsplatformen groft eller gentagne gange betingelserne i lov om værdipapirhandel m.v. vil auktionsplatformens tilladelse blive inddraget, jf. forslaget til § 92 b.

Bestemmelsen gennemfører artikel 35, stk. 4 og 5, i CO₂-auktioneringsforordningen (forordning (EU) 1031/2010).

Det fremgår af artikel 35, stk. 4, at en auktionsplatform først kan udpeges til at auktioneres todages spot eller femdags futures, når den medlemsstat, hvori kandidaten til det regulerede marked og dens markedsoperatør er etableret har sikret, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af afsnit III i direktiv 2004/39/EF (MiFID-direktivet) finder anvendelse på auktionering af todages spot eller femdages futures i det relevante omfang (afsnit III i MiFID-direktivet vedrører regulerede markeder og indeholder bl.a. regler om finansielle instrumenters optagelse til handel på et reguleret marked, og før- og efterhandelsgennemsigtighed), og at medlemsstatens kompetente nationale myndighed er i stand til at give dem tilladelse og føre tilsyn med dem i overensstemmelse med de nationale foranstaltninger til gennemførelse af afsnit IV i MiFID-direktivet i det relevante omfang (afsnit IV i MiFID-direktivet vedrører kompetentemyndigheder, herunder bl.a. udpegning af kompetente myndigheder, deres tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, tavshedspligt og samarbejde mellem kompetente myndigheder i forskellige lande).

Hvis kandidaten til det regulerede marked og dens markedsoperatør ikke er etableret i samme medlemsstat, finder

nr. 1 og 2 anvendelse på både den medlemsstat, hvori kandidaten til det regulerede marked er etableret, og den medlemsstat, hvori markedsoperatøren er etableret.

Det fremgår af artikel 35, stk. 5, at den nationale kompetente myndighed, giver tilladelse til et reguleret marked med henblik på aktionsforordningen, forudsat at det pågældende regulerede marked og dets markedsoperatør opfylder bestemmelserne i afsnit III i direktiv 2004/39/EF (MiFID-direktivet), som gennemført i national lovgivning. Afsnit III i MiFID-direktivet vedrører regulerede markeder og indeholder bl.a. regler om tilladelse til, forvaltning af og adgang til regulerede markeder, og disse regler er gennemført i kapitel 3-6 og 25-27 i lov om værdipapirhandel m.v.

Efter artikel 35, stk. 6, i auktioneringsforordningen skal de kompetente nationale myndigheder opretholde et effektivt tilsyn af markedet og træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre, at kravene i afsnit III og IV i MiFID-direktivet som gennemført i national lovgivning opfyldes. Med dette for øje, må de kompetente nationale myndigheder - direkte eller i samarbejde med andre kompetente nationale myndigheder - udøve de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, de er tillagt efter artikel 50 i MiFID-direktivet over for det regulerede marked og dets markedsoperatør. Medlemsstaten sikrer, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 51 om administrative sanktioner og artikel 52 om klager i MiFID-direktivet finder anvendelse på de personer, som er ansvarlige for manglende overholdelse af forpligtelserne ifølge afsnit III i MiFID-direktivet som gennemført i den nationale lovgivning i den medlemsstat, de er etableret i.

Til nr. 6 (lov om værdipapirhandel m.v. § 10 d, stk. 2, 1. pkt.)

Der er tale om forslag til en korrektion af § 10 d, stk. 2, 1. pkt., der henviser til § 10, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. § 10, stk. 1, indeholder ikke længere en pligt til underretning af Finanstilsynet, men indeholder en pligt til på forhånd at ansøge om godkendelse af en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel. Denne underretningspligt ændredes med lov nr. 133 af 24. februar 2009.

Til nr. 7 (lov om værdipapirhandel m.v. § 17, stk. 2, 2. pkt.)

Det foreslås med ændringen, at § 17, stk. 2, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. ophæves. Bestemmelsen henviser til, at kravene til tilladelse og drift i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse ved accessorisk drift af en multilateral handelsfacilitet. Som følge af, at bestemmelserne om operatør af regulerede markeder drift af en multilateral handelsfacilitet udgår af lov om finansiel virksomhed er henvisning hertil i § 17, stk. 2, 2. pkt., unødvendig. Det fremgår af forslaget til ændring af § 8, stk. 1, i lov om værdipapirhandel, at der kræves en tilladelse fra Finanstilsynet før et reguleret marked må påbegynde drift af en multilateral handelsfacilitet.

Til nr. 8 (lov om værdipapirhandel m.v. § 20, stk. 6, 1. pkt.)

Det foreslås med ændringen, at § 20, stk. 6, 1. pkt., nyaffattes. Med den nye formulering udvides bestemmelsen således, at der også skal gives Finanstilsynet meddelelse, hvis fjernmedlemmer får adgang til den multilaterale handelsfacilitet. I dag skal der alene gives meddelelse, hvis der gives adgang til fjernmedlemmer på et reguleret marked. Bestemmelsen sikrer, at der er kontrol med, hvem der handler på de forskellige danske handelssystemer.

Til nr. 9 og 10 (lov om værdipapirhandel m.v. overskriften til kapitel 6, § 23, stk. 4, nr. 9-10)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at grænsen i prospektdirektivet hæves fra udbud over 2,5 mio. euro til udbud over 5 mio. euro. Offentlige udbud af værdipapirer under 5 mio. euro falder således uden for prospektdirektivets bestemmelser. Med de foreslåede ændringer, gennemføres i dansk ret ønsket i prospektdirektivet om administrative lettelser for erhvervslivet, samtidig med at investorerne beskyttes ved de lempeligere nationale regler i kapitel 12.

Ved at ændre overskriften til kapitel 6 ændres anvendelsesområdet således for bestemmelserne i kapitlet, så de nu omfatter prospektpligten for optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked, og offentlige udbud over 5 mio. euro.

Der er visse værdipapirer, som er undtaget fra prospektpligten i kapitel 6. Disse undtagelser fremgår af § 23, stk. 4.

Med den foreslåede ændring i § 23, stk. 4, nr. 9, præciseres det, at prospektreglerne i kapitel 6 ikke finder anvendelse på offentlige udbud, hvor hele udbuddet er under 5 mio. euro.

Med ændringen af prospektdirektivet (2010/73/EU), præciseres det, at prospektpligten som udgangspunkt gælder ved ethvert offentligt udbud over 5 mio. euro. Derved gælder prospektpligten også ved videresalg af værdipapirer, der tidligere har været omfattet af et prospekt, hvis videresalget til offentligheden overstiger 5 mio. euro.

Der gælder dog en undtagelse til prospektpligten ved videresalg. Ved videresalg af værdipapirer eller endelig placering af værdipapirer via finansielle formidlere, er der ikke prospektpligt, hvis der foreligger et gyldigt prospekt, og den udsteder eller den person, som er ansvarlig for udarbejdelsen af dette prospekt, på grundlag af en skriftlig aftale erklærer sig indforstået med anvendelsen af det gyldige prospekt i forbindelse med det nye udbud til offentligheden. Ændringen implementeres i en bekendtgørelse, der udstedes i medfør af § 23, stk. 8.

Finanstilsynet fastsætter i medfør af § 23, stk. 7, regler om et prospekts gyldighed. Finanstilsynet vil i medfør af denne bestemmelse ændre bestemmelsen i bekendtgørelsen, så denne stemmer overens med ændringen i prospektdirektivet. Ændringen bevirker, at et godkendt prospekt er gyldigt i 12 måneder efter godkendelsen af prospektet, og ikke 12 måneder efter offentliggørelsen af prospektet.

Finanstilsynet fastsætter i medfør af § 23, stk. 8, regler om fritagelse for pligten til at offentliggøre et prospekt. Regle-

rne som Finanstilsynet fastsætter, gennemfører prospektdirektivets artikel 3 om, at visse udbud er undtaget for pligten til at offentliggøre et prospekt, og vil blive ændret som følge af direktivændringen. Det drejer sig bl.a. om udbud rettet til færre end 100 fysiske eller juridiske personer, som hæves til 150 fysiske eller juridiske personer, og udbud hvor investor skal tegne værdipapirer for mere end 50.000 euro, som hæves til 100.000 euro.

Endelig ændres med direktivet definitionen af kvalificerede investorer, så denne harmonerer med bestemmelserne om professionelle kunder og godkendte modparter i direktiv 2004/39/EF. En sådan harmonisering vil ved private placeringer sandsynligvis kunne forenkle investeringsselskabernes forretningsgang og reducere deres omkostninger, fordi de ud fra deres egen liste over professionelle kunder og godkendte modparter vil kunne definere de personer eller enheder, som er målgruppe for deres placeringer. Definitionen af kvalificerede investorer foreslås derfor udvidet til at omfatte disse personer eller enheder, og der bør ikke længere oprettholdes en separat registerordning.

Offentlige udbud under 5 mio. euro falder udenfor prospektdirektivets bestemmelser. Der kan fastsættes nationale regler under denne grænse. Der kan dog ifølge prospektdirektivet ikke fastsættes pligt til at offentliggøre et prospekt for offentlige udbud af værdipapirer under 100.000 euro. Vi har i Danmark fastsat nationale regler for offentlige udbud når udbuddet er imellem 100.000 euro og 2,5 mio. euro.

Det fremgår af den gældende § 23, stk. 4, nr. 10, at reglerne om pligten til at offentliggøre et prospekt, under visse forudsætninger ikke finder anvendelse på værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som udstedes løbende eller ad gentagne gange af kreditinstitutter, hvor hele udstedelsen er under 50 mio. euro, idet denne grænse beregnes over en periode på 12 måneder.

Det foreslås med ændringen af § 23, stk. 4, nr. 10, at denne grænse, som følge af ændringen i prospektdirektivet (2010/73/EU), hæves til 75 mio. euro.

Til nr. 11 (lov om værdipapirhandel m.v. § 23 a, stk. 1, 2, 4 og 5)

Det foreslås, at »børsdage« ændres til »hverdage« i § 23 a, stk. 1, 2, 4 og 5, i lov om værdipapirhandel m.v. Med ændringen af »børsdage« til »hverdage« søges terminologien forenklet.

Tidligere blev opgaven med at godkende prospekter varetaget af Fondsbørsen. »Børsdag« er en dag, hvor et reguleret marked har åbent. I dag er det Finanstilsynet der godkender prospekter, hvorfor »hverdage« er mere hensigtsmæssigt at bruge. Hverdage skal i relation til § 23 a forstås som hver af ugens dage med undtagelse af lørdage, søndage, helligdage, grundlovsdag, juleaftensdag og nytårsaftensdag.

Til nr. 12 (lov om værdipapirhandel m.v. § 27 a, stk. 5)

Det foreslås, at § 27 a, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. ophæves.

§ 27 a, stk. 5, henviser til § 27 b. Ophævelsen af § 27 a, stk. 5, er en konsekvens af, at § 27 b ophæves.

Til nr. 13 (lov om værdipapirhandel m.v. § 27 b)

Det foreslås, at § 27 b i lov om værdipapirhandel m.v. ophæves. Med den foreslåede ophævelse udgår udstedernes forpligtelse til hvert år at udarbejde et samlet dokument, der henviser til eller indeholder alle de oplysninger, som udstederen gennem de seneste 12 måneder har offentliggjort.

Ved ikrafttrædelsen af gennemsigtighedsdirektivet (2004/109/EF) blev udstederens forpligtelse i henhold til § 27 b til en dobbelt forpligtelse og bør derfor udgå. Gennemsigtighedsdirektivet (2004/109/EF) er bl.a. implementeret i § 27 a i lov om værdipapirhandel m.v. Heraf fremgår det bl.a., at udsteder skal sikre, at offentliggørelse af oplysninger i henhold til værdipapirhandelsloven sker på en sådan måde, at oplysningerne hurtigt bliver tilgængelige i hele den Europæiske Union og lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Derudover fremgår det, at oplysningerne skal indsendes til Finanstilsynet, der opbevarer oplysningerne.

Til nr. 14 og 15 (lov om værdipapirhandel m.v. § 28 a, stk. 1 og 3)

Det foreslås, at § 28 a, stk. 1 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres. Ændringen indebærer en præcisering af en tidligere gennemførelse af artikel 6, stk. 4, i markedsmissbrugsdirektivet 2003/6/EF og artikel 1, stk. 1 og 2, og artikel 6 i Kommissionens direktiv 2004/72/EF om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insidere, anmeldelse af ledende medarbejderes transaktioner og af mistænkte transaktioner.

Efter den nugældende § 28 a, stk. 1, skal ledende medarbejdere i selskaber, der udsteder aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller for hvilke der er indgivet ansøgning om optagelse på et sådant marked, give det udstedende selskab meddelelse om transaktioner, som den ledende medarbejder udfører for egen regning, og som vedrører det udstedende selskabs aktier eller andre værdipapirer, der er knyttet til sådanne aktier. Efter den nugældende stk. 3 skal nærtstående til ledende medarbejdere give meddelelse til den ledende medarbejder om sine transaktioner og den ledende medarbejder skal derefter give meddelelse videre til det udstedende selskab, der indberetter meddelelsen til Finanstilsynet.

Det foreslås, at stk. 1 og 3 ændres, således at ledende medarbejdere fremover skal give meddelelser direkte til Finanstilsynet om deres egne eller deres nærtståendes transaktioner vedrørende det udstedende selskabs aktier og andre værdipapirer, som er knyttet til sådanne aktier. Det udstedende selskab vil således ikke længere være mellemled. Ændringen vil derfor medføre en mindre administrativ lettelse for selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Formålet med § 28 a er at skabe gennemsigtighed og offentlighed omkring ledende medarbejderes handel med aktier i det udstedende selskab. Ledende medarbejderes handel med aktier i det udstedende selskab kan være udtryk for en forventning om udstederens kommende indtjening og udvikling. Oplysninger om sådanne transaktioner udgør derfor et vigtigt informationselement for investorerne. Offentliggørelse kan også udgøre en forebyggende foranstaltning mod misbrug af intern viden i form af insiderhandel. Formålet med at nærtstående fysiske og juridiske personer med relationer til en ledende medarbejder er omfattet af reglerne er at forhindre, at der kan ske omgåelse af reglerne ved, at den ledende medarbejder lader sine handler gennemføre af disse relaterede personer.

»Ledende medarbejdere« er defineret i § 28 a, stk. 2, og »nærtstående personer« er defineret i § 28 a, stk. 4. Dette lovforslag ændrer ikke disse definitioner.

Bestemmelsen finder anvendelse på ledende medarbejdere m.v. i selskaber, der udsteder aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked (udstederselskaber). Pligten til meddelelse af transaktioner gælder allerede fra det øjeblik, hvor der er indgivet en anmodning om optagelse af udstederselskabets aktier til notering eller handel på et reguleret marked. Dette er i overensstemmelse med markedsmissbrugsdirektivets artikel 9, første afsnit. Udstederselskabet skal have Danmark som hjemland, jf. § 28, stk. 3, og have sine aktier optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Indberetningspligten gælder for transaktioner med aktier udstedt af selskabet og afledte værdipapirer, der er knyttet til sådanne aktier. Det afgørende er, om værdipapiret er knyttet til en aktie på en sådan måde, at værdipapirets værdi er afhængig af værdien af udstederselskabets aktie. Værdipapirer, der er knyttet til aktier, er f.eks. warrants, konvertible obligationer, optioner og finansielle futures. Derimod omfatter meddelelsespligten ikke transaktioner med værdipapirer, hvis værdi ikke er knyttet til en aktie, f.eks. almindelige realkreditobligationer. Meddelelsespligten gælder både i forhold til noterede og unoterede afledte værdipapirer, forudsat at værdipapiret er knyttet til en aktie, der er optaget til handel på et reguleret marked.

Meddelelsespligten gælder i forhold til transaktioner. Transaktioner omfatter først og fremmest køb, salg, bytte og overdragelse ved gave af aktier eller tilknyttede værdipapirer. Bestemmelsen omfatter også overdragelse til sikkerhed i form af pantsætning.

Meddelelsespligten gælder endvidere ved et udstederselskabs tildeling af aktier eller aktieoptioner til ledende medarbejdere. Der skal ligeledes efter reglerne indberettes en meddelelse, hvis den ledende medarbejder på et senere tidspunkt beslutter sig for at udnytte en tildelt aktieoption. Det samme gælder, hvis den ledende medarbejder beslutter sig for efterfølgende at sælge eller pantsætte en tildelt aktie eller aktieoption.

Derimod omfatter meddelelsespligten - i overensstemmelse med markedsmisbrugsdirektivets artikel 6, stk. 4 - ikke overførsel ved arv. At meddelelsespligten ikke gælder ved ledende medarbejders erhvervelse af aktier m.v. ved arv skal ses i sammenhæng med, at formålet med reglerne om indberetning og offentliggørelse er at skabe offentlighed om viljesbestemte transaktioner, som kan være udtryk for den ledende medarbejders forventning til udstederens kommende indtjening og udvikling, jf. ovenfor. Det forhold, at en ledende medarbejder erhverver værdipapirer ved arv, kan ikke tages som udtryk for en forventning til det udstedende selskabs fremtidige udvikling, da den ledende medarbejder ikke selv har indflydelse på erhvervelsen.

En transaktion anses at foreligge og meddelelsespligten for indtrådt, når der er indgået en aftale mellem transaktionens parter i henhold til reglerne i aftaleloven. Ved handel direkte over det regulerede markeds handelssystem anses transaktionen at foreligge, når købs- eller salgsoorden er matchet i det elektroniske handelssystem.

De oplysninger, der skal meddeles, vedrører efter markedsmisbrugsdirektivets artikel 6, stk. 4, de enkelte transaktioner udført af den pågældende person. Der gælder altså ikke et »netto-princip«. Indberetning og offentliggørelse skal ske af hver enkelt transaktion. Det betyder, at hvis den pågældende person f.eks. både køber og sælger aktier den samme dag, skal begge handler indberettes. I § 28 a, stk. 7, der bliver stk. 6, er der fastsat nærmere krav til indholdet af de oplysninger, der skal meddeles.

Bagatelgrænsen i stk. 6, der bliver *stk. 5*, hvorefter en ledende medarbejder først skal indberette transaktioner, når disse tilsammen udgør 5.000 euro eller mere pr. kalenderår, bevares.

De ledende medarbejders indberetninger til Finanstilsynet skal ske elektronisk ved brug af elektronisk underskrift. Indberetningen skal ske til Database for selskabsmeddelelser og der vil blive en særlig indgang til databasen til brug for indberetning af ledende medarbejders og disses nærtstående transaktioner. Forpligtelsen til at indberette til Finanstilsynet påhviler den ledende medarbejder. I databasen vil der være mulighed for, at ledende medarbejdere kan give fuldmagt til andre, således at en anden kan indberette på den ledende medarbejders vegne.

Den ledende medarbejder har hidtil skulle give meddelelse til selskabet senest den førstkommende børsdag efter transaktionen. Hvis medarbejderen ikke havde modtaget de nødvendige oplysninger den først kommende børsdag skulle meddelelse gives hurtigst muligt og seneste 2 børsdage efter transaktionen. Det foreslås forenklet, så der i stedet fastsættes en absolut tidsfrist på 2 hverdage efter transaktionen. Tilsvarende ændring foreslås for den tidsfrist, der gælder for nærtstående personer til ledende medarbejdere til at give meddelelse om transaktioner til den ledende medarbejder. Den ledende medarbejder får derefter 2 hverdage til at indberette meddelelse om en nærtstående persons transaktion.

»Børsdag« er en dag, hvor det regulerede marked har åbent. Det foreslås, at »børsdage« ændres til »hverdage«.

Med ændringen søges terminologien forenklet. Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2004/72/EF, anvender ordet »hverdage«. Hverdage skal i relation til § 28 a forstås som hver af ugens dage med undtagelse af lørdage, søndage, helligedage, grundlovsdag, juleaftensdag og nytårsaftensdag.

Til nr. 16 (lov om værdipapirhandel m.v. § 28 a, stk. 5)

Det foreslås, at § 28 a, *stk. 5*, ophæves, fordi det ikke længere er selskabet, der skal foretage indberetningen til Finanstilsynet, men derimod den ledende medarbejder, hvilket fremgår af forslaget til § 28 a, stk. 1 og 3. Finanstilsynets forpligtelse til at offentliggøre de modtagne meddelelser er samtidig flyttet fra *stk. 5* til *stk. 1* og *3*.

Stk. 6-8 bliver herefter til *stk. 5-7*.

Til nr. 17 (lov om værdipapirhandel m.v. § 28 a, stk. 5)

Det foreslås, at § 28, *stk. 6*, som bliver § 28 a, *stk. 5*, ændres.

Bestemmelsen fastsætter en bagatelgrænse, som betyder, at en ledende medarbejder i et selskab, der udsteder aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked først får pligt til at give meddelelse til Finanstilsynet om deres egne eller deres nærtståendes transaktioner vedrørende det udstedende selskabs aktier og andre værdipapirer, som er knyttet til sådanne aktier, hvis den ledende medarbejder og nærtstående fysiske eller juridiske personer, der har relationer til den ledende medarbejder, i løbet af kalenderåret samlet gennemfører transaktioner med en kursværdi på 5.000 euro eller derover.

I forhold til den nugældende bestemmelse er ændringerne af 1. pkt. sproglige konsekvensændringer, som følge af at det fremover bliver den ledende medarbejder, der skal foretage indberetninger til Finanstilsynet og ikke give meddelelser til det selskab, der har udstedt aktier. Som konsekvens af forslaget til ændring af § 28 a, stk. 1 og 3, ændres henvisningen til *stk. 3, 4. pkt.*, til en henvisning til *stk. 3, 3. pkt.*

Ændringen af 2. pkt. er en præcisering af, hvornår der skal foretages indberetninger i forhold til overskridelsen af den beløbsmæssige bagatelgrænse på 5.000 euro. Bestemmelsen om beløbsgrænsen på 5.000 euro gennemfører artikel 6, stk. 2, i Kommissionens direktiv 2004/72/EF om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivativer, udarbejdelse af lister over insidere, anmeldelse af ledende medarbejders transaktioner og af mistænkte transaktioner.

Ifølge den nugældende formulering af bestemmelsen skal meddelelse alene gives for transaktioner, der er foretaget efter, at beløbsgrænsen på 5.000 euro er overskredet. Det har givet anledning til tvivl om, hvorvidt den transaktion, hvorved beløbsgrænsen overskrides skulle indberettes eller ej. Beløbsgrænsen på 5.000 euro er indsat som en bagatelgrænse. Hvis den første transaktion, der gennemføres i et kalenderår er f.eks. 100.000 euro, er dette klart over bagatelgrænsen og det har ikke været hensigten, at sådanne transaktioner

ikke skulle indberettes. Det fremgår da også af § 4, stk. 2, i Bekendtgørelse nr. 1179 af 11. oktober 2004 om meddelelse, indberetning og offentliggørelse af ledende medarbejders transaktioner, insiderlister, underretning om mistænkelige transaktioner, indikationer på markedsmanipulation og accepteret markedspraksis (Bekendtgørelse om markedsmissbrug), at der skal gives meddelelse om den transaktion, hvorved bagatelgrænsen overskrides, samt alle efterfølgende transaktioner. Med den foreslåede ændring af 2. pkt. indsættes den mere præcise formulering fra bekendtgørelsen i loven. Det præciseres med andre ord i loven, at hvis bagatelgrænsen overskrides, skal der indberettes en meddelelse om den transaktion, hvorved beløbsgrænsen på 5.000 euro overskrides, samt alle efterfølgende transaktioner det pågældende år.

Bagatelgrænsen er en kumuleret grænse gældende for den enkelte ledende medarbejder og de nærtstående fysiske og juridiske personer, der er forbundet med den pågældende ledende medarbejder. Transaktioner, der gennemføres af en ledende medarbejder og de nærtstående personer, skal derfor lægges sammen og indgå i beregningsgrundlaget for, om bagatelgrænsen er overskredet. Bagatelgrænsen er en brutto-grænse. Der kan ikke ske modregning af foretagne køb og salg, der foretages af den ledende medarbejder og nærtstående personer i løbet af kalenderåret. Hvis en ledende medarbejder køber en mængde værdipapirer og senere indenfor det samme kalenderår sælger disse værdipapirer igen, skal begge transaktioner indgå i beregningen af, om bagatelgrænsen er overskredet.

Når det skal beregnes, om bagatelgrænsen på 5.000 euro er overskredet, anvendes den valutakurs, som senest er offentliggjort af Danmarks Nationalbank forud for transaktionsstidspunktet.

Til nr. 18 (lov om værdipapirhandel m.v. § 28 a, stk. 6)

Det foreslås med ændringen af stk. 7, som bliver § 28 a, stk. 6, at henvisningen til stk. 5 udgår, fordi stk. 5 ophæves, idet det med lovforslagets § 3, nr. 16, foreslås, at den ledende medarbejder selv skal indberette egne og nærtstående medarbejders transaktioner vedrørende det udstedende selskabs aktier og andre værdipapirer, som er knyttet til sådanne aktier.

Til nr. 19 (lov om værdipapirhandel m.v. § 28 a, stk. 7)

Det foreslås med ændringen af stk. 8, som bliver § 28 a, stk. 7, at ændre henvisningen til stk. 1-7 til stk. 1-6 som konsekvens af, at stk. 5 ophæves, idet det med lovforslaget foreslås, at den ledende medarbejder selv skal indberette egne og nærtstående medarbejders transaktioner vedrørende det udstedende selskabs aktier og andre værdipapirer, som er knyttet til sådanne aktier.

Til nr. 20 (lov om værdipapirhandel m.v. § 37, stk. 1, 1. pkt.)

Det foreslås, at § 37, stk. 1, 1. pkt., ændres, således at det ikke blot er danske selskaber, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i Danmark, men også selskaber med Danmark som hjemland, jf. § 28, stk. 3, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret markedet i et andet land i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende udenlandske markeder for værdipapirer samt værdipapirer, for hvilke der er indgivet en anmodning om optagelse til notering eller handel på sådanne markeder, der skal udarbejde interne regler om bestyrelsesmedlemmers, direktørers og andre medarbejders handel med værdipapirer. Det er således hensigten med ændringen, at selskaber som har Danmark som hjemland, men som har værdipapirer optaget til handel på det reguleret marked i Europa, f.eks. Luxembourg er omfattet af pligten til at udarbejde interne regler om de nævnte personers handel med værdipapirer. Ændringen betyder også, at der sker en udvidelse af anvendelsesområdet. Baggrunden for denne udvidelse er, at danske selskaber, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i Europa ikke tidligere har været forpligtet til at udarbejde disse interne regler, trods at intern viden, der kan anvendes til markedsmissbrug findes i disse selskaber. Denne risiko søges mindsket ved udvidelsen af anvendelsesområdet.

Formålet med ændringen er at mindske risikoen for handel med intern viden og at ensrette anvendelsesområdet med anvendelsesområdet i § 37, stk. 2, som fastsætter, at der skal udarbejdes regler med det formål at hindre, at intern viden er tilgængelig for andre end dem, der har behov derfor.

Til nr. 21 (lov om værdipapirhandel m.v. § 37, stk. 2, 1. pkt.)

Det foreslås, at det præciseres i § 37, stk. 2, 1. pkt., at det er selskaber med Danmark som hjemland, jf. § 28, stk. 3, der er omfattet af pligten til at udarbejde regler med det formål at hindre, at intern viden er tilgængelig for andre end dem, der har behov derfor.

Dette er i overensstemmelse med hjemlandskontrolprincippet. Bestemmelsen har hidtil også omfattet værdipapirer optaget til handel på f.eks. det tyske marked. Dette er ikke i overensstemmelse med hjemlandskontrolprincippet, hvorfor bestemmelsens anvendelsesområde søges indskrænket til kun at omfatte selskaber med Danmark som hjemland.

Til nr. 22 (lov om værdipapirhandel m.v. § 40, stk. 1)

§ 40 er den indledende paragraf i kapitel 11 b, som handler om drift af en multilateral handelsfacilitet. Det foreslås med ændringen, at der indsættes et nyt *stk. 1* i § 40, således at der her indsættes en definition på en multilateral handelsfacilitet. Definitionen er enslydende med den definition, der fremgår af § 5, nr. 20, i lov om finansiel virksomhed. Det synes dog hensigtsmæssigt at definitionen også fremgår af lov om værdipapirhandel m.v.

Ved en multilateral handelsfacilitet forstås et handelssystem med undtagelse af regulerede markeder, der inden for

systemet og efter dettes ufravigelige regler sætter forskellige tredjeparters interesse i køb og salg af finansielle instrumenter, omfattet af § 2, nr. 1-10, i forbindelse med hinanden på en sådan måde, at der indgås en aftale om overdragelse.

En multilateral handelsfacilitet er en anden type handels-system end regulerede marked. Derfor adskiller de organisatorisk krav til en multilateral handelsfacilitet sig fra kravene til regulerede markeder. Kravene til regulerede markeder fremgår af kap. 4 og kravene til en multilateral handelsfacilitet fremgår af kap. 11 b.

Hidtil har § 40 kun indeholdt et stykke, dette stykke bliver med den foreslåede ændring stk. 2.

Til nr. 23 (lov om værdipapirhandel m.v. overskriften til kapitel 12 og § 43, stk. 1)

Med den foreslåede ændring i *overskriften* til kapitel 12 og ændringen i § 43, stk. 1, ændres anvendelsesområdet for kapitel 12, så dette finder anvendelse på offentlige udbud når udbuddet er mellem 1 og 5 mio. euro.

Kapitel 12 finder fremover anvendelse på alle offentlige udbud mellem 1 og 5 mio. euro, med mindre udbuddet er omfattet af en undtagelse. Derved gælder prospektpligten også ved videresalg af værdipapirer, der tidligere har været omfattet af et prospekt, hvis videresalget til offentligheden er imellem 1 og 5 mio. euro.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nærværende lovforslags § 2, nr. 9-10.

Til nr. 24 (lov om værdipapirhandel m.v. § 43, stk. 1)

Det foreslås, at § 43, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, således at kapitel 12 finder anvendelse på udbud til offentligheden af værdipapirer mellem 1 og 5 mio. euro, uanset om værdipapirerne er optaget til handel på et reguleret marked eller ej.

Den foreslåede ændring bevirker, at bestemmelserne i kapitel 12 stemmer overens med bestemmelserne i kapitel 6, således at de nationale regler gælder for alle offentlige udbud, og derved også offentlige udbud af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked.

Hvis værdipapirerne skal optages til handel på et reguleret marked, skal udsteder imidlertid være opmærksom på reglerne i kapitel 6, uanset om udbuddet er under 5 mio. euro.

Ved et udbud af aktier, der skal optages til handel på et reguleret marked, vil optagelsen af aktierne til handel på et reguleret marked som udgangspunkt være omfattet af kapitel 6. Men der gælder nogle undtagelser fra prospektpligten i kapitel 6, f.eks. hvis antallet af nye aktier udgør mindre end 10 pct. af de aktier, der i forvejen er optaget til handel på et reguleret marked. Hvis det udstedende selskabs aktier er optaget til handel på et reguleret marked og selskabet offentligt udbyder f.eks. nye aktier for 2 mio. euro, og udbuddet udgør mindre end 10 pct. af aktiekapitalen ville udbuddet ikke være omfattet af hverken reglerne i kapitel 6 eller 12. Med den foreslåede ændring af § 43, stk. 1, vil udbuddet fremover være omfattet af prospektreglerne i kapitel 12.

Til nr. 25 (lov om værdipapirhandel m.v. § 44, stk. 5)

Det foreslås, at § 44, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, således at der indsættes en henvisning til direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Med ændringen præciseres, at et prospekt, der opfylder kravene i det oprindelige prospektdirektiv (2003/71/EF) og ændringerne til prospektdirektivet (2010/73/EU), og som er godkendt af den kompetente myndighed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan side-stilles med et prospekt efter de nationale regler.

Til nr. 26 (lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 1, 3. pkt.)

Det foreslås, at der indsættes et nyt pkt. i § 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

Forslaget giver Finanstilsynet kompetence til at påse overholdelsen af artikel 37-42 i CO₂-auktioneringsforordningen (1031/2010). Forslaget er en konsekvens af, at der med til en ny § 8 c indsættes regler om tilladelse som CO₂-auktionsplatforme. Bestemmelsen medvirker til at gennemføre artikel 43 om tilsyn og håndhævelse i auktionsforordningen.

CO₂-auktioneringsforordningen fastslår i artikel 43, at

- den kompetente nationale myndighed - i Danmark er det Finanstilsynet - opretholder et effektivt markedstilsyn og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at forordningens regler i artikel 37-42 om markedsmissbrug finder anvendelse på de ikke-finansielle instrumenter, der er omfattet af forordningen,
- den kompetente nationale myndighed - i Danmark er det Finanstilsynet - tillægges beføjelser til at føre tilsyn med markedsmissbrug på auktionsplatformen,
- de nationale regler, der gennemfører artikel 14 i direktiv 2003/6/EF (markedsmissbrugsdirektivet), også finder anvendelse på personer, der er ansvarlige for manglende overholdelse af artikel 37-42

Til nr. 27 og 28 (lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 2 og 3.)

Den gældende § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. fastlægger bl.a. hvilke udstedere, der omfattes af Fondsrådets regnskabskontrol. Formuleringerne har givet anledning til tvivl om den præcise afgrænsning af de udstedere, det drejer sig om. Fondsrådets regnskabskontrol er underlagt hjemlandskontrolprincippet, der følger af gennemsigtighedsdirektivet (2004/109/EF).

Med den foreslåede nye affattelse af § 83, stk. 2, 1. pkt., er formålet at præcisere, hvilke udstedere der omfattes af regnskabskontrollen i overensstemmelse med hjemlandskontrolprincippet. Efter hjemlandskontrolprincippet skal den dan-

ske regnskabskontrolmyndighed, dvs. Fondsrådet, varetage regnskabskontrollen med udstedere, der har vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark, uanset på hvilket reguleret marked inden for EØS værdipapirerne er optaget til handel. Udstedere, som har vedtægtsmæssigt hjemsted i et andet EØS-land end Danmark, men som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i Danmark, omfattes således ikke af Fondsrådets regnskabskontrol, men er underlagt regnskabskontrol fra regnskabskontrolmyndigheden i sit hjemland.

Ændringen af § 83, stk. 3, 1. pkt., præciserer, at Fondsrådets regnskabskontrol - ud over kontrol med udstedere med vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark, jf. stk. 2 - tillige omfatter udstedere med hjemsted i lande uden for EØS. Den hidtil gældende formulering har givet anledning til tvivl om den præcise afgrænsning af, hvilke udstedere, der er omfattet af kontrollen. Den foreslåede ændring af bestemmelsen præciserer i overensstemmelse med hjemlandskontrolprincippet i gennemsigtighedsdirektivet (2004/109/EF), at det kun er i de tilfælde, hvor Danmark er hjemland i henhold til § 28, stk. 3, nr. 2, for den pågældende udsteder, at udstederen omfattes af Fondsrådets regnskabskontrol. Hvis udstederen, uanset om udstederen har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i Danmark, primært har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et andet EØS-land efter reglerne i gennemsigtighedsdirektivet, vil det være dette andet EØS-land, der skal varetage regnskabskontrollen.

Til nr. 29 (lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 11)

Efter § 83, stk. 11, i lov om værdipapirhandel m.v. skal regler fastsat i medfør af en række bestemmelser i loven samt ændringer i disse regler anmeldes til Finanstilsynet. Det drejer sig om regler, som kan fastsættes af operatører af regulerede markeder, selskaber, der driver en multilateral handelsfacilitet, clearingcentraler og værdipapircentraler.

Det foreslås, at § 33, stk. 5, udgår af opremsningen i § 83, stk. 11, da de regler, der fastsættes efter denne bestemmelse, skal fastsættes af Finanstilsynet selv.

Det foreslås desuden, at henvisning til § 40, stk. 1, ændres til § 40, stk. 2. Der er tale om en konsekvensændring, som følge af, at der foreslås indført et nyt stk. 1 i § 40 og den nuværende stk. 1, derfor bliver stk. 2.

Til nr. 30 (lov om værdipapirhandel m.v. § 83 a, stk. 1, nr. 3)

Det foreslås, at § 83 a, stk. 1, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, som konsekvens af, at § 27 b om forpligtelsen til årligt at udarbejde et samlet dokument, der indeholder eller henviser til alle de oplysninger, som udstederen gennem de sidste 12 måneder har udstedt ophæves, jf. lovforslagets § 2, nr. 13.

Til nr. 31 (lov om værdipapirhandel m.v. § 83 a, stk. 1, nr. 3)

Det foreslås, at § 83 a, stk. 1, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, som konsekvens af, at § 28 a, stk. 5, om selskabers indberetning om ledende medarbejders transaktioner med aktier eller andre værdipapirer ophæves. De beføjelser Finanstilsynet har efter den nuværende § 28 a, stk. 5, flyttes til § 28 a, stk. 1 og 3. § 83 a, stk. 1, fastsætter, at Finanstilsynet kan uddelegere nogle af tilsynets beføjelser til en operatør af et reguleret marked.

Til nr. 32 (lov om værdipapirhandel m.v. § 84, stk. 2, nr. 2)

Den foreslåede ændring af § 84, stk. 2, nr. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. er en konsekvens af, at der indsættes et nyt nr. 4 i § 84, stk. 2.

Til nr. 33 (lov om værdipapirhandel m.v. § 84, stk. 2, nr. 3)

Den foreslåede ændring af § 84, stk. 2, nr. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. er en konsekvens af, at der indsættes et nyt nr. 4 i § 84, stk. 2.

Til nr. 34 (lov om værdipapirhandel m.v. § 84, stk. 2, nr. 4)

Den foreslåede ændring medvirker til, at gennemføre artikel 43 i CO₂-auktioneringsforordningen. Det foreslås, at der i § 84, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. indsættes et nyt nr. 4.

Værdipapirhandelslovens § 84 fastlægger Fondsrådets opgaver. Bestemmelsen udvides med et nyt nr. 4, som giver Fondsrådet kompetence til at træffe afgørelser i sager om markedsmissbrug, der er omfattet af artikel 37-42 i CO₂-auktioneringsforordningen, som følge af, at Finanstilsynet med nærværende lovforslag skal føre tilsyn med CO₂-auktionsplatforme.

Til nr. 35 (lov om værdipapirhandel m.v. § 84 a, stk. 6, nr. 11)

Der er med den foreslåede ændring af § 84 a, stk. 6, nr. 11, tale om en præcisering, således at det fremgår mere klart af bestemmelsen, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til en kurator, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer. Oplysningerne kan kun videregives under forudsætning af, at kurator har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver.

Til nr. 36 (lov om værdipapirhandel m.v. § 84 a, stk. 6, nr. 20)

Finanstilsynets ansatte er i medfør af lov om værdipapirhandel § 84 a, stk. 1, under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. I bestemmelsens stk. 6 er oplyst en række undtagelser hertil, hvor oplysninger alligevel kan videregives. Det foreslås at indsætte en yderligere undtagelse, hvorefter Finanstilsynet kan give oplysninger til den auktionstilsynsførende i medfør af CO₂-auktioneringsforordningen. Tilsynet

kan alene videregive de oplysninger, som den auktionstilsynsførende med rimelighed kan have brug for at udføre sine funktioner. Den auktionstilsynsførende udpeges efter art. 24 i auktionsforordningen.

Pligten til at videregive oplysninger fremgår af forordningens artikel 53. Den foreslåede ændring i § 84 a, stk. 6, skal således sikre overensstemmelse med forordningen.

Artikel 53 i auktionsforordningen vedrører samarbejde mellem den auktionstilsynsførende og bl.a. de nationale kompetente myndigheder. Efter bestemmelsen skal de kompetente nationale myndigheder efter anmodning give den auktionstilsynsførende alle de oplysninger med relation til auktionerne, som de er i besiddelse af, og som den auktionstilsynsførende med rimelighed kan have brug for for at udføre sine funktioner. De nationale kompetente myndigheder skal desuden bistå den auktionstilsynsførende i dennes udførelse af sine funktioner ved aktivt at samarbejde med den inden for rammerne af deres eget kompetenceområde. Endelig skal de kompetente nationale myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, bistå den auktionstilsynsførende i dennes funktioner ved aktivt at samarbejde med den inden for rammerne af deres egen kompetence. Disse pligter, der er pålagt de kompetente nationale myndigheder, udføres under hensyntagen til den tavshedspligt, de er underlagt ifølge EU-retten.

Til nr. 37 (lov om værdipapirhandel m.v. § 84 c, stk. 1)

Den foreslåede ændring af § 84 c, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. medvirker til at gennemføre artikel 43 i CO₂-auktioneringsforordningen.

§ 84 c, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. fastslår, at afgørelser truffet af Fondsrådet i medfør af § 84, stk. 2, nr. 1 og 3, skal offentliggøres.

Med den foreslåede ændring udvides denne bestemmelse, således at sager, som Fondsrådet træffer afgørelse i, vedrørende artikel 37-42 i CO₂-auktioneringsforordningen offentliggøres.

Til nr. 38 (lov om værdipapirhandel m.v. § 84 d, stk. 2, nr. 6)

Ændringen af § 84 d, stk. 2, nr. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. er en konsekvens af, at § 28 a foreslås ændret og der derfor sker rykning af stykkerne i § 28 a. Derfor ændres henvisningen hertil.

Til nr. 39 (lov om værdipapirhandel m.v. § 84 d, stk. 2, nr. 11)

§ 84 d, stk. 2, nr. 11, i lov om værdipapirhandel m.v. affattes på ny, således at formuleringen kommer mere i overensstemmelse med de øvrige numre i stk. 2. Det præciseres således, at der kan ske offentliggøres i sager om overtrædelse af bestemmelser om overtagelsestilbud, som er udstedt i medfør af § 32, stk. 4. Dette har hele tiden være hensigten, men da den hidtidige formulering har adskilt sig fra formu-

leringen af de øvrige numre, kunne det give anledning til tvivl.

Der er alene tale om en præcisering.

Til nr. 40 (lov om værdipapirhandel m.v. § 84 d, stk. 2, nr. 15)

Den foreslåede ændring af § 84 d, stk. 2, nr. 15, er en konsekvens af, at der indsættes et nyt nr. 17 i § 84 d, stk. 2.

Til nr. 41 (lov om værdipapirhandel m.v. § 84 d, stk. 2, nr. 16)

Den foreslåede ændring af § 84 d, stk. 2, nr. 16, er en konsekvens af, at der indsættes et nyt nr. 17 i § 84 d, stk. 2.

Til nr. 42 (lov om værdipapirhandel m.v. § 84 d, stk. 2, nr. 17)

Den foreslåede ændring gennemfører artikel 43 i CO₂-auktioneringsforordningen.

§ 84 d, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. opregner de sager, hvor der kan ske offentliggørelse.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 84 d, stk. 2, nr. 17, således at overtrædelse af reglerne om markedsmissbrug vedrørende auktionsprodukter i CO₂-auktioneringsforordningens artikel 37-42 omfattes af offentliggørelsesbestemmelsen i § 84 d. Det medfører, at hvis en virksomhed eller en fysisk person får en påtale for at overtræde reglerne i artikel 37-42 i CO₂-auktioneringsforordningen kan Finanstilsynet offentliggøre påtalen.

Til nr. 43 (lov om værdipapirhandel m.v. § 88, stk. 1, 2. pkt.)

Den foreslåede ændring af § 88, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. medvirker til at gennemføre artikel 43 i CO₂-auktioneringsforordningen.

§ 88, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. fastslår, at afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov eller efter regler udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Det foreslås, at tilsvarende skal gælde for afgørelser som Finanstilsynet træffer i medfør af artikel 37-42 i CO₂-auktioneringsforordningen. Det sikres således, at der gives adgang til administrativ rekurs for afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af artikel 37-42 i CO₂-auktioneringsforordningen.

Til nr. 44 (lov om værdipapirhandel m.v. § 92, stk. 3, 1. pkt.)

Det foreslås, at § 92, stk. 3, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. affattes på ny. Bestemmelsen fastsætter, at Finanstilsynet enten kan fastsætte en frist for en operatør af et reguleret marked, en clearingscentral eller en værdipapir-

central til at opfylde minimumskapitalkrav i § 8, stk. 2, nr. 2, eller inddrage virksomhedens tilladelse straks.

Den nye formulering udvider bestemmelsen til også at omfatte situationer, hvor Finanstilsynet har fastsat et individuelt kapitalkrav efter § 15, stk. 3, 4. pkt., i værdipapirhandelsloven.

Udvidelsen af Finanstilsynets muligheder for at gribe ind ved overtrædelse af et Finanstilsynet individuelt fastsat kapitalkrav skal ses i lyset af, at man ved MIFID-direktivet (2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter) sænkede kapitalkravet til regulerede markeder, hvorfor der i dag er betydelig større fokus på, hvilke risici regulerede markeder har, og om kapitalkravet er tilstrækkelig og korrekt opgjort.

Til nr. 45 (lov om værdipapirhandel m.v. § 92 b)

Det foreslås at indsætte en ny § 92 b i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen gennemfører artikel 36, stk. 5, i MIFID-direktivet, jf. artikel 35, stk. 5, i CO₂-auktioneringsforordningen (forordning (EU) 1031/2010).

Bestemmelsen fastslår, at når et reguleret marked har tilladelse til at drive en auktionsplatform i medfør af den med dette lovforslag foreslåede § 8 c, kan tilladelsen til at drive auktionsplatform inddrages separat. En inddragelse af en tilladelse til at drive auktionsplatform, vil for et reguleret marked indebære, at der ikke længere kan auktioneres instrumenter efter bestemmelserne i CO₂-auktioneringsforordningen. Hvis det regulerede markeds tilladelse inddrages i henhold til § 92 i værdipapirhandelsloven, bortfalder tilladelsen til at drive auktionsplatform samtidig som følge af, at en auktionsplatform skal være et reguleret marked.

I henhold til det foreslåede, kan tilladelsen til at drive auktionsplatform inddrages efter nr. 1, hvis auktionsplatformen ikke påbegynder sin virksomhed indenfor 12 måneder efter tilladelsen er givet.

Tilladelsen kan endvidere inddrages efter nr. 2, hvis virksomheden ikke udøves i en sammenhængende periode på over 6 måneder.

Tilladelsen kan ifølge nr. 3 inddrages, hvis auktionsplatformen gør sig skyldig i grov eller gentagne overtrædelser af kravene vedrørende aktionering, som er fastsat i forordning 1031/2010 af 12. november 2010. Tilladelsen vil endvidere kunne inddrages, hvis auktionsplatformen ikke opfylder kravene (aftalen), som Kommissionen har fastsat i henhold til artikel 26 i.

Tilladelsen kan efter nr. 4 inddrages, hvis auktionsplatformen ikke længere opfylder de vilkår, hvorpå tilladelsen blev meddelt, eller som senere er tilføjet tilladelsen.

Tilladelsen kan endelig efter nr. 5 inddrages, hvis Finanstilsynet vurderer, at auktioneringen af CO₂-kvoter ikke gennemføres på en for de finansielle markeder sikker, effektiv og teknisk forsvarlig måde.

Til nr. 46 (lov om værdipapirhandel m.v. § 93, stk. 1)

Den foreslåede ændring af § 93, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. er en konsekvens af, at § 27 b ophæves.

Til nr. 47 (lov om værdipapirhandel m.v. § 93, stk. 1)

Den foreslåede ændring af § 93, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. er en konsekvens af, at § 28 a, stk. 5, ophæves, og § 28 a, stk. 1 og 3 ændres.

Til nr. 48 (lov om værdipapirhandel m.v. § 93, stk. 1)

Den foreslåede ændring af § 93, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. er konsekvens af, at § 40 affattes på ny, således at den kommer til at indeholde to stykker og det kun er den foreslåede § 40, stk. 2, der er strafsanktioneret.

Til nr. 49 (lov om værdipapirhandel m.v. § 93, stk. 3, 2. pkt.)

Det foreslås, at § 93, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. udvides, således at hvis en fysisk eller juridisk person ikke opfylder sine forpligtigelser efter CO₂-auktioneringsforordningen, kan Finanstilsynet give den pågældende påbud om ændring af forholdet.

Bestemmelsen medvirker til at gennemføre artikel 43 i CO₂-auktioneringsforordningen om tilsyn og håndhævelse.

Til nr. 50 (lov om værdipapirhandel m.v. § 93, stk. 7)

Det foreslås, at § 93, stk. 7, affattes på ny, således at forældelsesfristen på 5 år for overtrædelser af loven udvides til også at gælde overtrædelser af regler udstedt i medfør af loven.

Den almindelige forældelsesfrist er 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen, jf. § 93, stk. 1, i straffeloven. Forældelsesfristen regnes fra den dag, en strafbar virksomhed eller undladelse er ophørt, jf. § 94, stk. 1, i straffeloven. Disse regler finder anvendelse på alle strafbare forhold, for så vidt ikke andet er bestemt, jf. § 2 i straffeloven.

I § 93, stk. 7, i lov om værdipapirhandel m.v. er den almindelige forældelsesfrist fraveget, i det der er fastsat en forældelsesfrist på 5 år.

Den foreslåede ændring vil harmonisere forældelsesfristen for overtrædelse af regler udstedt i medfør af værdipapirhandelsloven med regler udstedt i medfør af f.eks. lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v. og lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Den forlængede forældelsesfrist er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages på så sent et tidspunkt, at strafansvaret er forældet eller det ikke er muligt at gennemføre undersøgelse og efterforskning af overtrædelserne, inden forældelsesfristen indtræder. Det gælder f.eks. overtrædelser af reglerne om indberetningspligt. Samme synspunkt gør sig gældende for overtrædelser af bekendtgørelser.

Forhold der er forældet vedbliver med at være forældede og lever derfor ikke op igen. Forhold der ikke er forældede

men som er opstået forud for lovens ikrafttrædelse forældes efter de hidtidig gældende regler dvs. efter 2 år. Det er således den lovgivning der gælder på gerningstidspunktet, der er afgørende for, hvornår forholdet forældes, jf. § 3 i Straffeloven. Den nye og længere forældelsesfrist finder således kun anvendelse på forhold begået efter lovens ikrafttrædelse.

Til nr. 51 (lov om værdipapirhandel m.v. § 93 a, stk. 1)

Der er tale om en justering af § 93 a, stk. 1, hvorefter erhvervs- og vækstministeren har hjemmel til at give Finanstilsynet mulighed for at afgøre visse tilståelsessager med administrative bødeforelæg. Forslaget medfører, at også sager om overtrædelse af bestemmelser udstedt i medfør af lov om værdipapirhandel m.v. vil kunne afgøres ved, at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforelæg.

Den nugældende bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 186 af 8. marts 2010, hvori en række nærmere angivne bestemmelser i lov om værdipapirhandel m.v. er opregnet. Det er ved overtrædelse af i bekendtgørelsen nærmere angivne bestemmelser fortsat forudsætningen, at bemyndigelsesbestemmelsen alene anvendes til at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg, hvor overtrædelserne generelt er ensartede og ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor sanktionsniveauet ligger fast. Overtrædelserne skal således generelt være klare og umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, skal være uden skønmæssige elementer af betydning. Det vil næppe kunne udelukkes, at der vil kunne opstå konkrete tilfælde, hvor overtrædelse af de pågældende bestemmelser alligevel ikke kan anses for ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, eller hvor der kan rejses tvivl om det rette sanktionsniveau. Det forudsættes, at Finanstilsynet i så fald vil overgive sagen til politiet og anklagemyndigheden til videre foranstaltning frem for at udstede et bødeforelæg.

Det er endvidere forudsat, at en udvidelse af det nuværende anvendelsesområde for ordningen med administrative bødeforelæg vil skulle ske efter forhandling med Justitsministeriet, som vil inddrage Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet og Rigsadvokaten i overvejelserne. F.eks. kan det være relevant at udvide anvendelsesområdet med bekendtgørelse nr. 220 af 10. marts 2010 om udsteders oplysningsforpligtelser, der blandt andet indeholder bestemmelser om krav til formidling af oplysninger, krav til periodemeddelelser, samt krav til registrering og opbevaring af oplysninger, bekendtgørelse nr. 224 af 10. marts 2010 om storaktionærer og bekendtgørelse nr. 932 af 26. august 2011.

En betingelse for at sagen kan afsluttes, ved at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforelæg, er, at den pågældende fysiske eller juridiske person dels erklærer sig skyldig, dels vedtager sagens udenretlige afgørelse. Såfremt den pågældende fysiske eller juridiske person ikke ønsker at acceptere et administrativt bødeforelæg, enten fordi vedkommende ikke ønsker at erkende sig skyldig eller ikke kan erklære sig indforstået med, at sagen afgøres af Finanstilsynet, overgår sagen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kri-

minalitet med henblik på en sædvanlig strafferetlig forfølgelse.

Til § 3

Til nr. 1 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 1, stk. 1, nr. 7)

§ 1 beskriver hvidvasklovens anvendelsesområde. Bestemmelsen, der kun omfatter udstedere af elektroniske penge, foreslås udvidet således, at § 1, stk. 1, nr. 7, også omfatter udbydere af betalingstjenester. Samtidig foreslås bilag 1, nr. 4, til loven ændret, så ordlyden »Betalingstjenester omfattet af bilag 1 i lov om betalingstjenester udgår«. Formålet med ændringen er at undgå krav om dobbeltregistrering af udbydere af betalingstjenester.

§ 1, stk. 1, nr. 12, omhandler »Øvrige virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 nævnte aktiviteter.« Disse virksomheder og personer er karakteriseret ved, at de ikke er under tilsyn af Finanstilsynet i henhold til anden finansiell regulering, og de er derfor omfattet af det særlige registreringskrav i § 34, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge som fastsætter, at udbydere af betalingstjenester skal have tilladelse til at udøve de af loven omhandlede betalingstjenester. Udbud af betalingstjenester kræver nu tilladelse i henhold til lov om betalingstjenester og elektroniske penge, og for at undgå dobbeltregistrering bør udbydere af betalingstjenester derfor være omfattet af § 1, stk. 1, nr. 7, og ikke § 1, stk. 1, nr. 12, jf. bilag 1.

Til nr. 2 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 1, stk. 1, nr. 9)

Udenlandske virksomheder kan etablere sig her i landet via filialer og agenter. Kun filialer er nævnt i den nugældende § 1, stk. 1, nr. 9, men EU-Kommissionens Sekretariat har i notat af 16. februar 2011 til Committee on the Prevention of Money Laundering and Terrorist Financing, en ekspertkomité med repræsentanter for Unionens medlemslande, udtalt, at agenter må anses for omfattet af 3. hvidvaskdirektiv. EU-notatet vurderer endvidere, at agenterne skal følge værtslandets regler på hvidvaskområdet. Det bemærkes i relation hertil, at 3. hvidvaskdirektiv er et minimumsdirektiv, der tillader de enkelte medlemslande at fastsætte skærpede krav. Udtrykket agent skal forstås i overensstemmelse med § 6, nr. 21, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011. I henhold hertil defineres en »agent« som »en fysisk eller juridisk person, som handler på vegne af et betalingsinstitut ved udbuddet af betalingstjenester«. Det fremgår af lovbemærkningerne hertil, at det forudsættes, at agenten er legitimeret til juridisk at forpligte instituttet, idet det ikke er tilstrækkeligt, at den pågældende alene bistår med markedsføring. Sondringen mellem etablering i et andet medlemsland end hjemlandet og grænseoverskridende tjenesteydelser kan udledes af

EU-retten, der skelner mellem etableringsret og ret til fri udveksling af tjenesteydelser. I henhold hertil kan etablering i et andet medlemsland ske ved stiftelse af en dattervirksomhed eller en filial eller ved anvendelse af agent. Grænseoverskridende tjenesteydelser er i denne sammenhæng karakteriseret ved, at tjenesteydelser udbydes i et medlemsland med hjemsted i et andet medlemsland, uden at der er tale om etablering i værtslandet.

Der foreslås derfor, at det præciseres i § 1, stk. 1, nr. 9, i hvidvaskloven, at loven tillige omfatter agenter af udenlandske virksomheder. Filialer og agenter er omfattet, uanset om den udenlandske virksomhed har hjemsted i et land inden for EU/EØS eller et tredjeland.

Til nr. 3 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 1, stk. 1, nr. 11)

I henhold til den gældende § 32, stk. 1, i hvidvaskloven fører Erhvervs- og Selskabsstyrelsen tilsyn med virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 11 (valutavekslingsvirksomheder). Forslaget til ændring af § 1, stk. 1, nr. 11, medfører, at tilsynet med filialer af udenlandske virksomheder, der driver valutavekslingsvirksomhed, overføres fra Finanstilsynet til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som også får tilsynet med agenter af udenlandske virksomheder, der driver valutavekslingsvirksomhed, for at skabe konsistens.

Til nr. 4 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 1, stk. 1, nr. 12)

Ændringen i § 1, stk. 1, nr. 12, medfører, at filialer og agenter af øvrige virksomheder omfattes af registreringskravet i lovens § 34, stk. 2, på samme måde som, hvis virksomheden var etableret her i landet som en selvstændig juridisk enhed. Med ændringen af § 1, stk. 1, nr. 9, flyttes filialer af øvrige virksomheder til § 1, stk. 1, nr. 12.

Til nr. 5 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 1, stk. 1, nr. 13, litra d)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at § 1, stk. 1, nr. 13, litra f, foreslås ophævet.

Til nr. 6 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 1, stk. 1, nr. 13, litra e)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at § 1, stk. 1, nr. 13, litra f, foreslås ophævet.

Til nr. 7 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 1, stk. 1, nr. 13, litra f)

Med ændringen foreslås § 1, stk. 1, nr. 13, litra f, i hvidvaskloven ophævet. Ophævelse af litra f) »anden forretningsmæssig rådgivning« indebærer, at advokater, når disse deltager med bistand ved planlægning eller udførelse af transaktioner for sine klienter, kun er omfattet af hvidvasklovens krav i de afgrænsede tilfælde, som fremgår af litra a-e).

Uanset om tilfældet er omfattet af hvidvaskloven, vil advokaten været undtaget fra pligten til at indberette oplysninger om mistænkelige transaktioner eller klienthenvendelser til Advokatsamfundet eller Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, hvis disse oplysninger er modtaget fra eller indhentet i forbindelse med, at advokaten fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg, jf. lovens § 8, stk. 1. Dette gælder dog ikke, hvis bistanden ydes med henblik på hvidvask eller finansiering af terrorisme, eller hvis advokaten ved, at klienten søger bistand med henblik på hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. lovens § 8, stk. 4.

Til nr. 8 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 1, stk. 4)

Der foreslås indsat en bemyndigelse i § 1, stk. 4, således at Finanstilsynet kan udstede nærmere regler herom på baggrund af forordning nr. 1031/2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet. Forordningen fastsætter, at de nationale hvidvaskregler i visse situationer også gælder for virksomheder og personer som reguleret i Forordningen om handelen med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet. Selvom forordningen finder direkte anvendelse i Danmark, findes det hensigtsmæssigt, at det i en bekendtgørelse præciseres, i hvilket omfang hvidvaskloven skal gælde for personer og virksomheder omfattet af i forhold til forordningen, samt hvilke regler der skal gælde om sanktioner for disses manglende overholdelse af hvidvaskloven.

Til nr. 9 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 3, stk. 1, nr. 7 og 8)

Der er behov for en definition af lejlighedskunder med præcisering af, at dette begreb også kan omfatte kunder, som får udført enkeltstående rådgivningsopgaver. Det har hidtil været uklart, om § 14 om lejlighedskunder omfatter sådanne relationer. Den gældende § 14 vedrørende lejlighedskunder omfatter efter sin ordlyd kun lejlighedskunder, der bistås med enkeltstående transaktioner, som kan opgøres beløbsmæssigt. Lejlighedskunder foreslås defineret § 3, stk. 1, nr. 7) som »kunder, som bistås med enkeltstående transaktioner eller enkeltstående rådgivningsopgaver uden etable-

ring af fast kundeforhold eller optagelse af forretningsmæssig forbindelse«. Ved forretningsmæssig forbindelse forstås ifølge direktivets artikel 3, stk. 9, »et forretningsmæssigt, erhvervmæssigt eller kommercielt forhold, som er knyttet til den erhvervsvirksomhed, der udøves af de virksomheder og personer, som er omfattet af direktivet, og som på det tidspunkt, hvor kontakten etableres, forventes at være af en vis varighed.«

Med den foreslåede definition bliver det således afgørende, om der etableres et fast kundeforhold eller en fast forretningsmæssig forbindelse. Dette gælder både ved transaktioner og ved rådgivningsopgaver. Hvis der er tale om en begrænset, enkeltstående rådgivningsopgave, hvor der ikke umiddelbart er udsigt til, at »kunden« vil henvende sig med nye opgaver, f.eks. en skatterådgivningsopgave af helt generel karakter, kan virksomheden betragte den pågældende som en lejlighedskunde med den konsekvens, at legitimationsreglerne ikke skal iagttages. I så fald kan der ikke siges at være etableret et fast kundeforhold eller en forretningsmæssig forbindelse, jf. terminologien i hvidvasklovens § 13, stk. 2. Virksomheden skal kunne godtgøre over for tilsynsmyndigheden, at der i det enkelte tilfælde har været tale om en lejlighedskunde. Det vurderes, at også advokater kan have lejlighedskunder, og dermed være omfattet af reglerne om lejlighedskunder.

Det har hidtil været opfattelsen, at § 23 også omfattede oplysninger om den legitimation, som er tilvejebragt for at kontrollere, at de indhentede identitetsoplysninger er korrekte. Det er fundet hensigtsmæssigt at optage en egentlig definition i § 3, stk. 1, nr. 8) af kontroloplysninger i § 3, i forbindelse med præciseringen af § 23.

Til nr. 10 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 7, stk. 6)

Det foreslås med § 7, stk. 6, at Finanstilsynet får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om underretningspligten til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet. Baggrunden er, at det i 2011 bliver muligt at foretage underretninger elektronisk til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet (SØK) ved fremsendelse af et XML-skema eller direkte på statsadvokatens nye hjemmeside www.hvidvask.dk, hvilket vil forenkle underretningsproceduren for de virksomheder og personer, som er omfattet af loven.

SØK kan kun opnå den fulde effekt af digitaliseringen, hvis en meget væsentlig del af underretningerne fremover fremsendes gennem den elektroniske kanal, og hvis alle oplysningerne afleveres på en måde, så de kan anvendes umiddelbart i statsadvokatens it-system til registrering og behandling af oplysninger til brug for efterforskning. Da der er tale om et område, hvor teknologien udvikler sig hurtigt, foreslås, at den nærmere regelfastsættelse sker på bekendtgørelsesniveau. Finanstilsynet vil da i en bekendtgørelse kunne fastsætte nærmere regler om, at underretning om mistænkelige transaktioner eller rådgivningsopgaver skal ske elektronisk gennem SØKs nye underretningssystem. Bekendtgørelsen vil bl.a. indeholde bestemmelser om, hvordan

underretningen skal foregå, hvilke oplysninger der skal indgå samt hvilke krav der stilles til de oplysninger, der skal følge med den elektroniske underretning mv.

Til nr. 11 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 11)

Den nugældende § 11 i hvidvaskloven om, at de af loven omfattede virksomheder og personer uanset lovens undtagelser altid skal kræve, at en kunde legitimerer sig, når der er mistanke om, at en transaktion har tilknytning til finansiering af terrorisme eller hvidvask, foreslås udvidet til også at omfatte tilfælde, hvor mistanken vedrører en rådgivningsopgave. I direktiv 2005/60 (3. hvidvaskdirektiv) er bestemmelsen ikke afgrænset til transaktioner, og derfor foreslås § 11, ændret således at bestemmelsen svarer til direktivteksten. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til definitionen af lejlighedskunder, jf. § 3, stk. 1, nr. 7, og forslaget om, at opfyldelse af legitimationskravene kan undlades ved bistand til lejlighedskunder med enkeltstående rådgivningsopgaver, jf. forslaget til § 14.

Til nr. 12 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 14)

Den gældende formulering af § 14, der gennemfører artikel 7 i 3. hvidvaskdirektiv, og som vedrører krav om identifikation og legitimation af lejlighedskunder, har givet anledning til fortolkningsproblemer i relation til rådgivningsopgaver, der ikke omfatter transaktioner. Derudover er der, for opgaver, der omfatter transaktioner, behov for en væsentlig skærpelse af beløbsgrænsen.

Lejlighedskunder, som skal have udført transaktioner, har hidtil været undtaget fra identifikations- og legitimationskravene, hvis transaktionsbeløbet er mindre end 100.000 kr. Der foreslås en væsentlig reduktion af dette beløb, således at undtagelse fra identifikations- og legitimationskravene fremover kun gælder, hvis transaktionsbeløbet er mindre end et beløb, der modsvarer værdien af 1.000 euro. Den gældende grænse, der svarer til det maksimale undtagelsesbeløb, som 3. hvidvaskdirektiv tillader, har haft sigte på pengeoverførsler og valutaveksling, hvor der ikke etableres en kontoforbindelse med kunden. Undtagelsesbestemmelsen er imidlertid ikke længere relevant for pengeoverførselsvirksomhed som følge af EUs forordning 1781/2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler. Denne forordning kræver, at betalingsformidleren ved alle pengeoverførsler kræver identifikationsoplysninger af betalere, og at disse oplysninger verificeres. Der gælder i et vist omfang undtagelser fra kravet, hvis overførselsbeløbet ikke overstiger modværdien af 1.000 euro. Tilbage er herefter valutaveksling uden kontoetablering, der generelt er forbundet med relativ høj risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme, fordi de involverer kontante midler. Samtidig er reglen om, at transaktioner skal sammenlægges ved vurdering af, om 100.000 kr.-grænsen er overskredet, i realiteten vanskelig at efterleve, fordi den forudsætter, at virksomheden er opmærksom på, at transaktioner har en indbyrdes sammen-

hæng, selvom virksomheden ingen oplysninger har om kunden. Det er vurderingen, at flere virksomheder ud fra en risikovurdering har indført procedurer, der kræver identifikation og legitimation af lejlighedskunder ved overskridelse af væsentligt lavere beløbsgrænser end 100.000 kr.

På baggrund heraf foreslås, at beløbsgrænsen for lejlighedskunder med transaktioner fastsættes til modværdien af 1.000 euro svarende til den beløbsgrænse, som anvendes i pengeoverførselsforordningen. Samtidig foreslås ud fra en risikovurdering og for at undgå unødige forsinkelser ved ekspedition af sådanne valutaomvekslinger, at der ikke stilles krav om klarlæggelse af ejer og kontrolstruktur og legitimation af virksomhedens reelle ejere, jf. § 12, stk. 3, 2. pkt., hvis transaktionen ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 15.000 euro.

Der skal dog altid kræves legitimation, hvis der er mistanke om, at en transaktion eller rådgivningsopgave har tilknytning til finansiering af terrorisme eller hvidvask, jf. hvidvasklovens § 11. Virksomheden skal endvidere kunne godtgøre over for tilsynsmyndigheden, at der i det enkelte tilfælde har været tale om en lejlighedskunde.

EU-Kommissionens Sekretariat har i et notat til Finanstilsynet af 14. december 2010 præciseret, at artikel 7 i 3. hvidvaskdirektiv må antages at undtage lejlighedskunder fra identifikations- og legitimationskrav, hvis sådanne opgaver udføres for kunden uden etablering af forretningsforbindelse, og under forudsætning af, at der ikke er mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme. I overensstemmelse hermed foreslås, at opfyldelse af legitimationskravene kan undlades ved bistand til lejlighedskunder med enkeltstående rådgivningsopgaver. Lovforslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede definition af lejlighedskunder, jf. forslagens § 3, stk. 1, nr. 7. Forslaget indebærer en lettelse for virksomheder og personer, der yder sådanne rådgivningsopgaver, hvor der ikke etableres et fast kunde-forhold eller optages forretningsmæssig forbindelse. Både advokater og ejendomsmæglere vil i henhold til definitionen kunne have lejlighedskunder.

Henvisningen i *stk. 2*, til de bestemmelser, der undtages fra, udvides, så undtagelsen tillige omfatter fjernkunder, mulige politisk udsatte personer og kontaktpersoner, der muligvis handler på en andens vegne. Der skal dog altid skal kræves legitimation, hvis der er mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Til nr. 13 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 15, stk. 4)

Af lovens § 15, stk. 2, følger, at hvis en person eller en virksomhed handler på en andens vegne, skal den pågældendes identitet klarlægges på baggrund af en risikovurdering. I *stk. 4* bestemmes, at dette krav ikke gælder, hvis den pågældende er omfattet af kredsen af virksomheder i § 21, stk. 1, nr. 1. Ændringsforslaget er alene af redaktionel karakter, idet den nugældende formulering af *stk. 4* er uklar.

Til nr. 14 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 16)

Med forslaget ændres § 16 i hvidvaskloven som en følge af lov nr. 399 af 21. april 2010 for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler. Ændringen medfører, at betalingsformidlere i Danmark kan sende og modtage pengeoverførsler til og fra Grønland som indenlandske pengeoverførsler. Indtil nu har pengeoverførsler til Færøerne og Grønland skulle betragtes som overførsler til udlandet uden for Unionen, hvilket betyder, at der er ekstra krav til hvilke oplysninger der skal medsendes om betaleren og til legitimationskrav. EU-Kommissionen har på et møde i juni 2011 godkendt, at Danmark kan indgå en aftale med Færøerne og Grønland om, at pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne og mellem Danmark og Grønland kan sidestilles med pengeoverførsler inden for EU/EØS-området.

Til nr. 15 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme overskriften til §§ 17 og 18)

Som følge af nyaffattelsen af §§ 17 og 18 foreslås det, at *overskriften* ændres, således at den også omfatter outsourcing.

Til nr. 16 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 17, stk. 1 og 2)

De nugældende bestemmelser i §§ 17 og 18 tillader under visse betingelser og forudsætninger, at en virksomhed eller en person omfattet af hvidvaskloven ved opfyldelse af legitimationskravene i § 12, stk. 1-4, kan forlade sig på identitetsoplysninger og legitimation m.v. indhentet af tredjemand. FATF har imidlertid i opfølgingsrapport om Danmark fra oktober 2010 vurderet, at bestemmelserne på flere punkter er uklare og utilstrækkelige i forhold til FATF's anbefaling R. 9.

Det foreslås på baggrund heraf at samle de nævnte bestemmelser i en mere klar bestemmelse, der beskriver betingelserne for, at virksomheder eller personer omfattet af loven kan lægge oplysninger til grund, som er indhentet af tredjemand som led i dennes opfyldelse af egne krav (dvs. genbrug). Det tilføjes i bestemmelsen, at muligheden for at anvende oplysninger fra tredjemand også gælder i forhold til kravene i § 15 (personer, der handler på en andens vegne) og § 19, stk. 1-2 og 4, (kunder med forøget risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme, herunder fjernkunder og politisk udsatte personer).

Det foreslås, som anbefalet af IMF, at der indføres krav om, at virksomheder og personer omfattet af loven skal indhente tilstrækkelige oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at den pågældende har indført foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i hvidvaskloven. Heri ligger, at der skal indhentes en redegørelse fra tredjemand, hvori tredjemand beskriver de procedurer, som denne tredjemand har

indført med henblik på at opfylde gældende kundelegitimations- og legitimationskrav. Der skal endvidere indhentes oplysninger om, hvorvidt tredjemænd har modtaget påbud fra tilsynsmyndigheden i relation til identifikation og legitimation af kunder, og i bekræftende fald, hvorvidt disse påbud kan anses for opfyldt.

De øvrige led i bestemmelsen svarer til indholdet af de nu-gældende §§ 17 og 18.

Den foreslåede bestemmelse anses at opfylde de konkrete anbefalinger til Danmark i IMF's evalueringsrapport om Danmark fra juni 2006.

Advokatsamfundet har længe ønsket mulighed for at kunne anvende oplysninger indhentet af andre advokater i overensstemmelse med de omhandlede bestemmelser, hvilket forekommer rimeligt. Det foreslås endvidere, at muligheden udvides til også at omfatte revisorer, i det omfang disse er autoriseret i hjemlandet. Det bemærkes i forbindelse hermed, at sådanne udvidelser ikke strider mod 3. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 17 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 18)

Indholdet i den nuværende § 18 skrives ind i forslaget til § 17, og derfor foreslås den nuværende § 18 ophævet.

I stedet indsættes som ny § 18 regler om outsourcing. Mulighederne for outsourcing af foranstaltninger til opfyldelse af krav i hvidvaskloven er ikke omtalt i hvidvaskloven, men er beskrevet i bemærkningerne til det oprindelige lovforslag. Ved outsourcing forstås, at virksomheden kontraktmæssigt henlægger administrative funktioner til en anden virksomhed med henblik på opfyldelse af krav i henhold til hvidvaskloven. Der kan f.eks. være tale om et eller flere af følgende krav:

- a) Indhentelse af identifikations- og legitimationsoplysninger.
- b) Indhentelse af oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf.
- c) Overvågning af kundetransaktioner.
- d) Opmærksomhedspligt.
- e) Undersøgelsespligt.
- f) Underretningspligt.
- g) Opbevaringspligt.

Det forudsættes i henhold til lovforslaget, at virksomheden eller personen omfattet af loven forud for indgåelsen af aftalen sikrer sig, at leverandøren har den evne og kapacitet, der er nødvendig for at varetage de outsourcete opgaver på en tilfredsstillende måde, samt sikrer sig, at leverandøren har de tilladelser, det måtte være forudsat for, at leverandøren kan påtage sig opgaven. Herudover skal personen eller virksomheden omfattet af loven, i henhold til *stk. 2*, under aftalens løbetid føre løbende kontrol med, at leverandøren lever op til forpligtelserne, og på baggrund heraf løbende vurdere forsvarligheden af outsourcingaftalen. Forsvarligheden skal vurderes ud fra de krav, som påhviler den outsourcende virksomhed i henhold til hvidvaskloven.

Der er ikke krav om, at leverandøren skal være omfattet af den kreds af tredjemænd, som er beskrevet i hvidvasklovens § 17. Leverandøren kan være en forhandler af varer, hvor køberen tilbydes finansiering hos virksomheden omfattet af loven. Leverandøren påtager sig da kontraktmæssigt over for virksomheden, at forestå legitimationsproceduren ved at indhente oplysninger og legitimation, som da stilles til rådighed for den outsourcende virksomhed.

Det foreslås præciseret i *stk. 3*, at den outsourcende virksomhed fortsat har det fulde ansvar for, at gældende regler overholdes. Hermed menes såvel hvidvaskloven som anden relevant lovgivning, herunder EU's forordninger på hvidvaskområdet, persondataloven m.v.

Til nr. 18 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 19, *stk. 2*, nr. 3)

Ændringen af § 19, *stk. 2*, nr. 3, foreslås for at præcisere, at der med pengeinstitut menes et pengeinstitut her i landet eller tilsvarende institutter i et andet land inden for EU/EØS eller et tredjeland, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i hvidvaskloven, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav. Det sidste led vedrører kun tredjelande. Finanstilsynet forventes løbende at offentliggøre en liste over tredjelande, der anses at opfylde disse krav. Hvis den yderligere foranstaltning, som foretages i § 19, *stk. 2*, skal sikre, at kunden er den, som kunden udgiver sig for at være, skal pengeinstituttet overholde krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i hvidvaskloven.

Til nr. 19 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 19, *stk. 3*)

§ 19, *stk. 3*, i hvidvaskloven vedrører grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser. Ved lov om betalingstjenester, som trådte i kraft den 1. november 2009, og som gennemførte EU's direktiv om betalingstjenester i det indre marked (2007/64/EF), etableredes en ny instituttype, betalingsinstituttet. Da betalingsinstitutter også anvender korrespondentbankforbindelser, bør lovens krav i relation til forbindelser hermed også gælde for disse institutter. Endvidere præciseres det, at der med udstedere af elektroniske penge er tale e-penge-institutter. Udstedere af elektroniske penge med en såkaldt begrænset tilladelse er således ikke omfattet.

Til nr. 20 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 19, *stk. 3*, nr. 1.)

Ændringen af § 19, *stk. 3*, nr. 1, i hvidvaskloven foreslås med henblik på opfyldelse af konkrete anbefalinger til Danmark i IMF's evalueringsrapport godkendt af FATF i juni 2006 i relation til FATF's anbefaling R. 7 og FATF's opfølgingsrapport om Danmark fra oktober 2010. I opfølgingsrapporten er det påpeget, at de gældende bestemmelser

om grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser i hvidvaskloven skal indeholde krav om, at virksomheder eller personer omfattet af loven skal indhente tilstrækkelige offentligt tilgængelige oplysninger om, hvorvidt korrespondentbankforbindelsen er omfattet af en myndighedsundersøgelse eller tidligere har modtaget sanktioner fra offentlige myndigheder for overtrædelse af regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Derfor udvides kravet i § 19, stk. 3, nr. 1, til også at omfatte disse krav.

Til nr. 21 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 19, stk. 3, nr. 2.)

Ændringen af § 19, stk. 3, nr. 2, i hvidvaskloven foreslås med henblik på opfyldelse af konkrete anbefalinger til Danmark i IMF's evalueringsrapport godkendt af FATF i juni 2006 i relation til FATF's anbefaling R. 7 og FATF's opfølgingsrapport om Danmark fra oktober 2010. I opfølgingsrapporten er det påpeget, at der skal indhentes tilstrækkelige oplysninger til at fastslå, om det pågældende institut har effektive kontrolprocedurer med henblik på overholdelse af regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Bestemmelsens ordlyd indebærer i den nuværende lov, at det skal vurderes om modparten kontrollerer, at der ikke foregår hvidvask eller finansiering af terrorisme. Bestemmelsen skærpes med forslaget således, at der nu skal indhentes tilstrækkelige oplysninger til at man kan fastslå dette.

Til nr. 22 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 19, stk. 3, nr. 3)

Den nuværende § 19, stk. 3, nr. 3, kan forekomme uklar, i forhold til hvad den øverste daglige ledelse skal godkende. Det præciseres derfor med forslaget til nr. 3, at den øverste daglige ledelse skal godkende etableringen af forbindelsen til korrespondentbanken.

Til nr. 23 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 19, stk. 6)

Ved lov om betalingstjenester, som trådte i kraft den 1. november 2009, og som gennemførte EU's direktiv om betalingstjenester i det indre marked (2007/64/EF), etableredes en ny instituttype, betalingsinstituttet. Da betalingsinstitutter også anvender korrespondentbankforbindelser, bør lovens krav i relation til forbindelser hermed også gælde for disse institutter.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til ændringen af § 19, stk. 3.

Til nr. 24 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 21, stk. 1)

Det foreslås præciseret i § 21, stk. 1, i hvidvaskloven, at fritagelsen for opfyldelse af legitimationskravene kun omfatter § 12, stk. 1-4, og § 15. Hvis der er mistanke om, at en

transaktion har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal der altid kræves tilstrækkelig legitimation, ligesom transaktionen må undersøges nærmere med henblik på afklaring af, om der skal ske indberetning til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet.

Bestemmelsen fritager for legitimationskravene i loven, hvis kunden udøver den i § 1, stk. 1, nr. 1-8 og nr. 10 og nr. 19 nævnte virksomhed med hjemsted i EU/EØS eller et tredjeland, der kan sidestilles hermed. Fritagelsen omfatter legitimationskravene i § 12, stk. 1-4 og § 15. Der er i EU's Committee on the Prevention of Money Laundering and Terrorist Financing, en ekspertkomité med repræsentanter for Unionens medlemslande, enighed om at fortolke det bagvedliggende 3. hvidvaskdirektiv således, at reglerne i 3. hvidvaskdirektiv om »simplified due diligence« ikke skal fritage for den skærpede pligt til at kræve legitimation, hvis der i det konkrete kundeforhold må antages at være forhøjet risiko for hvidvask eller terrorfinansiering, jf. § 19 stk. 1. I tilfælde omfattet af § 19, stk. 1, hvor der konkret må antages at være forhøjet risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal virksomheder og personer omfattet af loven kræve legitimation, uanset om kunden er en af de nævnte institutter.

Det foreslås, at henvisningen i § 21, stk. 1, nr. 1, til § 1, stk. 1, nr. 9 (udenlandske virksomheder), udgår. En filial af en udenlandsk virksomhed kan i denne sammenhæng betragtes som er del af virksomheden, uanset om filialen er hjemmehørende her i landet eller i udlandet. For filialer af udenlandske virksomheder vil herefter gælde, at legitimation kan undlades, hvis virksomheden har hjemsted i EU/EØS eller et tredjeland, der kan sidestilles hermed.

Det foreslås, at henvisningen til § 1, stk. 1, nr. 11, udgår, således at kunder, der er valutavekslingsvirksomheder, ikke undtages fra de almindelige legitimationsregler. Baggrunden herfor er, at valutavekslingsvirksomhed generelt vurderes at være forbundet med relativ høj risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme, samt at valutavirksomhed modsat de andre virksomhedstyper, der er omfattet af undtagelsesbestemmelsen, kun kræver registrering efter hvidvaskloven, men ikke er underlagt egentlig godkendelsesprocedure i henhold til anden finansiel lovgivning. Herved sidestilles valutavekslingsvirksomheder med virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 12, der heller ikke er underlagt en egentlig godkendelsesprocedure.

Til nr. 25 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 23, stk. 1)

Den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 1, i hvidvaskloven vedrører krav til opbevaring af identitetsoplysninger m.v. Den gældende bestemmelse er uklar og kan give anledning til fortolkningstvivl. Med den foreslåede ændring præciseres, at det ikke kun er identitetsoplysninger, der skal opbevares i 5 år, men også oplysninger om den legitimation, som er tilvejebragt for at kontrollere, at identitetsoplysningerne er korrekte. Virksomheden eller personen omfattet af loven skal kunne godtgøre over for tilsynsvirksomheden, at der

har været forelagt tilstrækkelig legitimation. Det følger allerede af § 23, stk. 1, at der er mulighed for, men ikke er krav om, at der skal tages kopi af legitimationsdokumenterne. Hvis der ikke tages kopier, må der foretages notater, f.eks. om at der er forevist pas og at pasnummer er noteret.

Til nr. 26 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 25, stk. 1, 2. pkt.)

§ 25, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven indeholder en bestemmelse om, at de af loven omfattede virksomheder og personer skal udarbejde tilstrækkelige skriftlige interne regler om kundelegitimation, opmærksomheds-, undersøgelses- og noteringspligt, indberetning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, ledelseskontrol og kommunikation samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne for at forebygge og forhindre hvidvask og terrorfinansiering. Der er behov for at udvide kravet om at de omfattede personer og virksomheder også skal have skriftlige interne regler der omfatter gældende EU forordninger på hvidvaskområdet, som supplerer hvidvaskloven. Dette omfatter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, samt forordningen vedrørende finansielle sanktioner.

Til nr. 27 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 31, stk. 2, 2. pkt.)

Bestemmelsen i § 31, stk. 2, 2. pkt., i hvidvaskloven foreslås ændret, således at henvisningen til straffeloven er sammenfaldende med henvisningen der fremgår af § 34, stk. 3 og 4. Bestemmelserne vedrører henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsens og Finanstilsynets mulighed for at nægte at registrere eller afregistrere en virksomhed eller person, hvis vedkommende er dømt for et strafbart forhold. I bestemmelsen for Finanstilsynet i § 34, stk. 3 og 4, henvises der til, at straffelovens § 78, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. § 78, stk. 3 omtaler muligheden for, at en person, der har fået afslag på at udøve virksomhed, som kræver tilladelse, jf. § 78, stk. 2, kan begære afslaget indbragt for retten. Det forudsættes, at det samme gør sig gældende ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens bestemmelse i § 31, stk. 2, men for at undgå tvivl ensrettes bestemmelserne.

Til nr. 28 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 34, stk. 3 og 4)

Bestemmelsen i § 34, stk. 3 og 4, i hvidvaskloven foreslås ændret, således at henvisningen til straffeloven er sammenfaldende med henvisningen der fremgår af § 31, stk. 2. Bestemmelserne vedrører henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsens og Finanstilsynets mulighed for at nægte at registrere eller afregistrere en virksomhed eller person, hvis vedkommende er dømt for et strafbart forhold. I bestemmelsen for Finanstilsynet i § 34, stk. 3 og 4, henvises der til, at

straffelovens § 78, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. § 78, stk. 3 omtaler muligheden for, at en person, der har fået afslag på at udøve virksomhed, som kræver tilladelse, jf. § 78, stk. 2, kan begære afslaget indbragt for retten. Det forudsættes, at det samme gør sig gældende ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens bestemmelse i § 31, stk. 2, men for at undgå tvivl ensrettes bestemmelserne.

Til nr. 29 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 34, stk. 9)

I henhold til § 34, stk. 1, fører Finanstilsynet tilsyn med virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 12 («Øvrige virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 nævnte aktiviteter») og filialer af udenlandske virksomheder, der driver sådan virksomhed.

Imidlertid forudsætter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (2007/64/EF) af 13. december 2007 om betalingstjenester i det indre marked, og direktiv (2009/110/EF) om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge, som er gennemført i Danmark ved lov om betalingstjenester og elektroniske penge, at hjemlandstilsynet med betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, også omfatter disse virksomheders filialer og agenter i andre EU/EØS medlemsstater. Betalingstjenestedirektivet har detaljerede regler om samarbejde mellem tilsynsmyndighederne i hjemlandet og i værtslandet om tilsyn med filialer og agenter i værtslandet, men beføjelserne til at meddele og inddrage tilladelser m.v. henhører under hjemlandsmyndighedens kompetence. Det foreslås derfor i overensstemmelse hermed, at det i bestemmelsen præciseres, at Finanstilsynets tilsyn med filialer og agenter af betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter med hjemsted i et andet EU/EØS land udøves i samarbejde med tilsynsmyndigheden i instituttets hjemland.

Til nr. 30 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 37, stk. 8)

Forslaget svarer til bestemmelsen i § 373, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed. Forældelsesfristen på 5 år i stk. 8 er en forlængelse af fristen i forhold til den almindelige regel på 2 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Den forlængede forældelsesfrist er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved undersøgelser i virksomheden. Da Finanstilsynets undersøgelser ofte sker med mere end 2 års interval, kan der være indtruffet forældelse ved opdagelsen af disse overtrædelser. Endvidere vil forslaget medføre forældelsesfristen i hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed er den samme, således at finansielle virksomheder er omfattet af samme forældelsesfrist i begge love, hvilket er hensigtsmæssigt da nogle overtrædelser kan være en overtrædelse af både hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed.

Forhold der er forældet vedbliver med at være forældede og lever derfor ikke op igen. Forhold der ikke er forældede, men som er opstået forud for lovens ikrafttrædelse, forældes efter de hidtidig gældende regler dvs. efter 2 år. Det er således den lovgivning der gælder på gerningstidspunktet, der er afgørende for, hvornår forholdet forældes, jf. § 3 i Straffeloven. Den nye og længere forældelsesfrist finder således kun anvendelse på forhold begået efter lovens ikrafttrædelse.

Til nr. 31 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme bilag 1, nr. 4)

Lov om betalingstjenester og elektroniske penge fastsætter, at udbydere af betalingstjenester skal have tilladelse til at udøve de af loven omhandlede betalingstjenester. Disse virksomheder og personer bør ikke være omfattet af det særlige registreringskrav i § 34, stk. 2, og skal derfor udgå af bilag 1, som § 1, stk. 1, nr. 12 henviser til. Der henvises til lovforslagets nr. 1.

I henhold til § 4, nr. 3, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge finder loven ikke anvendelse på »Erhvervsmæssig fysisk pengetransport«. Da det ikke har været tilsigtet at ændre hvidvasklovens anvendelsesområde for så vidt angår erhvervsmæssig fysisk pengetransport, foreslås det præciseret med en tilføjelse herom i bilag 1, nr. 4. Fysisk pengetransport omfatter bl.a. de tilfælde, hvor en kurer transporterer penge fra et sted til et andet (f.eks. en virksomheds daglige omsætning fra virksomheden til dennes bank).

Til nr. 32 (lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme bilag 1, nr. 5)

Den nuværende formulering af bilag 1, nr. 5, er uklar, idet lovgivningen ikke længere anvender udtrykket »betalingsmidler«. Angivelsen i parentes (kreditkort, rejsechecks, bankveksler) er ikke udtømmende, idet »betalingsmidler« må forstås i overensstemmelse med fortolkningen i dagældende lov om betalingsmidler. Udstedelse af og indløsning af betalingskort, herunder kreditkort, er nu betalingstjenester, der med lovforslagets nr. 1 bliver omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 7. Den tidligere definition af betalingsmidler omfattede også instrumenter, der i dag i lov om betalingstjenester betegnes som »betalingsurrogater«. Disse instrumenter omfatter følgende elektroniske systemer, i det omfang de kan benyttes til at erhverve varer eller tjenesteydelser, uden at det udgør en betalingstjeneste:

- Kort og andre fysiske legitimationsmidler, som er knyttet til bestemte brugere, og som er beregnet til elektronisk aflæsning.
- Koder og biometriske værdier, som er beregnet til at legitimere brugeren.
- Elektronisk registrerede fordringer, som udsteder er forpligtet til at indfri på brugers foranledning.
- Såkaldt forudbetalte betalingsurrogater, f.eks. anonyme elektroniske rejsekort.

Det er imidlertid ikke et krav i henhold til EU's 3. hvidvaskdirektiv, at »betalingsurrogater« skal være omfattet af kravene i hvidvaskloven, og det vurderes på baggrund heraf

og i øvrigt ud fra en risikovurdering, at disse ikke skal omfattes.

Tilbage bliver herefter udstedelse og administration af rejsechecks, bankveksler og lignende, der er karakteriseret ved at repræsentere en fordring på udstederen, som kan anvendes som betalingsmiddel i forhold til tredjemand, uden at der er tale om elektroniske penge, idet selve betalingen finder sted ved dokumentløs clearing mellem udstederne.

Til § 4

Til nr. 1 (lov om tilsyn med firmapensionskasser § 66 b, stk. 2, nr. 2.)

Formålet med den foreslåede ændring af § 66 b, stk. 2, nr. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser er primært at rette op på en uhensigtsmæssig ændring af partsbegrebet, som blev vedtaget med lov nr. 523 af 6. juni 2007. Desuden bliver partsbegrebet bragt bedre i overensstemmelse med § 355 i lov om finansiel virksomhed, der ikke tilkender forsikringstagere i forsikringsselskaber og medlemmer af tværgående pensionskasser partsstatus.

I modsætning til forvaltningsloven indeholder både lov om finansiel virksomhed og lov om tilsyn med firmapensionskasser en definition af partsbegrebet. Hvor partsbegrebet i forvaltningsloven er fastlagt af praksis og omfatter ansøgere, klagere og andre, der har en væsentlig retlig interesse i sagens afgørelse, så er partsbegrebet snævert defineret i både lov om finansiel virksomheds § 355 og lov om tilsyn med firmapensionskassers § 66 b.

Udgangspunktet er i medfør af den gældende § 66 b, stk. 1, at alene den firmapensionskasse, som Finanstilsynets afgørelse vedrører, er part i forholdet til Finanstilsynet. I en række tilfælde kan en anden end pensionskassen imidlertid tillige være part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende. Det gælder eksempelvis i visse tilfælde et medlem af en pensionskasse, jf. § 66 b, stk. 2, nr. 2.

§ 66 b, stk. 2, nr. 2, er imidlertid i 2007 blevet formuleret, så den fejlagtigt kan opfattes som værende mere vidtgående end tilsigtet.

Partsbegrebet blev indført i § 66 b i lov om tilsyn med firmapensionskasser med lov nr. 1055 af 23. december 1998. Det skete på baggrund af »Eneudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning«, som efter Folketingets ønske blev udarbejdet i 1996 af daværende advokat, dr. jur. Jan Schans Christensen og efter drøftelser mellem eneudrederen, Finanstilsynet, repræsentanter fra den finansielle sektor samt Økonomiministeriet. § 66 b, stk. 2, nr. 2, blev herefter vedtaget med denne ordlyd:

»Stk. 2. I nedenstående tilfælde anses en anden end pensionskassen tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

... (...)

- 2) Den, der uanset bestemmelsen i § 9 mener at have et krav, der er grundet i pensionsløftet, jf. § 9.«

Samtidig blev der indført en bestemmelse i § 66 b, stk. 4, om, at Finanstilsynet i visse tilfælde kunne tilkende partsbeføjelser til andre fysiske eller juridiske personer i sager om god pensionskassepraksis. Stk. 4 blev ophævet i 2008 ved indførelsen af regler om offentliggørelse af sådanne afgørelser.

§ 9 indeholdt regler om forældelse af krav, der var grundede i pensionsløfter. § 9 svarede til den tidligere gældende § 29 i lov om forsikringsaftaler. I henhold til bemærkningerne i lov nr. 1055 til § 66 b, stk. 2, nr. 2, var det alene hensigten med bestemmelsen, at det »synes rimeligt at give partsstatus til personer, der over for Finanstilsynet rejser spørgsmål om eventuel forældelse af sådanne krav.«

I forbindelse med reformen af forældelsesloven blev § 9 imidlertid ophævet ved lov nr. 523 af 6. juni 2007. Der eksisterer herefter ingen særregler om forældelse i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Under Folketingets behandling af lov nr. 523 blev der foreslået en konsekvensrettelse af § 66 b, stk. 2, nr. 2. Bestemmelsen blev vedtaget med denne ordlyd:

»2) Den, der mener at have et krav, der er begrundet i pensionsløftet.«

Bestemmelsen kan herefter fejlagtigt fortolkes, som om et medlem af en firmapensionskasse altid er part overfor Finanstilsynet i en sag, der vedrører pensionsløftet, hvilket kan være tilfældet i mange sager. Det har imidlertid ikke været hensigten med ændringen i 2007.

Dette er tillige fastslået af Erhvervsankenævnet i kendelse af 28. august 2009. Sagen var indbragt af et medlem af en firmapensionskasse, der klagede over Finanstilsynets afslag på at give partsstatus og dermed aktindsigt i en afgørelse truffet over for firmapensionskassen. Erhvervsankenævnet udtalte bl.a.:

»Da bestemmelsen blev indsat i 1998 var formålet at give et medlem af en pensionskasse partsstatus i de tilfælde, hvor pensionskassemedlemmets krav har relation til forældelses-spørgsmålet.

Der er ikke i forarbejderne til lovændringen i 2007 (lov nr. 523 af 6. juni 2007 om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.)), hvor henvisningen til § 9 i lov om tilsyn med firmapensionskasser udgik, holdepunkter for at antage, at der dermed skulle ske en udvidelse af partsbegrebet eller tilsigtet en anden indholdsmæssig ændring af bestemmelsen.

Da K's krav ikke vedrører forældelse, kan han ikke anses som part i firmapensionskasselovens forstand.«

Som nævnt fremgår reglerne om forældelse ikke længere af Finanstilsynets lovgivning. En bestemmelse, hvorefter et medlem af en firmapensionskasse er part, hvis han over for Finanstilsynet rejser spørgsmål om eventuel forældelse af et krav grundet i pensionsløftet, vil derfor være uden reelt indhold.

Det foreslås derfor at lade § 66 b, stk. 2, nr. 2, udgå helt. Herefter kan et medlem af en firmapensionskasse ikke være part i Finanstilsynets afgørelse.

Som konsekvens heraf ændres henvisningen til § 66 b, stk. 2, nr. 3-4 til § 66 b, stk. 2, nr. 2-3.

Til § 5

Til nr. 1 (lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. § 3, stk. 2)

Med den foreslåede ændring af § 3, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer ændres den maksimale løbetid fra 35 år til 40 år for lån til alment boligbyggeri, ungdomsboliger og private andelsboliger, såfremt långivningen sker på grundlag af tilsagn om støtte efter lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. Ændringen er en konsekvens af, at løbetiden er ændret tilsvarende i § 118, stk. 4, lov om almene boliger m.v.

Til § 6

Til nr. 1 (lov om en garantifond for indskydere og investorer § 2, stk. 2)

Med lov nr. 619 af 14. juni 2011 indførtes mulighed for en såkaldt medgiftsordning for nødlidende pengeinstitutter. I den forbindelse nyaffattedes § 2 i lov om en garantifond for indskydere og investorer. I den forbindelse henvises der i § 2, stk. 2 til, at Fonden ikke kan træffe beslutning om at medvirke til en afvikling af instituttet ved at tilføre midler eller stille garanti til dækning af pengeinstituttets aktie-, garanti- eller andelskapital og anden efterstillet kapital under henvisning til §§ 132 og 136 i lov om finansiel virksomhed. §§ 132 og 136 i lov om finansiel virksomhed er imidlertid ophævet med virkning fra 1. juli 2011 i lov nr. 1556 af 21. december 2010, i forbindelse med, at reglerne om opgørelse af basiskapitalen er taget ud af lov om finansiel virksomhed og indsat i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital. Denne bekendtgørelse udstedes med hjemmel i § 128, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvorfor henvisningen i § 2, stk. 2, i lov om en garantifond for indskydere og investorer ændres.

Til § 7

Lov om pengesedler i Grønland foreslås ophævet. Grønlands Landsstyre har rettet henvendelse til statsministeren med anmodning om ophævelse af lov om pengesedler i Grønland. Ophævelsen sker på baggrund af en redegørelse fra Naalakkersuisut til Inatsisartut om de samfundsmæssige konsekvenser af indførelsen af grønlandske pengesedler.

Penge- og valutaforhold er et rigsanliggende, der hører under de danske myndigheder.

Der eksisterer én valuta- og pengepolitik i riget. Ansvaret herfor er placeret hos Danmarks Nationalbank. Danmarks Nationalbank har på baggrund af henvendelsen fra Grøn-

lands Landsstyre sat al arbejde med grønlandske pengesedler i bero, hvorfor loven har mistet sin anvendelighed.

Til § 8

Til nr. 1 (lov om investeringsforeninger m.v. § 128, stk. 2 og 3)

Indsættelse af det foreslåede § 128, stk. 2 gennemfører UCITS-direktivets artikel 52, stk. 5. Stk. 2 finder kun anvendelse i de tilfælde, hvor en afdeling af en investeringsforening investerer i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af forskellige emittenter, der er koncernforbundne.

Efter den gældende § 128, stk. 1, nr. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. kan en afdeling af en investeringsforening højst investere op til 10 pct. af sin formue i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af forskellige emittenter, der er koncernforbundne. Det foreslås, at en afdeling af en forening får mulighed for at investere op til 20 pct. af sin formue i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af forskellige selskaber, som er koncernforbundne. En afdeling kan efter den foreslåede bestemmelse investere op til 5 pct. af sin formue i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, som er omfattet af § 128, stk. 1, nr. 1, i hver enkelt af fire forskellige selskaber, selv om de er koncernforbundne. Såfremt afdelingen har plads til det inden for 40 pct. grænsen, kan afdelingen investere op til 10 pct. af sin formue i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, som er omfattet af § 128, stk. 1, nr. 1, i hver enkelt af to forskellige selskaber, selv om de er koncernforbundne.

Det foreslåede stk. 3 henviser til de generelle begrænsninger for investeringer som findes i §§ 137-139 i lov om investeringsforeninger m.v. Stk. 3 indebærer, at en afdeling, der investerer op til 20 pct. af sin formue i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, som er omfattet af § 128, stk. 1, nr. 1, udstedt af forskellige emittenter, som er koncernforbundne, ikke må indskyde nogen del af formuen i et kreditinstitut, som er koncernforbundet med de pågældende selskaber. Afdelingen må heller ikke eksponere sig i aktiver i emittenter i den pågældende koncern ved hjælp af afledte finansielle instrumenter. Endelig kan en afdeling ikke påtage sig modpartsrisiko over for et selskab i den pågældende koncern ved handler med afledte finansielle instrumenter, der handles OTC.

Til § 9

Forslaget har til formål at indføre en hjemmel til at sætte en række bestemmelser i lov nr. 517 af 17. juni 2008 i kraft på Færøerne. Det skyldes, at der kun er hjemmel til at sætte en bestemmelse i en dansk lov i kraft ved anordning på Færøerne én gang. Ved en fejl er dele af § 10, som vedrører ændringer i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, i sin tid ikke sat i kraft på Færøerne. Den foreslåede bestemmelse vil gøre det muligt at udstede en kongelig anordning på Færøer-

ne for de bestemmelser i lov nr. 517 af 17. juni 2008 som ikke er sat i kraft på Færøerne.

Til § 10

Med dette lovforslag nyaffattes § 16 i hvidvaskloven. Med lov nr. 512 af 17. juni 2008 blev vedtaget en ændringslov, som også ændrede i § 16. Disse ændringer foreslås ophævet, da de endnu ikke er sat i kraft, og derfor ville træde i stedet for den med dette forslag foreslåede § 16.

Til § 11

Det foreslås med stk. 1, at loven træder i kraft den 1. marts 2012.

Af forslaget til stk. 2 fremgår dog, at de dele af loven der vedrører gennemførelsen af prospektdirektivet i lov om værdipapirhandel m.v. træder i kraft den 1. juli 2012.

Af forslaget til stk. 3 fremgår, at de foreslåede ændringer af nedskrivningsreglerne i lov om finansiel virksomhed træder i kraft med virkning for regnskabsåret 2012. For de institutter der måtte have valgt at benytte IFRS-standarderne til deres årsregnskab, og som også aflægger kvartalsregnskaber, vil således fra 1. kvartal 2012, skulle overgå til at anvende de danske regnskabsregler. Kvartalsregnskaber indeholder de facto en balancetørrelse, og det er således de nye regler der gælder på opgørelsestidspunktet der skal anvendes.

Og af forslaget til stk. 4 fremgår, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af de ændringer, der vedrører § 28 a i lov om værdipapirhandel m.v. Det er ændringer, der betyder, at ledende medarbejdere, i stedet for at give det udstedende selskab underretning om sine egne og nærtstående personers transaktioner fremover selv skal indberette disse transaktioner direkte til Finanstilsynet. Det udstedende selskab skal således ikke længere være medlem for indberetningen. Ikrafttræden af bestemmelserne afventer at indberetningssystemet er ændret, således at det kan håndtere indberetninger fra ledende medarbejdere ved brug af elektronisk underskrift (NemID).

Endelig fremgår af forslaget til stk. 5, at § 2, nr. 50 og § 3, nr. 32, at forhold der er forældet, vedbliver med at være forældede og lever derfor ikke op igen. Forhold der er ikke forældede men som er opstået forud for lovens ikrafttrædelse forældes efter de hidtidig gældende regler dvs. efter 2 år. Det er således den lovgivning der gælder på gerningstidspunktet, der er afgørende for, hvornår forholdet forældes, jf. § 3 i Straffeloven. Den nye og længere forældelsesfrist finder således kun anvendelse på forhold begået efter lovens ikrafttrædelse.

Til § 12

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale afgrænsning. Det foreslås i stk. 1, at lovens §§1-4, 6, 9 og 10 som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2-5.

Det foreslås i stk. 2, at § 5 ikke gælder for Færøerne.

Med *stk. 3* foreslås, at §§ 1-3, 6, 9 og 10 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 4, ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 8, ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 885 af 8. august 2011, foretages følgende ændringer:

§ 1, stk. 12 ---

Stk. 13. Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf i § 5, stk. 1, nr. 7, § 76, § 77, stk. 1 og 3, § 78, stk. 1, § 90, stk. 2, § 98, § 108, stk. 2 og 3, § 115, § 144, stk. 1, § 199, stk. 9 og 10, og §§ 203, 209, 247 og 299, skal i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem alene finde anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Stk. 14. Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf og bestemmelser om ledelsen i § 14, stk. 1, nr. 2, §§ 64, 65, 73-75, 80, 110 og 117, § 124, stk. 1 og 4, § 125, stk. 1 og 7, § 179, nr. 2, § 180, nr. 2, §§ 184, 185 og 233, § 289, stk. 1, § 299, § 346, stk. 2 og 3, § 349, stk. 2, nr. 2, § 351, § 355, stk. 2, nr. 9, og stk. 3, og §§ 356 og 373-374 finder i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem ud over ledelsesorganet og medlemmerne heraf også anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Stk. 15. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har tilladelse efter denne lov til at drive multilaterale handelsfaciliteter, jf. § 5, stk. 1, nr. 20, finder § 9, stk. 9, § 14, stk. 1, nr. 1, 3-6 og 8, og stk. 2-5, § 39, stk. 6, kapitel 7, §§ 70-72, kapitel 9, § 125, stk. 1, stk. 2, nr. 1 og 2, stk. 5 og 7-9, §§ 127 og 128, § 142, stk. 1, § 143, § 204, stk. 1, § 223, § 224, stk. 6, § 226, stk. 5, §§ 344-352 og 355, § 361, stk. 1, nr. 18, §§ 368-371, § 372, stk. 1, §§ 373-374 og bilag 4, afsnit A, nr. 8, anvendelse med de afvigelser, som forholdet nødvendiggør. For operatører af regule-

1. I § 1 indsættes efter stk. 12 som nyt stykke:

»*Stk. 13.* Kapitel 20 c finder anvendelse på fælles datacentraler.«

Stk. 13-16 bliver herefter stk. 14-17.

2. § 1, stk. 15 og 16, der bliver stk. 16 og 17, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 16.* For operatører af regulerede markeder hjemmehørende her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har tilladelse efter denne lov til at drive multilaterale handelsfaciliteter, jf. § 5, stk. 1, nr. 20, finder § 9, stk. 9, § 14, stk. 1, nr. 1, 3-6 og 8, og stk. 2-5, § 39, stk. 6, kapitel 7, §§ 70-72, kapitel 9, § 125, stk. 1, stk. 2, nr. 1 og 2, stk. 5 og 7-9, §§ 127 og 128, § 142, stk. 1, § 143, § 204, stk. 1, § 223, § 224, stk. 6, § 226, stk. 5, §§ 344-352 og 355, § 361, stk. 1, nr. 18, §§ 368-371, § 372, stk. 1, §§ 373-374 og bilag 4,

rede markeder hjemmehørende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 31, stk. 11, og § 32 anvendelse. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 32 anvendelse.

Stk. 16. For leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 24 og 25, finder § 347, stk. 1 og 5, anvendelse.

§ 5, stk. 1---

§ 9, stk.1-8 ---

Stk. 9. Operatører af regulerede markeder her i landet, i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan få tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter. Operatører af regulerede markeder, der driver multilaterale handelsfaciliteter, skal have en aktiekapital på 1 mio. euro.

Stk. 10. Værdipapirhandlere og operatører af regulerede markeder, der ønsker at drive en multilateral handelsfacilitet som en alternativ markedsplads, skal give meddelelse herom til Finanstilsynet inden påbegyndelsen af driften af den alternative markedsplads. Multilaterale handelsfaciliteter, der har været i drift inden en sådan meddelelse, kan ikke efterfølgende drives som alternative markedspladser.

Stk. 11. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke fysiske og juridiske personer udover de

afsnit A, nr. 8, anvendelse med de afvigelser, som forholdet nødvendiggør. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 31, stk. 11, og § 32 anvendelse. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 32 anvendelse.«

3. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 27:

»27) *Kompetente myndigheder:*

De nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at udøve tilsyn med virksomhedstyper omfattet af denne lov.«

4. I § 5 indsættes som *stk. 8:*

»*Stk. 8.* Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 16, litra c og d, nævnte mellemværender.«

5. § 9, *stk. 9*, ophæves.

Stk. 10 og 11 bliver herefter stk. 9 og 10.

6. I § 9, *stk. 10*, der bliver *stk. 9*, udgår »Værdipapirhandlere og operatører af regulerede markeder«, og i stedet indsættes: »Værdipapirhandlere«.

af stk. 2 og 3 omfattede der kan tilbyde tjenesteydelser omfattet af bilag 4.

§ 13, stk. 1-3 ---

§ 31, stk. 1-10 ---

Stk. 11. En operatør af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan lade fjernbrugere eller fjerndeltagere her i landet få adgang til at deltage i og anvende de multilaterale handelsfaciliteters systemer.

§ 39, stk. 1-5 ---

Stk. 6. Operatører af regulerede markeder, der har tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter her i landet, jf. § 9, stk. 9, og som ønsker, at fjernbrugere eller fjerndeltagere i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, får adgang til at deltage i og anvende de multilaterale handelsfaciliteters systemer, skal følge den i stk. 1 nævnte procedure.

§ 62, stk. 1 ---

Stk. 2. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 61, stk. 1, til forudgående underretning af Finanstilsynet. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

7. I § 13 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers egne udstedte instrumenter, der kan indgå i basiskapitalen.«

8. § 31, stk. 11, ophæves.

9. § 39, stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 6.* En finansiel virksomhed, der ønsker at udøve tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom senest en måned inden aktiviteterne påbegyndes med angivelse af, i hvilket land virksomheden ønskes påbegyndt, og hvilke aktiviteter der ønskes udøvet. Hvis det ikke er muligt at give Finanstilsynet meddelelse herom senest en måned inden, aktiviteterne påbegyndes, skal meddelelse ske snarest muligt.

Stk. 7. Virksomhederne skal meddele Finanstilsynet om enhver ændring i de stk. 6 nævnte aktiviteter senest en måned inden ændringen foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen inden for denne frist, skal meddelelse ske snarest muligt.«

10. I § 62, stk. 2, 1. pkt., ændres »underretning af Finanstilsynet« til: »ansøgning om godkendelse«.

§ 78. Uden bestyrelsens godkendelse, som skal indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol, må en finansiel virksomhed ikke bevilge engagement til eller modtage sikkerhedsstillelse fra

- 1) bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed eller
- 2) virksomheder, hvor den i nr. 1 nævnte personkreds er direktør eller bestyrelsesmedlem.

§ 125 a. Uanset § 124, stk. 2, og § 125, stk. 2-6, skal en virksomhed, der anvender en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko, jf. § 143, stk. 3, i 2010 og 2011 have en basiskapital, der mindst udgør 6,4 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006, eller regler fastsat i medfør af stk. 2.

Stk. 2. Ved opgørelse af kravet i medfør af stk. 1 kan Finanstilsynet tillade, at virksomheden anvender en enklere metode end den, der fremgår af de regler, der var gældende den 31. december 2006, hvis virksomheden kan godtgøre, at de derved beregnede risikovægtede poster ikke vil være mindre end de risikovægtede poster opgjort efter reglerne, der var gældende den 31. december 2006.

§ 183, stk. 1-3---

Stk. 4. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis værdipapirer ikke er optaget til handel på et reguleret marked her i landet eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan uanset stk. 2 vælge at anvende de standarder, der er nævnt i stk. 3, på deres årsrapport. Finansielle

11. I § 78, *stk. 1, nr. 2*, ændres »direktør eller bestyrelsesmedlem« til: »direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel, bestyrelsesmedlem eller direktør«.

12. I § 125 a, *stk. 1*, ændres »2010 og 2011« til: »2010, 2011 og 2012«.

13. I § 125 a, *stk. 1*, ændres »i medfør af stk. 2« til: »i medfør af stk. 2 og 3«.

14. I § 125 a indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Ved opgørelsen af kravet i medfør af stk. 1, kan Finanstilsynet tillade, at virksomheder, der den 1. januar 2010 eller derefter er begyndt at anvende en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko, jf. § 143, stk. 3, anvender reglerne, der var gældende før 1. januar 2011 for virksomheder, der ikke anvender en intern metode til opgørelse af de risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko.«

15. § 183, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis værdipapirer ikke er optaget til handel på et reguleret marked her i landet eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan uanset stk. 2 vælge at anvende de standarder, der er nævnt i stk. 3, på deres koncernregnskab.«

virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked her i landet eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan uanset stk. 2 vælge at anvende de standarder, der er nævnt i stk. 3, på de dele af deres årsrapport, der ikke omfattes af den nævnte forordnings artikel 4.

§ 183, stk. 4-5 ---

Stk. 5. Finansielle virksomheder, som i medfør af stk. 4 følger de i stk. 3 nævnte standarder, skal anvende samtlige godkendte standarder i deres årsrapport. Hvor bestemmelser i denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af § 196 regulerer samme forhold som standarderne, skal virksomheder, der i medfør af stk. 4 anvender standarderne, anvende standarderne i stedet for de pågældende bestemmelser. Hvis virksomhederne alene anvender standarderne på deres koncernregnskab og ikke på årsregnskabet, gælder 1. og 2. pkt. alene på koncernregnskabet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte oplysningskrav for de virksomheder, der følger de i stk. 3 nævnte standarder.

§ 204, stk. 1-3 ---

§ 224, stk. 1-5 ---

Stk. 6. Har en operatør af et reguleret marked tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter i medfør af § 9, stk. 9, kan tilladelsen hertil inddrages, hvis betingelserne i stk. 1, nr. 1, 3 eller 4, eller kapitalkravene i § 9, stk. 9, og § 125, stk. 1 og 4-6, ikke er opfyldt.

§ 226, stk. 1-4 ---

Stk. 5. Når Finanstilsynet inddrager en operatør af et reguleret markeds tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter i henhold til § 224, stk. 6, skal de multilaterale handelsfaciliteter afvikles på en måde og inden for en frist fastsat af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for afviklingen.

16. I § 183, stk. 5, 1. pkt., ændres »årsrapport« til: »koncernregnskab«, og 3. pkt. ophæves.

17. I § 204, stk. 4, ændres »§ 242, 2. pkt., § 256, 3. pkt.«: »§ 238, stk. 2, § 239, stk. 2, § 242, 2. pkt., og § 256, stk. 2«.

18. § 224, stk. 6, ophæves.

19. § 226, stk. 5, ophæves.

§ 343 p. Finanstilsynet træffer afgørelse om registrering af kreditvurderingsbureauer, inddragelse af registrering og andre foranstaltninger efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Endvidere påser Finanstilsynet overholdelsen af forordningen. § 344, stk. 1, og § 347 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. § 355 finder tilsvarende anvendelse for kreditvurderingsbureauer med de begrænsninger, der følger af den i stk. 1 nævnte forordning.

Stk. 3. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet af kreditvurderingsbureauer med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, med de begrænsninger, der følger af den i stk. 1 nævnte forordning

20. § 343 p, stk. 1, affattes således:

»Finanstilsynet udfører de tilsynsopgaver, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed uddelegerer til Finanstilsynet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Endvidere bistår Finanstilsynet på anmodning Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed med at udføre dens opgaver i forbindelse med undersøgelser af kreditvurderingsbureauer og kontroller på stedet.«

21. § 343 p, stk. 2 og 3, ophæves.

22. Efter § 343 p indsættes før afsnit XI:

»Afsnit X c

Fælles datacentraler

Kapitel 20 c

Fælles datacentraler

§ 343 q. Ved fælles datacentraler forstås i denne lov virksomheder, hvis væsentligste aktiviteter omfatter it-drifts- eller udviklingsopgaver for flere finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder, og som overvejende er ejet af

- 1) en eller flere finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder i forening, eller
- 2) en eller flere foreninger, hvis medlemmer overvejende er finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder eller sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Stk. 2. Reglerne i dette kapitel gælder også for datacentraler, der udfører væsentlig it-drift for den fælles betalingsinfrastruktur, såfremt flere finansielle virksomheder har væsentlige ejerandele i den fælles datacentral.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtagelsesvist, hvis særlige grunde gør sig gældende, dispensere fra

stk. 1 og 2. Dispensationer skal være tidsbegrænsede, men kan fornyes.

§ 343 r. Reglerne om betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området, der er udstedt i medfør af denne lovs § 71, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler.

Stk. 2. Reglerne om outsourcing udstedt i medfør af § 72 a finder tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler, hvis de fælles datacentraler outsourcer væsentlige it-opgaver, der udføres for virksomheder omfattet af lovens § 5, stk. 1.«

§ 345, stk. 1 ---

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd

- 1) træffer bortset fra § 43 og bortset fra sager vedrørende overholdelsen af §§ 183-193 og regler udstedt i medfør af § 196 for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, afgørelser i tilsynssager af principiel karakter samt i tilsynssager, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder,
- 2) træffer afgørelse i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1
- 3) rådgiver Finanstilsynet i forbindelse med dets udstedelse af regler og i forbindelse med principielle sager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning samt i tilsynssager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder i henhold til § 43 samt
- 4) bistår Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed.

§ 346. Finanstilsynet skal undersøge de finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte virksomhed. Finanstilsynet kan endvidere foretage inspektionsbesøg i sparevirksomheder.

§ 347. De finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. I over-

23. I § 345, stk. 2, nr. 1, ændres »finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder« til: »finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og fælles datacentraler«.

24. I § 346, stk. 1, ændres »finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders« til: »finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og fælles datacentralers«.

25. I § 347, stk. 1, indsættes efter »finansielle holdingvirksomheder,«: »fælles datacentraler,«.

ensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver gælder dette tilsvarende for udenlandske kreditinstitutter, administrationselskaber og investeringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en finansiell virksomhed og dens filialer eller en finansiell holdingvirksomhed med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

§ 347 b. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed at afholde udgifterne til, at der bliver foretaget en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse.

Stk. 2. Den uvildige undersøgelse skal foretages af en eller flere sagkyndige personer. Finanstilsynet anmoder den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed om at indstille en eller flere sagkyndige personer til at forestå den uvildige undersøgelse. Såfremt de indstillede sagkyndige ikke vurderes egnede og uvildige, kan Finanstilsynet udpege andre sagkyndige personer. Udgifterne til den eller de sagkyndige personer kan foreløbigt udredes af Finanstilsynet, men afholdes endeligt af den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed. Finanstilsynet kan kræve forudgående eller løbende betaling eller sikkerhedsstillelse.

Stk. 3. Den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse.

Stk. 4. Den uvildige undersøgelses resultater skal afgives i en skriftlig rapport til Finanstilsynet, samtidig med at en kopi af rapporten sendes til den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed.

26. I § 347, *stk. 2*, ændres »en finansiell virksomhed og dens filialer eller en finansiell holdingvirksomhed« til: »en finansiell virksomhed og dens filialer, en finansiell holdingvirksomhed eller en fælles datacentral«.

27. § 347 b affattes således:

»§ 347 b. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en fælles datacentral at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse. Resultatet af den uvildige undersøgelse skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt. Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer, jf. *stk. 3*, løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen.

Stk. 2. Den uvildige undersøgelse skal foretages af en eller flere sagkyndige personer. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral udpeger de sagkyndige personer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer.

Stk. 3. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse.

Stk. 4. De sagkyndige personer skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet senest samtidig med, at denne udleveres til den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller den fælles datacentral.

Stk. 5. De sagkyndige personer skal straks give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt der er en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse

§ 354, stk. 6, nr.11 ---

12) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en finansiell virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

21) Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

§ 354, stk. 11 ---

Stk. 12. Videregivelse efter stk. 6, nr. 22, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Stk. 5. De sagkyndige personer skal straks give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt der er oplysninger af væsentlig betydning for virksomhedens risikoprofil eller forretningsmodel, som medfører en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.«

28. I § 354, stk. 6, nr. 12, ændres »Skifteretten« til: »Kurator, skifteretten«.

29. I § 354, stk. 6, nr. 21, udgår: »Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer,«.

30. I § 354, stk. 6, indsættes som nr. 29:

»29) Færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område, under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver, jf. dog stk. 12.«

31. I § 354, stk. 12, indsættes efter »stk. 6, nr. 22«: »og 29«.

§ 354 c. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysninger om sanktioner, der er pålagt et kreditvurderingsbureau efter § 373, stk. 1 og 2, for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 2. Finanstilsynet skal desuden offentliggøre oplysninger om foranstaltninger, som tilsynet træffer efter artikel 24, stk. 1, litra a-c, eller artikel 25, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 3. Finanstilsynet kan endvidere offentliggøre oplysninger om påtaler og påbud, som Finanstilsynet meddeler et kreditvurderingsbureau for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Offentliggørelsen kan omfatte virksomhedens navn.

§ 361, stk. 1, nr. 1-6 ---

7) Hver udsteder af elektroniske penge betaler 10.000 kr.

27) Udstedere, som er optaget til handel på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel, betaler årligt 2.000 kr.

28) E-penge-institutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 60.000 kr. årligt.

29) E-penge-institutter med begrænset tilladelse, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 6.000 kr. årligt. 4)

30) Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af §§ 18 og 19 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler årligt 8.000 kr. 5)

31) For hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter, jf. §§ 18-21 i lov om investeringsforeninger m.v., betales 2.500 kr.

6)

32. I § 354 c, *stk. 1*, ændres »et kreditvurderingsbureau efter § 373, stk. 1 og 2, for overtrædelse af« til: »en finansiel virksomhed efter § 373, stk. 2, for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, i«.

33. § 354 c, *stk. 2 og 3*, ophæves

34. § 361, *stk. 1, nr. 7*, ophæves

Nr. 8-30 bliver herefter nr. 7-29.

35. § 361, *stk. 1, nr. 26-30*, der bliver nr. 25-29, ophæves, og i stedet indsættes:

»25) Pantebrevsselskaber omfattet af lov om pantebrevsselskaber betaler 10.000 kr. årligt.

26) E-penge-institutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler årligt 60.000 kr.

27) E-penge-institutter med begrænset tilladelse, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler årligt 6.000 kr.

28) Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af §§ 18 og 19 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler årligt 8.000 kr.

29) For hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter, jf. §§ 18-21 i lov om investeringsforeninger m.v. betales 2.500 kr.

30) En fælles datacentral betaler årligt 53.000 kr. Såfremt en fælles datacentral i et regnskabsår gennemsnitligt har færre end 25 fuldtidsansatte, betaler den fælles datacentral årligt 1.000 kr.«

§ 372. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 2.

§ 372, stk. 1 ---

Stk. 2. Afgørelser truffet af Finanstilsynet efter § 343 p i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i forbindelse med forhold omfattet af § 246, der ønskes påklaget, skal indbringes for Erhvervsankenævnet senest 24 timer efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 4. Omgøres en af Finanstilsynet truffet afgørelse, der går ud på, at et forsikringsselskab skal træde i likvidation, eller at dets livsforsikringsbestand tages under administration, skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen straks registrere dette. Finanstilsynet skal, såfremt selskabet ejer faste ejendomme, drage omsorg for fornøden tinglysning.

§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1 og 3-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9, stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1-4, § 11, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31, stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, § 36, § 38, stk. 1 og 6, og stk. 7, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3, 4 og 6, §§ 40 og 44-46, § 49, stk. 1 og 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76, 78 og 92, § 101, stk. 1, 2 og 4, § 102, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, §§ 103-106 og 117, § 118, stk. 5, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1-4, 7 og 8, § 125, stk. 1-3, 5 og 7, § 125 a, § 126, stk. 1, 2 og 8, § 145, stk. 1-3, stk. 4, 1. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1-3, § 153, stk. 1, §§ 154 og 170-175, § 182, stk. 1 og 2, § 194, § 195, stk. 1-3, §§ 200 og 201, § 202, stk. 1, 3 og 4, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 217, § 218, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 226, stk. 1 og 2, og stk. 5, 1. pkt., § 227, § 334, § 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, § 343

36. I § 372, *stk. 1*, udgår », jf. dog stk. 2«.

37. § 372, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3

38. I § 373, *stk. 1*, ændres »§ 39, stk. 1, 3, 4 og 6,« til: »§ 39, stk. 1, 3 og 4,« og »§ 226, stk. 1 og 2 og stk. 5, 1. pkt.« ændres til: »§ 226, stk. 1 og 2,«.

39. I § 373, *stk. 1*, ændres »§ 343 j, § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer« til: »§ 343 j samt § 404, stk. 1, 2, 4 og 5«.

40. I § 373, *stk. 2*, indsættes efter »§ 77 d, stk. 1«: »og 2«.

41. I § 373, *stk. 2*, ændres »samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, dog ikke artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b,« til: »samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse

j, § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, § 70, stk. 1-4, § 71, stk. 1, § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-7 og 9, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 c, stk. 2, § 152 d, stk. 1 og 2, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2 og stk. 4, 1. pkt., §§ 158, 159 og 167, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 5, § 247 a, stk. 9 og 10, § 347 b, stk. 3, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, dog ikke artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.

§ 373 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

af internationale regnskabsstandarder samt artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer,«.

42. I § 373 a, stk. 1, indsættes efter »denne lov«: »og regler udstedt i medfør af denne lov«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 883 af 9. august 2011 som ændret ved § 230 i lov nr. 456 af 18. maj 2011, foretages følgende ændringer:

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, EF-Tidende 1998, nr. L 166, side 45 (finality-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000, EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF og 93/22/EØF (udveksling af oplysninger med tredjelande), dele af direktiverne 79/279/EØF, 80/390/EØF, 82/121/EØF og 88/627/EØF, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer, EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1 (betingelses- og oplysningsdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, EF-Tidende 2002, nr. L 168, side 43 (collateral-direktivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug), EU-Tidende 2003, nr. L 96, side 16 (markedsmisbrugsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 64 (prospektdirektivet), Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation, EU-Tidende 2003, nr. L 339, side 70, Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF, for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insidere, anmeldelse af ledende medarbejders transaktioner og af mistænkelige transaktioner, EU-Tidende 2004, nr. L 162, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr.

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigthedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1 (ændring af prospektdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet«.

L 142, side 12 (overtagelsesdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004 nr. L 390, side 38 (gennemsigtighedsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF, EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1 (MiFID-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister, EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60 (udsættelsesdirektivet), og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37.

§ 7, stk. 1-5 ---

Stk. 6. Er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. stk. 4, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 7. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. stk. 4, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

§ 7 a, stk. 1 ---

Stk. 2. I denne lov forstås ved et selskab, der driver en alternativ markedsplads, et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet som en alternativ markedsplads, jf. § 9, stk. 10, i lov om finansiell virksomhed.

2. I § 7, *stk. 6* og *7*, ændres »jf. stk. 4« til: »jf. stk. 5«.

3. I § 7 a, *stk. 2*, ændres »jf. § 9, stk. 10, i lov om finansiell virksomhed.« til: »jf. § 17, stk. 2, 2. og 3. pkt.«

§ 8. Virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, må ikke påbegyndes, før Finanstilsynet har meddelt tilladelse hertil. Den værdipapirclearingvirksomhed, der udøves af Danmarks Nationalbank, er ikke omfattet af 1. pkt.

§ 8 a ---

4. I § 8, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »Virksomhed omfattet af § 7, stk. 1,«: »samt en operatør af et reguleret markeds drift af en multilateral handelsfacilitet«.

5. Efter § 8 a indsættes:

»§ 8 b. En udenlandsk operatør, der er meddelt tilladelse til at drive et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan lade fjernmedlemmer, -deltagere eller -brugere her i landet få adgang til det regulerede marked eller den multilaterale handelsfacilitet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i operatørens hjemland.

Stk. 2. En udenlandsk operatør kan få Finanstilsynets tilladelse til at drive et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet her i landet, hvis operatøren er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis den kompetente myndighed i operatørens hjemland har givet operatøren tilladelse og fører tilsyn med operatøren i overensstemmelse med hjemlandets lovgivning, hvormed afsnit III i direktiv 2004/39/EF (MiFID-direktivet) er gennemført. Tilladelsen kan gives, hvis operatøren opfylder betingelserne i § 8, stk. 2, med de nødvendige tilpasninger. Kravene til Finanstilsynet i § 8, stk. 5, finder anvendelse på behandlingen af ansøgningen.

Stk. 3. Når en udenlandsk operatør er meddelt tilladelse efter stk. 2, finder denne lov anvendelse på operatøren og dennes aktiviteter her i landet.

§ 8 c. Et reguleret marked kan få tilladelse i Danmark til at være auktionsplatform i henhold til Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen).

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 er betinget af, at det regulerede marked og dets operatør opfylder kravene i denne lovs kapitel 3 og 4 med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 3. Hvis operatøren af det regulerede marked ikke er etableret i Danmark, kan tilladelse efter stk. 1 gives, hvis

1) det regulerede marked opfylder kravene i denne lovs kapitel 3 og 4 med de nødvendige tilpasninger, og

2) operatøren er etableret i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og den kompetente myndighed i operatørens hjemland har givet operatøren tilladelse og fører tilsyn med operatøren i overensstemmelse med hjemlandets lovgivning, i henhold til hvilken afsnit III i direktiv 2004/39/EF (MiFID-direktivet) er gennemført.

Stk. 4. En operatør kan få tilladelse til at drive et reguleret marked, der har tilladelse til at være auktionsplatform i henhold til Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen) i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis

1) operatøren opfylder kravene i denne lovs kapitel 3 og 4 med de nødvendige tilpasninger, og

2) den kompetente myndighed i det regulerede markeds hjemland giver det regulerede marked tilladelse i henhold til Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen) og fører tilsyn med det regulerede marked i overensstemmelse med hjemlandets lovgivning, i henhold til hvilken afsnit III i direktiv 2004/39/EF (MiFID-direktivet) er gennemført.

Stk. 5. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilladelse, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse, eller hvis ansøgningen er ufuldstændig, senest 6 måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse truffet afgørelse, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.«

§ 10 d, stk. 1 ---

Stk. 2. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 10, stk. 1, til forudgående underret-

6. I § 10 d, stk. 2, 1. pkt., ændres »underretning af Finanstilsynet« til: »ansøgning om godkendelse«.

ning af Finanstilsynet. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

§ 17, stk. 1 ---

§ 20, stk. 1-5 ---

Stk. 6. En operatør af et reguleret marked, der har til hensigt at lade fysiske eller juridiske personer i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, blive fjernmedlemmer af det regulerede marked, skal give Finanstilsynet meddelelse herom. Finanstilsynet videregiver inden 1 måned denne meddelelse til tilsynsmyndighederne i det land, hvor fjernmedlemmerne er hjemmehørende.

Kapitel 6

Optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked, officiel notering og offentlige udbud af værdipapirer over 2.500.000 euro m.v.

§ 23, stk. 4, nr. 1-8 ---

9) Værdipapirer, der indgår i et offentligt udbud af værdipapirer, hvor hele udbuddet er under 2.500.000 euro, idet denne grænse beregnes over en periode på 12 måneder.

10) Værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som udstedes løbende eller ad gentagne gange af kreditinstitutter, hvor hele udstedelsen er under 50.000.000 euro, idet denne grænse beregnes over en periode på 12 måneder, forudsat at disse værdipapirer

a) ikke er underordnede, konvertible eller ombyt-
telige og

7. § 17, stk. 2, 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»En operatør af et reguleret marked, der ønsker at drive en multilateral handelsfacilitet som en alternativ markedsplads, skal give meddelelse herom til Finanstilsynet inden påbegyndelse af den alternative markedsplads. Multilaterale handelsfaciliteter, der har været i drift inden en sådan meddelelse, kan ikke efterfølgende drives som alternative markedspladser.«

8. I § 20, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter: »af det regulerede marked« »eller en multilateral handelsfacilitet«.

9. I overskriften til kapitel 6 og i § 23, stk. 4, nr. 9, ændres »2.500.000 euro« til: »5.000.000 euro«.

10. I § 23, stk. 4, nr. 10, ændres »50.000.000 euro« til: »75.000.000 euro«.

b) ikke giver ret til at tegne eller erhverve andre former for værdipapirer og ikke er tilknyttet et afledt instrument.

§ 23 a. Finanstilsynet giver udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, meddelelse om sin afgørelse om prospektets godkendelse inden for 10 børsdage efter modtagelsen af ansøgningen om godkendelse af prospektet.

Stk. 2. Den i stk. 1 og 5 omhandlede frist forlænges til 20 børsdage, hvis udbud til offentligheden vedrører værdipapirer udstedt af en udsteder, som ikke har værdipapirer optaget til handel, og som ikke tidligere har udbudt værdipapirer til offentligheden.

Stk. 3. Hvis der er rimelig grund til at antage, at de indsendte dokumenter er ufuldstændige, eller at der er behov for yderligere oplysninger, finder fristerne i stk. 1, 2 og 5 først anvendelse fra den dato, hvor udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, har tilvejebragt sådanne oplysninger. Hvis dokumenterne er ufuldstændige og godkendelsesfristen af den grund sættes i bero, skal Finanstilsynet give den pågældende meddelelse herom inden for 10 børsdage efter modtagelsen af ansøgningen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan henvise godkendelsen af et prospekt til den kompetente myndighed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, forudsat at den kompetente myndighed i dette land giver sit tilsagn hertil. En sådan henvisning skal meddeles udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, inden for 3 børsdage efter datoen for Finanstilsynets afgørelse om henvisning.

Stk. 5. Når Finanstilsynet får henvist en ansøgning om godkendelse af et prospekt fra en kompetent myndighed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet give udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, meddelelse om sin afgørelse om prospektets godkendelse inden for 10 børsdage efter, at den kompetente myndighed har truffet afgørelse om henvisning af prospektgodkendelsen.

11. I § 23 a, stk. 1, 2, 4 og 5, ændres »børsdage« til: »hverdage«.

§ 27 a, stk. 1-4 ---

Stk. 5. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på det dokument, som en udsteder er forpligtet til at offentliggøre efter § 27 b.

Stk. 6. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på de meddelelser om besiddelser af aktier i selskaber, der er optaget til handel på en alternativ markedsplads, som en udsteder er forpligtet til at offentliggøre efter § 29, stk. 1, 3. pkt.

§ 27 b. Udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal mindst én gang årligt udarbejde og offentliggøre et dokument, der indeholder eller henviser til alle de oplysninger, som udstederen gennem de seneste 12 måneder har offentliggjort eller stillet til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til denne lov, selskabsloven, årsregnskabsloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.

Stk. 2. Dokumentet indsendes til Finanstilsynet efter offentliggørelse af årsregnskabet. Såfremt dokumentet henviser til oplysninger, skal det anføres, hvor disse oplysninger kan indhentes.

Stk. 3. Forpligtelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på udstedere af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, jf. § 2 a, stk. 2, og hvis pålydende pr. enhed udgør mindst 50.000 euro, og på udstedere af andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v.

§ 28 a. Ledende medarbejdere i selskaber, der udsteder aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel på et sådant marked, skal give det udstedende selskab meddelelse om transaktioner, som de udfører for egen regning, og som vedrører selskabets aktier eller andre værdipapirer, som er knyttet til sådanne aktier. Meddelelse skal gives til det udstedende selskab senest den før-

12. § 27 a, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

13. § 27 b ophæves.

14. § 28 a, stk. 1, affattes således:

»Ledende medarbejdere i selskaber, der har Danmark som hjemland, jf. § 28, stk. 3, og hvor selskabet udsteder aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel på et sådant marked, skal til Finanstilsynet indberette en meddelelse om transaktioner, som de udfører for egen regning, og som vedrører selskabets aktier eller andre værdipa-

stkommende børsdag efter transaktionen. Såfremt den ledende medarbejder ikke den førstkommende børsdag efter transaktionen har modtaget de i stk. 7 nævnte oplysninger, skal meddelelsen gives hurtigst muligt, dog senest 2 børsdage efter transaktionen.

§ 28 a, stk. 2 ---

Stk. 3. Nærtstående personer til en ledende medarbejder i et udstedende selskab skal give den pågældende ledende medarbejder meddelelse om transaktioner, som de udfører for egen regning, og som vedrører aktier udstedt af det pågældende selskab eller andre værdipapirer, som er knyttet til sådanne aktier. Meddelelse skal gives til den ledende medarbejder senest den førstkommende børsdag efter transaktionen. Såfremt den nærtstående person ikke den førstkommende børsdag efter transaktionen har modtaget de i stk. 7 nævnte oplysninger, skal meddelelsen gives hurtigst muligt, dog senest 2 børsdage efter transaktionen. Den ledende medarbejder videregiver modtagne meddelelser til det udstedende selskab senest den førstkommende børsdag efter modtagelsen.

Stk. 4. Ved nærtstående personer til en ledende medarbejder forstås følgende fysiske og juridiske personer med relation til den i stk. 2 nævnte personkreds:

- 1) Ægtefælle eller samlever.
- 2) Mindreårige børn, hvor den i stk. 2 nævnte person er indehaver af forældremyndigheden.
- 3) Andre slægtninge, der i en periode på mindst 1 år regnet fra tidspunktet for transaktionens gennemførelse har tilhørt den i stk. 2 nævnte persons husstand.
- 4) Juridiske personer, såfremt
 - a) en fysisk person omfattet af stk. 2 eller af nr. 1-3 har det ledelsesmæssige ansvar i den juridiske person,
 - b) fysiske personer omfattet af stk. 2 eller af nr. 1-3 alene eller tilsammen udøver en indflydelse som nævnt i § 31, stk. 2 og 3, over den juridiske person,
 - c) den juridiske person er etableret med henblik på at tilgodese økonomiske interesser hos en fysisk person omfattet af stk. 2 eller af nr. 1-3 eller
 - d) den juridiske person i øvrigt har økonomiske interesser, der er væsentligt sammenfaldende med de

pirer, som er knyttet til sådanne aktier. Meddelelsen skal indberettes elektronisk til Finanstilsynet senest 2 hverdage efter transaktionen. Finanstilsynet offentliggør meddelelsen straks efter modtagelsen.«

5. § 28 a, stk. 3, 2.-4. pkt., affattes således: »Meddelelsen skal gives til den ledende medarbejder senest 2 hverdage efter transaktionen. Den ledende medarbejder indberetter elektronisk en meddelelse med de modtagne oplysninger til Finanstilsynet senest 2 hverdage efter modtagelsen af meddelelsen. Finanstilsynet offentliggør straks herefter meddelelsen.«

økonomiske interesser hos en fysisk person omfattet af stk. 2 eller af nr. 1-3.

Stk. 5. En udsteder skal senest den førstkomende børsdag efter modtagelsen af en meddelelse fra en ledende medarbejder i henhold til stk. 1, 1. pkt., eller stk. 3, 4. pkt., indberette de modtagne oplysninger til Finanstilsynet. Finanstilsynet offentliggør straks herefter disse oplysninger.

Stk. 6. En ledende medarbejders pligt til at give meddelelse efter stk. 1, 1. pkt., og til at videregive modtagne oplysninger efter stk. 3, 4. pkt., indtræder først, såfremt kursværdierne af de transaktioner, der i løbet af et kalenderår er gennemført af den ledende medarbejder og af nærtstående personer til den pågældende ledende medarbejder, tilsammen udgør et beløb på 5.000 euro eller derover. Såfremt beløbsgrænsen på 5.000 euro overskrides, gælder pligten for den ledende medarbejder til at give meddelelse og til at videregive modtagne oplysninger alene, for så vidt angår transaktioner, der er foretaget efter, at beløbsgrænsen er overskredet.

Stk. 7. Meddelelse efter stk. 1 og 3 samt indberetning efter stk. 5 skal indeholde oplysning om

- 1) navnet på den fysiske eller juridiske person, der i henhold til stk. 1 eller 3 har pligt til at give meddelelse,
- 2) årsagen til, at den pågældende er forpligtet til at give meddelelse,
- 3) navnet på udstederen af de pågældende værdipapirer,
- 4) fondskode og betegnelse for de pågældende værdipapirer,
- 5) transaktionens karakter (køb, salg eller anden transaktion),
- 6) handelsdato, og hvilket marked transaktionen er gennemført på, samt
- 7) antallet af handlede værdipapirer og kursværdien heraf.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om meddelelse, indberetning og offentliggørelse af oplysninger omfattet af stk. 1-7.

§ 37. En udsteder af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, og dennes moderselskab skal udarbejde interne regler for bestyrelsesmedlemmers, tilsynsrådsmedlemmers, direktørers og andre medarbejders adgang til for egen

16. § 28 a, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 5-7.

17. § 28 a, stk. 6, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. En ledende medarbejders pligt til at indberette meddelelse efter stk. 1, 1. pkt., og til at indberette meddelelse om modtagne oplysninger efter stk. 3, 3. pkt., indtræder først, hvis kursværdierne af de transaktioner, der i løbet af et kalenderår er gennemført af den ledende medarbejder og af nærtstående personer til den pågældende ledende medarbejder, tilsammen udgør et beløb på 5.000 euro eller derover. Hvis beløbsgrænsen på 5.000 euro overskrides, skal der gives meddelelse om den transaktion, hvorved beløbsgrænsen overskrides, samt alle efterfølgende transaktioner det pågældende kalenderår.«

18. I § 28 a, stk. 7, der bliver stk. 6, udgår: »samt indberetning efter stk. 5«.

19. I § 28 a, stk. 8, der bliver stk. 7, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-6«.

20. I § 37, stk. 1, 1. pkt., ændres »En udsteder af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked,« til: »En udsteder, der har Danmark som hjemland, jf. § 28, stk. 3, og som har værdipapirer som nævnt i § 34, stk. 1, nr. 1,«.

eller tredjemands regning at handle med de af udstederen udstedte værdipapirer, jf. første led, og dertil knyttede finansielle instrumenter. Tilsvarende regler skal udarbejdes af offentlige myndigheder og virksomheder, herunder værdipapirhandlere, advokater og revisorer, som i kraft af deres virksomhedsudøvelse regelmæssigt kommer i besiddelse af intern viden. Er de i 1. og 2. pkt. nævnte virksomheder organiseret som interessentskaber, kommanditselskaber eller lignende, skal de interne regler tillige omfatte ejerne.

Stk. 2. En udsteder af værdipapirer som nævnt i § 34, stk. 1, nr. 1, skal udarbejde interne regler med det formål at hindre, at intern viden er tilgængelig for andre end dem, der har behov herfor. Tilsvarende regler skal udarbejdes af offentlige myndigheder og virksomheder, herunder værdipapirhandlere, advokater og revisorer, som i kraft af deres virksomhedsudøvelse regelmæssigt kommer i besiddelse af intern viden.

§ 40. Et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, skal

- 1) have regler, der sikrer en redelig og korrekt handel og indeholder objektive kriterier for effektiv udførelse af ordrer,
- 2) have regler, der fastlægger kriterier til bestemmelse af, hvilke værdipapirer der kan handles via handelsfacilitetens systemer,
- 3) sikre sig, at brugerne har adgang til tilstrækkelige offentligt tilgængelige oplysninger til at kunne foretage en investeringsbedømmelse,
- 4) have regler, der fastlægger objektive kriterier, som opfylder kravene i § 42 a, for adgang til handelsfaciliteten,
- 5) informere brugerne af handelsfaciliteten om deres respektive ansvar for afvikling af transaktioner, der gennemføres i handelsfacilitetens systemer, og sikre en effektiv afvikling af disse transaktioner,
- 6) overvåge, at brugerne af handelsfaciliteten overholder reglerne for handelsfaciliteten, og
- 7) registrere de transaktioner, der gennemføres af handelsfacilitetens brugere under anvendelse af handelsfacilitetens systemer med henblik på at kunne påvise overtrædelser af handelsfacilitetens regler, handelsvilkår i strid med reglerne for han-

21. I § 37, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »En udsteder af værdipapirer som nævnt i § 34, stk. 1, nr. 1,« til:
»En udsteder, der har Danmark som hjemland, jf. § 28, stk. 3, og som har værdipapirer som nævnt i § 34, stk. 1, nr. 1,«.

22. I § 40 indsættes før stk. 1 som nyt stykke:

»Ved en multilateral handelsfacilitet forstås et handelssystem, med undtagelse af regulerede markeder, der inden for systemet og efter dettes ufravigelige regler sætter forskellige tredjeparters interesse i køb og salg af finansielle instrumenter, jf. § 2, nr. 1-10, i forbindelse med hinanden på en sådan måde, at der indgås en aftale om overdragelse.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 2.

delsfaciliteten eller adfærd, der kan indebære overtrædelse af kapitel 10.

Kapitel 12

Prospekter ved offentlige udbud af værdipapirer mellem 100.000 euro og 2.500.000 euro

§ 43. Dette kapitel finder anvendelse på udbud til offentligheden af værdipapirer, som ikke er optaget til handel på et reguleret marked, når udbudet er mellem 100.000 euro og 2.500.000 euro.

§ 44, stk. 1-4 ---

Stk. 5. Et prospekt, der opfylder kravene til prospekter efter bestemmelserne i direktiv 2003/71/EF, og som er godkendt af den kompetente myndighed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, sidestilles med et prospekt som nævnt i stk. 1. Prospektet skal inden offentliggørelse forelægges Finanstilsynet, der påser, at betingelserne efter 1. pkt. er opfyldt.

§ 83. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 12 b, stk. 1 og 2. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 2. Fondsrådet skal for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, kontrollere, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 i lov om finansiel virksomhed og i §§ 63 og 64 i lov om investeringsforeninger m.v. samt i årsregnskabsloven er overholdt. Fondsrådet skal tillige kontrollere, at regler udstedt i medfør af § 196 i lov om finansiel virksomhed og § 76 i lov om investeringsforeninger m.v. samt årsregnskabsloven er overholdt, ligesom Fondsrådet kontrollerer overholdelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder. Fondsrådet udøver i den forbindelse de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i henhold til § 197 i lov om finansiel virksomhed og § 77 i lov om investeringsforeninger m.v., og de beføjelser, der er tillagt

23. I *overskriften* til kapitel 12 og i § 43, *stk. 1*, ændres »mellem 100.000 euro og 2.500.000 euro« til: »mellem 1.000.000 euro og 5.000.000 euro«.

24. I § 43, *stk. 1*, udgår: », som ikke er optaget til handel på et reguleret marked«.

25. I § 44, *stk. 5, 1. pkt.*, indsættes efter »direktiv 2003/71/EF,«: »som ændret ved direktiv 2010/73/EU,«.

26. I § 83, *stk. 1*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Finanstilsynet påser overholdelsen af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen).«

27. § 83, *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

»Fondsrådet skal for udstedere af værdipapirer med vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark, kontrollere, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 i lov om finansiel virksomhed, i §§ 63 og 64 i lov om investeringsforeninger mv. og årsregnskabsloven er overholdt, hvis værdipapirerne er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.«

Fondbrådet i henhold til § 159 a i årsregnskabsloven. Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen virker som sekretariat for Fondbrådet og optræder på dettes vegne i den forbindelse.

Stk. 3. Kontrollen efter stk. 2 omfatter også kontrol af reglerne for finansiel information i års- og delårsrapporter fra udstedere fra lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som disse regler er fastlagt i den regnskabslovgivning, de pågældende udstedere er omfattet af, jf. § 27, stk. 7. Ved udførelsen af kontrollen kan Fondbrådet

- 1) yde vejledning,
- 2) påtale overtrædelser,
- 3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør, og
- 4) give påbud om ændring af et forhold, herunder påbud om offentliggørelse af ændrede eller supplerende oplysninger.

§ 83, stk. 4-10 ---

Stk. 11. Regler udstedt i medfør af § 18, stk. 2, nr. 4, § 19, stk. 1, § 21, stk. 1, § 33, stk. 5, § 40, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, § 52, stk. 1 og 2, § 54, stk. 4, og § 71, stk. 1, samt ændringer heri skal anmeldes til Finanstilsynet.

§ 83 a. Finanstilsynet kan bestemme, at tilsynets beføjelser efter

- 1) § 23, stk. 2, § 23 a, stk. 1-3 og 5, § 31, stk. 4, § 44, stk. 2 og 5, og § 45, stk. 1 og 2, og regler udstedt i medfør af § 23, stk. 7 og 8, § 24, stk. 2, § 29, stk. 4, § 32, stk. 4, § 43, stk. 3, § 44, stk. 6, § 45, stk. 4, og § 46, stk. 2, kan udøves på tilsynets vegne af en operatør af et reguleret marked henholdsvis det selskab, der driver en alternativ markedsplads på nærmere fastsatte vilkår,
- 2) § 22, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 22, stk. 2, kan udøves på tilsynets vegne af en operatør af et reguleret marked på nærmere fastsatte vilkår,
- 3) § 27 a, stk. 1-3, § 27 b, stk. 2, § 28 a, stk. 5, og § 30 og regler udstedt i medfør af § 33, stk. 5, kan udøves på tilsynets vegne af en operatør af et reguleret marked på nærmere fastsatte vilkår,
- 4) § 83, stk. 1, til at påse overholdelsen af bestemmelserne i § 29, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1 og 3, kan udøves på tilsynets vegne af en

28. § 83, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Kontrollen efter stk. 2 omfatter også kontrol af reglerne for finansiel information i års- og delårsrapporter fra udstedere, der har Danmark som hjemland efter § 28, stk. 3, nr. 2, som disse regler er fastlagt i den regnskabslovgivning, de pågældende udstedere er omfattet af, jf. § 27, stk. 7.«

29. I § 83, stk. 11, ændres »§ 33, stk. 5, § 40, stk. 1, nr. 1, 2 og 4,« til: »§ 40, stk. 2, nr. 1, 2 og 4,«.

30. I § 83 a, stk. 1, nr. 3, udgår »§ 27 b, stk. 2,«.

31. I § 83 a, stk. 1, nr. 3, ændres »28 a, stk. 5,« til: »§ 28 a, stk. 1 og 3,«.

operatør af et reguleret marked henholdsvis det selskab, der driver en alternativ markedsplads på nærmere fastsatte vilkår og

5) § 83, stk. 1, til at påse overholdelsen af bestemmelserne i § 27, § 28 og § 33, stk. 1, kan udøves på tilsynets vegne af en operatør af et reguleret marked på nærmere fastsatte vilkår.

Stk. 2. En operatør af et reguleret marked eller et selskab, som driver en alternativ markedsplads, der har fået tillagt beføjelser efter stk. 1, kan kræve betaling for varetagelse af opgaver, der følger af disse beføjelser.

§ 84, stk. 2, nr. 1 ---

Stk. 2. Fondsrådet

1) træffer bortset fra § 3, stk. 1, og § 86, stk. 2, afgørelser i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet,

2) rådgiver Finanstilsynet i forbindelse med dets udstedelse af regler og i forbindelse med principielle sager om god værdipapirhandelsskik og sager om god værdipapirhandelsskik, der har videregående betydelige følger for værdipapirmarkedet i henhold til § 3, samt

3) bistår Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed.

Stk. 3. Fondsrådet kontrollerer desuden, om regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, er overholdt, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren udpeger rådets medlemmer for op til 4 år ad gangen. Medlemmerne kan genudpeges.

§ 84 a, stk. 6, nr. 1-10 ---

11) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for et selskab omfattet af § 7, stk. 1, eller for andre omfattet af denne lov, under forudsætning af at

32. I § 84, stk. 2, nr. 2, udgår »samt«.

33. I § 84, stk. 2, nr. 3, ændres »informationsvirksomhed.« til: »informationsvirksomhed, samt«.

34. I § 84, stk. 2, indsættes som nr. 4:
»4) træffer afgørelse i sager om overholdelse af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktionsforordningen) af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på auktionsplatformen.«

35. I § 84 a, stk. 6, nr. 11, ændres »Skifteretten« til: »Kurator, skifteretten«.

modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

12) Institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

13) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

14) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearinggen.

15) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med operatører af regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber, investeringselskaber, administrationselskaber eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral, en værdipapircentral, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

16) Organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked.

17) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af selskaber omfattet af § 7, stk. 1.

18) Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici samt organer etableret af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

19) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringselskaber eller kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for et selskab omfattet af § 7, stk. 1, eller for andre omfattet af denne lov, jf. dog stk. 12 og 13.

20) Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger modtaget som led i Fondsrådets kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b eller oplysninger i sager om Finanstilsynets godkendelse af prospekter i medfør af § 23 og i sager om Finanstilsynets kontrol med oplysningsforpligtelsen i § 27, når disse oplysninger har betydning for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens regnskabskontrol på vegne af Fondsrådet, jf. § 83, stk. 2.

21) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

§ 84 c. Afgørelser truffet i henhold til § 84, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter delegation fra Fondsrådet.

§ 84 d, stk. 2, nr. 1-5 ---

6) reglerne om meddelelse, indberetning og offentliggørelse af ledende medarbejders transaktioner, jf. § 28 a, stk. 1, 3, 5 og 7, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 28 a, stk. 8,

7) reglerne om udarbejdelse og udbredelse af anbefalinger vedrørende værdipapirer, jf. § 28 b,

36. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 19 som nyt nummer:

»20) Den auktionstilsynsførende, i medfør af Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen) til brug for, at denne kan udføre sine funktioner.«
Nr. 20 og 21 bliver herefter nr. 21 og 22.

37. I § 84 c, stk. 1, indsættes efter »§ 84, stk. 2, nr. 1«: »og 4«.

38. I § 84 d, stk. 2, nr. 6, ændres »jf. § 28 a, stk. 1, 3, 5 og 7, og bestemmelser herom udstedt i medfør af § 28 a, stk. 8,« til: »jf. § 28 a, stk. 1, 3 og 6, og bestemmelser herom udstedt i medfør af § 28 a, stk. 7,«.

stk. 1, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 28 b, stk. 2,

8) reglerne om meddelelse af større besiddelse af aktier, jf. § 29, stk. 1, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 29, stk. 4,

9) reglerne om shortselling af værdipapirer, herunder forbud, oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår for shortselling udstedt i medfør af § 39 b,

10) regler om udsteders oplysningsforpligtelser og ligebehandling af og kommunikation med aktionærer og indehavere af obligationer eller andre former for omsættelige gældsinstrumenter udstedt i medfør af § 30,

11) reglerne om overtagelsestilbud, jf. § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1-4,

12) reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner, jf. § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og 2, og § 33 b, stk. 1, samt bestemmelser udstedt i medfør af § 33, stk. 3 og 5, § 33 a, stk. 4, og § 33 b, stk. 3 og 4,

13) forbuddene mod insiderhandel, videregivelse af intern viden og kursmanipulation, jf. § 35, stk. 1, § 36 og § 39, stk. 1,

14) bestemmelserne om udstedelse af interne regler, jf. § 37, stk. 1-3,

15) reglerne om udarbejdelse af insiderlister, jf. § 37, stk. 4, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 37, stk. 10, og

16) reglerne om underretning om mistænkelige transaktioner, jf. § 37, stk. 6, 1. pkt., og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 37, stk. 10.

§ 88. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov eller efter regler udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter ikke afgørelser efter stk. 3 eller § 87. Bestemmelserne i dette stykke finder tillige anvendelse på afgørelser truffet af Fondsrådet som led i rådets kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b, stk. 2-4, samt

39. § 84 d, stk. 2, nr. 11, affattes således:

»11) reglerne om overtagelsestilbud, jf. § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1-3, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 32, stk. 4,«

40. I § 84 d, stk. 2, nr. 15, udgår »og«.

41. I § 84 d, stk. 2, nr. 16, ændres »§ 37, stk. 10.« til: »§ 37, stk. 10, og«.

42. I § 84 d, stk. 2, indsættes som nr. 17:

»17) reglerne i artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen).«

43. I § 88, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilsvarende gælder for afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen).«

på afgørelser truffet af Danmarks Nationalbank efter § 57 a, stk. 7.

§ 92, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Opfylder en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral eller en værdipapircentral ansvarlige kapital ikke kapitalkravet i henhold til § 8, stk. 2, nr. 2, kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe den ansvarlige kapital op på dette minimum eller straks inddrage tilladelsen. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse i de tilfælde, hvor en værdipapircentral samlede kapitalberedskab ikke opfylder kravet i § 82, stk. 1.

§ 92 a ---

§ 93. Overtrædelse af § 8, stk. 1, § 8 a, stk. 2, § 9, stk. 3, § 10, stk. 1, §§ 10 b og 10 c, § 11, § 12 a, § 12 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3-6 og 10, § 12 c, § 12 d, stk. 1, § 14, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 3, § 16, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, § 18, § 18 a, stk. 1 og 2, § 18 b, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 19, § 20, stk. 4, 2. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 21, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 27,

44. § 92, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Opfylder en operatør af et reguleret marked, en clearingscentral eller en værdipapircentral ikke kapitalkravet i § 8, stk. 2, nr. 2, eller det individuelt fastsatte kapitalkrav efter § 15, stk. 3, 4. pkt., kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe kapitalen op på det fastsatte krav eller straks inddrage tilladelsen.«

45. Efter § 92 a indsættes i kapitel 27:

»§ 92 b. Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse efter § 8 c, stk. 1 eller 4, hvis

- 1) virksomheden ikke påbegyndes inden for en i tilladelsen fastsat frist, eller hvis der ikke er fastsat en frist i tilladelsen, inden 12 måneder efter tilladelsen er givet,
- 2) virksomheden ikke udøves i en sammenhængende periode på over 6 måneder,
- 3) auktionsplatformen eller dens operatør groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen), denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af loven eller påbud givet i henhold til § 93, stk. 3,
- 4) auktionsplatformen eller dens operatør ikke længere opfylder de vilkår, hvorpå tilladelsen blev meddelt, eller som senere er tilføjet tilladelsen, eller
- 5) Finanstilsynet vurderer, at auktionsplatformens gennemførelse af auktioner ikke sker på en for markedet sikker, effektiv og teknisk forsvarlig måde.«

46. I § 93, stk. 1, udgår »§ 27 b, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt.,«.

47. I § 93, stk. 1, ændres »§ 28 a, stk. 1, stk. 3, 4. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 7,« til: »§ 28 a, stk. 1, 1.-2. pkt., stk. 3, 3. pkt., og stk. 6,«.

48. I § 93, stk. 1, ændres »§ 40,« til: »§ 40, stk. 2,«.

stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 27 b, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 28, § 28 a, stk. 1, stk. 3, 4. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 7, § 28 b, stk. 1, § 29, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, § 32, stk. 1-3, § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 33 b, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1-5, stk. 6, 1. pkt., stk. 7, 1. pkt., og stk. 8 og 9, § 40, § 41, stk. 1, 2. pkt., § 42, stk. 1 og stk. 2, 2. og 3. pkt., § 42 a, § 42 b, stk. 1, § 42 c, § 42 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 42 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 44, stk. 1 og 3, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1, § 51, § 52, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 75, stk. 2, 2. pkt., og § 76, stk. 2, straffes med bøde. På samme måde straffes grov eller gentagen overtrædelse af § 23, stk. 6, § 52, stk. 1, 1. pkt., og § 60, stk. 1, 1. pkt., samt godkendte udenlandske clearingcentraler, der groft eller gentagne gange overtræder vilkår fastsat i godkendelser meddelt efter § 8 a, stk. 3 eller 4.

§ 93, stk. 2 ---

Stk. 3. Hvis en fysisk eller juridisk person ikke opfylder sine forpligtelser efter denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør heraf, kan Finanstilsynet give den pågældende påbud om ændring af forholdet. Påbud kan ligeledes gives til sammenlutninger af juridiske personer. Beføjelser efter 1. og 2. pkt. udøves af Danmarks Nationalbank, når der er tale om et registreret betalingssystem omfattet af § 57 a, stk. 7. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, kan Finanstilsynet suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra handel på det regulerede marked eller den multilaterale handelsfacilitet. Tilsvarende kan Finanstilsynet suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra handel, hvis det pågældende værdipapir slettes eller suspenderes på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Den, der ikke efterlever et påbud fra Finanstilsynet henholdsvis Danmarks Nationalbank eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet henholdsvis Danmarks Nationalbank, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

§ 93, stk. 4-6 ---

Stk. 7. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år.

49. I § 93, *stk. 3*, indsættes efter 1. pkt.:

»Finanstilsynet kan også give en fysisk eller juridisk person påbud om ændring af forholdet, hvis denne ikke opfylder sine forpligtelser efter Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen).«

50. § 93, *stk. 7*, affattes således:

§ 93 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

§ 1, stk. 1, nr. 1-6 ---

- 7) Udstedere af elektroniske penge.
- 8) Forsikringsmæglere, når de formidler livsforsikring eller andre investeringsrelaterede forsikringer.
- 9) Udenlandske virksomheders filialer her i landet, der udøver virksomhed efter nr. 1-8 og 10-12.
- 10) Investeringsforeninger og specialforeninger, kollektive investeringsordninger, fåmandsforeninger, professionelle foreninger og hedgeforeninger.
- 11) Virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling.
- 12) Øvrige virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de i bilag 1 nævnte aktiviteter.
- 13) Advokater, når de deltager med bistand ved planlægning eller udførelse af transaktioner for deres klienter i forbindelse med
 - a) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder,
 - b) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver,
 - c) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti,
 - d) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder,

»Stk. 7. Forældelsesfristen for strafansvar for overtrædelse af loven eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.«

51. I § 93 a, stk. 1, indsættes efter »denne lov«: »og regler udstedt i medfør af denne lov«.

§ 3

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 389 af 15. april 2011, foretages følgende ændringer:

- 1.** § 1, stk. 1, nr. 7, affattes således:
»7) Udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge.«
- 2.** § 1, stk. 1, nr. 9, affattes således:
»9) Udenlandske virksomheders filialer og agenter her i landet, der udøver virksomhed efter nr. 1-8 og 10.«
- 3.** I § 1, stk. 1, nr. 11, indsættes efter »personer,«:
»herunder filialer og agenter af udenlandske virksomheder,«.
- 4.** I § 1, stk. 1, nr. 12, indsættes efter »personer,«:
»herunder filialer og agenter af udenlandske virksomheder,«.
- 5.** I § 1, stk. 1, nr. 13, litra d, indsættes efter »virksomheder,«: »eller«.

- e) oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder eller
f) anden forretningsmæssig rådgivning.

§ 1, stk. 2-3 ---

§ 3, stk. 1, nr. 1-6 ---

§ 7, stk. 1-5 ---

§ 11. De af loven omfattede virksomheder og personer skal altid kræve, at en kunde legitimerer sig, når der er mistanke om, at en transaktion har tilknytning til finansiering af terrorisme eller hvidvask, der er omfattet af underretningspligten efter § 7.

§ 14. For kunder med enkeltstående transaktioner (lejlighedskunder) skal virksomheder og personer omfattet af denne lov opfylde kravene i § 12, stk. 1-4, og § 13 for enhver transaktion på beløb, der modsvarer 100.000 kr. eller derover. Kravene gælder, uanset om transaktionen udføres i en eller flere sammenhængende operationer, hvis der synes at være en indbyrdes forbindelse.

Stk. 2. Hvis transaktionens størrelse ikke kendes på det tidspunkt, hvor den påbegyndes, skal der kræves legitimation, så snart virksomheden eller personen får formodning om, at der er tale om en transaktion, som er omfattet af stk. 1.

6. I § 1, stk. 1, nr. 13, litra e, ændres »virksomheder eller« til: »virksomheder.«

7. § 1, stk. 1, nr. 13, litra f, ophæves.

8. I § 1 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Økonomi- og vækstministeren fastsætter nærmere regler for i hvilket omfang loven finder anvendelse for virksomheder og personer omfattet af Kommissionens forordning om handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.«

9. I § 3, stk. 1, indsættes som *nr. 7* og *8*:

»7) Lejlighedskunder: Kunder, som bistås med enkeltstående transaktioner eller enkeltstående rådgivningsopgaver, hvor der ikke er etableret et fast kundeforhold eller optaget en forretningsmæssig forbindelse.

8) Kontroloplysninger: Oplysninger om den legitimation, som tilvejebringes for at kontrollere, at identitetsoplysninger er korrekte.«

10. I § 7 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om underretningspligten til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, jf. stk. 1.«

11. I § 11 indsættes efter »transaktion«: »eller rådgivningsopgave«.

12. § 14 affattes således:

»§ 14. Ved bistand til lejlighedskunder med enkeltstående transaktioner kan opfyldelse af kravene i §§ 12, 15 og 19 undlades, hvis transaktionen ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 1.000 euro. Opfyldelse af kravet i § 12, stk. 3, 2. pkt., kan endvidere ud fra en risikovurdering undlades, hvis transaktionen ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 15.000 euro.

Stk. 2. Ved bistand til lejlighedskunder med enkeltstående rådgivningsopgaver kan opfyldelse af kravene i §§ 12, 15 og 19 undlades.«

§ 15, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Kravet i stk. 2 om legitimation af den, der handler på en andens vegne, gælder ikke, hvis den pågældende er omfattet af kredsen af virksomheder nævnt i § 21, stk. 1, nr.1.

§ 16. ²⁾ Reglerne for, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, reguleres i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger om betalere ved pengeoverførsler, jf. dog stk. 2, 3 og 5.

Stk. 2. Forordningen finder ikke anvendelse på pengeoverførsler inden for Danmark samt mellem Danmark og Færøerne i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser, når:

- 1) beløbet ikke overstiger 1.000 euro,
- 2) modtagerens betalingsformidler er omfattet af denne lov eller tilsvarende regler for Færøerne og
- 3) modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer kan finde frem til den juridiske eller fysiske person, som betalingsmodtageren har aftale med om levering af varer eller tjenesteydelser.

Stk. 3. Kravene til, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, jf. artikel 5 i forordningen, finder ikke anvendelse på pengeoverførsler til organisationer med et almennyttigt formål, når

- 1) det overførte beløb ikke overstiger 150 euro,
- 2) overførslen gennemføres inden for Danmark eller mellem Danmark og Færøerne,
- 3) organisationen er underlagt krav om regnskabsaflæggelse og
- 4) organisationen er undergivet offentligt tilsyn eller ekstern revision, der er foretaget af en statsautoriseret eller en registreret revisor.

Stk. 4. Undtagelse efter stk. 3 er betinget af, at organisationen lader sig registrere hos Finanstilsynet og dokumenterer, at kravet om regnskabsaflæggelse og enten ekstern revision eller offentligt tilsyn er opfyldt. Organisationens øverste ledelse eller i øvrigt udøver kontrol over selskabet. Ændringer i de i 1. og 2. pkt. nævnte forhold skal indberettes til Finanstilsynet.

13. § 15, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Kravet i stk. 2, 1. pkt., gælder ikke, hvis den pågældende er omfattet af kredsen af virksomheder nævnt i § 21, stk. 1, nr. 1«.

14. § 16 affattes således:

»**§ 16.** Reglerne for, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, reguleres i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, jf. dog stk. 2, 3 og 5.

Stk. 2. Forordningen finder ikke anvendelse på pengeoverførsler inden for eller mellem Danmark, Færøerne og Grønland i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser, når:

- 1) beløbet ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 1.000 euro,
- 2) modtagerens betalingsformidler er omfattet af denne lov eller tilsvarende regler for Færøerne eller Grønland og
- 3) modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer kan finde frem til den juridiske eller fysiske person, som betalingsmodtageren har aftale med om levering af varer eller tjenesteydelser.

Stk. 3. Kravene til, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, jf. artikel 5 i forordningen, finder ikke anvendelse på pengeoverførsler til organisationer med et almennyttigt formål, når

- 1) det overførte beløb ikke overstiger 150 euro,
- 2) overførslen gennemføres inden for eller mellem Danmark, Færøerne og Grønland,
- 3) organisationen er underlagt krav om regnskabsaflæggelse og
- 4) organisationen er undergivet offentligt tilsyn eller ekstern revision, der er foretaget af en statsautoriseret eller en registreret revisor.

Stk. 4. Undtagelse efter stk. 3 er betinget af, at organisationen lader sig registrere hos Finanstilsynet og dokumenterer, at kravet om regnskabsaflæggelse og enten ekstern revision eller offentligt tilsyn er opfyldt. Organisationens øverste ledelse eller i øvrigt udøver kontrol over selskabet. Ændringer i de i 1. og 2.

Stk. 5. De regler, der gælder for pengeoverførsler inden for Danmark ifølge forordningen, finder tilsvarende anvendelse for pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne.

Oplysninger fra tredjemand

§ 17. De af loven omfattede virksomheder og personer kan undlade at indhente oplysningerne om en kundes identitet m.v. efter § 12, stk. 1-4, når disse oplysninger stilles til rådighed af en forsikringsmægler, jf. § 2, nr. 1, i lov om forsikringsformidling, en finansiell virksomhed, jf. § 5, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, eller af en udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 i lov om finansiell virksomhed nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Uanset 1. pkt. er den modtagende virksomhed eller person ansvarlig for at opfylde kravene i § 12, stk. 1-4, og træffe rimelige foranstaltninger for at sikre sig, at de i 1. pkt. nævnte lande har gennemført kravene i 3. hvidvaskdirektiv.

Stk. 2. Hvis den virksomhed, der afgiver oplysningerne i stk. 1, er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 i lov om finansiell virksomhed nævnte virksomhed i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, uanset 1. pkt. er den modtagende virksomhed eller person ansvarlig for at opfylde kravene i § 12, stk. 1-4, og træffe rimelige foranstaltninger for at sikre sig, at de i 1. pkt. nævnte lande har gennemført kravene i 3. hvidvaskdirektiv.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse over for de i stk. 2 nævnte virksomheder, såfremt Kommissionen efter artikel 40 (4) i 3. hvidvaskdirektiv beslutter at undtage det land, hvor den pågældende virksomhed har hjemsted.

pkt. nævnte forhold skal indberettes til Finanstilsynet.

Stk. 5. De regler, der gælder for pengeoverførsler inden for Danmark ifølge forordningen, finder tilsvarende anvendelse for pengeoverførsler inden for Færøerne og Grønland samt mellem Danmark, Færøerne, og Grønland.«

15. *Overskriften* til før § 17 affattes således:

»Bistand fra tredjemand«

16. § 17 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 17. De af loven omfattede virksomheder og personer kan undlade selv at indhente oplysninger m.v. efter § 12, stk. 1-4, § 15 og § 19, stk. 1-2 og 4, hvis oplysningerne stilles til rådighed af en af de i § 1, stk. 1, nr. 1-8, nr. 13 eller nr. 15 nævnte virksomheder eller en tilsvarende virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en tilsvarende virksomhed i et tredjeland, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i denne lov. Denne virksomhed betegnes i dette kapitel som tredjemand.

Stk. 2. De af loven omfattede virksomheder og personer skal indhente tilstrækkelige oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at den har indført foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i denne lov.

Stk. 3. Tredjemand skal forpligte sig til straks at stille de nævnte oplysninger til rådighed for virksomheden eller personen omfattet af loven. Endvidere skal tredjemand forpligte sig til på anmodning straks at fremsende relevante kontroloplysninger og anden relevant dokumentation til virksomheden eller personen omfattet af loven.

Stk. 4. Uanset stk. 1-3 er den pågældende virksomhed eller person ansvarlig for, at reglerne overholdes.

Stk. 5. Stk. 1 finder ikke anvendelse på de personer og virksomheder omfattet af loven, som er etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har aftale med på det finansielle område, såfremt Kommissionen efter artikel 40, stk. 4, i 3. hvidvaskdirektiv beslutter at undtage det

§ 18. Den virksomhed, der afgiver oplysninger om en kundes identitet m.v. i medfør af § 17, skal straks stille disse oplysninger til rådighed for den modtagende virksomhed eller person omfattet af loven. Endvidere skal virksomheden på anmodning fra den modtagende virksomhed eller person straks sende relevante identifikations- og kontroloplysninger samt anden relevant dokumentation om kundens eller den reelle ejers identitet. Den modtagende virksomhed eller person er ansvarlig for, at de relevante identifikations- og kontroloplysninger samt anden relevant dokumentation på anmodning kan indhentes hurtigt.

§ 19, stk. 1 ---

Stk. 2. Når kunden ikke har været fysisk tilstede for at legitimere sig, skal virksomheden eller personen træffe yderligere foranstaltninger for at sikre kundens rette identitet. Dette kan eksempelvis ske ved at træffe en eller flere af følgende foranstaltninger:

- 1) Sikre, at kundens identitet fastslås ved supplerende dokumentation.
- 2) Kontrollere eller verificere de udleverede dokumenter eller kræve en bekræftende attestering fra en af de i § 1, stk. 1, nr. 1-11, nævnte virksomheder eller personer.
- 3) Kræve, at den første betaling i forbindelse med transaktionerne foretages via en konto åbnet i kundens navn i et pengeinstitut.

Stk. 3. Ved grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser med institutter fra lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal de af loven omfattede pengeinstitutter, realkreditinstitutter og udstedere af elektroniske penge, inden der etableres nye korrespondentbankforbindelser,

land, hvor den pågældende virksomhed har hjemsted.«

17. § 18 affattes således:

»§ 18. Virksomheder og personer omfattet af loven kan vælge kontraktmæssigt at outsource opgaver, som disse skal udføre med henblik på overholdelse af regler i denne lov, til en leverandør. Det forudsættes dog, at den pågældende inden aftalen sikrer sig, at leverandøren har den evne og kapacitet, der er nødvendig for at varetage opgaven på en tilfredsstillende måde, samt at leverandøren har de tilladelser, der måtte være forudsat for, at leverandøren kan påtage sig opgaven.

Stk. 2. Der skal under aftalen løbende føres kontrol med, at leverandøren udfører opgaven i overensstemmelse med kravene og på baggrund heraf skal forsvarligheden af outsourcingaftalen løbende vurderes.

Stk. 3. Uanset om outsourcing finder sted, er virksomheden eller personen fortsat ansvarlig for, at reglerne overholdes.«

18. § 19, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) Kræve, at den første betaling i forbindelse med transaktionerne foretages via en konto åbnet i kundens navn i et pengeinstitut eller en tilsvarende virksomhed etableret i et land inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller et tredjeland, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i denne lov, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav.«

19. I § 19, stk. 3, ændres »og udstedere af elektroniske penge« til: », betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter«.

20. § 19, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) indhente tilstrækkelige oplysninger om det pågældende institut til fuldt ud at forstå, hvori dets

- 1) indhente tilstrækkelige oplysninger om modparten til fuldt ud at forstå, hvori dens virksomhed består, og på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger bedømme det pågældende instituts renommé og tilsynets kvalitet,
- 2) vurdere modpartens kontrol med, at der ikke foregår hvidvask eller finansiering af terrorisme,
- 3) indhente godkendelse hos den øverste daglige ledelse,
- 4) sikre sig, at korrespondentbanken har kontrolleret kundernes identitet og løbende vurderer relevante oplysninger om de kunder, der har direkte adgang til korrespondentbankens konto hos en person eller virksomhed omfattet af denne lov, samt sikre sig, at korrespondentbanken kan levere relevante kundeoplysninger på forespørgsel fra den, som fører kontoen til, og
- 5) dokumentere fastlæggelsen af ansvarsfordelingen mellem instituttet og korrespondentbanken.

§ 19, stk. 1-5 ---

Stk. 6. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og udstedere af elektroniske penge må ikke indgå eller opretholde en korrespondentbankforbindelse med et tomt bankselskab og skal træffe rimelige foranstaltninger for at undgå forbindelse med et kreditinstitut, som er kendt for at tillade, at tomme bankselskaber anvender dets konti.

§ 21. Legitimationskravene i § 12 gælder ikke, når kunden er

- 1) en af de i § 1, stk. 1, nr. 1-11 og 19, nævnte virksomheder eller en tilsvarende virksomhed med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område omfattet af 3. hvidvaskdirektiv, eller en tilsvarende virksomhed etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af 3. hvidvaskdirektiv, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav,

virksomhed består, og på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger bedømme det pågældende instituts renommé og tilsynets kvalitet, herunder oplysninger om, hvorvidt det pågældende institut er omfattet af en myndighedsundersøgelse eller tidligere har modtaget sanktioner fra offentlige myndigheder for overtrædelse af regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.«

21. § 19, stk. 3, nr. 2, affattes således:

»2) indhente tilstrækkelige oplysninger til at fastslå, at det pågældende institut har tilstrækkelige og effektive kontrolprocedurer med henblik på overholdelse af regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme,«.

22. I § 19, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »daglige ledelse«: »til etablering af korrespondentforbindelsen«.

23. I § 19, stk. 6, ændres »og udstedere af elektroniske penge« til: », betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter«.

24. § 21, stk. 1, affattes således:

»Legitimationskravene i § 12, stk. 1-4, og § 15 kan efter en risikovurdering undlades, når kunden er:

- 1) en af de i § 1, stk. 1, nr. 1-8, nr. 10 og 19 nævnte virksomheder eller en tilsvarende virksomhed etableret i et land inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller et tredjeland, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i denne lov, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav,
- 2) en virksomhed, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, eller

- 2) en virksomhed, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, eller
3) en indenlandsk offentlig myndighed.

§ 23. De af loven omfattede virksomheder og personer skal opbevare identitetsoplysninger i mindst 5 år efter, at kundeforholdet er ophørt. Kopi af legitimationsdokumenter, der er indhentet i medfør af §§ 12, 14, 18 og 19, kan opbevares.

§ 25. De af loven omfattede virksomheder og personer skal udarbejde tilstrækkelige skriftlige interne regler om kundelegitimation, opmærksomheds-, undersøgelses- samt noteringspligt, indberetning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, ledelseskontrol og kommunikation samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne for at forebygge og forhindre hvidvask og terrorfinansiering.

§ 31, stk. 1 ---

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal nægte at registrere de i stk. 1 nævnte personer og virksomheder, hvis de nævnte personer eller medlemmer af ledelsen eller reelle ejere af virksomheden er dømt for et strafbart forhold og det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal afregistrere en af de i stk. 1 nævnte personer og virksomheder, hvis en registreret person eller et medlem af ledelsen eller reelle ejere af en registreret virksomhed ikke opfylder kravet i stk. 2.

§ 34, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Finanstilsynet skal nægte at registrere de i stk. 2 nævnte personer og virksomheder, hvis de nævnte personer eller medlemmer af ledelsen eller reelle ejere af virksomheden er dømt for et strafbart forhold og det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Straffelovens § 78, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Finanstilsynet skal afregistrere de i stk. 2 nævnte personer og virksomheder, hvis en regi-

- 3) en indenlandsk offentlig myndighed.«

25. § 23, stk. 1, affattes således:

»De af loven omfattede virksomheder og personer skal opbevare identitets- og kontroloplysninger i mindst 5 år efter, at kundeforholdet er ophørt. Kopi af legitimationsdokumenter, der er indhentet i medfør af §§ 11, 12, 14, 15 og 19, kan opbevares.«

26. I § 25, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Der skal endvidere udarbejdes tilstrækkelige skriftlige interne regler med henblik på overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordninger om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, hvor dette er relevant, samt forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.«

27. I § 31, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Straffelovens § 78, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.«

28. I § 34, stk. 3 og 4, indsættes efter »hvervet«: », jf. § 78, stk. 2, i straffeloven«.

streret person eller et medlem af ledelsen eller reelle ejere af en registreret virksomhed er dømt for et strafbart forhold og det udviste forhold begrundet en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Straffelovens § 78, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. De i stk. 1 nævnte virksomheder og personer skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med overholdelsen af denne lov, de regler, der er udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer.

Stk. 6. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til virksomheder og personer omfattet af stk. 1 med henblik på at indhente oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 7. Finanstilsynet kan påbyde de virksomheder og personer, som er nævnt i stk. 1, inden for en frist fastsat af tilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, de regler, der er fastsat i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordninger om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

§ 37 stk. 1-7 ---

Bilag 1, nr. 1-3 ---

29. I § 34 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Tilsynet med filialer og agenter af betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, udøves i samarbejde med tilsynsmyndigheden i instituttets hjemland.«

30. I § 37 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.«

4. Betalingstjenester som omfattet af bilag 1 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.
5. Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler)

- 31.** *Bilag 1, nr. 4*, affattes således:
»4. Erhvervmæssig fysisk pengetransport.«
32. *Bilag 1, nr. 5*, affattes således:
»5. Udstedelse og administration af rejsechecks, bankveksler og lignende betalingsinstrumenter.«

§ 4

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som senest ændret ved § 231 i lov nr. 456 af 18. maj 2011, foretages følgende ændring:

§ 66 b, stk. 1 ---

Stk. 2. I nedenstående tilfælde anses en anden end pensionskassen tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Den, der overtræder lovens påbud om, at løfter om pensionstilsagn skal afdækkes enten i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, jf. § 1, § 2, stk. 1, og § 4.
- 2) Den, der mener at have et krav, der er begrundet i pensionsløftet.
- 3) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed, jf. § 10, stk. 1.
- 4) Revisor i en pensionskasse, når Finanstilsynet afskediger eller påbyder denne at give oplysninger om pensionskassens forhold, samt i sager vedrørende forbudet mod, at en revisor har lån m.v. i den pensionskasse, som revisor reviderer, jf. § 52, stk. 1, samt i sager, hvor de valgte revisorer eller den ansvarshavende aktuar ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 52, stk. 1, samt § 26, stk. 4, 1. pkt.

- 1.** § 66 b, stk. 2, nr. 2, ophæves.
Nr. 3-4 bliver herefter nr. 2-3.

§ 5

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1261 af 15. november 2010, som ændret ved § 31 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 17 i lov nr. 1556 af 21. december 2010, foretages følgende ændring:

§ 3, stk. 1 ---

Stk. 2. Den maksimale løbetid er 35 år for lån til alment boligbyggeri, ungdomsboliger og private andelsboliger, såfremt långivningen sker på grund-

- 1.** I § 3, stk. 2, ændres »35 år« til: »40 år«.

lag af tilsagn om støtte efter lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.

§ 6

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 133 af 22. februar 2011, som ændret ved § 30 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 619 af 14. juni 2011 og § 1 i lov nr. 1061 af 22. november 2011, foretages følgende ændring:

§ 2, stk. 1 ---

Stk. 2. Fonden kan ikke træffe beslutning om at medvirke til en afvikling af instituttet ved at tilføre midler eller stille garanti til dækning af pengeinstituttets aktie-, garanti- eller andelskapital og anden efterstillet kapital, jf. §§ 132 og 136 i lov om finansiel virksomhed.

1. I § 2, *stk. 2*, ændres »§§ 132 og 136« til: »regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2,«.

§ 7

Lov nr. 436 af 14. maj 2007 om pengesedler i Grønland ophæves.

§ 8

I lov nr. 456 af 18. maj 2011 om investeringsforeninger m.v., foretages følgende ændring:

§ 128, stk. 1 ---

1. I § 128 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Under overholdelse af de enkelte placeringsgrænser i *stk. 1* må en afdeling af en investeringsforening dog investere op til 20 pct. af afdelingens formue i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af emittenter i samme koncern.

Stk. 3. Ved investeringer efter *stk. 1* og *2* finder §§ 137-139 anvendelse.«

§ 9

I lov nr. 517 af 17. juni 2008 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Direktionens og bestyrelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed, gennemførelse af direktiv om ligebehandling, m.v.), som ændret ved § 14 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, foretages følgende ændring:

§ 14, stk. 1-4 ---

1. I § 14 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* De dele af § 10 som ikke i medfør af stk. 3 sættes i kraft for Færøerne, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne, med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.«

§ 10

I lov nr. 512 af 17. juni 2008 om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om finansiel virksomhed (Pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne), foretages følgende ændring:

1. § 1 ophæves.

§ 1

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 442 af 11. maj 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, *stk. 1*, ændres »jf. dog *stk. 2* og *3*.« til: »jf. dog *stk. 2, 3* og *5*.«

2. I § 16, *stk. 2*, ændres »indenlandske pengeoverførsler« til: »pengeoverførsler inden for Danmark samt mellem Danmark og Færøerne«.

3. I § 16, *stk. 2, nr. 2*, ændres »denne lov og« til: »denne lov eller tilsvarende regler for Færøerne og«.

4. § 16, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Kravene til, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, jf. artikel 5 i forordningen, finder ikke anvendelse på pengeoverførsler til organisationer med et almennyttigt formål, når

- 1) det overførte beløb ikke overstiger 150 euro,
- 2) overførslen gennemføres inden for Danmark eller mellem Danmark og Færøerne,

- 3) organisationen er underlagt krav om regnskabsaflæggelse og
- 4) organisationen er undergivet offentligt tilsyn eller ekstern revision, der er foretaget af en statsautoriseret eller en registreret revisor.«

5. I § 16 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* De regler, der gælder for pengeoverførsler inden for Danmark ifølge forordningen, finder tilsvarende anvendelse for pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne.«

Kommissionens Forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF¹⁾, særlig artikel 3d, stk. 3, og artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Direktiv 2003/87/EF er revideret og ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet²⁾ og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet³⁾. En af forbedringerne ved revisionen af direktiv 2003/87/EF var, at grundprincippet for tildeling skulle være auktionering, da denne måde er den enkleste og tillige generelt anses for at være den mest økonomisk effektive. Et effektivt emissionshandelssystem beror på, at drivhusgasemissionerne ved hjælp af et tydeligt CO₂-prissignal kan nedbringes til de laveste omkostninger. Auktionering skulle underbygge og forstærke et sådant CO₂-prissignal.

(2) Ifølge artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF skal medlemsstaterne auktionere alle kvoter under kapitel III i det direktiv, som ikke tildeles gratis. Medlemsstaterne skal således auktionere alle kvoter, der ikke tildeles gratis. De kan ikke benytte nogen anden tildelingsmåde, og de kan heller ikke tilbageholde eller annullere kvoter, der ikke tildeles gratis, i stedet for at bortauktionere dem.

(3) I artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF fastsættes der en række mål for auktioneringsprocessen. Processen bør være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed. Auktioner bør udformes på en sådan måde, at små og mellemstore virksomheder, som er omfattet af emissionshandelssystemet, har uhindret, retfærdig og lige adgang til kvoter, at små drivhusgasudledere får adgang til kvoter, at deltagerne har adgang til de samme oplysninger på samme tid, at deltagerne ikke underminerer auktionernes forløb, og at organisationen af og deltagelsen i auktioner er omkostningseffektiv, så unødige administrative omkostninger undgås.

(4) Disse mål bør ses i lyset af de helt overordnede mål med revisionen af direktiv 2003/87/EF, hvilket bl.a. omfatter større harmonisering, imødegåelse af konkurrenceforvridning og opnåelse af større forudsigelighed, som alle skulle forstærke CO₂-prissignalet og dermed føre til en nedbringelse af drivhusgasemissionerne til de laveste omkostninger. En større indsats for at reducere emissionerne kræver jo den størst mulige økonomiske effektivitet, som hviler på fuldt harmoniserede tildelingsbetingelser inden for EU.

(5) Ifølge artikel 3d, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF bortauktioneres 15 % af de kvoter, der er omfattet af kapitel II i samme direktiv, i perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2012, og ifølge artikel 3d, stk. 2, bortauktioneres samme procentdel af de kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, efter den 1. januar 2013. Ifølge artikel 3d, stk. 3, skal der vedtages en forordning med nærmere bestemmelser om medlemsstaternes auktion af kvoter, der er omfattet af kapitel II, og som ikke skal tildeles gratis efter artikel 3d, stk. 1 og 2, eller artikel 3f, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF.

(6) Ifølge de fleste af de berørte parter, som har været involveret i høringen forud for vedtagelsen af denne forordning, langt de fleste medlemsstater og den konsekvensanalyse, som Kommissionen har udarbejdet, nås de helt overordnede mål med revisionen af direktiv 2003/87/EF bedst ved hjælp af en fælles auktioneringsinfrastruktur, hvor auktionerne afholdes af en fælles auktionsplatform. Denne fremgangsmåde er den bedste til at undgå forvridding af det indre marked. Den giver den største grad af økonomisk effektivitet og tillader, at kvoterne bliver tildelt ved auktionering på fuldt harmoniserede betingelser i EU. Når auktionerne afholdes af en fælles auktionsplatform, opnås desuden det kraftigste CO₂-prissignal, som de økonomiske operatører har brug for for at træffe de beslutninger om investering, som er nødvendige for en nedbringelse af drivhusgasemissionerne til de laveste omkostninger.

(7) Ifølge de fleste af berørte parter, som har været involveret i høringen forud for vedtagelsen af denne forordning, langt de fleste medlemsstater og den konsekvensanalyse, som Kommissionen har udarbejdet, nås målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF også bedst ved hjælp af en fælles auktioneringsinfrastruktur, hvor auktionerne afholdes af en fælles auktionsplatform. Sådant en tilgang er den mest omkostningseffektive måde at auktionere kvoter på uden en unødigt administrativ byrde, som brug af flere forskellige auktioneringsinfrastrukturer uundgåeligt vil medføre. Fremgangsmåden er bedst til at give åben, gennemsigtig og ikke-diskriminerende adgang til auktionerne, såvel de jure som de facto. En sådan fælles fremgangsmåde vil sikre en forudsigelig auktionskalender og giver det kraftigste CO₂-prissignal. En fælles auktioneringsinfrastruktur har især betydning for, om der bliver lige adgang for de små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af emissionshandelssystemet, og adgang for små drivhusgasudledere. Faktisk vil sådanne virksomheder blive særlig belastet af omkostningerne ved for mere end én auktionsplatform at skulle sætte sig ind i den, blive tilmeldt til den og deltage i den. En fælles auktionsplatform fremmer den bredest mulige deltagelse fra hele EU og vil dermed indebære den mindste risiko for, at deltagerne underminerer auktionerne ved at benytte dem til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmissbrug.

(8) For at imødegå en eventuel risiko for mindre konkurrence på CO₂-markedet er der i denne forordning alligevel åbnet mulighed for, at medlemsstaterne kan fravælge den fælles auktionsplatform og i stedet udpege deres egne auktionsplatforme, forudsat at sådanne fravalgsplatforme opføres på en liste i et bilag til forordningen. Optagelse på en sådan liste bør bygge på, at den udpegende medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om fravalgsplatformen. Denne mulighed indebærer uvægerligt, at auktionsprocessen ikke vil være fuldt ud harmoniseret, og de ordninger, der oprettes ved denne forordning, bør derfor revurderes efter en indledende periode på højst fem år i samråd med de interesserede parter, således at der kan foretages de ændringer, som anses for nødvendige på baggrund af de indvundne erfaringer. Når Kommissionen modtager notifikation fra en medlemsstat om udpegelsen af en fravalgsplatform, tager den uden unødigt forsinkelse skridt til at få opført udpegelsen af denne fravalgsplatform på listen.

(9) Endvidere bør det være muligt for en medlemsstat at rekvirere en rapport om den auktionsplatform, som den har til hensigt at udpege, hos den auktionstilsynsførende, eksempelvis som led i forberedelserne til ændring af forordningens liste over fravalgsauktionsplatforme. Desuden bør den auktionstilsynsførende overvåge, om alle auktionsplatforme overholder bestemmelserne i denne forordning og målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, og rapportere derom til medlemsstaterne, Kommissionen og den pågældende auktionsplatform. Denne overvågning bør også dække auktionernes virkninger for auktionsplatformenes markedspå position på det sekundære marked. For at undgå, at en auktionerende medlemsstat uforvarende bliver låst fast til en bestemt auktionsplatform ud over den periode, den er udpeget for, bør der i kontrakten om udpegelse af auktionsplatformen være en bestemmelse om, at en auktionsplatform skal overdrage alle materielle og immaterielle aktiver, der er nødvendige for at gennemføre auktioner, til sin efterfølger.

(10) Valget af antallet af auktionsplatforme og af, hvilken type foretagende der kan blive auktionsplatform, er fundamentet for bestemmelserne i denne forordning vedrørende en forudsigelig auktionskalen-

der, auktionerne, auktionernes udformning, håndtering af stillet sikkerhed, betaling og levering samt tilsyn med auktionerne. Kommissionen ville ikke være i stand til at fastsætte sådanne bestemmelser i en harmoniseret forordning uden at kende antallet af auktionsplatforme og vide, hvilke former for specifik formåen det foretagende, der udvælges til at gennemføre auktionerne, besidder. Derfor bygger foranstaltningerne i denne forordning på, at auktionerne gennemføres på en fælles auktionsplatform, men der er også en procedure til at konstatere antallet og kvaliteten af eventuelle andre auktionsplatforme, som en medlemsstat måtte beslutte at benytte.

(11) På baggrund af begrænsningerne i betragtning 10 er det hensigtsmæssigt, at optagelsen af en fravalgsauktionsplatform på listen i et bilag til forordningen gøres betinget af, at visse betingelser og forpligtelser er opfyldt. Optagelsen af en fravalgsplatform på listen i et bilag til denne forordning indskrænker ikke Kommissionens beføjelser til at foreslå, at den udgår af listen, især i tilfælde af manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning eller målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Hvis en platform ikke er opført på listen, bør den auktionerende medlemsstat auktionere sine kvoter på den fælles auktionsplatform. Kommissionen bør drage omsorg for, at den kommissionsforordning, der vedtages i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, indeholder bestemmelser om, at processer, der vedrører auktionering af kvoter, kan suspenderes, hvis fravalgsplatformen ikke overholder bestemmelserne i denne forordning eller målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.

(12) De nærmere bestemmelser for den auktionsproces, som skal udføres af fravalgsauktionsplatformen bør vurderes af Kommissionen og bør være genstand for høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 23, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. En sådan vurdering er nødvendig for at sikre, at udpegelsen af fravalgsauktionsplatforme, foretaget på nationalt plan af de medlemsstater, som fravælger den fælles auktionsplatform, underkastes kontrol på samme niveau, som udpegelsen af den fælles auktionsplatform i henhold den fælles aktion, der er fastsat i denne forordning. Medlemsstater, der deltager i det fælles udbudsforløb under den fælles auktionsplatform, samarbejder med Kommissionen, som er inddraget i hele processen. Medlemsstater, der fravælger den fælles platform, kan desuden få tildelt observatørstatus i det fælles udbudsforløb under forudsætning af, at de opfylder passende vilkår og betingelser, som Kommissionen og de deltagende medlemsstater fastsætter i aftalen om fælles udbud.

(13) Denne forordning bør gælde for auktionering af kvoter, der er omfattet af kapitel II og kapitel III i direktiv 2003/87/EF, fra henholdsvis den 1. januar 2012 og fra den 1. januar 2013. Den bør ligeledes gælde for auktionering af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, inden periodens begyndelse i 2013, hvis det er påkrævet for at sikre velfungerende CO₂- og elmarkeder.

(14) For at opnå enkelhed og tilgængelighed bør auktionerede kvoter være klar til levering inden for fem handelsdage. En så kort leveringstid vil begrænse eventuelle negative virkninger af konkurrence mellem auktionsplatformene og de sekundære markeder for handel med kvoter. Desuden er korte leveringstider enklere, tilskynder til bred deltagelse, hvorved risikoen for markedsmisbrug mindskes, og sikrer bedre adgang for de små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af systemet, og små drivhusgasudledere. I stedet for at tilbyde forwards og futures på auktionerne, er det op til markedet at tilbyde optimale løsninger, hvis der efterspørges kvotederivater. Det er hensigtsmæssigt at tilbyde et valg mellem todages spot og femdages futures under udpegelsen af auktionsplatformen, så det kan vurderes, hvilket valg af auktionsprodukt der er det optimale. Todages spot betragtes ikke som et finansielt instrument ifølge EU-lovgivningen om finansielle markeder, mens femdages futures er finansielle instrumenter i samme forstand som i EU-reglerne om finansielle markeder.

(15) Valget af, om auktionsproduktet skal være et finansielt instrument eller ikke, bør indgå i procedurerne for valg af auktionsplatform og træffes på grundlag af en samlet vurdering af fordele og ulemper ved de løsninger, som de kandidater, der deltager i det konkurrencebaserede udbudsforløb, tilbyder. Navnlig omkostningseffektivitet, lige adgang for de små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af syste-

met, hensynet til små drivhusgasudledere, forsvarlig beskyttelse og markedstilsyn bør indgå i vurderingen.

(16) Så længe det juridiske og tekniske apparat, som er nødvendigt for at levere kvoter, endnu ikke eksisterer, er det hensigtsmæssigt at åbne for andre måder for auktionering af kvoter. Med det for øje gives der i forordningen mulighed for at auktionere futures og forwards med leveringsdato senest den 31. december 2013. Sådanne futures og forwards er finansielle instrumenter, som giver såvel kvoteudbyderen som budgiverne samme beskyttelse som den, de har ifølge reglerne for finansielle markeder. I denne forordning skelnes futures fra forwards derved, at for futures afregnes marginvariationen kontant, mens der for forwards beregnes en marginvariation, der sikres gennem sikkerhedsstillelse. Det er hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for at vælge den type produkt, de ønsker at benytte ved auktionering af kvoter efter, hvilken form for marginberegning der passer bedst til deres budgetmæssige situation. Skulle det blive nødvendigt at tage sådanne alternative midler i brug til auktionering af kvoter, vil futures og forwards i første omgang blive auktioneret på en eller to auktionsplatforme.

(17) For at tilgodese ønsket om enkelhed, retfærdighed og omkostningseffektivitet og behovet for at mindske risikoen for markedsmisbrug bør auktionerne foregå i enkeltrunder med forseglede bud og samme pris for alle auktionsvindere. Desuden bør der blandt for mange bud med samme pris ske en tilfældig udvælgelse, da dette skaber usikkerhed blandt budgiverne, så det ikke er holdbart for dem at aftale en budpris. Den resulterende auktionspris vil ventes at ligge på linje med den fremherskende pris på det sekundære marked, mens en resulterende auktionspris, der ligger væsentligt under den fremherskende pris på det sekundære marked, formentlig er tegn på, at auktionen ikke har fungeret. At lade en sådan resulterende auktionspris stå ved magt kan forvrænge CO₂-prissignalet og virke forstyrrende for kvotemarkedet og vil ikke sikre, at budgiverne betaler en rimelig pris for kvoterne. Derfor bør en auktion, der fører til en sådan situation, annulleres.

(18) For at begrænse auktionernes indvirkning på det sekundære markeds funktion er det ønskeligt at afholde dem forholdsvis hyppigt, men samtidig skal auktionerne være store nok til at få tilstrækkelig deltagelse. Forholdsvis hyppige auktioner mindsker risikoen for markedsmisbrug, da det holder værdien af budgivernes indsats på den enkelte auktion nede på et lavt niveau og giver budgiverne større fleksibilitet til at justere deres handelsposition på efterfølgende auktioner. Af disse grunde bør der i forordningen fastsættes en hyppighed på mindst én ugentlig auktion for kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF. Da de kvoter, der er omfattet af kapitel II i samme direktiv, er meget mindre, vil en hyppighed på mindst én auktion hver anden måned være passende for disse kvoter.

(19) For at gøre det sekundære marked mere forudsigeligt bør denne forordning indeholde følgende regler og procedurer. For det første bør de kvotemængder, der kommer til auktion i 2011 og 2012, fastsættes snarest muligt efter vedtagelsen af forordningen. De således fastsatte mængder og de auktionsprodukter, de vil blive auktioneret i form af, vil blive opregnet i et bilag til denne forordning. For det andet bør forordningen indeholde klare og gennemsigtige regler, hvorved det fastsættes, hvor store kvotemængder der kommer til auktion i hvert af de næstfølgende år. For det tredje bør forordningen indeholde regler og procedurer for, hvordan der fastlægges en detaljeret auktionskalender for hvert kalenderår, som indeholder alle relevante oplysninger om hver enkelt auktion, i god tid inden det pågældende kalenderårs begyndelse. Efterfølgende ændringer af auktionskalenderen bør kun være muligt i ganske få nærmere bestemte situationer. Justeringer bør finde sted på en sådan måde, at auktionskalenderens forudsigelighed påvirkes mindst muligt.

(20) Som hovedregel bør den mængde, der auktioneres i et givet år, være lig med den kvotemængde, der er tildelt i det pågældende år. Kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF og som auktioneres i 2011 og 2012, udgør en undtagelse. Ud fra den forventede mængde kvoter, der er til rådighed til overførsel fra anden til tredje handelsperiode, den mængde godkendte emissionsreduktioner (CER), der ventes at være til rådighed, og den kvotemængde, der ventes at blive solgt i henhold til artikel 10a, stk. 8,

i direktiv 2003/87/EF, bør der tages højde for virkningerne af »tidlige auktioner« i 2011 og 2012 ved modregning i de kvotemængder, der skal auktioneres i 2013 og 2014.

(21) Den mængde kvoter, der auktioneres hvert år, bør fordeles jævnt over hele året og under hensyntagen til efterspørgslen på det sekundære marked.

(22) Åben adgang er nødvendigt for at fremme deltagelsen og dermed sikre et konkurrencebestemt auktionsresultat. Også tillid til auktionsprocessens integritet, især over for påvirkning fra deltagere, der forsøger at forvride auktionerne med henblik på at bruge dem som redskab til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmisbrug, er en forudsætning for høj deltagelse i auktionerne og et konkurrencebestemt auktionsresultat. For at sikre auktionernes integritet bør adgang til auktionerne betinges af mindstekrav til, hvad der er tilstrækkelig kundelegitimationskontrol. For at gøre sådanne kontroller omkostningseffektive bør der kun gives adgang til auktionerne for let identificerbare veldefinerede kategorier af deltagere, deriblandt driftsledere af stationære anlæg og luftfartøjsoperatører, som er omfattet af emissionshandelssystemet, og regulerede finansielle enheder såsom investeringsfirmaer og kreditinstitutioner. Også grupper af driftsledere eller luftfartøjsoperatører såsom partnerskaber, joint ventures og konsortier, der handler som agent på medlemmernes vegne, bør have ret til at ansøge om adgang til at byde på auktionerne. Det vil således være klogt, hvis retten til at ansøge om adgang til auktionerne indskrænkes i begyndelsen, uden at det dermed udelukkes, at der på baggrund af erfaringerne fra afholdelsen af auktioner eller i lyset af Kommissionens undersøgelse af, om markedet for emissionstilladelser er tilstrækkeligt beskyttet mod markedsmisbrug, jf. artikel 12, stk. 1a, i direktiv 2003/87/EF, kan åbnes for adgang til auktionerne for andre kategorier af deltagere.

(23) Desuden bør forordningen af hensyn til den juridiske sikkerhed fastsætte, at de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme⁴⁾ finder anvendelse på auktionsplatformene. Det har særlig betydning, da auktionsplatformen er nødt til at give adgang ikke blot for investeringsselskaber og kreditinstitutter, men også for driftsledere og luftfartøjsoperatører og andre personer, der har beføjelse til at byde både for egen regning og for andres regning, når disse andre ikke selv er omfattet af direktiv 2005/60/EF.

(24) Denne forordning bør give deltagerne mulighed for at vælge mellem direkte adgang til auktionerne over internettet eller dedikerede forbindelser, adgang gennem finansielle formidlere, som er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn, eller adgang gennem andre personer, som af medlemsstaterne er meddelt tilladelse til at byde for egen eller deres hovederhvervs kunders regning, når deres hovederhverv ikke er at yde investeringsservice eller bankserviceydelser, forudsat at sådanne andre personer opfylder samme krav til investorbeskyttelse og kundelegitimation, som der stilles til investeringsselskaber.

(25) Hensigten med, at listen over personer med ret til at ansøge om adgang til at byde udvides med andre personer, som har tilladelse af medlemsstaterne, er at give driftsledere og luftfartøjsoperatører indirekte adgang ikke blot gennem finansielle formidlere, men også gennem andre formidlere, som de allerede har et kundeforhold til, eksempelvis deres el- eller brændstofleverandør, som er undtaget fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF⁵⁾ ifølge artikel 2, stk. 1, litra i), i dette direktiv.

(26) Af hensyn til den juridiske sikkerhed og gennemsigtigheden bør forordningen indeholde detaljerede bestemmelser om andre auktioneringsaspekter såsom partiernes størrelse, mulighederne for at trække indgivne bud tilbage eller ændre dem, valg af valuta til indgivelse af bud og udførelse af betalinger, indgivelse og behandling af ansøgninger om adgang til at byde samt nægtelse, tilbagekaldelse og suspension af adgang til at byde.

(27) Hver medlemsstat bør udpege en kvoteudbyder, som får ansvaret for auktionering af kvoterne på den udpegende medlemsstats vegne. Auktionsplatformen bør have ansvaret alene for gennemførelse af auktionerne. Mere end én medlemsstat bør kunne udpege samme kvoteudbyder. Kvoteudbyderen bør handle uafhængigt på vegne af hver af de udpegende medlemsstater. Kvoteudbyderen bør være ansvarlig for auktionering af kvoterne på auktionsplatformen og for at modtage og udbetale det auktionsprovenu, der tilkommer hver af de udpegende medlemsstater, til den pågældende medlemsstat. Det er vigtigt, at aftalen mellem en medlemsstat og dens kvoteudbyder er forenelig med aftalen mellem kvoteudbyderen og auktionsplatformen, idet sidstnævnte har forrang i konflikttilfælde.

(28) Endvidere er det nødvendigt for en kvoteudbyder, der er udpeget af en medlemsstat, der ikke deltager i den fælles auktionsplatform, men har udpeget sin egen auktionsplatform, at have adgang ikke blot til den auktionsplatform, den pågældende medlemsstat har udpeget, men også til den fælles auktionsplatform. Dette er ønskeligt for at sikre en gnidningsløs overgang fra fravalgsauktionsplatformen til den fælles auktionsplatform, hvis dette bliver nødvendigt, navnlig hvis auktionsplatformen ikke er opført på listen i et bilag til denne forordning.

(29) Kravet om, at auktionsplatformen skal være et reguleret marked, bygger på ønsket om at udnytte den organisatoriske infrastruktur, der findes på det sekundære marked, til administrering af auktionerne. Navnlig er regulerede markeder omfattet af direktiv 2004/39/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)⁶⁾, hvilket tilvejebringer en vis beskyttelse under udøvelsen af deres virksomhed. Denne beskyttelse består bl.a. i at påvise og håndtere de potentielle ugunstige følger for det regulerede markeds eller dets deltageres funktion af eventuelle interessekonflikter; at styre de risici, markedet udsættes for, og indføre effektive foranstaltninger til at mindske disse risici; at sørge for sund forvaltning af den tekniske funktion af deres systemer og etablere effektive nødsystemer for at kunne håndtere risikoen for systemfejl; at have gennemsigtige og faste regler og procedurer, der sikrer fair og korrekt handel, og fastlægge objektive kriterier for effektiv udførelse af ordrer; at lette en effektiv og rettidig gennemførelse af de transaktioner, der foretages i henhold til markedets systemer; at råde over tilstrækkelige finansielle ressourcer til at lette markedets velordnede funktion under hensyntagen til arten og omfanget af de transaktioner, der gennemføres på markedet, og til arten og omfanget af de risici, markedet er udsat for.

(30) Kravet om, at auktionsplatformen skal være et reguleret marked, har endnu en række fordele. Det tillader, at markedets organisatoriske infrastruktur, erfaring, kapacitet og gennemsigtige obligatoriske regler for funktionsmåden udnyttes. Det er bl.a. relevant i forbindelse med clearing og afvikling af transaktioner, tilsyn med, at markedets egne regler og andre juridiske forpligtelser, såsom forbud mod markedsmisbrug, bliver overholdt, samt rådighed over en udenretslig ordning til bilæggelse af tvister. Det er omkostningseffektivt og er med til at bevare auktionernes operationelle integritet. De regulerede markeders regler vedrørende interessekonflikter kræver, at kvoteudbyderen er uafhængig af auktionsplatformen og dens ejere og markedsoperatører, således at det regulerede markeds korrekte funktion ikke undermineres. Desuden vil mange potentielle auktionsdeltagere allerede enten tilhøre eller deltage i de forskellige regulerede markeder, der er aktive på det sekundære marked.

(31) Ifølge direktiv 2004/39/EF skal regulerede markeder og deres markedsoperatører være meddelt tilladelse af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som det regulerede marked eller dets markedsoperatør er registreret eller beliggende i (dvs. hjemlandet), og være underlagt disse myndigheders tilsyn. Uden at relevante bestemmelser i direktiv 2003/6/EF tilsidesættes, navnlig strafferetlige sanktioner i den nationale lovgivning om markedsmisbrug, er det de offentligretlige regler i de regulerede markeders hjemland, der finder anvendelse på disse markeder. Markederne henhører således under de retsinstanser i hjemlandet, der har kompetence i sager anlagt mod de offentlige myndigheder, i henhold til den nationale lovgivning. Reglerne finder anvendelse på handel, i modsætning til auktionering, og kun på finansielle instrumenter, ikke spotprodukter. Af hensyn til denne forordnings retssikkerhed er det derfor hensigts-

mæssigt at pålægge hjemlandet for det regulerede marked, der udpeges som auktioneringsplatform, at sikre, at dets nationale lovgivning udvides på en sådan måde, at de relevante dele af førnævnte regler også omfatter de auktioner, der afholdes af den auktionsplatform, der henhører under dets jurisdiktion. Derudover bør denne forordning kræve, at auktionsplatformen skal etablere en udenretslig ordning til bilægelse af tvister. Endvidere bør medlemsstaten også give mulighed for, at afgørelser fra den udenretlige ordning kan ankes, uanset om auktionsproduktet er et finansielt instrument eller en spotkontrakt.

(32) Der skal tilvejebringes konkurrence mellem forskellige potentielle auktionsplatforme ved, at auktionsplatformen udpeges ved et konkurrencebaseret udbudsforløb, når dette kræves i enten EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning på området. Auktionsplatformen bør være tilsluttet til mindst ét clearingsystem eller afviklingssystem. Auktionsplatformen kan have mere end ét clearingsystem eller afviklingssystem tilsluttet. Den fælles auktionsplatform bør udpeges for en periode på højst fem år. En fravalgsplatform bør udpeges for en periode, der er begrænset til højst tre år, men kan forlænges med en periode på yderligere to år, i løbet af hvilken ordningerne for alle auktionsplatformene revurderes. Hensigten med en udpegelsesperiode på tre år for fravalgsauktionsplatformen er at sikre en minimumsudpegelsesperiode for fravalgsplatformen, idet den udpegende medlemsstat stadig har mulighed for at slutte sig til den fælles platform, hvis den vælger at gøre det efter udløbet af treårsperioden, uden at den udpegende medlemsstat bliver berøvet muligheden af at forlænge fravalgsplatformens udpegelsesperiode med yderligere to år, indtil resultatet af Kommissionens revurdering foreligger. Ved udløbet af enhver udpegelsesperiode bør der gennemføres et nyt konkurrencebaseret udbudsforløb, hvis dette kræves i enten EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning på området. Valget af en fælles auktionsplatform til at gennemføre auktionerne ventes kun at få begrænsede virkninger for det sekundære marked, da der kun vil blive auktioneret kvoter til levering inden for højst fem dage.

(33) Gennemførelse af auktionerne, fastlæggelse og forvaltning af auktionskalenderen samt forskellige andre opgaver i forbindelse med auktionerne, herunder at oprette et websted, der er tilgængeligt overalt i EU, og holde det ajour, kræver en fælles aktion mellem medlemsstaterne og Kommissionen som omhandlet i artikel 91, stk. 1, tredje afsnit, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁷⁾ (finansforordningen). Behovet for en sådan fælles auktion har sit udspring i, at emissionshandelssystemet dækker hele EU, at der er fastlagt nogle helt overordnede politiske mål ved revisionen af direktiv 2003/87/EF, og at Kommissionen ifølge direktiv 2003/87/EF har det direkte ansvar for den nærmere implementering af en række aspekter af emissionshandelssystemet, som indvirker direkte på især auktionskalenderen og overvågningen af auktionerne. Derfor bør denne forordning fastsætte, at den fælles auktionsplatform og den auktionstilsynsførende udpeges ved et konkurrencebaseret udbudsforløb, som gennemføres i fællesskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne som omhandlet i artikel 125c i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁸⁾. Ifølge artikel 125c i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 finder de procedurebestemmelser, som gælder for Kommissionen, anvendelse i tilfælde af, at en medlemsstat og Kommissionen indgår en indkøbsaftale i fællesskab. Da aftaleindgåelsen er EU-dækkende, er det hensigtsmæssigt at anvende aftaleindgåelsesreglerne i finansforordningen og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 på det fælles udbudsforløb i det relevante omfang. Ved denne forordning bør det fastsættes, hvilke auktioneringstjenester medlemsstaterne skal levere, og hvilke tekniske støttetjenester Kommissionen skal levere, især hvad angår potentielle beslutninger om komplettering af forordningens ufuldstændige bilag, den passende hyppighed for auktionerne, koordinering af de forskellige auktionsplatformes auktionskalendere, indførelse af maksimal budstørrelse samt eventuelle ændringer af denne forordning, især hvad angår tilknytningen til andre ordninger og tjenester for dermed at fremme, at auktionsreglerne bliver forstået korrekt uden for Unionen. Det er hensigtsmæssigt for Kommissionen at stille sådanne tjenester til rådighed via den fælles

auktionsplatform, der har størst erfaring med at afholde auktioner på vegne af mere end én medlemsstat. Dette indskrænker ikke en høring af andre auktionsplatforme eller andre interesserede parter.

(34) Aftalen med auktionsplatformene bør indgås efter en åben, gennemsigtig og konkurrencebaseret udvælgelsesprocedure, med mindre der er tale om udpegelse af en auktionsplatform af en medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion, og dette hverken er omfattet af EU-lovgivningens eller den nationale lovgivnings regler for indgåelse af offentlige kontrakter. Ved udpegelsen af auktionsplatformene og tilknyttede clearingsystemer eller afviklingssystemer bør der tages højde for, hvilke løsninger kandidaterne tilbyder for at tilgodese kravene om omkostningseffektivitet, uhindret, retfærdig og lige adgang for små og mellemstore virksomheder til at byde på auktionerne, adgang for små drivhusgasudledere samt robust tilsyn med auktionerne, herunder en udenretslig ordning til bilæggelse af tvister. Uanset det foranstående kan en aftale med en auktionsplatform, der auktionerer forwards eller futures, indgås med udgangspunkt i, at den kan anvende de regler for adgang, betaling, levering og markedstilsyn, som gælder på det sekundære marked. Hvilke specifikke procedurer der skal følges ved indgåelse af aftalen med den fælles auktionsplatform, bør fastsættes ved en aftale mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og deri bør de praktiske bestemmelser for evaluering af anmodningerne om deltagelse eller buddene, indgåelsen af aftalen, hvilken lovgivning der finder anvendelse på aftalen, og hvilken domstol der er kompetent til at behandle tvister, fastsættes i overensstemmelse med artikel 125c i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

(35) Medlemsstater, der ikke deltager i den fælles procedure med henblik på indgåelse af en aftale med en fælles auktionsplatform, kan få tildelt observatørstatus i hele den fælles udbudsprocedure eller dele af den på vilkår, som de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion, og Kommissionen fastsætter i aftalen om fælles udbud, forudsat at dette ikke strider mod gældende regler for indgåelse af offentlige kontrakter, herunder regler, der skal imødegå interessekonflikter og tilgodese tavshedspligten. En sådan mulighed er ønskelig for at fremme konvergensen mellem fravalgsauktionsplatformene og den fælles auktionsplatform for så vidt angår de aspekter af auktionsprocessen, der ikke er fuldt harmoniseret i denne forordning.

(36) Det er hensigtsmæssigt, at de medlemsstater, der beslutter ikke at deltage i en fælles aktion med henblik på at udpege en fælles auktionsplatform, men at udpege deres egen auktionsplatform, bør underrette Kommissionen om deres beslutning forholdsvis kort tid efter forordningens ikrafttræden. Desuden har Kommissionen brug for at vurdere, om de medlemsstater, der udpeger deres egen auktionsplatform, træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at auktionsprocessen opfylder både kravene i denne forordning og målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Endvidere har Kommissionen brug for at koordinere de detaljerede auktionskalendere, som foreslås af andre auktionsplatforme end den fælles auktionsplatform, med de auktionskalendere, den fælles auktionsplatform foreslår. Når Kommissionen har foretaget sin vurdering af alle fravalgsauktionsplatforme, bør den i et bilag til denne forordning opstille en liste over disse auktionsplatforme med angivelse af, hvilke medlemsstater de er udpeget af, og eventuelle tilknyttede betingelser og forpligtelser, herunder betingelser og forpligtelser vedrørende deres auktionskalendere. Opstilling af en sådan liste kan ikke tages som udtryk for, at Kommissionen bekræfter, at den udpegende medlemsstat opfylder de regler for indgåelse af kontrakter, der gælder for udpegelsen af deres udvalgte auktionsplatform.

(37) Ifølge artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF afgør medlemsstaterne, hvorledes indtægterne fra auktionering af kvoter skal anvendes. For at bortvejre enhver tvivl bør det i denne forordning fastsættes, at auktionsprovenuet overføres direkte til den af hver medlemsstat udpegede kvoteudbyder.

(38) Da auktionering af kvoter betyder førstegangsudstedelse af dem på det sekundære marked i stedet for gratis tildeling af dem til driftsledere og luftfartøjsoperatører, er det uhensigtsmæssigt, hvis clearingsystem(erne) eller afviklingssystem(erne) skal være bundet af en bestemt resultatforpligtelse ved levering af kvoter til auktionsvinderne eller deres retssuccessorer i tilfælde af manglende levering, som skyldes omstændigheder, det ikke har indflydelse på. Det bør således i forordningen fastsættes, at auktionsvindere og deres retssuccessorer i tilfælde af manglende levering af auktionerede kvoter kun har mulighed for at ac-

ceptere levering på et senere tidspunkt. Det har dog stor betydning at tillade, at auktionerede kvoter, der ikke leveres på grund af manglende betaling, auktioneres på efterfølgende auktioner hos samme auktionsplatform.

(39) Medlemsstaterne bør ikke pålægges at stille anden sikkerhed end kvoterne selv ved auktioneringen, da medlemsstaternes eneste forpligtelser består i at levere kvoterne. Således bør det i forordningen fastsættes, at medlemsstaternes eneste forpligtelse, når de auktioneres todages spot og femdages futures som defineret i forordningen, er at indsætte kvoter til auktionering på en depotkonto i EU-registret via clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution.

(40) En auktionsplatform og det eventuelt tilknyttede clearingsystem eller afviklingssystem har imidlertid brug for at indføre egnede processer til forvaltning af stillet sikkerhed og anden risikostyring for at sikre, at kvoteudbyderne modtager fuld betaling for de kvoter, der er auktioneret til den resulterende auktionspris, uanset manglende betaling fra en auktionsvinder eller dennes retssuccessor.

(41) Af hensyn til omkostningseffektiviteten bør auktionsvinderne have mulighed for at handle med de kvoter, de har fået tildelt gennem auktionen, allerede før kvoterne leveres. Dette krav om at kunne handle med kvoterne bør kun kunne fraviges i de tilfælde, hvor kvoterne leveres inden for en frist på to handelsdage efter auktionens afholdelse. Denne forordning åbner derfor også mulighed for, at der kan modtages betaling fra og leveres til en auktionsvinders retssuccessor i stedet for auktionsvinderen selv. Denne mulighed bør dog ikke tillade fravigelse af de krav, der skal opfyldes for at søge om at byde på auktionerne.

(42) De gebyrer, som auktionsplatforme og det eventuelt tilknyttede clearingsystem eller afviklingssystem anvender, bør have en struktur og størrelse, der ikke er mindre gunstig end sammenlignelige gebyrer og betingelser på det sekundære marked. Af hensyn til gennemsigtigheden bør alle gebyrer og betingelser være forståelige, udspecificerede og offentligt tilgængelige. Generelt bør omkostningerne til auktionsprocessen dækkes af de gebyrer, budgiverne betaler, som fastsat i kontrakten om udpegelse af auktionsplatformen. For at opnå en aftale med en omkostningseffektiv fælles auktionsplatform er det imidlertid af stor betydning, at medlemsstaterne deltager i den fælles auktion lige fra begyndelsen. Det er grunden til, at medlemsstater, der deltager i den fælles aktion på et senere tidspunkt, bør pålægges at afholde deres egne omkostninger, og at disse beløb trækkes fra de omkostninger, budgiverne ellers skal afholde. Sådanne bestemmelser bør dog ikke stille medlemsstater, der ønsker at deltage i den fælles aktion, fordi fravalgsplatformens udpegningsperiode er udløbet, dårligere. Medlemsstater, der som følge af manglende optagelse på listen af den udpegede fravalgsplatform deltager i den fælles aktion midlertidigt, bør heller ikke stilles dårligere. Kvoteudbyderen bør kun betale for adgang til auktionsplatformen, om overhovedet, mens eventuelle omkostninger til clearingsystemet og afviklingssystemet bør afholdes af budgiverne, således som den generelle regel siger.

(43) Omkostningerne til auktionstilsynet bør ikke desto mindre afholdes af medlemsstaterne og trækkes fra auktionsprovenuet. Der bør desuden i kontrakten om udpegelse af den auktionstilsynsførende skelnes mellem omkostningerne til auktionstilsynet, som primært svinger som følge af antallet af auktioner, og andre omkostninger. Den præcise skelnen mellem disse omkostninger bør foretages i forbindelse med det fælles udbudsforløb.

(44) Der bør udpeges en auktionstilsynsførende, som overvåger, at auktionsprocessen opfylder målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, at bestemmelserne i denne forordning overholdes, og om der er tegn på konkurrencebegænsende adfærd eller markedsmisbrug, og rapporterer herom. Da overvågning af auktionerne kræver fælles aktion mellem medlemsstaterne og Kommissionen, er et fælles udbudsforløb hensigtsmæssigt. Det bør kræves, at auktionsplatformene, kvoteudbyderne og de kompetente nationale myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med auktionsplatformen, investeringsselskaber eller kreditinstitutter eller andre personer, der har beføjelse til at byde for andres regning og deltager i auktionerne, eller for undersøgelse og retsforfølgelse af markedsmisbrug, samarbejder med den auktionstilsynsførende om dennes udførelse af sine funktioner.

(45) For at sikre en upartisk auktionstilsynsførende bør der ved dennes udpegelse tages hensyn til, hvilke kandidater der har den mindste risiko for interessekonflikt eller markedsmisbrug, når deres eventuelle aktiviteter på det sekundære marked og deres interne processer og procedurer til at mindske risikoen for interessekonflikter og markedsmisbrug tages i betragtning, uden at dette gør dem mindre egnede til rettidigt at udføre en auktionstilsynsførendes funktioner under opfyldelse af de højeste krav til faglighed og kvalitet.

(46) Konkurrencebegrænsende adfærd og markedsmisbrug er uforeneligt med de principper om åbenhed, gennemsigtighed, harmonisering og ikke-diskrimination, som denne forordning hviler på. Derfor bør forordningen rumme hensigtsmæssige bestemmelser, som mindsker risikoen for sådan adfærd på auktioner. En fælles auktionsplatform, enkelt udformede auktioner, forholdsvis høj hyppighed, tilfældig tildeling af bud med samme pris, passende adgang til auktionerne, ensartet videregivelse af oplysninger og gennemsigtige regler er forhold, der bidrager til at mindske risikoen for markedsmisbrug. Finansielle instrumenter, som et af midlerne til auktionering af kvoter, gør det muligt for såvel kvoteudbyderen som budgiverne at nyde godt af den beskyttelse, som reglerne for finansielle markeder tilbyder. Denne forordning bør indeholde regler svarende til dem, der gælder for finansielle instrumenter, for at mindske risikoen for markedsmisbrug, hvis auktionsproduktet ikke er et finansielt instrument. Hele auktionsprocessen, herunder selve auktionen og anvendelsen de regler, der gælder for disse, bør overvåges af en uvildig auktionstilsynsførende.

(47) Det er desuden helt afgørende, at der er sikkerhed for kvoteudbyderens integritet. Derfor bør medlemsstaterne, når de udpeger kvoteudbyderen, tage hensyn til kandidater med mindst risiko for interessekonflikt eller markedsmisbrug, når deres eventuelle aktiviteter på det sekundære marked og deres interne processer og procedurer til at mindske risikoen for interessekonflikter og markedsmisbrug tages i betragtning, uden at dette gør dem mindre egnede til rettidigt at udføre en kvoteudbyders funktioner under opfyldelse af de højeste krav til faglighed og kvalitet. En konsekvens af dette krav er, at det skal være udtrykkelig forbudt for medlemsstaterne at videregive nogen form for intern viden om auktionerne til deres kvoteudbydere. Overtrædelse af dette forbud bør medføre sanktioner, der er effektive, står i forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

(48) Ydermere er det ønskeligt at kræve, at auktionsplatformen overvåger budgivernes adfærd og underretter de kompetente nationale myndigheder i tilfælde af markedsmisbrug, hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med underretningspligten i direktiv 2003/6/EF og under iagttagelse af underretningspligten i direktiv 2005/60/EF.

(49) Ved anvendelsen af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af afsnit III og IV i direktiv 2004/39/EF og direktiv 2003/6/EF, bør medlemsstaternes kompetente myndigheder tage behørigt hensyn til de tilsvarende EU-bestemmelser, der gennemfører disse direktiver.

(50) Det er desuden ønskeligt, at denne forordning giver mulighed for at fastsætte en øvre grænse for, hvor meget en enkelt budgiver kan byde på, udtrykt som andel af den samlede kvotemængde, der auktioneres på en enkelt auktion eller over et bestemt kalenderår, eller andre nødvendige korrigerende foranstaltninger. I betragtning af den potentielle administrative belastning, denne mulighed kan afstedkomme, bør den kun sættes i værk efter, at de kompetente nationale myndigheder er blevet underrettet om markedsmisbrug, hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og har besluttet ikke at skride ind, og forudsat at den påvises at være påkrævet og effektiv. Muligheden bør først sættes i værk, når Kommissionen har udtalt sig om den. Kommissionen bør, inden den fremsætter sin udtalelse, høre medlemsstaterne og den auktionstilsynsførende om forslaget fra auktionsplatformen. Kommissionens egen vurdering af, om markedet for emissionskvoter er tilstrækkeligt beskyttet mod markedsmisbrug, jf. artikel 12, stk. 1a, i direktiv 2003/87/EF, er også relevant for dens udtalelse.

(51) Det er ligeledes hensigtsmæssigt, at andre personer, som af medlemsstaterne er meddelt tilladelse til at byde for deres hovederhvervs kunders regning, følger adfærdskodeksen i denne forordning, så deres kunder sikres forsvarlig beskyttelse.

(52) Det er påkrævet, at der i denne forordning fastsættes en sprogordning for auktionsplatformene, som på én gang sikrer gennemsigtighed og finder en balance mellem hensynet til ikke-diskriminerende adgang til auktionerne og hensynet til omkostningseffektivitet. Dokumentation, der ikke offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, bør offentliggøres på et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finansskredse, dvs. engelsk. Brug af et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finansskredse, er allerede fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det perspekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF⁹⁾.

(53) En medlemsstat kan på egen bekostning lade al dokumentation oversætte til sit eller sine officielle sprog. Hvis en medlemsstat vælger at gøre brug af dette, bør også fravalgsplatforme oversætte al dokumentation vedrørende deres egen auktionsplatform til den pågældende medlemsstats sprog på bekostning af den medlemsstat, der gør brug af den pågældende opt-out platform. Auktionsplatformene bør derfor kunne håndtere al mundtlig og skriftlig kommunikation på ethvert sprog fra personer, der søger om adgang til at byde, personer, der har opnået adgang til at byde, og personer, der afgiver bud på en auktion, hvis en medlemsstat har påtaget sig at sørge for oversættelse for egen regning, og hvis de nævnte personer anmoder herom. Auktionsplatformene kan ikke afkræve disse personer betaling for de ekstraomkostninger, der er forbundet med oversættelsen. Disse omkostninger bør i stedet fordeles ligeligt mellem alle de personer, der afgiver bud til den pågældende auktionsplatform, for at sikre lige adgang til auktioner i hele EU.

(54) Af hensyn til den juridiske sikkerhed og gennemsigtigheden bør denne forordning have detaljerede bestemmelser om andre aspekter af auktionering såsom offentliggørelser, bekendtgørelse af auktionsresultater, beskyttelse af fortrolige oplysninger, korrigerende af fejl i forbindelse med, at der udføres betaling eller overføres kvoter, eller at der stilles eller frigives sikkerhed i henhold til denne forordning, mulighederne for at indbringe auktionsplatformens afgørelse for en højere instans samt forordningens ikrafttræden.

(55) I forbindelse med denne forordning bør investeringsselskaber, der indgiver bud vedrørende finansielle instrumenter for egen eller kundernes regning, anses for at udføre en investeringsservice eller -aktivitet.

(56) Denne forordning indvirker ikke på Kommissionens undersøgelse ifølge artikel 12, stk. 1a, i direktiv 2003/87/EF af, om markedet for emissionstilladelser er tilstrækkeligt beskyttet mod markedsmissbrug, og heller ikke eventuelle forslag fra Kommissionen om sikring af en sådan beskyttelse. Denne forordning har til formål at sikre, at handelsbetingelserne er fair og korrekte, indtil resultaterne af Kommissionens undersøgelse foreligger.

(57) Forordningen indskrænker ikke anvendelsen af artikel 107 og 108 i traktaten, eksempelvis som led i ordninger, der sikrer retfærdig, uhindret og lige adgang for små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af Unionens emissionshandelssystem, og adgang for små drivhusgasudledere.

(58) Denne forordning indskrænker ikke anvendelsen af gældende regler for det indre marked.

(59) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og de principper, der bl.a. anerkendes ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 11, og artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention. I denne forbindelse forhindrer direktivet på ingen måde medlemsstaterne i at anvende deres forfatningsregler vedrørende pressefrihed og ytringsfrihed i medierne.

(60) For at sikre forudsigelige og rettidige auktioner bør denne forordning træde i kraft så hurtigt som muligt.

(61) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler for det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner, jf. direktiv 2003/87/EF.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Forordningen finder anvendelse på tildeling ved auktion af kvoter under kapitel II i direktiv 2003/87/EF (luftfart) og tildeling ved auktion af kvoter, under kapitel III (stationære anlæg) i samme direktiv, der er gyldige til returnering i handelsperioderne fra 1. januar 2013.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »futures«: kvoter, der auktioneres som finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006¹⁰⁾, og som skal leveres på en aftalt dato i fremtiden til den resulterende auktionspris, der er fastsat ifølge artikel 7, stk. 2; marginvariationen som følge af prisudsving afregnes kontant
- 2) »forwards«: kvoter, der auktioneres som finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1287/2006, og som skal leveres på en aftalt dato i fremtiden til den resulterende auktionspris, der er fastsat ifølge artikel 7, stk. 2; marginvariationen som følge af prisudsving sikres efter den centrale modparts valg enten ved sikkerhed i form af andet end kontanter eller ved en anerkendt statslig garanti
- 3) »todages spot«: kvoter, der auktioneres til levering på en aftalt dato senest to handelsdage efter auktionsdagen, jf. artikel 38, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1287/2006
- 4) »femdages futures«: kvoter, der auktioneres som finansielle instrumenter, jf. artikel 38, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1287/2006, til levering på en aftalt dato senest fem handelsdage efter auktionsdagen
- 5) »bud«: et tilbud på en auktion om at købe en given kvotemængde til en bestemt pris
- 6) »budperiode«: det tidsrum, hvori der kan indgives bud
- 7) »handelsdag«: enhver dag, hvor en auktionsplatform og dens tilsluttede clearingsystem eller afviklingssystem holder åbent for handelstransaktioner
- 8) »investeringsselskab«: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF
- 9) »kreditinstitut«: det samme som i artikel 4, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF¹¹⁾
- 10) »finansielle instrumenter«: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i direktiv 2004/39/EF, med mindre andet er anført i nærværende forordning
- 11) »et sekundært marked«: et marked, hvor personer køber og sælger kvoter, enten før eller efter at de er tildelt enten gratis eller ved auktionering
- 12) »modervirksomhed«: det samme som i artikel 1 og 2 i Rådets direktiv 83/349/EØF¹²⁾

- 13) »dattervirksomhed«: det samme som i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF
- 14) »tilknyttet virksomhed«: en virksomhed, der er forbundet til en modervirksomhed eller en dattervirksomhed på samme måde som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- 15) »kontrol over en virksomhed«: det samme som i artikel 3, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004¹³⁾ i den betydning, der er anvendt i Kommissionens konsoliderede meddelelse om jurisdiktion¹⁴⁾. Betragtning 22 i denne forordning og punkt 52 og 53 i denne meddelelse gælder ved bestemmelsen af begrebet kontrol over statsejede virksomheder
- 16) »auktionsproces«: en proces, der omfatter fastlæggelse af auktionskalenderen, procedurerne for adgang til at byde, procedurerne for indgivelse af bud, afholdelse af auktionen, beregning og bekendtgørelse af auktionsresultatet, ordninger til afregning af skyldige beløb, levering af kvoterne og håndtering af sikkerhed, der stilles til dækning af transaktionsrisici, samt en auktionsplatforms tilsyn med og overvågning af, at auktionerne forløber korrekt
- 17) »hvidvaskning af penge«: det samme som i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2005/60/EF, jf. dettes artikel 1, stk. 3 og 5
- 18) »finansiering af terrorisme«: det samme som i artikel 1, stk. 4, i direktiv 2005/60/EF, jf. dettes artikel 1, stk. 5
- 19) »kriminell handling«: det samme som i artikel 3, nr. 4), i direktiv 2005/60/EF
- 20) »kvoteudbyder«: et offentligt eller privat foretagende, som en medlemsstat udpeger til at auktionere kvoter på dens vegne
- 21) »udpeget kvotekonto«: en eller flere typer konto som omhandlet i den relevante kommissionsforordning, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, som tjener til deltagelse i eller gennemførelse af auktionsprocessen, herunder hensættelse af kvoterne i depot, indtil de leveres i henhold til denne forordning
- 22) »udpeget bankkonto«: en bankkonto, som en kvoteudbyder, en budgiver eller dennes retssuccessor har udpeget til indbetaling af beløb, der er skyldige i medfør af denne forordning
- 23) »kundelegitimationsprocedure«: det samme som i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF, jf. dettes artikel 8, stk. 2
- 24) »reel ejer«: det samme som i artikel 3, nr. 6), i direktiv 2005/60/EF
- 25) »behørigt bekræftet kopi«: en autentisk kopi af et originaldokument, hvis overensstemmelse med originalen er bekræftet ved påtegning af advokat, revisor, notarius publicus eller person i tilsvarende erhverv, som efter den pågældende medlemsstats nationale lovgivning har beføjelse til officielt at bekræfte en kopis rigtighed i forhold til originaldokumentet
- 26) »politisk udsatte personer«: det samme som i artikel 3, nr. 8), i direktiv 2005/60/EF
- 27) »markedsmisbrug«: enten insiderhandel, som defineret i nr. 28) i denne artikel, eller forbudt i artikel 38, eller kursmanipulation, som defineret i nr. 30) i denne artikel eller i artikel 37, litra b), eller begge
- 28) »insiderhandel«: brug af intern viden som forbudt efter artikel 2, 3 og 4 i direktiv 2003/6/EF, i forbindelse med et finansielt instrument som defineret i artikel 1, nr. 3), i samme direktiv og som omhandlet i artikel 9 i samme direktiv, med mindre andet gælder ifølge nærværende forordning
- 29) »intern viden«: det samme som i artikel 1, nr. 1), i direktiv 2003/6/EF i forbindelse med et finansielt instrument som defineret i artikel 1, nr. 3), i samme direktiv og som omhandlet i artikel 9 i samme direktiv, med mindre andet gælder ifølge nærværende forordning
- 30) »kursmanipulation«: det samme som i artikel 1, nr. 2), i direktiv 2003/6/EF i forbindelse med et finansielt instrument som defineret i artikel 1, nr. 3), i samme direktiv og som omhandlet i artikel 9 i samme direktiv, med mindre andet gælder ifølge nærværende forordning
- 31) »clearingsystem«: infrastruktur, der er tilsluttet til auktionsplatformen og kan foretage clearing, marginberegning, netting, håndtering af stillet sikkerhed, afvikling og levering samt andre tjenesteydelser, som udføres af en central modpart, og hvortil der er direkte eller indirekte adgang for medlem-

- mer af den centrale modpart, som fungerer som formidlere mellem deres kunder og den centrale modpart
- 32) »clearing«: alle processer, der forløber før budperiodens start, i budperioden og efter budperiodens udløb indtil afviklingen; processerne omfatter håndtering af alle risici, der er knyttet til det tidsrum, herunder marginberegning, netting, nyordning og alle andre tjenester, som et clearingsystem eller afviklingssystem eventuelt kan udføre
- 33) »marginberegning«: den proces, hvorved en kvoteudbyder, en budgiver eller en eller flere formidlere, der handler for deres regning, stiller sikkerhed til dækning af en given finansiell position; den omfatter alle processens faser, dvs. måling, beregning og administrering af den sikkerhed, der stilles til dækning af den finansielle position, og har til formål at sikre, at alle forpligtelser til betaling fra budgiverens side, til levering fra kvoteudbyderens side og fra en eller flere formidlere, der handler for deres regning, kan blive indfriet inden for et ganske kort tidsrum
- 34) »afvikling«: at en auktionsvinder eller dennes retssuccessor, en central modpart eller en afviklingsagent betaler det skyldige beløb for kvoter, der skal leveres til vedkommende auktionsvinder eller dennes retssuccessor, en central modpart eller en afviklingsagent, og at kvoterne leveres til auktionsvinderen eller dennes retssuccessor, en central modpart eller en afviklingsagent
- 35) »central modpart«: et foretagende, der som mellemlid enten direkte mellem en kvoteudbyder og en budgiver eller dennes retssuccessor, eller mellem formidlere, der repræsenterer dem, fungerer som eneste modpart for hver af disse og garanterer betaling af auktionsprovenuet til kvoteudbyderen eller en formidler, der repræsenterer denne, og levering af auktionerede kvoter til budgiveren eller en formidler, der repræsenterer denne, jf. dog artikel 48
- 36) »afviklingssystem«: infrastruktur, der kan være tilsluttet til auktionsplatformen og kan levere afviklingstjenesteydelser, herunder clearing, netting, håndtering af stillet sikkerhed og andre tjenester, som i sidste ende afstedkommer, at kvoter leveres på en kvoteudbyders vegne til en budgiver eller dennes retssuccessor, og at en budgiver eller dennes retssuccessor betaler det skyldige beløb til en kvoteudbyder via et af følgende:
- a) bankvæsenet og EU-registret
 - b) en eller flere afviklingsagenter, der handler på vegne af en kvoteudbyder og en budgiver eller dennes retssuccessor, som har adgang til afviklingsagenten enten direkte eller indirekte via afviklingsagentens medlemmer, der fungerer som formidlere mellem deres kunder og afviklingsagenten
- 37) »afviklingsagent«: et foretagende, der som agent stiller konti til rådighed for auktionsplatformen, og som garanterer, at ordrer fra kvoteudbyderen eller en formidler, der repræsenterer denne, om overførsel af auktionerede kvoter fra dennes konto finder sted på sikker måde samtidig eller næsten samtidig med, at en auktionsvinder, dennes retssuccessor eller formidlere, der repræsenterer den, betaler den resulterende auktionspris
- 38) »sikkerhed«: den form for sikkerhed, der er omhandlet i artikel 2, litra m), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF¹⁵⁾, herunder de kvoter, som clearingsystemet eller afviklingssystemet accepterer som sikkerhed
- 39) »reguleret marked«: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF
- 40) »små og mellemstore virksomheder«: driftsledere og luftfartøjsoperatører, der opfylder definitionen af små og mellemstore virksomheder i Kommissionens henstilling 2003/361/EF¹⁶⁾
- 41) »små drivhusgasudledere«: driftsledere og luftfartøjsoperatører, der i de tre år forud for det år, hvori de deltager i en auktion, udledte i gennemsnit højst 25000 ton CO₂-ækvivalenter årligt, som konstateret ud fra deres verificerede emissioner
- 42) »markedsoperatør«: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 13), i direktiv 2004/39/EF
- 43) »etableringssted«: er et af følgende:
- a) for så vidt angår artikel 6, stk. 3, tredje afsnit: vedkommendes bopæl eller faste adresse i EU

- b) for så vidt angår artikel 18, stk. 2, i nærværende forordning: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 20), litra a), i direktiv 2004/39/EF, sammenholdt med kravene i artikel 5, stk. 4, i samme direktiv
- c) for så vidt angår artikel 18, stk. 3, i nærværende forordning, når der er tale om de personer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra b), i nærværende forordning: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 20), litra a), i direktiv 2004/39/EF, sammenholdt med kravene i artikel 5, stk. 4, i samme direktiv
- d) for så vidt angår artikel 18, stk. 3, i nærværende forordning, når der er tale om de personer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra c), i nærværende forordning: det samme som i artikel 4, nr. 7), i direktiv 2006/48/EF
- e) for så vidt angår artikel 19, stk. 2, i nærværende forordning, når der er tale om de erhvervsmæssige grupperinger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), i nærværende forordning: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 20), litra a), i direktiv 2004/39/EF
- f) for så vidt angår artikel 35, stk. 4, 5 og 6, og artikel 42, stk. 1, i nærværende forordning: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 20), litra b), i direktiv 2004/39/EF.

KAPITEL II

AUKTIONERNES UDFORMNING

Artikel 4

Auktionsprodukter

1. Kvoter udbydes til salg på en auktionsplatform ved hjælp af standardiserede elektroniske kontrakter, handlet på den pågældende auktionsplatform («auktionsproduktet»). Auktionsprodukterne skal ikke nødvendigvis handles på samme auktionsplatform, hvor kvoterne leveres senest to handelsdage efter auktionsdagen.

2. Indtil de juridiske og tekniske forudsætninger for levering af kvoter er implementeret, skal medlemsstaterne auktionere kvoter i form af enten futures, eller forwards.

Futures eller forwards auktioneres efter bestemmelserne i artikel 11, stk. 1, og artikel 32 og bilag I.

Ved auktionering af futures eller forwards skal leveringen af kvoter finde sted senest den 31. december 2013.

3. Senest tre måneder efter implementeringen af de juridiske og tekniske forudsætninger for levering af kvoter skal medlemsstaterne auktionere kvoter i form af enten todages spot, eller femdages futures.

Artikel 5

Auktionsmåde

Auktionerne gennemføres på en sådan måde, at budgiverne skal indgive deres bud i en given budperiode, uden at de kan se de andre budgiveres bud. Alle auktionsvindere skal betale samme resulterende auktionspris, som omhandlet i artikel 7, for alle kvoter, uanset hvilken pris vedkommende har budt.

Artikel 6

Indgivelse og tilbagetrækning af bud

1. Et bud skal som minimum lyde på ét parti.

Et parti af todages spot eller femdages futures består af mindst 500 kvoter.

Et parti af futures eller forwards består af 1000 kvoter.

2. Hvert bud skal indeholde følgende:

- a) budgiverens identitet og angivelse af, om vedkommende byder for egen regning eller for en kundes regning
- b) kundens identitet, hvis buddet indgives for en kundes regning
- c) budmængden udtrykt ved antallet af kvoter i heltalsmultiplum af partier a 500 eller 1000 kvoter
- d) den budte pris pr. kvote angivet i euro med to decimaler.

3. Kun i budperioderne kan der indgives, ændres og tilbagetrækkes bud.

Indgivne bud kan ændres eller trækkes tilbage inden for en bestemt frist inden budperiodens udløb. Denne frist fastsættes af den pågældende auktionsplatform og offentliggøres på dens websted mindst fem handelsdage inden budperiodens start.

Kun en fysisk person, der er etableret i EU, udpeget i medfør af artikel 19, stk. 2, litra d), og beføjet til at tegne en budgiver i alle forhold vedrørende auktioner, herunder at indgive bud (»repræsentant for budgiveren«) er berettiget til at indgive, ændre og trække bud tilbage på vegne af en budgiver.

Hvis et bud er indgivet er det bindende, medmindre det trækkes tilbage eller ændres i henhold til dette stykke eller trækkes tilbage i henhold til stk. 4.

4. Hvis den pågældende auktionsplatform er forvisset om, at der er sket en egentlig fejl ved indgivelsen af buddet, kan den efter anmodning fra en repræsentant for budgiveren anse det fejlagtigt indgivne bud som trukket tilbage, efter at budperioden er afsluttet, men inden den resulterende auktionspris er fastslået.

5. At et investeringsselskab eller et kreditinstitut modtager, formidler eller indgiver bud på en auktionsplatform, anses for at udgøre en investeringsservice som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2004/39/EF, når auktionsproduktet er et finansielt instrument.

Artikel 7

Resulterende auktionspris og präsidentiske bud

1. Den resulterende auktionspris bestemmes, når budperioden er afsluttet.

2. Auktionsplatformen sorterer de indgivne bud i rækkefølge efter pris. Er der flere bud med samme pris, sorteres disse bud i tilfældig rækkefølge ved hjælp af en algoritme, som auktionsplatformen vælger inden auktionen.

Budmængderne adderes begyndende med buddet med den højeste pris. Prisen i det bud, hvor summen af alle budmængderne bliver lig med eller større end mængden af de auktionerede kvoter, er den resulterende auktionspris.

3. Alle bud, som indgår i summen af budmængderne som bestemt efter stk. 2, tildeles til den resulterende auktionspris.

4. Hvis den samlede mængde af vindende bud bestemt efter stk. 2 er større end mængden af auktionerede kvoter, skal den resterende mængde af de auktionerede kvoter tildeles den budgiver, der har indgivet det sidste bud i summen af budmængderne.

5. Hvis den samlede budmængde sorteret efter stk. 2 er mindre end mængden af auktionerede kvoter, annullerer auktionsplatformen auktionen.

6. Hvis auktionsprisen ligger væsentligt under den pris, der er fremherskende på det sekundære marked under og umiddelbart forud for budperioden, idet der tages hensyn til den kortfristede volatilitet i kvoteprisen i en bestemt periode forud for auktionen, annullerer auktionsplatformen auktionen.

7. Auktionsplatformen fastlægger inden den pågældende auktion, hvilken metodologi der skal anvendes med henblik på stk. 6, efter at have hørt den auktionstilsynsførende og indhentet dennes udtalelse og un-

derrettet de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i artikel 56. Den pågældende auktionsplatform skal om overhovedet muligt tage hensyn til udtalelsen fra den auktionstilsynsførende.

Auktionsplatformen kan ændre metodologi mellem to budperioder på samme auktionsplatform, når den har hørt den auktionstilsynsførende og underrettet de kompetente nationale myndigheder som omhandlet i artikel 56.

8. Hvis en auktion annulleres efter stk. 5 eller 6, fordeles den auktionerede mængde jævnt på de næstfølgende planlagte auktioner på samme auktionsplatform.

Hvad angår kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, fordeles mængden jævnt over de følgende fire planlagte auktioner.

Hvad angår kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, fordeles mængden jævnt over de følgende to planlagte auktioner.

KAPITEL III

AUKTIONSKALENDER

Artikel 8

Tidsforløb og hyppighed

1. En auktionsplatform afholder særskilte auktioner via sine egne regelmæssigt gentagne budperioder. Budperioderne begynder og slutter på samme handelsdag. Budperioden varer mindst to timer. To eller flere auktionsplatformes budperioder må ikke overlappe hinanden, og der skal være mindst to timer mellem to på hinanden følgende budperioder.

2. Auktionsplatformen fastsætter dato og klokkeslæt for auktionerne under hensyntagen til helligdage, som har indflydelse på de internationale finansmarkeder, og alle andre relevante begivenheder og omstændigheder, som ifølge auktionsplatformen kan indvirke på, om auktionerne forløber korrekt, og derfor kræver ændringer. Der afholdes ingen auktioner i de to uger omkring jul og nytår.

3. Under ekstraordinære omstændigheder kan en auktionsplatform, efter at have rådført sig med den auktionstilsynsførende og fået dennes udtalelse, ændre klokkeslættene for en budperiode ved at give alle personer, der kan ventes at blive berørt af ændringen, meddelelse herom. Den pågældende auktionsplatform skal om overhovedet muligt tage hensyn til udtalelsen fra den auktionstilsynsførende.

4. Fra den sjette auktion eller tidligere skal den auktionsplatform, der er udpeget i medfør af artikel 26, stk. 1 eller 2, auktionere kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, mindst en gang ugentligt og auktionere kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, skal gennemføres mindst hver anden måned.

På højst to ugentlige dage, hvor en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, afholder auktion, må ingen anden auktionsplatform afholde auktion. Hvis en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, afholder auktion mere end to dage ugentligt, fastsætter den, på hvilke to dage der ikke må afholdes andre auktioner, og offentliggør dette. Dette gør den senest på den dato, hvor den træffer de beslutninger og offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1.

5. Fra den sjette auktion eller tidligere fordeles de kvotemængder, der skal auktioneres på den auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, ligeligt på de auktioner, der afholdes i løbet af et år, dog således at der i august kun auktioneres halvt så store mængder som i hver af årets øvrige måneder.

6. I artikel 32 er der fastsat yderligere bestemmelser om tidsforløbet og hyppigheden af auktioner, der afholdes af andre auktionsplatforme end de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2.

Artikel 9

Omstændigheder, der forhindrer afholdelse af auktioner

Uden at anvendelsen af reglerne i artikel 58 indskrænkes, kan en auktionsplatform annullere en auktion, hvis der foreligger omstændigheder, der indvirker på sikkerheden eller pålideligheden af det it-system, der er påkrævet for at ansøge om adgang til at byde, deltage i eller gennemføre en auktion, på en sådan måde, at de forhindrer eller formentlig vil forhindre, at den pågældende auktion forløber korrekt.

Hvad angår kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, fordeles mængden ligeligt på de følgende fire planlagte auktioner.

Hvad angår kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, fordeles mængden ligeligt på de følgende to planlagte auktioner.

Artikel 10

Årlige auktionsmængder af kvoter, der er omfattet af kapitel III til direktiv 2003/87/EF

1. Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i 2011 eller 2012 og de auktionsprodukter, i form af hvilke kvoterne auktioneres, fastsættes i bilag I til nærværende forordning.

2. Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i 2013 og 2014 er den kvotemængde, der er fastlagt for det pågældende kalenderår i overensstemmelse med artikel 9 og 9a i nævnte direktiv, fratrukket den gratistildeling, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 7, og artikel 11, stk. 2, i samme direktiv, og fratrukket halvdelen af den samlede kvotemængde, der er auktioneret i 2011 og 2012.

Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i 2015 og hvert følgende kalenderår er den kvotemængde, der er fastlagt for det pågældende kalenderår i overensstemmelse med artikel 9 og 9a i nævnte direktiv, fratrukket den gratistildeling, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 7, og artikel 11, stk. 2, i samme direktiv.

Mængder til auktionering efter bestemmelserne i artikel 24 i direktiv 2003/87/EF lægges til den kvotemængde, der er til auktionering i et givet kalenderår, som beregnet efter bestemmelserne i henholdsvis første og andet afsnit i dette stykke.

I mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i det sidste år i en handelsperiode skal der tages hensyn til anlæg, der har indstillet driften, jf. artikel 10a, stk. 19, i samme direktiv, og eventuelle tilpasninger af gratiskvoter ifølge artikel 10a, stk. 20, i samme direktiv eller kvoter, der er sat til side til nyttilkomne, jf. artikel 10a, stk. 7, i samme direktiv.

3. Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i 2013 og hvert følgende kalenderår, baseres på den anslåede kvotemængde til auktionering, som Kommissionen har fastlagt og offentliggjort efter artikel 10, stk. 1, i samme direktiv, eller den seneste ændring af Kommissionens oprindelige skøn, som er offentliggjort senest den 31. januar året før.

Enhver efterfølgende ændring af kvotemængden til auktionering i et givet kalenderår tages der hensyn til i den kvotemængde, der skal auktioneres i det følgende kalenderår.

4. Uden at bestemmelserne i artikel 10a, stk. 7, i direktiv 2003/87/EF tilsidesættes, opgøres i et givet kalenderår den enkelte medlemsstats andel af kvoter, der skal auktioneres, og som er omfattet af kapitel III i samme direktiv, som den andel, der er fastlagt ifølge artikel 10, stk. 2, i samme direktiv, minus eventuelle midlertidige gratistildelinger, som medlemsstaten har givet i samme kalenderår i henhold til artikel 10c i samme direktiv, plus eventuelle kvoter, som medlemsstaten skal auktionere i samme kalenderår i henhold til artikel 24 i samme direktiv.

Artikel 11

Kalender med individuelle auktioner over kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, og som auktioneres på auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, i nærværende forordning

1. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, fastlægger og offentliggør budperioder, individuelle mængder, auktionsdatoer samt betalings- og leveringsdatoer for de kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, som skal auktioneres på hver enkelt auktion hvert kalenderår, senest den 28. februar året før eller så snart som praktisk muligt efter denne dato, idet de forinden har rådført sig med Kommissionen og fået dens udtalelse herom. De pågældende auktionsplatforme skal om overhovedet muligt tage hensyn til Kommissionens udtalelse.

2. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, i nærværende forordning skal basere deres fastlæggelse og offentliggørelse ifølge stk. 1 på den anslåede kvotemængde til auktionering, som Kommissionen har fastlagt og offentliggjort, eller den seneste ændring af Kommissionens oprindelige skøn, jf. artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF.

3. Budperioder, individuelle mængder og auktionsdatoer for kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, og som er til auktionering i det sidste år i en handelsperiode, kan af auktionsplatformen tilpasses under hensyntagen til anlæg, der har indstillet driften, jf. artikel 10a, stk. 19, i samme direktiv, og eventuelle tilpasninger af gratiskvoter ifølge artikel 10a, stk. 20, i samme direktiv eller kvoter, der er sat til side til nytillkomne, jf. artikel 10a, stk. 7, i samme direktiv.

4. Kalenderen med individuelle auktioner over kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, som afholdes af en anden auktionsplatform end de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, i nærværende forordning, fastlægges og offentliggøres som fastsat i artikel 32 i nærværende forordning.

Artikel 12

Årlige auktionsmængder af kvoter, der er omfattet af kapitel II til direktiv 2003/87/EF

1. Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i 2012 er som beregnet og bestemt af Kommissionen efter artikel 3d, stk. 1, i samme direktiv.

Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, til auktionering hvert kalenderår fra og med 2013, er som beregnet og bestemt af Kommissionen efter artikel 3d, stk. 2, i samme direktiv, ligeligt fordelt over de år, der udgør den pågældende handelsperiode.

I kvotemængden til auktionering i det sidste år i en handelsperiode skal der dog tages hensyn til de kvoter, der er sat til side i en særlig reserve, jf. artikel 3f i direktiv 2003/87/EF.

2. For hvert kalenderår i en given handelsperiode opgøres den enkelte medlemsstats andel af kvoter, der skal auktioneres, og som er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, som den andel, der er fastsat for den pågældende handelsperiode efter artikel 3d, stk. 3, i samme direktiv, divideret med det antal år, den pågældende handelsperiode omfatter.

Artikel 13

Kalender med individuelle auktioner over kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, og som auktioneres på auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, i nærværende forordning

1. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, fastlægger og offentliggør budperioder, individuelle mængder og auktionsdatoer for de kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/

EF, som skal auktioneres på hver enkelt auktion i 2012, senest den 30. september 2011 eller så snart som praktisk muligt efter denne dato, idet de forinden har rådført sig med Kommissionen og fået dens udtalelse herom. De pågældende auktionsplatforme skal om overhovedet muligt tage hensyn til Kommissionens udtalelse.

2. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, fastlægger og offentliggør fra 2012 budperioder, individuelle mængder, auktionsdatoer samt auktionsprodukt og betalings- og leveringsdatoer for de kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, som skal auktioneres på hver enkelt auktion hvert kalenderår, senest den 28. februar året før eller så snart som praktisk muligt efter denne dato, idet de forinden har rådført sig med Kommissionen og fået dens udtalelse herom. De pågældende auktionsplatforme skal tage størst muligt hensyn til Kommissionens udtalelse.

Budperioder, individuelle mængder, auktionsdatoer samt auktionsprodukt og betalings- og leveringsdatoer for kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i det sidste år i en handelsperiode kan af auktionsplatformen tilpasses under hensyntagen til kvoter, der er sat til side i den særlige reserve, der er omhandlet i artikel 3f i samme direktiv.

3. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, i nærværende forordning, skal basere deres fastlæggelse og offentliggørelse på stk. 1 og 2 i denne artikel på Kommissionens afgørelse vedtaget i henhold til artikel 3e, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF.

4. Bestemmelserne om kalenderen med individuelle auktioner over kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, som afholdes af en anden auktionsplatform end de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, i nærværende forordning, fastlægges og offentliggøres som fastsat i artikel 32 i nærværende forordning.

Artikel 14

Tilpasning af auktionskalenderen

1. De fastlagte og offentliggjorte årlige mængder til auktionering, budperioder, mængder, datoer, auktionsprodukter og betalings- og leveringsdatoer vedrørende de enkelte auktioner, jf. artikel 10 til 13 og artikel 32, stk. 4, kan kun ændres af følgende årsager:

- a) annullering af en auktion i henhold til artikel 7, stk. 5 og 6, artikel 9 og artikel 32, stk. 5
- b) suspension af en anden auktionsplatform end dem, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2 i nærværende forordning, i henhold til den kommissionsforordning, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF
- c) en beslutning, truffet af en medlemsstat i henhold til artikel 30, stk. 8
- d) manglende afvikling, jf. artikel 45, stk. 5
- e) tiloversblevne kvoter i den særlige reserve, der er omhandlet i artikel 3f i direktiv 2003/87/EF
- f) indstilling af et anlægs drift, jf. artikel 10a, stk. 19, i direktiv 2003/87/EF, eventuelle tilpasninger af gratiskvoter ifølge artikel 10a, stk. 20, i samme direktiv eller kvoter, der er sat til side til nytillkomne, jf. artikel 10a, stk. 7, i samme direktiv
- g) ensidig medtagelse af yderligere aktiviteter og gasser i henhold til artikel 24 i direktiv 2003/87/EF
- h) foranstaltninger truffet i henhold til artikel 29a i direktiv 2003/87/EF
- i) ikrafttræden af ændringer til denne forordning eller til direktiv 2003/87/EF.

2. Hvis den måde, en ændring skal gennemføres på, ikke er omhandlet i denne forordning, gennemfører den pågældende auktionsplatform først ændringen, når den har rådført sig med Kommissionen og fået dens udtalelse herom. Den pågældende auktionsplatform skal tage størst muligt hensyn til Kommissionens udtalelse.

KAPITEL IV

ADGANG TIL AUKTIONERNE

Artikel 15

Personer, der kan byde direkte på en auktion

Kun personer, som er berettiget til at søge om adgang til at byde ifølge artikel 18, og som har opnået adgang til at byde ifølge artikel 19 og 20, kan byde direkte på en auktion, jf. dog artikel 28, stk. 3.

Artikel 16

Måder for adgang

1. Auktionsplatformene skal sørge for adgang til auktionerne på et ikke-diskriminerende grundlag.
2. Auktionsplatforme, der auktionerer todages spot eller femdages futures, skal sikre, at der i hvert fald er fjernadgang til deres auktioner via en elektronisk grænseflade, som der er sikker og pålidelig adgang til over internettet.

Desuden skal auktionsplatforme, der auktionerer todages spot eller femdages futures, give budgiverne mulighed for adgang til auktionerne via dedikerede forbindelser til den elektroniske grænseflade.

3. Auktionsplatforme, der auktionerer todages spot eller femdages futures, kan tilbyde en eller flere alternative måder for adgang til deres auktioner, hvis hovedadgangen af en ikke nærmere bestemt årsag ikke kan benyttes, forudsat at sådanne alternative adgangsmåder er sikre og pålidelige og ikke ved deres brug fører til diskrimination af budgiverne.

Artikel 17

Kursus og hjælp

Auktionsplatforme, der auktionerer todages spot eller femdages futures, tilbyder et praktisk orienteret webbaseret kursusmodul om den auktionsproces, de følger, herunder vejledning i, hvordan formularer udfyldes og sendes, og en simulering af, hvordan budgivningen på en auktion foregår. De skal også stille brugerhjælp til rådighed via telefon, fax og e-mail, i hvert fald i den normale arbejdstid på alle handelsdage.

Artikel 18

Personer med ret til at ansøge om adgang til at byde

1. Følgende personer har ret til at ansøge om adgang til at byde direkte på auktionerne:
 - a) driftsledere og luftfartøjsoperatører, der har en operatørkvotekonto og byder for egen regning, hvilket inkluderer eventuelle moder- og dattervirksomheder og tilknyttede virksomheder, der indgår i samme virksomhedsgruppe som driftslederen eller luftfartøjsoperatøren
 - b) investeringsselskaber med tilladelse i henhold til direktiv 2004/39EF, som byder for egen regning eller for deres kunders regning
 - c) kreditinstitutter med tilladelse i henhold til direktiv 2006/48/EF, som byder for egen regning eller for deres kunders regning
 - d) erhvervsmæssige grupperinger af personerne i litra a), som byder for egen regning og handler som agent på medlemmernes vegne
 - e) offentlige organer og statsejede virksomheder i medlemsstaterne, som kontrollerer en af de i litra a) opregnede personer.

2. Uden at det berører undtagelsen i artikel 2, stk. 1, litra i), i direktiv 2004/39/EF, har personer, der er omfattet af denne undtagelse, og som er autoriseret i henhold til artikel 59 i nærværende forordning, ret til at ansøge om adgang til at byde direkte på auktionerne, enten for egen regning eller for deres hovederhvervs kunders regning, hvis den relevante kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, de er etableret i, ved lov har fået beføjelse til at give dem tilladelse til at byde for egen regning eller for deres hovederhvervs kunders regning.

3. Personerne i stk. 1, litra b) og c), har ret til at ansøge om adgang til at byde for deres kunders regning, når buddet vedrører auktionsprodukter, der ikke er finansielle instrumenter, hvis den relevante kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, de er etableret i, ved lov har fået beføjelse til at give dem tilladelse til at byde for egen regning eller for deres kunders regning.

4. Hvis personerne i stk. 1, litra b) og c), og stk. 2 byder for deres kunders regning, skal de kontrollere, at disse kunder selv har ret til at ansøge om adgang til at byde direkte i henhold til stk. 1 eller 2.

Hvis de personer, der er omhandlet i første afsnit, selv har kunder, for hvis regning de byder, skal de kontrollere, at disse kunder også har ret til at ansøge om adgang til at byde direkte i henhold til stk. 1 eller 2. Det samme gælder for alle kunder i kæden, som byder indirekte på auktionerne.

5. Følgende personer har ikke ret til at ansøge om adgang til at byde direkte på auktionerne og kan ikke deltage i auktioner gennem en eller flere personer, som har opnået adgang til at byde efter artikel 19 og 20, hverken for egen regning eller en anden persons regning, når de optræder i deres rolle på den pågældende auktion:

- a) kvoteudbyderen
- b) auktionsplatformen, herunder ethvert tilknyttet clearingsystem og ethvert afviklingssystem
- c) personer, som har en sådan stilling, at de direkte eller indirekte kan øve betydelig indflydelse på ledelsen af personerne i litra a) og b)
- d) personer, der arbejder for personerne i litra a) og b).

6. Den auktionstilsynsførende kan ikke deltage i nogen auktion, hverken direkte eller indirekte gennem en eller flere personer, som har opnået adgang til at byde efter artikel 19 og 20, hverken for egen regning eller en anden persons regning.

Personer, som har en sådan stilling, at de direkte eller indirekte kan øve betydelig indflydelse på ledelsen af den auktionstilsynsførende, kan ikke deltage i nogen auktion, hverken direkte eller indirekte gennem en eller flere personer, som har opnået adgang til at byde efter artikel 19 og 20, hverken for egen regning eller en anden persons regning.

Personer, der arbejder for den auktionstilsynsførende i forbindelse med auktionerne, kan ikke deltage i nogen auktion, hverken direkte eller indirekte gennem en eller flere personer, som har opnået adgang til at byde efter artikel 19 og 20, hverken for egen regning eller en anden persons regning.

7. En auktionsplatform, herunder det dertil knyttede clearingsystem eller afviklingssystem, har ifølge artikel 44-50 mulighed for at modtage betaling fra, foretage levering til og acceptere sikkerhedsstillelse fra en auktionstvinders retssuccessor, men brug af denne mulighed må ikke undergrave anvendelsen af artikel 17-20.

Artikel 19

Betingelser for adgang til at byde

1. Når en auktionsplatform organiserer et sekundært marked, har medlemmer af og deltagere i det sekundære marked, som er organiseret af en auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, som er berettigede i henhold til artikel 18, stk. 1 eller 2, adgang til at byde direkte på de auktioner, den pågældende auktionsplatform afholder, uden at opfylde yderligere adgangsbetingelser, forudsat:

- a) at betingelserne for medlemmers eller deltageres adgang til handel med kvoter på det sekundære marked, som er organiseret af en auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, ikke er mindre strenge end betingelserne i stk. 2
- b) at auktionsplatformen, der auktionerer todages spot eller femdages futures, modtager alle eventuelle yderligere oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, at de betingelser i stk. 2, som ikke tidligere er kontrolleret, er opfyldt.

2. Personer, der ikke er medlemmer af eller deltagere i det sekundære marked, som er organiseret af en auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, men som er berettiget i henhold til artikel 18, stk. 1 eller 2, har adgang til at byde direkte på de auktioner, auktionsplatformen afholder, forudsat at de:

- a) er etableret i EU, er driftsleder eller luftfartøjsoperatør
- b) har en udpeget kvotekonto
- c) har en udpeget bankkonto
- d) udpeger mindst én repræsentant for budgiveren, jf. definitionen i artikel 6, stk. 3, tredje afsnit
- e) i overensstemmelse med gældende kundelegitimationskrav giver auktionsplatformen fyldestgørende oplysninger om deres identitet, deres reelle ejeres identitet, deres integritet, deres forretningsprofil og deres handelsprofil, henseende til, hvilke muligheder de har for at etablere et forhold til budgiveren, hvilken type budgiver og hvilket auktionsprodukt der er tale om, hvor store buddene forventes at blive, og hvilke midler de har til rådighed for betaling og levering
- f) giver auktionsplatformen fyldestgørende oplysninger om deres finansielle situation, navnlig om de er i stand til at indfri deres finansielle forpligtelser og kortfristede gæld i takt med, at de forfalder
- g) har etableret de interne processer, procedurer og kontraktlige aftaler, der er nødvendige for, at den maksimale budstørrelse, der kan blive pålagt i henhold til artikel 57, bliver overholdt, eller kan etablere sådanne, hvis de bliver anmodet herom
- h) opfylder bestemmelserne i artikel 49, stk. 1.

Når en auktionsplatform ikke organiserer et sekundært marked, har personer, der er berettigede i henhold til artikel 18, stk. 1 eller 2, adgang til at byde direkte på de auktioner, den pågældende auktionsplatform afholder, forudsat at de opfylder betingelserne i dette stykkes litra a)-h).

3. Personer, der er omfattet af artikel 18, stk. 1, litra b) og c), eller artikel 18, stk. 2, og indgiver bud for deres kunders regning, har ansvaret for at sikre, at alle nedenstående krav er opfyldt:

- a) deres kunder skal være berettigede personer som omhandlet i artikel 18, stk. 1 eller 2
- b) de skal have indført eller i god tid inden starten på en budperiode indføre de interne processer, procedurer og kontraktlige aftaler, der er nødvendige for
 - i) at de kan håndtere bud fra deres kunder, herunder indgive bud, opkræve betaling og overføre kvoter
 - ii) at de kan hindre, at fortrolige oplysninger passerer fra den del af deres virksomhed, der er ansvarlig for at modtage, udarbejde og afgive bud for kundernes regning, til den del af deres virksomhed, der er ansvarlig for at udarbejde og indgive bud for egen regning
 - iii) at de kan sikre, at de af deres kunder, som igen handler for deres kunders regning, anvender de betingelser, der er opstillet i stk. 2 i denne artikel og i dette stykke, og at de forlanger det samme af deres kunder og deres kunders kunder, jf. artikel 18, stk. 4.

Den pågældende auktionsplatform kan forlade sig på pålidelige kontroller, som er udført af personerne i første afsnit, deres kunder eller deres kunders kunder, som omhandlet i artikel 18, stk. 4.

Personerne i første afsnit er ansvarlige for at sikre, at de til enhver tid kan godtgøre over for auktionsplatformen, når den anmoder derom i henhold til artikel 20, stk. 5, litra d), at betingelserne i første afsnit, litra a) og b), er opfyldt.

*Artikel 20***Indgivelse og behandling af ansøgninger om adgang til at byde**

1. Personer, der er berettigede i henhold til artikel 18, stk. 1 eller 2, skal, inden de indgiver deres første bud direkte gennem en auktionsplatform, der auktioneres todages spot eller femdages futures, ansøge den pågældende auktionsplatform om adgang til at byde.

Når en auktionsplatform organiserer et sekundært marked, har medlemmer af eller deltagere i det sekundære marked, som er organiseret af den pågældende auktionsplatform, adgang til at byde uden ansøgning som omhandlet i første afsnit, hvis de opfylder kravene i artikel 19, stk. 1.

2. Ansøgningen om adgang til at byde efter stk. 1 indgives ved hjælp af et elektronisk ansøgningsskema, der er til rådighed via internettet. Den elektroniske ansøgning og adgangen til den via internettet stilles til rådighed af den pågældende auktionsplatform.

3. Ansøgninger om adgang til at byde skal ledsages af behørigt bekræftede kopier af alle de af auktionsplatformen krævede dokumenter, der er nødvendige for at dokumentere, at ansøgeren opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 2 og 3. Ansøgninger om adgang til at byde skal mindst indeholde de punkter, der er opregnet i bilag II.

4. Ansøgninger om adgang til at byde og den dertil hørende dokumentation skal efter anmodning stilles til rådighed til kontrol for den auktionstilsynsførende, den kompetente nationale håndhævende myndighed i en medlemsstat, der er ved at foretage en undersøgelse, jf. artikel 62, stk. 3, litra e), samt ethvert kompetent EU-organ, der deltager i en grænseoverskridende undersøgelse.

5. En auktionsplatform, der auktioneres todages spot eller femdages futures, kan nægte adgang til at byde på dens auktioner, hvis ansøgeren afviser

- a) at efterkomme auktionsplatformens anmodninger om yderligere oplysninger eller nærmere præcisering eller underbyggelse af allerede forelagte oplysninger eller
- b) at efterkomme en indbydelse fra auktionsplatformen til en samtale med en af ansøgerens ansatte i virksomhedens lokaler eller andetsteds eller
- c) at tillade undersøgelser eller kontroller, som auktionsplatformen anmoder om, herunder besøg på stedet og stikprøvekontrol i ansøgerens lokaler, eller
- d) at efterkomme auktionsplatformens anmodninger om oplysninger fra en ansøger, en ansøgers kunder eller disses kunders kunder som omhandlet i artikel 18, stk. 4, til kontrol af, at betingelserne i artikel 19, stk. 3, er opfyldt, eller
- e) at efterkomme auktionsplatformens anmodninger om oplysninger til kontrol af, at betingelserne i artikel 19, stk. 2, er opfyldt.

6. En auktionsplatform, der auktioneres todages spot eller femdages futures, træffer de foranstaltninger, der kræves i artikel 13, stk. 4, i direktiv 2005/60/EF vedrørende dens transaktioner og forretningsforbindelser med politisk udsatte personer, uanset deres bopælsland.

7. En auktionsplatform, der auktioneres todages spot eller femdages futures, forlanger af den, der ansøger om adgang til at byde på dens auktioner, at vedkommende sikrer, at ansøgerens kunder efterkommer alle anmodninger, der fremsættes i henhold til stk. 5, og at alle kundernes kunder, jf. artikel 18, stk. 4, gør det samme.

8. En ansøgning om adgang til at byde anses for at være trukket tilbage, hvis ansøgeren enten ikke har forelagt de af en auktionsplatform krævede oplysninger inden for en rimelig frist, som er fastsat i den pågældende auktionsplatforms anmodning om oplysninger ifølge stk. 5, litra a), d) eller e), og som ikke må være mindre end fem handelsdage efter datoen for fremsættelse af anmodningen, eller ikke reagerer på, indvilliger i eller medvirker i samtaler, undersøgelser eller kontroller som omhandlet i stk. 5, litra b) og c).

9. Ansøgere giver ikke ukorrekte eller vildledende oplysninger til en auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures. Ansøgere giver straks den pågældende auktionsplatform behørig meddelelse om alle ændringer af omstændigheder, der kan påvirke deres ansøgning om adgang til at byde på de af auktionsplatformens afholdte auktioner eller en allerede opnået adgang til at byde.

10. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, træffer beslutning om modtagne ansøgninger og underretter ansøgerne om beslutningen.

Den pågældende auktionsplatform kan

- a) meddele ubetinget adgang til auktionerne for et tidsrum, der ikke overskrider den periode, den er udpeget for, inklusive eventuelle forlængelser eller fornyelser af perioden
- b) meddele adgang til auktionerne i et tidsrum, der ikke overskrider den periode, den er udpeget for, forudsat at visse nærmere angivne betingelser er opfyldt inden en given dato, hvilket den pågældende auktionsplatform skal kontrollere
- c) nægte adgang.

Artikel 21

Nægtelse, tilbagekaldelse eller suspension af adgang

1. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, nægter adgang til at byde på dens auktioner og tilbagekalder eller suspenderer allerede meddelt adgang til at byde for personer

- a) der ikke har eller ikke længere har ret til at ansøge om adgang til at byde efter artikel 18, stk. 1 eller 2
- b) der ikke eller ikke længere opfylder kravene i artikel 18, 19 og 20
- c) der med forsæt eller gentagne gange overtræder denne forordnings bestemmelser, betingelserne for vedkommendes adgang til at byde på de auktioner, den pågældende auktionsplatform afholder, eller andre tilknyttede instrukser eller aftaler.

2. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, nægter adgang til at byde på dens auktioner og tilbagekalder eller suspenderer allerede meddelt adgang til at byde, hvis den har mistanke om hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminell handling eller markedsmissbrug fra ansøgerens side, forudsat at nægtelsen, tilbagekaldelsen eller suspensionen ikke ventes at hindre de kompetente nationale myndigheder i deres bestræbelser på at retsforfølge eller pågribe dem, der udøver sådanne aktiviteter.

I så fald anmelder den pågældende auktionsplatform dette til den finansielle efterretningssenhed, der er omhandlet i artikel 21 i direktiv 2005/60/EF, jf. artikel 55, stk. 2, i denne forordning.

3. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, kan nægte adgang til at byde på dens auktioner og tilbagekalde eller suspendere allerede meddelt adgang til at byde for personer

- a) der ved forsømmelighed overtræder denne forordnings bestemmelser, betingelserne for vedkommendes adgang til at byde på de auktioner, den pågældende auktionsplatform afholder, eller andre tilknyttede instrukser eller aftaler
- b) der ved deres adfærd har hindret, at en auktion gennemføres effektivt og i ro og orden
- c) der er omfattet af artikel 18, stk. 1, litra b) eller c), eller artikel 18, stk. 2, og ikke har budt på nogen auktion i de foregående 220 handelsdage.

4. Personerne i stk. 3 underrettes om nægtelsen, tilbagekaldelsen eller suspensionen af adgang og gives mulighed for inden for en rimelig tidsfrist, der er angivet i beslutningen om at nægte, tilbagekalde eller suspendere adgang, at reagere skriftligt.

Den pågældende auktionsplatform skal på grundlag af personens skriftlige svar enten

- a) meddele adgang eller meddele fornyet adgang med virkning fra en bestemt dato eller

- b) meddele adgang eller meddele fornyet adgang, forudsat at visse nærmere angivne betingelser er opfyldt inden en given dato, hvilket den pågældende auktionsplatform skal kontrollere, eller
- c) fastholde nægtelsen, tilbagekaldelsen eller suspensionen af adgang med virkning fra en bestemt dato.

Auktionsplatformen giver den pågældende person meddelelse om dens beslutning.

5. Personer, hvis adgang til at byde er tilbagekaldt eller suspenderet, jf. stk. 1, 2 eller 3, skal i rimeligt omfang sørge for, at deres udtræden af auktionerne

- a) foregår i ro og orden
- b) ikke skader deres kunders interesser og ikke hindrer auktionerne i at fungere effektivt
- c) ikke indvirker på deres pligt til at opfylde deres betalingsbetingelser, betingelserne for deres adgang til at byde på auktionerne eller andre tilknyttede instrukser eller aftaler
- d) ikke tilsidesætter deres pligt til at beskytte fortrolige oplysninger som omhandlet i artikel 19, stk. 3, litra b), nr. ii), som har en varighed på 20 år regnet fra deres udtræden af auktionerne.

I nægtelsen, tilbagekaldelsen eller suspensionen af adgang efter stk. 1, 2 eller 3 anføres eventuelle foranstaltninger, som er nødvendige for at opfylde bestemmelserne i dette stykke, og auktionsplatformen kontrollerer, at foranstaltningerne overholdes.

KAPITEL V

UDPEGELSE AF KVOTEUDBYDEREN OG KVOTEUDBYDERENS FUNKTIONER

Artikel 22

Udpegelse af kvoteudbyderen

1. Hver medlemsstat udpeger en kvoteudbyder. Ingen medlemsstat auktionere kvoter uden at have udpeget en kvoteudbyder. Flere medlemsstater kan udpege den samme kvoteudbyder.

2. Kvoteudbyderen udpeges af den udpegende medlemsstat i god tid, inden auktionerne påbegyndes, således at de nødvendige aftaler med den auktionsplatform, der er udpeget eller skal udpeges af den pågældende medlemsstat, herunder det tilsluttede clearingsystem og afviklingssystem, kan indgås og gennemføres, hvorved kvoteudbyderen bliver i stand til at auktionere kvoter på den udpegende medlemsstats vegne på gensidigt aftalte vilkår.

3. For medlemsstater, der ikke deltager i den fælles aktion i artikel 26, udpeges kvoteudbyderen af den udpegende medlemsstat i god tid, inden auktionerne på de auktionsplatforme, der er udpeget i henhold til artikel 26, stk. 1 og 2, påbegyndes, således at de nødvendige aftaler med disse platforme, herunder det tilsluttede clearingsystem og afviklingssystem, kan indgås og gennemføres, hvorved kvoteudbyderen bliver i stand til at auktionere kvoter på den udpegende medlemsstats vegne på sådanne auktionsplatforme på gensidigt aftalte vilkår, jf. artikel 30, stk. 7, andet afsnit, og artikel 30, stk. 8, første afsnit.

4. Medlemsstaterne undlader at videregive intern viden som omhandlet i artikel 3, nr. 29), og artikel 37, litra a), til nogen, der arbejder for en kvoteudbyder.

Skulle der uretmæssigt blive videregivet interne oplysninger til personer, der arbejder for kvoteudbyderen, skal der i vilkårene for udpegelsen af kvoteudbyderen indgå sådanne foranstaltninger, at de personer, som der uretmæssigt er givet oplysninger til, kan fjernes fra auktionerne.

Bestemmelsen i andet afsnit indskrænker ikke anvendelsen af artikel 11-16 i direktiv 2003/6/EF og artikel 43 i nærværende forordning ved overtrædelser af forbuddet i første afsnit.

5. Kvoter, der skal auktioneres på en medlemsstats vegne, holdes tilbage fra auktionerne, indtil der er udpeget en kvoteudbyder og indtil ordningerne i stk. 2 er indgået og gennemført.

6. Stk. 5 berører ikke de EU-retlige følger for en medlemsstat, der ikke opfylder sine forpligtelser i medfør af stk. 1-4.

7. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om kvoteudbyderens identitet og kontaktoplysninger.

Kvoteudbyderens identitet og kontaktoplysninger offentliggøres på Kommissionens websted.

Artikel 23

Kvoteudbyderens funktioner

Kvoteudbyderens funktioner består i

- a) at auktionere de kvotemængder, som hver af de udpegende medlemsstater vil auktionere
- b) at tage imod det auktionsprovenu, der tilkommer hver enkelt udpegende medlemsstat
- c) at udbetale det auktionsprovenu, der tilkommer hver enkelt udpegende medlemsstat.

KAPITEL VI

UDPEGELSE AF DEN AUKTIONSTILSYNSFØRENDE OG DEN AUKTIONSTILSYNSFØRENDES FUNKTIONER

Artikel 24

Den auktionstilsynsførende

1. Alle auktionsprocesser overvåges af én auktionstilsynsførende.

2. Medlemsstaterne udpeger en auktionstilsynsførende efter en fælles procedure for indgåelse af aftaler, som gennemføres i fællesskab af Kommissionen og medlemsstaterne, som omhandlet i artikel 91, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og artikel 125c i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

3. Den auktionstilsynsførende udpeges for en periode på højst fem år.

Mindst tre måneder før udløbet eller afslutningen af den periode, den auktionstilsynsførende er udpeget for, udpeges der en efterfølger, jf. stk. 2.

4. Den auktionstilsynsførendes identitet og kontaktoplysninger offentliggøres på Kommissionens websted.

Artikel 25

Den auktionstilsynsførendes funktioner

1. Den auktionstilsynsførende overvåger, om auktionerne i den forløbne måned er gennemført korrekt og aflægger rapport på medlemsstaternes vegne til Kommissionen og de berørte medlemsstater inden for tidsfristen i artikel 10, stk. 4, fjerde afsnit, i direktiv 2003/87/EF, især hvad angår

- a) lige og åben adgang
- b) gennemsigtighed
- c) prisfastsættelse
- d) tekniske og gennemførelsesmæssige aspekter.

2. Den auktionstilsynsførende forelægger medlemsstaterne og Kommissionen en årlig konsolideret rapport, som behandler

- a) de i stk. 1 omhandlede forhold, både hvad angår den enkelte auktion og aggregeret for hver enkelt auktionsplatform

- b) manglende overholdelse af kontrakten om udpegelse af en auktionsplatform
- c) tegn på konkurrencebegrænsende adfærd eller markedsmisbrug
- d) auktionernes eventuelle indvirkning på auktionsplatformenes stilling på det sekundære marked
- e) forbindelsen mellem de auktionsprocesser, der er omfattet af den konsoliderede rapport, og mellem disse auktionsprocesser og det sekundære markeds funktion, jf. artikel 10, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF
- f) antallet og arten af eventuelle klager, der er fremsat i henhold til artikel 59, stk. 4, og deres status samt tilsvarende oplysninger om eventuelle andre klager, der er indgivet til de nationale myndigheder, der har kompetence inden for tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber
- g) oplysninger om opfølgning af rapporter, som den auktionstilsynsførende har indgivet i medfør af stk. 3, 4 og 5
- h) eventuelle anbefalinger, som anses for hensigtsmæssige med henblik på at forbedre auktionsprocesserne eller revurdere
 - i) denne forordning, herunder revurderingen i artikel 33
 - ii) den kommissionsforordning, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF
 - iii) direktiv 2003/87/EF, herunder den undersøgelse af det europæiske kvotemarkeds funktion, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, og artikel 12, stk. 1a, i nævnte direktiv.

3. Den auktionstilsynsførende kan efter anmodning fra Kommissionen eller en eller flere medlemsstater eller i medfør af stk. 5 rapportere om specifikke forhold vedrørende auktionsprocesserne fra tid til anden, når det er nødvendigt at tage det pågældende spørgsmål op, inden de i stk. 1 og 2 omhandlede rapporter forelægges. I øvrigt kan den auktionstilsynsførende rapportere herom i de i stk. 1 og 2 omhandlede rapporter.

4. En medlemsstat, der ikke deltager i de fælles procedurer i artikel 26 i nærværende forordning, men har valgt at udpege sin egen auktionsplatform efter artikel 30, stk. 1 og 2, i nærværende forordning, kan anmode den auktionstilsynsførende om at forelægge medlemsstaterne, Kommissionen og den pågældende auktionsplatform en teknisk rapport om, hvorvidt den auktionsplatform, den foreslår eller agter at foreslå, er i stand til at gennemføre auktionsprocesserne i overensstemmelse med kravene i denne forordning og målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.

I sådanne rapporter angiver den auktionstilsynsførende tydeligt, hvor auktionsprocessen opfylder kravene i første afsnit, og hvor den ikke gør. Den kommer med præcise forslag til, hvorledes auktionsprocessen kan udvikles og forbedres yderligere, og foreslår en specifik tidsplan for implementering af disse forslag.

5. I tilfælde af overtrædelse af nærværende forordning, eller hvis den auktionsproces, en auktionsplatform gennemfører, ikke er i overensstemmelse med målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, eller efter anmodning fra Kommissionen, fordi den har mistanke om en sådan overtrædelse, rapporterer den auktionstilsynsførende straks til medlemsstaterne, Kommissionen og den pågældende auktionsplatform.

I rapporten skal overtrædelsen eller den manglende overensstemmelse angives tydeligt. Der skal gives præcise forslag til, hvordan situationen kan afhjælpes, og en specifik tidsplan for implementering af disse forslag. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan suspension af den pågældende auktionsplatform foreslås. Den auktionstilsynsførende revurderer løbende sin rapport og giver kvartalsvise ajourføringer af den til medlemsstaterne, Kommissionen og den pågældende auktionsplatform.

6. Udtalelser, der fremsættes af den auktionstilsynsførende i medfør af artikel 7, stk. 7, eller artikel 8, stk. 3, i denne forordning, indgår i dens funktioner i henhold til denne artikel.

7. Rapporter og udtalelser i henhold til denne artikel udarbejdes i en forståelig og let tilgængelig standardopstilling, som fastlægges i kontrakten om udpegelse af den auktionstilsynsførende.

KAPITEL VII

UDPEGELSE AF EN AUKTIONSPLATFORD AF MEDLEMSSTATERNE EFTER EN FÆLLES PROCEDURE MED KOMMISSIONEN OG AUKTIONSPLATFORDENS FUNKTIONER*Artikel 26***Udpegelse af en auktionplatform efter en fælles procedure mellem medlemsstaterne og Kommissionen**

1. Uden at bestemmelserne i artikel 30 tilsidesættes, udpeger medlemsstaterne en auktionplatform til auktionering af todages spot eller femdages futures efter en fælles indkøbsprocedure mellem Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion.

2. Uden at bestemmelserne i artikel 30 tilsidesættes, udpeger medlemsstaterne en eller to auktionplatforme til auktionering af todages spot eller femdages futures, forudsat at disse auktionsprodukter er opregnet i bilag I, efter en fælles indkøbsprocedure mellem Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion.

3. Den fælles indkøbsprocedure omhandlet i stk. 1 og 2 skal gennemføres i henhold til artikel 91, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og artikel 125c i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002

4. Auktionplatformene i stk. 1 og 2 udpeges for en periode på højst fem år.

5. De i stk. 1 og 2 omhandlede auktionplatformes identitet og kontaktoplysninger offentliggøres på Kommissionens websted.

6. En medlemsstat, der slutter sig til den fælles aktion som omhandlet i stk. 1 og 2, efter at den ved en fælles procedure indgåede aftale mellem de deltagende medlemsstater og Kommissionen er trådt i kraft, må acceptere de vilkår, der er fastsat af de deltagende medlemsstater og Kommissionen i den indgåede aftale, og eventuelle beslutninger, der allerede er truffet i henhold til aftalen.

En medlemsstat, der i henhold til artikel 30, stk. 4, beslutter ikke at deltage i den fælles aktion, men at udpege sin egen auktionplatform, kan få observatørstatus på vilkår, som fastsættes i aftalen om fælles udbud mellem de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion, og Kommissionen, og forudsat at dette ikke strider mod gældende regler for indgåelse af offentlige kontrakter.

*Artikel 27***Den efter artikel 26, stk. 1, udpegede auktionplatforms funktioner**

1. Den auktionplatform, der udpeges efter artikel 26, stk. 1, skal levere medlemsstaten følgende tjenester, som er yderligere beskrevet i kontrakten om udpegelse af den:

- a) adgang til auktionerne som omhandlet i artikel 15-21, herunder tilrådighedsstillelse og vedligehold af de nødvendige internetbaserede elektroniske grænseflader og websteder
- b) gennemførelse af auktionerne i overensstemmelse med artikel 4-7
- c) forvaltning af auktionsskalendarer i overensstemmelse med artikel 8-14
- d) bekendtgørelse af auktionsresultatet i overensstemmelse med artikel 61
- e) tilrådighedsstillelse, enten direkte eller ved underentreprise, af det clearingsystem eller afviklingsystem, der er nødvendigt til følgende funktioner:
 - i) håndtering af auktionsvindernes eller deres retssuccessorers betalinger og formidling af auktionsprovenuet til kvoteudbyderen, jf. artikel 44 og 45

- ii) levering af de auktionerede kvoter til auktionstvinderne eller deres retssuccessorer, jf. artikel 46, 47 og 48
- iii) forvaltning af kvoteudbyders eller budgiveres sikkerhed, herunder marginberegning, jf. artikel 49 og 50
- f) levering til den auktionstilsynsførende af de oplysninger om auktionernes forløb, som vedkommende har brug for til at udføre sin overvågningsfunktion, jf. artikel 53
- g) tilsyn med auktionerne, anmeldelse af mistanke om hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmisbrug samt administration af eventuelt påkrævede korrigerende foranstaltninger eller sanktioner, herunder en udenretslig ordning til bilæggelse af tvister, jf. artikel 44-59 og artikel 64, stk. 1.

2. Senest 20 handelsdage inden starten på den første budperiode, som sættes i gang af den auktionsplatform, der er udpeget i henhold til artikel 26, stk. 1, skal auktionsplatformen være tilsluttet mindst ét clearingsystem eller afviklingssystem.

Artikel 28

Den efter artikel 26, stk. 2, udpegede auktionsplatforms funktioner

1. En auktionsplatform, der udpeges efter artikel 26, stk. 2, skal levere medlemsstaten følgende tjenester:

- a) adgang til auktionerne i overensstemmelse med de ordninger, der findes på det sekundære marked, som er organiseret af auktionsplatformen, som tilpasset i de kontrakter, hvorved den er udpeget
- b) gennemførelse af auktionerne i overensstemmelse med artikel 4-7
- c) forvaltning af auktionskalenderen i overensstemmelse med artikel 8-14
- d) bekendtgørelse af auktionsresultatet i overensstemmelse med artikel 61
- e) tilrådighedsstillelse, i overensstemmelse med de ordninger, der findes på det sekundære marked, som er organiseret af auktionsplatformen, bortset fra at artikel 40 altid finder anvendelse, som tilpasset i de kontrakter, hvorved den er udpeget, af det clearingsystem eller afviklingssystem, der er nødvendige til følgende funktioner:
 - i) håndtering af budgivernes eller deres retssuccessorers betalinger og formidling af auktionsprovenuet til kvoteudbyderen
 - ii) levering af de auktionerede kvoter til auktionstvinderne eller deres retssuccessorer
 - iii) forvaltning af kvoteudbyders eller budgiveres sikkerhed, herunder marginberegning.
- f) levering til den auktionstilsynsførende af de oplysninger om auktionernes forløb, som vedkommende har brug for til at udføre sin overvågningsfunktion, jf. artikel 53
- g) tilsyn med auktionerne, anmeldelse af mistanke om hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmisbrug samt administration af eventuelt påkrævede korrigerende foranstaltninger eller sanktioner, herunder en udenretslig ordning til bilæggelse af tvister, i overensstemmelse med de ordninger, der findes på det sekundære marked, som tilpasset i kontrakten om udpegelse af den.

2. Senest 20 handelsdage inden starten på den første budperiode, som sættes i gang af den auktionsplatform, der er udpeget i henhold til artikel 26, stk. 2, skal auktionsplatformen være tilsluttet til mindst ét clearing- eller afviklingssystem.

3. Artikel 16, stk. 2 og 3, artikel 17, 19, 20, 21, 54, 55 og 56, artikel 60, stk. 3, artikel 63, stk. 4, og artikel 64 finder ikke anvendelse på de auktioner, en auktionsplatform afholder til auktionering af futures eller forwards.

*Artikel 29***Tjenester, som ydes til Kommissionen af auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2**

Auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, yder Kommissionen teknisk støtte til Kommissionens arbejde med følgende:

- a) færdiggørelse af bilag I og koordinering af auktionsskalenderen til bilag III
- b) udtalelser fra Kommissionen i henhold til denne forordning
- c) udtalelser og rapporter fra den auktionstilsynsførende om, hvordan de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, fungerer
- d) rapporter og forslag, som Kommissionen udarbejder i henhold til artikel 10, stk. 5, og artikel 12, stk. 1a, i direktiv 2003/87/EF
- e) ændringer til denne forordning eller direktiv 2003/87/EF, som indvirker på kvotemarkedets funktion, herunder gennemførelse af auktionerne
- f) revision af denne forordning, direktiv 2003/87/EF eller den kommissionsforordning, der er vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, i samme direktiv, som indvirker på kvotemarkedets funktion, herunder gennemførelse af auktionerne
- g) andre fælles aktioner, som indvirker på kvotemarkedets funktion, herunder gennemførelse af de auktioner, der er aftalt mellem Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion.

KAPITEL VIII**UDPEGELSE AF AUKTIONSPLATFORME FOR DE MEDLEMSSTATER, DER ØNSKER DERES EGEN AUKTIONSPLATFORM, OG AUKTIONSPLATFORMENES FUNKTIONER***Artikel 30***Udpegelse af enhver anden auktionsplatform end en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2**

1. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, kan udpege sin egen auktionsplatform til auktionering af sin andel af den kvotemængde, der er omfattet af kapitel II og III i direktiv 2003/87/EF, i form af todages spot eller femdages futures.

2. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, kan udpege sin egen auktionsplatform til auktionering af sin andel af den kvotemængde, der er omfattet af kapitel II og III i direktiv 2003/87/EF, i form af futures eller forwards, forudsat at disse auktionsprodukter er opregnet i bilag I.

3. Medlemsstater, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, kan udpege den samme auktionsplatform eller forskellige auktionsplatforme til auktionering af henholdsvis futures eller forwards og todages spot eller femdages futures.

4. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, giver senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden Kommissionen meddelelse om sin beslutning om, at den ikke deltager i den fælles aktion, men udpeger sin egen auktionsplatform i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

5. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, benytter ved udvælgelsen af dens egen auktionsplatform i overensstemmelse med stk. 1 og 2 en udvælgelsesprocedure, der er i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning, hvis der kræves en offentlig udbudsprocedure i henholdsvis EU-lovgivningen og den nationale lovgivning. Udvælgelsesproceduren skal

være omfattet af alle gældende foranstaltninger og håndhævelsesprocedurer i EU-retten og den nationale ret.

Auktionsplatformene i stk. 1 og 2 udpeges for en periode på højst tre år, som højst kan forlænges med yderligere to år.

Udpegelsen af auktionsplatformene i stk. 1 og 2 forudsætter, at de opføres på listen i bilag III i henhold til stk. 7. Udpegelsen gælder ikke, før opførelsen på listen i bilag III af den pågældende auktionsplatform er trådt i kraft, jf. stk. 7.

6. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, men vælger at udpege sin egen auktionsplatform i overensstemmelse med stk. 1 og 2, forelægger Kommissionen en fuldstændig notifikation, som indeholder følgende:

- a) identiteten af den auktionsplatform, den har til hensigt at udpege, med angivelse af, om samme auktionsplatform eller forskellige auktionsplatforme skal auktionere henholdsvis futures eller forwards og todages spot eller femdages futures
- b) de detaljerede procedureregler, der kommer til at gælde for den auktionsproces, som skal gennemføres af den eller de auktionsplatform(e), der foreslås udpeget, herunder kontrakten om udpegelse af den pågældende auktionsplatform, inklusive ethvert clearingsystem(er) eller afviklingssystem(er) der er tilknyttet den foreslåede auktionsplatform, med angivelse af vilkårene for gebyrstruktur og gebyrstørrelse, håndtering af sikkerhed, betaling og levering
- c) forslag til budperioder, individuelle mængder, auktionsdatoer med angivelse af relevante helligdage samt auktionsprodukt og betalings- og leveringsdatoer for de kvoter, som skal auktioneres på hver enkelt auktion hvert kalenderår, og alle andre oplysninger, som Kommissionen har brug for til at vurdere, om den foreslåede auktionskalender er forenelig med auktionskalenderen for de auktionsplatforme, der udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, og de øvrige auktionskalendere, der foreslås af andre medlemsstater, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, men har valgt at udpege deres egne auktionsplatforme
- d) detaljerede regler og betingelser for tilsyn med og overvågning af auktionerne, som gælder for den foreslåede auktionsplatform, jf. artikel 35, stk. 4, 5 og 6, samt detaljerede regler for beskyttelse mod hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling og markedsmisbrug, herunder eventuelt påkrævede korrigerende foranstaltninger eller sanktioner
- e) de detaljerede foranstaltninger, der er truffet for at opfylde artikel 22, stk. 4, og artikel 34, vedrørende udpegelsen af kvoteudbyderen.

Af notifikationen skal det fremgå, at der er overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende forordning og principperne i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.

En notificerende medlemsstat kan ændre sin oprindelige notifikation inden optagelse på listen i stk. 7.

Alle notificerende medlemsstater fremlægger deres oprindelige og ændrede notifikationer for det udvalg, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF.

7. Andre auktionsplatforme end dem, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, de medlemsstater, der har udpeget dem, udpegelsesperioden og alle gældende betingelser og forpligtelser opføres i bilag III, hvis kravene i nærværende forordning og målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF er opfyldt. Kommissionen og det udvalg, der er nedsat ved artikel 23, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, handler udelukkende på grundlag af disse krav og mål og tager fuldt ud hensyn til de rapporter, den auktionstilsynsførende udarbejder ifølge artikel 25, stk. 4, i nærværende forordning.

I tilfælde af manglende optagelse på listen som omhandlet i første afsnit, benytter de medlemsstater, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, men har valgt at udpege deres egen auktionsplatform efter stk. 1 eller 2, de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, til at auktionere deres andel af de kvoter, der ellers skulle have været auktioneret på den auktionsplatform, der udpe-

ges efter stk. 1 eller 2, i en periode på tre måneder efter ikrafttrædelsen af den liste, der er omhandlet i første afsnit.

8. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, men vælger at udpege sin egen auktionsplatform efter stk. 1 og 2, kan tilslutte sig den fælles aktion som omhandlet i artikel 26 efter bestemmelserne i artikel 26, stk. 6.

Den kvotemængde, der efter planen skulle auktioneres på en anden auktionsplatform end de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, fordeles ligeligt på de auktioner, der afholdes af den relevante auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2.

Artikel 31

Funktioner, som auktionsplatforme, der ikke er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, skal udføre

1. En auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1, skal udføre de samme funktioner som den auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1, jf. artikel 27, dog således at bestemmelsen i artikel 27, stk. 1, litra c), om auktionskalenderen ikke finder anvendelse.

2. En auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 2, skal udføre de samme funktioner som de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 2, jf. artikel 28, dog således at bestemmelsen i artikel 28, stk. 1, litra c), om auktionskalenderen ikke finder anvendelse.

3. Bestemmelserne om auktionskalenderen i artikel 8, stk. 1, 2 og 3, og artikel 9, 10, 12, 14 og 32 finder anvendelse på auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2.

Artikel 32

Auktionskalender for andre auktionsplatforme end dem, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2

1. Den kvotemængde, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, og som auktioneres på individuelle auktioner af en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, i nærværende forordning, må ikke være større end 20 mio. og ikke mindre end 10 mio., undtagen hvis den samlede kvotemængde, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, og som den udpegende medlemsstat auktioneres, er mindre end 10 mio. i et givet kalenderår, og i så fald auktioneres kvoterne på én auktion hvert kalenderår.

2. Den kvotemængde, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, og som auktioneres på individuelle auktioner af en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, i nærværende forordning, må ikke være større end 5 mio. og ikke mindre end 2,5 mio., undtagen hvis den samlede kvotemængde, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, og som den udpegende medlemsstat auktioneres, er mindre end 2,5 mio. i et givet kalenderår, og i så fald auktioneres kvoterne på én auktion hvert kalenderår.

3. Den samlede kvotemængde, der er omfattet af kapitel II og III i direktiv 2003/87/EF, som alle auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, i nærværende forordning, skal auktionere til sammen, fordeles jævnt over hele kalenderåret, dog således at der i august kun auktioneres halvt så stor en mængde som i hver af årets øvrige måneder.

4. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 og 2, fastlægger og offentliggør budperioder, individuelle mængder, auktionsdatoer samt auktionsprodukt og betalings- og leveringsdatoer for de kvoter, der er omfattet af kapitel II og III i direktiv 2003/87/EF, som skal auktioneres på hver enkelt auktion hvert år, efter at de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, i nærværende forordning, har foretaget deres fastlæggelser og offentliggørelser efter artikel 11, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i nærværende forordning, og senest den 31. marts året før eller så snart som praktisk muligt efter denne

dato, idet de forinden har rådført sig med Kommissionen og fået dens udtalelse herom. De pågældende auktionsplatforme skal om overhovedet muligt tage hensyn til Kommissionens udtalelse.

De i første afsnit omhandlede offentliggjorte kalendere skal være i overensstemmelse med relevante betingelser og forpligtelser i bilag III.

5. Hvis en auktion, der gennemføres af en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, bliver annulleret af auktionsplatformen i henhold til artikel 7, stk. 5 eller 6, eller artikel 9, fordeles den auktionerede mængde ligeligt på de følgende fire planlagte auktioner på samme auktionsplatform eller, hvis den pågældende auktionsplatform afholder mindre end fire auktioner på et kalenderår, på de følgende to planlagte auktioner på samme auktionsplatform.

Artikel 33

Fornyset gennemgang af forordningen

Når den auktionstilsynsførende har udarbejdet sin årlige konsoliderede rapport i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2, hvilket skal finde sted senest den 31. december 2014, vil Kommissionen gennemgå ordningerne i denne forordning, herunder hvordan auktionsprocesserne fungerer.

I gennemgangen skal der tages højde for erfaringerne med den gensidige påvirkning mellem de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, og dem, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, og den gensidige påvirkning mellem auktionerne og det sekundære marked.

Ved gennemgangen skal medlemsstaterne og de interesserede parter høres.

Under hensyntagen til resultatet af gennemgangen kan Kommissionen fremlægge forslag til foranstaltninger, der anses for nødvendige for at rette op på, at det indre marked eller kvotemarkedet kan være forvredet eller fungere dårligt som følge af ordningerne i denne forordning, under hensyn til resultatet af gennemgangen, med henblik på at sådanne foranstaltninger kan træde i kraft den 31. december 2016.

KAPITEL IX

KRITERIER FOR UDPEGELSE AF KVOTEUDBYDEREN, DEN AUKTIONSTILSYNSFØRENDE OG AUKTIONSPLATFORMENE

Artikel 34

Kriterier for udpegelse af kvoteudbyderen og den auktionstilsynsførende

1. Når en medlemsstat udpeger en kvoteudbyder og den auktionstilsynsførende, tager den hensyn til, hvilke kandidater

- a) der frembyder mindst mulig risiko for interessekonflikt eller markedsmissbrug, når der henses til
 - i) deres aktiviteter på det sekundære marked
 - ii) deres interne processer og procedurer til at mindske risikoen for interessekonflikter og markedsmissbrug
- b) der er i stand til rettidigt at udføre en kvoteudbyders eller en auktionstilsynsførendes funktioner under opfyldelse af de højeste krav til faglighed og kvalitet.

2. En kvoteudbyder udpeges under forbehold af, at de aftaler, der omhandles i artikel 22, stk. 2 og 3, indgås med den pågældende auktionsplatform.

Artikel 35

Kriterier for udpegelse af auktionsplatforme

1. Der må kun gennemføres auktioner på en auktionsplatform, der har fået tilladelse som et reguleret marked, jf. stk. 5, af de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit.

2. En auktionsplatform, der i henhold til denne forordning er udpeget til auktionering af todages spot eller femdages futures, kan uden yderligere juridiske og administrative krav fra medlemsstaternes side tilbyde sådanne hensigtsmæssige ordninger, at adgangen til og deltagelsen i auktioner for budgivere, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1 og 2, gøres lettere.

3. Når en medlemsstat udpeger en auktionsplatform, tager den hensyn til, i hvilket omfang kandidaterne godtgør, at de

- a) sikrer overholdelse af princippet om ikke-diskrimination, såvel de facto som de jure
- b) giver uhindret, retfærdig og lige adgang for SMV'er, der er omfattet af EU-ordningen, til at byde på auktionerne og adgang for små drivhusgasudledere til at byde på auktionerne
- c) sikrer omkostningseffektivitet og undgår unødige administrative byrder
- d) sørger for robust tilsyn med auktionerne, anmeldelse af mistanke om hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmisbrug samt administration af eventuelt påkrævede korrigerende foranstaltninger eller sanktioner, herunder en udenretslig ordning til bilæggelse af tvister
- e) imødegår konkurrenceforvridning på det indre marked, herunder kvotemarkedet
- f) sikrer, at kvotemarkedet, herunder gennemførelsen af auktionerne, fungerer korrekt
- g) er tilsluttet til ét eller flere clearingsystemer eller afviklingssystemer og
- h) har truffet hensigtsmæssige foranstaltninger til at kræve, at en auktionsplatform skal overdrage alle materielle og immaterielle aktiver, der er nødvendige for at gennemføre auktionerne, til sin efterfølger.

4. En auktionsplatform udpeges først til at auktionere todages spot eller femdages futures, når den medlemsstat, hvori kandidaten til det regulerede marked og dens markedsoperatør er etableret, i god tid og under alle omstændigheder inden starten på den første budperiode har sikret, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af afsnit III i direktiv 2004/39/EF finder anvendelse på auktionering af todages spot eller femdages futures i det relevante omfang.

En auktionsplatform udpeges først til at auktionere todages spot eller femdages futures, når den medlemsstat, hvori kandidaten til det regulerede marked og dens markedsoperatør er etableret, i god tid og under alle omstændigheder inden starten på den første budperiode har sikret, at medlemsstatens kompetente nationale myndigheder er i stand til at give dem tilladelse og føre tilsyn med dem i overensstemmelse med de nationale foranstaltninger til gennemførelse af afsnit IV i direktiv 2004/39/EF i det relevante omfang.

Er kandidaten til det regulerede marked og dens markedsoperatør ikke etableret i samme medlemsstat, finder første og andet afsnit anvendelse på såvel den medlemsstat, hvori kandidaten til det regulerede marked er etableret, som den medlemsstat, hvori markedsoperatøren er etableret.

5. De kompetente nationale myndigheder i den medlemsstat, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, i denne artikel, som er udpeget efter artikel 48, stk. 1, i direktiv 2004/39/EF, giver tilladelse til et reguleret marked med henblik på denne forordning, forudsat at det pågældende regulerede marked og dets markedsoperatør opfylder bestemmelserne i afsnit III i direktiv 2004/39/EF som gennemført i den nationale lovgivning i den medlemsstat, de er etableret i, jf. stk. 4 i denne artikel. Beslutningen om tilladelse træffes i overensstemmelse med afsnit IV i direktiv 2004/39/EF som gennemført i den nationale lovgivning i den medlemsstat, de er etableret i, jf. stk. 4 i denne artikel.

6. De kompetente nationale myndigheder i stk. 5 opretholder et effektivt tilsyn af markedet og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at kravene i nævnte stykke opfyldes. Med dette for øje må de være i stand til direkte eller i samarbejde med andre kompetente nationale myndigheder, der er udpeget efter artikel 48, stk. 1, i direktiv 2004/39/EF, at udøve de beføjelser, de er tillagt ved de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 50 i samme direktiv, over for det regulerede marked og dets markedsoperatør, jf. stk. 4 i denne artikel.

Den medlemsstat, som har en kompetent national myndighed som omhandlet i stk. 5, sikrer, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 51 og 52 i direktiv 2004/39/EF finder anvendelse på de personer, der er ansvarlige for manglende overholdelse af forpligtelserne ifølge afsnit III i direktiv 2004/39/EF som gennemført i den nationale lovgivning i den medlemsstat, de er etableret i, jf. stk. 4 i denne artikel.

Med henblik på dette stykke finder nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 56-62 i direktiv 2004/39/EF anvendelse på samarbejde mellem kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater.

KAPITEL X

REGLER FOR MARKEDSMISBRUG VEDRØRENDE AUKTIONSPRODUKTER

Artikel 36

Regler for markedsmissbrug vedrørende finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 1, nr. 3), i direktiv 2003/6/EF

1. Med henblik på denne forordning finder direktiv 2003/6/EF anvendelse på auktionering af todages spot eller femdages futures, i nærværende forordning, når de er finansielle ydelser som omhandlet i artikel 1, nr. 3), i nævnte direktiv.

2. Når todages spot eller femdages futures ikke er finansielle ydelser som omhandlet i artikel 1, nr. 3), i direktiv 2003/6/EF, anvendes bestemmelserne i artikel 37-43 i nærværende forordning.

Artikel 37

Definitioner til reglerne for markedsmissbrug vedrørende andre auktionsprodukter end finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 1, nr. 3), i direktiv 2003/6/EF

Med henblik på artikel 38-43, som finder anvendelse på andre auktionsprodukter end finansielle instrumenter, jf. betydningen heraf i artikel 1, nr. 3), i direktiv 2003/6/EF, forstås ved

a) »intern viden«: specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører et eller flere af auktionsprodukterne, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke den budte pris.

For personer, der har til opgave at udføre bud, er intern viden også viden, som formidles af en kunde og vedrører dennes endnu ikke indgivne bud, som er præcis, som direkte eller indirekte vedrører et eller flere auktionsprodukter, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke den budte pris

b) »kursmanipulation«:

i) bud, transaktioner eller ordrer på det sekundære marked

– der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om efterspørgslen efter eller prisen på auktionsprodukterne, eller

– hvorved en person eller flere personer i fællesskab sikrer, at den resulterende auktionspris for auktionsprodukterne ligger på et unormalt eller kunstigt niveau

- medmindre den, der har afgivet budet, eller på det sekundære marked har indgået i transaktionen eller afgivet ordren, godtgør, at begrundelsen herfor er legitim
- ii) bud, hvorved der benyttes fingererede planer eller alle andre former for bedrag eller påfund
- iii) udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder, der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om auktionsprodukterne, herunder spredning af rygter og urigtige eller vildledende nyheder, når den person, der har spredt dem, vidste eller burde have vidst, at oplysningerne var urigtige eller vildledende. Når det er journalister, der som led i deres erhvervsmæssige aktivitet udbreder sådanne oplysninger, skal forholdet vurderes under hensyn til de regler, der gælder for deres erhverv, medmindre disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger.

Nedenstående eksempler tager udgangspunkt i basisdefinitionen i litra b) i første afsnit:

- adfærd, hvorved en person eller flere personer i fællesskab opnår en dominerende stilling over efterspørgslen efter et auktionsprodukt med den virkning, at den resulterende auktionspris påvirkes direkte eller indirekte, eller der anvendes andre urimelige vilkår for transaktionen
- køb eller salg på det sekundære marked af kvoter eller dermed relaterede derivater inden auktionen med den virkning, at den resulterende auktionspris på auktionsprodukterne ligger på et unormalt eller kunstigt niveau, eller at budgiverne på auktionerne vildledes
- udnyttelse af lejlighedsvis eller regelmæssig adgang til de traditionelle eller elektroniske medier ved at udsende en meningstilkendegivelse om et auktionsprodukt – efter på forhånd at have afgivet et bud på det pågældende produkt – og ved senere at drage fordel af den måde, hvorpå de tilkendegivne holdninger påvirker størrelsen af de øvrige bud på produktet, uden samtidig at have afsløret interessekonflikten over for offentligheden på en korrekt og effektiv måde.

Artikel 38

Forbud mod insiderhandel

1. Ingen af de i andet afsnit omhandlede personer, som er i besiddelse af intern viden, må benytte denne viden ved direkte eller indirekte, for egen eller tredjemands regning at indgive, ændre eller tilbagetrække et bud på et auktionsprodukt, som denne viden vedrører.

Første afsnit gælder alle personer, som er i besiddelse af den pågældende interne viden ved:

- a) at de er medlemmer af auktionsplatformens, kvoteudbyderens eller den auktionstilsynsførendes administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, eller
- b) at de har kapitalinteresser i auktionsplatformen, kvoteudbyderen eller den auktionstilsynsførende, eller
- c) at de har adgang til denne viden i kraft af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner, eller
- d) at de er kommet i besiddelse af den pågældende viden ved strafbare handlinger.

2. Når en person som omhandlet i stk. 1 er en juridisk person, gælder det i samme stykke omhandlede forbud også de fysiske personer, der medvirker ved afgørelsen om at indgive, ændre eller tilbagetrække budet for den pågældende juridiske persons regning.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på indgivelse, ændring eller tilbagetrækning af et bud på et auktionsprodukt, der foretages for at opfylde en forpligtelse, når denne forpligtelse er blevet bindende og er baseret på en aftale, der er indgået, før der er opnået intern viden.

*Artikel 39***Andre anvendelser af intern viden, som er forbudt**

Ingen personer, der er omfattet af forbuddet i artikel 38, må

- a) meddele intern viden til andre, medmindre det sker som et normalt led i udøvelsen af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner
- b) på grundlag af intern viden opfordre eller overtale andre til at indgive, ændre eller tilbagetrække et bud på auktionsprodukter, som denne viden vedrører.

*Artikel 40***Andre personer, der er omfattet af forbuddet mod insiderhandel**

Artikel 38 og 39 gælder også for alle andre end de i disse artikler omhandlede personer, der er i besiddelse af intern viden, og som ved eller burde have vidst, at der er tale om intern viden.

*Artikel 41***Forbud mod kursmanipulation**

Ingen må foretage kursmanipulation.

*Artikel 42***Specifikke krav, der mindsker risikoen for markedsmissbrug**

1. Auktionsplatformen, kvoteudbyderen og den auktionstilsynsførende udarbejder hver især en liste over de personer, der arbejder for dem, såvel kontraktansatte som personer med andre ansættelsesforhold, og som har adgang til intern viden. Auktionsplatformen ajourfører løbende sin liste og sender den til den kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, hvor den er etableret, når den anmodes derom. Kvoteudbyderen og den auktionstilsynsførende ajourfører hver især løbende deres liste og sender den til den kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, hvor auktionsplatformen er etableret, og i den medlemsstat, hvor kvoteudbyderen eller den auktionstilsynsførende er etableret, således som det er fastsat i kontrakten om udpegelse af dem, på anmodning fra den kompetente nationale myndighed.

2. Personer med overordnet ansvar i auktionsplatformen, kvoteudbyderen eller den auktionstilsynsførende, og eventuelle personer, der er tæt knyttet til førnævnte, skal som et minimum underrette den kompetente nationale myndighed i stk. 1 om bud, som de indgiver, ændrer eller tilbagetrækker for egen regning, og som vedrører auktionsprodukterne eller afledte eller andre finansielle instrumenter, som er forbundet hermed.

3. Personer, der til distributionskanaler eller offentligheden udarbejder eller udbreder analyser vedrørende auktionsprodukter eller udarbejder eller udbreder andre oplysninger med anbefalinger eller forslag vedrørende en investeringsstrategi, skal udvise rimelig omhu for at sikre, at oplysningerne fremsættes korrekt, og for at deres interesser eller interessekonflikter afsløres i forbindelse med auktionsprodukterne.

4. Auktionsplatformen skal træffe strukturelle forholdsregler, som tager sigte på at forebygge og afsløre kursmanipulation.

5. En person, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, underretter straks den kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, vedkommende er etableret i, hvis den pågældende person med rimelighed kan antage, at disse transaktioner udgør insiderhandel eller kursmanipulation.

*Artikel 43***Tilsyn og håndhævelse**

1. Den kompetente nationale myndighed, der er omhandlet i artikel 11 i direktiv 2003/6/EF, opretholder et effektivt markedstilsyn og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne i artikel 37-42 i nærværende forordning overholdes.

2. Den kompetente nationale myndighed i stk. 1 i denne artikel tillægges de beføjelser, der er fastsat i de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 12 i direktiv 2003/6/EF.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 14 og 15 i direktiv 2003/6/EF finder anvendelse på personer, der er ansvarlige for manglende overholdelse af artikel 37-42 i nærværende forordning, for så vidt angår auktioner, der afholdes på deres område eller uden for.

4. Med henblik på anvendelse af artikel 37-42 i nærværende forordning og stk. 1, 2 og 3 i nærværende artikel finder de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 16 i direktiv 2003/6/EF anvendelse på samarbejdet mellem de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel.

KAPITEL XI

BETALING OG OVERFØRSEL AF AUKTIONSPROVENUET*Artikel 44***Auktionsvindernes betaling og overførsel af provenuet til medlemsstaterne**

1. Hver auktionsvinder eller dennes retssuccessorer, herunder eventuelle formidlere, der handler på deres vegne, betaler det skyldige beløb, den har fået oplyst ifølge artikel 61, stk. 3, litra c), for de kvoter, den har fået hammerslag på og meddelelse om ifølge artikel 61, stk. 3, litra a), ved at overføre eller lade overføre det skyldige beløb i disponible midler via clearingsystemet eller afviklingssystemet til kvoteudbyderens udpegede bankkonto før eller senest ved tilskrivning af kvoterne på budgiverens eller dens retssuccessors udpegede kvotekonto.

2. En auktionsplatform, herunder de dertil knyttede clearingsystemer eller afviklingssystemer, overfører betalinger, som foretages af budgiverne eller deres retssuccessorer efter auktionering af kvoter, der er omfattet af kapitel II og III til direktiv 2003/87/EF, til de kvoteudbydere, der har auktioneret de pågældende kvoter.

3. Betalinger til kvoteudbyderne foretages i euro eller den udpegende medlemsstats valuta, hvis denne medlemsstat ikke tilhører euroområdet, efter den pågældende medlemsstats valg, uanset hvilken valuta budgiveren har betalt i, forudsat at det pågældende clearingsystem eller afviklingssystem kan håndtere den pågældende nationale valuta.

Som valutakurs anvendes den kurs, der offentliggøres af det officielle finansnyhedsbureau, der er anført i kontrakten om udpegelse af den pågældende auktionsplatform, straks efter, at budperioden er udløbet.

*Artikel 45***Følgerne af for sen eller udeblivende betaling**

1. En auktionsvinder eller dennes retssuccessorer får kun leveret de kvoter, vedkommende har fået oplyst ifølge artikel 61, stk. 3, litra a), hvis hele det beløb, vedkommende har fået meddelelse om ifølge artikel 61, stk. 3, litra c), er betalt til kvoteudbyderen ifølge artikel 44, stk. 1.

2. En auktionsvinder eller dennes retssuccessorer, som ikke opfylder alle deres forpligtelser efter stk. 1 inden den forfaldsdag, som er meddelt til auktionsvinderen ifølge artikel 61, stk. 3, litra d), gør sig skyldig i betalingsmisligholdelse.

3. En budgiver, der er skyldig i betalingsmisligholdelse, kan få pålagt et eller begge af følgende:

- a) morarenter beregnet pr. dag fra den dato, hvor betalingen forfalder ifølge artikel 61, stk. 3, litra d), til den dato, hvor betalingen sker, og til en rentesats, der er fastsat i kontrakten om udpegelse af auktionsplatformen
- b) et strafgebyr, som tilfalder kvoteudbyderen efter fradrag af clearingsystemets eller afviklingssystemets omkostninger.

4. Uden at anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 indskrænkes, sker der, hvis en auktionsvinder er skyldig i betalingsmisligholdelse, et af følgende:

- a) den centrale modpart træder ind og modtager kvoterne og betaler det skyldige beløb til kvoteudbyderen
- b) afviklingsagenten benytter den sikkerhed, budgiveren har stillet, til at betale det skyldige beløb til kvoteudbyderen.

5. I tilfælde af manglende afvikling auktioneres kvoterne på de følgende to planlagte auktioner på den pågældende auktionsplatform.

KAPITEL XII

LEVERING AF DE AUKTIONEREDE KVOTER

Artikel 46

Overførsel af de auktionerede kvoter

1. Kvoter, der auktioneres som fastsat i artikel 4, stk. 2, overføres inden leveringsfristen fra EU-registret til en udpeget kvotekonto, hvor de holdes i depot af clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, indtil kvoterne leveres til auktionsvinderne eller deres retssuccessorer i overensstemmelse med auktionsresultatet og bestemmelserne i den relevante kommissionsforordning, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF.

2. Kvoter, der auktioneres som fastsat i artikel 4, stk. 3, overføres inden starten på en budperiode fra EU-registret til en udpeget kvotekonto, hvor de holdes i depot af clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, indtil kvoterne leveres til auktionsvinderne eller deres retssuccessorer i overensstemmelse med auktionsresultatet og bestemmelserne i den relevante kommissionsforordning, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF.

Artikel 47

Levering af auktionerede kvoter

1. Clearingsystemet eller afviklingssystemet tildeler de af en medlemsstat auktionerede kvoter til en auktionsvinder, indtil den samlede tildelte mængde er oppe på den kvotemængde, budgiveren har fået oplyst ifølge artikel 61, stk. 3, litra a).

En budgiver kan få tildelt kvoter fra mere end én medlemsstat, der auktioneres på samme auktion, hvis det er nødvendigt for at nå op på den kvotemængde, budgiveren har fået oplyst ifølge artikel 61, stk. 3, litra a).

2. Efter betaling af det skyldige beløb, jf. artikel 44, stk. 1, får hver enkelt auktionsvinder eller dennes retssuccessorer leveret de kvoter, der er tildelt til vedkommende budgiver, så hurtigt som praktisk muligt

og i hvert fald ikke senere end leveringsfristen, idet de kvoter, budgiveren har fået oplyst ifølge artikel 61, stk. 3, litra a), overføres fra en udpeget kvotekonto, hvor de holdes i depot af clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, helt eller i flere dele til en eller flere udpegede kvotekonti, som tilhører auktionsvinderen eller dennes retssuccessorer, eller til en udpeget kvotekonto, hvor de holdes i depot af clearing- eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution for auktionsvinderen eller dennes retssuccessorer.

Artikel 48

Forsinket levering af auktionerede kvoter

1. Hvis et clearingsystem eller afviklingssystem slet ikke leverer de auktionerede kvoter eller kun leverer en del af dem som følge af omstændigheder, det ikke har indflydelse på, leverer clearingsystemet eller afviklingssystemet snarest muligt kvoterne, og auktionsvinderne eller disses retssuccessorerer må acceptere denne senere levering.

2. Foranstaltningen i stk. 1 er den eneste, som en auktionsvinder og dennes retssuccessorerer har krav på i tilfælde af manglende levering af auktionerede kvoter, som skyldes omstændigheder, som de pågældende clearingsystemer eller afviklingssystemer ikke har indflydelse på.

KAPITEL XIII

HÅNTERING AF STILLET SIKKERHED

Artikel 49

Sikkerhed stillet af budgiveren

1. Inden starten på en budperiode for auktionering af todages spot eller femdages futures, kræves det af budgiverne og formidlere, der handler på deres vegne, at de stiller sikkerhed.

2. En ikke vindende budgiver kan anmode om, at dens ikke anvendte sikkerhed samt renter af sikkerhed, der har form af kontanter, frigives snarest muligt efter, at budperioden er udløbet.

3. En auktionsvinder kan anmode om, at stillet sikkerhed, der ikke er anvendt til afvikling, samt renter af sikkerhed, der har form af kontanter, frigives snarest muligt efter afviklingen.

Artikel 50

Sikkerhed stillet af kvoteudbyderen

1. Inden starten på en budperiode for auktionering af todages spot eller femdages futures, kræves der af kvoteudbyderen sikkerhed i form af kvoter, der holdes i depot af clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, indtil levering.

2. Når de juridiske og tekniske forudsætninger for levering af kvoter er tilvejebragt, kan den auktionerende medlemsstat med auktionsplatformens tilladelse vælge, at sikkerhed, som medlemsstaterne har stillet for auktionering af futures og forwards, frigives og erstattes af kvoter, der holdes i depot af clearing- eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, indtil levering.

3. Hvis de kvoter, der er stillet som sikkerhed ifølge stk. 1 eller 2, ikke anvendes, kan den auktionerende medlemsstat vælge, at de holdes tilbage af clearingsystemerne eller afviklingssystemerne på en udpeget kvotekonto, hvor de holdes i depot af clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, indtil levering.

KAPITEL XIV

GEBYRER OG OMKOSTNINGER*Artikel 51***Gebyrstruktur og gebyrernes størrelse**

1. Gebyrstrukturen, gebyrernes størrelse og alle andre dertil knyttede betingelser, som en auktionsplatform og clearingsystemerne og afviklingssystemerne anvender, må ikke være mindre gunstig end sammenlignelige standardgebyrer og -betingelser på det sekundære marked.

2. Auktionsplatforme og deres clearingsystemer og afviklingssystemer må kun benytte de gebyrer, fradrag og betingelser, som udtrykkelig er fastsat i kontrakterne om udpegelse af dem.

3. Alle gebyrer og betingelser, som pålægges ifølge stk. 1 og 2, skal være tydeligt angivet, let forståelige og offentligt tilgængelige. De skal være udspecificerede, så prisen på den enkelte type ydelse fremgår.

*Artikel 52***Omkostninger ved auktionsprocessen**

1. Uden at anvendelsen af stk. 2 indskrænkes, dækkes omkostningerne til de tjenester, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1, og artikel 31 af de gebyrer, budgiverne betaler, dog med følgende undtagelser:

- a) omkostningerne til en central modpart, der ved auktionering af kvoter som forwards accepterer statsgaranti i stedet for sikkerhed i form af andet end kontanter, afholdes af den auktionerende medlemsstat, der tilbyder statsgarantien
- b) alle omkostninger til de ordninger mellem kvoteudbyderen og auktionsplatformen, som er omhandlet i artikel 22, stk. 2 og 3, og som sætter kvoteudbyderen i stand til at auktionere kvoter på den udpegede medlemsstats vegne, dog ikke omkostninger til clearingsystemer eller afviklingssystemer, der er knyttet til den pågældende auktionsplatform, afholdes af den auktionerende medlemsstat.

Omkostningerne i første afsnit, litra a) og b), trækkes fra det auktionsprovenu, der udbetales til kvoteudbyderne ifølge artikel 44, stk. 2 og 3.

2. Hvis en medlemsstat ikke underskriver den ved fælles procedure indgåede aftale, som er omhandlet i artikel 26, stk. 6, første afsnit, inden fristen i artikel 30, stk. 4, men senere slutter sig til den fælles aktion, kan det kræves, at den afholder sin egen andel af omkostningerne til tjenesterne i artikel 27, stk. 1, og artikel 28, stk. 1, fra den dato, hvor den pågældende medlemsstat begynder auktionering på den auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, til afslutningen af denne auktionsplatforms udpegningsperiode eller dens udløb.

I hvilket omfang en sådan medlemsstat kan kræves at afholde sin egen andel af omkostningerne til tjenesterne i artikel 27, stk. 1, og artikel 28, stk. 1, fastsættes i den ved fælles procedure indgåede aftale og kontrakten med den pågældende auktionsplatform.

En medlemsstat, der slutter sig til den fælles aktion, fordi fravalgsplatformen udpegningsperiode, jf. artikel 30, stk. 5, andet afsnit, er udløbet, eller som slutter sig til den fælles aktion, fordi den fravalgsplatform, der er notificeret i overensstemmelse med artikel 30, stk. 6, ikke er optaget på listen i henhold til artikel 30, stk. 7, pålægges ikke at afholde sin egen andel af de omkostninger, der er nævnt i dette stykke.

Omkostninger, som budgiverne afholder efter stk. 1, reduceres med de omkostninger, en medlemsstat afholder ifølge dette stykke.

3. Den del af omkostningerne til den auktionstilsynsførende, som varierer i henhold til antallet af auktioner, jf. den nærmere definition i kontrakten om udpegelse af den auktionstilsynsførende, fordeles ligeligt

på antallet af auktioner. Alle andre omkostninger til den auktionstilsynsførende, jf. den nærmere definition i kontrakten om udpegelse af den auktionstilsynsførende, bortset fra de omkostninger, der er forbundet med udarbejdelsen af rapporter i henhold til artikel 25, stk. 4, fordeles ligeligt på antallet af auktioner, medmindre andet er fastsat i nævnte kontrakt.

Den del af omkostningerne til den auktionstilsynsførende, som vedrører en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, herunder omkostninger, der er forbundet med udarbejdelsen af eventuelle rapporter, som der anmodes om i henhold til artikel 25, stk. 4, afholdes af den udpegede medlemsstat.

Den del af omkostningerne til den auktionstilsynsførende, som vedrører en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, fordeles mellem de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion, forholdsmæssigt efter deres andele af den samlede kvotemængde, der auktioneres på den pågældende auktionsplatform.

De omkostninger til den auktionstilsynsførende, som hver enkelt medlemsstat afholder, trækkes fra det auktionsprovenu, kvoteudbydere udbetaler til den udpegede medlemsstat ifølge artikel 23, litra c).

KAPITEL XV

OVERVÅGNING AF AUKTIONERNE, KORRIGERENDE FORANSTALTNINGER OG SANKTIONER

Artikel 53

Samarbejde med den auktionstilsynsførende

1. Kvoteudbydere, auktionsplatforme og de kompetente nationale myndigheder, der overvåger dem, giver efter anmodning den auktionstilsynsførende alle de oplysninger med relation til auktionerne, som de er i besiddelse af, og som den auktionstilsynsførende med rimelig kan have brug for for at udføre sine funktioner.

2. Den auktionstilsynsførende har ret til at iagttage auktionernes forløb.

3. Kvoteudbydere, auktionsplatforme og de kompetente nationale myndigheder, der overvåger dem, bistår den auktionstilsynsførende i dennes udførelse af sine funktioner ved aktivt at samarbejde med den inden for rammerne af deres eget kompetenceområde.

4. De kompetente nationale myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, og de kompetente nationale myndigheder, der fører tilsyn med autoriserede personer, der byder for andres regning i medfør af artikel 18, stk. 2, bistår den auktionstilsynsførende i dennes udførelse af sine funktioner ved aktivt at samarbejde med den inden for rammerne af deres egen kompetence.

5. De pligter, der er pålagt de kompetente nationale myndigheder i stk. 1, 3 og 4, udføres under hensyntagen til den tavshedspligt, de er underlagt ifølge EU-retten.

Artikel 54

Overvågning af forholdet til budgiverne

1. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, overvåger sit forhold til de budgivere, der har adgang til at byde på dens auktioner, så længe forholdet består, ved at

- a) undersøge de bud, der afgives i løbet af det bestående forhold, for at sikre, at budgivernes bydeadfærd er i overensstemmelse med auktionsplatformens viden om kunden og dennes forretnings- og risikoprofil, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse

- b) opretholde effektive ordninger og procedurer med henblik på regelmæssig overvågning af, at de personer, der har adgang til at byde ifølge artikel 19, stk. 1, 2 og 3, overholder reglerne for adfærd på markedet
- c) registrere de transaktioner, der foretages af personer, der har adgang til at byde ifølge artikel 19, stk. 1, 2 og 3, og artikel 20, stk. 6, under anvendelse af dens systemer, for at kunne påvise brud på reglerne i litra b), uretfærdige eller ureglementerede auktioneringsvilkår eller adfærd, der kan indebære markedsmissbrug.

Når en auktionsplatform undersøger bud i henhold til første afsnit, litra a), skal den være særlig opmærksom på enhver aktivitet, som den på grund af aktivitetens karakter anser for med stor sandsynlighed at have tilknytning til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme eller kriminel handling.

2. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, sikrer, at dens dokumenter, data og oplysninger om en budgiver hele tiden er ajour. En auktionsplatform kan med dette for øje

- a) anmode budgiveren, som omhandlet i artikel 19, stk. 2 eller 3, og artikel 20, stk. 5, 6 og 7, om alle oplysninger, der har til formål at overvåge forholdet til den budgiver, når denne har fået adgang til at byde på auktionerne, så længe forholdet består, og i fem år efter, at det er ophørt
- b) forlange af enhver person, der har fået adgang til at byde, at vedkommende regelmæssigt indgiver en ny ansøgning om adgang til at byde
- c) forlange af enhver person, der har fået adgang til at byde, at vedkommende omgående giver auktionsplatformen meddelelse om enhver ændring af de oplysninger, den har modtaget ifølge artikel 19, stk. 2 og 3, og artikel 20, stk. 5, 6 og 7.

3. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, fører register over

- a) ansøgninger om adgang til at byde, som er modtaget fra ansøgere som omhandlet i artikel 19, stk. 2 og 3, herunder ændringer dertil
- b) de undersøgelser, der er foretaget
 - i) ved behandlingen af ansøgningen om adgang til at byde, jf. artikel 19, 20 og 21
 - i) under undersøgelsen og overvågningen af forholdet som omhandlet i stk. 1, litra a) og c), efter at ansøgeren har ansøgt om adgang til at byde
- c) alle oplysninger vedrørende et bestemt bud, som en bestemt budgiver har afgivet under en auktion, herunder eventuel tilbagetrækning eller ændring af afgivne bud ifølge artikel 6, stk. 3, andet afsnit, og artikel 6, stk. 4
- d) alle oplysninger vedrørende forløbet af alle auktioner, som en budgiver har afgivet bud på.

4. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, fører registre i stk. 3, så længe budgiveren har adgang til at byde på dens auktioner, og i mindst fem år efter, at forholdet til den pågældende budgiver er ophørt.

Artikel 55

Anmeldelse af hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme eller kriminel handling

1. De kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i artikel 37, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF, overvåger, om en auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, opfylder kundelegitimationskravene i artikel 19 og artikel 20, stk. 6, i nærværende forordning, overvågnings- og registreringskravene i artikel 54 i nærværende forordning og anmeldelseskravene i stk. 2 og 3, og træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre dette.

De kompetente nationale myndigheder i første afsnit skal have beføjelser svarende til dem, der er givet ved nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 37, stk. 2 og 3, i direktiv 2005/60/EF.

En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, kan holdes ansvarlig for overtrædelser af artikel 19, artikel 20, stk. 6 og 7, artikel 21, stk. 1 og 2, artikel 54 og stk. 2 og 3 i denne

artikel. I denne henseende finder de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 39 i direktiv 2005/60/EF anvendelse.

2. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, samt dens ledelse og ansatte samarbejder uforbeholdent med den finansielle efterretningsenhed, der er omhandlet i artikel 21 i direktiv 2005/60/EF, ved

- a) på eget initiativ at underrette den finansielle efterretningsenhed, når de ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at antage, at der gennemføres, er gennemført eller er gjort forsøg på at gennemføre hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme eller kriminel handling under auktionerne
- b) efter anmodning fra den finansielle efterretningsenhed at give denne alle nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i den relevante lovgivning.

3. De i stk. 2 omhandlede oplysninger fremsendes til den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, på hvis område den pågældende auktionsplatform er beliggende.

I de nationale foranstaltninger til indførelse af de politikker og procedurer for kontrol med overholdelsen af de relevante forskrifter og kommunikation, som er omhandlet i artikel 34, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF, skal den eller de personer, der er ansvarlige for at indlevere oplysninger i medfør af denne artikel, være udpeget.

4. Den medlemsstat, på hvis område den auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, er beliggende, sikrer, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 26-29 og 32, artikel 34, stk. 1, og artikel 35 i direktiv 2005/60/EF finder anvendelse på den pågældende auktionsplatform.

Artikel 56

Anmeldelse af markedsmisbrug

1. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, underretter de kompetente nationale myndigheder, der er udpeget ved artikel 43, stk. 2, i direktiv 2004/39/EF, og som er ansvarlige for overvågning af den pågældende auktionsplatform eller for efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug, der finder sted i eller ved hjælp af den pågældende auktionsplatforms systemer, om mistanke om, at en person, der har fået adgang til at byde på auktionerne, eller en person, for hvis regning den person, der har fået adgang til at byde på auktionerne, handler, er skyldig i markedsmisbrug.

Nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 25, stk. 2, i direktiv 2005/60/EF finder anvendelse.

2. Den pågældende auktionsplatform giver den auktionstilsynsførende og Kommissionen meddelelse om, at den har foretaget en anmeldelse som omhandlet i stk. 1, og oplyser, hvilke afhjælpende foranstaltninger den har truffet eller agter at træffe for at imødegå forseelserne i stk. 1.

Artikel 57

Maksimal budstørrelse og andre modforanstaltninger

1. En auktionsplatform kan, efter at have rådført sig med Kommissionen og fået dennes udtalelse, fastsætte en maksimal budstørrelse eller andre modforanstaltninger, der er nødvendige for at mindske en reel eller potentiel påviselig risiko for markedsmisbrug, hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller konkurrencebegrænsende adfærd, forudsat at indførelse af en maksimal budstørrelse eller en anden modforanstaltning effektivt mindsker den pågældende risiko. Kommissionen kan høre de pågældende medlemsstater og den auktionstilsynsførende og indhente deres udtalelse om forslaget fra den pågældende auktionsplatform. Den pågældende auktionsplatform skal om overhovedet muligt tage hensyn til Kommissionens udtalelse.

2. Som maksimal budstørrelse anvendes enten en procentsats af den samlede mængde kvoter, der auktioneres på en given auktion, eller en procentsats af den samlede mængde kvoter, der auktioneres inden for et givet år, alt efter hvad der er mest egnet til at mindske risikoen for markedsmisbrug som beskrevet i artikel 56, stk. 1.

3. Med henblik på denne artikel forstås der ved maksimal budstørrelse den største mængde kvoter, der må bydes på, direkte eller indirekte, af enhver gruppe af personer, som er opregnet i artikel 18, stk. 1 eller 2, og som tilhører en af følgende kategorier:

- a) samme koncern, herunder eventuelle modervirksomheder og deres dattervirksomheder og tilknyttede virksomheder
- b) samme erhvervsmæssige gruppering
- c) en separat økonomisk enhed, der kan træffe afgørelser uafhængigt, hvis de kontrolleres enten direkte eller indirekte af offentlige organer eller statsejede virksomheder.

Artikel 58

Regler for adfærd på markedet og andre kontraktlige aftaler

Artikel 53-57 indskrænker ikke de indgreb, en auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller fem-dages futures, har beføjelse til at foretage ifølge dens regler for adfærd på markedet eller andre kontraktlige aftaler, der er oprettet direkte eller indirekte med en af de budgivere, der har adgang til at byde på auktionerne, forudsat at sådanne indgreb ikke er i modstrid med eller undergraver bestemmelserne i artikel 53-57.

Artikel 59

Adfærdsregler for andre personer med tilladelse til at byde for andres regning i medfør af artikel 18, stk. 1, litra b) og c), og artikel 18, stk. 2

1. Denne artikel finder anvendelse på:

- a) personer, der har tilladelse til at byde ifølge artikel 18, stk. 2
- b) investeringsselskaber og kreditinstitutter, som er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra b) og c), og som har tilladelse til at byde ifølge artikel 18, stk. 3.

2. Personerne i stk. 1 overholder følgende adfærdsregler i forholdet til deres kunder:

- a) de skal efterkomme instrukser fra deres kunder på samme vilkår
- b) de kan nægte at byde for en kundes regning, hvis de har en rimeligt begrundet mistanke om hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmisbrug, jf. dog den nationale lovgivning, som gennemfører artikel 24 og 28 i direktiv 2005/60/EF
- c) de kan nægte at byde for en kundes regning, hvis de har en rimeligt begrundet mistanke om, at kunden ikke kan betale for de kvoter, vedkommende ønsker at byde på
- d) de skal oprette en skriftlig aftale med deres kunder. Sådanne aftaler må ikke pålægge de pågældende kunder urimelige vilkår eller restriktioner. Aftalerne skal indeholde alle vilkår for de tilbudte tjenesteydelser, især vedrørende betaling for og levering af kvoterne
- e) de kan af deres kunder forlange et depositum i form af forudbetaling af kvoter
- f) de må ikke vilkårligt begrænse det antal bud, en kunde måtte ønske at afgive
- g) de må ikke hindre eller begrænse deres kunder i at benytte tjenesteydelser fra andre enheder, som ifølge artikel 18, stk. 1, litra b)-e), og artikel 18, stk. 2, er berettigede til at byde for deres regning på auktionerne
- h) de skal tage behørigt hensyn til deres kunders interesser, når kunderne beder dem indgive bud for deres regning på auktionerne

- i) de skal give deres kunder en fair behandling uden diskrimination
- j) de skal være i besiddelse af egnede interne systemer og procedurer, som kan håndtere anmodninger fra kunderne om, at de skal handle som agent på en auktion, og som tillader dem at deltage effektivt i en auktion, især hvad angår afgivelse af bud for kundernes regning, opkrævning af betaling og indfrielse af sikkerhed hos de kunder, for hvis regning de handler, og overførsel af kvoter til dem
- k) de skal hindre, at fortrolige oplysninger passerer fra den del af deres virksomhed, der er ansvarlig for at modtage, udarbejde og indgive bud for kundernes regning, til den del af deres virksomhed, der er ansvarlig for at udarbejde og indgive bud for virksomhedens egen regning, eller til den del af deres virksomhed, der er ansvarlig for at handle for egen regning på det sekundære marked
- l) de skal opbevare oplysninger, som de indhenter eller skaber i kraft af deres funktion som formidlere, der håndterer bud for deres kunders regning på auktionerne, i fem år regnet fra det tidspunkt, hvor oplysningerne er indhentet eller skabt.

Størrelsen af depositummet i litra e) beregnes på et retfærdigt og rimeligt grundlag.

Metoden til beregning af depositummet i litra e) fastsættes i de aftaler, der indgås i medfør af litra d).

Den del af depositummet i litra e), som ikke medgår til betaling af kvoterne, betales tilbage til budgiveren inden for en rimelig frist efter auktionen, som er angivet i de aftaler, der indgås i medfør af litra d).

3. Personerne i stk. 1 overholder følgende adfærdsregler, når de byder for egen regning eller for deres kunders regning:

- a) de skal give alle oplysninger, som en auktionsplatform, hvor de har adgang til at byde, eller den auktionstilsynsførende anmoder om for at opfylde deres funktioner i henhold til denne forordning
- b) de skal i deres handlinger udvise hæderlighed, behørig dygtighed, omhu og grundighed.

4. De kompetente nationale myndigheder, der er udpeget af de medlemsstater, hvor personerne i stk. 1 er etableret, er ansvarlige for at give sådanne personer tilladelse til at udøve de i stk. 1 omhandlede aktiviteter og for at føre tilsyn med og pålægge overholdelse af adfærdsreglerne i stk. 2 og 3, herunder at håndtere klager over manglende overholdelse af disse adfærdsregler.

5. De kompetente nationale myndigheder i stk. 4 meddeler kun tilladelse til personerne i stk. 1, hvis de:

- a) har et tilstrækkelig godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til, at overholdelsen af adfærdsreglerne i stk. 2 og 3 er sikret
- b) har indført de processer og kontroller, der er nødvendige for at håndtere interessekonflikter og tilgode deres kunders interesser bedst muligt
- c) opfylder kravene i den nationale lovgivning, der gennemfører direktiv 2005/60/EF

d) retter sig efter alle øvrige foranstaltninger, som anses for påkrævede, når der henses til arten af de budrelaterede tjenester, der tilbydes, og kundernes indsigt udtrykt som deres investor- eller handelsprofil, og alle risikobaserede vurderinger af sandsynligheden for hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og kriminel handling.

6. De kompetente nationale myndigheder i den medlemsstat, hvori den i stk. 1 omhandlede person har fået meddelt tilladelse, overvåger og håndhæver betingelserne i stk. 5. Medlemsstaten sikrer:

- a) at dens kompetente nationale myndigheder råder over de nødvendige beføjelser til at foretage undersøgelser og sanktioner, som er effektive, står i forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning
- b) at der oprettes en mekanisme for håndtering af klager og inddragelse af tilladelser, hvis personen med tilladelse ikke overholder sine forpligtelser i henhold til tilladelsen
- c) at dens kompetente nationale myndighed kan inddrage tilladelser, der er meddelt i henhold til stk. 5, hvis en person som omhandlet i stk. 1 begår alvorlige og systematiske overtrædelser af bestemmelserne i stk. 2 og 3.

7. Kunder hos de budgivere, der er omhandlet i stk. 1, kan indgive eventuelle klager vedrørende overholdelse af adfærdsreglerne i stk. 2 til den kompetente myndighed, der er omhandlet i stk. 3, i overens-

stemmelse med procedurerne for behandling af sådanne klager i den medlemsstat, hvori personen i stk. 1 overvåges.

8. Det tillades personer i stk. 1, som har adgang til at byde på en auktionsplatform ifølge artikel 18, 19 og 20, at tilbyde bydetjenester til de kunder, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, litra a), uden at medlemsstaterne kan stille yderligere juridiske og administrative krav.

KAPITEL XVI

ÅBENHED OG TAVSHEDSPLIGT

Artikel 60

Offentliggørelser

1. Enhver auktionsplatform fører et dedikeret ajourført auktioneringswebsted, hvor den offentliggør al lovgivning og vejledning, alle instrukser, formularer, dokumenter og meddelelser, herunder auktionskalenderen, alle andre ikke-fortrolige oplysninger, der er relevante for auktionerne på den pågældende auktionsplatform, alle beslutninger, herunder beslutninger i medfør af artikel 57, om indførelse af en maksimal budstørrelse, samt alle andre korrigerende foranstaltninger, der er nødvendige for at mindske en reel eller potentiel påviselig risiko for hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmisbrug på den pågældende auktionsplatform.

Oplysninger, der ikke længere er relevante, arkiveres. Der skal være adgang til arkiverne fra det samme auktioneringswebsted.

2. Den auktionstilsynsførendes rapport til medlemsstaterne og Kommissionen i medfør af artikel 25, stk. 1 og 2, offentliggøres i en ikke-fortrolig udgave på Kommissionens websted.

Rapporter, der ikke længere er relevante, arkiveres. Der skal være adgang til arkiverne fra Kommissionens websted.

3. På det websted, som en auktionsplatform fører, offentliggøres en liste over alle personer, der har adgang til at byde for andres regning på auktioner, den pågældende auktionsplatform afholder til auktionering af todages spot eller femdages futures, med angivelse af navn, adresse, telefon- og telefaxnummer, e-mail-adresse og websted.

Artikel 61

Bekendtgørelse af auktionsresultater

1. En auktionsplatform bekendtgør resultaterne af hver gennemført auktion så hurtigt som praktisk muligt, dog senest 15 minutter efter afslutningen af budperioden.

2. Bekendtgørelsen i stk. 1 skal mindst indeholde følgende:

- a) den auktionerede kvotemængde
- b) den resulterende auktionspris i euro
- c) den samlede mængde indgivne bud
- d) det samlede antal budgivere og antallet af auktionsvindere
- e) de auktioner, kvoterne overføres til, hvis auktionen er annulleret
- f) det samlede provenu fra auktionen
- g) fordelingen af provenuet mellem medlemsstaterne, hvis auktionsplatformen er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2.

3. En auktionsplatform giver ved hjælp af sine systemer alle auktionsvindere meddelelse om følgende, samtidig med bekendtgørelsen i stk. 1:

- a) den samlede kvotemængde, den pågældende budgiver har fået tildelt
- b) om nogen af budgiverens bud har lydt på samme pris som andres og dermed er udvalgt tilfældigt
- c) det skyldige beløb enten i euro eller i valutaen i en medlemsstat, der ikke tilhører euroområdet, efter budgiverens valg, forudsat at clearingsystemet eller afviklingsystemet kan håndtere den pågældende nationale valuta
- d) sidste dato for indbetaling af det skyldige beløb i disponible midler på kvoteudbyderens udpegede bankkonto.

4. Vælger budgiveren en anden valuta end euro, giver auktionsplatformen den auktionsvinder, der byder på de auktioner, den afholder, oplysning om, hvilken kurs der er benyttet til at beregne det skyldige beløb i den af auktionsvinderen valgte valuta.

Som valutakurs anvendes den kurs, der offentliggøres af det officielle finansnyhedsbureau, der er anført i kontrakten om udpegelse af den pågældende auktionsplatform, straks efter, at budperioden er udløbet.

5. En auktionsplatform giver det relevante tilknyttede clearingsystem eller afviklingsystem meddelelse om de oplysninger, den giver auktionsvinderne i medfør af stk. 3.

Artikel 62

Beskyttelse af fortrolige oplysninger

1. Følgende oplysninger er fortrolige:

- a) et buds indhold
- b) indholdet af instrukser om at byde, selv om der ikke er indgivet noget bud
- c) oplysninger, der viser eller hvoraf det kan udledes, hvem budgiveren er, og enten
 - i) den kvotemængde, budgiveren ønsker at købe på en auktion
 - ii) den pris, budgiveren er villig til at betale for disse kvoter
- d) oplysninger om eller hidrørende fra et eller flere bud eller instrukser om at byde, som enten hver for sig eller tilsammen vil forventes at kunne
 - i) give et fingerpeg om efterspørgslen efter kvoter inden en given auktion
 - ii) give et fingerpeg om den resulterende auktionspris inden en given auktion
- e) oplysninger, som er givet af personer i forbindelse med etablering eller opretholdelse af forholdet til budgiverne eller som led i overvågningen af dette forhold ifølge artikel 19, 20 og 21 og artikel 54
- f) den auktionstilsynsførendes rapporter og udtalelser i medfør af artikel 25, stk. 1-6, undtagen de dele, der indgår i den ikke-fortrolige udgave af den auktionstilsynsførendes rapport, Kommissionen offentliggør efter artikel 60, stk. 2
- g) forretningshemmeligheder, som er givet af personer, der er i konkurrence om udpegelse som auktionsplatform, eller af den auktionstilsynsførende
- h) oplysninger om, hvilken algoritme der benyttes til den tilfældige udvælgelse af prisidentiske bud, jf. artikel 7, stk. 2
- i) oplysninger om metoden til definerings af, hvornår en resulterende auktionspris ligger væsentligt lavere end den fremherskende pris på det sekundære marked før og under en auktion, jf. artikel 7, stk. 6.

2. Fortrolige oplysninger må ikke videregives af nogen, der har modtaget sådanne oplysninger, hverken direkte eller indirekte, undtagen i overensstemmelse med stk. 3.

3. Uanset stk. 2 kan fortrolige oplysninger videregives:

- a) hvis de allerede lovmæssigt er stillet til rådighed for offentligheden
- b) hvis de er offentliggjort med skriftlig tilladelse fra en budgiver, en person, der har adgang til at byde, eller en person, der ansøger om adgang til at byde
- c) hvis der i EU-retten er pligt til at videregive dem eller gøre dem offentligt tilgængelige
- d) hvis de er offentliggjort i medfør af en retsafgørelse

- e) hvis de er offentliggjort som led i en strafferetlig, administrativ eller retlig efterforskning eller procedure i EU
- f) hvis de videregives af en auktionsplatform til den auktionstilsynsførende, med henblik på at muliggøre eller bistå den auktionstilsynsførende i udførelsen af sine funktioner eller opfylde sine forpligtelser i forbindelse med auktionerne
- g) hvis oplysningerne er aggregeret eller redigeret inden videregivelsen, så det må forventes ikke at være muligt at udskille oplysninger om:
 - i) de enkelte bud eller instrukser om at byde
 - ii) de enkelte auktioner
 - iii) de enkelte budgivere, kommende budgivere eller personer, der ansøger om adgang til at byde
 - iv) de enkelte ansøgninger om adgang til at byde
 - v) forholdet til de enkelte budgivere
- h) hvis oplysningerne er omfattet af stk. 1, litra f), men videregives til offentligheden på ikke-diskriminerende og velorganiseret måde, enten af medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder, for så vidt angår oplysninger, der er omfattet af artikel 25, stk. 2, litra c), eller af Kommissionen, for så vidt angår andre oplysninger, der er omfattet af artikel 25, stk. 2
- i) hvis oplysningerne er omfattet af stk. 1, litra g), men videregives til personer, der arbejder for medlemsstaterne eller Kommissionen og er impliceret i det konkurrencebaserede udbudsforløb, som er omhandlet i stk. 1, litra g), og som selv er underlagt tavshedspligt i kraft af deres ansættelsesforhold
- j) hvis oplysningerne er offentliggjort efter udløbet af en 30-måneders periode, der begynder på en af følgende datoer, med mindre de er omfattet af anden tavshedspligt ifølge EU-retten:
 - i) datoen for starten på budperioden på den auktion, hvor de fortrolige oplysninger første gang blev videregivet, for så vidt angår de fortrolige oplysninger i stk. 1, litra a)-d)
 - ii) ophørsdatoen for forholdet til en budgiver, for så vidt angår de fortrolige oplysninger i stk. 1, litra e)
 - iii) datoen for den auktionstilsynsførendes rapport eller udtalelse, for så vidt angår de fortrolige oplysninger i stk. 1, litra f)
 - iv) datoen for indgivelse af oplysningerne i det konkurrencebaserede udbudsforløb, for så vidt angår de fortrolige oplysninger i stk. 1, litra g).

4. Foranstaltningerne til sikring af, at fortrolige oplysninger ikke uberettiget bliver videregivet, og konsekvenserne af, at en auktionsplatform eller den auktionstilsynsførende, herunder alle personer, der arbejder for dem under kontrakt, uberettiget videregiver sådanne oplysninger, skal fremgå af kontrakten om udpegelse af dem.

5. Når en auktionsplatform eller den auktionstilsynsførende, herunder alle personer, der arbejder for dem under kontrakt, får fortrolige oplysninger, må de alene anvende oplysningerne til at opfylde deres forpligtelser og udføre deres funktioner som led i auktionerne.

6. Uanset stk. 1-5 kan der udveksles fortrolige oplysninger mellem enhver auktionsplatform og den auktionstilsynsførende og mellem en af dem og

- a) de kompetente nationale myndigheder, der overvåger en auktionsplatform
- b) de kompetente nationale myndigheder, der er ansvarlige for at efterforske og retsforfølge hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmisbrug
- c) Kommissionen.

Fortrolige oplysninger, der udveksles i henhold til dette stykke, må ikke videregives til andre personer end de i litra a), b) og c) anførte, hvis dette er i modstrid med stk. 2.

7. Personer, der arbejder for eller har arbejdet for en auktionsplatform eller den auktionstilsynsførende og har været inddraget i auktionerne, er underlagt tavshedspligt og skal sikre, at fortrolige oplysninger bliver beskyttet som fastsat i denne artikel.

*Artikel 63***Sprogordning**

1. Skriftlige oplysninger, som en auktionsplatform udleverer i henhold til artikel 60, stk. 1 og 3, eller som den auktionstilsynsførende udleverer i henhold til artikel 60, stk. 2, eller kontrakten om deres udpegelse, og som ikke offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, skal foreligge på et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finansskredse.

2. En medlemsstat kan på egen bekostning lade alle oplysninger fra enhver auktionsplatform, som er omfattet af stk. 1, oversætte til sit eller sine officielle sprog.

Hvis en medlemsstat på egen bekostning lader alle oplysninger omfattet af stk. 1 fra den auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1, oversætte, skal alle medlemsstater, der har udpeget en auktionsplatform efter artikel 30, stk. 1, også på egen bekostning lade alle oplysninger omfattet af stk. 1 fra den auktionsplatform, den har udpeget efter artikel 30, stk. 1, oversætte til samme sprog.

3. Ansøgere om adgang til at byde og personer, der har adgang til at byde, kan forelægge nedenstående oplysninger på det officielle EU-sprog, de har valgt ifølge stk. 4, forudsat at en medlemsstat har besluttet at levere en oversættelse til det sprog ifølge stk. 2:

- a) deres ansøgninger om adgang til at byde, herunder eventuel tilhørende dokumentation
- b) deres bud, herunder eventuel tilbagetrækning eller ændring af indgivne bud
- c) forespørgsler vedrørende litra a) og b).

En auktionsplatform kan forlange en autoriseret oversættelse til et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finansskredse.

4. Ansøgere om adgang til at byde, personer med adgang til at byde og budgivere på en auktion vælger, på hvilket af EU's officielle sprog de ønsker at modtage notifikationer i medfør af artikel 8, stk. 3, artikel 20, stk. 10, artikel 21, stk. 4, og artikel 61, stk. 3.

Alle andre mundtlige og skriftlige oplysninger fra en auktionsplatform til ansøgere om adgang til at byde, personer med adgang til at byde og budgivere på en auktion gives på det sprog, der er valgt ifølge første afsnit, uden ekstra omkostninger for de pågældende ansøgere, personer og budgivere, forudsat at en medlemsstat har besluttet at levere en oversættelse på det sprog ifølge stk. 2.

Selv hvis en medlemsstat ifølge stk. 2 har besluttet at levere en oversættelse til det sprog, der er valgt ifølge første afsnit i dette stykke, kan ansøgere om adgang til at byde, personer med adgang til at byde og budgivere på en auktion give afkald på deres rettigheder efter andet afsnit i dette stykke ved at give forudgående skriftligt samtykke til den pågældende auktionsplatform om kun at benytte et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finansskredse.

5. Ansvaret for rigtigheden af oversættelserne i stk. 2 påhviler medlemsstaterne.

Den, der forelægger en oversættelse af et dokument som omhandlet i stk. 3, og den auktionsplatform, der notificerer et oversat dokument som omhandlet i stk. 4, har ansvaret for, at oversættelsen er en nøjagtig gengivelse af originalteksten.

KAPITEL XVII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 64***Klageret**

1. Auktionsplatformene sørger for at etablere en udenretslig ordning til behandling af klager fra ansøgere om adgang til at byde, budgivere med adgang til at byde og dem, hvis adgang til at byde er nægtet, tilbagekaldt eller suspenderet.

2. Medlemsstater, hvori et reguleret marked, der er udpeget som auktionsplatform, eller markedsoperatøren overvåges, sikrer, at alle afgørelser, som træffes ifølge den udenretslige klageordning i stk. 1, er behørigt begrundet og kan prøves ved de i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2004/39/EF omhandlede domstole. Retten til at prøve en afgørelse for domstolene indskrænker ikke retten til at indbringe en sag direkte for domstolene eller de kompetente administrative organer, der er omhandlet i de nationale forskrifter til gennemførelse af artikel 52, stk. 2, i direktiv 2004/39/EF.

*Artikel 65***Korrigerings af fejl**

1. Hvis en person opdager en fejl ved overførsel af betaling eller kvoter eller i forbindelse med, at der stilles eller frigives sikkerhed eller depositum, i henhold til denne forordning, meddeles dette straks til clearingsystemet eller afviklingssystemet.

2. Clearingsystemet eller afviklingssystemet træffer alle nødvendige foranstaltninger til at korrigere eventuelle fejl, som måtte komme til dets kendskab, i forbindelse med betaling eller overførsel af kvoter eller, at der stilles eller frigives sikkerhed eller depositum, i henhold til denne forordning.

3. En person, der drager fordel af en fejl som omhandlet i stk. 1, som ikke kan korrigeres som omhandlet i stk. 2 som følge af rettigheder, som tredjemand har erhvervet i god tro, og vidste eller burde vide, at der var tale om en fejl, og undlod at indberette den til clearingsystemet eller afviklingssystemet, er erstatningsansvarlig for eventuel lidt skade.

*Artikel 66***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. november 2010.

På Kommissionens vegne

José Manuel Barroso

Formand

*BILAG I***Kvoter, der auktioneres inden 2013, og de auktionsprodukter, i form af hvilke de auktioneres, jf. artikel 10, stk. 1**

Mængde	Medlemsstat	Auktionsprodukt	Kalenderår
[...]	[...]	[...]	[...]

BILAG II

Liste over punkter, der henvises til i artikel 20, stk. 3

1. Bevis for berettigelse i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1 eller 2.
2. Ansøgerens navn, adresse, telefonnummer og faxnummer.
3. Identifikation af ansøgerens udpegede kvotekonto.
4. Alle oplysninger om ansøgerens udpegede bankkonto.
5. Navn, adresse, telefon- og faxnummer samt e-mail-adresse på en eller flere repræsentanter for budgiveren som defineret i artikel 6, stk. 3, tredje afsnit.
6. For juridiske personer bevis for
 - a) virksomhedens oprettelse med angivelse af følgende: den juridiske virksomhedsform; hvilken lov, den er omfattet af; om ansøgeren er noteret på en eller flere anerkendte aktiebørser
 - b) ansøgerens nummer i det relevante register, ansøgeren måtte være registreret i, og ellers virksomhedens vedtægter eller anden dokumentation for virksomhedens oprettelse.
7. For juridiske personer og/eller retlige arrangementer de oplysninger, der er nødvendige for at kunne identificere den reelle ejer og forstå den pågældende juridiske persons eller det pågældende retlige arrangements ejer- og kontrolstruktur.
8. For fysiske personer bevis for vedkommendes identitet, fx i form af identitetskort, kørekort, pas eller et lignende officielt dokument, som har ansøgerens fulde navn, billede, fødselsdato og faste bopæl i EU, og som om nødvendigt kan underbygges med anden egnet dokumentation.
9. For driftsledere den tilladelse, der henvises til i artikel 4 i direktiv 2003/87/EF.
10. For luftfartøjsoperatører bevis for, at de er optaget på den liste, der er omhandlet i artikel 18a, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, eller den overvågningsplan, der er indsendt og godkendt ifølge artikel 3g i samme direktiv.
11. De oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre kundelegitimationsproceduren i artikel 19, stk. 2, litra e).
12. Ansøgerens seneste reviderede årsberetning og årsregnskab, herunder resultatopgørelse og balance, hvis de foreligger, ellers en momsangivelse eller andre oplysninger, der kan dokumentere ansøgerens solvens og kreditværdighed.
13. Momsregistreringsnummeret, hvis der foreligger et sådant, og hvis ansøgeren ikke er momsregistreret, et andet middel til at identificere ansøgeren over for skattemyndighederne i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret eller er skattepligtig, eller andre oplysninger, der kan dokumentere ansøgerens skattemæssige tilhørsforhold i EU.
14. En erklæring fra ansøgeren om, at vedkommende efter egen overbevisning opfylder kravene i artikel 19, stk. 2, litra f).
15. Bevis for, at kravene i artikel 19, stk. 2, litra g), er opfyldt.
16. Bevis for, at ansøgeren opfylder kravene i artikel 19, stk. 3.

17. En erklæring fra ansøgeren om, at vedkommende har den retsevne og fuldmagt, der er nødvendig for at byde på en auktion for egen regning eller for andres regning.
18. En erklæring fra ansøgeren om, at der efter vedkommendes egen overbevisning ikke er nogen juridiske, lovmæssige, kontraktmæssige eller andre hindringer for, at vedkommende kan opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning.
19. Angivelse af, om ansøgeren agter at betale i euro eller i en ikke-euro-medlemsstats valuta, og i sidstnævnte tilfælde, hvilken.

BILAG III

Andre auktionsplatforme end dem, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, de medlemsstater, der har udpeget dem, og eventuelt gældende betingelser og forpligtelser, jf. artikel 30, stk. 7

Auktionsplatform	Udpegelsesperiode	Udpegende medlemsstat	Betingelser	Forpligtelser
[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- 1) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.
- 2) EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3.
- 3) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63.
- 4) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.
- 5) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- 6) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
- 7) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.
- 8) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.
- 9) EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.
- 10) EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1.
- 11) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
- 12) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.
- 13) EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.
- 14) EUT C 95 af 16.4.2008, s. 1.
- 15) EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.
- 16) EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)²⁾ er flere gange blevet ændret væsentligt³⁾. Da der er behov for yderligere ændringer, bør det af hensyn til klarheden omarbejdes.

(2) Direktiv 85/611/EØF har i vidt omfang bidraget til udviklingen af den europæiske investeringsfundsbranche og til dens succes. Trods de forbedringer, der er blevet gennemført siden direktivets vedtagelse, særlig i 2001, står det stadig mere klart, at det er nødvendigt at ændre det regelværk, der gælder for investeringsinstitutter, for at tilpasse det til situationen på de finansielle markeder i det 21. århundrede. Kommissionens grøn bog af 12. juli 2005 om en forbedring af EU-rammerne for investeringsfonde gav startskuddet til en offentlig debat om, hvordan direktiv 85/611/EØF bør ændres for at kunne tage disse nye udfordringer op. Denne intensive konsultationsproces viste, at der var bred enighed om, at der var behov for væsentlige ændringer i dette direktiv.

(3) En samordning af de nationale lovgivninger, der gælder for institutter for kollektiv investering, forekommer derfor hensigtsmæssig med henblik på indbyrdes at tilnærme konkurrencevilkårene for disse institutter på fællesskabsplan og derved gennemføre en mere effektiv og ensartet beskyttelse af deltagerne. En sådan samordning gør det lettere at ophæve begrænsningerne i den frie bevægelighed på fællesskabsplan for andele i investeringsinstitutter.

(4) Under hensyn til disse målsætninger bør der gælde fælles grundlæggende bestemmelser for investeringsinstitutter etableret i medlemsstaterne for så vidt angår deres godkendelse, tilsyn, struktur, aktiviteter samt de oplysninger, som det kræves, de skal offentliggøre.

(5) Samordningen bør begrænses til medlemsstaternes lovgivning vedrørende investeringsinstitutter (bortset fra den lukkede type), som udbyder deres andele til offentligheden i Fællesskabet. Det er ønskeligt, at investeringsinstitutter som led i deres investeringsformål tillades at investere i andre finansielle instrumenter end værdipapirer, som er tilstrækkeligt likvide. De finansielle instrumenter, der kan indgå som investeringsaktiver i investeringsinstitutters portefølje, bør anføres i dette direktiv. Udvælgelsen af investeringer til en portefølje på grundlag af et indeks er en styringsteknik.

(6) Hvor en bestemmelse i dette direktiv kræver, at investeringsinstitutter griber ind, bør denne bestemmelse forstås som en henvisning til administrationsselskabet, hvis investeringsinstituttet er oprettet som en investeringsfond, der administreres af et administrationsselskab, og hvis en investeringsfond ikke har handleevne, som følge af at den ikke er en juridisk person.

(7) Investeringsinstitutters andele betragtes som finansielle instrumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁴⁾.

(8) En godkendelse, der gives til administrationsselskabet i dets hjemland, bør sikre investorbekyttelse og administrationsselskabernes solvens for at bidrage til stabiliteten i det finansielle system. Den valgte fremgangsmåde i dette direktiv skal sikre, at der harmoniseres i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en gensidig anerkendelse af godkendelser og tilsynssystemer, således at det bliver muligt at give en godkendelse, der er gyldig overalt i Fællesskabet, og at anvende princippet om hjemlandstilsyn.

(9) For at sikre, at administrationsselskabet kan opfylde de forpligtelser, der følger af dets aktiviteter, og dermed sikre dets stabilitet kræves der startkapital og yderligere egenkapital. For at tage højde for udviklingen, navnlig med hensyn til kapitalkrav i tilknytning til transaktionsrisici, både i Fællesskabet og i andre internationale fora, bør disse krav, herunder anvendelsen af garantier, tages op til fornyet overvejelse.

(10) Af hensyn til beskyttelsen af investorer er det nødvendigt, at den interne kontrol i alle administrationsselskaber sikres navnlig ved, at ledelsen forstås af to personer og ved, at der anvendes passende interne kontrolsystemer.

(11) I kraft af princippet om hjemlandstilsyn bør administrationsselskaber, der er godkendt i deres hjemland, have lov til at udøve den virksomhed, de er godkendt til, i hele Fællesskabet ved at oprette filialer eller ved fri udveksling af tjenesteydelser.

(12) Med hensyn til kollektiv porteføljevaltning (administration af investeringsfonde eller investerings-selskaber) bør den godkendelse, der gives et administrationsselskab i sit hjemland, jf. dog kapitel XI, give selskabet mulighed for at udøve følgende virksomhed i værtslandet: salg via etableringen af en filial af andele i de harmoniserede investeringsfonde, som dette selskab administrerer i sit hjemland, salg, ved etablering af en filial, af andele i de harmoniserede investeringsselskaber, som dette selskab administrerer, salg af andele i de harmoniserede investeringsfonde eller aktier i de harmoniserede investeringsselskaber, som administreres af andre administrationsselskaber, udførelse af alle andre funktioner og opgaver, der indgår i kollektiv porteføljevaltning, forvaltning af aktiverne i investeringsselskaber, der er stiftet i andre medlemsstater end administrationsselskabets hjemland, udførelse af de opgaver, der indgår i kollektiv porteføljevaltning, på grundlag af mandater og på vegne af administrationsselskaber, der er stiftet i andre medlemsstater end selskabets hjemstat. Hvor et administrationsselskab sælger andele i sine egne harmoniserede investeringsfonde eller aktier i sine egne harmoniserede investeringsselskaber i værtslandet uden etablering af en filial, bør det udelukkende være omfattet af bestemmelserne om grænseoverskridende markedsføring.

(13) Med hensyn til administrationsselskabers virksomhed og for at tage højde for national lovgivning og give selskaberne mulighed for at opnå væsentlige stordriftsfordele, bør disse ligeledes kunne administrere investeringsporteføljer på individuelt kundegrundlag (individuel porteføljevaltning), herunder administration af pensionsfonde og nogle nærmere bestemte accessoriske tjenesteydelser, der er forbundet med den primære virksomhed, uden at disse selskabers stabilitet påvirkes heraf. Der bør imidlertid indføres specifikke bestemmelser til at forhindre, at der opstår interessekonflikter, når administrationsselskaber får lov til at udføre både kollektiv og individuel porteføljevaltning.

(14) Forvaltning af individuelle investeringsporteføljer er en investeringservice, der er omfattet af direktiv 2004/39/EF. For at sikre at rammebestemmelserne på området er ensartede, bør administrationsselskaber, hvis godkendelse også omfatter denne virksomhed, underkastes de driftsvilkår, der er fastsat i dette direktiv.

(15) Et hjemland bør principielt kunne fastsætte strengere regler end reglerne i dette direktiv, især om godkendelsesbetingelser, tilsynskrav og aflæggelse af beretning samt om prospekter.

(16) Det bør fastsættes, under hvilke forudsætninger et administrationsselskab på grundlag af mandater må delegerer specifikke opgaver og funktioner til tredjemand for at udøve sin virksomhed mere effektivt. For at princippet om hjemlandstilsyn kan fungere korrekt, bør medlemsstater, der tillader en sådan delegation, sikre, at et administrationsselskab, de har godkendt, ikke delegerer alle sine funktioner til en eller

flere tredjeparter for derved at blive et tomt selskab, og at de foreliggende mandater ikke hindrer et effektivt tilsyn med administrationsselskabet. Administrationsselskabets eller depositarens forpligtelser over for deltagere og de kompetente myndigheder bør imidlertid ikke påvirkes af, at selskabet har delegeret sine funktioner til tredjemand.

(17) For at sikre lige konkurrencevilkår og passende tilsyn på lang sigt bør Kommissionen have mulighed for at undersøge mulighederne for at harmonisere delegationsordninger på fællesskabsplan.

(18) Princippet om hjemlandstilsyn nødvendiggør, at de kompetente myndigheder enten inddrager eller ikke meddeler en godkendelse, hvis faktorer som f.eks. forretningsprogrammets indhold, den geografiske fordeling eller de aktiviteter, der faktisk udøves, klart viser, at et administrationsselskab har valgt retssystemet i en bestemt medlemsstat for at undgå de strammere regler, der gælder i en anden medlemsstat, hvor det agter at udøve eller allerede udøver størstedelen af sin virksomhed. I henhold til dette direktiv bør et administrationsselskab være godkendt i den medlemsstat, hvor det har sit hjemsted. I overensstemmelse med princippet om hjemlandstilsyn er det kun de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland, der bør anses for at være kompetente til at føre tilsyn med administrationsselskabets organisation, herunder alle procedurer og ressourcer til at udføre den administrative funktion, der er nævnt i bilag II, der bør være underlagt lovgivningen i administrationsselskabets hjemland.

(19) Administreres investeringsinstitut af et administrationsselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat end investeringsinstitutets hjemland, bør administrationsselskabet vedtage og indføre passende procedurer og ordninger for at behandle investorklager, såsom via passende bestemmelser i salgsordninger eller i form af en adresse i investeringsinstitutets hjemland, der ikke behøver at være selve administrationsselskabets adresse. Et sådant administrationsselskab bør også indføre passende procedurer og ordninger for at gøre oplysninger tilgængelige efter anmodning fra offentligheden eller de kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland, såsom ved at udpege en kontaktperson blandt administrationsselskabets ansatte for at behandle anmodninger om oplysninger. Administrationsselskabet bør imidlertid ikke være forpligtet i henhold til lovgivningen i investeringsinstitutets hjemland til at have en lokal repræsentant i den pågældende medlemsstat for at opfylde disse forpligtelser.

(20) De kompetente myndigheder, der godkender investeringsinstitutter, bør tage højde for investeringsfondens fondsbestemmelser eller investeringsselskabets vedtægter, valget af depositar og administrationsselskabets evne til at administrere investeringsinstitutet. Hvis administrationsselskabet er etableret i en anden medlemsstat, bør de kompetente myndigheder kunne henholde sig til en erklæring udstedt fra de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland, hvoraf det fremgår, hvilken type investeringsinstitut administrationsselskabet er godkendt til at administrere. Godkendelsen af et investeringsinstitut bør ikke betinges af et yderligere kapitalkrav til administrationsselskabet, af at administrationsselskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i investeringsinstitutets hjemland, eller af at administrationsselskabet udøver virksomhed i investeringsinstitutets hjemland.

(21) De kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland bør være kompetente til at føre tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne vedrørende investeringsinstitutets oprettelse og drift, der bør være underlagt lovgivningen i investeringsinstitutets hjemland. I denne forbindelse bør de kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland kunne indhente oplysninger direkte fra administrationsselskabet. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland kan navnlig kræve, at administrationsselskaber forelægger oplysninger om transaktioner vedrørende investeringsinstitutets investeringer, der er godkendt i den pågældende medlemsstat, herunder oplysninger, der findes i regnskaber og registre over disse transaktioner og fondens regnskaber. Med henblik på afhjælpning af eventuelle overtrædelser af bestemmelserne inden for deres kompetenceområde bør de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland kunne forlade sig på et samarbejde med de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland og bør, om nødvendigt, kunne gribe direkte ind over for administrationsselskabet.

(22) Det bør være muligt for investeringsinstituttets hjemland at fastsætte regler for indholdet af investeringsinstituttets deltagerregister. Tilrettelæggelsen af vedligeholdelsen og placeringen af dette register bør dog stadig være en del af administrationsselskabets organisatoriske foranstaltninger.

(23) Det er nødvendigt at give investeringsinstituttets hjemland alle muligheder for at afhjælpe eventuelle overtrædelser af investeringsinstituttets bestemmelser. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland bør med henblik på dette være i stand til at træffe forebyggende foranstaltninger og vedtage sanktioner i forhold til administrationsselskabet. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland bør som en sidste udvej have mulighed for at kræve, at administrationsselskaber ophører med at administrere dette investeringsinstitut. Medlemsstaterne bør i dette tilfælde indføre de nødvendige bestemmelser for at sikre en behørig administration eller likvidation af investeringsinstituttet.

(24) For at forebygge tilsynsarbitrage og fremme tilliden til, at de kompetente myndigheder i hjemlandet varetager deres tilsynsopgaver effektivt, bør godkendelse afvises, hvis investeringsinstituttet hindres i at markedsføre dets enheder i hjemlandet. Når det først er godkendt, bør investeringsinstituttet frit kunne vælge den (de) medlemsstat(er), hvor dens andele skal markedsføres i overensstemmelse med dette direktiv.

(25) For at værne om investorernes interesser og sikre lige konkurrencevilkår på markedet for harmoniserede institutter for kollektiv investering kræves det, at investeringsselskaber råder over startkapital. Investeringsselskaber, der har udpeget et administrationsselskab, dækkes dog gennem administrationsselskabets yderligere egenkapital.

(26) Eksisterer der relevante adfærds- og delegationsregler og må et administrationsselskab under dets hjemlands lovgivning foretage sådan delegation, bør godkendte investeringsselskaber overholde sådanne regler med de fornødne tilpasninger, enten direkte, hvis de ikke har udpeget et administrationsselskab godkendt i overensstemmelse med dette direktiv, eller indirekte, hvis de har udpeget et sådant administrationsselskab.

(27) Trods behovet for konsolidering blandt investeringsinstitutter rammes fusioner af investeringsinstitutter af mange juridiske og administrative vanskeligheder i Fællesskabet. For at forbedre det indre markeds funktion er det derfor nødvendigt at vedtage fællesskabsbestemmelser, der gør det lettere for investeringsinstitutter (og investeringsafdelinger heraf) at fusionere. Skønt nogle medlemsstater sandsynligvis kun vil godkende aftalebaserede fonde, bør grænseoverskridende fusioner mellem alle former for investeringsinstitutter (aftalebaserede fonde, fonde i selskabsform og investeringsfonde) være tilladt og anerkendt af alle medlemsstater, uden at dette forpligter medlemsstaterne til at indføre nye juridiske former for investeringsinstitutter i deres nationale lovgivning.

(28) Dette direktiv vedrører de mest almindeligt anvendte fusionsteknikker i medlemsstaterne. Det kræver ikke, at alle medlemsstaterne indarbejder alle tre teknikker i deres nationale lovgivning, men at alle medlemsstater bør anerkende overførsel af aktiver i forbindelse med anvendelsen af disse fusionsteknikker. Dette direktiv hindrer ikke investeringsinstitutter i at anvende andre teknikker i rent nationale situationer, hvor ingen af de investeringsinstitutter, der berøres af fusionen, har anmeldt grænseoverskridende markedsføring af sine andele. Disse fusioner vil fortsat skulle overholde de relevante nationale bestemmelser. Nationale regler om beslutningsdygtighed bør hverken forskelsbehandle nationale og grænseoverskridende fusioner, og bør ej heller være strengere end dem, der er fastlagt for selskabsfusioner.

(29) For at beskytte investorernes interesser bør medlemsstaterne forlange, at nationale eller grænseoverskridende fusioner mellem investeringsinstitutter skal godkendes af deres kompetente myndigheder. I forbindelse med grænseoverskridende fusioner bør de kompetente myndigheder for det ophørende investeringsinstitut godkende fusionen for at sikre, at de deltagere, der reelt skifter investeringsinstitut, beskyttes behørigt. Såfremt fusionen omfatter mere end ét ophørende investeringsinstitut, og de pågældende investeringsinstitutter er hjemmehørende i forskellige medlemsstater, er det nødvendigt, at fusionen godkendes af de i forhold til hvert enkelt ophørende investeringsinstitut kompetente myndigheder, som skal ar-

bejde snævert sammen, herunder ved hjælp af passende informationsudveksling. Da det også er nødvendigt at sikre en rimelig beskyttelse af deltagerne i det fortsættende investeringsinstitut, bør de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstituts hjemland tage hensyn til deres interesser.

(30) Deltagere i både det ophørende og fortsættende investeringsinstitut bør ligeledes kunne anmode om tilbagekøb eller indløsning af deres andele eller, hvor dette er muligt, at konvertere dem til andele i et andet investeringsinstitut med en tilsvarende investeringspolitik, og som administreres af samme administrationsselskab eller af et tilknyttet selskab. Denne ret bør ikke være genstand for yderligere omkostninger med undtagelse af gebyrer, der udelukkende vil blive tilbageholdt af det respektive investeringsinstitut til dækning af omkostninger ved afvikling af investeringer, som fastsat i de ophørende og fortsættende investeringsinstitutters prospekter.

(31) Tredjepartskontrol af fusioner bør ligeledes sikres. Depositarerne for hvert af de investeringsinstitutter, der deltager i fusionen, bør verificere, at den foreslåede fusionsplan er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i dette direktiv og investeringsinstitutternes fondsbestemmelser. Enten depositaren eller en uvildig revisor bør udarbejde en rapport på vegne af alle de investeringsinstitutter, der er involveret i fusionen, og validere de metoder, der benyttes til værdiansættelse af institutternes aktiver og passiver, og de metoder, der benyttes til beregning af ombytningsforholdet i fusionsplanen samt det faktiske ombytningsforhold og i givet fald det kontante beløb pr. andel. For at begrænse omkostningerne forbundet med grænseoverskridende fusioner bør det være muligt at udfærdige en enkelt rapport, der dækker samtlige involverede investeringsinstitutter, og den lovpligtige revisor for det ophørende eller det fortsættende investeringsinstitut bør have mulighed for at gøre dette. Af hensyn til beskyttelsen af investorerne bør deltagerne have mulighed for at modtage en gratis kopi af den pågældende rapport på anmodning.

(32) Det er særlig vigtigt, at deltagerne modtager tilstrækkelige oplysninger om den foreslåede fusion, og at deres rettigheder beskyttes i tilstrækkelig grad. Skønt det især er deltagerne i det ophørende investeringsinstituts interesser, der berøres af fusionen, bør deltagerne i det fortsættende investeringsinstituts interesser også beskyttes.

(33) Bestemmelserne om fusioner i dette direktiv har ingen indflydelse på anvendelsen af lovgivningen om kontrol med fusioner mellem virksomheder, særlig Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EF-fusionsforordningen)⁵⁾.

(34) Den frie markedsføring af andele fra investeringsinstitutter, der har tilladelse til at placere op til 100 % af deres aktiver i værdipapirer, som er udstedt af en og samme emittent (stat, lokal offentlig myndighed osv.), bør hverken direkte eller indirekte bevirke, at kapitalmarkedet forstyrres, eller at en medlemsstats finansiering vanskeliggøres.

(35) Den definition af værdipapirer, der benyttes i dette direktiv, gælder kun for dette direktiv og berører ikke de forskellige definitioner, der benyttes i nationale lovgivninger til andre formål som f.eks. beskatning. Aktier og andre værdipapirer svarende til aktier, der udstedes af udstedere såsom »building societies« og industriselskaber og gensidige foreninger, og som i praksis ikke kan overdrages bortset fra den situation, hvor emittenten køber dem tilbage, dækkes følgelig ikke af denne definition.

(36) Pengemarkedsinstrumenter omfatter omsættelige instrumenter, der normalt handles på pengemarkedet frem for de regulerede markeder, f.eks. skatkammerbeviser og lokale myndigheders gældsbeviser, indlånsbeviser, commercial papers (virksomhedscertifikater), værdipapirer med middel løbetid og bankgaranterede veksler.

(37) Begrebet regulerede markeder i dette direktiv svarer til begrebet i direktiv 2004/39/EF.

(38) Det er ønskeligt, at et investeringsinstitut kan investere sine aktiver i andele i investeringsinstitutter og andre åbne institutter for kollektiv investering, der også investerer i de likvide finansielle aktiver, som er omfattet af dette direktiv, og som opererer efter princippet om risikospredning. Det er nødvendigt, at

investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, som et investeringsinstitut investerer i, er underkastet et effektivt tilsyn.

(39) Det bør gøres lettere at udvikle et investeringsinstituts muligheder for at investere i investeringsinstitutter og andre institutter for kollektiv investering. Det er derfor af afgørende betydning at sikre, at en sådan investeringsaktivitet ikke formindsker investorbeskyttelsen. På grund af et investeringsinstituts øgede muligheder for at investere i andele i andre investeringsinstitutter og andre institutter for kollektiv investering er det nødvendigt at fastsætte visse regler om kvantitative grænser, fremlæggelse af oplysninger og forhindring af kaskadefænomenet.

(40) For at tage hensyn til markedsudviklingen og i betragtning af gennemførelsen af den økonomiske og monetære union er det ønskeligt at give investeringsinstitutterne tilladelse til at investere i bankindskud. For at sikre, at investeringerne i indskud er tilstrækkelig likvide, bør disse indskud kunne tilbagebetales på anfordring eller trækkes tilbage. Hvis indskuddene foretages i et kreditinstitut, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende i et tredjeland, bør kreditinstituttet være underkastet tilsynsregler, som svarer til reglerne i fællesskabsretten.

(41) Ud over det tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer i bankindskud i henhold til dets fondsbestemmelser eller vedtægter, bør det være muligt at tillade alle investeringsinstitutter at besidde supplerende likvide aktiver såsom bankindskud på anfordring. Besiddelsen af sådanne supplerende likvide aktiver kan være berettiget, herunder for at dække løbende eller ekstraordinære betalinger, i tilfælde af salg for at få den nødvendige tid til at geninvestere i værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller i andre finansielle aktiver, der omfattes af dette direktiv, eller i en strengt nødvendig periode, når investering i værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter og andre finansielle aktiver på grund af ugunstige markedsvilkår er suspenderet.

(42) Af forsigtighedshensyn er det nødvendigt, at investeringsinstitutter undgår en uforholdsmæssig stor koncentration af investeringer, som medfører medkontrahentrisiko over for en enkelt enhed eller enheder, der tilhører samme koncern.

(43) Investeringsinstitutter bør som led i deres generelle investeringspolitik eller med henblik på hedging for at nå et fastsat finansielt mål eller opfylde den risikoprofil, der fremgår af prospektet, udtrykkeligt have mulighed for at investere i finansielle afledte instrumenter. Med henblik på at sikre investorbeskyttelsen er det nødvendigt at begrænse den maksimale potentielle risiko i forbindelse med afledte instrumenter, således at denne ikke overstiger den totale nettoværdi i investeringsinstituttets portefølje. For konstant at kende de risici og forpligtelser, der følger af derivattransaktioner, og for at kunne kontrollere overholdelsen af bestemmelserne om investeringsgrænser bør investeringsinstitutterne løbende måle og nøje overvåge de risici og forpligtelser, der følger af derivattransaktioner. Endelig bør investeringsinstitutterne for at sikre investorbeskyttelsen via oplysninger beskrive, hvilke strategier, teknikker og investeringsgrænser, der gælder for deres derivatoperationer.

(44) Det er nødvendigt, at foranstaltninger til at behandle en mulig manglende tilnærmelse af interesser i produkter, hvor kreditrisikoen overføres ved securitisering, som forudsat med hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringssselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag⁷⁾, er i overensstemmelse og sammenhængende med al relevant lovgivning for den finansielle sektor. Kommissionen fremsætter de relevante lovgivningsforslag, herunder vedrørende dette direktiv, for at sikre en sådan overensstemmelse og sammenhæng, efter grundigt at have overvejet virkningen af sådanne forslag.

(45) For så vidt angår over-the-counter-derivater (OTC-derivater) bør der fastsættes krav vedrørende valg af modparter og instrumenter, likviditet og løbende vurdering af stillingen. Formålet med disse krav er at sikre en passende investorbeskyttelse, som kan sammenlignes med den beskyttelse, de opnår, når de erhverver derivater, der handles på regulerede markeder.

(46) Transaktioner i derivater bør aldrig benyttes til at omgå principperne eller bestemmelserne i dette direktiv. For så vidt angår OTC-derivater bør der gælde yderligere risikospredningsregler for risici over for en enkelt modpart eller gruppe af modparter.

(47) Nogle porteføljeforvaltningsteknikker for institutter for kollektiv investering, der hovedsagelig investerer i aktiver eller gældsbeviser, er baseret på aktieindekser og/eller indekser for gældsbeviser. Det er ønskeligt at give investeringsinstitutter mulighed for at anvende velkendte og anerkendte aktieindekser eller indekser for gældsbeviser. Til dette formål kan det derfor være nødvendigt at indføre mere smidige risikospredningsregler for investeringsinstitutter, der investerer i aktier eller gældsbeviser.

(48) Institutter for kollektiv investering, der omfattes af dette direktiv, bør ikke benyttes til andre formål end kollektiv investering af kapital, der tilvejebringes ved henvendelse til offentligheden i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv. I de tilfælde, der er omhandlet i dette direktiv, bør det kun være muligt for et investeringsinstitut at have datterselskaber, for så vidt det er nødvendigt for på dets egne vegne effektivt at udføre visse aktiviteter, der også er fastlagt i dette direktiv. Det er nødvendigt at sikre effektivt tilsyn med investeringsinstitutter. Et investeringsinstitut bør derfor kun kunne oprette datterselskaber i tredjelande i de tilfælde og i overensstemmelse med de betingelser, der er nævnt i dette direktiv. Den generelle forpligtelse til kun at handle i deltagernes interesse og specielt målsætningen om at øge omkostningseffektiviteten kan aldrig begrunde, at et investeringsinstitut træffer foranstaltninger, der kunne være til hinder for, at de kompetente myndigheder effektivt kan udøve deres tilsynsfunktioner.

(49) Den oprindelige version af direktiv 85/611/EØF indeholdt en undtagelse fra begrænsningen med hensyn til, hvor stor en procentdel af sine aktiver et investeringsinstitut måtte investere i værdipapirer udstedt af et og samme organ, som fandt anvendelse i forbindelse med obligationer udstedt eller garanteret af en medlemsstat. Denne undtagelse gav investeringsinstitutterne tilladelse til bl.a. at investere op til 35 % af deres aktiver i sådanne obligationer. En lignende, men mere begrænset undtagelse er berettiget for så vidt angår obligationer fra den private sektor, som, selv om der ikke foreligger en statsgaranti, giver investorerne en speciel sikkerhed på grund af de særlige regler, som finder anvendelse på dem. Undtagelsen bør derfor udvides til at omfatte alle obligationer fra den private sektor, der er i overensstemmelse med fælles fastsatte kriterier, idet det overlades til medlemsstaterne at udarbejde en fortegnelse over de obligationer, som de i givet fald agter at lade være omfattet af en undtagelsesbestemmelse.

(50) Flere medlemsstater har gennemført bestemmelser, der sætter ikke-samordnede institutter for kollektiv investering i stand til at samle deres aktiver i et såkaldt »master-institut«. For at sætte investeringsinstitutter i stand til at udnytte disse strukturer er det nødvendigt at undtage feeder-institutter, der ønsker at samle deres aktiver i et master-institut, fra forbuddet mod at investere mere end 10 % af deres aktiver eller i visse tilfælde 20 % af deres aktiver i et enkelt institut for kollektiv investering. En sådan undtagelse er berettiget, eftersom feeder-instituttet investerer alle eller næsten alle sine aktiver i en diversificeret portefølje tilhørende masterinstituttet, der selv er omfattet af diversificeringsreglerne for investeringsinstitutter.

(51) For at skabe bedre forudsætninger for et effektivt fungerende indre marked og sikre et ensartet investorbeskyttelsesniveau i hele Fællesskabet bør master-feeder-strukturer være tilladt, både når master- og feeder-instituttet er etableret i samme medlemsstat, og når de er etableret i forskellige medlemsstater. For at gøre det muligt for investorer at danne sig et bedre overblik over master-feeder-strukturer og for myndighederne at føre bedre tilsyn med sådanne strukturer, navnlig i en grænseoverskridende situation, bør det ikke være muligt for et feeder-institut at investere i mere end et master-institut. For at sikre samme investorbeskyttelsesniveau i hele Fællesskabet bør master-instituttet selv være et godkendt investeringsinstitut. For at undgå en overdreven administrativ byrde bør bestemmelserne om anmeldelse af grænseoverskridende markedsføring ikke finde anvendelse, hvis et master-institut ikke rejser kapital fra offentligheden i en anden medlemsstat end den, hvori instituttet har hjemsted, men kun har et eller flere feeder-institutter i den anden medlemsstat.

(52) Med det formål at beskytte investorerne i feeder-instituttet bør der stilles krav om, at feeder-instituttets investering i master-instituttet skal forhåndsgodkendes af de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland. Kun den indledende investering i master-instituttet, hvorved feeder-instituttet overskrider den grænse, der finder anvendelse for investeringer i andre investeringsinstitutter, forudsætter godkendelse. For at skabe bedre forudsætninger for et effektivt fungerende indre marked og sikre et ensartet investorbeskyttelsesniveau i hele Fællesskabet bør de betingelser, som skal opfyldes, og de dokumenter og oplysninger, der skal tilvejebringes med henblik på godkendelse af feeder-instituttets investering i master-instituttet, være udtømmende.

(53) For at sætte feeder-instituttet i stand til at handle i alle deltagernes bedste interesse og navnlig give det mulighed for at indhente alle de oplysninger og dokumenter fra master-instituttet, som det har behov for at kunne opfylde sine forpligtelser, bør feeder- og master-instituttet indgå en juridisk bindende aftale. Hvis både feeder- og master-instituttet imidlertid administreres af det samme administrationsselskab, bør det være tilstrækkeligt, at sidstnævnte indfører interne regler om god forretningskik. Aftaler om informationsudveksling mellem feeder- og master-instituttets depositarer eller revisorer bør sikre, at feeder-instituttets depositar eller revisor modtager alle de oplysninger eller dokumenter, som er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Dette direktiv bør sikre, at depositarerne eller revisorerne i forbindelse med opfyldelsen af disse krav ikke anses at tilsidesætte bestemmelser om tavshedspligt eller om databeskyttelse.

(54) For at sikre feeder-instituttets investorer en høj grad af beskyttelse bør prospektet, den centrale investorinformation samt alt markedsføringsmateriale tilpasses master-feeder-strukturenes særlige kendetegn. Feeder-instituttets investering i master-instituttet bør ikke berøre feeder-instituttets evne til selv at tilbagekøbe eller indløse andele på anmodning af instituttets deltagere eller til at handle i sine deltageres bedste interesse.

(55) Deltagerne bør i henhold til dette direktiv beskyttes mod opkrævning af ubegrundede ekstraomkostninger igennem et forbud mod, at master-instituttet opkræver feeder-instituttet tegnings- og indløsningsgebyrer. Master-instituttet bør dog kunne opkræve tegnings- og indløsningsgebyrer af andre investorer i masterinstituttet.

(56) Konverteringsreglerne bør gøre det muligt at konvertere et eksisterende investeringsinstitut til et feeder-institut. De bør samtidig sikre deltagerne en tilstrækkelig beskyttelse. Eftersom konvertering indebærer en gennemgribende ændring af investeringspolitikken, bør det investeringsinstitut, der konverteres, forpligtes til at forsyne deltagerne med alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan tage stilling til, hvorvidt de vil beholde deres investering. De kompetente myndigheder bør ikke stille krav om, at feeder-instituttet tilvejebringer flere oplysninger end de i dette direktiv anførte.

(57) Hvis de kompetente myndigheder i master-instituttets hjemland underrettes om en uregelmæssighed i relation til master-instituttet eller får kendskab til, at master-instituttet ikke overholder dette direktivs bestemmelser, kan de i givet fald beslutte at træffe relevante foranstaltninger for at sikre, at deltagerne i master-instituttet underrettes behørigt.

(58) Medlemsstaterne bør skelne klart mellem markedsføringsmateriale og den obligatoriske information, der i henhold til dette direktiv skal udleveres til investorer. Sidstnævnte omfatter central investorinformation, prospektet samt års- og halvårsregnskaber.

(59) Den centrale investorinformation bør udleveres gratis som et specifikt dokument til investorerne i god tid forud for tegningen af andele i et investeringsinstitut, således at de kan træffe en velfunderet investeringsbeslutning. Denne centrale investorinformation bør kun omfatte de oplysninger, der er væsentlige for en sådan beslutning. Den type oplysninger, den centrale investorinformation skal indeholde, bør fuldt ud harmoniseres for at sikre en tilstrækkelig grad af investorbeskyttelse og sammenlignelighed. Den centrale investorinformation bør være kortfattet. Et enkelt dokument af begrænset længde, hvori oplysningerne præsenteres i en bestemt rækkefølge, er den mest velegnede metode til at opnå den klarhed og simpli-

citet i præsentationen, som ikke-professionelle investorer kræver, og bør gøre det muligt at foretage nyttige sammenligninger, navnlig af omkostninger og risikoprofil, som er relevante for investeringsbeslutningen.

(60) De enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder kan gøre central investorinformation om alle investeringsinstitutter, der er godkendt i den pågældende medlemsstat, tilgængelig for offentligheden i et særligt afsnit af deres websted.

(61) Der bør udarbejdes central investorinformation for alle investeringsinstitutter. Det er administrations-selskabet eller i givet fald investeringsselskabet, der bør udlevere central investorinformation, i overensstemmelse med den anvendte afsætningsmetode (direkte salg eller salg gennem formidlere). Formidlere bør tilvejebringe central investorinformation til kunder og potentielle kunder.

(62) Investeringsinstitutter bør være berettigede til at markedsføre deres andele i andre medlemsstater betinget af en anmeldelsesprocedure baseret på en forbedret kommunikation mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Når de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland har fremsendt de komplette anmeldelsesdokumenter, bør investeringsinstituttets værtsland ikke have mulighed for at nægte et investeringsinstitut, der er etableret i en anden medlemsstat, adgang til sit marked eller for at anfægte den godkendelse, som den anden medlemsstat har givet.

(63) Investeringsinstitutter bør være berettigede til at markedsføre deres andele betinget af, at de træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der er faciliteter til stede, som muliggør betaling til deltagerne, tilbagekøb eller indløsning af andele og tilrådgivningsstillelse af de oplysninger, som investeringsinstitutter er forpligtet til at tilvejebringe.

(64) For at lette markedsføringen af andele i investeringsinstitutter på tværs af landegrænserne bør der føres kontrol med, at ordningerne for markedsføring af andele i investeringsinstitutter overholder de love og administrative procedurer, der gælder i investeringsinstituttets værtsland, efter at investeringsinstituttet har fået adgang til markedet i den pågældende medlemsstat. Denne kontrol kunne dække tilstrækkeligheden af ordningerne for markedsføring, herunder navnlig tilstrækkeligheden af salgsordninger, og forpligtelsen til at sikre, at markedsføringsmaterialet præsenteres på en fair, tydelig og ikke vildledende måde. Dette direktiv bør ikke hindre de kompetente myndigheder i værtslandet i at kontrollere, at markedsføringsmateriale, der ikke omfatter central investorinformation, prospektet og års- og halvårsrapporter overholder den nationale lovgivning, før investeringsinstitutterne må anvende materialet, forudsat at en sådan kontrol er ikke-diskriminerende og ikke hindrer det pågældende investeringsinstitut i at få adgang til markedet.

(65) Af hensyn til fremme af retssikkerheden er det nødvendigt at sikre, at et investeringsinstitut, der markedsfører sine andele på tværs af landegrænser, har let og elektronisk adgang og på et sprog, der er gængs i internationale finans kredse, til komplette oplysninger om de love og administrative bestemmelser, som specifikt gælder for de ordninger, som er fastlagt med hensyn til markedsføringen af andele af investeringsinstitutter i værtslandet. Ansvar, der relaterer sig til sådanne offentliggørelser, bør omfattes af national ret.

(66) For at lette investeringsinstituttets adgang til andre medlemsstaters markeder bør investeringsinstituttet være forpligtet til kun at oversætte den centrale investorinformation til det eller et af de officielle sprog i investeringsinstituttets værtsland eller til et sprog, der er godkendt af værtslandets kompetente myndigheder. Den centrale investorinformation bør indeholde nærmere oplysninger om, på hvilke(t) sprog de andre obligatoriske dokumenter og supplerende oplysninger foreligger. Ansvar for udarbejdelsen af oversættelser bør ligge hos investeringsinstituttet, der bør tage stilling til, om det er nødvendigt med en simpel eller en autoriseret oversættelse.

(67) For at lette adgangen til andre medlemsstaters markeder er det vigtigt, at der gives oplysning om anmeldelsesgebyrer.

(68) Medlemsstaterne bør træffe de administrative og organisatoriske foranstaltninger, der er nødvendige for at muliggøre et samarbejde mellem de nationale myndigheder og andre medlemsstaters kompetente myndigheder, herunder i form af bilaterale og multilaterale aftaler mellem disse myndigheder, hvilket kan muliggøre frivillig delegation af opgaver.

(69) Det er nødvendigt at styrke konvergensen i de kompetente myndigheders beføjelser for derved at sikre ensartet håndhævelse af dette direktiv i de forskellige medlemsstater. Et fælles minimumssæt af beføjelser, der er i overensstemmelse med de beføjelser, som de kompetente myndigheder tildeles ved anden fællesskabslovgivning om finansielle tjenesteydelser, bør sikre et effektivt tilsyn. Medlemsstaterne bør endvidere fastsætte sanktionsbestemmelser, som kan omfatte strafferetlige eller administrative sanktioner, samt administrative foranstaltninger, som finder anvendelse ved overtrædelser af dette direktiv. Medlemsstater bør ligeledes træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at disse sanktioner håndhæves.

(70) Det er nødvendigt at udbygge bestemmelserne om udveksling af oplysninger mellem de nationale kompetente myndigheder og skærpe deres forpligtelse til at yde hinanden bistand og til at samarbejde.

(71) Der bør af hensyn til den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser fastsættes klare beføjelser for de respektive kompetente myndigheder for i overensstemmelse med gældende lovgivning at forhindre enhver form for huller eller overlapninger.

(72) De bestemmelser i dette direktiv, der henviser til kompetente myndigheders effektive varetagelse af deres tilsynsopgaver, omfatter det tilsyn på et konsolideret grundlag, som skal føres med et investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, når et sådant kræves i henhold til fællesskabsretten. I sådanne tilfælde skal de myndigheder, der anmodes om godkendelse, kunne identificere de myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn på et konsolideret grundlag med dette investeringsinstitut eller et selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter.

(73) Princippet om hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder inddrager eller undlader at meddele godkendelse i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske placering eller den faktiske virksomhed, der udøves, klart fremgår, at et investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, udelukkende har valgt den pågældende medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at udøve eller allerede udøver størstedelen af sin virksomhed.

(74) Visse handlinger, såsom svig eller insider-handel, vil, selv når de vedrører andre virksomheder end investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved deres aktiviteter, kunne indvirke på det finansielle systems stabilitet og integritet.

(75) Der bør tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der i kraft af deres funktion bidrager til at styrke det finansielle systems stabilitet. For at bevare oplysningernes fortrolige karakter bør modtagerne af sådanne udvekslinger dog være meget begrænset.

(76) Det er nødvendigt at fastsætte, på hvilke betingelser udvekslingen af oplysninger kan tillades.

(77) Når det er fastsat, at oplysninger kun kan videregives med de kompetente myndigheders udtrykkelige tilladelse, kan disse myndigheder i givet fald betinge deres samtykke af, at visse strenge krav overholdes.

(78) Der bør endvidere tillades udveksling af oplysninger mellem, på den ene side, de kompetente myndigheder og, på den anden side, centralbankerne, organer med lignende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder eller i givet fald andre offentlige myndigheder, som fører tilsyn med betalings-systemer.

(79) I dette direktiv bør der for myndigheder, der har til opgave at godkende og føre tilsyn med investeringsinstitutter og selskaber, der medvirker ved sådan godkendelse og tilsyn, indføres samme regler om tavshedspligt og samme muligheder for udveksling af oplysninger som dem, der gælder for myndigheder,

der har til opgave at godkende og føre tilsyn med kreditinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber.

(80) Med henblik på at styrke tilsynet med investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter, og beskytte deres kunder bør revisorer i de i direktivet omhandlede tilfælde have pligt til straks at underrette myndighederne, hvis de under udførelsen af deres hverv får kendskab til forhold, som alvorligt vil kunne skade den finansielle situation eller den administrative og regnskabsmæssige organisation i et investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dets aktiviteter.

(81) I betragtning af det tilstræbte mål i dette direktiv bør medlemsstaterne fastsætte, at denne pligt gælder i alle tilfælde, hvor en revisor under udførelsen af sit hverv i en virksomhed, som har snævre forbindelser med et investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dets aktiviteter, konstaterer sådanne forhold.

(82) Revisorernes pligt til under visse omstændigheder at meddele myndighederne oplysninger om visse forhold og beslutninger i et investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dets aktiviteter, som de har fået kendskab til under udførelsen af deres hverv i en virksomhed, der hverken er et investeringsinstitut eller et selskab, der medvirker ved et investeringsinstituts aktiviteter, ændrer i sig selv hverken arten af deres hverv i den pågældende virksomhed eller den måde, hvorpå de skal udøve deres hverv i virksomheden.

(83) Dette direktiv bør ikke berøre nationale regler om beskatning, herunder ordninger, som medlemsstater kan indføre for at sikre overholdelse af disse regler på deres område.

(84) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁸⁾.

(85) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at vedtage de følgende gennemførelsesforanstaltninger. For så vidt angår administrationsselskaber bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere enkeltheder om organisatoriske krav, risikostyring, interessekonflikter og regler om god skik. For så vidt angår depositarer bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere depositarers forpligtelser i forbindelse med investeringsinstitutter, der administreres af et administrationsselskab, som er etableret i en anden medlemsstat end investeringsinstitutets hjemland og oplysningerne i aftalen mellem depositaren og administrationsselskabet. Disse gennemførelsesforanstaltninger bør fremme en ensartet gennemførelse af administrationsselskabers og depositarers forpligtelser, men bør ikke være en forudsætning for gennemførelsen af administrationsselskabernes ret til at udøve den virksomhed, de er blevet godkendt til i deres hjemland, i hele Fællesskabet ved at etablere filialer eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, herunder administration af investeringsinstitutter i en anden medlemsstat.

(86) For så vidt angår fusioner, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere det nærmere indhold af de oplysninger, deltagerne skal modtage, den form oplysningerne skal have og den måde, hvorpå oplysningerne skal gives til deltagerne.

(87) For så vidt angår master-feeder-strukturer, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere indholdet af aftalen mellem master-instituttet og feeder-instituttet eller af de interne regler for god forretningsskik, indholdet af aftalen om informationsudveksling mellem enten deres depositarer eller revisorer, hvilke foranstaltninger der kan bidrage til at koordinere timingen af deres beregning og offentliggørelse af nettoværdien for at undgå markedstiming, konsekvenserne af master-instituttets fusion for feeder-instituttets godkendelse, hvilke uregelmæssigheder, der hidrører fra master-instituttet, der skal indberettes til feeder-instituttet, den måde, hvorpå deltagerne skal modtage oplysninger i tilfælde af en konvertering fra et investeringsinstitut til et feeder-institut, og den form, hvori oplysningerne skal gives, proceduren for værdiansættelse og revision ved overførsel af aktiver

fra et feeder-institut til et master-institut samt den rolle, som feeder-institutts depositar spiller i den forbindelse.

(88) For så vidt angår bestemmelserne om oplysningspligt, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere de specifikke betingelser, der skal være opfyldt, når prospektet udleveres på et andet varigt medium end i papirform eller via et websted, der ikke udgør et varigt medium, den centrale investorinformations nærmere og udtømmende indhold, form og præsentationsmåde, hvor der tages hensyn til de pågældende investeringsinstitutters forskelligartede karakter og sammensætning, og de særlige betingelser, der skal være opfyldt ved udlevering af central investorinformation på et andet varigt medium end i papirform eller via et websted, der ikke udgør et varigt medium.

(89) For så vidt angår anmeldelse, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at præcisere omfanget af de oplysninger om gældende lokale regler, som et værtslands kompetente myndigheder skal offentliggøre, og tekniske oplysninger om, hvordan et værtslands kompetente myndigheder får adgang til opbevarede og opdaterede dokumenter om et investeringsinstitut.

(90) Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelse til herunder at tydeliggøre definitioner og afstemme den anvendte terminologi og omformulere definitioner i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede emner.

(91) Da de foranstaltninger, der omhandles i betragtning 85-90, er generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(92) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, idet de indebærer vedtagelse af regler med visse fællestræk, der skal anvendes på fællesskabsplan, og kan derfor på grund af disse reglers omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(93) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de direktiver, der omarbejdes. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der ikke er ændret, følger af de tidligere direktiver.

(94) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

(95) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

INDHOLD

KAPITEL I	GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER	Artikel 1-4
KAPITEL II	GODKENDELSE AF ET INVESTERINGSINSTITUT	Artikel 5
KAPITEL III	FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL ADMINISTRATIONS- SELSKABER	
AFDELING 1	Betingelser for at påbegynde virksomhed	Artikel 6-8

AFDELING 2	Forbindelser med tredjelande	Artikel 9
AFDELING 3	Betingelser for udøvelse af virksomhed	Artikel 10-15
AFDELING 4	Fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser	Artikel 16-21
KAPITEL IV	FORPLIGTELSER MED HENSYN TIL DEPOSITAREN	Artikel 22-26
KAPITEL V	FORPLIGTELSER MED HENSYN TIL INVESTERINGSSELSKABER	
AFDELING 1	Betingelser for at påbegynde virksomhed	Artikel 27-29
AFDELING 2	Betingelser for udøvelse af virksomhed	Artikel 30 og 31
AFDELING 3	Forpligtelser med hensyn til depositaren	Artikel 32-36
KAPITEL VI	FUSIONER AF INVESTERINGSINSTITUTTER	
AFDELING 1	Princip, tilladelse og godkendelse	Artikel 37-40
AFDELING 2	Tredjepartskontrol, information til deltagerne og andre rettigheder for deltagerne	Artikel 41-45
AFDELING 3	Omkostninger og ikrafttræden	Artikel 46-48
KAPITEL VII	FORPLIGTELSER MED HENSYN TIL INVESTERINGSINSTITUTTERS INVESTERINGSPOLITIK	Artikel 49-57
KAPITEL VIII	MASTER-FEEDER-STRUKTURER	
AFDELING 1	Anvendelsesområde og godkendelse	Artikel 58 og 59
AFDELING 2	Fælles bestemmelser for feeder- og master-institutter	Artikel 60
AFDELING 3	Depositarer og revisorer	Artikel 61 og 62
AFDELING 4	Obligatoriske oplysninger og markedsføringsmateriale fra feeder-instituttet	Artikel 63
AFDELING 5	Konvertering af eksisterende investeringsinstitutter til feeder-institutter og ændring af master-institutter	Artikel 64
AFDELING 6	Forpligtelser og kompetente myndigheder	Artikel 65-67
KAPITEL IX	FORPLIGTELSER MED HENSYN TIL OPLYSNINGER TIL INVESTORER	

AFDELING 1	Offentliggørelse af prospekt og periodiske beretninger	Artikel 68-75
AFDELING 2	Offentliggørelse af andre oplysninger	Artikel 76 og 77
AFDELING 3	Central investorinformation	Artikel 78-82
KAPITEL X	INVESTERINGSINSTITUTTERS ALMINDELIGE FORPLIGTELSE	Artikel 83-90
KAPITEL XI	SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR INVESTERINGSINSTITUTTER, SOM MARKEDSFØRER DERES ANDELE I ANDRE MEDLEMSSTATER END DEM, HVOR DE ER ETABLERET	Artikel 91-96
KAPITEL XII	BESTEMMELSER VEDRØRENDE DE MYNDIGHEDER, SOM UDSTEDER TILLADELSER OG FØRER TILSYN	Artikel 97-110
KAPITEL XIII	DET EUROPÆISKE VÆRDIPAPIRUDVALG	Artikel 111 og 112
KAPITEL XIV	UNDTAGELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	
AFDELING 1	Undtagelsesbestemmelser	Artikel 113 og 114
AFDELING 2	Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser	Artikel 115-119
BILAG I	Skema A og B	
BILAG II	Opgaver i forbindelse med kollektiv porteføljevaltning	
BILAG III	Del A Ophævet direktiv med ændringer	
Del B	Frister for gennemførelse i national ret og anvendelse	
BILAG IV	Sammenligningstabel	

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på institutter for kollektiv investering i værdipapirer (»investeringsinstitutter«), som er etableret på medlemsstaternes område.

2. Ved anvendelsen af dette direktiv og med forbehold af artikel 3 forstås ved investeringsinstitut et foretagende:

- a) der har som eneste formål at foretage kollektiv investering i værdipapirer eller i andre i artikel 50, stk. 1, nævnte likvide finansielle aktiver af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og
- b) hvis andele på forlangende af ihændeagerne tilbagekøbes eller indløses direkte eller indirekte for midler af disse institutters aktiver. Det forhold, at et investeringsinstitut træffer foranstaltninger med henblik på, at kursværdien for dets andele ikke afviger væsentligt fra nettoværdien, ligestilles med sådanne tilbagekøb eller indløsninger.

Medlemsstaterne kan tillade, at investeringselskaber består af flere investeringsafdelinger.

3. De i stk. 2 nævnte institutter kan oprettes i henhold til aftale (investeringsfonde administreret af administrationsselskaber), som »trusts« (»unit trusts«) eller i henhold til vedtægter (investeringselskaber).

I henhold til dette direktiv omfatter:

- a) udtrykket »investeringsfond« ligeledes begrebet »unit trust«
- b) udtrykket »andele« i investeringsinstitutter ligeledes aktier i investeringsinstitutter.

4. Dette direktiv omfatter ikke investeringselskaber, hvis aktiver gennem datterselskaber hovedsagelig investeres i andre værdier end værdipapirer.

5. Medlemsstaterne forbyder investeringsinstitutter, der er omfattet af dette direktiv, at ændre status til investeringsinstitutter, som ikke er underlagt dette direktiv.

6. Med forbehold af bestemmelserne i fællesskabsretten om kapitalbevægelser og bestemmelserne i artikel 91 og 92 og artikel 108, stk. 1, andet afsnit, fastsætter en medlemsstat ikke andre bestemmelser på det område, der omfattes af direktivet, for investeringsinstitutter, der er etableret i en anden medlemsstat, eller for sådanne investeringsinstitutters andele, såfremt disse investeringsinstitutter markedsfører deres enheder på den pågældende medlemsstats område.

7. Med forbehold af dette kapitel kan medlemsstaterne for investeringsinstitutter, der er etableret på deres eget område, fastsætte strengere bestemmelser end dem, der er fastsat i dette direktiv, samt supplerende bestemmelser, såfremt sådanne bestemmelser finder almindelig anvendelse og ikke strider mod bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »depositar«: et foretagende, som har fået overdraget de opgaver, der er fastsat i artikel 22 og 32, og som er underlagt de øvrige bestemmelser i kapitel IV og kapitel V, afdeling 3
- b) »administrationsselskab«: et selskab, hvis almindelige virksomhed er administration af investeringsinstitutter i form af investeringsfonde eller investeringselskaber (kollektiv porteføljeforvaltning for investeringsinstitutter)
- c) »et administrationsselskabs hjemland«: den medlemsstat, hvor administrationsselskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted
- d) »et administrationsselskabs værtsland«: en medlemsstat, som ikke er hjemlandet, og hvor administrationsselskabet har en filial eller præsterer tjenesteydelser
- e) »et investeringsinstituts hjemland«: den medlemsstat, hvor investeringsinstituttet har opnået godkendelse i henhold til artikel 5
- f) »et investeringsinstituts værtsland«: en medlemsstat, som ikke er investeringsinstituttets hjemland, hvor andelene i investeringselskabet markedsføres
- g) »filial«: en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et administrationsselskab, og som præsterer tjenesteydelser af den art, som administrationsselskabet er godkendt til
- h) »kompetente myndigheder«: de myndigheder, som de enkelte medlemsstater udpeger i henhold til artikel 97

-
- i) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden enten gennem:
- i) »kapitalinteresser«, hvorved forstås besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen, enten direkte eller gennem kontrol, eller
 - ii) »kontrol«, hvorved forstås den forbindelse, der består mellem et »moderselskab« og et »datterselskab« som defineret i artikel 1 og 2 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber¹⁰⁾ og i alle de i artikel 1, stk. 1 og 2, i direktiv 83/349/EØF nævnte tilfælde, eller en forbindelse mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed
- j) »kvalificeret deltagelse«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i et administrationsselskab eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af det administrationsselskab, hvori der besiddes en kapitalinteresse
- k) »startkapital«: kapital som omhandlet i artikel 57, litra a) og b), i direktiv 2006/48/EF
- l) »egenkapital«: egenkapital som omhandlet i afsnit V, kapitel 2, del 1, i direktiv 2006/48/EF
- m) »varigt medium«: en indretning, der sætter en investor i stand til at lagre oplysninger, som er sendt til denne investor personligt, så de er tilgængelige i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger
- n) »værdipapirer«:
- i) aktier og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier (aktier)
 - ii) obligationer og andre former for standardiseret gæld (debt securities, obligationer)
 - iii) alle andre omsættelige værdipapirer, der giver ret til at erhverve sådanne værdipapirer ved tegning eller ombytning
- o) »pengemarkedsinstrumenter«: instrumenter, der normalt handles på pengemarkedet, er likvide og kan værdiansættes til enhver tid.
- p) »fusioner«:
- i) en transaktion, hvorved et eller flere investeringsinstitutter eller investeringsafdelinger heraf (»det/de ophørende investeringsinstitut(ter)«) ved opløsning uden likvidation overdrager alle deres aktiver og passiver til et andet eksisterende investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf (»det fortsættende investeringsinstitut«) til gengæld for, at deres deltagere tildeles andele i det fortsættende investeringsinstitut og eventuelt et kontant beløb, der ikke overstiger 10 % af nettoværdien af disse andele eller aktier
 - ii) en transaktion, hvorved to eller flere investeringsinstitutter eller investeringsafdelinger heraf (»det/de ophørende investeringsinstitut(ter)«) ved opløsning uden likvidation overdrager alle deres aktiver og passiver til et investeringsinstitut, som de danner, eller en investeringsafdeling heraf (»det fortsættende investeringsinstitut«) til gengæld for, at deres deltagere tildeles andele i det fortsættende investeringsinstitut og eventuelt et kontant beløb, der ikke overstiger 10 % af nettoværdien af disse andele
 - iii) en transaktion, hvorved et eller flere investeringsinstitutter eller investeringsafdelinger heraf (»det/de ophørende investeringsinstitut(ter)«), der forsætter med at eksistere, indtil passiverne er blevet indfriet, overdrager deres nettoaktiver til en anden investeringsafdeling i det samme investeringsinstitut, til et investeringsinstitut, som de opretter, eller et andet eksisterende investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf (»det fortsættende investeringsinstitut«)
- q) »grænseoverskridende fusion«:
- i) en fusion af investeringsinstitutter, hvoraf mindst to er etableret i forskellige medlemsstater, eller
 - ii) der er etableret i samme medlemsstat, til et nyt investeringsinstitut, der er etableret i en anden medlemsstat
- r) »national fusion«: en fusion af investeringsinstitutter, der er etableret i samme medlemsstat, hvor mindst et af de involverede investeringsinstitutter er blevet anmeldt i henhold til artikel 93.

2. Med henblik på stk. 1, litra b), omfatter et administrationsselskabs almindelige virksomhed de opgaver, der henvises til i bilag II.

3. Med henblik på stk. 1, litra g), betragtes flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et administrationsselskab med hovedkontor i en anden medlemsstat, som én filial.

4. Med henblik på stk. 1, litra i), nr. ii), finder følgende anvendelse:

- a) et datterselskab af et datterselskab anses også for at være et datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender
- b) en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt knyttet til den samme person gennem kontrol, betragtes ligeledes som en snæver forbindelse.

5. Med henblik på stk. 1, litra j), tages der hensyn til de stemmerettigheder, der er omhandlet i artikel 9 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked¹¹⁾.

6. Med henblik på stk. 1, litra l), finder artikel 13-16 i direktiv 2006/49/EF tilsvarende anvendelse.

7. Med henblik på stk. 1, litra n), omfatter værdipapirer ikke de teknikker og instrumenter, der er omhandlet i artikel 51.

Artikel 3

Følgende institutter anses ikke for omfattet af dette direktiv:

- a) lukkede institutter for kollektiv investering
- b) institutter for kollektiv investering, der tilvejebringer kapital uden at søge at tilbyde deres andele til offentligheden i Fællesskabet eller en del af dette
- c) institutter for kollektiv investering, hvis andele i henhold til fondsbestemmelserne eller investerings-selskabers vedtægter kun må sælges til offentligheden i tredjelande
- d) de kategorier af institutter for kollektiv investering, der er fastlagt i bestemmelserne i den medlemsstat, hvor sådanne institutter for kollektiv investering er etableret, og for hvilke reglerne i kapitel VII og artikel 83 på grund af institutternes investerings- og låneoptagelsespolitik er uhensigtsmæssige.

Artikel 4

Ved anvendelsen af dette direktiv betragtes et investeringsinstitut som værende etableret i sit hjemland.

KAPITEL II

GODKENDELSE AF ET INVESTERINGSINSTITUT

Artikel 5

1. Et investeringsinstitut skal for at kunne udøve sin virksomhed være godkendt i overensstemmelse med dette direktiv.

En sådan godkendelse har gyldighed i samtlige medlemsstater.

2. En investeringsfonds godkendelse er betinget af, at de kompetente myndigheder i dens hjemland har godkendt administrationsselskabets ansøgning om at administrere denne investeringsfond, fondsbestemmelserne samt valget af depositar. Et investerings-selskabs godkendelse er betinget af, at de kompetente myndigheder i dets hjemland har godkendt dets vedtægter og valget af depositar og, hvor dette er relevant, det udpegede administrationsselskabs ansøgning om at administrere dette investerings-selskab.

3. Uden at det berører stk. 2, skal de kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland tage stilling til administrationsselskabets ansøgning om at administrere investeringsinstituttet i henhold til arti-

kel 20, hvis et investeringsinstitut ikke er oprettet i administrationselskabets hjemland. Det skal ikke være en betingelse for godkendelse, at investeringsinstituttet administreres af et administrationselskab, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted i investeringsinstituttets hjemland, eller at administrationselskabet udfører eller delegerer visse aktiviteter i investeringsinstituttets hjemland.

4. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland skal ikke godkende et investeringsinstitut, hvis:

- a) de konstaterer, at investeringsselskabet ikke opfylder betingelserne i kapitel V, eller
- b) administrationselskabet ikke er godkendt til at administrere investeringsinstitutter i sit hjemland.

Uden at det berører artikel 29, stk. 2, skal administrationselskabet eller, hvor dette er relevant, investeringsselskabet inden to måneder efter indgivelsen af fyldestgørende ansøgning have meddelelse om, hvorvidt der meddeles godkendelse af investeringsinstituttet.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland godkender ikke et investeringsinstitut, hvis medlemmerne af depositarens ledelse ikke har et tilstrækkeligt godt omdømme eller ikke har fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type investeringsinstitutter, der skal administreres. Med henblik herpå meddeles de kompetente myndigheder straks navnene på medlemmerne af depositarens ledelse såvel som enhver udskiftning inden for ledelsen.

Ved medlemmer af ledelsen forstås de personer, som i medfør af lov eller vedtægter repræsenterer depositaren, eller som rent faktisk fastsætter retningslinjerne for depositarens virksomhed.

5. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland undlader at give godkendelse, hvis investeringsinstituttet retligt (f.eks. gennem fondsbestemmelserne eller vedtægterne) er forhindret i at markedsføre sine andele i instituttets hjemland.

6. Enhver udskiftning af administrationselskab eller af depositar såvel som enhver ændring af fondsbestemmelserne eller af vedtægterne for et investeringsselskab skal godkendes af de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland.

7. Medlemsstaterne sikrer, at tilstrækkelige oplysninger om de love, bestemmelser og administrative bestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, som vedrører investeringsinstitutters oprettelse og drift, er lettilgængelige fra andre steder eller via elektroniske midler. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne oplysninger mindst er til rådighed på et sprog, der er gængs i internationale finans kredse, leveres på en klar og utvetydig måde og er ajourførte.

KAPITEL III

FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL ADMINISTRATIONSSELSKABER

AFDELING I

Betingelser for at påbegynde virksomhed

Artikel 6

1. Et administrationselskab må først påbegynde sin virksomhed, når det er godkendt af de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland. En godkendelse, der gives et administrationselskab i overensstemmelse med dette direktiv, har gyldighed i samtlige medlemsstater.

2. Administrationselskabets virksomhed indskrænker sig til administration af investeringsinstitutter, der er godkendt i henhold til dette direktiv, bortset fra yderligere administration af andre kollektive investeringsforetagender, der ikke er omfattet af nærværende direktiv, og for hvilke administrationselskabet er underlagt tilsyn, men hvis andele ikke kan markedsføres i andre medlemsstater i medfør af direktivet.

Administration af investeringsinstitutter omfatter de i bilag II anførte opgaver.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne tillade, at administrationsselskaber ud over administrationen af investeringsinstitutter præsterer følgende tjenesteydelser:

- a) administration af investeringsporteføljer, herunder pensionsfondes porteføljer, med en skønsbeføjelse fastlagt i de mandater, som investorerne har givet på individuelt grundlag, hvis disse porteføljer omfatter et eller flere af de instrumenter, der er anført i afdeling C i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og
- b) som accessoriske tjenesteydelser:
 - i) investeringsrådgivning om et eller flere af instrumenterne i afdeling C i bilag I til direktiv 2004/39/EF
 - ii) opbevaring og forvaltning af andele i institutter for kollektiv investering.

Administrationsselskaber skal ikke godkendes i henhold til dette direktiv til udelukkende at præstere de tjenesteydelser, der henvises til i dette stykke, eller til at præstere accessoriske tjenesteydelser uden at være godkendt til de tjenesteydelser, der er omhandlet i første afsnit, litra a).

4. Artikel 2, stk. 2, og artikel 12, 13 og 19 i direktiv 2004/39/EF finder anvendelse på administrationsselskabers præstation af de tjenesteydelser, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 7

1. Med forbehold af andre generelle betingelser i de nationale lovgivninger må de kompetente myndigheder ikke godkende et administrationsselskab, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) administrationsselskabet har en startkapital på mindst 125000 EUR, idet der tages hensyn til følgende:
 - i) hvis værdien af administrationsselskabets porteføljer overstiger 250000000 EUR, er administrationsselskabet forpligtet til at besidde yderligere egenkapital, der er på 0,02 % af den del af værdien af administrationsselskabets porteføljer, der overstiger 250000000 EUR, men den foreskrevne startkapital og det yderligere beløb må imidlertid ikke overstige 10000000 EUR
 - ii) følgende porteføljer anses i dette stykke for at udgøre administrationsselskabets porteføljer:
 - investeringsfonde, der administreres af administrationsselskabet, herunder porteføljer, det har delegeret til tredjemand at forvalte, men ikke porteføljer, for hvilke det selv har fået tildelegeret forvaltningsansvaret
 - investeringsselskaber, for hvilke administrationsselskabet er udpeget som administrationsselskab
 - andre institutter for kollektiv investering, der administreres af administrationsselskabet, herunder porteføljer, det har delegeret til tredjemand at forvalte, men ikke porteføljer, for hvilke det selv har fået tildelegeret forvaltningsansvaret
 - iii) uanset det beløb, der følger af disse krav, må administrationsselskabets egenkapital på intet tidspunkt være mindre end det beløb, der er fastsat i artikel 21 i direktiv 2006/49/EF
- b) de personer, der faktisk leder administrationsselskabets forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type investeringsinstitutter, der administreres af administrationsselskabet, navnene på disse personer såvel som enhver udskiftning af dem anmeldes straks til de kompetente myndigheder og administrationsselskabets forretningspolitik fastlægges af mindst to personer, der opfylder disse betingelser
- c) ansøgningen om godkendelse ledsages af en aktivitetsplan, hvori bl.a. administrationsselskabets organisatoriske struktur angives, og
- d) administrationsselskabets hovedkontor og vedtægtsmæssige hjemsted findes i samme medlemsstat.

Med henblik på første afsnit, litra a), kan medlemsstaterne give administrationsselskaber tilladelse til ikke at besidde op til 50 % af den yderligere egenkapital, der er nævnt i litra a), nr. i), hvis de har modtaget en garanti af tilsvarende størrelse fra et kreditinstitut eller et forsikringsselskab; kreditinstitutterne eller forsikringsselskaberne skal have deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat eller et tredjeland, forudsat at det er underkastet tilsynsregler, der af de kompetente myndigheder betragtes som svarende til reglerne i fællesskabslovgivningen.

2. Foreligger der snævre forbindelser mellem et administrationsselskab og andre fysiske eller juridiske personer, giver de kompetente myndigheder kun deres godkendelse, hvis disse snævre forbindelser ikke hæmmer dem i varetagelsen af deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder afslår ligeledes at give godkendelse, hvis de hæmmes i varetagelsen af deres tilsynsopgaver på grund af love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som administrationsselskabet har snævre forbindelser med, eller på grund af problemer i forbindelse med håndhævelsen heraf.

De kompetente myndigheder kræver, at administrationsselskaberne giver dem de oplysninger, de har brug for, for at myndighederne til enhver tid kan sikre sig, at de i dette stykke omhandlede betingelser stadig er opfyldt.

3. De kompetente myndigheder underretter ansøgeren inden seks måneder efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning om, hvorvidt der kan meddeles godkendelse. Hvis godkendelse nægtes, skal dette begrundes.

4. Når godkendelse er givet, kan administrationsselskabet straks påbegynde sin virksomhed.

5. De kompetente myndigheder kan kun inddrage godkendelsen af et administrationsselskab, der omfattes af dette direktiv, hvis selskabet

- a) ikke gør brug af godkendelsen inden for en frist på 12 måneder, eller det udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har udøvet den virksomhed, der er omfattet af dette direktiv, i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelse om, at godkendelse bortfalder i sådanne tilfælde
- b) har opnået godkendelse ved brug af urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorunder godkendelsen blev givet
- d) ikke længere overholder bestemmelserne i direktiv 2006/49/EF, hvis godkendelsen også omfatter skønmæssig porteføljeforvaltning som anført i artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra a), i dette direktiv
- e) har gjort sig skyldig i alvorlige eller systematiske overtrædelser af de regler, der er fastsat i medfør af dette direktiv, eller
- f) falder ind under et af de andre tilfælde, som medfører, at godkendelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

Artikel 8

1. De kompetente myndigheder giver ikke et administrationsselskab godkendelse til at påbegynde virksomhed som administrationsselskab, før de har fået meddelelse om navnene på alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere, og om størrelsen af deres kapitalandel.

Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af administrationsselskabet ikke er overbevist om de i første afsnit nævnte aktionærers eller selskabsdeltageres egnethed, afslår de at give godkendelse.

2. Medlemsstaterne må ikke over for filialer af administrationsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet – når disse påbegynder eller allerede udøver virksomhed – anvende bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som gives filialer af administrationsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat.

3. Der skal finde forudgående konsultation sted med de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat med hensyn til godkendelse af et administrationsselskab, der

- a) er datterselskab af et andet administrationsselskab, et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat

- b) er datterselskab af et moderselskab for et andet administrationsselskab, et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat, eller
- c) et selskab, der kontrolleres af de samme fysiske eller juridiske personer, som kontrollerer et andet administrationsselskab, et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat.

AFDELING 2

Forbindelser med tredjelande

Artikel 9

1. Forbindelserne med tredjelande reguleres i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 15 i direktiv 2004/39/EF.

Ved anvendelsen af nærværende direktiv forstås udtrykkene »investeringsselskab« og »investeringsselskaber« i artikel 15 i direktiv 2004/39/EF som henholdsvis »administrationsselskab« og »administrationsselskaber«. Udtrykket »ydelse af investeringsservice« omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2004/39/EF forstås som »levering af tjenesteydelser«.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som investeringsinstitutter møder i forbindelse med markedsføringen af deres andele i et tredjeland.

AFDELING 3

Betingelser for udøvelse af virksomhed

Artikel 10

1. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland kræver, at administrationsselskaber, som de har godkendt, til stadighed opfylder de i artikel 6 og artikel 7, stk. 1 og 2, nævnte betingelser.

Et administrationsselskabs egenkapital skal ikke falde til under det niveau, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra a). Hvis dette alligevel sker, kan de kompetente myndigheder, hvis omstændighederne gør det berettiget, indrømme sådanne selskaber en begrænset periode, hvori de kan afhjælpe situationen eller ophøre med deres virksomhed.

2. Ansvar for tilsyn med et administrationsselskab påhviler de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland, uanset om administrationsselskabet etablerer en filial eller udfører tjenesteydelser eller ej i en anden medlemsstat, uden at dette berører de bestemmelser i dette direktiv, der pålægger de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland et ansvar.

Artikel 11

1. Kvalificeret deltagelse i administrationsselskaber er underlagt bestemmelserne i artikel 10, 10a og 10b i direktiv 2004/39/EF.

2. Ved anvendelsen af nærværende direktiv forstås udtrykkene »investeringsselskab« og »investeringsselskaber« omhandlet i artikel 10 i direktiv 2004/39/EF som henholdsvis »administrationsselskab« og »administrationsselskaber«.

Artikel 12

1. Hvert medlemsstat udarbejder tilsynsregler for administration af investeringsinstitutter, der er godkendt i henhold til dette direktiv, som til enhver tid skal efterleves af administrationsselskaber, der er godkendt i den pågældende medlemsstat.

De kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland kræver således også under hensyntagen til karakteren af de investeringsinstitutter, der administreres af et administrationselskab, navnlig at selskabet:

- a) har en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, kontrol- og sikringsforanstaltninger på edb-området samt fyldestgørende interne kontrolprocedurer, herunder navnlig regler for de ansattes personlige transaktioner eller for besiddelse eller administration af investeringer i finansielle instrumenter med henblik på investering for egen regning, og som mindst sikrer, at enhver transaktion, der implicerer investeringsinstituttet, kan rekonstrueres med hensyn til oprindelse, implicerede parter, art samt tid og sted for gennemførelsen, og at aktiver i investeringsinstitutter, der administreres af administrationselskaber, investeres i overensstemmelse med fondsbestemmelserne eller vedtægterne og gældende ret
- b) er struktureret og organiseret med henblik på at minimere risikoen for, at investeringsinstitutternes eller kundernes interesser skades på grund af interessekonflikter mellem selskabet og dets kunder, mellem to af dets kunder, mellem en af dets kunder og et investeringsinstitut eller mellem to investeringsinstitutter.

2. Administrationselskaber, hvis godkendelse også omfatter den i artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra a), omhandlede skønsmæssige porteføljevaltning, skal:

- a) ikke være tilladt at investere hele investors portefølje eller en del heraf i andele i institutter for kollektiv investering, som de administrerer, medmindre kunden generelt accepterer dette på forhånd
- b) for så vidt angår de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, være underlagt bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger¹²⁾.

3. Uden at det berører artikel 116 vedtager Kommissionen inden den 1. juli 2010 gennemførelsesforanstaltninger, der fastlægger procedurer og ordninger nævnt i stk. 1, andet afsnit, litra a), og strukturer og organisatoriske krav for at minimere interessekonflikter nævnt i stk. 1, andet afsnit, litra b).

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 13

1. Hvis lovgivningen i administrationselskabets hjemland tillader, at administrationselskaber – med henblik på at udøve selskabernes virksomhed mere effektivt – delegerer til tredjemand på deres vegne at udøve en eller flere af sine egne opgaver, skal alle følgende betingelser være opfyldt:

- a) administrationselskabet underretter de kompetente myndigheder i hjemlandet på en passende måde, de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland videregiver straks oplysningerne til de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland
- b) mandatet må ikke hindre et effektivt tilsyn med administrationselskabet, og må navnlig ikke forhindre administrationselskabet i at virke, eller investeringsinstituttet i at blive administreret, i investorerens interesse
- c) når delegationen vedrører investeringsforvaltningen, må den kun delegeres til selskaber, som er godkendt eller registreret med henblik på forvaltning af aktiver og underlagt tilsyn; delegationen skal være i overensstemmelse med investeringsfordelingskriterier, der med jævne mellemrum fastlægges af administrationselskaberne
- d) når mandatet vedrører investeringsforvaltningen og delegeres til et foretagende i et tredjeland, skal der sikres samarbejde mellem de involverede tilsynsmyndigheder
- e) der skal ikke for så vidt angår kerneopgaven investeringsforvaltning gives mandat til depositaren eller til andre foretagender, hvis interesser kan være i strid med administrationselskabets eller deltagerens interesser

- f) der skal gælde foranstaltninger, der giver de personer, der leder administrationsselskabets virksomhed, mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt reelt at overvåge den virksomhed, der udøves af det foretagende, mandatet er givet til
- g) mandatet skal ikke hindre personer, der leder administrationsselskabets virksomhed, i på et hvilket som helst tidspunkt at give yderligere instrukser til det foretagende, som opgaver er uddelegeret til, eller at trække mandatet tilbage med øjeblikkelig virkning, hvis det er i investorernes interesse
- h) under hensyntagen til karakteren af de opgaver, der skal delegeres, skal det foretagende, som opgaver uddelegeres til, være kvalificeret til og i stand til at varetage de pågældende opgaver
- i) i investeringsinstitutternes prospekter opføres de opgaver, som administrationsselskabet har fået lov til at delegere i overensstemmelse med denne artikel.

2. Administrationsselskabets eller depositarens forpligtelser berøres under ingen omstændigheder af, at administrationsselskabet har delegeret opgaver til tredjemand. Administrationsselskabet må ikke delegere så mange af sine opgaver, at det blot fungerer som et tomt selskab.

Artikel 14

1. Hver medlemsstat fastlægger regler for god forretningsskik, som administrationsselskaber, der er godkendt i den pågældende medlemsstat, til enhver tid skal overholde. Sådanne regler sikrer som minimum, at principperne i dette stykke gennemføres. Disse principper sikrer, at et administrationsselskab:

- a) handler ærligt og retfærdigt ved at udøve sin forretningsvirksomhed således, at det bedst muligt varetager interesserne for de investeringsinstitutter, det administrerer, og således at markedets integritet sikres
- b) handler med passende dygtighed, omhu og hurtighed, således at det bedst muligt varetager interesserne for de investeringsinstitutter, det administrerer, og således at markedets integritet sikres
- c) råder over og effektivt anvender de ressourcer og procedurer, som er nødvendige for en tilfredsstillende udøvelse af sin virksomhed
- d) forsøger at undgå interessekonflikter og, hvis de ikke kan undgås, sikrer, at de investeringsinstitutter, det administrerer, behandles retfærdigt, og
- e) overholder alle de lovgivningsmæssige krav, der gælder for udøvelsen af dets virksomhed, således at det bedst muligt fremmer investorernes interesser og markedets integritet.

2. Uden at det berører artikel 116 vedtager Kommissionen inden den 1. juli 2010 gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at sikre, at administrationsselskabet udfører de opgaver, der er fastsat i stk. 1, navnlig at:

- a) fastsætte passende kriterier for at handle ærligt og rimeligt og med behørig færdigheder og behørig omhu i investeringsinstituttets bedste interesser
- b) fastsætte de principper, der er nødvendige for at sikre, at administrationsselskaber effektivt anvender de ressourcer og procedurer, som er nødvendige for en tilfredsstillende udøvelse af deres virksomhed, og
- c) definere de trin, som administrationsselskaber med rimelighed kan forventes at tage for at identificere, forebygge, håndtere eller afsløre interessekonflikter samt at fastsætte passende kriterier for at bestemme typerne af interessekonflikter, hvis eksistens kan skade investeringsinstituttets interesser.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 15

Administrationsselskaber eller, hvor det er relevant, investeringsselskaber træffer foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 92 og indfører passende procedurer og ordninger for at sikre, at de behørigt behandler investorklager, og at der ikke er nogen begrænsninger for, at investorer kan udøve deres rettig-

heder i tilfælde af, at administrationselskabet er godkendt i en anden medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland. Disse foranstaltninger skal sætte investorerne i stand til at indgive klager på det eller et af de officielle sprog i deres medlemsstat.

Administrationselskaber indfører ligeledes passende procedurer og ordninger for at gøre oplysninger tilgængelige på anmodning fra offentligheden eller kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland.

AFDELING 4

Fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser

Artikel 16

1. Medlemsstaterne sikrer, at et administrationselskab, som dets hjemland har godkendt, må udøve den virksomhed, som det er godkendt til på deres område, enten ved etablering af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser.

Hvis et administrationselskab således godkendt uden at etablere en filial kun tilbyder at markedsføre andele i det investeringsinstitut, som det administrerer, som foreskrevet i bilag II i en anden medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland uden at foreslå at udføre andre aktiviteter eller tjenester, er denne markedsføring kun omfattet af kravene i kapitel XI.

2. Medlemsstaterne må ikke gøre etablering af en filial eller fri udveksling af tjenesteydelser betinget af krav om godkendelse eller krav om tilvejebringelse af kapitalindskud eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.

3. I henhold til de i denne artikel fastsatte betingelser skal et investeringsinstitut frit kunne udpege, eller blive administreret af, et administrationselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i dette direktiv, forudsat at dette administrationselskab opfylder bestemmelserne i:

- a) artikel 17 eller 18, og
- b) *artikel 19 og 20.*

Artikel 17

1. Foruden at opfylde de i artikel 6 og 7 nævnte betingelser, giver et administrationselskab, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område til at udøve den virksomhed, som det er blevet godkendt til, meddelelse herom til hjemlandets kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne kræver, at et administrationselskab, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger og dokumenter sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

- a) navnet på den medlemsstat, hvor administrationselskabet har til hensigt at etablere en filial
- b) en forretningsplan over opgaverne og tjenesteydelserne i henhold til artikel 6, stk. 2 og 3, samt filialens organisatoriske struktur, som indeholder en beskrivelse af risikostyringsprocessen, som er indført af administrationselskabet. Den skal også indeholde en beskrivelse af de procedurer og foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 15
- c) en adresse i administrationselskabets værtsland, hvorfra der kan rekvireres dokumenter, og
- d) navnene på filialens direktører.

3. Medmindre de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland har grund til at betvivle, at det pågældende administrationselskabs administrative strukturer og finansielle situation er sunde under hensyn til den påtænkte virksomhed, videresender de de i stk. 2 nævnte oplysninger senest to måneder efter modtagelsen af disse til de kompetente myndigheder i administrationselskabets værtsland, og de

underretter det berørte administrationsselskab herom. De indsender ligeledes nærmere oplysninger om enhver garantiordning, der har til formål at beskytte investorer.

Hvis de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland nægter at videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland, skal de begrunde et sådant afslag over for det berørte administrationsselskab senest to måneder efter modtagelsen af samtlige oplysninger. Et sådant afslag eller ethvert manglende svar kan prøves ved domstolene i administrationsselskabets hjemland.

Hvis et administrationsselskab ønsker at udøve aktiviteten kollektiv porteføljevaltning, som nævnt i bilag II, skal de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland vedlægge dokumentationen, der sendes til de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland, en bekræftelse af, at administrationsselskabet er godkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv samt en beskrivelse af omfanget af administrationsselskabets godkendelse og nærmere oplysninger om begrænsninger i de typer investeringsinstitutter, som administrationsselskabet er godkendt til at administrere.

4. Et administrationsselskab, der udøver aktiviteter gennem en filial på værtslandets område, skal overholde de regler, som administrationsselskabets værtsland har udarbejdet i henhold til artikel 14.

5. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland er ansvarlige for at overvåge overholdelsen af stk. 4.

6. Før en filial af et administrationsselskab påbegynder sin virksomhed, forbereder de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland senest to måneder efter modtagelsen af de i stk. 2 nævnte oplysninger tilsynet med administrationsselskabets overholdelse af de regler, som de har ansvaret for.

7. Så snart meddelelsen fra de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland foreligger, eller ved udløbet af den i stk. 6 nævnte frist, hvis disse myndigheder ikke fremsætter nogen udtalelse, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed.

8. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, litra b), c) eller d), underretter administrationsselskabet skriftligt hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder herom, mindst en måned før den foretages, således at de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland og værtsland kan nå at udtale sig om denne ændring i henhold til henholdsvis stk. 3 og 6.

9. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 3, første afsnit, underretter de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland herom.

De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland opdaterer de oplysninger, der findes i den bekræftelse, der er nævnt i stk. 3, tredje afsnit, og underretter de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland, når der sker en ændring i omfanget af administrationsselskabets godkendelse eller i de nærmere oplysninger om begrænsninger vedrørende typerne af investeringsinstitutter, som administrationsselskabet er godkendt til at administrere.

Artikel 18

1. Et administrationsselskab, der for første gang ønsker at udøve den virksomhed, som det er godkendt til på en anden medlemsstats område i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, meddeler de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland:

- a) navnet på den medlemsstat, hvor selskabet har til hensigt at udøve virksomhed, og
- b) en forretningsplan over de påtænkte opgaver og tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2 og 3, som indeholder en beskrivelse af risikostyringsprocessen, som er indført af administrationsselskabet. Den skal også indeholde en beskrivelse af de procedurer og foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 15.

2. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland fremsender senest en måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse denne til de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland.

De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland fremsender ligeledes nærmere oplysninger om relevante garantiordninger, der har til formål at beskytte investorer.

Hvis et administrationsselskab ønsker at udøve aktiviteten kollektiv porteføljevaltning, som nævnt i bilag II, skal de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland vedlægge dokumentationen, der sendes til de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland, en bekræftelse af, at administrationsselskabet er godkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, samt en beskrivelse af omfanget af administrationsselskabets godkendelse og nærmere oplysninger om begrænsninger i de typer investeringsinstitutter, som administrationsselskabet er godkendt til at administrere.

Uanset artikel 20 og 93 kan administrationsselskabet herefter påbegynde sin virksomhed i administrationsselskabets værtsland.

3. Et administrationsselskab, der udøver aktiviteter i henhold til princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, skal overholde de regler, der er udfærdiget af administrationsselskabets hjemland i overensstemmelse med artikel 14.

4. Hvis indholdet af de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, litra b), ændres, underretter administrationsselskabet skriftligt hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder herom, inden ændringen foretages. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland opdaterer de oplysninger, der findes i den bekræftelse, der er nævnt i stk. 2, og underretter de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland, når der sker en ændring i omfanget af administrationsselskabets godkendelse eller i de nærmere oplysninger om begrænsninger vedrørende typerne af investeringsinstitutter, som administrationsselskabet er godkendt til at administrere.

Artikel 19

1. Et administrationsselskab, som udøver aktiviteten kollektiv porteføljevaltning på tværs af grænser ved oprettelse af en filial eller som led i den fri udveksling af tjenesteydelser, skal overholde de regler i administrationsselskabets hjemland, som vedrører administrationsselskabets organisering, herunder delegeringsordninger, risikostyringsprocedurer, tilsynsregler og tilsyn, procedurer nævnt i artikel 12 og administrationsselskabets rapporteringskrav. Disse regler skal ikke være strengere, end de der gælder for administrationsselskaber, som udelukkende udøver deres virksomhed i deres hjemland.

2. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland har ansvaret for at overvåge overholdelsen stk. 1.

3. Et administrationsselskab, der udøver aktiviteten kollektiv porteføljevaltning på tværs af grænser ved etablering af en filial eller i henhold til den fri udveksling af tjenesteydelser, skal overholde de regler i investeringsinstituttets hjemland, som vedrører investeringsinstituttets oprettelse og drift, navnlig de regler, der gælder for:

- a) etablering og godkendelse af investeringsinstituttet
- b) udstedelse og indløsning af andele og aktier
- c) investeringspolitikker og -grænser, herunder beregningen af samlet risikoudsættelse og løftestangseffekt
- d) begrænsninger vedrørende låntagning, långivning og handel uden dækning
- e) værdiansættelse af aktiver og investeringsinstituttets regnskabsføring
- f) beregning af udstedelses- eller indløsningskursen, og fejl i beregningen af nettoværdien og relevante investorgarantiordninger
- g) udlodning eller geninvestering af udbytte

- h) investeringsinstituttets indberetnings- og offentliggørelseskrav, herunder prospektet, central investo-
rinformation og periodiske beretninger
- i) ordninger for markedsføring
- j) forhold til deltagere
- k) fusion og omstrukturering af investeringsinstituttet
- l) investeringsinstituttets opløsning og likvidation
- m) eventuelt deltagerregisterets indhold og form
- n) godkendelses- og tilsynsgebyrer for investeringsinstituttet, og
- o) udøvelse af deltagernes stemmeret og andre deltageres rettigheder med hensyn til litra a)-m).

4. Administrationsselskabet overholder de forpligtelser, der er fastsat i fondsbestemmelserne eller i vedtægterne, og de forpligtelser, der er fastsat i prospektet, som skal være i overensstemmelse med gældende lov som nævnt i stk. 1 og 3.

5. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland har ansvaret for at føre tilsyn med, at stk. 3 og 4 overholdes.

6. Administrationsselskabet træffer beslutning om og er ansvarlig for vedtagelsen og gennemførelsen af de ordninger og organisatoriske beslutninger, der er nødvendige for, at administrationsselskabet er i stand til at overholde reglerne vedrørende investeringsinstituttets oprettelse og drift og de forpligtelser, der er fastsat i fondsbestemmelserne eller i vedtægterne, og i forpligtelserne, der er fastsat i prospektet.

7. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland har ansvaret for at føre tilsyn med, at ordningerne og organiseringen af administrationsselskabet er tilstrækkelige, således at administrationsselskabet er i stand til at overholde de forpligtelser og regler, der vedrører oprettelse og drift af alle de investeringsinstitutter, det administrerer.

8. Medlemsstaterne sikrer, at et administrationsselskab, der er godkendt i en medlemsstat, ikke er underlagt yderligere krav fastsat i investeringsinstituttets hjemland vedrørende de forhold, der er omfattet af dette direktiv, undtagen i tilfælde, der udtrykkeligt er nævnt i dette direktiv.

Artikel 20

1. Uden at det berører artikel 5 forsyner et administrationsselskab, som har til hensigt at administrere et investeringsinstitut oprettet i en anden medlemsstat, de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland med følgende dokumentation:

- a) den skriftlige aftale med depositaren, der er nævnt i artikel 23 og 33, og
- b) oplysninger om delegeringsordninger vedrørende opgaver inden for investeringsforvaltning og administration som nævnt i bilag II.

Hvis et administrationsselskab allerede administrerer andre investeringsinstitutter af samme type i investeringsinstituttets hjemland, er henvisning til den allerede leverede dokumentation tilstrækkelig.

2. For så vidt at det er nødvendigt at sikre overholdelse af de regler, som de er ansvarlige for, kan de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland af de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland anmode om afklaring og oplysninger vedrørende den dokumentation, der er nævnt i stk. 1 og på grundlag af den bekræftelse, der er nævnt i artikel 17 og 18 om, hvorvidt den type investeringsinstitut, som der anmodes om godkendelse til, falder inden for rammerne af administrationsselskabets godkendelse. I givet fald fremsætter de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland deres udtalelse inden for 10 arbejdsdage fra den oprindelige anmodning.

3. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland kan kun afvise valget af administrationsselskab, hvis:

- a) administrationsselskabet ikke overholder de regler, der falder ind under deres ansvarsområde i henhold til artikel 19

- b) administrationsselskabet ikke er godkendt af de kompetente myndigheder i sit hjemland til at administrere den type investeringsinstitutter, for hvilken der kræves godkendelse, eller
- c) administrationsselskabet ikke har forelagt den dokumentation, der er nævnt i stk. 1.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland rådfører sig med de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland, inden de afviser en ansøgning.

4. Administrationsselskabet underretter de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland om eventuelle efterfølgende væsentlige ændringer i den dokumentation, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 21

1. Et administrationsselskabs værtsland kan – til statistisk brug – kræve, at alle administrationsselskaber, der har en filial på dets område, regelmæssigt indsender en rapport til værtslandets kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver i det værtsland.

2. Et administrationsselskabs værtsland kan kræve, at de administrationsselskaber, der driver virksomhed på dets område gennem etablering af en filial eller som led i den frie udveksling af tjenesteydelser, giver dem de nødvendige oplysninger til kontrol af, om de overholder de bestemmelser under administrationsselskabets værtslands ansvar, der gælder for dem.

Disse krav skal dog ikke være mere vidtgående end dem, de pågældende medlemsstater stiller til selskaber, der er godkendt i den pågældende medlemsstat for at kunne kontrollere, om disse overholder de samme normer.

Administrationsselskaber sikrer, at de procedurer og ordninger, der er omtalt i artikel 15, gør det muligt for de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland at få de oplysninger, der er omhandlet i dette stykke, direkte fra administrationsselskabet.

3. Hvis de kompetente myndigheder i et administrationsselskabs værtsland konstaterer, at et administrationsselskab, der har en filial eller præsterer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder en af bestemmelserne under deres ansvar, anmoder de det pågældende administrationsselskab om at bringe det ulovlige forhold til ophør og underrette de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland herom.

4. Nægter det pågældende administrationsselskab at forelægge administrationsselskabets hjemland de oplysninger, der falder ind under deres ansvarsområder eller ikke tager de nødvendige skridt til at bringe det i stk. 3 nævnte ulovlige forhold til ophør, underretter de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland herom. Hjemlandets kompetente myndigheder træffer hurtigst muligt de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at administrationsselskabet forelægger de anmodede oplysninger, som administrationsselskabets værtsland har anmodet om i henhold til stk. 2, eller bringer det ulovlige forhold til ophør. Arten af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

5. Hvis det pågældende administrationsselskab til trods for de foranstaltninger, der er truffet af de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland — eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhensigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger — fortsat nægter at forelægge de oplysninger, som administrationsselskabets værtsland har anmodet om i henhold til stk. 2, eller stadig overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i samme stykke, kan de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland, efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom, træffe de foranstaltninger, herunder i henhold til artikel 98 og 99, for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forhindre administrationsselskabet i at udføre nye forretninger på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de dokumenter, der er nødvendige for vedtagelsen af disse foranstaltninger, kan forkyndes for administrationsselskaberne på deres område. Hvis den tjenesteydelse, der præsteres i administrationsselskabets værtsland, er administration af et investeringsin-

stitut, kan værtslandet kræve, at administrationsselskabet skal ophøre med at administrere dette investeringsinstitut.

6. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 4 eller 5, og hvorved der træffes foranstaltninger eller pålægges sanktioner, begrundes behørigt og meddeles det pågældende administrationsselskab. En sådan foranstaltning skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvis myndighed har truffet den.

7. Inden den i stk. 3, 4 og 5 fastsatte procedure iværksættes, kan de kompetente myndigheder i administrationsselskabets værtsland i særligt akutte tilfælde iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger for at beskytte investorer og andre, for hvem der udføres tjenesteydelser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder underrettes hurtigst muligt om sådanne foranstaltninger.

Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

8. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland skal rådføre sig med de kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland, inden et administrationsselskabs godkendelse inddrages. I sådanne tilfælde træffer de kompetente myndigheder i investeringsinstitutets hjemland passende foranstaltninger til at beskytte investorenes interesser. Disse foranstaltninger kan omfatte beslutninger om at forhindre det pågældende administrationsselskab i at udføre nye forretninger på dets område.

Hvert andet år udarbejder Kommissionen en rapport om sådanne tilfælde.

9. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 17 nægtes godkendelse eller i henhold til artikel 20 er blevet givet afslag på en ansøgning, og alle foranstaltninger, der er blevet truffet i henhold til stk. 5 i nærværende artikel.

Hvert andet år udarbejder Kommissionen en rapport om sådanne tilfælde.

KAPITEL IV

FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL DEPOSITAREN

Artikel 22

1. Investeringsfondens aktiver opbevares hos en depositar.
2. Depositarens ansvar som omhandlet i artikel 24 berøres ikke af, at depositaren overlader opbevaringen af aktiverne eller en del heraf til tredjemand.
3. Depositaren:
 - a) sikrer sig, at salg, udstedelse, tilbagekøb, indløsning og mortifikation af andele, for investeringsfondens regning eller foretaget af administrationsselskabet, foregår i overensstemmelse med gældende national ret og fondsbestemmelserne
 - b) sikrer sig, at værdiansættelsen af andelene foregår i overensstemmelse med gældende national ret og fondsbestemmelserne
 - c) udfører administrationsselskabets instrukser, medmindre disse strider mod gældende national ret og fondsbestemmelserne
 - d) sikrer sig, at modydelsen i forbindelse med transaktioner, der berører investeringsfondens aktiver, modtages inden for den sædvanlige frist
 - e) sikrer sig, at investeringsfondens udbytte anvendes i henhold til gældende national ret og fondsbestemmelserne.

Artikel 23

1. Depositaren skal enten have vedtægtsmæssigt hjemsted eller være etableret i investeringsinstituttets hjemland.

2. Depositaren skal være et foretagende, der er underkastet tilsynsregler og løbende tilsyn. Depositaren yder tilstrækkelig finansiell og faglig sikkerhed for reelt at kunne udøve hvervet som depositar og til at kunne opfylde de forpligtelser, der følger med bestridelsen af dette hverv.

3. Medlemsstaterne fastlægger, hvilke kategorier af de i stk. 2 omhandlede foretagender der kan vælges som depositar.

4. Depositaren gør det muligt for de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland efter anmodning at indhente alle oplysninger, som depositaren har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som er nødvendige for de kompetente myndigheders kontrol af investeringsinstituttets overholdelse af dette direktiv.

5. Hvor administrationsselskabets hjemland ikke er investeringsinstituttets hjemland, underskriver depositaren en skriftlig aftale med administrationsselskabet om regulering af den informationsudveksling, der er nødvendig for at denne kan udføre de funktioner, som anført i artikel 22 og i andre love, regler eller administrative bestemmelser, som er relevante for depositarer i investeringsinstituttets hjemland.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger i forhold til de foranstaltninger, der skal træffes af depositaren med henblik på overholdelse af dennes forpligtelser med hensyn til et investeringsinstitut, der administreres af et administrationsselskab etableret i en anden medlemsstat, herunder indholdet i den standardaftale, der skal anvendes af depositaren og administrationsselskabet, jf. stk. 5.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 24

Depositaren er i henhold til den nationale lovgivning i investeringsinstituttets hjemland ansvarlig over for administrationsselskabet og deltagerne for ethvert tab, disse måtte lide som følge af retsstridig, manglende eller mangelfuld opfyldelse af depositarens forpligtelser.

For deltagerens vedkommende kan ansvaret gøres gældende direkte eller indirekte gennem administrationsselskabet, alt efter arten af det juridiske forhold mellem depositaren, administrationsselskabet og deltagerne.

Artikel 25

1. Virksomhed som administrationsselskab og som depositar må ikke udøves af samme selskab.

2. Administrationsselskabet og depositaren handler under udøvelsen af deres respektive virksomhed uafhængigt og udelukkende i deltagerens interesse.

Artikel 26

Det skal ved lov eller i fondsbestemmelserne fastsættes, på hvilke betingelser udskiftning af administrationsselskabet og depositaren kan finde sted, og hvorledes deltagerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning.

KAPITEL V

FORPLIGTELSER MED HENSYN TIL INVESTERINGSSKABER

AFDELING I

Betingelser for at påbegynde virksomhed*Artikel 27*

Et investeringsselskab må først påbegynde virksomhed, når det er godkendt af de kompetente myndigheder i sit hjemland.

Medlemsstaterne fastsætter, hvilken juridisk form et investeringsselskab skal have.

Investeringsselskabets vedtægtsmæssige hjemsted skal være i investeringsselskabets hjemland.

Artikel 28

Et investeringsselskab må ikke udøve anden virksomhed end den i artikel 1, stk. 2, omhandlede.

Artikel 29

1. Med forbehold af andre generelle betingelser i de nationale lovgivninger må de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland ikke godkende et investeringsselskab, der ikke har udpeget et administrationsselskab, medmindre investeringsselskabet har en tilstrækkelig startkapital på mindst 300000 EUR.

Hvis investeringsselskabet ikke har udpeget et administrationsselskab, der er godkendt i henhold til dette direktiv, finder følgende betingelser anvendelse:

- a) godkendelsen gives ikke, medmindre ansøgningen om godkendelse er ledsaget af en driftsplan, hvori mindst er angivet investeringsselskabets organisatoriske struktur
- b) medlemmerne af investeringsselskabets ledelse skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type forretninger, der udføres af investeringsselskabet og med henblik herpå og derfor: anmeldes navnene på medlemmerne af ledelsen såvel som enhver udskiftning af dem straks til de kompetente myndigheder; fastlægges investeringsselskabets forretningspolitik af mindst to personer, der opfylder disse betingelser; og er medlemmerne af ledelsen personer, der i henhold til loven eller vedtægterne repræsenterer investeringsselskabet, eller som faktisk fastlægger selskabets politik, og
- c) i tilfælde, hvor der foreligger snævre forbindelser mellem et investeringsselskab og andre fysiske eller juridiske personer, giver de kompetente myndigheder kun deres godkendelse, hvis disse snævre forbindelser ikke hæmmer dem i varetagelsen af deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland afslår ligeledes at give godkendelse, hvis de hæmmes i varetagelsen af deres tilsynsopgaver på grund af love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som administrationsselskabet har snævre forbindelser med, eller på grund af problemer i forbindelse med håndhævelsen heraf.

De kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland kan kræve, at investeringsselskaberne meddeler dem de oplysninger, de har brug for.

2. Såfremt investeringsselskabet ikke har udpeget et administrationsselskab, skal investeringsselskabet underrettes inden seks måneder efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning om, hvorvidt der kan meddeles godkendelse. Hvis godkendelse nægtes, skal dette begrundes.

3. Når godkendelse er givet, kan investeringsselskabet straks påbegynde sin virksomhed.

4. De kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland kan kun inddrage godkendelsen af et investeringsselskab, der er omfattet af dette direktiv, hvis investeringsselskabet:

- a) ikke gør brug af godkendelsen inden for en frist på 12 måneder, eller det udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har udøvet den virksomhed, der er omfattet af dette direktiv, i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelse om, at godkendelse bortfalder i sådanne tilfælde
- b) har opnået godkendelse ved brug af urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorunder godkendelsen blev givet
- d) har gjort sig skyldig i alvorlige eller systematiske overtrædelser af de regler, der er fastsat i medfør af dette direktiv eller
- e) falder ind under et af de andre tilfælde, som medfører, at godkendelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

AFDELING 2

Betingelser for udøvelse af virksomhed

Artikel 30

Artikel 13 og 14 gælder med tilsvarende virkning for investeringsselskaber, der ikke har udpeget et administrationselskab i henhold til dette direktiv.

Ved anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede artikler skal udtrykket »administrationsselskab« forstås som »investeringsselskab«.

Investeringsselskaber skal kun administrere aktiver fra deres egen portefølje og skal under ingen omstændigheder modtage et mandat til at administrere aktiver på vegne af tredjemand.

Artikel 31

Hvert investeringsselskabs hjemland udarbejder tilsynsregler, som til enhver tid skal efterleves af investeringsselskaber, der ikke har udpeget et administrationselskab, der er godkendt i henhold til dette direktiv.

De kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland kræver således, under hensyntagen til karakteren af investeringsselskabet, blandt andet, at selskabet har en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, kontrol- og sikringsforanstaltninger på edb-området samt fyldestgørende interne kontrolprocedurer, herunder navnlig regler for de ansattes personlige transaktioner eller for besiddelse eller administration af investeringer i finansielle instrumenter med henblik på investering af startkapital, og som mindst sikrer, at enhver transaktion, der implicerer selskabet, kan rekonstrueres med hensyn til oprindelse, implicerede parter, art samt tid og sted for gennemførelsen, og at aktiver i investeringsselskabet investeres i overensstemmelse med vedtægterne og gældende ret.

AFDELING 3

Forpligtelser med hensyn til depositaren

Artikel 32

1. Investeringsselskabets aktiver opbevares hos en depositar.
2. Depositarens ansvar som omhandlet i artikel 34 berøres ikke af, at depositaren overlader opbevaringen af aktiverne eller en del heraf til tredjemand.
3. Depositaren sikrer:

- a) at salg, udstedelse, tilbagekøb, indløsning og mortifikation af andele foretaget af et investeringsselskab eller for dets regning, foregår i overensstemmelse med loven og investeringsselskabets vedtægter
- b) at modydelsen i forbindelse med transaktioner, der berører et investeringsselskabs aktiver, modtages inden for den sædvanlige frist, og
- c) at et investeringsselskabs udbytte anvendes i overensstemmelse med loven og vedtægterne.

4. Et investeringsselskabs hjemland kan beslutte, at investeringsselskaber, der er etableret på dets område, og som udelukkende omsætter deres andele på en eller flere fondsbørser, som optager selskabernes andele til offentlig notering, ikke er forpligtede til at have en depositar, som omhandlet i dette direktiv.

Artikel 76, 84 og 85 gælder ikke for sådanne investeringsselskaber. De regler, der anvendes for at fastsætte værdien af disse investeringsselskabers aktiver, skal dog fremgå af gældende national ret eller selskabernes vedtægter.

5. Et investeringsselskabs hjemland kan beslutte, at investeringsselskaber, der er etableret på dets område, og som omsætter mindst 80 % af deres andele på en eller flere børser, som er anført i vedtægterne, ikke er forpligtede til at have en depositar som omhandlet i dette direktiv på den betingelse, at de nævnte andele noteres officielt på fondsbørserne i de medlemsstater, på hvis område andelenes markedsføres samt på betingelse af, at transaktioner, der foretages af et sådant investeringsselskab uden for børsen, kun finder sted til børskursen.

I et investeringsselskabs vedtægter angives den børs i omsætningslandet, hvis notering er bestemmende for prisen for de transaktioner, der uden for børsen foretages af dette investeringsselskab i det pågældende land.

En medlemsstat benytter sig kun af den i første afsnit omhandlede undtagelse, hvis den finder, at deltagerne nyder en beskyttelse, der svarer til den, som deltagerne i investeringsinstitutter, der har depositarer som omhandlet i dette direktiv, nyder.

Investeringsselskaber nævnt i dette stykke og i stk. 4 skal især:

- a) i deres vedtægter anføre beregningsmåden for nettoværdien af andelenes, medmindre dette er anført i national lovgivning
- b) intervenere på markedet for at undgå, at børsværdien af deres andele afviger mere en 5 % fra nettoværdien af disse andele
- c) fastsætte nettoværdien af andelenes, meddele de kompetente myndigheder den mindst to gange om ugen og offentliggøre den to gange om måneden.

En uafhængig revisor sikrer sig mindst to gange om måneden, at beregningen af andelenes værdi sker i overensstemmelse med loven og investeringsselskabets vedtægter.

Ved samme lejlighed sikrer revisoren, at investeringsselskabets aktiver investeres i overensstemmelse med loven og investeringsselskabets vedtægter.

6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke investeringsselskaber der er omfattet af de i stk. 4 og 5 omhandlede undtagelser.

Artikel 33

1. Depositaren skal enten have vedtægtsmæssigt hjemsted eller være etableret i samme medlemsstat, hvor investeringsselskabet har sit.

2. Depositaren skal være et foretagende, der er underkastet tilsynsregler og løbende tilsyn.

3. Medlemsstaterne fastlægger, hvilke kategorier af de i stk. 2 omhandlede foretagender der kan vælges som depositar.

4. Depositaren gør det muligt for de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland efter anmodning at indhente alle oplysninger, som depositaren har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som er nødvendige for de kompetente myndigheders kontrol af investeringsinstituttets overholdelse af dette direktiv.

5. Hvor administrationsselskabets hjemland ikke er investeringsinstituttets hjemland, skal depositaren underskrive en skriftlig aftale med administrationsselskabet om regulering af den informationsudveksling, der er nødvendig for at denne kan udføre de funktioner, som anført i artikel 32 og i andre love, regler eller administrative bestemmelser, som er relevante for depositarer i investeringsinstituttets hjemland.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med de foranstaltninger, der skal træffes af depositaren med henblik på overholdelse af dennes forpligtelser med hensyn til et investeringsinstitut, der administreres af et administrationsselskab etableret i en anden medlemsstat, herunder indholdet i standardaftalen, der skal anvendes af depositaren og administrationsselskabet, jf. stk. 5.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 34

Depositaren er i henhold til den nationale lovgivning i investeringsselskabets hjemland ansvarlig over for administrationsselskabet og deltagerne for ethvert tab, disse måtte lide som følge af retsstridig, manglende eller mangelfuld opfyldelse af depositarens forpligtelser.

Artikel 35

1. Virksomhed som både investeringsselskab og depositar må ikke udøves af samme selskab.
2. Under varetagelsen af sit hverv handler depositaren udelukkende i deltagerens interesse.

Artikel 36

Det fastsættes ved lov eller i investeringsselskabets vedtægter, på hvilke betingelser udskiftning af depositaren kan finde sted, og hvorledes deltagerne skal beskyttes ved en sådan udskiftning.

KAPITEL VI

FUSIONER AF INVESTERINGSINSTITUTTER

AFDELING 1

Princip, tilladelse og godkendelse

Artikel 37

Med henblik på dette kapitel omfatter et investeringsinstitut også investeringsafdelinger heraf.

Artikel 38

1. På de i dette kapitel fastsatte betingelser og uanset hvordan investeringsinstitutterne er oprettet, jf. artikel 1, stk. 3, tillader medlemsstaterne grænseoverskridende fusioner og nationale fusioner som defineret i artikel 2, stk. 1, litra q) og r), i henhold til en eller flere af fusionsteknikkerne foreskrevet i artikel 2, stk. 1, litra p).

2. Fusionsteknikkerne, der benyttes ved grænseoverskridende fusioner som defineret i artikel 2, stk. 1, litra q), skal være i overensstemmelse med lovgivningen i det ophørende investeringsinstituts hjemland.

Fusionsteknikkerne, der benyttes ved nationale fusioner som defineret i artikel 2, stk. 1, litra r), skal kunne anvendes i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor investeringsinstituttet er etableret.

Artikel 39

1. Fusioner må først gennemføres efter forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland.

2. Det ophørende investeringsinstitut forelægger de kompetente myndigheder i sit hjemland følgende oplysninger:

- a) et fælles udkast til fusionsplan som godkendt af det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut
- b) en ajourført udgave af det fortsættende investeringsinstituts prospekt og den i artikel 78 nævnte centrale investorinformation, såfremt investeringsinstituttet er etableret i en anden medlemsstat
- c) en erklæring udstedt af både det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts depositarer, hvori de bekræfter, at de i henhold til artikel 41 har kontrolleret oplysningerne, der er fastsat i artikel 40, stk. 1, litra a), f) og g), med dette direktivs krav, og at de har kontrolleret deres respektive investeringsinstitutters fondsbestemmelser og vedtægter, og
- d) de oplysninger om den påtænkte fusion, som det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut agter at udlevere til sine respektive deltagere.

Denne information skal udleveres på en sådan måde, at det er muligt for de kompetente myndigheder i både det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts hjemland at læse den på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat eller disse medlemsstater eller på et sprog, som er godkendt af disse kompetente myndigheder.

3. Når ansøgningen er komplet skal de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland straks videregive kopier af den information, der henvises til i stk. 2, til de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstituts hjemland. De kompetente myndigheder i det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts hjemland undersøger hver især de potentielle konsekvenser af den påtænkte fusion for det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts deltagere for at vurdere, om der udleveres passende oplysninger til deltagerne.

Hvis de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland finder det nødvendigt, kan de forlange en skriftlig præcisering af oplysningerne til deltagerne i det ophørende investeringsinstitut.

Hvis de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstituts hjemland finder det nødvendigt, kan de skriftligt og senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af kopierne af de fuldstændige oplysninger, der henvises til i stk. 2, forlange, at oplysningerne til deltagerne i det fortsættende investeringsinstitut ændres af det fortsættende investeringsinstitut.

I dette tilfælde sender de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstitut en indikation af deres utilfredshed til de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland. De underretter de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland, hvorvidt de er tilfredse med de ændrede oplysninger, der skal udleveres til deltagerne i det fortsættende investeringsinstitut, inden for 20 arbejdsdage efter at være blevet informeret om det.

4. De kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland godkender den påtænkte fusion, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den påtænkte fusion overholder samtlige betingelser i artikel 39-42
- b) det fortsættende investeringsinstitut har i overensstemmelse med artikel 93 anmeldt markedsføringen af sine andele i alle de medlemsstater, hvor det ophørende investeringsinstitut enten er godkendt eller har anmeldt markedsføringen af sine andele i overensstemmelse med artikel 93, og

c) de kompetente myndigheder i de ophørende og fortsættende investeringsinstitutters hjemlande er tilfredse med de oplysninger, der foreslås udleveret til deltagerne, eller også er der under stk. 3, fjerde afsnit, ikke modtaget nogen indikation af utilfredshed fra de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstituts hjemland.

5. Hvis de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland mener, at ansøgningen ikke er komplet, anmoder de om yderligere oplysninger senest 10 dage efter modtagelsen af de oplysninger, der henvises til i stk. 2.

De kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland underretter inden for 20 arbejdsdage efter modtagelsen af de komplette oplysninger, jf. stk. 2, det ophørende investeringsinstitut om, hvorvidt fusionen er blevet godkendt eller ej.

De kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland underretter også de kompetente myndigheder i det fortsættende investeringsinstituts hjemland om deres afgørelse.

6. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 57, stk. 1, andet afsnit, træffe bestemmelse om en undtagelse for artikel 52-55 for det fortsættende investeringsinstitut.

Artikel 40

1. Medlemsstaterne kræver, at det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut udarbejder en fælles fusionsplan.

Den fælles fusionsplan skal fastsætte oplysninger om følgende:

- a) fusionens art og de involverede investeringsinstitutter
- b) baggrunden og begrundelsen for den påtænkte fusion
- c) den forventede virkning af den påtænkte fusion for deltagerne i både det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut
- d) de valgte kriterier til værdiansættelse af aktiver og eventuelt passiver på den dato for beregning af ombytningsforholdet, der henvises til artikel 47, stk. 1
- e) metoden til beregning af ombytningsforholdet
- f) den planlagte dato for fusionens gennemførelse
- g) de gældende regler henholdsvis for overførsel af aktiver og udveksling af andele, og
- h) i tilfælde af en fusion i henhold til artikel 2, stk. 1, litra p), nr. ii), og eventuelt artikel 2, stk. 1, litra p), nr. iii), det nyligt oprettede fortsættende investeringsinstituts fondsbestemmelser eller vedtægter.

De kompetente myndigheder skal ikke kræve, at yderligere oplysninger medtages i den fælles fusionsplan.

2. Det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut kan beslutte at medtage andre oplysninger i den fælles fusionsplan.

AFDELING 2

Tredjepartskontrol, information til deltagerne og andre rettigheder for deltagerne

Artikel 41

Medlemsstaterne forlanger, at det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts depositarer kontrollerer de oplysninger, der er fastsat i artikel 40, stk. 1, litra a), f) og g), med dette direktivs krav og fondsbestemmelserne eller vedtægterne for deres respektive investeringsinstitutter.

Artikel 42

1. Lovgivningen i de fortsættende investeringsinstitutters hjemland skal enten delegere en depositar eller en uafhængig revisor, der er godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direk-

tiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber¹³⁾, til at validere følgende:

- a) de valgte kriterier til værdiansættelse af aktiver og eventuelt passiver på den dato for beregning af ombytningsforholdet, der henvises til artikel 47, stk. 1
- b) eventuelt det kontante beløb pr. andel, og
- c) metoden til beregning af ombytningsforholdet såvel som det faktiske ombytningsforhold fastsat på datoen for beregningen af dette forhold i overensstemmelse med artikel 47, stk. 1.

2. Det ophørende eller det fortsættende investeringsinstituts lovpligtige revisorer betragtes som uafhængige revisorer med henblik på stk. 1.

3. Der udleveres efter anmodning en gratis kopi af den uafhængige revisors – eller i givet fald depositarens – rapport til deltagerne i både det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut og til deres respektive kompetente myndigheder.

Artikel 43

1. Medlemsstaterne kræver, at det/de ophørende og fortsættende investeringsinstitut(ter) sender deres respektive deltagere tilstrækkelige og nøjagtige oplysninger, således at disse på et kvalificeret grundlag kan vurdere den påtænkte fusions konsekvenser for deres investering.

2. Disse oplysninger udleveres først til både det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts deltagere, efter at de kompetente myndigheder i det ophørende investeringsinstituts hjemland har godkendt den påtænkte fusion i overensstemmelse med artikel 39.

De udleveres mindst 30 dage før den sidste frist for anmodning om tilbagekøb eller indløsning eller eventuelt konvertering uden yderligere omkostninger, jf. artikel 45, stk. 1.

3. De oplysninger, der udleveres til det ophørende og det fortsættende investeringsinstituts deltagere, skal omfatte relevante og nøjagtige oplysninger om den påtænkte fusion, således at de på et kvalificeret grundlag kan tage stilling til fusionens potentielle konsekvenser for deres investering og udøve deres rettigheder i henhold til artikel 44 og 45.

Der udleveres følgende oplysninger:

- a) baggrunden og begrundelsen for den påtænkte fusion
- b) fusionens potentielle følger for deltagerne, herunder, men ikke kun, eventuelle væsentlige forskelle i henseende til investeringspolitik og investeringsstrategi, omkostninger, det forventede resultat, periodiske beretninger, en eventuel udvanding af investeringsinstituttets resultater og hvor det er relevant en tydelig advarsel til investorerne om, at fusionen kan medføre ændringer i deres skattemæssige behandling
- c) de specifikke rettigheder, som deltagerne måtte have i relation til den påtænkte fusion, herunder, men ikke kun, retten til at modtage supplerende oplysninger, retten til at erhverve en kopi af den uafhængige revisors eller depositars beretning og retten til at anmode om tilbagekøb eller indløsning eller eventuelt konvertering af andele uden beregning som omhandlet i artikel 45, stk. 1, samt sidste frist for at udøve denne rettighed
- d) relevante proceduremæssige oplysninger og oplysninger om den planlagte dato for fusionens gennemførelse, og
- e) en kopi af den i artikel 78 omhandlede centrale investorinformation fra det fortsættende investeringsinstitut.

4. Hvis det ophørende eller det fortsættende investeringsinstitut har indgivet anmeldelse i overensstemmelse med artikel 93, udleveres de i stk. 3 nævnte oplysninger på det officielle sprog eller på et af de officielle sprog i det relevante investeringsinstituts værtsland eller på et sprog, der er godkendt af dets

kompetente myndigheder. Det investeringsinstitut, der er forpligtet til at udlevere oplysningerne, er ansvarlig for oversættelsen heraf. Denne oversættelse skal på troværdig vis afspejle det originale indhold.

5. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til yderligere specificering af de i stk. 1 og 3 nævnte oplysningers indhold og form og den måde, hvorpå de skal udleveres.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 44

Når der i henhold til medlemsstaternes nationale lovgivning stilles krav om, at fusioner mellem investeringsinstitutter skal godkendes af deltagerne, sikrer medlemsstaterne, at der til denne godkendelse højst kræves 75 % af de stemmer, der faktisk afgives af de fremmødte eller repræsenterede deltagere på generalforsamlingen.

Stk. 1 finder anvendelse, medmindre andet gælder i henhold til nationale regler vedrørende antallet af fremmødte stemmeberettigede. Medlemsstaterne pålægger hverken strengere regler vedrørende antallet af fremmødte stemmeberettigede for grænseoverskridende fusioner end for nationale fusioner eller vedrørende antallet af fremmødte stemmeberettigede for fusioner af investeringsinstitutter end for fusioner for selskaber.

Artikel 45

1. Medlemsstaterne foreskriver i deres lovgivning, at deltagere i både det ophørende og det fortsættende investeringsinstitut har ret til, uden yderligere beregning end det beløb, fonden tilbageholder til afholdelse af omkostningerne i forbindelse med desinvestering, at anmode om tilbagekøb eller indløsning af deres andele eller, hvis det er muligt, til at konvertere dem til andele i et andet investeringsinstitut med en tilsvarende investeringspolitik, og som administreres af det samme administrationselskab eller af et andet administrationselskab, som administrationselskabet er forbundet med gennem fælles administration eller kontrol eller gennem en væsentlig direkte eller indirekte deltagelse. Denne rettighed træder i kraft fra det tidspunkt, hvor deltagerne i det ophørende investeringsinstitut og deltagerne i det fortsættende investeringsinstitut er blevet underrettet om den påtænkte fusion i overensstemmelse med artikel 43, og ophører med at gælde fem arbejdsdage inden datoen for beregningen af ombytningsforholdet, der henvises til i artikel 47, stk. 1.

2. I forbindelse med fusioner mellem investeringsinstitutter kan medlemsstaterne uanset stk. 1, og uanset artikel 84, stk. 1, give de kompetente myndigheder ret til at forlange eller tillade en midlertidig udsættelse af tegningen, tilbagekøbet eller indløsningen af andele, forudsat at udsættelsen er begrundet i hensynet til beskyttelse af deltagerne.

AFDELING 3

Omkostninger og ikrafttræden

Artikel 46

Medmindre investeringsinstitutter ikke har udpeget et administrationselskab, sikrer medlemsstaterne, at eventuelle juridiske omkostninger, konsulentomkostninger og administrative omkostninger forbundet med forberedelsen og gennemførelsen af fusionen ikke påføres det ophørende eller det fortsættende investeringsinstitut eller nogen af deres deltagere.

Artikel 47

1. Med hensyn til nationale fusioner fastsættes datoen for, hvornår fusionen træder i kraft såvel som datoen for beregning af ombytningsforholdet fra andele i det ophørende investeringsinstitut til andele i det fortsættende investeringsinstitut og eventuelt for fastsættelse af nettoværdien for kontante beløb i henhold til lovgivningen i medlemsstaterne.

For grænseoverskridende fusioner fastsættes datoerne i henhold til lovgivningen i det fortsættende investeringsinstituts hjemland. Medlemsstaterne sikrer, at disse datoer, hvor det er relevant, fastsættes efter godkendelse af fusioner af deltagerne i det fortsættende investeringsinstitut eller det ophørende investeringsinstitut.

2. Oplysninger om fusionens ikrafttræden offentliggøres ad alle passende kanaler i overensstemmelse med lovgivningen i det fortsættende investeringsinstituts hjemland og meddeles de kompetente myndigheder i det fortsættende og ophørende investeringsinstituts hjemlande.

3. En fusion, der er trådt i kraft i overensstemmelse med stk. 1, kan ikke erklæres ugyldig.

Artikel 48

1. En fusion, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra p), nr. i), skal have følgende konsekvenser:

- a) alle aktiver og passiver tilhørende det/de ophørende investeringsinstitut(ter) overdrages til det fortsættende investeringsinstitut eller eventuelt til det fortsættende investeringsinstituts depositar
- b) det ophørende investeringsinstituts deltagere bliver deltagere i det fortsættende investeringsinstitut, og, såfremt det er relevant, er de berettiget til en kontant betaling, der ikke overstiger 10 % af nettoværdien af deres andele i det ophørende investeringsinstitut, og
- c) det ophørende investeringsinstitut ophører med at eksistere den dag, hvor fusionen gennemføres.

2. En fusion, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra p), nr. ii), har følgende konsekvenser:

- a) alle aktiver og passiver tilhørende det ophørende investeringsinstitut overdrages til det nyligt oprettede fortsættende investeringsinstitut eller eventuelt til det fortsættende investeringsinstituts depositar
- b) det ophørende investeringsinstituts deltagere bliver deltagere i det nyligt oprettede fortsættende investeringsinstitut, og, såfremt det er relevant, er de berettiget til en kontant betaling, der ikke overstiger 10 % af nettoværdien af deres andele i det ophørende investeringsinstitut, og
- c) det ophørende investeringsinstitut ophører med at eksistere den dag, hvor fusionen gennemføres.

3. En fusion, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra p), nr. iii), har følgende konsekvenser:

- a) det ophørende investeringsinstituts nettoaktiver overdrages til det fortsættende investeringsinstitut eller eventuelt til det fortsættende investeringsinstituts depositar
- b) det ophørende investeringsinstituts deltagere bliver deltagere i det fortsættende investeringsinstitut, og
- c) det ophørende investeringsinstitut fortsætter med at eksistere, indtil passiverne er indfriet.

4. Medlemsstaterne skal fastsætte en procedure, i henhold til hvilken det fortsættende investeringsinstituts administrationsselskab bekræfter over for det fortsættende investeringsselskabs depositar, at overførslen af aktiver og eventuelt af passiver er fuldført. Hvis det fortsættende investeringsinstitut ikke har udpeget et administrationsselskab, giver det den bekræftelse til det fortsættende investeringsinstituts depositar.

KAPITEL VII

**FORPLIGTELSER MED HENSYN TIL INVESTERINGSINSTITUTTERS
INVESTERINGSPOLITIK***Artikel 49*

Består investeringsinstitutter af flere investeringsafdelinger, betragtes hver afdeling som et separat investeringsinstitut i henhold til dette kapitel.

Artikel 50

1. Et investeringsinstituts portefølje består af en eller flere af følgende:

- a) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der har fået adgang til eller handles på et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF
- b) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der handles på et andet marked i en medlemsstat, såfremt dette er reguleret, regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt
- c) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der er optaget til officiel notering på en fondsbørs i et tredjeland, eller som handles på et andet reguleret marked i et tredjeland, som er regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt, såfremt valget af en sådan børns eller et sådant marked er godkendt af de kompetente myndigheder eller fastsat i loven eller fondsbestemmelserne eller i investeringsselskabets vedtægter
- d) nyemitterede værdipapirer, såfremt:
 - i) der i emissionsbetingelserne gives tilsagn om, at der vil blive fremsat en begæring om optagelse til officiel notering på en fondsbørs eller på et andet reguleret marked, som er regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt, og såfremt valget af en sådan børns eller et sådant marked er tiltrådt af de kompetente myndigheder eller fastsat i loven eller fondsbestemmelserne eller i investeringsselskabets vedtægter, og
 - ii) der opnås tilladelse til den i nr. i) nævnte optagelse til notering senest et år efter emissionen
- e) andele i investeringsinstitutter, der er godkendt i henhold til dette direktiv, eller andre institutter for kollektiv investering som defineret i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), uanset om de er etableret i en medlemsstat eller ej, forudsat at:
 - i) sådanne andre institutter for kollektiv investering er godkendt efter regler, der fastsætter, at de er underkastet et tilsyn, som de kompetente myndigheder i investeringsinstitutternes hjemlande anser for at svare til det tilsyn, der er fastsat i fællesskabsretten, og forudsat at samarbejdet mellem myndighederne er tilstrækkeligt sikret
 - ii) beskyttelsen af deltagerne i de andre institutter for kollektiv investering svarer til beskyttelsen af deltagerne i et investeringsinstitut, og især at bestemmelserne om særskilt forvaltning af aktiver, låntagning, långivning og handel med værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter uden dækning opfylder kravene i dette direktiv
 - iii) der i en halvårlig og årlig rapport aflægges beretning om aktiviteterne i de andre institutter for kollektiv investering, sådan at der kan foretages en vurdering af aktiver og passiver, indtægter og transaktioner i den pågældende periode, og
 - iv) såvel et investeringsinstitut som et andet institut for kollektiv investering, i hvilke der er planer om at købe andele, i henhold til egne fondsbestemmelser eller vedtægter ikke har ret til at investere mere end 10 % af sine aktiver i andele i andre investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering
- f) indskud i kreditinstitutter, der skal tilbagebetales på anfordring eller kan trækkes tilbage og forfalder inden for højst 12 måneder, hvis kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, eller hvis kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i et tredjeland og er underkastet tilsyns-

regler, som de kompetente myndigheder i investeringsinstitutternes hjemlande anser for at svare til reglerne i fællesskabsretten

- g) finansielle afledte instrumenter, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, og som handles på et reguleret marked som nævnt i litra a), b) og c) eller finansielle afledte instrumenter, der handles over-the-counter (OTC-derivater), forudsat at:
- i) det, der er underliggende i forhold til det afledte instrument, består af instrumenter, der er omfattet af dette stykke, finansielle indekser, rentesatser, valutakurser eller valutaer, som investeringsinstituttet kan investere i ifølge sine investeringsmålsætninger som angivet i fondsbestemmelserne eller vedtægterne
 - ii) modparterne i OTC-derivattransaktionerne er institutioner, der er underkastet tilsyn og tilhører de kategorier, som de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland har godkendt, og
 - iii) OTC-derivaterne kan værdiansættes dagligt på en pålidelig og verificerbar måde og til enhver tid kan sælges, realiseres eller afvikles ved en udligningstransaktion til en rimelig værdi på investeringsinstituttets initiativ, eller
- h) andre pengemarkedsinstrumenter end dem, der handles på et reguleret marked, og som falder ind under artikel 2, stk. 1, litra o), hvis emissionen eller emittenten af sådanne instrumenter selv er reguleret med henblik på at beskytte investorer og opsparing, forudsat de er:
- i) udstedt eller garanteret af en central, regional eller lokal myndighed i en medlemsstat, en medlemsstats centralbank, Den Europæiske Centralbank, Fællesskabet eller Den Europæiske Investeringsbank, et tredjeland eller, hvis der er tale om en forbundsstat, af en af dennes delstater, eller af en international institution af offentlig karakter, som en eller flere medlemsstater deltager i
 - ii) udstedt af et foretagende, hvis værdipapirer handles på regulerede markeder som nævnt i litra a), b) eller c)
 - iii) udstedt eller garanteret af et foretagende, der er underkastet tilsyn efter de i fællesskabsreglerne fastlagte kriterier, eller af foretagender, der er underkastet og følger tilsynsregler, som de kompetente myndigheder anser for at være mindst lige så strenge som fællesskabsreglerne, eller
 - iv) udstedt af en anden emittent, der tilhører de kategorier, der er godkendt af de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland, forudsat at investering i sådanne instrumenter er omfattet af en investorbeskyttelse, der svarer til den, der er nævnt i nr. i), ii) eller iii), og forudsat at emittenten er et selskab, hvis kapital og reserver er på mindst 10000000 EUR, og som forelægger og offentliggør sit årsregnskab i overensstemmelse med Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer¹⁴⁾, er en enhed, der i en gruppe af selskaber bestående af et eller flere børsnoterede selskaber varetager finansieringen af gruppen, eller er en enhed, der varetager finansieringen af securitiseringsinstrumenter, der er omfattet af en likviditetslinje i en bank.

2. Et investeringsinstitut skal dog ikke:

- a) investere mere end højst 10 % af sine aktiver i andre værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter end de i stk. 1 nævnte, eller
- b) erhverve ædle metaller eller certifikater for disse.

Investeringsinstitutter kan accessorisk besidde likvide midler.

3. Et investeringsselskab kan erhverve løsøre eller fast ejendom, som er absolut påkrævet for den direkte udøvelse af dets virksomhed.

Artikel 51

1. Et administrationsselskab eller investeringsselskab anvender en risikostyringsproces, der giver det mulighed for til enhver tid at overvåge og måle risikoen ved positionerne og deres bidrag til porteføljens samlede risikoprofil.

Det anvender en proces, der giver mulighed for at foretage en nøjagtig og uafhængig vurdering af værdien af OTC-derivaterne.

Det holder regelmæssigt de kompetente myndigheder i dets hjemland underrettet om de afledte instrumenters art, de underliggende risici, de kvantitative begrænsninger samt de metoder, der vælges til risikovurdering for transaktioner i afledte instrumenter, for hvert af de investeringsinstitutter, det administrerer.

2. Medlemsstaterne kan på de vilkår og med de begrænsninger, som de fastsætter, tillade investeringsinstitutterne at gøre brug af sådan teknik og sådanne hjælpemidler, som angår transaktioner i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, såfremt denne teknik og disse hjælpemidler benyttes med henblik på en effektiv forvaltning af porteføljen.

Hvis disse transaktioner angår anvendelse af afledte instrumenter, skal de nævnte betingelser og begrænsninger overholde bestemmelserne i dette direktiv.

Disse transaktioner skal under ingen omstændigheder medføre, at investeringsinstituttet fraviger sine investeringsmålsætninger som angivet i fondsbestemmelserne, vedtægter eller prospektet.

3. Et investeringsinstitut sørger for, at den globale risikoudsættelse i forbindelse med afledte instrumenter ikke overstiger den samlede nettoværdi af dets portefølje.

Risikoen beregnes under hensyn til de underliggende aktivers aktuelle værdi, modpartsrisikoen, fremtidige bevægelser på markedet og den tid, der er til rådighed til at realisere positionerne. Denne bestemmelse gælder også tredje og fjerde afsnit.

Et investeringsinstitut kan som led i sin investeringspolitik og inden for de grænser, der er fastsat i artikel 52, stk. 5, investere i finansielle afledte instrumenter, såfremt risikoen for de underliggende aktiver ikke samlet overstiger de investeringsgrænser, der er fastsat i artikel 52. Når et investeringsinstitut investerer i finansielle afledte instrumenter, der er baseret på et indeks, kan medlemsstaterne tillade, at disse investeringer ikke skal samles med henblik på grænserne i artikel 52.

Hvis værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter omfatter et afledt instrument, tages der hensyn til det afledte instrument ved overholdelsen af kravene i denne artikel.

4. Uden at det berører artikel 116 fastsætter Kommissionen inden den 1. juli 2010 gennemførelsesforanstaltninger, der fastsætter følgende:

- a) kriterier for vurdering af tilstrækkeligheden af den risikostyringsproces, der anvendes af administrationsselskabet, jf. stk. 1, første afsnit
- b) detaljerede regler om den nøjagtige og uafhængige vurdering af værdien af OTC-derivaterne, og
- c) detaljerede regler om indholdet af og proceduren der skal følges i forbindelse med kommunikation af oplysningerne til administrationsselskabets hjemlands kompetente myndigheder, der henvises til i stk. 1, tredje afsnit.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 52

1. Et investeringsinstitut investerer højst:

- a) 5 % af sine aktiver i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af samme emittent, eller
- b) 20 % af sine aktiver i indskud hos den samme enhed.

Risikoen for investeringsinstituttets modpart i forbindelse med OTC-derivattransaktioner skal ikke overstige:

- a) 10 % af dets aktiver, hvis modparten er et kreditinstitut som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra f), eller
- b) 5 % af dets aktiver i øvrige tilfælde.

2. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første afsnit, nævnte grænse på 5 % til højst 10 %. I disse tilfælde må den samlede værdi af sådanne værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som instituttet ligger inde med, hvor et investeringsinstitut investerer i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter fra samme udsteder for mere end 5 % af sine aktiver, imidlertid ikke overstige 40 % af værdien af instituttets aktiver. Denne grænse gælder ikke for indskud i eller OTC-derivattransaktioner med finansielle institutioner, der er underkastet tilsyn.

Uanset de enkelte grænser i stk. 1 kumulerer et investeringsinstitut ikke følgende, hvis det resulterer i, at over 20 % af instituttets aktiver investeres i en enkelt enhed:

- a) investeringer i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter udstedt af den pågældende enhed
- b) indskud i den pågældende enhed, eller
- c) risici i forbindelse med OTC-derivattransaktioner med den pågældende enhed.

3. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første afsnit, nævnte 5 %-grænse til højst 35 %, når værdipapirerne eller pengemarkedsinstrumenterne er udstedt eller garanteret af en medlemsstat, af dennes lokale offentlige myndigheder, af et tredjeland eller af en international institution af offentlig karakter, som en eller flere medlemsstater deltager i.

4. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første afsnit, nævnte 5 %-grænse til højst 25 % for visse obligationer, når obligationer er udstedt af et kreditinstitut, der har sit hjemsted i en medlemsstat, og som i henhold til lovgivningen er underkastet et særligt offentligt tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer. Specielt investeres provenuet fra udstedelsen af disse obligationer i henhold til loven i aktiver, som i tilstrækkelig grad i obligationernes samlede løbetid dækker de forpligtelser, der følger heraf, og som ifølge fortrinsret anvendes til tilbagebetaling af hovedstol og betaling af påløbne renter i tilfælde af misligholdelse fra emittentens side.

I tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer mere end 5 % af sine aktiver i de i første afsnit nævnte obligationer, som er udstedt af samme emittent, må den samlede værdi af denne investering ikke overstige 80 % af instituttets aktiver.

Medlemsstaterne tilsender Kommissionen en fortegnelse over de i første afsnit nævnte obligationskategorier og emittentkategorier, der i henhold til lovgivningen og de i samme afsnit omhandlede tilsynsbestemmelser er bemyndiget til at emitte obligationer, som opfylder kriterierne i denne artikel. Sammen med disse fortegnelser sendes en notits om betydningen af de tilbudte garantier. Kommissionen sender omgående disse oplysninger til de øvrige medlemsstater sammen med eventuelle bemærkninger, den finder hensigtsmæssige, og gør oplysningerne tilgængelige for offentligheden. Sådanne meddelelser kan gøres til genstand for udveksling af synspunkter i Det Europæiske Værdipapirudvalg, jf. artikel 112, stk. 1.

5. Der tages ved anvendelsen af den i stk. 2 omhandlede grænse på 40 % ikke hensyn til de i stk. 3 og 4 omhandlede værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter.

De i stk. 1 til 4 fastsatte grænser skal ikke kumuleres, og investeringer, der i overensstemmelse med stk. 1 til 4 finder sted i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter udstedt af samme emittent eller i indskud i eller afledte instrumenter udstedt af denne emittent, må derfor ikke sammenlagt overstige 35 % af investeringsinstitutternes aktiver.

Selskaber inden for samme koncern anses med henblik på konsoliderede regnskaber, som defineret i direktiv 83/349/EØF eller i overensstemmelse med anerkendte internationale regnskabsregler, for at være samme emittent ved beregning af de i denne artikel fastsatte grænser.

Medlemsstaterne kan tillade kumulation af investeringer i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af samme koncern, op til en grænse på 20 %.

Artikel 53

1. Med forbehold af de grænser, der er fastsat i artikel 56, kan medlemsstaterne forhøje grænserne i artikel 52 til højst 20 % for investering i aktier eller obligationer, der er udstedt af samme emittent, når målet for investeringsinstituttets investeringspolitik efter fondsbestemmelserne eller vedtægterne er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, der er godkendt af de kompetente myndigheder på følgende grundlag:

- a) indeksets sammensætning er tilstrækkeligt diversificeret
- b) indekset repræsenterer en passende benchmark for det marked, som det refererer til, og
- c) det offentliggøres på en passende måde.

2. Medlemsstaterne kan forhøje grænsen i stk. 1 til højst 35 %, når det er berettiget på grund af usædvanlige markedsforhold, navnlig på regulerede markeder, hvor visse værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter er stærkt dominerende. Investeringer op til denne grænse tillades kun for én emittent.

Artikel 54

1. Uanset artikel 52 kan medlemsstaterne tillade, at investeringsinstitutter i henhold til princippet om risikospredning investerer op til 100 % af deres aktiver i forskellige emissioner af værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt eller garanteret af en medlemsstat, af en eller flere af dennes lokale myndigheder, af et tredjeland eller af en international institution af offentlig karakter, hvori en eller flere medlemsstater deltager.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland indrømmer kun denne undtagelse, såfremt de finder, at deltagerne i investeringsinstituttet opnår den samme beskyttelse som deltagerne i et investeringsinstitut, der overholder grænserne i artikel 52.

Disse investeringsinstitutter skal ligge inde med værdipapirer fra mindst seks forskellige emissioner, uden at værdipapirerne fra en og samme emission dog må overstige 30 % af investeringsinstituttets samlede aktiver.

2. De i stk. 1 omhandlede investeringsinstitutter nævner udtrykkeligt i fondsbestemmelserne eller for investeringsselskabers vedkommende i vedtægterne de medlemsstater, lokale myndigheder eller internationale institutioner af offentlig karakter, som udsteder eller garanterer de værdipapirer, hvori de agter at investere mere end 35 % af deres aktiver.

Disse fondsbestemmelser eller vedtægter skal godkendes af de kompetente myndigheder.

3. De i stk. 1 omhandlede investeringsinstitutter gør i deres prospekter og markedsføringsmateriale i en tydelig erklæring opmærksom på, at en sådan godkendelse er givet med angivelse af de medlemsstater, lokale myndigheder eller internationale institutioner af offentlig karakter, i hvis værdipapirer de har investeret eller har til hensigt at investere mere end 35 % af deres aktiver.

Artikel 55

1. Et investeringsinstitut kan erhverve andele i investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, der er nævnt i artikel 50, stk. 1, litra e), forudsat at højst 10 % af dets aktiver investeres i andele i et og samme investeringsinstitut eller andet institut for kollektiv investering. Medlemsstaterne kan forhøje denne grænse til højst 20 %.

2. Investeringer i andele i andre institutter for kollektiv investering end investeringsinstitutter skal samlet ikke overstige 30 % af investeringsinstituttets aktiver.

Medlemsstaterne kan, når et investeringsinstitut har erhvervet andele i andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering, bestemme, at de respektive institutters aktiver ikke behøver at blive lagt sammen med henblik på de grænser, der er fastlagt i artikel 52.

3. Hvor et investeringsinstitut investerer i andele i andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering, der forvaltes direkte eller gennem delegation af det samme administrationsselskab eller af et andet selskab, som administrationsselskabet er knyttet til gennem fælles administration eller kontrol eller gennem en væsentlig direkte eller indirekte deltagelse, skal administrationsselskabet eller det andet selskab ikke opkræve tegnings- eller indløsningsgebyrer for investeringsinstitutts investeringer i andele i de andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering.

Et investeringsinstitut, der investerer en betydelig del af sine aktiver i andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering, anfører i sit prospekt de maksimale administrationsgebyrer, der kan opkræves af både investeringsinstituttet selv og de andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering, som det agter at investere i. Det angiver i sin årsberetning den højeste andel af administrationsgebyrerne, der opkræves af både investeringsinstituttet selv og de andre investeringsinstitutter eller institutter for kollektiv investering, som det investerer i.

Artikel 56

1. Et investeringsselskab eller et administrationsselskab må for så vidt angår samtlige de investeringsfonde, de administrerer, og som henhører under dette direktivs anvendelsesområde, ikke erhverve aktier med stemmeret, som giver det mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på administrationen af en emittent.

Med henblik på anvendelse af det i første afsnit omhandlede princip tager medlemsstaterne indtil nærmere samordning hensyn til de eksisterende regler i de øvrige medlemsstaters lovgivning, hvori dette princip er defineret.

2. Et investeringsinstitut må ikke erhverve mere end:

- a) 10 % af aktierne uden stemmeret fra en og samme emittent
- b) 10 % af obligationerne fra en og samme emittent
- c) 25 % af andelene fra et og samme investeringsinstitut eller andet institut for kollektiv investering som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), eller
- d) 10 % af pengemarkedsinstrumenterne fra en og samme emittent.

De grænser, der er fastsat i litra b), c) og d), kan tilsidesættes på erhvervelsetidspunktet, hvis det på det tidspunkt ikke er muligt at beregne bruttobeløbet for obligationerne eller pengemarkedsinstrumenterne eller nettobeløbet for de udstedte værdipapirer.

3. Medlemsstaterne kan afstå fra at anvende stk. 1 og 2 for så vidt angår:

- a) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af en medlemsstat eller dennes lokale myndigheder
- b) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af et tredjeland
- c) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som er udstedt af en international institution af offentlig karakter, hvori en eller flere medlemsstater deltager
- d) et investeringsinstituts besiddelse af aktier i et selskab, der er beliggende i et tredjeland, og som hovedsagelig investerer sine aktiver i værdipapirer fra emittenter, der er hjemmehørende i det omhandlede land, såfremt sådan besiddelse i henhold til det omhandlede lands lovgivning udgør investeringsinstitutts eneste mulighed for at investere i værdipapirer fra emittenter i det omhandlede land, eller
- e) et eller flere investeringsselskabers besiddelse af aktier i datterselskaber, som udelukkende og kun på investeringsselskabets eller investeringsselskabernes vegne udøver administrations-, rådgivnings- el-

ler markedsføringsvirksomhed i det land, hvor datterselskabet er etableret, for så vidt angår tilbagekøb af andele på deltagernes forlangende.

Undtagelsesbestemmelsen i litra d) i dette stykkes første afsnit finder dog kun anvendelse, såfremt selskabet i det pågældende tredjeland i sin investeringspolitik overholder de i artikel 52 og 55 samt de i stk. 1 og 2 i nærværende artikel fastsatte grænser. I tilfælde af overskridelser af de ved artikel 52 og 55 fastsatte grænser finder artikel 57 tilsvarende anvendelse.

Artikel 57

1. Investeringsinstitutter er ikke forpligtede til at overholde de i dette kapitel fastsatte grænser ved udøvelsen af de tegningsrettigheder, som er knyttet til værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, der indgår i aktiverne.

Medlemsstaterne kan under overholdelse af princippet om risikospredning tillade nyligt oprettede investeringsinstitutter at afvige fra artikel 52 til 55 i seks måneder fra godkendelsesdatoen.

2. Såfremt de i stk. 1 omhandlede grænser overskrides af grunde, som investeringsinstituttet ikke har indflydelse på, eller som følge af udøvelse af tegningsrettigheder, giver instituttet i sin salgsvirksomhed prioritet til en normalisering af forholdene under hensyn til deltagernes interesser.

KAPITEL VIII

MASTER-FEEDER-STRUKTURER

AFDELING 1

Anvendelsesområde og godkendelse

Artikel 58

1. Et feeder-institut er et investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf, der uanset bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, litra a), artikel 50, 52 og 55 samt artikel 56, stk. 2, litra c), er blevet godkendt til at investere mindst 85 % af sine aktiver i andele i et andet investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf (»master-instituttet«).

2. Et feeder-institut kan investere op til 15 % af sine aktiver i følgende:

- a) likvide midler i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, andet afsnit
- b) finansielle afledte instrumenter, som kun kan anvendes til hedgingformål, i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, litra g), og artikel 51, stk. 2 og 3
- c) løsøre og fast ejendom, som er væsentlig for den direkte udøvelse af virksomhed, hvis feeder-instituttet er et investeringsselskab.

For at overholde artikel 51, stk. 3, skal feeder-instituttet beregne sin samlede eksponering i finansielle afledte instrumenter ved at kombinere sin egen direkte eksponering under første afsnit, litra b), med enten:

- a) master-instituttets faktiske eksponering i finansielle afledte instrumenter i forhold til feeder-instituttets investering i master-instituttet, eller
- b) master-instituttets potentielle maksimale samlede eksponering i finansielle afledte instrumenter, der er fastsat i master-instituttets fondsbestemmelser eller vedtægter i forhold til feeder-instituttets investering i master-instituttet.

3. Et master-institut er et investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf, der:

- a) har mindst et feeder-institut blandt sine deltagere
- b) ikke selv er et feeder-institut, og

c) der ikke er deltager i et feeder-institut.

4. Følgende undtagelser finder anvendelse på et master-institut:

- a) hvis et master-institut har mindst to feeder-institutter som deltagere, finder artikel 1, stk. 2, litra a), og artikel 3, litra b), ikke anvendelse, ved at give master-instituttet mulighed for at tilvejebringe kapital hos andre investorer
- b) hvis et master-institut ikke tilvejebringer kapital hos offentligheden i en anden medlemsstat end den, hvor det er etableret, men kun har en eller flere feeder-institutter i den pågældende medlemsstat, finder kapitel XI og artikel 108, stk. 1, andet afsnit, ikke anvendelse.

Artikel 59

1. Medlemsstaterne sikrer, at et feeder-instituts investering i et givet master-institut, som overstiger den grænse for investeringer i andre investeringsinstitutter, der er fastsat i artikel 55, stk. 1, skal forhåndsgodkendes af de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland.

2. Feeder-instituttet underrettes inden for 15 arbejdsdage efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning om, hvorvidt de kompetente myndigheder har godkendt feeder-instituttets investering i master-instituttet eller ej.

3. De kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland indrømmer godkendelse, hvis feeder-instituttet, dets depositar og revisor såvel som master-instituttet opfylder alle betingelserne i dette kapitel. For at kontrollere dette forelægger feeder-instituttet følgende dokumenter for de kompetente myndigheder i sit hjemland:

- a) feeder-instituttets og master-instituttets fondsbestemmelser eller vedtægter
- b) feeder- og master-instituttets prospekt og centrale investorinformation som omhandlet i artikel 78
- c) den i artikel 60, stk. 1, nævnte aftale mellem feeder- og master-instituttet eller de interne regler om god forretningsskik
- d) i givet fald de oplysninger, der i henhold til artikel 64, stk. 1, skal udleveres til deltagerne
- e) den i artikel 61, stk. 1, nævnte aftale om udveksling af oplysninger mellem deres respektive depositarer, hvis master-instituttet og feeder-instituttet har forskellige depositarer og
- f) den i artikel 62, stk. 1, nævnte aftale om udveksling af oplysninger mellem deres respektive revisorer, hvis master-instituttet og feeder-instituttet har forskellige revisorer.

Hvor feeder-instituttet er etableret i en anden medlemsstat end master-instituttet, forelægger feeder-instituttet også en erklæring fra de kompetente myndigheder i master-instituttets hjemland om, at master-instituttet er et investeringsinstitut eller en investeringsafdeling heraf, som opfylder betingelserne i artikel 58, stk. 3, litra b) og c). Feeder-instituttet forelægger dokumenterne på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i feeder-instituttets hjemland eller på et sprog, som dette lands kompetente myndigheder har godkendt.

AFDELING 2

Fælles bestemmelser for feeder- og master-institutter

Artikel 60

1. Medlemsstaterne forlanger, at master-instituttet forsyner feeder-instituttet med alle de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for, at sidstnævnte kan opfylde betingelserne i dette direktiv. Med henblik herpå indgår feeder-instituttet en aftale med master-instituttet.

Feeder-instituttet investerer ikke ud over den grænse, der er fastsat i artikel 55, stk. 1, i andele i dette master-institut, før den i første afsnit nævnte aftale er trådt i kraft. Denne aftale skal udleveres efter anmodning og gratis til alle deltagere.

Hvis både master- og feeder-instituttet administreres af det samme administrationsselskab eller administrative organ, kan aftalen erstattes af interne regler om god forretningsskik, der sikrer overholdelsen af de betingelser, som fastsættes i dette stykke.

2. Master- og feeder-instituttet tager skridt til at koordinere timingen af deres beregning og offentliggørelse af nettoværdien for at undgå markedstiming af deres fondes andele for at undgå arbitragemuligheder.

3. Med forbehold af artikel 84 hvis et master-institut på eget initiativ eller efter anmodning fra de kompetente myndigheder midlertidigt suspenderer tilbagekøbet, indløsningen eller tegningen af sine andele, har alle dets feeder-institutter, uanset betingelserne i artikel 84, stk. 2, ret til at suspendere tilbagekøbet, indløsningen eller tegningen af deres andele i samme periode som master-instituttet.

4. Hvis master-instituttet træder i likvidation, gør feeder-instituttet det ligeså, medmindre de kompetente myndigheder i dets hjemland godkender:

- a) at mindst 85 % af feeder-instituttets aktiver investeres i andele i et andet master-institut eller
- b) at dets fondsbestemmelser eller vedtægter ændres for at sætte det i stand til at konvertere til et investeringsinstitut, der ikke er et feeder-institut.

Med forbehold af specifikke nationale bestemmelser om tvangslikvidation kan et master-institut først træde i likvidation tidligst tre måneder efter, at det har underrettet alle sine deltagere og de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland om dens bindende beslutning om at træde i likvidation.

5. Hvis et master-institut fusionerer med et andet investeringsinstitut eller opsplittes i to eller flere investeringsinstitutter, likvideres feeder-instituttet, medmindre de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland godkender, at feeder-instituttet:

- a) fortsætter som master-instituttets eller et andet investeringsinstituts feeder-institut efter fusionen eller opsplitningen af master-instituttet
- b) investerer mindst 85 % af sine aktiver i andele i et andet master-institut, der ikke er et resultat af fusionen eller opsplitningen, eller
- c) ændrer sine fondsbestemmelser eller vedtægter med det formål at konvertere til et investeringsinstitut, der ikke er et feeder-institut.

En fusion eller opsplitning af et master-institut får ikke virkning, medmindre master-instituttet har forsynet alle sine deltagere og de kompetente myndigheder i dets feeder-institutters hjemlande med de i artikel 43 nævnte oplysninger eller oplysninger af tilsvarende karakter senest 60 dage før den påtænkte gennemførelsesdato.

Medmindre de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland har givet deres godkendelse i henhold til første afsnit, litra a), giver master-instituttet feeder-instituttet mulighed for at tilbagekøbe eller indløse alle andele i master-instituttet, før fusionen eller opsplitningen af master-instituttet får virkning.

6. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af følgende:

- a) indholdet af den i stk. 1 nævnte aftale eller de interne regler om god forretningsskik
- b) de af de i stk. 2 nævnte foranstaltninger, der kan betragtes som hensigtsmæssige, og
- c) de procedurer, der gælder for de godkendelser, der kræves i henhold til stk. 4 og 5 i tilfælde af en likvidation, fusion eller opsplitning af et master-institut.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

AFDELING 3

Depositarer og revisorer

Artikel 61

1. Medlemsstaterne forlanger, at hvis master- og feeder-instituttet har forskellige depositarer, skal disse depositarer indgå en aftale om udveksling af oplysninger for at sikre, at begge depositarer kan opfylde deres forpligtelser.

Feeder-instituttet investerer først i andele i master-instituttet, når den pågældende aftale er trådt i kraft.

Når master-instituttets eller feeder-instituttets depositar overholder de i dette kapitel fastsatte krav, anses vedkommende ikke for at have tilsidesat nogen regler, der begrænser udbredelsen af oplysninger eller regler vedrørende databeskyttelse, når sådanne regler er fastsat i en kontrakt eller i en lov eller administrativ bestemmelse. Overholdelse påfører ikke depositaren eller en person, som handler på dennes vegne, nogen form for ansvar.

Medlemsstaterne forlanger, at feeder-instituttet eller evt. dets administrationselskab har ansvaret for at sende feeder-instituttets depositar alle oplysninger om master-instituttet, der er nødvendige for, at feeder-instituttets depositar kan overholde sine forpligtelser.

2. Master-instituttets depositar underretter øjeblikkeligt de kompetente myndigheder i master-instituttets hjemland eller i givet fald administrationselskabet og feeder-instituttets depositar om eventuelle uregelmæssigheder i relation til master-instituttet, som depositaren måtte få kendskab til, og som anses at have negative konsekvenser for feeder-instituttet.

3. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til yderligere specificering af følgende:

- a) de oplysninger, der skal indgå i den i stk. 1 nævnte aftale, og
- b) de uregelmæssigheder som omhandlet i stk. 2, der anses at have negative konsekvenser for feeder-instituttet.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 62

1. Medlemsstaterne forlanger, at hvis master- og feeder-instituttet har forskellige revisorer, skal disse revisorer indgå en aftale om udveksling af oplysninger for at sikre, at begge revisorer kan opfylde deres forpligtelser, herunder de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde kravene i stk. 2.

Feeder-instituttet investerer først i andele i master-instituttet, når den pågældende aftale er trådt i kraft.

2. I sin revisionsberetning tager feeder-instituttets revisor hensyn til revisionsberetningen vedrørende master-instituttet. Hvis feeder-instituttet og master-instituttet har forskellige regnskabsår, udarbejder master-instituttets revisor en ad hoc-beretning på afslutningsdatoen for feeder-instituttet.

Revisoren for feeder-instituttet aflægger især beretning om eventuelle uregelmæssigheder som afsløret i revisionsberetningen vedrørende master-instituttet og om deres konsekvenser for feeder-instituttet.

3. Når master-instituttets eller feeder-instituttets revisor overholder de i dette kapitel fastsatte krav, anses hverken master-instituttets eller feeder-instituttets revisor for at have tilsidesat nogen regler, der begrænser udbredelsen af oplysninger eller regler vedrørende databeskyttelse, når sådanne regler er fastsat i en kontrakt eller i en lov eller administrativ bestemmelse. Overholdelse påfører ikke revisoren eller en person, som handler på dennes vegne, nogen form for ansvar.

4. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af indholdet af den i stk. 1, første afsnit, nævnte aftale.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

AFDELING 4

Obligatoriske oplysninger og markedsføringsmateriale fra feeder-instituttet

Artikel 63

1. Medlemsstaterne forlanger, at foruden de i skema A i bilag I nævnte oplysninger skal feeder-instituttets prospekt indeholde følgende:

- a) en erklæring om, at feeder-instituttet er feeder-institut for et bestemt master-institut og i den egenskab til stadighed investerer mindst 85 % af sine aktiver i andele i dette master-institut
- b) oplysninger om investeringsmålsætning og investeringspolitik, herunder risikoprofil, og om, hvorvidt feeder-instituttets og master-instituttets resultater er identiske, eller i hvilket omfang og hvorfor de afviger fra hinanden, herunder en beskrivelse af investeringer foretaget i henhold til artikel 58, stk. 2
- c) en kort beskrivelse af master-instituttet, dets organisation, dets investeringsmålsætning og investeringspolitik, herunder dets risikoprofil, og hvordan master-instituttets ajourførte prospekt kan rekvireres
- d) et resumé af aftalen indgået mellem feeder-instituttet og master-instituttet eller af de interne regler for god forretningsskik i henhold til artikel 60, stk. 1
- e) oplysninger om, hvordan deltagere kan indhente yderligere oplysninger om master-instituttet og aftalen indgået mellem feeder-instituttet og master-instituttet i henhold til artikel 60, stk. 1
- f) en beskrivelse af dels alle vederlag og godtgørelser, der skal afholdes af feeder-instituttet i kraft af dets investering i andele i master-instituttet, dels de samlede gebyrer for feeder-instituttet og master-instituttet, og
- g) en beskrivelse af de skattemæssige konsekvenser for feeder-instituttet af investeringen i master-instituttet.

2. Foruden oplysningerne i skema B i bilag I skal feeder-instituttets årsberetning indeholde en erklæring om feeder-instituttets og master-instituttets samlede gebyrer.

Feeder-instituttets års- og halvårsberetninger angiver, hvordan henholdsvis master-instituttets årsberetninger og dets halvårsberetninger kan rekvireres.

3. Foruden det, der kræves i henhold til artikel 74 og 82, indsender feeder-instituttet prospektet, den i artikel 78 omhandlede centrale investorinformation og eventuelle ændringer heraf samt master-instituttets års- og halvårsberetninger til de kompetente myndigheder i sit hjemland.

4. Et feeder-institut oplyser i al relevant markedsføringsmateriale, at det fortsat investerer mindst 85 % af sine aktiver i andele i et sådant master-institut.

5. Feeder-instituttet udleverer efter anmodning og gratis en trykt udgave af master-instituttets prospekt og års- og halvårsberetningen til investorerne.

AFDELING 5

Konvertering af eksisterende investeringsinstitutter til feeder-institutter og ændring af master-institutter

Artikel 64

1. Medlemsstaterne kræver, at et feeder-institut, der allerede udøver virksomhed som investeringsinstitut, herunder virksomhed som feeder-institut for et andet master-institut, forsyner sine deltagere med følgende:

- a) en erklæring om, at de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland har godkendt feeder-instituttets investering i master-instituttet
- b) den i artikel 78 omhandlede centrale investorinformation vedrørende feeder- og master-instituttet
- c) oplysninger om den dato, hvor feeder-instituttet vil begynde at investere i master-instituttet, eller, hvis det allerede har investeret heri, den dato, hvor dets investeringer vil overskride den grænse, der er fastsat i artikel 55, stk. 1, og
- d) en erklæring om, at deltagerne har ret til at forlange tilbagekøb eller indløsning af deres andele uden andre omkostninger end det beløb, som investeringsinstituttet beholder for at dække desinvesteringsomkostningerne, inden for en frist på 30 dage; denne ret får virkning fra det tidspunkt, hvor feeder-instituttet har udleveret de i dette stykke nævnte oplysninger.

Disse oplysninger udleveres senest 30 dage før den i første afsnit, litra c), nævnte dato.

2. I tilfælde af, at feeder-instituttet er blevet anmeldt i overensstemmelse med artikel 93, udleveres de i stk. 1 nævnte oplysninger på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i feeder-instituttets hjemland eller på et sprog, som dette lands kompetente myndigheder har godkendt. Feeder-instituttet er ansvarligt for oversættelsen. Oversættelsen skal på troværdig vis gengive indholdet af de oprindelige oplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at feeder-instituttet først investerer i det pågældende master-institut ud over den grænse, der gælder efter artikel 55, stk. 1, efter udløbet af den periode på 30 dage, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit.

4. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af følgende:

- a) det format og måden hvorpå de i stk. 1 nævnte oplysninger skal udleveres, eller
- b) proceduren for værdiansættelse og revision af et bidrag i naturalier, i det tilfælde, at feeder-instituttet overfører alle eller dele af sine aktiver til master-instituttet til gengæld for andele, og den rolle, som feeder-instituttets depositar spiller i den forbindelse.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

AFDELING 6

Forpligtelser og kompetente myndigheder

Artikel 65

1. Feeder-instituttet fører effektiv kontrol med master-instituttets virksomhed. I forbindelse med opfyldelsen af denne forpligtelse kan feeder-instituttet benytte sig af oplysninger og dokumenter modtaget fra master-instituttet eller i givet fald dets administrationsselskab, depositar og revisor, medmindre der er grund til at betvivle nøjagtigheden heraf.

2. Såfremt feeder-instituttet, dets administrationsselskab eller en person, der handler på feeder-instituttets eller dets administrationsselskabs vegne, modtager salgsgebyr, provision eller pengebeløb i forbindel-

se med investeringen i andele i master-instituttet, tilføres salgsgebyret, provisionen eller pengebeløbet feeder-instituttets aktiver.

Artikel 66

1. Master-instituttet underretter øjeblikkeligt de kompetente myndigheder i sit hjemland om navnet på hvert af de feeder-institutter, der investerer i master-instituttets andele. Hvis master-instituttet og feeder-instituttet er etableret i forskellige medlemsstater, underretter de kompetente myndigheder i master-instituttets hjemland øjeblikkeligt de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland om den pågældende investering.

2. Master-instituttet må ikke opkræve tegnings- eller indløsningsgebyrer for feeder-instituttets investering i andele i master-instituttet eller afhændelsen heraf.

3. Master-instituttet sikrer feeder-instituttet eller i givet fald dets administrationselskab samt de kompetente myndigheder, dets depositar og revisor rettidig adgang til alle oplysninger, der kræves i henhold til dette direktiv, anden fællesskabslovgivning, gældende national lovgivning, feeder-instituttets fondsbestemmelser eller vedtægter.

Artikel 67

1. Hvis master-instituttet og feeder-instituttet er etableret i samme medlemsstat, underretter de kompetente myndigheder øjeblikkeligt feeder-instituttet om enhver beslutning, foranstaltning, konstatering af tilsidesættelse af bestemmelserne i dette kapitel eller oplysninger, der indberettes i henhold til artikel 106, stk. 1, vedrørende master-instituttet eller i givet fald dets administrationselskab, depositar eller revisor.

2. Hvis master-instituttet og feeder-instituttet er etableret i forskellige medlemsstater, underretter de kompetente myndigheder i master-instituttets hjemland øjeblikkeligt de kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland om enhver beslutning, foranstaltning, konstatering af tilsidesættelse af bestemmelserne i dette kapitel eller oplysninger, der indberettes i henhold til artikel 106, stk. 1, vedrørende master-instituttet eller i givet fald dets administrationselskab, depositar eller revisor. De kompetente myndigheder i feeder-instituttets hjemland underretter øjeblikkeligt feeder-instituttet herom.

KAPITEL IX

FORPLIGTELSER MED HENSYN TIL OPLYSNINGER TIL INVESTORER

AFDELING 1

Offentliggørelse af prospekt og periodiske beretninger

Artikel 68

1. Et investeringsselskab og, for hver af de investeringsfonde det administrerer, et administrationselskab offentliggør følgende:

- a) et prospekt
- b) en årsberetning for hvert regnskabsår, og
- c) en halvårsberetning, der dækker de første seks måneder af regnskabsåret.

2. Årsberetningen og halvårsberetningerne offentliggøres inden for følgende frister at regne fra slutningen af den periode, som beretningen omhandler:

- a) fire måneder for årsberetningen, eller
- b) to måneder for halvårsberetningen.

Artikel 69

1. Prospektet skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at investorerne kan danne sig et pålideligt skøn over den investering, der tilbydes dem, og især de dermed forbundne risici.

Prospektet skal, uanset hvilket instrument der investeres i, indeholde en klar og letforståelig redegørelse for fondens risikoprofil.

2. Prospektet skal mindst indeholde de oplysninger, der fremgår af skema A i bilag I, for så vidt disse oplysninger ikke er indeholdt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne, der i henhold til artikel 71, stk. 1, skal være vedlagt prospektet.

3. Årsberetningen skal indeholde en balance eller en formueopgørelse, en detaljeret opgørelse over indtægter og udgifter i det pågældende regnskabsår, en beretning om aktiviteterne i det forløbne regnskabsår og de øvrige oplysninger, der kræves i skema B i bilag I, samt alle oplysninger af betydning, der gør det muligt for investorerne med fuldt kendskab til forholdene at bedømme udviklingen i investeringsinstituttets aktiviteter og dets resultater.

4. Halvårsberetningen skal mindst indeholde de oplysninger, der fremgår af afdeling I-IV i skema B i bilag I. Når investeringsinstituttet har udbetalt eller agter at udbetale acontoudbytte, skal taloplysningerne vise resultatet efter fradrag af skat for det pågældende halvår og det acontoudbytte, der er udbetalt eller skal udbetales.

Artikel 70

1. I prospektet angives, hvilke kategorier af aktiver et investeringsinstitut må investere i. Det angives ligeledes, om der tillades transaktioner i finansielle afledte instrumenter, i hvilket tilfælde det skal indeholde en tydelig erklæring, hvori det angives, hvorvidt disse transaktioner må udføres med henblik på risikoafdækning eller for at opfylde investeringsmålsætningerne, samt hvilken eventuel indvirkning transaktioner i finansielle afledte instrumenter har på risikoprofilen.

2. Når et investeringsinstitut hovedsagelig investerer i andre af kategorierne af aktiver i artikel 50 end værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, eller når et investeringsinstitut kopierer et aktie- eller obligationsindeks i overensstemmelse med artikel 53, skal der i en tydelig erklæring i prospektet og om nødvendigt i investeringsinstituttets markedsføringsmateriale gøres opmærksom på dets investeringspolitik.

3. Hvis nettoværdien af et investeringsinstituts formue kan forventes at have en høj volatilitet som følge af porteføljens sammensætning eller de anvendte styringsteknikker, skal prospektet og om nødvendigt markedsføringsmaterialet indeholde en tydelig erklæring om dette specielle forhold.

4. Efter anmodning fra en investor giver administrationsselskabet ligeledes supplerende oplysninger om de kvantitative grænser, der gælder for investeringsinstituttets risikostyring, om de metoder, der er valgt med henblik herpå, og om den seneste udvikling i de vigtigste risici og afkast for kategorierne af instrumenter.

Artikel 71

1. Fondsbestemmelserne eller investeringsselskabets vedtægter udgør en integreret del af prospektet og knyttes som bilag til dette.

2. De i stk. 1 omhandlede dokumenter behøver dog ikke at være knyttet som bilag til prospektet, såfremt investor underrettes om, at disse dokumenter på anmodning enten kan blive tilsendt eller kan konsulteres på et nærmere angivet sted i hver af de medlemsstater, hvor andelene markedsføres.

Artikel 72

De væsentlige dele af prospektet holdes ajour.

Artikel 73

De regnskabsmæssige oplysninger i årsberetningerne revideres af en eller flere personer, der ved lov er autoriseret til at revidere regnskaber i overensstemmelse med direktiv 2006/43/EF. Revisionsberetningen, inkl. eventuelle forbehold, gengives ubeskåret i årsberetningen.

Artikel 74

Investeringsinstitutter forelægger deres prospekter og eventuelle ændringer heraf samt deres årsberetninger og halvårsberetninger for de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland. Investeringsinstituttet fremsender efter anmodning disse dokumenter til de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland.

Artikel 75

1. Prospektet og de senest offentliggjorte års- og halvårsberetninger udleveres på anmodning og gratis til investorerne.

2. Prospektet udleveres på et varigt medium eller via et websted. En trykt udgave leveres på anmodning og gratis til investorerne.

3. Års- og halvårsberetninger stilles til rådighed for investorer på den måde, der er angivet i prospektet og i den centrale investorinformation, der er omhandlet i artikel 78. En trykt udgave af års- og halvårsberetningerne leveres på anmodning og gratis til investorerne.

4. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af de betingelser, der skal opfyldes, når prospektet udleveres på et andet varigt medium end i papirform eller via et websted, der ikke udgør et varigt medium.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

*AFDELING 2***Offentliggørelse af andre oplysninger***Artikel 76*

Et investeringsinstitut offentliggør på passende måde emissionsprisen eller salgsprisen, prisen ved tilbagekøb eller ved indløsning, hver gang det emitterer, sælger, tilbagekøber eller indløser sine andele og mindst to gange om måneden.

De kompetente myndigheder kan dog give tilladelse til, at sådanne meddelelser fra et investeringsinstitut kun offentliggøres en gang om måneden, såfremt dette ikke skader deltagernes interesser.

Artikel 77

Al markedsføringsmateriale rettet mod investorer skal tydeligt fremstå som sådant. Den skal være fair og tydelig og må ikke være vildledende. Navnlig må markedsføringsmateriale med en opfordring til køb af andele i et investeringsinstitut, som indeholder specifikke oplysninger om et investeringsinstitut, ikke indeholde erklæringer, der modsiger eller mindsker betydningen af oplysningerne i prospektet og den centrale investorinformation, der er omhandlet i artikel 78. Det skal fremgå af materialet, at der findes et prospekt, og at der er adgang til den i artikel 78 nævnte centrale investorinformation. Det skal præcisere, hvor og på hvilket sprog investorer eller potentielle investorer kan få udleveret de pågældende oplysninger eller dokumenter, eller hvordan de kan opnå adgang til dem.

*AFDELING 3***Central investorinformation***Artikel 78*

1. Medlemsstaterne kræver, at et investeringselskab og, for hver af de investeringsfonde det administrerer, et administrationsselskab udarbejder et kort dokument indeholdende central information for investorer. Dette dokument betegnes i dette direktiv som »central investorinformation«. Ordene »central investorinformation« skal være tydeligt angivet på dokumentet på et af de i artikel 94, stk. 1, litra b), omhandlede sprog.

2. Den centrale investorinformation omfatter produktinformation om de væsentlige karakteristika ved de relevante investeringsinstitutter, og disse oplysninger udleveres til investorer, således at de kan forventes at forstå karakteren af og risiciene forbundet med det investeringsprodukt, de tilbydes, og således kan træffe investeringsbeslutninger på et velinformeret grundlag.

3. Central investorinformation giver oplysninger om følgende vigtige punkter i relation til det pågældende investeringsinstitut:

- a) identifikation af investeringsinstituttet
- b) en kort beskrivelse af investeringsmål og investeringspolitik
- c) en gennemgang af de hidtidige resultater eller eventuelle resultatscenarier
- d) omkostninger og gebyrer, og
- e) investeringsens risk/reward-profil, herunder passende forklaringer og advarsler i forbindelse med risiciene forbundet med investeringer i det relevante investeringsinstitut.

Disse vigtige punkter skal være forståelige for investoren uden henvisning til andre dokumenter.

4. Det skal klart fremgå af den centrale investorinformation, hvor og hvordan der kan indhentes yderligere oplysninger om den foreslåede investering, herunder, men ikke kun, hvor og hvordan der når som helst på anmodning kan rekvireres en gratis kopi af prospektet og års- og halvårsberetningen, og på hvilket sprog investorerne kan få udleveret de pågældende oplysninger.

5. Den centrale investorinformation skal foreligge i skriftlig form, være kortfattet og affattet i et ikke-teknisk sprog. Der benyttes et fælles format, der gør det muligt at foretage sammenligninger, og den præsenteres på en måde, der kan forventes ikke at volde ikke-professionelle investorer forståelsesvanskeligheder.

6. Den centrale investorinformation anvendes uden variationer eller tilføjelser, når bortses fra oversættelse, i samtlige de medlemsstater, hvor investeringsinstituttet i overensstemmelse med artikel 93 har anmeldt markedsføringen af sine andele.

7. Kommissionen træffer gennemførelsesforanstaltninger til specificering af følgende:

- a) det nærmere og udtømmende indhold af den centrale investorinformation, jf. stk. 2, 3 og 4
- b) det nærmere og udtømmende indhold af den centrale investorinformation, der skal udleveres i følgende tilfælde:
 - i) i forbindelse med investeringsinstitutter med forskellige investeringsafdelinger: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i en bestemt investeringsafdeling, herunder oplysninger om, hvordan investor kan flytte fra en investeringsafdeling til en anden, og om omkostningerne forbundet hermed
 - ii) i forbindelse med investeringsinstitutter, der tilbyder forskellige kategorier af aktier: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i en bestemt aktiekategori

- iii) i forbindelse med fund-of-funds-strukturer: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i et investeringsinstitut, der selv investerer i andre investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra e)
 - iv) i forbindelse med master-feeder-strukturer: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer, der investerer i et feeder-institut, og
 - v) i forbindelse med strukturerede, kapitalbeskyttede og lignende investeringsinstitutter: den centrale investorinformation, der skal udleveres til investorer i forbindelse med disse investeringsinstitutters særlige karakteristika, og
- c) i hvilken form den i stk. 5 omhandlede centrale investorinformation skal udleveres til investorer, og hvordan den skal præsenteres.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 79

1. Den centrale investorinformation tjener kun til underretning forud for indgåelsen af en aftale. Den skal være fair og tydelig og må ikke være vildledende. Den skal være i overensstemmelse med de relevante dele af prospektet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en person ikke kan pådrage sig et retligt ansvar ene og alene som følge af den væsentlige investorinformation, herunder oversættelser heraf, medmindre den er vildledende, unøjagtig eller i uoverensstemmelse med de relevante dele af prospektet. Den centrale investorinformation skal indeholde en klar advarsel desangående.

Artikel 80

1. Medlemsstaterne kræver, at et investeringsselskab og, for hver af de investeringsfonde det forvalter, et administrationselskab, der enten direkte eller gennem en anden fysisk eller juridisk person, som optræder på dets vegne og på dets fulde og betingelsesløse ansvar, sælger andele i investeringsinstitutter til investorer, forsyner investorerne med den centrale investorinformation i god tid før den påtænkte erhvervelse af andele i disse investeringsinstitutter.

2. Medlemsstaterne kræver, at et investeringsselskab og, for hver af de investeringsfonde det forvalter, et administrationselskab, der hverken direkte eller gennem en anden fysisk eller juridisk person, som optræder på dets vegne og på dets fulde og betingelsesløse ansvar, sælger andele i investeringsinstitutter til investorer, stiller central investorinformation til rådighed for produktudviklere og formidlere, der sælger andele i sådanne investeringsinstitutter eller rådgiver investorer om potentielle investeringer i sådanne investeringsinstitutter efter deres anmodning. Medlemsstaterne kræver, at formidlere, der sælger andele i investeringsinstitutter eller rådgiver investorer om potentielle investeringer i investeringsinstitutter, udleverer central investorinformation til deres kunder eller potentielle kunder.

3. Den centrale investorinformation udleveres gratis til investorerne.

Artikel 81

1. Medlemsstaterne tillader investeringsselskaber og, for hver af de investeringsfonde de forvalter, administrationselskaber at udlevere central investorinformation på et varigt medium eller via et websted. En trykt udgave leveres efter anmodning og gratis til investoren.

En ajourført udgave af den centrale investorinformation stilles desuden til rådighed på investeringsselskabets eller administrationselskabets websted.

2. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af de betingelser, der skal opfyldes, når den centrale investorinformation udleveres på et andet varigt medium end i papirform og via et websted, der ikke udgør et varigt medium.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 82

1. Investeringsinstitutter sender deres centrale investorinformation og eventuelle ændringer heraf til de kompetente myndigheder i deres hjemland.
2. Alle væsentlige dele af den centrale investorinformation holdes ajour.

KAPITEL X

INVESTERINGSINSTITUTTERS ALMINDELIGE FORPLIGTELSE

Artikel 83

1. De følgende kan ikke optage lån:
 - a) et investeringsselskab
 - b) et administrationsselskab eller en depositar, som handler på en investeringsfonds vegne.Et investeringsinstitut kan dog skaffe sig fremmed valuta ved »back-to-back«-lån.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade investeringsinstitutter at optage lån, såfremt der er tale om:
 - a) midlertidige lån, der udgør:
 - højst 10 % af aktiverne for så vidt angår investeringsselskaber, eller
 - højst 10 % af fondens værdi for så vidt angår investeringsfonde, eller
 - b) lån for at muliggøre erhvervelse af fast ejendom, der er absolut nødvendig for den direkte fortsættelse af deres virksomhed, og der udgør højst 10 % af aktiverne for så vidt angår investeringsselskaber.Hvor et investeringsinstitut er godkendt til at optage et lån, jf. litra a) og litra b), skal et sådant lån under ingen omstændigheder overstige 15 % af dets samlede aktiver.

Artikel 84

1. Et investeringsinstitut tilbagekøber eller indløser andele på en deltagers forlangende.
2. Uanset stk. 1:
 - a) kan et investeringsinstitut midlertidigt udsætte tilbagekøb eller indløsning af andele i overensstemmelse med national gældende ret, fondsbestemmelserne eller investeringsselskabets vedtægter
 - b) kan et investeringsinstituts hjemland tillade, at den kompetente myndighed i deltagernes eller offentlighedens interesse stiller krav om udsættelse af tilbagekøb eller indløsning af andele.Den midlertidige udsættelse i første afsnit, litra a), skal kun finde sted i undtagelsestilfælde, når omstændighederne kræver det, og når der ved udsættelsen tages hensyn til deltagernes interesser.
3. I tilfælde af en midlertidig udsættelse, jf. stk. 2, litra a), underretter investeringsinstituttet omgående de kompetente myndigheder i sit hjemland og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvor det markedsfører sine andele, om sin beslutning.

Artikel 85

Reglerne for værdiansættelse af aktiver såvel som for beregning af emissionsprisen eller salgsprisen samt prisen ved tilbagekøb eller indløsning af andele i et investeringsinstitut angives i gældende national ret, fondsbestemmelserne eller investeringsselskabets vedtægter.

Artikel 86

Udlodning eller geninvestering af et investeringsinstituts indtægter foregår i overensstemmelse med loven og fondsbestemmelserne eller investeringsselskabets vedtægter.

Artikel 87

Andele i et investeringsinstitut må kun emitteres, hvis der inden for den sædvanlige frist foretages en indbetaling til investeringsinstituttets aktiver svarende til nettoemissionsprisen. Dette er ikke til hinder for udlodning af fondsandele.

Artikel 88

1. Med forbehold af artikel 50 og 51 skal følgende ikke yde lån eller optræde som garant på tredjemands vegne:

- a) et investeringsselskab
- b) et administrationsselskab eller en depositar, som handler på en investeringsfonds vegne.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de heri nævnte foretagender erhverver værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre af de i artikel 50, stk. 1, litra e), g), og h), nævnte finansielle instrumenter, som ikke er fuldt indbetalt.

Artikel 89

Følgende skal ikke foretage handel uden dækning med værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre af de i artikel 50, stk. 1, litra e), g) og h), nævnte finansielle instrumenter:

- a) et investeringsselskab
- b) *et administrationsselskab eller en depositar, som handler på en investeringsfonds vegne.*

Artikel 90

Det angives i loven i investeringsinstituttets hjemland eller i fondsbestemmelserne, hvilke vederlag og udgifter administrationsselskabet kan debitere investeringsfonden, samt den måde, hvorpå disse vederlag beregnes.

Det angives i loven eller investeringsselskabets vedtægter, hvilken form for omkostninger der påhviler selskabet.

KAPITEL XI

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR INVESTERINGSINSTITUTTER, SOM MARKEDSFØRER DERES ANDELE I ANDRE MEDLEMSSTATER END DEM, HVOR DE ER ETABLERET*Artikel 91*

1. Investeringsinstitutters værtslande sikrer, at investeringsinstitutterne har mulighed for at markedsføre deres andele på de pågældende medlemsstaters områder efter at have indgivet anmeldelse i overensstemmelse med artikel 93.

2. Investeringsinstitutters værtslande pålægger ikke de i stk. 1 omhandlede investeringsinstitutter yderligere forpligtelser eller administrative procedurer på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der på afstand er let og elektronisk adgang til komplette oplysninger om love og administrative bestemmelser, der falder uden for det område, der er omfattet af dette direktiv, men som navnlig er relevante for de indførte ordninger for markedsføringen på deres område af andele i investeringsinstitutter, der er etableret i en anden medlemsstat. Medlemsstaterne sikrer, at disse oplysning-

ger foreligger på et sprog, der er gængs i internationale finans kredse, og at de er tydelige og utvetydige og ajourføres.

4. Med henblik på dette kapitel omfatter et investeringsinstitut også investeringsafdelinger heraf.

Artikel 92

Investeringsinstituttet træffer under overholdelse af de love eller administrative bestemmelser, der gælder i medlemsstaten, hvor investeringsinstituttets andele markedsføres, de nødvendige foranstaltninger til, at de udbetalinger til deltagerne, det tilbagekøb eller den indløsning af andele samt den formidling af oplysninger, der påhviler investeringsinstituttet, sikres deltagerne i denne medlemsstat.

Artikel 93

1. Såfremt et investeringsinstitut agter at markedsføre sine andele i en anden medlemsstat end sit hjemland, fremsender det først en anmeldelse til hjemlandets kompetente myndigheder.

Anmeldelsen skal indeholde oplysninger om de aftaler, der er indgået med henblik på markedsføringen af investeringsinstituttets andele i værtslandet, herunder eventuelt om aktiekategori. I sammenhæng med artikel 16, stk. 1, skal den indeholde en indikation af, at investeringsinstituttet markedsføres af administrationsselskabet, der administrerer investeringsinstituttet.

2. Investeringsinstituttet vedlægger den i stk. 1 nævnte anmeldelse den seneste version af følgende:

- a) sine fondsbestemmelser eller vedtægter, sit prospekt og eventuelt den seneste årsberetning og efterfølgende halvårsberetning oversat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 94, stk. 1, litra c) og d), og
- b) den i artikel 78 nævnte væsentlige investorinformation oversat i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, litra b) og d).

3. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland kontrollerer, om investeringsinstituttets dokumentation i overensstemmelse med stk. 1 og 2 er komplet.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland fremsender den komplette dokumentation, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor investeringsinstituttet agter at markedsføre sine andele, senest 10 arbejdsdage efter at have modtaget anmeldelsen og den komplette dokumentation, der er omhandlet i stk. 2. De vedlægger dokumentationen en erklæring om, at investeringsinstituttet opfylder betingelserne i dette direktiv.

Efter at have fremsendt dokumentationen underretter de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland øjeblikkeligt investeringsinstituttet herom. Investeringsinstituttet kan få adgang til markedet i værtslandet fra samme dag, som denne underretning finder sted.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 nævnte anmeldelse og den i stk. 3 nævnte erklæring affattes på et sprog, der er gængs i den internationale finansverden, medmindre investeringsinstituttets hjemland og værtsland er enige om, at anmeldelsen og erklæringen affattes på et sprog, der er officielt i begge medlemsstater.

5. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder accepterer elektronisk fremsendelse og arkivering af de i stk. 3 nævnte dokumenter.

6. Med henblik på den anmeldelsesprocedure, der er beskrevet i denne artikel, undlader de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor investeringsinstituttet agter at markedsføre sine andele, at anmode om andre dokumenter, certifikater eller oplysninger end dem, der er nævnt i denne artikel.

7. Investeringsinstituttets hjemland sikrer, at de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland har elektronisk adgang til de i stk. 2 nævnte dokumenter og eventuelle oversættelser heraf. Det sikrer, at investeringsinstituttet ajourfører disse dokumenter og oversættelser. Investeringsinstituttet med-

deler enhver ændring af de i stk. 2 nævnte dokumenter til de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland og oplyser, hvor disse dokumenter kan fås i elektronisk form.

8. Såfremt der er behov for at ændre anmeldelsens oplysninger om de aftaler, der indgået for markedsføring, jf. stk. 1, eller en ændring om de aktiekategorier, der skal markedsføres, giver investeringsinstituttet skriftlig meddelelse til de kompetente myndigheder i værtslandet, før ændringen foretages.

Artikel 94

1. Hvis et investeringsinstitut markedsfører sine andele i et værtsland, forsyner det investorerne på den pågældende medlemsstats område med alle de oplysninger og dokumenter, det i henhold til kapitel IX skal udlevere til investorerne i sit hjemland.

De pågældende oplysninger og dokumenter udleveres til investorerne i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- a) oplysningerne og/eller dokumenterne udleveres til investorerne således som foreskrevet i værtslandets love og/eller administrative bestemmelser, jf. dog bestemmelserne i kapital IX
- b) den i artikel 78 nævnte centrale investorinformation oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i investeringsinstituttets værtsland eller til et sprog, som værtslandets kompetente myndigheder har godkendt
- c) andre oplysninger eller dokumenter end den i artikel 78 nævnte centrale investorinformation oversættes efter valg af investeringsinstituttet til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i investeringsinstituttets værtsland eller til et sprog, som værtslandets kompetente myndigheder har godkendt, eller til et sprog, der er gængs i den internationale finansverden, og
- d) det er investeringsinstituttet, der er ansvarligt for de i litra b) og c) nævnte oversættelser af oplysninger eller dokumenter, og oversættelserne skal på troværdig vis gengive de oprindelige oplysninger.

2. Kravene i stk. 1 gælder også for alle ændringer af de nævnte oplysninger og dokumenter.

3. Den hyppighed, hvormed emissionsprisen, salgsprisen, tilbagekøbsprisen eller indløsningsprisen på andele i investeringsinstitutter offentliggøres, jf. artikel 76, fastsættes i henhold til hjemlandets love og administrative bestemmelser.

Artikel 95

1. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af følgende:

- a) de i artikel 91, stk. 3, nævnte oplysningers omfang
- b) hvordan de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland kan sikres lettere adgang til de oplysninger eller dokumenter, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, 2 og 3, i overensstemmelse med artikel 93, stk. 7.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

2. Kommissionen kan også træffe gennemførelsesforanstaltninger til specificering af følgende:

- a) formen og indholdet af en standardmodel til den skrivelse, som investeringsinstitutter skal benytte til den i artikel 93, stk. 1, nævnte anmeldelse, herunder en indikation af hvilke dokumenter, oversættelsen vedrører
- b) formen og indholdet af en standardmodel til den erklæring, som medlemsstaternes kompetente myndigheder skal afgive i henhold til artikel 93, stk. 3
- c) proceduren ved udveksling af oplysninger og brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser efter bestemmelserne i artikel 93.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 112, stk. 3.

Artikel 96

Et investeringsinstitut kan i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed i et værtsland benytte samme betegnelse for sin juridiske form, såsom »investeringselskab« eller »investeringsfond«, som det bruger i sit hjemland.

KAPITEL XII

BESTEMMELSER VEDRØRENDE DE MYNDIGHEDER, SOM UDSTEDER TILLADELSER OG FØRER TILSYN*Artikel 97*

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som skal varetage de i dette direktiv omhandlede opgaver. De underretter Kommissionen herom og angiver samtidig den eventuelle fordeling af opgaverne.

2. De kompetente myndigheder skal være offentlige myndigheder eller et organ, der er udpeget af det offentlige.

3. Myndighederne i investeringsinstituttets hjemland har kompetence til at føre tilsyn med investeringsinstituttet, herunder eventuelt i henhold til artikel 19. Dog har myndighederne i investeringsinstituttets værtsland kompetence til at føre tilsyn med, at de bestemmelser, der falder uden for dette direktivs anvendelsesområde, overholdes, og at kravene i artikel 92 og 94 er opfyldt.

Artikel 98

1. De kompetente myndigheder tillægges alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. De udøver disse beføjelser:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) på de kompetente myndigheders ansvar ved uddelegering af opgaver til andre organer eller
- d) ved henvendelse til de kompetente retlige myndigheder.

2. Jf. stk. 1 tillægges de kompetente myndigheder mindst retten til:

- a) adgang til ethvert dokument i enhver form og til at modtage kopier deraf
- b) at kræve enhver person at udlevere information og om nødvendigt indkalde og afhøre en person for at indhente oplysninger
- c) at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet
- d) at forlange oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik
- e) at forlange, at enhver form for praksis, der strider mod de bestemmelser, der vedtages i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, bringes til ophør
- f) at begære indefrysning eller beslaglæggelse af aktiver
- g) at begære et midlertidigt forbud mod erhvervsudøvelse
- h) at forlange oplysninger fra godkendte investeringselskaber, administrationsselskaber eller depositarer
- i) at træffe en hvilken som helst foranstaltning, der kan sikre, at investeringselskaber, administrationselskaber og depositarer fortsat opfylder kravene i dette direktiv
- j) at forbyde udstedelse, tilbagekøb eller indløsning af andele i deltagernes eller offentlighedens interesse
- k) at tilbagekalde godkendelsen af et investeringsinstitut, et administrationsselskab eller en depositar
- l) at henvise sager til strafferetlige myndigheder, og
- m) at give revisorer eller eksperter ret til at gennemføre kontroller eller undersøgelser.

Artikel 99

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om foranstaltninger og sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre håndhævelsen heraf. Uden at dette berører reglerne for inddragelse af tilladelse eller medlemsstaternes ret til at iværksætte strafferetlige sanktioner, sikrer medlemsstaterne navnlig i henhold til national lovgivning, at der kan træffes fyldestgørende administrative foranstaltninger over for de ansvarlige personer, eller at de kan pålægges administrative sanktioner, såfremt de bestemmelser, der vedtages i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, ikke overholdes.

Foranstaltningerne og sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

2. Uden at dette udelukker, at der indføres bestemmelser om foranstaltninger og sanktioner for overtrædelse af de andre nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, fastlægger medlemsstaterne navnlig virkningsfulde, proportionale og afskrækkende foranstaltninger og sanktioner for tilsidesættelse af forpligtelsen til at præsentere central investorinformation på en måde, der kan forventes at blive forstået af ikke-professionelle investorer, jf. artikel 78, stk. 5.

3. Medlemsstaterne tillader kompetente myndigheder at meddele offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner der vil blive pålagt for overtrædelse af bestemmelser vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, medmindre det er til alvorlig fare for finansmarkederne, skader investorenes interesser eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Artikel 100

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive klageprocedurer og procedurer for bilæggelse af tvister med henblik på udenretslig bilæggelse af forbrugertvister vedrørende investeringsinstitutters virksomhed, i givet fald ved anvendelse af eksisterende organer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 nævnte organer ikke ved lovbestemmelser forhindres i at samarbejde effektivt om løsningen af grænseoverskridende tvister.

Artikel 101

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejder, når det er nødvendigt for at bestride deres hverv i henhold til dette direktiv eller udøve deres beføjelser i henhold til dette direktiv eller national lovgivning.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative eller organisatoriske foranstaltninger for at lette det i dette stykke omhandlede samarbejde.

De kompetente myndigheder udnytter deres samarbejdsbeføjelser, selv i de tilfælde, hvor den adfærd, der efterforskes, ikke udgør en overtrædelse af gældende lovgivning i deres medlemsstat.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder forsyner øjeblikkeligt hinanden med de oplysninger, der er nødvendige for at bestride deres hverv i henhold til dette direktiv.

3. Når en kompetent myndighed i en medlemsstat har god grund til at formode, at foretagender, der ikke er underlagt dens tilsyn, på en anden medlemsstats område udfører eller har udført handlinger, der er i strid med dette direktiv, giver denne kompetente myndighed de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat en så nøjagtig meddelelse som muligt. Den modtagende myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger, underretter den myndighed, der har givet meddelelsen, om resultatet og så vidt muligt om vigtige forhold i sagens videre forløb. Dette stykke berører ikke beføjelserne for den fremsendende kompetente myndighed.

4. De kompetente myndigheder i en medlemsstat kan anmode en anden medlemsstat om at medvirke ved tilsynsaktiviteter, kontroller på stedet eller undersøgelser på sidstnævnte medlemsstats område inden

for rammerne af de beføjelser, de tillægges i medfør af dette direktiv. Når en kompetent myndighed modtager en anmodning om gennemførelse af en kontrol på stedet eller en undersøgelse:

- a) gennemfører den selv kontrollen eller undersøgelsen
- b) tillader den, at den anmodende myndighed selv gennemfører kontrollen eller undersøgelsen, eller
- c) lader den en revisor eller anden ekspert gennemføre kontrollen eller undersøgelsen.

5. Hvis kontrollen eller undersøgelsen på en medlemsstats område gennemføres af den pågældende medlemsstats egen kompetente myndighed, kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har anmodet om samarbejde, anmode om, at dens egne tjenestemænd ledsager de tjenestemænd, der gennemfører kontrollen eller undersøgelsen. Det overordnede tilsyn med kontrollen eller undersøgelsen påhviler imidlertid den medlemsstat, på hvis område kontrollen eller undersøgelsen gennemføres.

Hvis kontrollen eller undersøgelsen på en medlemsstats område gennemføres af en anden medlemsstats kompetente myndighed, kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen eller undersøgelsen gennemføres, anmode om, at dens egne tjenestemænd ledsager de tjenestemænd, der gennemfører kontrollen eller undersøgelsen.

6. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrollen eller undersøgelsen udføres, kan kun nægte at udveksle oplysninger som omhandlet i stk. 2 eller imødekomme en anmodning om deltagelse i en undersøgelse eller kontrol på stedet som omhandlet i stk. 4, hvis:

- a) undersøgelsen, kontrollen eller udvekslingen af oplysninger kan bringe den pågældende medlemsstats suverænitet, sikkerhed eller offentlige orden i fare
- b) der allerede er indledt retssag mod samme personer og vedrørende samme forhold ved domstolene i den pågældende medlemsstat
- c) der allerede er blevet afsagt endelig dom mod samme personer og vedrørende samme forhold i den pågældende medlemsstat.

7. De kompetente myndigheder giver de anmodende kompetente myndigheder meddelelse om enhver afgørelse truffet efter stk. 6. Denne meddelelse skal indeholde en begrundelse for afgørelsen.

8. De kompetente myndigheder kan gøre Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, som oprettet ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF¹⁵⁾, opmærksomt på følgende situationer:

- a) anmodning om udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 109 er ikke blevet imødekommet inden for en rimelig frist eller er blevet afvist
- b) anmodning om gennemførelse af en kontrol eller undersøgelse som omhandlet i artikel 110 er ikke blevet imødekommet inden for en rimelig frist eller er blevet afvist, eller
- c) anmodning om tilladelse til at lade egne tjenestemænd ledsage tjenestemænd fra den anden medlemsstats kompetente myndighed er ikke blevet imødekommet inden for en rimelig frist eller er blevet afvist.

9. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger vedrørende procedurerne i forbindelse med kontroller på stedet og undersøgelser.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 112, stk. 3.

Artikel 102

1. Medlemsstaterne fastsætter, at alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, samt revisorer eller eksperter, der handler på de kompetente myndigheders vegne, har tavshedspligt. Dette indebærer, at fortrolige oplysninger, som disse personer modtager i forbindelse med deres hverv, ikke må videregives til nogen anden person eller myndighed undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte investeringsinstitutter, administrationsselskaber og depositarer (selskaber, der medvirker

ved investeringsinstitutters aktiviteter) ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

Såfremt et investeringsinstitut eller et selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, er erklæret konkurs eller er genstand for tvangslikvidation, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjepart, der er involveret i forsøg på at redde virksomheden, dog videregives under civile retssager eller handelssager.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler oplysninger i henhold til dette direktiv eller anden fællesskabsret, der gælder for investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 fastsatte tavshedspligt.

De kompetente myndigheder, der udveksler oplysninger med andre kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv, kan på tidspunktet for videregivelsen af oplysningerne angive, at disse ikke må videregives uden deres udtrykkelige samtykke, og oplysningerne må i så fald kun udveksles til anvendelse til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til.

3. Medlemsstaterne kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i stk. 5 i denne artikel og i artikel 103, stk. 1, omhandlede myndigheder eller organer i tredjelande, forudsat at de oplysninger, der meddeles, er sikret ved en tavshedspligt, som mindst svarer til den, der er foreskrevet i denne artikel. Denne udveksling af oplysninger skal være beregnet til at bruges ved udførelsen af de pågældende myndigheders eller organers tilsynsopgaver.

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de kun med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har givet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres samtykke.

4. De kompetente myndigheder, der i henhold til stk. 1 eller 2 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse oplysninger i forbindelse med udøvelsen af deres hverv og til følgende formål:

- a) at kontrollere, om betingelserne for adgang til at udøve virksomhed som investeringsinstitut eller som et selskab, der medvirker ved dettes aktiviteter, er opfyldt, og til at lette tilsynet med den virksomhed, der udøves, den administrative og regnskabsmæssige praksis samt de interne kontrolmekanismer
- b) pålæggelse af sanktioner
- c) den kompetente myndigheds afgørelser påklages til en højere administrativ myndighed, og
- d) domstolsprøvelse i henhold til artikel 107, stk. 2.

5. Bestemmelserne i stk. 1 og 4 er ikke til hinder for, at der udveksles oplysninger i en medlemsstat eller mellem medlemsstater, hvor denne udveksling finder sted mellem en kompetent myndighed og:

- a) de myndigheder, der fører offentligt tilsyn med kreditinstitutter, investeringsselskaber, forsikringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, eller myndigheder, der fører tilsyn med de finansielle markeder
- b) de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved disse aktiviteter, eller selskaber, der er involveret i lignende procedurer, eller
- c) de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers eller andre finansieringsinstitutters regnskaber.

Bestemmelserne i stk. 1 og 4 er navnlig ikke til hinder for ovennævnte kompetente myndigheders varetagelse af deres tilsynsopgaver og heller ikke til hinder for, at de organer, der forvalter erstatningsordninger, modtager de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

Oplysninger, der udveksles i henhold til første afsnit, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Artikel 103

1. Uanset bestemmelserne i artikel 102, stk. 1-4, kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem en kompetent myndighed og:

- a) myndigheder, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter, eller organer, der er involveret i lignende procedurer
- b) myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikrings-selskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers eller andre finansieringsinstitutters regnskaber.

2. De medlemsstater, som anvender undtagelsen i stk. 1, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) oplysningerne bruges til udførelse af de tilsynsopgaver, som er beskrevet i stk. 1
- b) de oplysninger, der modtages, er underlagt den i artikel 102, stk. 1, omhandlede tavshedspligt, og
- c) stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de ikke uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres samtykke.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til stk. 1.

4. Uanset bestemmelserne i artikel 102, stk. 1-4, kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet, herunder dets integritet, tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der ifølge loven er ansvarlige for at opdage og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

5. De medlemsstater, som anvender undtagelsen i stk. 4, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) oplysningerne bruges til udførelse af de tilsynsopgaver, som er beskrevet i stk. 4
- b) de oplysninger, der modtages, er underlagt den i artikel 102, stk. 1, omhandlede tavshedspligt, og
- c) stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de ikke uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres samtykke.

Ved anvendelsen af litra c) meddeler de i stk. 4 omhandlede myndigheder eller organer de kompetente myndigheder, som har afgivet oplysningerne, hvilke personer oplysningerne vil blive videregivet til, med nøjagtig angivelse af disse personers ansvarsområder.

6. Udfører de i stk. 4 omhandlede myndigheder eller organer i en medlemsstat deres opdagelses- og efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte personer, som er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i samme stykke nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælde disse personer på de i stk. 5 fastsatte særlige betingelser.

7. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder eller organer der må modtage oplysninger i henhold til stk. 4.

Artikel 104

1. Artikel 102 og 103 er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver, eller til hinder for, at de pågældende myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til artikel 102, stk. 4. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i artikel 102, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

2. Artikel 102 og 103 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder sender de i artikel 102, stk. 1-4, nævnte oplysninger til en clearinginstitution eller lignende institution, der i den nationale lovgivning er anerkendt til clearing eller afvikling på et af markederne i den pågældende medlemsstat, hvis de mener, at dette er nødvendigt for at sikre, at disse institutioner reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på dette marked.

De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i artikel 102, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Medlemsstaterne sikrer dog, at oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 102, stk. 2, ikke videregives i det tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, uden udtrykkelig samtykke fra de kompetente myndigheder, som først afgav oplysningerne.

3. Uanset artikel 102, stk. 1 og 4, kan medlemsstaterne ved lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i deres centraladministration, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med investeringsinstitutter og selskaber, der medvirker ved disses aktiviteter, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringselskaber og forsikringselskaber, samt inspektører, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

Oplysningerne må imidlertid kun gives, såfremt det er nødvendigt af tilsynsmæssige hensyn.

Medlemsstaterne fastsætter dog, at oplysninger, der modtages efter artikel 102, stk. 2 og 5, aldrig videregives som nævnt i dette stykke uden udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, der har givet oplysningerne.

Artikel 105

Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger vedrørende procedurerne i forbindelse med udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 112, stk. 3.

Artikel 106

1. Medlemsstaterne fastsætter som et minimum, at enhver person, der er godkendt i henhold til direktiv 2006/43/EF, og som i et investeringsinstitut eller et selskab, der medvirker ved dets aktiviteter, udfører den lovpligtige revision, der er omhandlet i artikel 51 i direktiv 78/660/EØF, artikel 37 i direktiv 83/349/EØF eller artikel 73 i nærværende direktiv, eller udfører ethvert andet lovpligtigt hverv, har pligt til straks at foretage indberetning til de kompetente myndigheder om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende denne virksomhed, som vedkommende har fået kendskab til under udførelsen af sit hverv, og som kan resultere i et af følgende:

- a) en materiel overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for godkendelse, eller som specielt omhandler udøvelsen af aktiviteterne i investeringsinstitutter eller selskaber, der medvirker ved deres aktiviteter, eller
- b) en svækkelse af investeringsinstitutts fortsatte drift eller driften af et selskab, der medvirker ved dets aktiviteter, eller
- c) en nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold.

Denne person har pligt til at indberette forhold eller beslutninger, som vedkommende måtte få kendskab til som led i udførelsen af et hverv som beskrevet i litra a) i en virksomhed, som gennem kontrol har snævre forbindelser med det investeringsinstitut eller selskab, der medvirker ved dets aktiviteter, i hvilket vedkommende udfører dette hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er godkendt i henhold til direktiv 2006/43/EF, i god tro videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder om forhold eller beslutninger som omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar.

Artikel 107

1. De kompetente myndigheder skal skriftligt begrunde ethvert afslag på en ansøgning om godkendelse samt enhver negativ afgørelse, der træffes i henhold til de generelle bestemmelser, der er fastsat i medfør af dette direktiv, og underrette ansøgeren herom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at enhver afgørelse truffet i medfør af de love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, er begrundet og kan prøves ved domstolene, herunder hvis der ikke er truffet en afgørelse senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om godkendelse, der indeholder alle de krævede oplysninger.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at et eller flere af følgende organer, som fastsat i national lovgivning, i forbrugernes interesse og i overensstemmelse med national lovgivning kan indbringe en sag for domstolene eller de kompetente administrative myndigheder for at sikre, at de nationale gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv anvendes:

- a) offentlige organer og disses repræsentanter
- b) forbrugerorganisationer, der har en berettiget interesse i at beskytte forbrugerne
- c) faglige organisationer, der har en berettiget interesse i at beskytte deres medlemmer.

Artikel 108

1. Kun myndighederne i investeringsinstituttets hjemland kan træffe foranstaltninger over for dette investeringsinstitut i tilfælde af tilsidesættelse af love eller administrative bestemmelser eller af de regler, der er fastsat i fondsbestemmelserne eller i investeringsselskabets vedtægter.

Imidlertid kan myndighederne i investeringsinstituttets værtsland træffe foranstaltninger over for dette investeringsinstitut i tilfælde af tilsidesættelse af de love og administrative bestemmelser, der gælder i denne medlemsstat, som falder uden for dettes anvendelsesområde, eller kravene i artikel 92 og 94.

2. Myndighederne i investeringsinstituttets hjemland meddeler myndighederne i investeringsinstituttets værtsland og, hvis administrationsselskabet for et investeringsinstitut er etableret i en anden medlemsstat, de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland enhver beslutning om inddragelse af godkendelse samt enhver anden alvorlig foranstaltning, der træffes over for et investeringsinstitut, eller enhver udsættelse af udstedelse, tilbagekøb eller indløsning af dets andele, der måtte pålægges det.

3. De kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland og de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland kan hver især træffe foranstaltninger over for administrationsselskabet i tilfælde af tilsidesættelse af bestemmelser inden for deres respektive ansvarsområder.

4. I det tilfælde at de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland har klare og påviselige grunde til at tro, at et investeringsinstitut, hvis andele markedsføres på denne medlemsstats område, har tilsidesat de forpligtelser, der følger af bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, men som ikke tillægger værtslandets kompetente myndigheder beføjelser, forelægger de disse grunde for de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland, der træffer de fornødne foranstaltninger.

5. Hvis, trods de foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland, eller fordi disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige eller investeringsinstituttets hjemland undlader at reagere inden for en rimelig frist, investeringsinstituttet fortsætter med at optræde på en måde, der klart er til skade for investorerne i værtslandet, tager de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland som følge heraf et af følgende to skridt:

- a) efter at have underrettet de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland herom træffer de alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne, og de kan i den forbindelse forhindre det pågældende investeringsinstitut i at fortsætte markedsføringen af andele på investeringsinstituttets værtslands område, eller
- b) de gør om nødvendigt Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg opmærksomt på sagen.

Kommissionen underrettes straks om foranstaltninger truffet i henhold til første afsnit, litra a).

6. Medlemsstaterne sikrer, at det på deres område er retligt muligt at forkynde de dokumenter, der er nødvendige for de foranstaltninger, som et investeringsinstituts værtsland kan træffe mod investeringsinstituttet i henhold til stk. 2-5.

Artikel 109

1. Hvis et administrationselskab udøver virksomhed i et eller flere værtslande ved levering af tjenesteydelser eller ved oprettelse af filialer, etablerer alle de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder et snævert samarbejde.

De berørte myndigheder giver efter anmodning hinanden alle de oplysninger vedrørende ledelsen af sådanne administrationselskaber og disses ejerforhold, som kan lette tilsynet med dem, samt alle oplysninger, der i øvrigt kan lette kontrollen med sådanne administrationselskaber. Myndighederne i administrationselskabets hjemland samarbejder især for at sikre sig, at myndighederne i administrationselskabets værtsland kan indhente de oplysninger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2.

2. De kompetente myndigheder i administrationselskabets værtsland underretter de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af hjemlandets tilsynsbeføjelser, om enhver foranstaltning truffet af administrationselskabets værtsland, der indebærer foranstaltninger eller sanktioner over for et administrationselskab eller begrænsninger af et administrationselskabs virksomhed, og som træffes i medfør af artikel 21, stk. 5.

3. De kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland giver omgående de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland meddelelse om ethvert problem i administrationselskabet, og som materielt kan påvirke administrationselskabets evne til at udføre sine opgaver behørigt i forbindelse med investeringsinstituttet, og om alle overtrædelser af bestemmelserne i kapitel III.

4. De kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland giver omgående de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland meddelelse om ethvert problem i investeringsinstituttet, og som materielt kan påvirke administrationselskabets evne til at udføre sine opgaver behørigt eller overholde dette direktivs bestemmelser, som falder ind under ansvarsområdet for investeringsinstituttets hjemland.

Artikel 110

1. Udøver et administrationselskab, der er godkendt i en anden medlemsstat, virksomhed i et værtsland gennem en filial, sørger administrationselskabets værtsland for, at de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland, efter at have underrettet de kompetente myndigheder i administrationselskabets værtsland herom, selv – eller ved en person, der er udpeget med henblik herpå – kan foretage kontrol på stedet af de i artikel 109 nævnte oplysninger.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i administrationselskabets værtsland udfører kontrol på stedet af filialer etableret på deres område som led i varetagelsen af de opgaver, som påhviler dem i henhold til dette direktiv.

KAPITEL XIII

DET EUROPÆISKE VÆRDIPAPIRUDVALG

Artikel 111

Kommissionen kan vedtage tekniske ændringer af dette direktiv på følgende områder:

- a) præcisering af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af direktivet overalt i Fællesskabet, eller

b) justering af terminologien i og formuleringen af definitionerne i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede spørgsmål.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 112, stk. 2.

Artikel 112

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF¹⁶⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

KAPITEL XIV

UNDTAGELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFDELING 1

Undtagelsesbestemmelser

Artikel 113

1. Udelukkende til brug for danske investeringsinstitutter sidestilles de i Danmark emitterede pantebreve med de i artikel 50, stk. 1, litra b), omhandlede værdipapirer.

2. Uanset artikel 22, stk. 1, og artikel 32, stk. 1, kan de kompetente myndigheder give de investeringsinstitutter, som den 20. december 1985 i overensstemmelse med deres nationale lovgivning havde flere depositarer, tilladelse til fortsat at have flere depositarer, såfremt myndighederne har garanti for, at de funktioner, der skal udøves i henhold til artikel 22, stk. 3, og artikel 32, stk. 3, virkelig bliver udøvet.

3. Uanset artikel 16 kan medlemsstaterne tillade administrationsselskaber at udstede ihændehavercertifikater, der repræsenterer værdipapirer noteret på navn fra andre selskaber.

Artikel 114

1. Investeringselskaber i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF, der er godkendt til udelukkende at levere de tjenesteydelser, der er anført i afsnit A, punkt 4 og 5, i bilaget til nævnte direktiv, kan i henhold til dette direktiv opnå godkendelse til at administrere investeringsinstitutter som »administrationsselskaber«. Sådanne investeringselskaber giver i så fald afkald på godkendelsen efter direktiv 2004/39/EF.

2. Administrationsselskaber, der inden den 13. februar 2004 er godkendt efter direktiv 85/611/EØF i deres hjemland til at administrere investeringsinstitutter, anses for godkendt efter nærværende artikel, hvis de i henhold til denne medlemsstats lovgivning skal opfylde betingelser, der svarer til betingelserne i artikel 7 og 8, for at påbegynde en sådan virksomhed.

AFDELING 2

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 115

Senest den 1. juli 2013 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 116

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juni 2011 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1, stk. 2, andet afsnit, artikel 1, stk. 3, litra b), artikel 2, stk. 1, litra e), m), p), q) og r), artikel 2, stk. 5, artikel 4, artikel 5, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1, indledning, artikel 13, stk. 1, litra a) og i), artikel 15, artikel 16, stk. 1, artikel 16, stk. 3, artikel 17, stk. 1, artikel 17, stk. 2, litra b), artikel 17, stk. 3, første og tredje afsnit, artikel 17, stk. 4-7, artikel 17, stk. 9, andet afsnit, artikel 18, stk. 1, indledning, artikel 18, stk. 1, litra b), artikel 18, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, artikel 18, stk. 3 og 4, artikel 19 og 20, artikel 21, stk. 2-6, 8 og 9, artikel 22, stk. 1, artikel 22, stk. 3, litra a), d) og e), artikel 23, stk. 1, 2, 4 og 5, artikel 27, stk. 3, artikel 29, stk. 2, artikel 33, stk. 2, 4 og 5, artikel 37-42, artikel 43, stk. 1-5, artikel 44-49, artikel 50, stk. 1, indledning, artikel 50, stk. 3, artikel 51, stk. 1, tredje afsnit, artikel 54, stk. 3, artikel 56, stk. 1, artikel 56, stk. 2, første afsnit, indledning, artikel 58 og 59, artikel 60, stk. 1-5, artikel 61, stk. 1 og 2, artikel 62, stk. 1, 2 og 3, artikel 63, artikel 64, stk. 1, 2 og 3, artikel 65, 66 og 67, artikel 68, stk. 1, indledning og litra a), artikel 69, stk. 1 og 2, artikel 70, stk. 2 og 3, artikel 71, 72 og 74, artikel 75, stk. 1, 2 og 3, artikel 77-82, artikel 83, stk. 1, litra b), artikel 83, stk. 2, litra a), andet led, artikel 86, artikel 88, stk. 1, litra b), artikel 89, litra b), artikel 90-94, artikel 96-100, artikel 101, stk. 1-8, artikel 102, stk. 2, andet afsnit, artikel 102, stk. 5, artikel 107 og 108, artikel 109, stk. 2, 3 og 4, artikel 110 og bilag I. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. juli 2011.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til direktiv 85/611/EØF gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af den nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 117

Direktiv 85/611/EØF som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag III, del A, ophæves med virkning fra den 1. juli 2011 uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Henvisninger til det forenklede prospekt gælder som henvisninger til den centrale investorinformation, der er omhandlet i artikel 78.

Artikel 118

1. Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 1, stk. 1, artikel 1, stk. 2, første afsnit, artikel 1, stk. 3, litra a), artikel 1, stk. 4-7, artikel 2, stk. 1, litra a)-d), f)-l), n) og o), artikel 2, stk. 2, 3 og 4, artikel 2, stk. 6 og 7, artikel 3, artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 2, 3 og 4, artikel 7-11, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk.1, litra b)-h), artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 1, artikel 16, stk. 2, artikel 17, stk. 2, litra a), c) og d), artikel 17, stk. 3, andet afsnit, artikel 17, stk. 8, artikel 17, stk. 9, første afsnit, artikel 18, stk. 1, undtagen indledning og litra a), artikel 18, stk. 2, første og andet afsnit, artikel 21, stk. 1 og 7, artikel 22, stk. 2, artikel 22, stk. 3, litra b) og c), artikel 23, stk. 3, artikel 24, artikel 25 og 26, artikel 27, stk. 1 og 2, artikel 28, artikel 29, stk. 1, 3 og 4, artikel 30, 31 og 32, artikel 33, stk. 1 og 3, artikel 34, 35 og 36, artikel 50, stk. 1, litra a)-h), artikel 50, stk. 2, artikel 51, stk. 1, første og andet afsnit, artikel 51, stk. 2 og 3, artikel 52 og 53, artikel 54, stk. 1 og 2, artikel 55, artikel 56, stk. 2, første afsnit, artikel 56, stk. 2, andet afsnit, artikel 56, stk. 3, artikel 57, artikel 68, stk. 2, artikel 69, stk. 3 og 4, artikel 70, stk. 1 og 4, artikel 73 og 76, artikel 83, stk. 1, undtagen litra b), artikel 83, stk. 2, litra a), undtagen andet led, artikel 84, 85 og 87, artikel 88, stk. 1, undtagen litra b), artikel 88, stk. 2, artikel 89, undtagen litra b), artikel 102, stk. 1, artikel 102, stk. 2, første afsnit, artikel 102, stk. 3 og 4, artikel 103-106, artikel 109, stk.1, artikel 111, 112, 113 og 117 samt bilag II, III og IV anvendes fra den 1. juli 2011.

2. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsinstitutter erstatter deres forenkledede prospekter, der er udarbejdet i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 85/611/EØF, med central investorinformation som beskrevet i artikel 78 snarest muligt og under alle omstændigheder senest 12 måneder efter fristen for gennemførelsen i national lovgivning af alle de i artikel 78, stk. 7, omtalte gennemførelsesforanstaltninger. Frem til den dato fortsætter de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland med at acceptere forenkledede prospekter fra investeringsinstitutter, der opererer på disse medlemsstaters område.

Artikel 119

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H. -G. Pöttering

Formand

På Rådets vegne

E. Erlandsson

Formand

BILAG I

SKEMA A

1. Oplysninger om investeringsfonden	1. Oplysninger om administrations-selskabet, herunder oplysninger om, hvorvidt administrations-selskabet er etableret i en anden	1. Oplysninger om investerings-selskabet
--------------------------------------	--	--

	medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland	
1.1. Benævnelse	1.1. Benævnelse eller navn på selskabet, juridisk form, hjemsted og hovedsæde, hvis dette er et andet end hjemstedet	1.1. Benævnelse eller navn på selskabet, juridisk form, hjemsted og hovedsæde, hvis dette er et andet end hjemstedet
1.2. Dato for investeringsfondens oprettelse. Angivelse af varigheden, hvis den er begrænset	1.2. Dato for selskabets stiftelse. Angivelse af varigheden, hvis den er begrænset	1.2. Dato for selskabets stiftelse. Angivelse af varigheden, hvis den er begrænset
	1.3. Hvis selskabet administrerer andre investeringsfonde, anføres disse	1.3. Hvis investeringsselskaber har forskellige investeringsafdelinger, angives afdelingerne
1.4. Hvis fondsbestemmelserne ikke er vedlagt, angivelse af, hvor disse og de periodiske beretninger kan skaffes		1.4. Hvis vedtægterne ikke er vedlagt, angivelse af, hvor disse og de periodiske beretninger kan skaffes
1.5. Kortfattet beskrivelse af de beskatningsregler, der gælder for investeringsfonden, hvis de er af interesse for deltagerne. Angivelse af, om der indeholdes kildeskat af de indtægter og kapitalgevinster, som investeringsfonden udbetaler til deltagerne		1.5. Kortfattet beskrivelse af de beskatningsregler, der gælder for selskabet, hvis de er af interesse for deltagerne. Angivelse af, om der indeholdes kildeskat af de indtægter og kapitalgevinster, som selskabet udbetaler til deltagerne
1.6. Dato for regnskabets afslutning og hyppigheden af udlodning af udbytte		1.6. Dato for regnskabets afslutning og hyppigheden af udlodning af udbytte
1.7. Navn m.v. på de personer, der har til opgave at revidere de i artikel 73 omhandlede regnskabsoplysninger		1.7. Navn m.v. på de personer, der har til opgave at revidere de i artikel 73 omhandlede regnskabsoplysninger
	1.8. Navn m.v. og funktion i selskabet for medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganer. Angivelse af den hovedvirksomhed, disse personer udøver uden for selskabet, når den har betydning for dette	1.8. Navn m.v. og funktion i selskabet for medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganer. Angivelse af den hovedvirksomhed, disse personer udøver uden for selskabet, når den har betydning for dette
	1.9. Størrelse af den tegnede kapital med angivelse af den indbetalte kapital	1.9. Kapital
1.10. Angivelse af andelenes art og deres væsentligste karakteristika; navnlig redegørelse for arten af den ret (tingslig ret, fordringsrettighed eller rettigheder af anden karakter), som andelenes giver		1.10. Angivelse af andelenes art og deres væsentligste karakteristika; navnlig redegørelse for hvorvidt der er tale om originale værdipapirer eller certifikater, der repræsenterer disse værdipapirer el-

<p>hvorvidt der er tale om originale værdipapirer eller certifikater, der repræsenterer disse værdipapirer eller om der er sket optagelse i et register eller på en kontoandelens karakteristika: lydende på navn eller på ihændeher; de størrelser, andelene eventuelt er opdelt iredørelse for deltagernes stemmeret, hvis de har en sådanforhold under hvilke det kan besluttes at opløse investeringsfonden, og fremgangsmåden ved opløsning, navnlig for så vidt angår deltagernes rettigheder</p>		<p>ler om der er sket optagelse i et register eller på en kontoandelens karakteristika: lydende på navn eller på ihændeher; de størrelser, andelene eventuelt er opdelt iredørelse for deltagernes stemmeretforhold under hvilke det kan besluttes at opløse investeringselskabet, fremgangsmåden ved opløsning, navnlig for så vidt angår deltagernes rettigheder</p>
<p>1.11. Eventuel angivelse af de børser eller markeder, hvor andelene noteres eller omsættes</p>		<p>1.11. Eventuel angivelse af de børser eller markeder, hvor andelene noteres eller omsættes</p>
<p>1.12. Fremgangsmåden ved og vilkårene for udstedelse og/eller salg af andele</p>		<p>1.12. Fremgangsmåden ved og vilkårene for udstedelse og/eller salg af andele</p>
<p>1.13. Fremgangsmåden ved og vilkårene for tilbagekøb eller indløsning af andele og tilfælde, i hvilke de kan udsættes.</p>		<p>1.13. Fremgangsmåden ved og vilkårene for tilbagekøb eller indløsning af andele og tilfælde, i hvilke de kan udsættes. Hvis investeringselskaber har forskellige investeringsafdelinger, oplyses det, hvordan en deltager kan flytte fra en afdeling til en anden, og hvilke omkostninger der vil være forbundet hermed</p>
<p>1.14. Redegørelse for bestemmelserne om fastsættelse og anvendelse af indtægterne</p>		<p>1.14. Redegørelse for bestemmelserne om fastsættelse og anvendelse af indtægterne</p>
<p>1.15. Beskrivelse af investeringsfondens investeringsmål, herunder de finansielle mål (f.eks. kapital- eller indtægtsgevinst), investeringspolitikken (f.eks. specialisering inden for bestemte geografiske eller industrielle sektorer), begrænsninger i denne investeringspolitik og angivelse af finansiell teknik og finansielle midler eller låneevne, som kan tænkes anvendt ved forvaltningen af investeringsfonden</p>		<p>1.15. Beskrivelse af selskabets investeringsmål, herunder de finansielle mål (f.eks. kapital- eller indtægtsgevinst), investeringspolitikken (f.eks. specialisering inden for bestemte geografiske eller industrielle sektorer), begrænsninger i denne investeringspolitik og angivelse af finansiell teknik og finansielle midler eller låneevne, som kan tænkes anvendt ved forvaltningen af selskabet</p>

1.16. Regler for værdiansættelse af aktiver		1.16. Regler for værdiansættelse af aktiver
1.17. Fastsættelse af priser ved salg eller emission samt ved indløsning eller tilbagekøb af andele, navnlig – hvordan og hvor ofte disse priser beregnes – oplysning om udgifterne i forbindelse med salg, emission, tilbagekøb og indløsning af andele – oplysning om hvordan, hvor og hvor ofte disse priser offentliggøres		1.17. Fastsættelse af priser ved salg eller emission samt ved indløsning eller tilbagekøb af andele, navnlig – hvordan og hvor ofte disse priser beregnes – oplysning om udgifterne i forbindelse med salg, emission, tilbagekøb og indløsning af andele – oplysning om hvordan, hvor og hvor ofte disse priser offentliggøres ¹⁾
1.18. Oplysninger om størrelsen af og metoden for beregning af vederlag fra investeringsfonden til administrationselskabet, depositaren eller andre og investeringsfondens godtgørelse af alle omkostninger til administrationselskabet, depositaren eller andre		1.18. Oplysninger om størrelsen af og metoden for beregning af vederlag, som selskabet betaler til sin ledelse og medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne, depositaren eller andre og selskabets godtgørelse af alle omkostninger til sin ledelse, til depositaren eller til andre

¹⁾ De i dette direktivs artikel 32, stk. 5, omhandlede investeringselskaber oplyser endvidere:

- hvordan og hvor ofte andelenes nettoværdi beregnes
- hvordan, hvor og hvor ofte denne værdi offentliggøres
- den bør i markedsføringslandet, hvis notering afgør prisen på de transaktioner, der foretages uden for børserne i dette land.

2. Oplysninger om depositaren

2.1. Benævnelse eller navn på selskabet, juridisk form, hjemsted og hovedsæde, hvis dette er et andet end hjemstedet.

2.2. Hovedvirksomhed.

3. Oplysninger om rådgivningsfirmaer eller eksterne investeringsrådgivere, for så vidt der er indgået kontrakt med disse, og deres vederlag betales over investeringsinstituttets aktiver

3.1. Navn m.v. eller firmanavn eller rådgiverens navn.

3.2. Uddrag af kontrakten med administrationselskabet eller med investeringselskabet, der kan tænkes at være af interesse for deltagerne, dog ikke oplysninger vedrørende vederlag.

3.3. Anden virksomhed af betydning.

4. Oplysninger om, hvilke faciliteter der er til rådighed med henblik på udbetalinger til deltagere, tilbagekøb eller indløsning af andele samt formidling af oplysninger om investeringsinstituttet. Disse oplysninger skal under alle omstændigheder gives i den medlemsstat, hvor investeringsinstituttet er etableret. Hvis andelenes herudover markedsføres i en anden medlemsstat, skal ovennævnte oplysninger gives for så vidt angår denne medlemsstat, og det prospekt, der udsendes der, skal indeholde disse oplysninger.

5. Andre investeringsoplysninger

5.1. Investeringsinstituttets hidtidige indtjening (hvis relevant) — sådanne oplysninger kan enten medtages i prospektet eller vedhæftes dette.

5.2. En profil af den typiske investor, som investeringsinstituttet er udformet til.

6. Økonomiske oplysninger

6.1. Eventuelle udgifter eller gebyrer ud over de udgifter, der er anført i punkt 1.17; der sondres mellem udgifter eller gebyrer, der skal betales af deltageren, og udgifter eller gebyrer, der skal betales ud af investeringsinstituttets aktiver.

SKEMA B

Oplysninger, som skal indgå i de periodiske beretninger

I. Formueopgørelse

- værdipapirer
- indestående i pengeinstitutter
- andre aktiver
- samlede aktiver
- passiver
- nettoværdi

II. Antal andele i omløb

III. Nettoværdi pr. andel

IV. Portefølje, idet der skelnes mellem

- a) børsnoterede værdipapirer
- b) værdipapirer noteret på et andet reguleret marked
- c) nyemitterede værdipapirer som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra d)
- d) nyemitterede værdipapirer som omhandlet i artikel 50, stk. 2, litra a)

fordelt i procent af nettoaktiverne efter de mest hensigtsmæssige kriterier under hensyn til investeringsinstituttets investeringspolitik (f.eks. efter økonomiske, geografiske, valutabestemte eller andre kriterier); for hvert af ovennævnte værdipapirer den andel, det udgør i forhold til investeringsinstituttets samlede aktiver.

Angivelse af bevægelsen i værdipapirporteføljen i referenceperioden.

V. Angivelse af bevægelsen i investeringsinstituttets aktiver i referenceperioden, herunder følgende

- investeringsindtægter
- andre indtægter
- administrationsvederlag og -omkostninger
- depotomkostninger
- andre omkostninger samt skatter og afgifter
- nettoindtægt
- udlodninger og reinvesteret indtægt
- kapitalforøgelse eller -formindskelse
- værditilvækst eller værditab på investeringer
- andre omkostninger, der berører investeringsinstituttets aktiver og passiver
- transaktionsomkostninger, der er omkostninger, som er afholdt af et investeringsinstitut i forbindelse med transaktioner i dets portefølje.

VI. Sammenlignende oversigt over de sidste tre regnskabsår; for hvert regnskabsår angives ved dettes afslutning

- den samlede nettoværdi
- nettoværdien pr. andel.

VII. Angivelse af, hvor store forpligtelser der følger af investeringsinstituttets transaktioner i referenceperioden, opført efter kategori som defineret i artikel 51.

BILAG II

Opgaver i forbindelse med kollektiv porteføljeforvaltning

- Investeringsforvaltning
- Administration:
 - a) juridisk bistand og regnskabstjenester i forbindelse med fondsforvaltning
 - b) kundeforespørgsler
 - c) værdi- og prisfastsættelse (herunder selvangivelser)
 - d) kontrol med overholdelse af lovgivning
 - e) ajourføring af deltagerregister
 - f) udlodning af overskud
 - g) emission og indløsning af andele
 - h) kontraktetablering (herunder udsendelse af beviser)
 - i) registrering.
 - Markedsføring.

BILAG III

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 117)

Rådets direktiv 85/611/EØF (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3)

Rådets direktiv 88/220/EØF (EFT L 100 af 19.4.1988, s. 31)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7) Kun artikel 1, fjerde led, artikel 4, stk. 7, og artikel 5, femte led

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27) Kun artikel 1

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF (EFT L 41 af 13.2.2002, s. 20)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/108/EF (EFT L 41 af 13.2.2002, s. 35)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1) Kun artikel 66

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9) Kun artikel 9

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/18/EF (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 42)

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret og anvendelse

(jf. artikel 117)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
85/611/EØF	1. oktober 1989	—
88/220/EØF	1. oktober 1989	—
95/26/EF	18. juli 1996	—
2000/64/EF	17. november 2002	—
2001/107/EF	13. august 2003	13. februar 2004
2001/108/EF	13. august 2003	13. februar 2004
2004/39/EF	—	30. april 2006
2005/1/EF	13. maj 2005	—

BILAG IV

Sammenligningstabel

Direktiv 85/611/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, indledende sætning	Artikel 1, stk. 2, indledende sætning
Artikel 1, stk. 2, første og andet led	Artikel 1, stk. 2, litra a) og b)
—	Artikel 1, stk. 2, andet afsnit
Artikel 1, stk. 3, første afsnit	Artikel 1, stk. 3, første afsnit
Artikel 1, stk. 3, andet afsnit	Artikel 1, stk. 3, andet afsnit, litra a)
—	Artikel 1, stk. 3, andet afsnit, litra b)
Artikel 1, stk. 4 til 7	Artikel 1, stk. 4-7
Artikel 1, stk. 8, indledende sætning	Artikel 2, stk. 1, litra n), indledende ord
Artikel 1, stk. 8, første, andet og tredje led	Artikel 2, stk. 1, litra n), nr. i), ii) og iii)
Artikel 1, stk. 8, sidste sætning	Artikel 2, stk. 7
Artikel 1, stk. 9	Artikel 2, stk. 1, litra o)
Artikel 1a, indledende sætning	Artikel 2, stk. 1, indledende sætning
Artikel 1a, nr. 1)	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 1a, nr. 2), første del af sætningen	Artikel 2, stk. 1, litra b)
Artikel 1a, nr. 2), anden del af sætningen	Artikel 2, stk. 2
Artikel 1a, nr. 3), 4) og 5)	Artikel 2, stk. 1, litra c), d) og e)
Artikel 1a, nr. 6)	Artikel 2, stk. 1, litra f)
Artikel 1a, nr. 7), første del af sætningen	Artikel 2, stk. 1, litra g)
Artikel 1a, nr. 7), anden del af sætningen	Artikel 2, stk. 3
Artikel 1a, nr. 8) og 9)	Artikel 2, stk. 1, litra h) og i)
Artikel 1a, nr. 10), første afsnit	Artikel 2, stk. 1, litra j)
Artikel 1a, nr. 10), andet afsnit	Artikel 2, stk. 5
Artikel 1a, nr. 11)	—

Artikel 1a, nr. 12) og nr. 13), første sætning	Artikel 2, stk. 1, litra i), nr. ii)
Artikel 1a, nr. 13), anden sætning	Artikel 2, stk. 4, litra a)
Artikel 1a, nr. 14) og nr. 15), første sætning	Artikel 2, stk. 1, litra k) og l)
Artikel 1a, nr. 15), anden sætning	Artikel 2, stk. 6
—	Artikel 2, stk. 1, litra m)
Artikel 2, stk. 1, indledende sætning	Artikel 3, indledende sætning
Artikel 2, stk. 1, første, andet, tredje og fjerde led	Artikel 3, litra a), b), c) og d)
Artikel 2, stk. 2	—
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1 og 2	Artikel 5, stk. 1 og 2
—	Artikel 5, stk. 3
Artikel 4, stk. 3, første afsnit	Artikel 5, stk. 4, første afsnit, litra a) og b)
—	Artikel 5, stk. 4, andet afsnit
Artikel 4, stk. 3, andet afsnit	Artikel 5, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 4, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 4, fjerde afsnit
Artikel 4, stk. 3a	Artikel 5, stk. 5
Artikel 4, stk. 4	Artikel 5, stk. 6
—	Artikel 5, stk. 7
Artikel 5, stk. 1 og 2	Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 5, stk. 3, første afsnit, indledende sætning	Artikel 6, stk. 3, første afsnit, indledende ord
Artikel 5, stk. 3, første afsnit, litra a)	Artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra a)
Artikel 5, stk. 3, første afsnit, litra b), indledende sætning	Artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra b), indledende sætning
Artikel 5, stk. 3, første afsnit, litra b), første og andet led	Artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra b), nr. i) og ii)
Artikel 5, stk. 3, andet afsnit	Artikel 6, stk. 3, andet afsnit
Artikel 5, stk. 4	Artikel 6, stk. 4
Artikel 5a, stk. 1, indledende sætning	Artikel 7, stk. 1, indledende sætning
Artikel 5a, stk. 1, litra a), indledende sætning	Artikel 7, stk. 1, litra a), indledende sætning
Artikel 5a, stk. 1, litra a), første led	Artikel 7, stk. 1, litra a), nr. i)
Artikel 5a, stk. 1, litra a), andet led, indledende sætning	Artikel 7, stk. 1, litra a), nr. ii), indledende sætning
Artikel 5a, stk. 1, litra a), andet led, nr. i), ii) og iii)	Artikel 7, stk. 1, litra a), nr. ii), første, andet og tredje led
Artikel 5a, stk. 1, litra a), tredje og fjerde led	Artikel 7, stk. 1, litra a), nr. iii)
Artikel 5a, stk. 1, litra a), femte led	—
Artikel 5a, stk. 1, litra b), c) og d)	Artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d)
Artikel 5a, stk. 2-5	Artikel 7, stk. 2-5
Artikel 5b	Artikel 8
Artikel 5c	Artikel 9
Artikel 5d	Artikel 10
Artikel 5e	Artikel 11
Artikel 5f, stk. 1, første afsnit	Artikel 12, stk. 1, første afsnit
Artikel 5f, stk. 1, andet afsnit, litra a)	Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra a)
Artikel 5f, stk. 1, andet afsnit, litra b), første punktum	Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra b)

Artikel 5f, stk. 1, andet afsnit, litra b), sidste punktum	—
Artikel 5f, stk. 2, indledende sætning	Artikel 12, stk. 2, indledende sætning
Artikel 5f, stk. 2, første og andet led	Artikel 12, stk. 2, litra a) og b)
—	Artikel 12, stk. 3
Artikel 5g	Artikel 13
Artikel 5h	Artikel 14, stk. 1
—	Artikel 14, stk. 2
—	Artikel 15
Artikel 6, stk. 1	Artikel 16, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 16, stk. 1, andet afsnit
Artikel 6, stk. 2	Artikel 16, stk. 2
—	Artikel 16, stk. 3
Artikel 6a, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 6a, stk. 2	Artikel 17, stk. 2
Artikel 6a, stk. 3	Artikel 17, stk. 3, første og andet afsnit
—	Artikel 17, stk. 3, tredje afsnit
—	Artikel 17, stk. 4 og 5
Artikel 6a, stk. 4, 5 og 6	Artikel 17, stk. 6, 7 og 8
Artikel 6a, stk. 7	Artikel 17, stk. 9, første afsnit
—	Artikel 17, stk. 9, andet afsnit
Artikel 6b, stk. 1	Artikel 18, stk. 1
Artikel 6b, stk. 2	Artikel 18, stk. 2, første og andet afsnit
—	Artikel 18, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 6b, stk. 3, første afsnit	Artikel 18, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 6b, stk. 3, andet afsnit	—
—	Artikel 18, stk. 3
Artikel 6b, stk. 4	Artikel 18, stk. 4
Artikel 6b, stk. 5	—
—	Artikel 19 til 20
Artikel 6c, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 6c, stk. 2, første afsnit	—
Artikel 6c, stk. 2, andet afsnit	Artikel 21, stk. 2, første og andet afsnit
—	Artikel 21, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 6c, stk. 3, 4 og 5	Artikel 21, stk. 3, 4 og 5
Artikel 6c, stk. 6	—
Artikel 6c, stk. 7-10	Artikel 21, stk. 6-9
Artikel 7	Artikel 22
Artikel 8	Artikel 23, stk. 1, 2 og 3
—	Artikel 23, stk. 4, 5 og 6
Artikel 9	Artikel 24
Artikel 10	Artikel 25
Artikel 11	Artikel 26
Artikel 12	Artikel 27, stk. 1 og 2
—	Artikel 27, stk. 3
Artikel 13	Artikel 28
Artikel 13a, stk. 1, første afsnit	Artikel 29, stk. 1, første afsnit

Artikel 13a, stk. 1, andet afsnit, indledende sætning	Artikel 29, stk. 1, andet afsnit, indledende sætning
Artikel 13a, stk. 1, andet afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 29, stk. 1, andet afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 13a, stk. 1, tredje og fjerde afsnit	Artikel 29, stk. 1, tredje og fjerde afsnit
Artikel 13a, stk. 2, 3 og 4	Artikel 29, stk. 2, 3 og 4
Artikel 13b	Artikel 30
Artikel 13c	Artikel 31
Artikel 14	Artikel 32
Artikel 15	Artikel 33, stk. 1, 2 og 3
—	Artikel 33, stk. 4, 5 og 6
Artikel 16	Artikel 34
Artikel 17	Artikel 35
Artikel 18	Artikel 36
—	Artikel 37 til 49
Artikel 19, stk. 1, indledende sætning	Artikel 50, stk. 1, indledende sætning
Artikel 19, stk. 1, litra a), b) og c)	Artikel 50, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 19, stk. 1, litra d), indledende sætning	Artikel 50, stk. 1, litra d), indledende ord
Artikel 19, stk. 1, litra d), første og andet led	Artikel 50, stk. 1, litra d), nr. i) og ii)
Artikel 19, stk. 1, litra e), indledende sætning	Artikel 50, stk. 1, litra e), indledende sætning
Artikel 19, stk. 1, litra e), første, andet, tredje og fjerde led	Artikel 50, stk. 1, litra e), nr. i), ii), iii) og iv)
Artikel 19, stk. 1, litra f)	Artikel 50, stk. 1, litra f)
Artikel 19, stk. 1, litra g), indledende sætning	Artikel 50, stk. 1, litra g), indledende sætning
Artikel 19, stk. 1, litra g), første, andet og tredje led	Artikel 50, stk. 1, litra g), nr. i), ii) og iii)
Artikel 19, stk. 1, litra h), indledende sætning	Artikel 50, stk. 1, litra h), indledende sætning
Artikel 19, stk. 1, litra h), første, andet, tredje og fjerde led	Artikel 50, stk. 1, litra h), nr. i), ii), iii) og iv)
Artikel 19, stk. 2, indledende ord	Artikel 50, stk. 2, indledende sætning
Artikel 19, stk. 2, litra a)	Artikel 50, stk. 2, litra a)
Artikel 19, stk. 2, litra c)	Artikel 50, stk. 2, litra b)
Artikel 19, stk. 2, litra d)	Artikel 50, stk. 2, andet afsnit
Artikel 19, stk. 4	Artikel 50, stk. 3
Artikel 21, stk. 1, 2 og 3	Artikel 51, stk. 1, 2 og 3
Artikel 21, stk. 4	—
—	Artikel 51, stk. 4
Artikel 22, stk. 1, første afsnit	Artikel 52, stk. 1, første afsnit
Artikel 22, stk. 1, andet afsnit, indledende sætning	Artikel 52, stk. 1, andet afsnit, indledende sætning
Artikel 22, stk. 1, andet afsnit, første og andet led	Artikel 52, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b)
Artikel 22, stk. 2, første afsnit	Artikel 52, stk. 2, første afsnit
Artikel 22, stk. 2, andet afsnit, indledende sætning	Artikel 52, stk. 2, andet afsnit, indledende sætning
Artikel 22, stk. 2, andet afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 52, stk. 2, andet afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 22, stk. 3-5	Artikel 52, stk. 3-5

Artikel 22a, stk. 1, indledende sætning	Artikel 53, stk. 1, indledende sætning
Artikel 22a, stk. 1, første, andet og tredje led	Artikel 53, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 22a, stk. 2	Artikel 53, stk. 2
Artikel 23	Artikel 54
Artikel 24	Artikel 55
Artikel 24a	Artikel 70
Artikel 25, stk. 1	Artikel 56, stk. 1
Artikel 25, stk. 2, første afsnit, indledende sætning	Artikel 56, stk. 2, første afsnit, indledende sætning
Artikel 25, stk. 2, første afsnit, første, andet, tredje og fjerde led	Artikel 56, stk. 2, første afsnit, litra a), b), c) og d)
Artikel 25, stk. 2, andet afsnit	Artikel 56, stk. 2, andet afsnit
Artikel 25, stk. 3	Artikel 56, stk. 3
Artikel 26	Artikel 57
—	Artikel 58-67
Artikel 27, stk. 1, indledende sætning	Artikel 68, stk. 1, indledende sætning
Artikel 27, stk. 1, første led	—
Artikel 27, stk. 1, andet, tredje og fjerde led	Artikel 68, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 27, stk. 2, indledende sætning	Artikel 68, stk. 2, indledende sætning
Artikel 27, stk. 2, første og andet led	Artikel 68, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 28, stk. 1 og 2	Artikel 69, stk. 1 og 2
Artikel 28, stk. 3 og 4	—
Artikel 28, stk. 5 og 6	Artikel 69, stk. 3 og 4
Artikel 29	Artikel 71
Artikel 30	Artikel 72
Artikel 31	Artikel 73
Artikel 32	Artikel 74
Artikel 33, stk. 1, første afsnit	—
Artikel 33, stk. 1, andet afsnit	Artikel 75, stk. 1
Artikel 33, stk. 2	Artikel 75, stk. 1
Artikel 33, stk. 3	Artikel 75, stk. 3
—	Artikel 75, stk. 4
Artikel 34	Artikel 76
Artikel 35	Artikel 77
—	Artikel 78-82
Artikel 36, stk. 1, første afsnit, indledende ord	Artikel 83, stk. 1, første afsnit, indledende sætning
Artikel 36, stk. 1, første afsnit, første og andet led	Artikel 83, stk. 1, første afsnit, litra a) og b)
Artikel 36, stk. 1, første afsnit, afsluttende ord	Artikel 83, stk. 1, første afsnit, indledende sætning
Artikel 36, stk. 1, andet afsnit	Artikel 83, stk. 1, andet afsnit
Artikel 36, stk. 2	Artikel 83, stk. 2
Artikel 37	Artikel 84
Artikel 38	Artikel 85
Artikel 39	Artikel 86
Artikel 40	Artikel 87
Artikel 41, stk. 1, indledende sætning	Artikel 88, stk. 1, indledende sætning

Artikel 41, stk. 1, første og andet led	Artikel 88, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 41, stk. 1, sidste sætning	Artikel 88, stk. 1, indledende sætning
Artikel 41, stk. 2	Artikel 88, stk. 2
Artikel 42, indledende ord	Artikel 89, indledende sætning
Artikel 42, første og andet led	Artikel 89, litra a) og b)
Artikel 42, sidste sætning	Artikel 89, indledende sætning
Artikel 43	Artikel 90
Artikel 44, stk. 1-3	—
—	Artikel 91, stk. 1-4
Artikel 45	Artikel 92
Artikel 46, stk. 1, indledende sætning	Artikel 93, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 93, stk. 1, andet afsnit
Artikel 46, stk. 1, første led	—
Artikel 46, stk. 1, andet, tredje og fjerde led	Artikel 93, stk. 2, litra a)
Artikel 46, stk. 1, femte led	—
Artikel 46, stk. 2	—
—	Artikel 93, stk. 2, litra b)
—	Artikel 93, stk. 3-8
Artikel 47	Artikel 94
—	Artikel 95
Artikel 48	Artikel 96
Artikel 49, stk. 1, 2 og 3	Artikel 97, stk. 1, 2 og 3
Artikel 49, stk. 4	—
—	Artikel 98-100
Artikel 50, stk. 1	Artikel 101, stk. 1
—	Artikel 101, stk. 2-9
Artikel 50, stk. 2, 3 og 4	Artikel 102, stk. 1, 2 og 3
Artikel 50, stk. 5, indledende sætning	Artikel 102, stk. 4, indledende sætning
Artikel 50, stk. 5, første, andet, tredje og fjerde led	Artikel 102, stk. 4, litra a), b), c) og d)
Artikel 50, stk. 6, indledende sætning og litra a) og b)	Artikel 102, stk. 5, første afsnit, indledende sætning
Artikel 50, stk. 6, litra b), første, andet og tredje led	Artikel 102, stk. 5, første afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 50, stk. 6, litra b), sidste sætning	Artikel 102, stk. 5, andet og tredje afsnit
Artikel 50, stk. 7, første afsnit, indledende sætning	Artikel 103, stk. 1, indledende sætning
Artikel 50, stk. 7, første afsnit, første og andet led	Artikel 103, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 50, stk. 7, andet afsnit, indledende sætning	Artikel 103, stk. 2, indledende sætning
Artikel 50, stk. 7, andet afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 103, stk. 2, litra a), b) og c)
Artikel 50, stk. 7, tredje afsnit	Artikel 103, stk. 3
Artikel 50, stk. 8, første afsnit	Artikel 103, stk. 4
Artikel 50, stk. 8, andet afsnit, indledende sætning	Artikel 103, stk. 5, første afsnit, indledende sætning

Artikel 50, stk. 8, andet afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 103, stk. 5, første afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 50, stk. 8, tredje afsnit	Artikel 103, stk. 6
Artikel 50, stk. 8, fjerde afsnit	Artikel 103, stk. 5, andet afsnit
Artikel 50, stk. 8, femte afsnit	Artikel 103, stk. 7
Artikel 50, stk. 8 sjette afsnit	—
Artikel 50, stk. 9, 10 og 11	Artikel 104, stk. 1, 2 og 3
—	Artikel 105
Artikel 50a, stk. 1, indledende sætning	Artikel 106, stk. 1, første afsnit, indledende sætning
Artikel 50a, stk. 1, litra a), indledende sætning	Artikel 106, stk. 1, første afsnit, indledende sætning
Artikel 50a, stk. 1, litra a), første, andet og tredje led	Artikel 106, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 50a, stk. 1, litra b)	Artikel 106, stk. 1, andet afsnit
Artikel 50a, stk. 2	Artikel 106, stk. 2
Artikel 51, stk. 1 og 2	Artikel 107, stk. 1 og 2
—	Artikel 107, stk. 3
Artikel 52, stk. 1	Artikel 108, stk. 1, første afsnit
Artikel 52, stk. 2	Artikel 108, stk. 1, andet afsnit
Artikel 52, stk. 3	Artikel 108, stk. 2
—	Artikel 108, stk. 3-6
Artikel 52a	Artikel 109, stk. 1 og 2
—	Artikel 109, stk. 3 og 4
Artikel 52b, stk. 1	Artikel 110, stk. 1
Artikel 52b, stk. 2	—
Artikel 52b, stk. 3	Artikel 110, stk. 2
Artikel 53a	Artikel 111
Artikel 53b, stk. 1	Artikel 112, stk. 1
Artikel 53b, stk. 2	Artikel 112, stk. 2
—	Artikel 112, stk. 3
Artikel 54	Artikel 113, stk. 1
Artikel 55	Artikel 113, stk. 2
Artikel 56, stk. 1	Artikel 113, stk. 3
Artikel 56, stk. 2	—
Artikel 57	—
—	Artikel 114
Artikel 58	Artikel 116, stk. 2
—	Artikel 115
—	Artikel 116, stk. 1
—	Artikel 117-118
Artikel 59	Artikel 119
Bilag I, skema A og B	Bilag I, skema A og B
Bilag I, skema C	—
Bilag II	Bilag II
—	Bilag III
—	Bilag IV

- 1) Europa-Parlamentets udtalelse af 13.1.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.6.2009.
- 2) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.
- 3) Se bilag III, del A.
- 4) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- 5) EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.
- 6) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
- 7) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.
- 8) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
- 9) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.
- 10) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.
- 11) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.
- 12) EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.
- 13) EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.
- 14) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.
- 15) EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.
- 16) EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 8. og 9. marts 2007, at de administrative byrder for virksomheder bør reduceres med 25 % senest i 2012 for at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne i Unionen.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF⁴⁾ er af Kommissionen blevet peget på som en retsakt, der pålægger virksomhederne en række forpligtelser, som i visse tilfælde synes at være uforholdsmæssigt byrdefulde for virksomheder.

(3) Disse forpligtelser bør tages op til revision for at minimere de byrder, der hviler på virksomheder i Unionen, uden at det forringer beskyttelsen af investorerne og værdipapirmarkedernes virkemåde i Unionen.

(4) I henhold til direktiv 2003/71/EF skal Kommissionen fem år efter datoen for dets ikrafttræden foretage en vurdering af anvendelsen af direktivet og om nødvendigt fremsætte forslag til ændring. Det fremgår af nævnte vurdering, at visse bestemmelser i direktiv 2003/71/EF bør ændres for at forenkle og forbedre dets anvendelse, øge dets effektivitet og forbedre Unionens internationale konkurrenceevne og derved bidrage til at reducere de administrative byrder.

(5) Som følge af konklusionerne på rapporten fra Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU («de Larosière rapporten») forelagde Kommissionen den 23. september 2009 konkrete forslag til lovgivning med henblik på oprettelse af Det Europæiske Finanstilsynssystem, herunder et netværk af nationale finanstilsyn, der skulle arbejde sammen med nye europæiske tilsynsmyndigheder. En af disse nye myndigheder, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), skal erstatte Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg.

(6) Den måde, hvorpå de øvre beløbsgrænser for udbud af værdipapirer beregnes i direktiv 2003/71/EF, bør præciseres af hensyn til retssikkerheden og effektiviteten. Den samlede værdi af nogle af de udstedelser, der nævnt i direktivet, bør beregnes på basis af oplysninger fra hele Unionen.

(7) I forbindelse med private placeringer af værdipapirer bør investeringsselskaber og kreditinstitutter have ret til at behandle de i bilag II, afsnit I, nr. 1) til 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁵⁾ omhandlede personer eller enheder samt andre personer eller enheder, som behandles som professionelle kunder eller er godkendte modparter i overensstemmelse med direktiv 2004/39/EF, som kvalificerede investorer. Investeringsselskaber med tilladelse til fortsat at betragte eksisterende professionelle kunder som sådanne i overensstemmelse med ar-

tikel 71, stk. 6, i direktiv 2004/39/EF bør have tilladelse til at behandle sådanne kunder som kvalificerede investorer i henhold til dette direktiv. En sådan harmonisering af de relevante bestemmelser i direktiv 2003/71/EF og 2004/39/EF med henblik herpå vil ved private placeringer sandsynligvis kunne forenkle investeringsselskabernes forretningsgang og reducere deres omkostninger, fordi de ud fra deres egen liste over professionelle kunder og godkendte modparter vil kunne definere de personer eller enheder, som er målgruppe for deres placeringer. Udstederen bør kunne henholde sig til denne liste over professionelle kunder og godkendte modparter, som er blevet udarbejdet i henhold til bilag II i direktiv 2004/39/EF. Definitionen af kvalificerede investorer i direktiv 2003/71/EF bør derfor udvides til at omfatte disse personer eller enheder, og der bør ikke længere opretholdes en separat registerordning.

(8) Det er en central forudsætning for de finansielle markeders integritet, effektivitet og gode funktionsmåde, at der sikres korrekt og fuld gennemførelse af EU-retten. Det forventes, at oprettelsen af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) vil bidrage til at nå dette mål gennem udarbejdelse af et fælles regelsæt og ved at fremme en mere samordnet tilgang vedrørende kontrol og godkendelse af prospekter. Kommissionen bør gennemføre en revision af artikel 2, stk. 1, litra m), nr. ii), i direktiv 2003/71/EF vedrørende begrænsningen i valget af hjemland ved udstedelse af værdipapirer, som ikke er kapitalandele, med en pålydende værdi på under 1000 EUR. Efterfølgende bør den overveje, hvorvidt denne bestemmelse bør bevares ellers ophæves.

(9) Grænsen på 50000 EUR i artikel 3, stk. 2, litra c) og d), i direktiv 2003/71/EF afspejler ikke længere distinktionen mellem private og professionelle investorer hvad investeringskapacitet angår, eftersom selv private investorer øjensynlig har foretaget investeringer på mere end 50000 EUR i en enkelt transaktion. Derfor er det hensigtsmæssigt at forhøje ovennævnte grænse og ændre andre bestemmelser, hvori denne grænse nævnes, i overensstemmelse hermed. Der bør foretages ændringer i overensstemmelse hermed af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF⁶⁾. Der bør, efter disse justeringer er foretaget og i betragtning af gældsbevisers resterende løbetid, udarbejdes en overgangsbestemmelse i relation til artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 18, stk. 3, og artikel 20, stk. 6, i direktiv 2004/109/EF for så vidt angår gældsbeviser, hvis pålydende pr. enhed beløber sig til mindst 50000 EUR, og som allerede er blevet optaget til handel på et reguleret marked i Unionen inden dette direktivs ikrafttræden.

(10) Et gyldigt prospekt, der er udarbejdet af udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, og som ved den endelige placering af værdipapirerne via finansielle formidlere eller ved et eventuelt videresalg af værdipapirerne stilles til rådighed for offentligheden, skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til, at investorerne kan træffe kvalificerede investeringsbeslutninger. Finansielle formidlere, der placerer eller videresælger værdipapirerne, bør således kunne anvende det oprindelige prospekt, som er udsendt af udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, så længe det er gyldigt og behørigt suppleret med tillæg i overensstemmelse med artikel 9 og 16 i direktiv 2003/71/EF, og den udsteder eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, erklærer sig indforstået med dets anvendelse. Udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, bør have mulighed for at stille betingelser i forbindelse med sit samtykke. Samtykket, herunder de eventuelle betingelser hertil, bør gives i form af en skriftlig aftale mellem de involverede parter, som muliggør relevante aktørers bedømmelse af, hvorvidt videresalget eller den endelige placering af værdipapirerne er i overensstemmelse med aftalen. I tilfælde af at der er givet samtykke til anvendelse af prospektet, er det den udsteder eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af det oprindelige prospekt, der er ansvarlig for de heri anførte oplysninger, og i tilfælde af et basisprospekt, for at opstille og indgive de endelige betingelser, og der bør ikke kræves noget nyt prospekt. Såfremt den udsteder eller den person, der har udarbejdet det oprindelige prospekt, imidlertid ikke erklærer sig indforstået med dets anvendelse, bør den finansielle formidler være forpligtet til at offentliggøre et nyt prospekt. I sådanne tilfælde bør den finansielle formidler være ansvarlig for de oplysninger, der er anført i prospektet, herunder alle oplysninger integreret ved henvisning, og i forbindelse med basisprospekter, de endelige betingelser.

(11) For at muliggøre effektiv gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)⁷⁾, direktiv 2003/71/EF og direktiv 2004/109/EF samt præcisere underliggende problemer vedrørende differentiering og overlap bør Kommissionen forelægge en definition af henholdsvis »primært marked«, »sekundært marked« og »udbud til offentligheden«.

(12) Regler om ansvar i medlemsstaterne er yderst forskellige pga. de nationale kompetencer på det civilretlige område. Med henblik på at identificere og kontrollere medlemsstaternes ordninger bør Kommissionen udarbejde en sammenlignende oversigt over disse ordninger.

(13) Artikel 4, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/71/EF fastsætter, at forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt ikke omfatter aktier, der udbydes, tildeles eller skal tildeles gratis til eksisterende aktionærer. I henhold til artikel 3, stk. 2, litra e), i dette direktiv er et tilbud med en samlet værdi på under 100000 EUR fuldstændig undtaget fra forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt. Undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra d), er derfor overflødig, eftersom et gratis tilbud henhører under artikel 3, stk. 2, litra e).

(14) De nuværende undtagelser vedrørende værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles til eksisterende eller tidligere bestyrelsesmedlemmer eller ansatte, er for restriktive til at være af betydning for et betydeligt antal arbejdsgivere, der opererer med medarbejderaktieordninger i Unionen. Medarbejderdeltagelse er i Unionen navnlig vigtig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), hvor enkelte medarbejdere kan indtage en betydningsfuld rolle for virksomhedens succes. Der bør derfor ikke være nogen forpligtelse til at udarbejde et prospekt for EU-virksomheders udbud af værdipapirer i forbindelse med medarbejderaktieordninger. Er værdipapirer ikke optaget til handel er udstederen ikke omfattet af hensigtsmæssige, løbende offentlighedskrav og regler om markedsmisbrug. Arbejdsgivere eller disses datterselskaber bør derfor ajourføre det i artikel 4, stk. 1, litra e), i direktiv 2003/71/EF omhandlede dokument, hvis det er relevant for en passende vurdering af værdipapirerne. Undtagelsen bør også udvides til at omfatte udbud til offentligheden og optagelse til handel af virksomheder, der er registreret uden for Unionen, hvis værdipapirer er optaget til handel enten på et reguleret marked eller på et marked i et tredjeland. I sidstnævnte tilfælde skal Kommissionen have truffet en positiv ækvivalensafgørelse vedrørende den retlige og tilsynsmæssige ramme i den tilsvarende markedslovgivning i tredjelandet, for at undtagelsen kan træde i kraft. Dette bør sætte arbejdstagere i Unionen i stand til at få adgang til ajourførte oplysninger om virksomheden.

(15) Resuméet af prospektet bør være en vigtig informationskilde for private investorer. Det bør være en selvstændig del af prospektet og være kort, enkelt, klart og letforståeligt for målgruppen af investorer. Det bør indeholde de nøgleoplysninger, investorer har behov for for at kunne beslutte, hvilket udbud af værdipapirer og optagelser til handel heraf, der skal overvejes nærmere. Disse centrale oplysninger bør indeholde de væsentligste karakteristika af og risici forbundet med udstedere, eventuelle garantier samt de værdipapirer, der udbydes eller optages til handel på et reguleret marked. Det bør også indeholde udbuddets generelle betingelser, herunder de anslåede udgifter, som investoren pålægges af udstederen eller udbyderen, og angive de anslåede samlede udgifter, eftersom disse kan være betragtelige. Det bør også oplyse investoren om eventuelle rettigheder i tilknytning til værdipapirerne og om de risici, der er forbundet med investeringer i det pågældende værdipapir. Resuméets format bør fastsættes på en måde, der giver mulighed for at sammenligne resuméer vedrørende lignende produkter ved at sikre, at oplysninger, der svarer til hinanden, altid optræder på samme sted i resuméet.

(16) Medlemsstaterne bør sikre, at der ikke påhviler nogen person noget civilretligt ansvar udelukkende på grundlag af resuméet, herunder eventuelle oversættelser heraf, medmindre det er misvisende, ukorrekt eller uoverensstemmende, når det læses sammen med de relevante dele af prospektet. Resuméet bør indeholde en klar advarsel herom.

(17) Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at endelige vilkår i basisprospekter udelukkende bør indeholde oplysninger om værdipapirnoten, der er særlige for udstedelsen, og som kun kan fastslås i forbindelse

med hver enkelt udstedelse. Sådanne oplysninger kan for eksempel indeholde det internationale identifikationsnummer for værdipapirer, pris ved udstedelse, udløbsdato, enhver kupon, udnyttelsesdato, udnyttelseskurs og indfrielseskurs samt andre betingelser, der ikke er kendt i forbindelse med udarbejdelsen af prospektet. Yderligere nye oplysninger, der kan påvirke vurderingen af udstederen og værdipapirerne, bør overordnet set være angivet i et tillæg til prospektet. For at opfylde forpligtelsen til at stille de vigtigste oplysninger til rådighed også i forbindelse med basisprojekter bør udstedere kombinere resuméet med relevante uddrag af de endelige vilkår på en måde, der er let tilgængelig for investorer. Der bør i disse tilfælde ikke stilles krav om en separat godkendelse.

(18) For at effektivisere fortegningsretsemmissioner af værdipapirer og tage behørigt højde for udstederens størrelse, uden det berører investorbeskyttelsen, bør der indføres en passende oplysningspligt for aktier, der udbydes til eksisterende aktionærer, der enten kan tegne disse aktier eller sælge tegningsretten til aktier, for udbud fra SMV'er og udstedere med ringe markedsværdi (nemlig, små virksomheder, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, og for udbud af værdipapirer, som ikke er kapitalandele, jf. artikel 1, stk. 2, litra j), i direktiv 2003/71/EF, der udstedes af kreditinstitutter. Når sådanne kreditinstitutter udsteder værdipapirer under den nævnte artikel, men vælger den i nærværende direktiv omhandlede ordning og som følge heraf udarbejder et prospekt, bør de have ret til at nyde godt af den relevante passende oplysningspligt. Den passende oplysningspligt for fortegningsretsemmissioner bør gælde, når de aktier, der udbydes, er af samme klasse som de aktier, der tilhører udstederen, og som er optaget til handel enten på et reguleret eller et multilateralt marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15, i direktiv 2004/39/EF, så længe markedet er underlagt passende løbende offentlighedskrav og regler om markedsmissbrug. Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) bør udstede retningslinjer om disse betingelser med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder anvender en ensartet fremgangsmåde.

(19) Medlemsstaterne offentliggør omfattende oplysninger om deres finansielle situation, som normalt er tilgængelige for offentligheden. Såfremt en medlemsstat garanterer et udbud af værdipapirer, bør udstederen ikke være forpligtet til i prospektet at give oplysninger om den pågældende medlemsstat, der optræder som garant.

(20) For at forbedre retssikkerheden bør prospektet være gyldigt fra tidspunktet for dets godkendelse, hvilket er et tidspunkt, som let kan kontrolleres af den kompetente myndighed. For at øge fleksibiliteten bør udstedere ligeledes have mulighed for at ajourføre deres registreringsdokument i overensstemmelse med proceduren for tillæg til prospekter.

(21) Ved ikrafttrædelsen af direktiv 2004/109/EF, blev udstederens forpligtelse i henhold til direktiv 2003/71/EF til hvert år at udarbejde et dokument, der indeholder eller henviser til alle de oplysninger, som udstederen gennem de seneste 12 måneder inden prospektets udarbejdelse har offentliggjort, til en dobbelt forpligtelse og bør derfor udgå. Et registreringsdokument bør derfor ajourføres ved hjælp af et tillæg eller en værdipapirnote i stedet for at blive ajourført i henhold til artikel 10 i direktiv 2003/71/EF.

(22) Internettet sikrer let adgang til information. For at sikre større tilgængelighed for investorer bør prospektet altid offentliggøres i elektronisk form på det relevante websted. Når en person, der ikke er udstederen, er ansvarlig for at udarbejde prospektet, bør det være tilstrækkeligt for denne person at offentliggøre prospektet på sit websted.

(23) For at forbedre retssikkerheden bør det præciseres, hvornår kravet om at offentliggøre et tillæg til prospektet og tilbagekaldelsesretten ophører. Der bør ses på disse bestemmelser separat. Forpligtelsen til at supplere et prospekt bør derfor ophøre ved udbudsperiodens endelige udløb eller ved påbegyndelsen af handelen med sådanne værdipapirer på et reguleret marked, alt efter hvad der sker sidst. Retten til at tilbagekalde en accept bør på den anden side kun gælde, når prospektet vedrører et udbud af værdipapirer til offentligheden, og såfremt den nye omstændighed, fejl eller ukorrekthed opstod inden den endelige afslutning af udbuddet og værdipapiroverdragelsen. Derfor er tilbagekaldelsesretten forbundet med tidspunktet

for den nye omstændighed, fejl eller ukorrekthed, der gør et tillæg nødvendigt, og forudsætter, at den udløsende begivenhed er sket, mens udbuddet var åbent, og er sket inden værdipapiroverdragelsen.

(24) En harmonisering på EU-niveau af bestemmelserne om tidsrammen for investorers udøvelse af retten til at trække deres tidligere accept tilbage i forbindelse med supplerung af et prospekt med et tillæg vil derfor skabe større retssikkerhed for udstedere, der udbyder værdipapirer på tværs af grænserne. For at give udstedere fra lande med tradition for en længere tidsramme en vis fleksibilitet bør udstederen eller udbyderen have mulighed for på frivillig basis at udvide tidsrammen for udøvelse af denne ret. For at forbedre retssikkerheden bør tillægget til prospektet præcisere, hvornår retten til at tilbagekalde en tidligere accept ophører.

(25) Den myndighed, der er ansvarlig for godkendelse af prospektet, bør også give udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, meddelelse om det godkendelsescertifikat, som er tilstillet myndighederne i værtslandet i overensstemmelse med direktiv 2003/71/EF, for at udstederen eller den person, som er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, kan opnå sikkerhed for, at anmeldelsen har fundet sted, og hvornår dette er sket.

(26) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det er særlig vigtigt, at Europa-Parlamentet modtager udkast til foranstaltninger og udkast til gennemførelsesretsakter samt alle andre former for relevante oplysninger, inden Kommissionen træffer afgørelse om ækvivalensen af prospekter udarbejdet i et bestemt tredjeland.

(27) Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at overholde principperne fastsat i betragtning 41 i direktiv 2003/71/EF og at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder samt at præcisere de krav, som er fastsat i direktiv 2003/71/EF. Delegerede retsakter kan navnlig være nødvendige for at opdatere de tærskler og definitioner for virksomheder med ringe markedsværdi og SMV'er, som er fastsat i dette direktiv og i direktiv 2003/71/EF, samt i forbindelse med præcisering af det nærmere indhold og den specifikke udformning af resuméet, efter at resultatet af den debat, der blev iværksat med Kommissionens meddelelse af 30. april 2009 om initiativet vedrørende pakkeprodukter for private investorer, foreligger, således at resuméets indhold og form i størst muligt omfang kan bringes på linje med dette resultat med henblik på at undgå overlappning mellem dokumenter og potentiel forvirring blandt investorer samt for at minimere de hermed forbundne omkostninger.

(28) Europa-Parlamentet og Rådet bør have tre måneder fra meddelelsen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. Denne periode bør kunne forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet for så vidt angår vigtige problematiske områder. Europa-Parlamentet og Rådet bør ligeledes kunne underrette de andre institutioner om deres hensigt om ikke at gøre indsigelse. En sådan tidlig godkendelse af delegerede retsakter vil navnlig være hensigtsmæssig, når frister skal overholdes, f.eks. hvor der i basisretsakten er fastlagte tidsplaner i forbindelse med Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter.

(29) I erklæring 39 til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, undertegnet den 13. december 2007, tog konferencen til efterretning, at Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis også fremover agter at søge bistand fra eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder sine udkast til delegerede retsakter på området finansielle tjenesteydelser.

(30) Målet for dette direktiv, nemlig begrænsning af de administrative byrder i forbindelse med offentliggørelse af et prospekt, når værdipapirer udbydes til offentligheden og optages til handel på et reguleret marked i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overens-

stemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(31) Direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed –
VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2003/71/EF

I direktiv 2003/71/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres således:

- a) i stk. 2 foretages følgende ændringer:
 - i) litra h) affattes således:
 - »h) værdipapirer, der indgår i en udstedelse, hvor den samlede værdi af udstedelsen i Unionen beløber sig til under 5000000 EUR, idet dette beregnes over en periode på 12 måneder«
 - ii) litra j) affattes således:
 - »j) værdipapirer, der ikke er kapitalandele og udstedes løbende eller ad gentagne gange af kreditinstitutter, hvor den samlede værdi af udstedelsen i Unionen beløber sig til under 75000000 EUR, idet dette beregnes over en periode på 12 måneder, forudsat at disse værdipapirer:
 - i) ikke er underordnede, konverterbare eller ombyttelige
 - ii) ikke giver ret til at tegne eller erhverve andre former for værdipapirer, og ikke er tilknyttet et afledt instrument.«
 - b) følgende stykke indsættes:

»4. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, herunder inflationen, vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c, foranstaltninger vedrørende tilpasningen af de grænser, der er nævnt i nærværende artikels stk. 2, litra h) og j).«

2) Artikel 2 ændres således:

- a) i stk. 1 foretages følgende ændringer:
 - i) litra e) affattes således:
 - i) »e)»kvalificerede investorer« : personer eller enheder, der beskrives i bilag II, afsnit I, nr. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter^(*), og personer eller enheder, der efter anmodning behandles som professionelle kunder i overensstemmelse med bilag II til direktiv 2004/39/EF, eller anerkendes som godkendte modparter i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv 2004/39/EF, medmindre de har anmodet om at blive behandlet som ikke-professionelle kunder. Investeringselskaber og kreditinstitutter meddeler på anmodning deres klassifikation til udstederen under forbehold af den relevante databeskyttelseslovgivning. Investeringselskaber med tilladelse til fortsat at betragte eksisterende professionelle kunder som sådanne i overensstemmelse med artikel 71, stk. 6, i direktiv 2004/39/EF kan behandle sådanne kunder som kvalificerede investorer i henhold til dette direktiv.
 - ii) følgende litraer indsættes:
 - »s) »nøgleoplysninger« : væsentlige og hensigtsmæssigt strukturerede oplysninger, som skal stilles til rådighed for investorer med henblik på at sætte dem i stand til at forstå karakteren af og risiciene forbundet med udstedere, garantier samt de værdipapirer, der udbydes til dem eller er blevet optaget til handel på et reguleret marked, samt til med forbehold af artikel 5, stk. 2, litra b), at beslutte, hvilke udbudte værdipapirer, der tages op til nærmere overvejelse. På baggrund af udbuddet og de pågældende værdipapirer indeholder nøgleoplysninger følgende elementer:

- i) en kort beskrivelse af risici og de vigtigste forhold i forbindelse med udstederen og eventuelle garantier, herunder aktiver, passiver og finansiell stilling
- ii) en kort beskrivelse af risici og væsentlige forhold i forbindelse med investeringen i det relevante værdipapir, herunder rettigheder i tilknytning til værdipapirerne
- iii) udbuddets generelle betingelser, herunder de anslåede udgifter, som investoren pålægges af udstederen eller udbyderen
- iv) nærmere oplysninger om optagelsen til handel
- v) årsager til udbuddet samt anvendelse af provenuet
- t) »selskab med ringe markedsværdi« : et selskab, der er noteret på et reguleret marked og havde en gennemsnitlig markedsværdi på under 100000000 EUR baseret på kursværdien ved årets udgang i de foregående tre kalenderår.«
- b) stk. 2 og 3 udgår.
- c) stk. 4 affattes således:

»4. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere de krav, der fastsættes i denne artikel, vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c de i stk. 1 omhandlede definitioner, herunder justering af de tal, der anvendes til at definere SMV'er, og tærskelværdierne for ringe markedsværdi under hensyntagen til situationen på de forskellige nationale markeder, herunder den klassifikation, der anvendes af operatører på regulerede markeder, Unionens lovgivning og henstillinger samt den generelle økonomiske udvikling.«

3) Artikel 3 ændres således:

- a) i stk. 2 foretages følgende ændringer:
- i) første afsnit affattes således:

»2. Forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt finder ikke anvendelse på følgende former for udbud:

- a) udbud af værdipapirer udelukkende til kvalificerede investorer og/eller
- b) udbud af værdipapirer, der er rettet mod færre end 150 fysiske eller juridiske personer pr. medlemsstat, som ikke er kvalificerede investorer og/eller
- c) udbud af værdipapirer, der er rettet til investorer, som erhverver værdipapirer for i alt mindst 100000 EUR pr. investor for hvert særskilt udbud og/eller
- d) udbud af værdipapirer, hvis pålydende pr. enhed beløber sig til mindst 100000 EUR og/eller
- e) udbud af værdipapirer til en samlet værdi i hele Unionen af mindre end 100000 EUR; idet dette beregnes over et tidsrum på 12 måneder.«
- ii) følgende afsnit tilføjes:

»Medlemsstaterne kan ikke kræve et nyt prospekt ved videresalg af værdipapirer eller endelig placering af værdipapirer via finansielle formidlere, når der foreligger et gyldigt prospekt i overensstemmelse med artikel 9, og den udsteder eller den person, som er ansvarlig for udarbejdelsen af dette prospekt, på grundlag af en skriftlig aftale erklærer sig indforstået med anvendelsen heraf.«

- b) følgende stykke tilføjes:

»4. For at tage højde for den tekniske udvikling på de finansielle markeder, herunder inflationen, vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende beløbsgrænserne i nærværende artikels stk. 2, litra c)-e).«

4) Artikel 4 ændres således:

- a) i stk. 1 foretages følgende ændringer:
- i) litra c)-e) affattes således:

- »c) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusion eller opsplitning af en virksomhed, såfremt der tilvejebringes et dokument indeholdende oplysninger, som af den kompetente myndighed anses for at svare til prospektets, under hensyn til kravene i EU-lovgivningen
- d) udbytte, der udbetales til eksisterende aktionærer i form af aktier af samme klasse som de udbyttegivende aktier, såfremt der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om aktiernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved transaktionen
- e) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles til eksisterende eller tidligere bestyrelsesmedlemmer eller ansatte af deres arbejdsgiver eller et datterselskab, forudsat at selskabet har sit hovedsæde eller vedtægtsmæssige hjemsted i Den Europæiske Union, og såfremt der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om værdipapireernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved transaktionen.«
- ii) følgende afsnit tilføjes:

»Litra e) gælder også for et selskab oprettet uden for Unionen, hvis aktier er optaget til handel enten på et reguleret marked eller på et marked i et tredjeland. I sidstnævnte tilfælde gælder undtagelsen, forudsat at der foreligger tilstrækkelige oplysninger, herunder det i litra e) omhandlede dokument, som minimum på et sprog, der er gængs i internationale finanskrede, og forudsat at Kommissionen har truffet en ækvivalensafgørelse vedrørende markedet i det pågældende tredjeland.

Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en medlemsstat træffer Kommissionen ækvivalensafgørelser efter proceduren i artikel 24, stk. 2, omhandlede procedure, hvoraf det fremgår, om et tredjelands retlige og tilsynsmæssige ramme sikrer, at et reguleret marked, hvortil der er givet tilladelse i det pågældende tredjeland, er i overensstemmelse med retligt bindende krav, som med henblik på anvendelse af undtagelsen under litra e) er ækvivalent med de krav, der fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)^(**), af afsnit III i direktiv 2004/39/EF samt af og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked^(***), og som er underlagt effektiv kontrol og håndhævelse i det pågældende tredjeland. Den pågældende kompetente myndighed angiver, hvorfor den vurderer, at den retlige og tilsynsmæssige ramme i det pågældende tredjeland skal betragtes som ækvivalent, og indgiver relevante oplysninger i denne henseende.

Et sådant tredjelands retlige og tilsynsmæssige ramme kan betragtes om ækvivalent, når denne ramme mindst opfylder følgende betingelser:

- i) markederne er løbende underlagt krav om tilladelse, effektiv kontrol og håndhævelse
- ii) markederne har klare og gennemsigtige regler hvad angår optagelse af værdipapirer til handel, således at værdipapirer kan handles på rimelige, ordentlige og effektive betingelser og forhandles frit
- iii) værdipapirudstedere er underlagt regelmæssig og løbende oplysningspligt, der sikrer en høj grad af investorbekyttelse, og
- iv) markedets gennemsigtighed og integritet er sikret ved forebyggelse af markedsmisbrug i form af insiderhandel og kursmanipulation.

For så vidt angår litra e), for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c vedtage foranstaltninger til præcisering af ovennævnte kriterier eller tilføjelse af yderligere kriterier, der skal anvendes til ækvivalensvurderingen.

(b) stk. 2, litra d), affattes således:

- »d) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusion eller opsplitning af en virksomhed, såfremt der tilvejebringes et dokument indeholdende oplysninger, som af den kompetente myndighed anses for at svare til prospektets, under hensyn til kravene i EU-lovgivningen.«

5) Artikel 5 ændres således:

a) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) første afsnit, indledningen, affattes således:

»2. Prospektet skal indeholde oplysninger om udstederen og de værdipapirer, der skal udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked. Det skal også indeholde et resumé, der kortfattet og i et ikke-teknisk sprog, indeholder nøgleoplysninger på det sprog, som prospektet oprindeligt blev udarbejdet på. Resuméet skal have en form og et indhold, som sammen med prospektet giver passende oplysninger om de væsentligste elementer i forbindelse med de pågældende værdipapirer, således at investorer lettere kan tage stilling til, om de vil investere i sådanne værdipapirer.

Resuméet udarbejdes i et fælles format for at gøre det lettere at sammenligne resuméer for værdipapirer, der minder om hinanden, og det bør redegøre for de vigtigste oplysninger vedrørende de pågældende værdipapirer, således at investorer lettere kan tage stilling til, om de vil investere i sådanne værdipapirer. Resuméet skal ligeledes indeholde en advarsel om:«

ii) andet afsnit affattes således:

»Såfremt prospektet vedrører optagelse til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, med et pålydende på mindst 100000 EUR, stilles der ingen krav om at stille et resumé til rådighed, undtagen når en medlemsstat stiller krav herom, jf. artikel 19, stk. 4.«

b) stk. 3 affattes således:

»3. Udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, kan udarbejde prospektet som et enkelt dokument eller særskilte dokumenter. Et prospekt, der består af særskilte dokumenter, inddeler de påkrævede oplysninger i et registreringsdokument, en værdipapirnote og en resuménote. Registreringsdokumentet indeholder oplysninger om udstederen. Værdipapirnoten indeholder oplysninger om de værdipapirer, der udbydes til offentligheden eller skal optages til handel på et reguleret marked.«

c) stk. 4, tredje afsnit, affattes således:

»Er udbuddets endelige vilkår hverken inkluderet i basisprospektet eller i tillægget, gøres de endelige vilkår tilgængelige for investorerne, og de indgives til den kompetente myndighed i hjemlandet, og udstederen underretter den kompetente myndighed i det eller de relevante værtslande hver gang der foretages et udbud til offentligheden så tidligt som praktisk muligt, og, hvis det er muligt, inden begyndelsen på udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel. De endelige vilkår indeholder oplysninger om værdipapirnoten og anvendes ikke til at supplere basisprospektet. Artikel 8, stk. 1, litra a), finder anvendelse i disse tilfælde.«

d) stk. 5 affattes således:

»5. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende følgende:

a) formatet for prospektet eller basisprospektet, resuméet, de endelige vilkår og tillæg, og

b) detaljerne for indholdet i og den specifikke form for de nøgleoplysninger, der skal indgå i resuméet.

Disse delegerede retsakter vedtages senest den 1. juli 2012.«

6) Artikel 6, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer dog, at der ikke skal påhvile nogen person noget civilretligt ansvar udelukkende på grundlag af resuméet, herunder eventuelle oversættelser heraf, medmindre det er misvisende, ukorrekt eller uoverensstemmende, når det læses sammen med andre dele af prospektet, eller ikke, når det læses sammen med prospektets andre dele, indeholder nøgleoplysninger, således at investorerne lettere kan

tage stilling til, om de vil investere i de pågældende værdipapirer. Resuméet skal indeholde en tydelig advarsel herom.«.

7) Artikel 7 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Detaljerede delegerede retsakter om de specifikke oplysninger, der skal indgå i prospektet, og som skal hindre gentagelse af oplysninger, når et prospekt består af særskilte dokumenter, vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c.«

b) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) litra b) affattes således:

»b) de forskellige former for udbud og optagelser til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og de vigtigste forhold i forbindelse hermed. De påkrævede oplysninger i et prospekt er passende fra de pågældende investorers synspunkt for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som har et pålydende per enhed på mindst 100000 EUR«

ii) litra e) affattes således:

»e) udstederens forskellige aktiviteter og størrelse, især de kreditinstitutter, som udsteder værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra j), selskaber med ringe markedsværdi og SMV'er. For sådanne virksomheder tilpasses oplysningerne deres størrelse og i givet fald deres kortere levetid«

iii) som litra g) indsættes:

»g) en passende oplysningspligt finder anvendelse på udbud af aktier fra selskaber, hvis aktier af samme klasse er optaget til handel på et reguleret marked eller på eller en multilateral handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15, i direktiv 2004/39/EF, som er underlagt passende løbende offentlighedskrav og regler om markedsmisbrug, forudsat at udbyderen ikke har undladt at anvende de lovfæstede fortegningsrettigheder.«

c) stk. 3 affattes således:

»3. De delegerede retsakter i stk. 1 baseres på de standarder for finansielle og andre oplysninger, der fastlægges af internationale børstilsynsorganisationer, navnlig IOSCO, og på de vejledende bilag til dette direktiv.«.

8) Artikel 8 ændres således:

a) i stk. 2, indledningen og i stk. 3, erstattes ordet »gennemførelsesforanstaltninger« af »delegerede retsakter«

b) følgende stk. indsættes:

»3a. Når værdipapirer er garanteret af en medlemsstat, har en udsteder, en udbyder eller en person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, ved udarbejdelsen af et prospekt i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, ret til at udelade oplysninger om garanten.«

c) stk. 4 affattes således:

»4. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende stk. 2.«.

9) Artikel 9 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Et prospekt er gyldigt i 12 måneder fra godkendelsen for så vidt angår udbud til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked, såfremt prospektet er behørigt suppleret med tillæg påkrævet i henhold til artikel 16.«

b) stk. 4 affattes således:

»4. Et tidligere indgivet og godkendt registreringsdokument som omhandlet i artikel 5, stk. 3, er gyldigt i en periode på indtil 12 måneder. Registreringsdokumentet, om nødvendigt opdateret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, eller artikel 16, ledsaget af værdipapirnoten samt resuménoten, anses som et gyldigt prospekt.«.

10) Artikel 10 udgår.

11) Artikel 11 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne tillader, at oplysninger integreres i prospektet ved henvisning til et eller flere tidligere eller samtidigt offentliggjorte dokumenter, der er godkendt af hjemlandets kompetente myndighed eller indgivet til den i overensstemmelse med dette direktiv eller direktiv 2004/109/EF. Sådanne oplysninger skal være de senest tilgængelige for udstederen. Resuméet må ikke indeholde oplysninger integreret ved henvisning.«

b) stk. 3 affattes således:

»3. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende de oplysninger, der kan integreres ved henvisning.«.

12) Artikel 12, stk. 2, affattes således:

»2. I dette tilfælde skal værdipapirnoten stille oplysninger til rådighed, der normalt ville blive stillet til rådighed i registreringsdokumentet, når der er væsentlige ændringer eller udviklinger, som kunne påvirke eventuelle investorers vurdering siden det senest opdaterede registreringsdokument, medmindre sådanne oplysninger gives i et tillæg i overensstemmelse med artikel 16. Værdipapirnoten og resuménoten godkendes særskilt.«.

13) Artikel 13, stk. 7, affattes således:

»7. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende betingelserne for justering af fristerne.«.

14) Artikel 14 ændres således:

a) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) litra c), første afsnit, affattes således:

»c) i elektronisk form på udstederens netsted eller i givet fald på netsteder tilhørende de finansielle formidlere, der placerer eller sælger værdipapirerne, herunder finansieringsorganer, eller«

ii) andet afsnit affattes således:

»Medlemsstaterne pålægger udstedere eller de for udarbejdelse af et prospekt ansvarlige personer, som offentliggør deres prospekt i overensstemmelse med litra a) eller b), også at offentliggøre deres prospekt i elektronisk form i overensstemmelse med litra c).«

b) stk. 8 affattes således:

»8. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende nærværende artikels stk. 1 til 4.«.

15) Artikel 15, stk. 7, affattes således:

»7. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a

og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende udsendelse af annoncer om hensigten om udbud til offentligheden af værdipapirer eller optagelse til handel på et reguleret marked, navnlig før prospektet er gjort tilgængeligt for offentligheden eller før tegningens påbegyndelse, samt i forbindelse med nærværende artikels stk. 4.«.

16) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Tillæg til prospektet

1. Enhver væsentlig ny omstændighed, materiel fejl eller ukorrektethed i forbindelse med oplysningerne i prospektet, der kan påvirke vurderingen af værdipapirerne, og som indtræder eller konstateres mellem tidspunktet for godkendelsen af prospektet og den endelige afslutning af udbuddet til offentligheden, eller i givet fald starten af handelen på et reguleret marked, afhængigt af hvad der sker sidst, skal angives i et tillæg til prospektet. Et sådant tillæg godkendes efter samme fremgangsmåde inden for syv arbejdsdage og offentliggøres i overensstemmelse med bestemmelser, som mindst svarer til de gældende bestemmelser på tidspunktet for det oprindelige prospekts udsendelse. Resuméet og de eventuelle oversættelser heraf skal også om nødvendigt ajourføres for at tage hensyn til de nye oplysninger i tillægget.

2. Når prospektet vedrører et udbud af værdipapirer til offentligheden har investorer, der har indvilliget i at købe eller tegne værdipapirer allerede inden offentliggørelsen af tillægget, i to arbejdsdage efter tillæggets offentliggørelse ret til at trække deres accept tilbage, såfremt den nye omstændighed, væsentlige fejl eller ukorrektethed som nævnt i stk. 1 opstod inden den endelige afslutning af udbuddet til offentligheden og værdipapiroverdragelsen. Denne periode kan forlænges af udstederen eller udbyderen. Sidste dato for tilbagekaldelsesretten skal fremgå af tillægget.«.

17) Artikel 18, stk. 1, affattes således:

»1. På anmodning af udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, skal hjemlandets kompetente myndighed senest tre arbejdsdage efter modtagelse af denne anmodning eller, når anmodningen indgives sammen med prospektudkastet, en arbejdsdag efter godkendelsen af prospektet, stille et godkendelsescertifikat til rådighed for den kompetente myndighed i værtslandet, hvoraf det fremgår, at prospektet er udarbejdet i overensstemmelse med dette direktiv, samt en kopi af nævnte prospekt. Anmeldelsen ledsages i givet fald af den oversættelse af resuméet, som udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, har ladet udarbejde. Der følges samme procedure for eventuelle tillæg til prospektet. Udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, får stillet godkendelsescertifikatet til rådighed samtidig med den kompetente myndighed i værtslandet.«.

18) Artikel 19, stk. 4, affattes således:

»4. Når der ansøges om optagelse til handel på et reguleret marked for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, hvis pålydende pr. enhed er på mindst 100000 EUR, i en eller flere medlemsstater, skal prospektet udarbejdes på et sprog, der accepteres af hjem- og værtslandets kompetente myndigheder, eller på et sprog, der er almindeligt i internationale finans kredse, som kan vælges af udstederen, udbyderen eller den person, der ansøger om optagelse til handel, alt efter omstændighederne. Medlemsstaterne kan vælge at stille krav i deres nationale lovgivning om, at et resumé udarbejdes på disses officielle sprog.«.

19) Artikel 20, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Kommissionen vedtager ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger med henblik på fastsættelse af generelle ækvivalenskriterier på grundlag af kravene i artikel 5 og 7.«.

20) I artikel 21, stk. 4, litra d), erstattes ordene »dets gennemførelsesforanstaltninger« af »de delegerede retsakter, der er omhandlet heri«.

21) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 24a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, artikel 2, stk. 4, artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 1, femte afsnit, artikel 5, stk. 5, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 4, artikel 11, stk. 3, artikel 13, stk. 7, artikel 14, stk. 8, artikel 15, stk. 7 og artikel 20, stk. 3, første afsnit, i en periode på fire år fra den 31. december 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 24b.

2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c.

Artikel 24b

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 1, stk. 4, artikel 2, stk. 4, artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 1, femte afsnit, artikel 5, stk. 5, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 4, artikel 11, stk. 3, artikel 13, stk. 7, artikel 14, stk. 8, artikel 15, stk. 7 og artikel 20, stk. 3, første afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse, samt den mulige begrundelse herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 24c

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen.

Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 1, gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt hinanden og Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor, jf. artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.«

22) I bilag I, afsnit I, litra C), samt afsnit III og IV, bilag II, afsnit II, bilag III, afsnit II og III, og bilag IV, tredje led, erstattes »nøgleoplysninger« med »væsentlige oplysninger«.

Artikel 2

Ændring af direktiv 2004/109/EF

I direktiv 2004/109/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1, litra i), nr. i), affattes således:

- »i) for så vidt angår udstedere af gældsbeviser, hvis pålydende pr. enhed er under 1000 EUR, og udstedere af aktier:
- når udstederen er registreret i Unionen, den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted
 - når udstederen er registreret i et tredjeland, den medlemsstat, som der henvises til i artikel 2, stk. 1, litra m), nr. iii), i direktiv 2003/71/EF.

Definitionen på »hjemland« anvendes på gældsbeviser i anden valuta end euro, når værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen er under 1000 EUR, medmindre den er næsten lig med 1000 EUR.«

2) Artikel 8 ændres således:

- a) stk. 1, litra b), affattes således:
- »b) en udsteder, der kun udsteder gældsbeviser optaget til omsætning på et reguleret marked, hvor den pålydende værdi pr. enhed er mindst 100000 EUR eller, hvis der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvor værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 100000 EUR.«
- b) følgende stykke indsættes:

»4. Uanset bestemmelserne i stk. 1, litra b), skal artikel 4, 5 og 6, i hele gældsbevisernes løbetid, ikke omfatte udstedere, der kun udsteder gældsbeviser hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 50000 EUR eller, hvor der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvis værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50000 EUR hvis disse allerede er optaget til omsætning på et reguleret marked i Den Europæiske Union inden den 31. december 2010.«

3) Artikel 18, stk. 3, affattes således:

»3. Når kun indehavere af gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 100000 EUR eller, hvis der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvor værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 100000 EUR, skal indkaldes til en forsamling, kan udsteder vælge en hvilken som helst medlemsstat til dette formål, forudsat at alle de faciliteter og oplysninger, der er nødvendige for, at disse indehavere kan udøve deres rettigheder, gøres tilgængelige i denne medlemsstat.

Det valg, der er anført i første afsnit, skal også gælde for indehavere af gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 50000 EUR eller, hvor der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvis værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50000 EUR, hvis disse allerede er optaget til omsætning på et reguleret marked i Den Europæiske Union inden den 31. december 2010 i hele gældsbevisernes løbetid, forudsat at alle de faciliteter og oplysninger, der er nødvendige for, at disse indehavere kan udøve deres rettigheder, gøres tilgængelige i den medlemsstat, udstederen har valgt.«

4) Artikel 20, stk. 6, affattes således:

»6. Uanset bestemmelserne i stk. 1 til 4 skal der, hvor gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 100000 EUR eller, hvor der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvis værdien af påly-

dendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 100000 EUR, hvis disse allerede er optaget til omsætning på et reguleret marked i en eller flere medlemsstater i Den Europæiske Union, offentliggøres regulerede oplysninger enten på et sprog, der accepteres af de kompetente myndigheder i hjemlandene og værtslandene, eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de internationale finansielle kredse, valgt af udstederen eller af den person, som uden udsteders samtykke har anmodet om en sådan optagelse.

Den i første afsnit anførte fravigelse skal også omfatte gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 50000 EUR eller, hvor der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvis værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50000 EUR, hvis disse allerede er optaget til omsætning på et reguleret marked i en eller flere medlemsstater i Den Europæiske Union inden den 31. december 2010 i hele gældsbevisernes løbetid.«.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 2012. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Evaluering

Senest den 1. januar 2016 evaluerer Kommissionen anvendelsen af direktiv 2003/71/EF som ændret ved nærværende direktiv, især hvad angår anvendelsen og indvirkningen af bestemmelserne, inklusive ansvar, resumeet med nøgleoplysninger, virkningerne af undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra e), om beskyttelse af de ansatte og den passende oplysningspligt i artikel 7, stk. 2, litra e) og g), og den elektroniske offentliggørelse af prospekter i overensstemmelse med artikel 14, og den vurderer endvidere artikel 2, stk. 1, litra m), nr. ii), vedrørende begrænsningen i valget af hjemland ved udstedelse af værdipapirer, som ikke er kapitalandele, med en pålydende værdi på under 1000 EUR for så vidt angår, om denne bestemmelse bør bevares eller ophæves. Kommissionen evaluerer desuden nødvendigheden af at ændre definitionen af begrebet »udbud til offentligheden« og nødvendigheden af at definere begreberne »primært marked« og »sekundært marked« og i denne forbindelse skaber den fuldstændig klarhed over forbindelserne mellem direktiv 2003/71/EF og direktiv 2003/6/EF og 2004/109/EF. Efter denne evaluering forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af forslag til ændring af direktiv 2003/71/EF.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. Buzek

Formand

På Rådets vegne

O. Chastel

Formand

- 1) Udtalelse af 18.2.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
- 2) EUT L 19 af 26.1.2010, s. 1.
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 17.6.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.10.2010.
- 4) EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.
- 5) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- 6) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.
- 7) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
- (*) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.«
- (**) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
- (***) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.«